HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

41

CİLT 41 • AĞUSTOS'17-KASIM'17 • SAYI 521-533

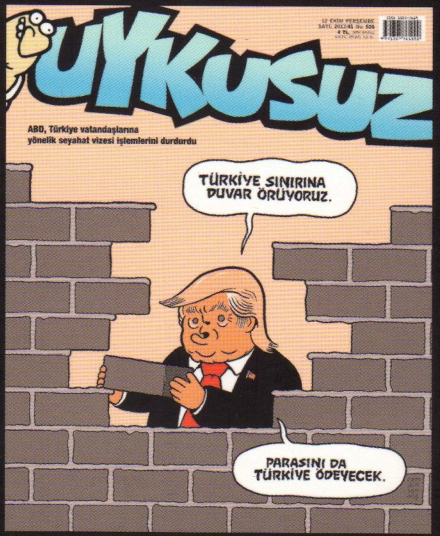

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

UYKUSUZ

24 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2017/34 No: 521
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

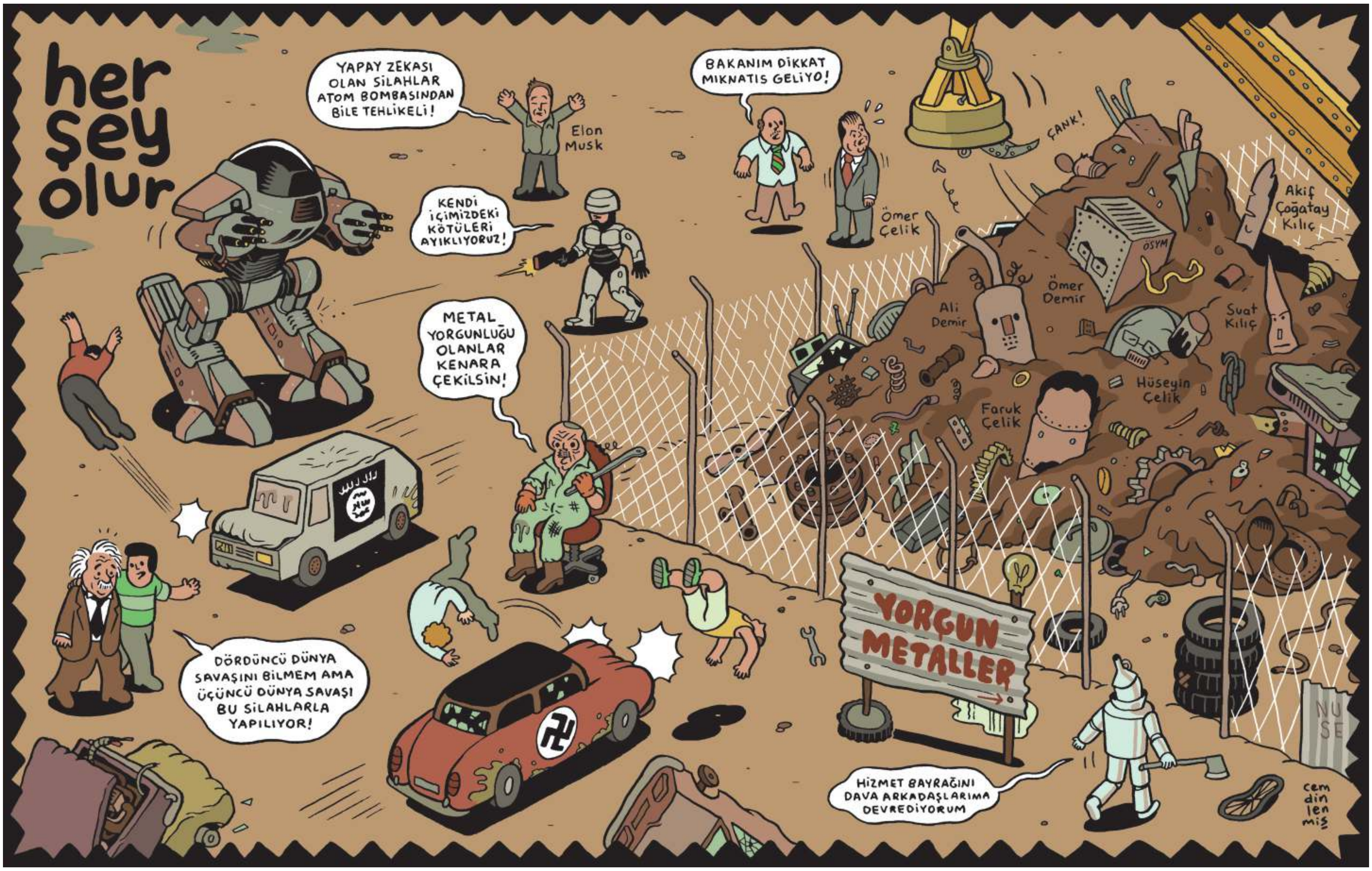
UYKUSUZ

Hafriyat kamyonları yurdun dört bir yanında can almaya devam ediyor.

Orman yangınlarıyla yeni rant alanları açılıyor.

Kim kimin telefonunda nasıl kayıtlı?

Tayyip Erdoğan'ın telefonu:

Abdullah Gül: Lord Bey
Tuğrul Türkeş: Akpartili Beylerbeyi
Bekir Bozdağ: Yan Cep
Kemal Kılıçdaroğlu: Levazım Yarbay
Bülent Arınç: Ağla Gitar Çal Gitar
Devlet Bahçeli: Kurdullah,
Yıldırım Demirören: Oğulcan
Aydın Doğan: Alkolsüz Bira
Meral Akşener: Çene Hatun
Aziz Yıldırım: Bir Hayal Tufanı
Fatih Terim: Dev.İmp
Arda Turan: Tiki Taka
Bilal Erdoğan: Sümeyye Olmayan...

Abdullah Gül:

Tayyip Erdoğan: Temel Reis
Tuğrul Türkeş: TT Net
Bekir Bozdağ: Ağaoğlu
Kemal Kılıçdaroğlu: Adalet
Bülent Arınç: Mesir
Devlet Bahçeli: Buick Kağan
Yıldırım Demirören: Kabasakal
Aydın Doğan: Bağcılar
Meral Akşener: Sfinaz
Aziz Yıldırım: Lens
Fatih Terim: Mangal
Arda Turan: Barça Turan
Bilal Erdoğan: Cünyor Reis

Tuğrul Türkeş:

Tayyip Erdoğan: Cum-ba
Abdullah Gül: Gülyabani
Bekir Bozdağ: Bozlaki
Kemal Kılıçdaroğlu: Zihniyet
Bülent Arınç: Eski frak
Devlet Bahçeli: Konstantin
Yıldırım Demirören: Keçiören
Aydın Doğan: Kelebek
Meral Akşener: Ülkü Çay Ocakları
Aziz Yıldırım: Başkan
Fatih Terim: Bambaşkan
Arda Turan: Sakal
Bilal Erdoğan: Kızıl Sakal

Bekir Bozdağ:

Tayyip Erdoğan: Veli Nimet
Abdullah Gül: Mazi Heyhat
Tuğrul Türkeş: Evlat Kısmet
Kemal Kılıçdaroğlu: Yoldaş Zahmet
Bülent Arınç: Duyum Sabret
Devlet Bahçeli: Kurum Seyret
Yıldırım Demirören: Hüsran Namzet
Aydın Doğan: Televiz Gazet
Meral Akşener: Maral Peset
Aziz Yıldırım: Gazi Rozet
Fatih Terim: Ege Fethet
Arda Turan. Çimen Tüket
Bilal Erdoğan. Çare Üret

Kemal Kılıçdaroğlu:

Tayyip Erdoğan: Külli
Abdullah Gül: ABDullah
Tuğrul Türkeş: İbn-i Alpaslan
Bekir Bozdağ: Tatsız Tuzsuz Aşırı Normal Bekir
Bülent Arınç: Savaşma Barınç
Devlet Bahçeli: Semih Şentürk
Yıldırım Demirören: Keçiören
Aydın Doğan: Ay Doğ
Meral Akşener: Moral Hanım
Aziz: Yıldırım: Lacivert
Fatih Terim: Kırmızı
Arda Turan: Sarı
Bilal Erdoğan: Cüzi

Bülent Arınç:

Tayyip Erdoğan: Patron
Abdullah Gül: Aleksandır
Tuğrul Türkeş: Dimitri
Bekir Bozdağ: Arab Sabunu
Kemal Kılıçdaroğlu: Yeni Kemal
Devlet Bahçeli: D.Bahçe
Yıldırım Demirören: Yıldır
Aydın Doğan: Patronaj
Meral Akşener: Merkez Bacı
Aziz YıldırIm: Leziz Bey
Fatih Terim: Hünkar
Arda Turan: Hünkarbeğendi
Bilal Erdoğan: Bilibom

Devlet Bahçeli:

Tayyip Erdoğan: Devlet Baş
Abdullah Gül: Güllaç Piş
Tuğrul Türkeş: Tatlı Tuş
Bekİr Bozdağ: Beşir Coş
Kemal Kılıçdaroğlu: Kılıç Şiş
Bülent Arınç: Çekik Fiş
Devlet Bahçeli: Kendim İş
Yıldırım Demirören: Kızıl Taş
Aydın Doğan: Bayburt Kaş
Meral Akşener: Kuzgun Leş
Aziz Yıldırım: Koğuş Boş
Fatih Terim: Acılı Adana
Arda Turan: Türk Hava Yolları
Bilal Erdoğan: Türk Yaya Yolları

(Devamı, tamamı haftaya) VEDAT ÖZDEMİROĞLU

İzmir'de iki kadını taciz eden motosikletli sapıklar serbest bırakıldı.

Abdurrahman Dilipak, Vatikan'ın cin çıkardığını, çıkardığı cinleri işe aldığını ve istihbaratta kullandığını iddia etti.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Halı temizliğim hastanede bitsin hiç istemem.

æ Cenazem ülkeme uçakla gönderilsin hiç istemem.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Uzun zamandır gelmiyordu, ne de rahattım. Yemin ediyorum ne de rahattım. Tım. Im. Mım. "Sana bir seks maceramı anlatayım o zaman" dedi. "Oha" dedim. "Seks demeyelim de yiyişme maceram diyelim o zaman" dedi. Dedim "ben bir şey demiyorum zaten". "Yıllar yıllar öncesi, çok şişman bir kızla sevgili oldum, çook şişman ama" dedi. "Şişman değil de kilolu mu desek acaba" dedim. "Hass.ktir lan oradan" dedi, "kırılıyorsun .mına koyayım nazik olacağım kibar olacağım" diye dedi. "Ne alakası var lan" dedim, "bir şeyin doğrusu, daha güzeli varken neden çirkin olanını kullanalım ki, neden içimiz kirlensin ki" dedim. "Şişmandı oğlum" dedi, "kilolu'yla falan anlatılacak bir şey değildi, etleri paçalarından sarkıyordu, illa bunu mu söylememi istiyorsun yani" dedi, "söylettin de hoşuna gitti mi yani şimdi" dedi. "O kadar şişmandı ki, etrafında dört tane de zayıf kız dönüyordu" dedi. "Tamam tamam anlat madem, hiç seninle uğraşamayacağım" dedim. "Çok zayıf bir kızla çıkmıştım kendisinden önce, bir de şişmanla şeyapayım madem diye düşünerek yürüdüm kendisine, hiç kimse daha önce yürümemiş buna, üzerime atladı, hayatta hiç kimse beni onun sevdiği kadar sevmedi, biliyor musun" dedi. "Ee" dedim. "Yalnız" dedi "kızın bir kusuru vardı, yiyişme seviyordu, bir türlü cinsel birleşme olmuyordu, hep engelliyordu beni, ama yiyişme dersen sabaha kadar, nasıl yiyişiyorduk anlatamam sana" dedi. "O kadar seviniyorum ki şu an anlatamamana" dedim, "yoksa dinlemek zorunda kalacaktım, verilmiş sadakam varmış" dedim. "Ormana gidiyorduk" dedi, "ormanda başlıyorduk yiyişmeye, kucağıma bir oturuyordu, ben zaten kayboluyordum, poposunu avuçladığımı düşünüyordum mesela, sonra bir bakıyordum, katman avuçluyormuşum, yalnız katmanın tadı da bir başka, tavsiye ederim" dedi, "katmandan aldığım lezzeti hiçbir şeyden alamadım şu cinsellik aleminde, bunu da buraya bir not olarak düşüyorum" dedi. "Not olarak mı" dedim. "Evet" dedi, "not olarak". "Ee" dedim. "Sonra ben artık bir gün bunun meyve suyusunun içine azdırıcı ilaç kattım ki, versin artık şu gariban kula düşüncesiyle" dedi. "Oha" dedim, "seninle şu anda hayali kuzenliğimi sonlandırmak istiyorum" dedim. "Tamam da niye vermiyor arkadaşım" dedi, "o kadar malı mülkü var, niye vermiyor" dedi. "Off" dedim. "Ormandayız yine, içti meyve suyusunu",.. "meyve suyusu mu" dedim,.. "lafımı bölme" dedi,.. "ee" dedim, "inanır mısın gram etki etmedi" dedi. "Sadece meyve suyusunun tadından biraz dem vurdu, o kadar" dedi. "Dem mi vurdu" dedim. "Saatlerce bir görev gibi yiyiştik yine, mesela elbisesinin üzerinden memelerini elletiyordu, fakat sütyeninin içinden şeyaptırtmıyordu, vermesinden geçtim, çıplak ete hasret bıraktı beni namıssız" dedi, "o kadar etin var, birazını elletsen ölür müsün" dedi. "Sonra" dedim. "Yaz aşkıydı zaten" dedi. "Sonra kendime balık etli bir manita yaptım, aylarca uğraştım, o da vermedi" dedi, "zaten zayıf kız da vermemişti" dedi. "Manita açısından bereketli bir seneydi fakat seks nortoydu" dedi. "Varsa yoksa yiyişilsin, ne anladım" dedi. "Geçenlerde de Akmerkez'de çok şişmanı gördüm, kasmış, tam yüz kilo vermiş, şu anda iki yüz kilo" dedi. Gitti sonra. Sustum. Uzun sustum.

æ Bir keresinde de yine yavru bir güvercini yolda bulmuş, evde bakımını üstlenmiştim. Mısır'ın hastasıydı. Kavanoz mısır'ın. Büyüttüm öyle, sonra saldım parka. Güvercin ağabeylerinin ablalarının yanına. Üç gün sonra bir sabah bir uyandım, mısır'cı güvercin geri gelmiş. Pencereden girmiş öyle. Lan sen evi nasıl buldun. Hadi evi buldun, koca apartmanda doğru pencereyi nasıl buldun. Mısır sevdasına. Mısır'ladım yine kendisini, sonra yine saldım. Bir daha da gelmedi. Varsa böyle evlere giren kuş hikayeleriniz, gönderin yine. Paylaşayım buradan yine. Güzel oluyordu öyle bir de.

æ Bir keresinde de dolandırılıyordum, o oluyordu bak. Bir arkadaş beni facebook'tan dürttü. Ben de dürtülür dürtülmez, ne güzel de dürtülüyorum kafasına girip, "hay" dedim. Çünkü ben dürtüldüğüm zaman mutlu oluyorum. Biri beni dürttüğü zaman seviniyorum. Hemen o gün telefon numaralarımızı aldık, buluştuk. Şöyle şeyler yapalım, böyle programlar yapalım, televizyona iş yapalım, sinema da yapalım, her şeyi yapıyoruz anasını satayım berabero. Daha sonra her gün dakikalarca telefonda konuşmaya başladık. Hayaller kuruyoruz. Kulaklarım acıyana kadar telefonda konuşuyorduk. Bir gün televizyona iş yapma meselesi ciddiye bindi. Bayağı demo falan çektik. Hep bir şüpheleniyordum kendisinden de demo çektiğimiz gün ekipçe yediğimiz yemeğin parasını ben ödeyince hah dedim emin oldum. Yüz kez de ödeyeyim önemli değil de ben sanatçıyım ağabey. Raconda böyle bir şey yok. Yemeğin parasını yapımcı öder. Daha sonra beni kendince oyalamaya başladı. Yok üç kanal varmış da, biri kesinmiş de. Ben kendisine hiçbir şekilde inanmadığım için kesin olan kanalla yapalım o zaman işi dedim. Bu muhabbetten sonra sırra kadem bastı. Ortalıktan kayboldu. Büyük ihtimalle hayal satıp vurgun yapacaktı da o ben değilim. Kusura bakma ama mizahçı dünyanın en zeki insanıdır. O hiçbir şeye kanmaz. Aptala yatar, yeme.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ÖMER GÖKSEL

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

Yakın zamanda irili ufaklı da olsa kendi haksızlığınızı yakaladığınız olmuştur illa. Ağır bi duygu di mi ? Sanki vücut ısısında bi artış, bi yutkunma, güçsüzlük hissi falan. Kabullenmesi zor. O yüzden hatalı düşündüğünü sezdiğin ilk anda, bünye hemen bunu çözmenin yollarını otomatik olarak aramaya başlıyo. Bilişsel uyumsuzluk dedikleri nane yani.

Milyarlarca insan yaşamış şu dünyada, ne yanılgılar yaşanmış. Ama yine de sen bunca insanın arasındaki tek haklı kişi olabileceğini zannediyosun. Kesin diğerleri yanılıyodur. Bunu söylerken kendimi de dışında tutmuyorum ha, genelde çok haklı olduğumdan son derece eminim yani ben de. Yüzüme bi hatamı vurun bak, nasıl hemen inkar etmenin yollarını arıycam.

Bunun için nefis yöntemlerimiz mevcut. Özellikle bizim kültürden şahane icatlar çıkmış. Mesela bi konuda kendini zayıf mı hissettin? Bi başkası da bişey yaparak (x yapmak diyelim) sana güçlü mü gözüktü? **"SENİN HER YERİN X OLSA NE YAZAR"** diyosun, oluyo bitiyo. Aslında hiç bişey söylemiyosun. Ama kendi içindeki haksız ve tırto hissetme meselesini çözüyosun. İnanılmaz işlevsel düşünce şekillerimiz var haklı çıkmak konusunda.

Ortaokul yıllarındayken semtte Hakan diye kabadayı bi eleman vardı, bizden bir kaç yaş büyükçe. Nasıl korkuyodum heriften. Çünkü mesela çook uzaktan bile görse kim olduğunu bilmeden **"LAN MAVİ MONTLU GEBAKIYIM BURAYA!"** diye seslenir, salça olur. Kim olduğunun önemi yok zaten, illa bi dövücek mövücek. Yeminle dışarı çıkmaya korkuyodum. Şu an bile tırsmadım değil, bu sayfayı bi şekilde biri gösterirse hakkaten bulup dövebilir beni, hiç belli olmaz. Zaten yıllar önce bi kere çizmiştim ama ismini değiştirmiştim, şimdi gerçeğini yazıyorum, dur bakalım inşallah zopa yemeyiz.

Bunun yanında takılan Adem diye bi çocuk vardı. Yancısı gibi bişey, ama onun da hafiften sözü geçiyo gibiydi. Hoş, beni dövmedi, kimseyi dövdüğünü de görmedim galiba ama Hakan'ın saygı duyduğu biriydi diyeyim. Hakan yokken de tutup en tırtlarımızla muhattap olabiliyodu. Onun anlattığı bi hikaye var. Bunlar Hakan'la sokakta oturuyolarmış, Hakan buna ilerdeki bi çocuğu gösterip **"Şu kim lan? Dövdüm müydü bu elemanı ben?"** diye sormuş. Adem de **"abi dövdün ya, hatta benim yanımda dövdün, ben yokken ayrıca dövmüşsün, falanca anlattıydı"** demiş. Hakan inanmamış, **"ulan sen de beni iyice salak sandın, ben dövdüğüm kişiyi unutmam çünkü dövdüğüm kişi dostum olur, ben bu çocuğu hatırlamıyorum bile"** demiş. Adem yancı mancıydı ama doğrudan ters cevap vermese de kibar şekilde karşı çıkabiliyodu. Kendinden çok emin olduğundan ısrar etmiş. Hakan da dövmediğine emin, karıştırıyosun diyo. Mevzu iddialaşmaya dönüşmüş. Demiş ki Hakan, **"Git getir şu çocuğu, eğer daha önce dövmeyi bırak, konuştuysam bile senden özür diliycem"**.

Çocuğu çağırmışlar. Hakan **"birader"** demiş, **"ben seni dövdüm mü hiç? Adem dövdüğümü iddia ediyo, doğrusu neyse sen söyle"**. Çocuk da önce bi sustuktan sonra muhtemelen tırsa tırsa **"Hakan Abi, dövmekten kastın çeşitli yumruk ve tokatlarla canımı yakmaksa, bir değil iki kez dövdün, sanıyorum üçüncüsü de geliyo, çok korkuyorum şu an"** diye cevap vermiş.

Hakan inanılmaz şaşırmış. Yine bi **"Yok oğlum dövmiycem ne dövmesi, sen sadece doğruyu söyle de bu Adem bi temiz g.t olsun"** falan filan. Çocuk **"Abi dövdün, hem de iki kez"** deyince herhalde Adem kazandığı için biraz gururlanmıştır diye tahmin ediyorum, meh meh gülmüş olsa gerek.

Hakan büyük sinirlenmiş. Özür dileyeceğine söz verdiği halde önce Adem'i dövmüş, sonra da çocuğa üçüncü kez girişmiş. Adem **"haksız çıkarsan özür diliycektin, çok ayıp ettin"** falan demiş. Hakan da işte o süper işlevsel cümleyi kullanmış: **" KİM HAKSIZ OLUM NE KONUŞUYOSUN, SENİN HER TARAFIN HAKLI OLSA NE YAZAR LAN!"**

Adem'in bunu bize anlatmasını biraz garipsemiştim ben o zaman. Arkasındaki gücü kaybettiği için biraz da hoşuma gitti açıkçası. Önce bişey demedim, baktım **"Adam haksız olduğunu anlayınca çileden çıktı, BENİM NE SUÇUM VAR LAN"** diye devam ediyo, (o an nasıl bi cesaret geldiyse) "abi" dedim, **"Hakan Abi'nin dövdüğü çocukların da suçu yok. O zaman sesini çıkartmıyodun? Yani bişey demek için söylemiyorum ama biz dayak yerken niye yanında durdun?"**

Böyle yazdığıma bakmayın, cümleye başladığım anla sonu arasında büyük değişim oldu aslında. Bi kere başlamış bulunduğum için devam ettim ama bin takla ata ata, içime sıça sıça, olabilicek en yumuşak şekilde yani. Adamdan galiba bi **"haklısın"** bekledim. Ama o **"LAN NE ALAKASI VAR BEN Mİ DÖVDÜM MNAKOİM ALLALLA YAA!"** dedi gitti.

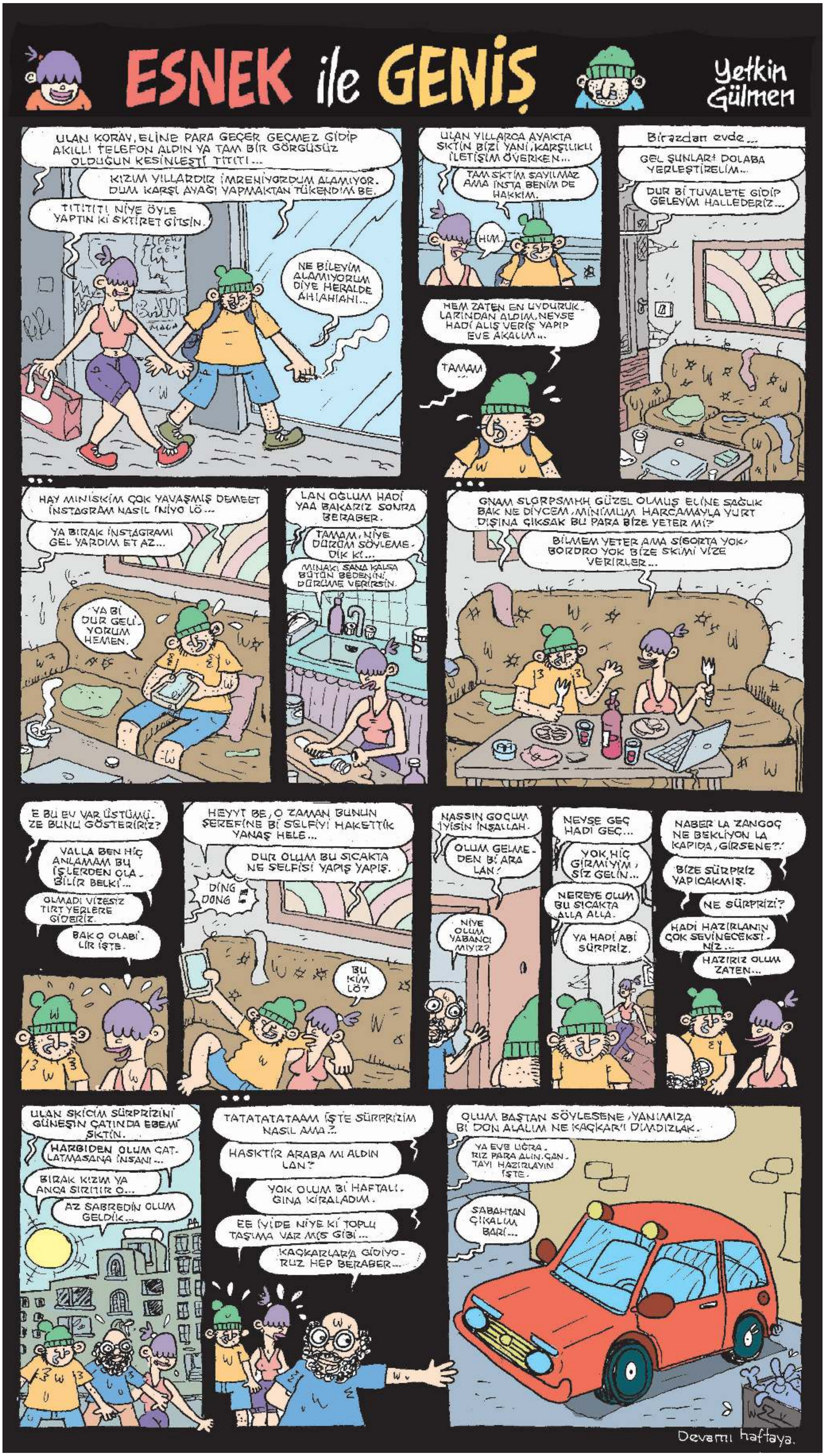
Bu olay metafor filan değil, gerçek mevzular. Ama ülkedeki durumlara çok paralel olduğuna dikkatinizi çekmek istiyorum. (Oha 'dikkatinizi çekmek istiyorum' demek çok havalı bu arada. Adeta bi ortadoğu ve balkanlar uzmanı gazeteci filan gibi)

Haksız olmaktan bu kadar korkmak galiba ciddi ciddi insanlık olarak en büyük problemimiz arkaaşlar. Yani esasında yanlış bi şey yapmış olmak o kadar da berbat bi şey değil. Dünya senin dandik yanlışın yüzünden dönmeyi bırakmaz yani yav, güneş cayır cayır ısıtmaya devam eder. Bari yanlış düşünebiliyo olacağımızdan az bi şüphe edelim. O zaman daha az yanlış yapıcaz zira.

İlginç olan şu ki, mesela beynimizin nasıl da yanıldığını gösteren bir sürü illüzyonsal oyun moyun var hani. Onlara bakıp yanıldığımızı görüyoruz, kabul ediyoruz, **"aaa :)))"** diyoruz **"yahu ben burdaki grinin şu griden daha koyu olduğuna emindim, resmen öyle görüyodum"**. Ama ne hikmetse **"Almanya üçüncü havalimanımızı kıskanıyür! Biz süperiz!"**lere de devam yani. İllüzyonda yanılıyo olabilir, ama o konuda yanılgı olamaz.

Her fırsatta gerçekten inanırmış gibi **"EE SONUÇTA KULUZ, TABİİ Kİ HATALARIMIZ OLUCAK"** deyip, herhangi bir konuda yanlışın yüzüne vurulduğunda bunu kabul etmemek, deli gibi otomatikman reddetmek. İşte bu bizim hikayemiz arkadaşlar.

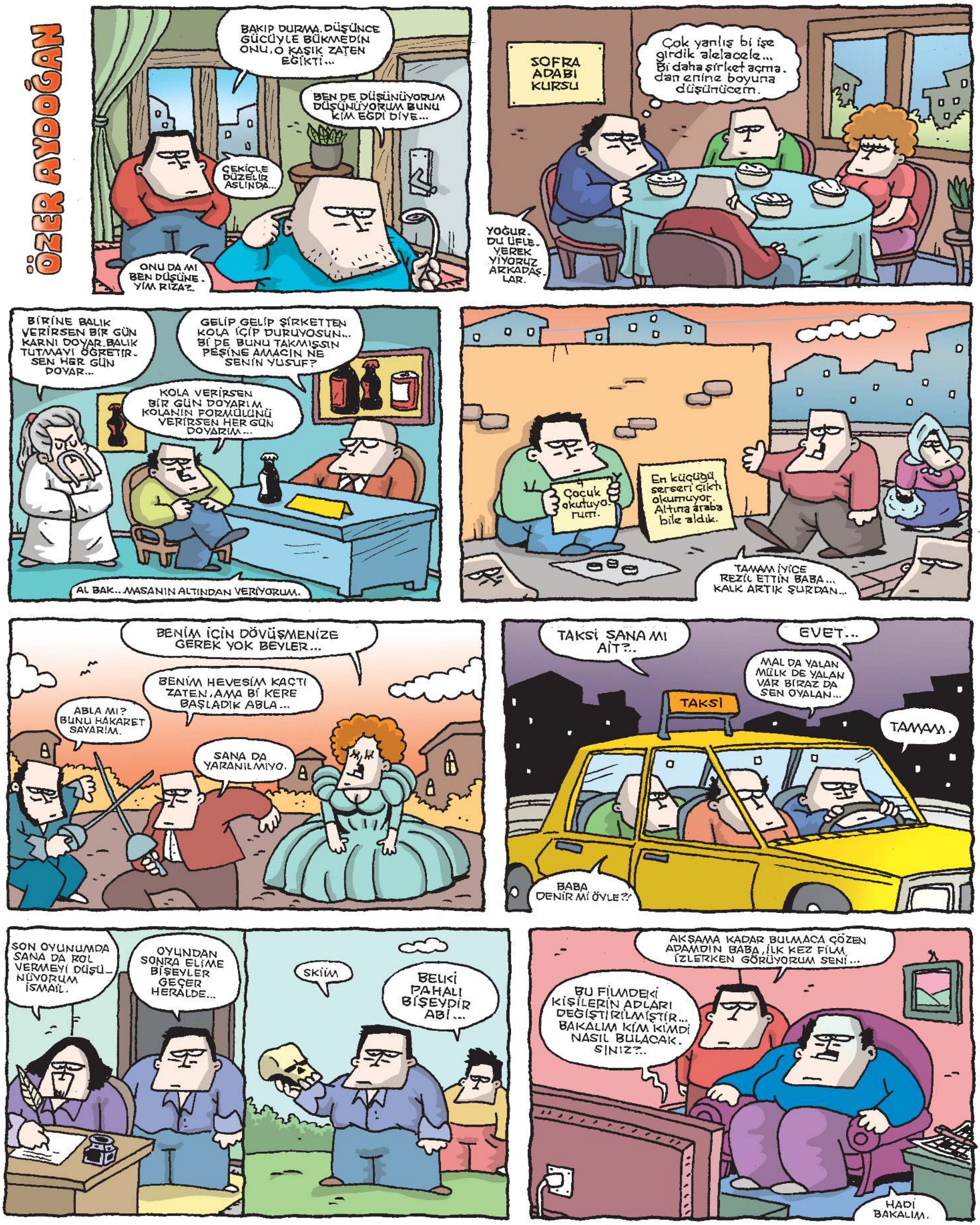

Normal şartlar altında giydiğiniz kıyafetler, sosyal konumunuza göre başınıza iş açabilir ama başınıza gelebilecek en kötü şeyler de magazin programlarında haftanın rüküşleri arasında gösterilmek, gittiğiniz düğünde bir başkasıyla tıpa tıp aynı kıyafeti giymek, pantolonunuzun ağının patlaması falandır. Ama **Yeni Türkiye**'de belki de on binlerce satılan bir tişörtü giydiğiniz için aval aval bakınırken tutuklanabilirsiniz. Eğer 28 Şubat'ta başörtülü kızlara başörtülerinden ötürü yapılanlar trajediyse; sakallının da aktardığı gibi, yirmi yıl sonrasının yeni despotlarının kıyafet politikaları düpedüz farstır.

Normal şartlar altında yabancı bir ülkede yapılan yerel ya da genel bir seçime başka bir ülkenin kimi desteklediğini ya da desteklemediğini açıkça söyleyerek müdahale etmesi akla gelebilecek bir şey değildir. Bir yıldır tartışılan Rusya'nın ABD seçimlerine müdahale ettiği iddiasının merkezinde aslında son derece basit bir şekilde "Rus haber sitelerinin Trump'ın rakibi Clinton aleyhine komplo teorileriyle bezeli haberler yapması ve bu haberleri de Facebook üzerinden özellikle kandırılmaya müsait ihtiyarlara reklam yaparak duyurması" bulunduğu ve Rusya'nın (bana göre öyle suç da olmayan) bu fiili üstlenmeyi asla kabullenmemesinden anlayabileceğimiz gibi hiçbir devlet, başka bir ülkedeki seçime, karıştığını (karışsa bile) resmi olarak kabul etmez, durduk yere kendini ateşe atmaz. Ama **Yeni Türkiye** cesaretiyle tüm diplomatların gözlerini yaşartmakta, bizzat en yetkili ağızlardan başka bir ülkedeki seçimde o ülke vatandaşlarının kime oy vermemeleri dolayısıyla kime oy vermeleri gerektiğini hiç çekinmeden empoze etmektedir. **Yeni Türkiye** besbelli ki öyle dünyadaki diğer ülkelere benzememekte, bölgede de dünyada da raconu yeniden kesmektedir.

Ve **normal şartlar altında** racon, reis gibi kavramlar, bir insanın en fazla lise ikinci sınıfa kadar, o da kantinde denyoların arasına düştüğü zamanlarda muhatap olacağı kavramlardır. İnsan evladı lise son sınıfa geçtiğinde aldığı eğitimi gerçekten aldıysa akıllanır, böyle lümpenliklere kulak asmaz, bu lafları da bir baltaya sap olamayıp mahallede ona buna sataşacak serserilere bırakır. Normali bu yani.

Barış UYGUR

ÖZER AYDOĞAN
BAKIP DURMA. DÜŞÜNCE GÜCÜYLE BÜKMEDİN ONU, O KAŞIK ZATEN EĞİKTİ...
BEN DE DÜŞÜNÜYORUM DÜŞÜNÜYORUM BUNU KİM EĞDİ DİYE...
ÇEKİÇLE DÜZELİR ASLINDA...
ONU DA MI BEN DÜŞÜNEYİM RIZA?..
SOFRA ADABI KURSU
Çok yanlış bi işe girdik alelacele... Bi daha şirket açmadan enine boyuna düşünücem.
YOĞURDU ÜFLEYEREK YİYORUZ ARKADAŞLAR.
BİRİNE BALIK VERİRSEN BİR GÜN KARNI DOYAR. BALIK TUTMAYI ÖĞRETİRSEN HER GÜN DOYAR...
GELİP GELİP ŞİRKETTEN KOLA İÇİP DURUYOSUN... Bİ DE BUNU TAKMIŞSIN PEŞİNE AMACIN NE SENİN YUSUF?
KOLA VERİRSEN BİR GÜN DOYARIM KOLANIN FORMÜLÜNÜ VERİRSEN HER GÜN DOYARIM...
AL BAK... MASANIN ALTINDAN VERİYORUM.
4 Çocuk okutuyorum.
En küçüğü serseri çıktı okumuyor. Altına araba bile aldık.
TAMAM İYİCE REZİL ETTİN BABA... KALK ARTIK ŞURDAN...
BENİM İÇİN DÖVÜŞMENİZE GEREK YOK BEYLER...
BENİM HEVESİM KAÇTI ZATEN, AMA Bİ KERE BAŞLADIK ABLA...
ABLA MI? BUNU HAKARET SAYARIM.
SANA DA YARANILMIYO.
TAKSİ SANA MI AİT?..
EVET...
MAL DA YALAN MÜLK DE YALAN VAR BİRAZ DA SEN OYALAN...
TAMAM.
TAKSİ
BABA DENİR Mİ ÖYLE?!
SON OYUNUMDA SANA DA ROL VERMEYİ DÜŞÜNÜYORUM İSMAİL.
OYUNDAN SONRA ELİME BİŞEYLER GEÇER HERALDE...
SKİM
BELKİ PAHALI BİŞEYDİR ABİ...
AKŞAMA KADAR BULMACA ÇÖZEN ADAMDIN BABA, İLK KEZ FİLM İZLERKEN GÖRÜYORUM SENİ...
BU FİLMDEKİ KİŞİLERİN ADLARI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR... BAKALIM KİM KİMDİ NASIL BULACAKSINIZ?..
HADİ BAKALIM.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Senden bilirim yok bana bir faide ey gül,
Gül yağını eller sürünür çatlasa bülbül."

Nevres-i Cedid

● **Zalime isyan, Allah'a şükran demektir...**

● İncirlik'teki ABD üssü kapatılmalı. Adam gibi kapatmazlarsa, imha edilmeli. Eve giren hırsıza karşı şiddet, kendini savunmak demek...

● **Bunun nihayeti, aynada kendine "Sen kimsin ya" diye bağırmaktır...**

● Altı ilke demode... Artık tek prensip, racon kesmek...

● **Sosyal ve demokrat olmakla sosyal demokrat olmak çok farklı şeyler...**

İstanbul Büyükşehir Şantiyesi... Ve krem şantiye şefi Kadir Topbaş...

● Banker: Maalesef insan oluşum kurumlaşmama ve banka olmama müsade etmiyor. Yine de bu yolda elimden geleni yapacağım!

● **Jerry Lewis, çocukken az güldürmedin valla bizi, nur içinde yat hiç renkli görmeyip hep siyah beyaz seyrettiğim komedyen...**

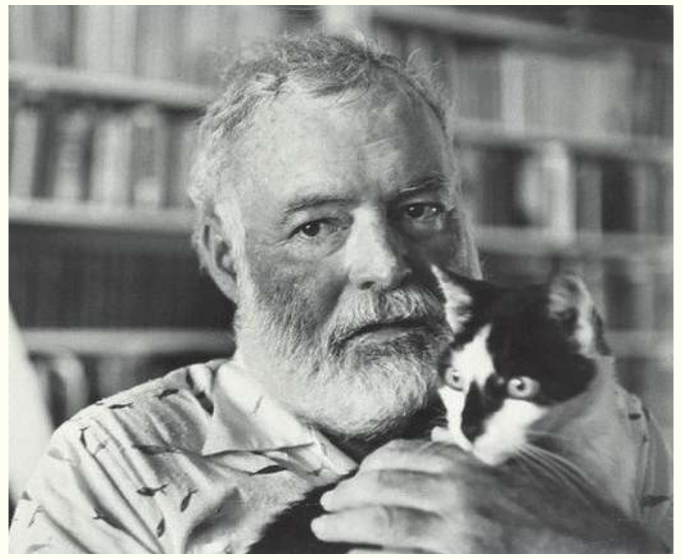
● Kimi susar, çalışır, atomu parçalar... Kimi de yattığı yerden edebiyat parçalar...

● **İnsan, sen şaşır, içindeki karanlık tarafı Allah'ın güzelim simsiyah kedisine yansıtıp, hayvana 'uğursuz' de! Hadi ordan sensin nursuz, uğursuz, dünyaya sonradan gelip, sonradan görensin. O kediyi böyle algılayan, beni nasıl görüyodur kim bilir?**

● Niçin aşeren kadınlar için 24 saat açık dükkan ya da servis yok? Ha?

● **Kelebekleri yakalayıp, yapıştırıp biriktiren tip; güzellikten nasipsizliğini geçtim, acımasızlığını da geçtim, peki kelebek etkisini ne hakla engelliyosun be hışır...**

● Tabureye oturup sokağa bakan bir ihtiyar adam görüyorum bazan, binbir yıldır aynı yerde duruyor hissi veriyor bana. O derece uyumlu.

● **Çevre olur, sosyallik yaşanır, insan güzeldir. Hepsi tamam. Fakat bu nasıl bir sosyalleşme? Yazarın çevresi, atmosferi şöyle anlatılıyor: Hemingway'in arkadaşları birbirlerine uymayan insanlardır. 'Beynelminel sosyete' denilen sınıfa mensup spor meraklısı zenginler, generaller, rahipler,boksörler, jokeyler. boğa güreşçileri, sinema artistleri (Gary Cooper, Ingrid Bergman, Marlene Dietrich), yakın zamanda hürriyete kavuşmuş hapishane kaçkınları, İspanyol asilleri, çeşitli partilere mensup Kübalı politikacılar, her milletten ve her seviyede bar sahipleri, ski öğretmenleri, hırdavatçılar, Şikagolu gangasterler, orospular, sosyete dedikodusu sütunu yazarları, Morning Telegraph gazetesinin at yarışları muhabiri, ihtilalden sonra katledilen bir Rus gazeteci, ölen romancı Gertrude Stein ve Windsor Diki ile Düşesi..." Pes yani. (Yenilmez Adam, Ernest Hemingway, Varlık Yayınları, Eylül 1965, Tunç Yalman'ın çevirdiği Malcolm Cowle imzalı önsözden)**

● İçkiye çok bulanana "Hayvan gibi içti!" diyorlar ve lakin, hiç alkol kullanan hayvan yok...

● **Gönül gözün miyopsa olduğu gibi göremezsin olanı, hipermetropsa anlamazsın sana kendini öyle gösterendeki yalanı...**

● Noter: Alemde her zaman şahide, aracıya ihtiyaç olacak, illa ki o damgayı biri basacak; dur, burdan yürüyeyim ben...

● **Taksiden tam inmek üzereydik, bir adam yaklaşıp "Boşalıyor musunuz" diye sordu şoföre. Cevap ne peki? Şu: "Ben değil, araç boşalıyor!"**

● Zerrin Tuluğ'un yazdığı "Adak" adlı ilginç kitabı okudum. Tuluğ, ülkede ilk cinsiyet değiştirme ameliyatını geçirmiş olan dayısının hayatını, dokunaklı şekilde romanlaştırmış. Meraklısına tavsiye ederim...

● **Siz Paraguay'da bir balkonda ayakta dururken, Uruguay'ı özlemek nedir bilir misiniz? Ben bilemiyorum. Bileiyorum...**

● Bu ne vurgu ustalığı, bu ne sert ünsüz hayranlığı, pes. Cem Karaca kadar işini severek yapmış sanatkar az bulunur, ne söylemişse kalpten söylemiş, mekanı cennet olsun... "Raptiye Rap Rap" şarkısında geçen "Bul bir kaşalot, toriğini işlet / Bir koy üç al, üçünü de beşlet" sözleri alaturka liberalizmin özeti adeta. Aynı şarkıda bi de "Üf baba bu ne be, fotoğraf makinası!" demiyo mu birdenbire, ayarım bozuluyor, tam ne kastedildiğini idrak edemiyorum. Yıllardır çözebilmiş değilim... Cem Karaca şarkılarında ilk beşim: Demedim mi, O leyli leyli, Felek beni nazlı yardan ayırdı, Kavga, Delikanlı Sevdası...

● **Gülünçaltı: "Dünyayı su basmış, ördeğin s.kinde mi!?" (Anonim)**

● İskambil oyunu King'teki 'kız almaz'da dört kızı birden aynı kişi yerse masa havaya kaldırılırmış! Bilmiyordum, yeni öğrendim. Hem de melodramatik şekilde, dört kız yiyip tek başıma batarken. Masa pek büyük olduğu için kaldıramamışlar! Amma tek başıma çıktığım da oldu ilerleyen zamanda, iyiden iyiye 'zaybak' bellemeyin beni he...

Kaçış, genellikle bireyseldir. Toplum olarak kaçışa 'göç' denir...

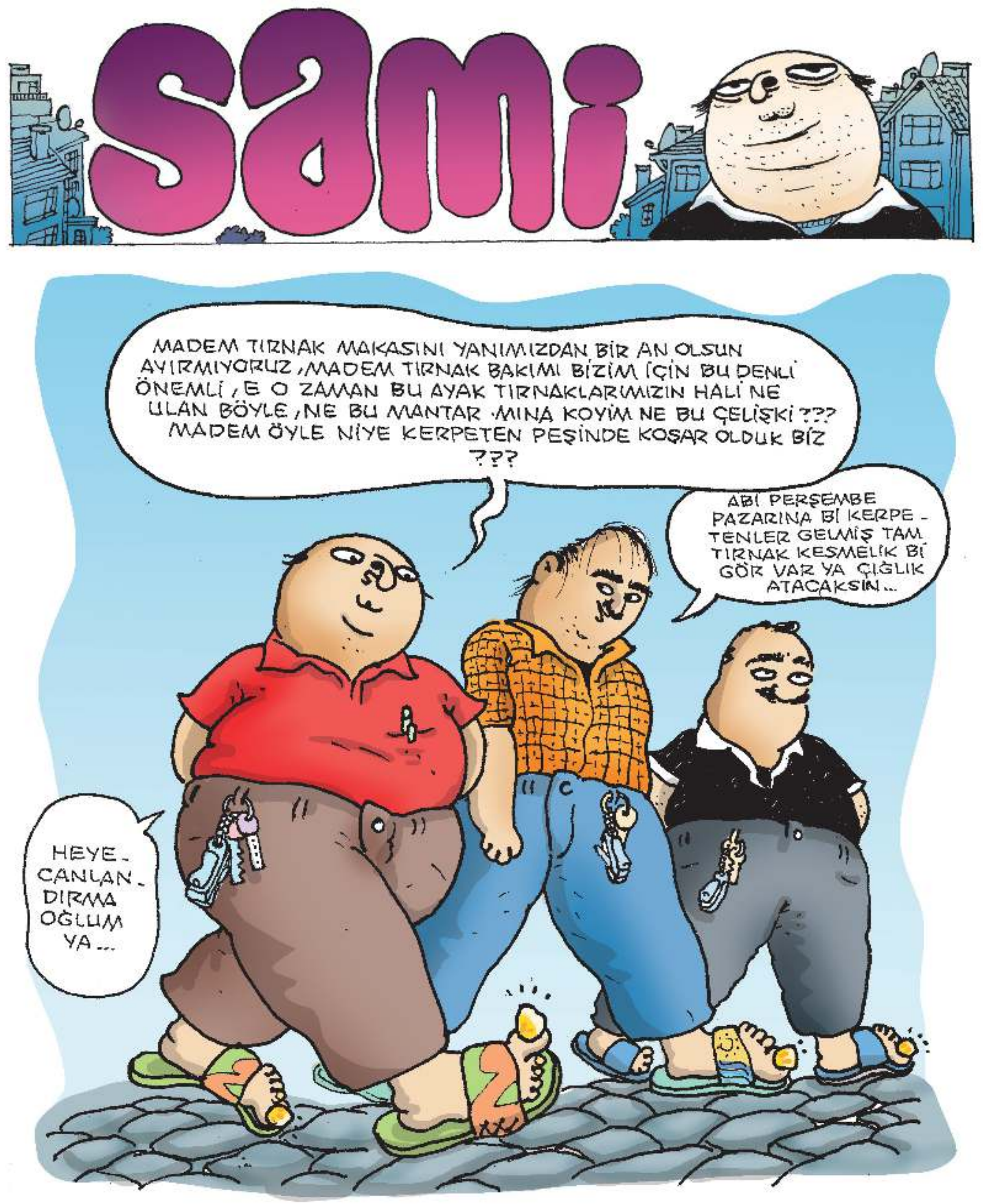
● **1991 yılında, diyelim ki Zeliha adında sevgilim vardı. Bir sabah evlilik konusu açıldıydı, "2000 yılında evlenelim" dedim. Sonra işte, ayrıldık. 1999 güzünde beni arayıp dokuz sene önceki sözümü hatırlattı Zeliha. Güldük, 'Evlendim ben' dedim 'Ben de evlenmek üzereyim' dedi. '3000 yılına artık' dedim...**

● Filmde, dizide ne zaman erkekler sosyal, siyasal mevzu konuşsalar, bir kadın tip "Siz hep böyle sıkıcı şeyler mi konuşursunuz" der. Hatta bazıları cümleyi 'kuzum' diye bitirir. Ayıptır efendiler. Feminist yazarlar, lütfen. Uyumayalım arkadaşlar...

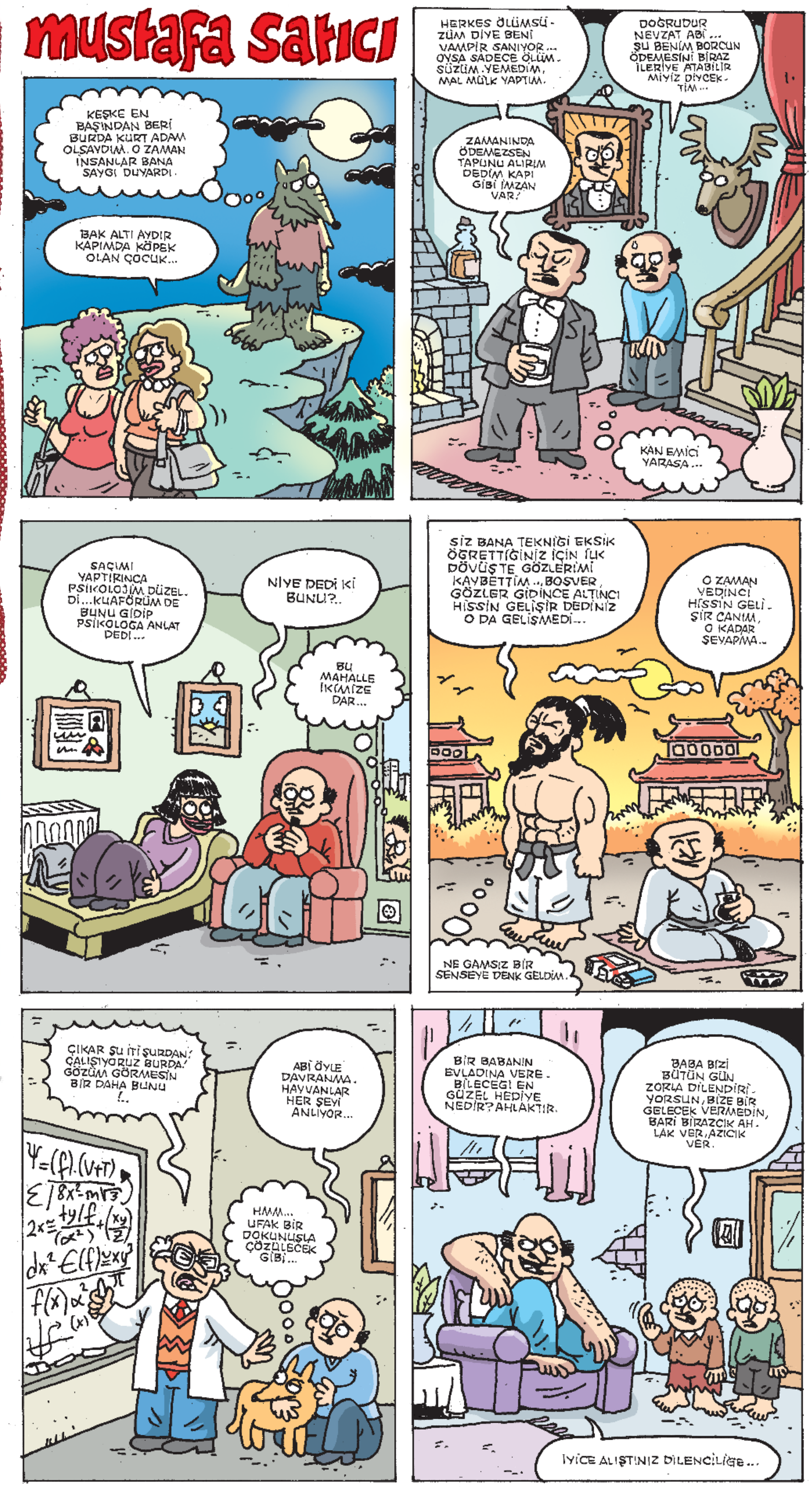
● **Yeni Huy Çık: TRT'nin Üç İstanbul dizisi, üçüncü bölüm, 6.37-7.37 arası, seyredelim, çok güzel. Abdülhamit'in duvardaki gölgesiyle oynatıldığı sahne. Dizinin efsane Timur Selçuk imzalı müziği de olağanüstü. İki kadın için "Biri aldatmayı, diğeri aldatılmayı seviyor" diyor bir yerde Muharrir Adnan...**

● 27 Ağustos 2017, pazar günü Burgazada'dayız. "Mizahspor" olarak. (Etkinliğin içeriğini tam bilememek) Tan Cemal çağırdı, olur dedim. İstiklal'in kafa dengi mekanlarından Peyote'nin adadaki mekanına ilk kez gideceğim. Detaylar mekanın sitesinde vardır tahminen.

vedatozdemiro@gmail.com

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 5:

Belli bir yaştan sonra arkadaş edinmek zordur, birisi size gelip orada bulunmayan üçüncü bir şahıs hakkında ''ya sizin kafalar çok aynı biliyor musun, sizin mutlaka tanışıp ortaklaşa bir şeyler yapmanız lazım'' dediğinde temkinli davranmamız, öncelikle bunu bize söyleyen insanın bizi ne kadar tanıdığını kafamızda tartmamız gerekir.

Lord Yohansen'e her gün kendisini ziyaret eden elçiler ve tüccarlar tarafından onlarca hediye sunulurdu. Kahve takımları, yorgan setleri, süslemeli tavla, süslemeli nargile, üzerinde ''ah bodrum...'' yazan taşlar, üzerinde ''cennet marmaris'' yazan taşlar, üzerinde ''canım lordum'' yazan eskişehir oymalı tahtalar, cam küre içinde semazenler -üstelik elinize alıp salladığınızda semazenin başından aşağı simler yağar, bu kına gecesinde gelini ziyaret eden damat semazen görüntüsü oluşturur, göze güzel gözükmesinin yanında bir hikaye anlatır-, bakırdan dövme atatürk kafaları, halı üzerine işlemeli lordun kendi kafası ve bilgisayarda lordun küçük küçük fotoğraflarından bir araya getirilerek kolaj yöntemiyle oluşturulmuş dev atatürk kafası ve daha anlatmakla bitmez nice paha biçilemez hediyeler... Lord Yohansen bütün bu hediyeleri kibarca kabul eder ve konuklarını yolcu ettikten sonra bunları üzerinde ''jeneratör odası / girilmez'' yazan bir odaya taşıttırırmış. Lord olmanın en güzel yanlarından biri de bu değil midir? Her gün bir hediye, her gün düşünüldüğünü önemsendiğini sana tekrar tekrar hissettiren erkekler...

Ancak Lord Yohansen mutlu değilmiş. Nasıl olur? Her şeyi olan bu adam, yüzünü her sabah üzerinde kendi yüzü işlenmiş havlulara silen bu adam nasıl olur da, köylülere, kaba ve cahil denizcilere, üç adımlık tarlasında yetişenleri satarak geçinmeye çalışan çiftçilere bahşedilen mutluluktan mahrum kalır? Lordun kalbini zehirli bir sarmaşık gibi saran, sıkıştıran, dünyevi mutlulukların kalbine nüfuz etmesine mani olan bu dert öyle kolayca açıklanabilecek, kelimelere dökülebilecek bir dert değilmiş. O yüzden ne en güvendiği danışmanlarına, ne en yakın akrabalarına açmış bu derdini. Çünkü derdinin traş bir dert olduğundan, başkasına anlatırsa onun hakkında ''dert diye anlattığın şeyi s.keyim lord kere, ne gamsız adammış ya'' diye düşüneceklerinden çekiniyormuş. Oysa dertleri, üzüntüleri yarıştırmak ne kadar doğru? Hangi teraziye koyacağız, hangi metreyle ölçeceğiz hangi derdin daha büyük olduğunu? Anlaşılacağını bilse, Lord Yohansen hançerle göğsünü açıp kalbini ortaya koymaya hazırmış: İşte! Üzüntüden, kederden kabarmış şu yüreğime bakın dostlar ve siz söyleyin! Değersiz bir dert mi bu? Gerçek değil mi hissettiğim acı? O korkunç yolcuğundan döndükten sonra karısının evlenmek üzere olduğunu öğrenen Odisseas'ın kalbini bulun, yan yana koyun benimkiyle. O zaman belki inanırsınız kederime!

Peki neymiş bu Lord Yohansen'i odisseas modisseas diye saçmalatacak kadar sıkıntıya sokan dert? Bunun için sevgili okur, arzu ederseniz Lord Yohansen'in günlüğünü karıştıralım ve bunu kendi ağzından duyalım:

''Bugün yine bir sürü ziyaretçi geldi, biri dev gibi bir halı getirdi, biri seramik kuşlar getirdi, aynı zamanda çerezlik olarak kullanılabiliyormuş, bir elçi gümüş tepsi getirdi üzerinde gül işlemeleri falan var, birisinin geldiği yerin deri işlemecileri çok meşhurmuş deriden kırmızı bir mont getirdi. İnternetten fiyatlarına baktım, toplamda beş bin liralık falan hediye getirmişler. Kafayı yemek üzereyim. O paraya çok güzel bir ses sistemi ya da playstation falan alabilirlerdi birleşip. Hediye almadan önce biraz araştırabilirler, ne tarz müzik dinlediğime bakabilirler, biraz internetten araştırsalar gitar koleksiyonu yaptığımı bilebilirler. Umursamıyorlar, düşünmüyorlar. Beni her gün yaşayabileceğim ufak mutluluklardan mahrum ediyorlar.''

Sözün özü, Lord Yohansen hediye almayı çok seviyor, ancak hediye istediği gibi çıkmayınca bir o kadar üzüntü duyuyormuş. Ancak günlerden bir gün şatoyu ziyaret eden bir elçinin getirdiği hediye bu durumu değiştirmiş. ''Lordumuz, hizmetkarı olduğum asil Lord Rişar size bu pikabı ve yanında kendi özel koleksiyonundan özenle seçtiği plakları gönderdi. Lütfen kabul buyurun.'' İnanamayan ve bu duruma çok sevinen Lord Yohansen ''gerçekten mi?'' diye bağırmış ve eklemiş:

''Oha inanamıyorum, ben bu plakları ne kadar aradım biliyor musun? King Crimson, Camel, Eloy, Yes... Yurt dışından falan mı getirtmiş sizin Lord bunları?''

''Evet soylu lordumuz, bazılarını geçen sene Berlin'e gittiğinde toplamıştı, bazılarını da amazondan ebayden falan getirtti. Yalnız lordumuz, sizi uyarmam gereken bir husus var, o pikap tek başına bir işe yaramaz, amfiye bağlamanız lazım, amfi olamadan ses vermez... Lordum bunu iletmemi özellikle tembihledi.''

''Biliyorum ya, bende var zaten amfi, pikap da var ama dandik bir şeydi, bu lordunuzun yolladığı zamanının çok üst düzey bir plakçaları... Alman malı...''

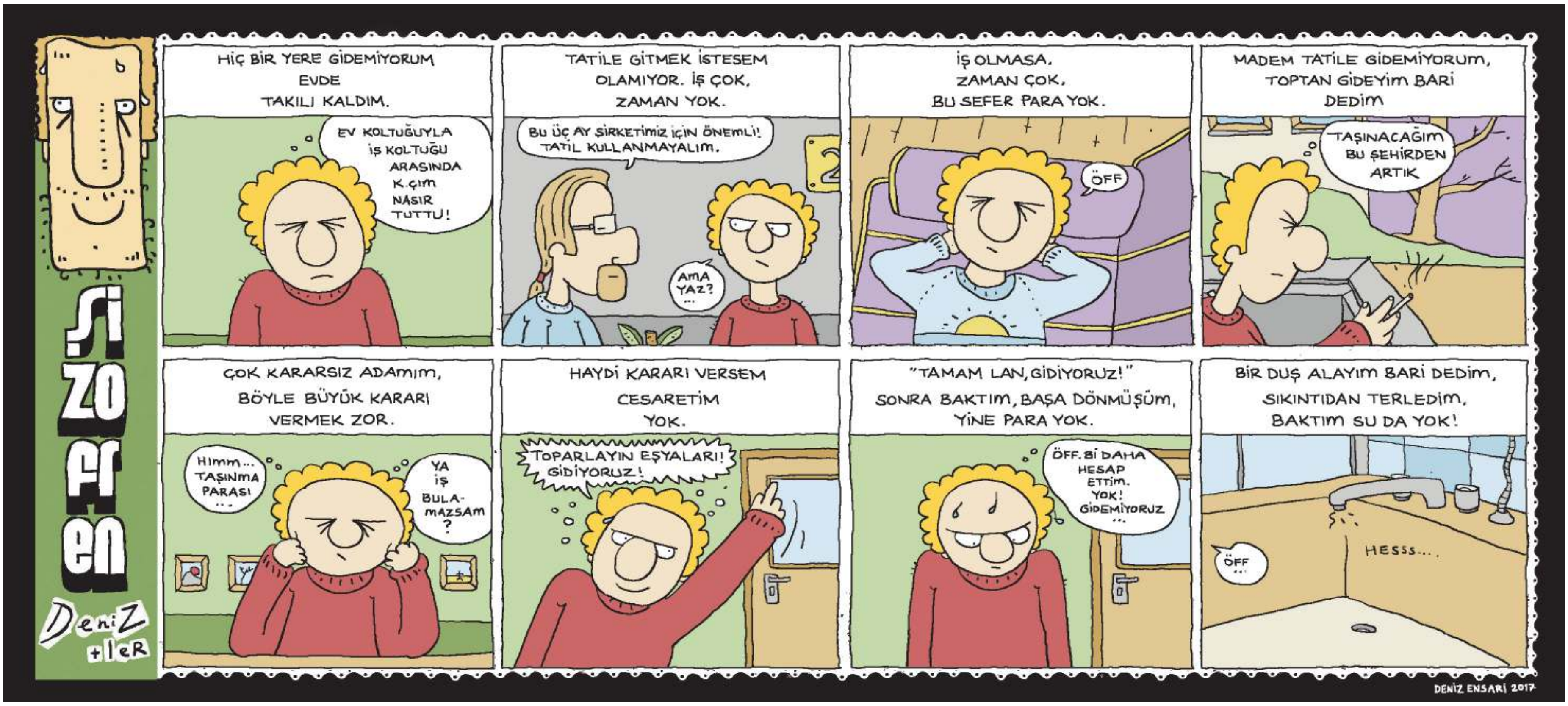
''Evet lordumuz...''

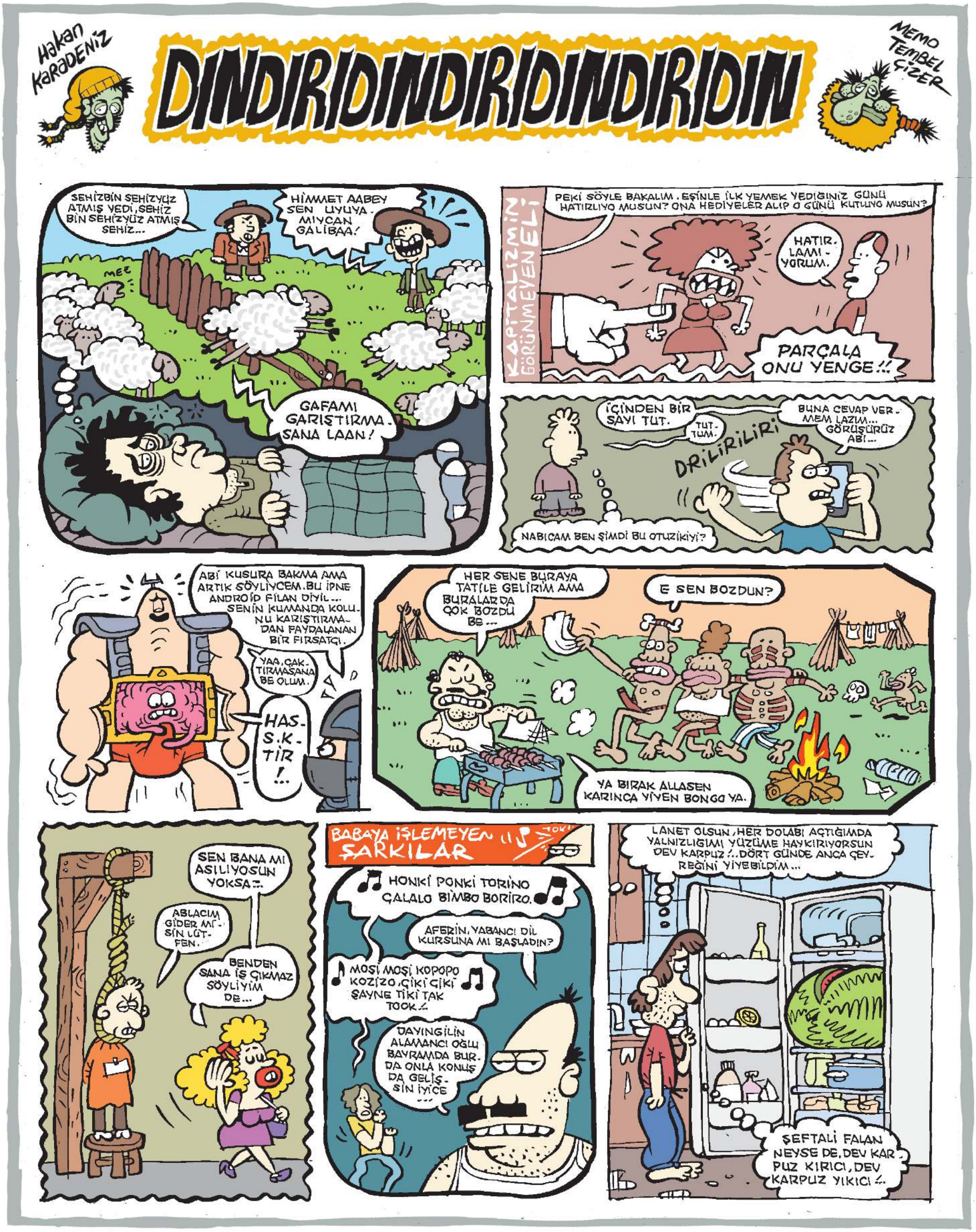
''Dur ya, ben de bir şeyler yollayacağım lorduna... Ulan ya... Camel falan dinleyen kaldı mı ya... Al bak, Brian Eno plağı yollayayım ben de. Sever mi senin lord Brian Eno?''

''Sevmek ne kelime, bayılır efendimiz! Aslında benim soylu lordumla sizin kafalar çok aynı biliyor musunuz? Sizin mutlaka tanışıp ortaklaşa bir şeyler yapmanız lazım. Fanzin falan, ya da ortak sergi, bilmiyorum. Çok aynı frekanstasınız çünkü. O da eski sintisayzır falan topluyor.''

Bunu duyan lord çok heyecanlanmış ve sevinmiş. Elçiye mutlaka bir akşam hep birlikte bir şeyler yapmalarını önermiş ve haberlerini beklediğini söylemiş. Bu hafta, olmadı öteki hafta olarak sözleşip ayrılmışlar.

Lordlar uzun süre bir araya gelememiş, hep bir olaylar çıkmış. Savaş, kıtlık, festival falan derken aylar geçmiş. En sonunda denk getirip buluştuklarında ise hiç kafalarındaki gibi olmamış, bütün gece bira içip progresif rock müzik övmüşler. Fanzin manzin bir şeyler konuşulmuş, ''kesin yapalım'' denmiş ancak bu asla gerçekleşmemiş. Çünkü; unutmayın, bir yaştan sonra yeni arkadaş edinmek zordur ve en güzel hediye bazen sıcak bir gülümseme ya da bluetooth hoparlördür. Sevgiler.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
SEHİZBİN SEHİZYÜZ ATMIŞ YEDİ, SEHİZ BİN SEHİZYÜZ ATMIŞ SEHİZ...
HİMMET AABEY SEN UYUYAMIYCAN GALİBAA!
MEE
GAFAMI GARIŞTIRMA SANA LAAN!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
PEKİ SÖYLE BAKALIM. EŞİNLE İLK YEMEK YEDİĞİNİZ GÜNÜ HATIRLIYO MUSUN? ONA HEDİYELER ALIP O GÜNÜ KUTLUYO MUSUN?
HATIRLAMIYORUM.
PARÇALA ONU YENGE!!
İÇİNDEN BİR SAYI TUT.
TUTTUM.
BUNA CEVAP VERMEM LAZIM... GÖRÜŞÜRÜZ ABİ...
DRİLİRİLİRİ
NABICAM BEN ŞİMDİ BU OTUZİKİYİ?
ABİ KUSURA BAKMA AMA ARTIK SÖYLİYCEM. BU İPNE ANDROİD FİLAN DİYİL... SENİN KUMANDA KOLUNU KARIŞTIRMADAN FAYDALANAN BİR FIRSATÇI.
YAA, ÇAKTIRMASANA BE OLUM.
HAS. S.K. TİR!..
HER SENE BURAYA TATİLE GELİRİM AMA BURALARDA ÇOK BOZDU BE...
E SEN BOZDUN?
YA BIRAK ALLASEN KARINCA YİYEN BONGO YA.
SEN BANA MI ASILIYOSUN YOKSA?..
ABLACIM GİDER MİSİN LÜTFEN.
BENDEN SANA İŞ ÇIKMAZ SÖYLİYİM DE...
BABAYA İŞLEMEYEN ŞARKILAR
HONKİ PONKİ TORİNO ÇALALO BİMBO BORİRO.
AFERİN, YABANCI DİL KURSUNA MI BAŞLADIN?
MOŞİ MOŞİ KOPOPO KOZİZO, ÇİKİ ÇİKİ ŞAYNE TİKİ TAK TOOK!
DAYINGİLİN ALAMANCI OĞLU BAYRAMDA BURDA ONLA KONUŞDA GELİŞSİN İYİCE...
LANET OLSUN, HER DOLABI AÇTIĞIMDA YALNIZLIĞIMI YÜZÜME HAYKIRIYORSUN DEV KARPUZ!.. DÖRT GÜNDE ANCA ÇEYREĞİNİ YİYEBİLDİM...
ŞEFTALİ FALAN NEYSE DE, DEV KARPUZ KIRICI, DEV KARPUZ YIKICI!..

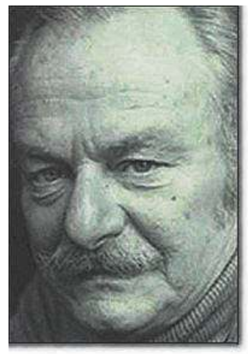

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Birden serçelerle indi yağmur/ Hangisi serçe/ Hangisi yağmur"

Melih Cevdet Anday

"Dolu tekrar geliyor"
Tekrar gelecekmiş.(yaşayan ölülerin dönüşü) İnternet sitesi. Gazetenin. "Çok daha kötüsü geliyor" "Son uyarı çok fena" Bir de gif koymuşlar. Simsiyah bir gökyüzünde çatır çatır şimşekler çakıyor. Bi daha, bi daha çakıyor. Günlerdir korkutup korkutup duruyorlar. Masaldaki yumurta adam gibi, kırılgan, ürkek. Arka odalara sığınıp. Titreye titreye bekleyelim istiyorlar. Mütemadiyen tıklaya tıklaya.

Melih Cevdet Anday

SON TRAMVAY
"Ah benim elimde olacaklar, eşek gibi çalıştırırım ben onları" Öyle diyor. Bir genç kız sesi. Hava alanından şehre kadar giden tramvay. (Antalya) Epey geç bir vakit. Geç bir uçağın geç inişi. İlk kez bu şekilde dönüyorum şehre. Tramvay neredeyse bomboş. Ayakta, kaçırmayayım diye yukarı, durakların yazılı olduğu o levhaya bakarken. Cümleyi duyunca gayri ihtiyari. Başım kendiliğinden dönüyor. Modern, çok hoş bir genç kız. Üstü başı, uyumlu renkler. O yırtık blucin falan. Annesi yanında. Kız onun omzuna doğru kaykılmış. Bir ev hali uzanışı.(Ana kuzusu) Ben de bakınca birden, güya biraz düzelterek, yumuşattığını zannederek devam ediyor: "…çok dürüst onlar çünkü, diğer zenciler gibi değil, Hile hurda bilmezler…" Şeytan filminde o küçük kızın ağzından çıkan hırıltılı erkek sesini duymuş gibi irkiliyorum, "o mu söylüyor, nooluyoruz?" " Hile hurda" bilmiyorlarmış. Onları çalıştıracak. Ah onun elinde değiller ama işte. Yazık. Galiba bir tanıdığının işyerinde çalışıyorlar. O beceremiyor öyle yapmayı. "Eşek gibi çalıştırıyorlar bizi" falan filan şeklinde çok duymuşluğum var. Var tabii. Ama bu şeklini ilk defa duyuyorum. Demek onların da kimileri aynı terimi kullanıyor. Kendi aralarında. Patronlar. Bir suça bulaşmışım gibi içimde bir sıkıntı . Yanlışlıkla Helena Markos'un odasına. O kırmızı koridorlarda dolaşırken. Suspiria'daki o cadı. O zencileri acele bulup "hemen hile hurda öğrenin, çabuk ama" demek istiyorum.

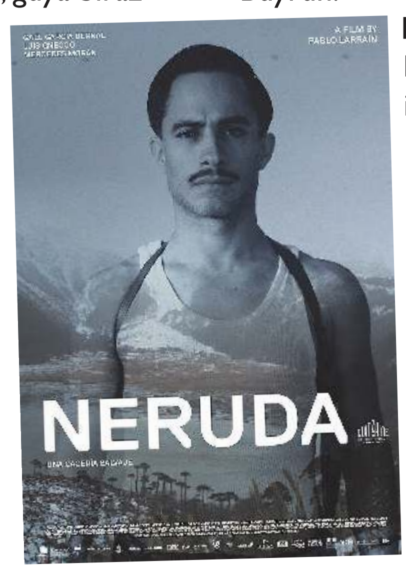

Zaten "Eşek gibi" çalıştırılmış, kış olunca açığa terkedilmiş, tipi altında üzerlerinden buzlar sarkan o eşekler. O zavallılar. Onlar geliyor aklıma. Neyse, işte benim durak. İniyorum. Tramvayın içi buz gibiydi. Durak yanıyor. Işıklı pencerede ana kızın birbirine dayalı başları kayarak uzaklaşıyor. Karanlığın içinde.

PARLAK GRİ
Misafir yorganı gibi parlayan o mont. Çok parlak. Gri gerçi ama çok parlak işte. Bir kere olsun giymişliğim yok. Asansörün aynasında. Vazgeçip dönmüş çıkartmıştım. Öylece duruyor. Zevkin tam uyuşmayan biriyle elbise almaya gitmek. O çok renkli giyinen arkadaşım. Kıpkırmızı bir montu, kırmızı ayakkaplarıyla bir çin feneri gibi parlayan bir insan. Ona sorulur mu.

KADINLARIN MUAMMASI
Konfüçyüs (milattan önce 500) "Kadınları anlamak, onlarla baş etmek zordur. Yaklaşırsanız havalara girerler. Uzaklaşırsanız kızarlar" Bu laflardan iki bin sene sonra. "Anlaşılmazlık" da milim değişiklik yok;
Buyrun: 1775 doğumlu büyük şairimiz Erzurumlu Emrah: "Bir nazenin bana gel gel eyledi/ Varmasam incinir varsam incinir" "Her sabah her akşam verir selamı/ Almasam incinir alsam incinir"

NERUDA/ FİLM
"Hijyen bir burjuva değeridir. Siyasi sebeplerden dolayı evi temizlemiyoruz" Böyle dedi. Neruda filminde Neruda'nın eşi. Gizlendikleri eve gelen arkadaşlarına.
Güzelmiş. Bu cümleyi ezberlemem lazım. (aa çok tozlu burası falan diyene--film hoş yalnız görmek gerek--)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
BU ÇARŞAF ÇEKME İŞİNİN BİR GÜN FELAKETLE SONUÇLANACAĞI BELLİYDİ ANCAK İYİ TARAFINDAN BAKARSAN YILLARDIR BİR TÜRLÜ İNCELTEMEDİĞİN KOLLARINDAN İLELEBET KURTULMUŞ OLDUN...
KOP!
YAKTIN BENİ BOYNUN ALTINDA KALSIN!!!
Çift uskur'u bile korkutan adam.
TOTOZ
BİRANIN YANINA BİŞEY İSTER MİSİNİZ EFENDİM, ÇEREZ PATATES FALAN?
GHMMHH... BEN İKİ BARDAK ALTLIĞI DAHA ALIRIM...
ABİ KİLO YAPMASIN, ÇOK YEDİN!
ORMAN TROLLERİNİ ATLATTIK SANIRIM, BURDA GECELEYEBİLİRİZ... ŞAFAKTA DA YOLA KOYULUR VE DUMAN DAĞINDAN KAYIP ŞEHRİN ANAHTARINI ALIRIZ, TABİ KANATLI TAYFLARA YAKALANMAZSAK!.. NEYSE, ŞİMDİ BİRAZ UYUYALIM ... İLK NÖBET SENİN GİLMANDİL...
Onca fantastik mevzudan bize gene nöbet kitlendi -mını skeyim! Nası iştahım kaçtı bak şimdi!..
GİLMANDİL
NOLDU LAN ÖYLE BİR ANDA İKTİDARIM SALLANMAYA BAŞLADI!..
ABİ SEN BU TARAFA YATIRIYORDUN BAK O RESİMDE DE ÖYLE, NEDEN BİR ANDA TERS TARAFA YATIRDIN SAÇI?
TERS TARAFA YATIRINCA BAŞKA BİRİ GİBİ OLUYORUM LAN.
HEP O YÜZDEN İŞTE.
YAŞIYOR! GÖZLÜĞÜ ORAYA KOYMASI HAYATINI KURTARMIŞ!..
YAKIŞMIŞ DA Bİ DE...
SEN SAKIN UTANMA EJDERHAM!.. ATEŞ SAÇAN EJDERHAYI BEPANTEN'E MUHTAÇ EDENLER UTANSIN, SEN UTANMA!..
ARKADAŞIM HEM CİLDİN İÇİN HEM DE DÖVMENİN BAKIMI İÇİN GEREKLİ!.. SÜRMEK İSTEMİYOSAN SÜRME LAN, BANA NE!.. ALLA ALLA...
İZİN VERİR MİSİN? BEN EJDERHAMLA DERTLEŞİYORUM...
Bepa
ANAA BURDAN HERŞEY KABAK GİBİ GÖZÜKÜYORMUŞ LAN!.. BİR DE SÜPER KOPYA ÇEKİYORUZ SANIYORDUK MEĞER HERŞEYİ GÖRÜYORMUŞ DA BİŞEY DEMİYORMUŞ...
u l f k ü k
KAN GRUBU İLE İLK KEZ YÜZLEŞİYORDU YAŞI 9'DU...
SIFIRGURUBUERHAŞNEGATİF DEDİKLERİ BU MUYMUŞ?! BÖYLE Mİ YAZILIYORMUŞ, BUNUN İÇİN MİYMİŞ BÜTÜN O TANTANA...
ÖYLE DEME HACI HAYATİ MEVZU...
Orh+
EPEYDİR İHMAL EDİYORUM DUR ŞU İLACIMI ALAYIM. NEYDİ BUGÜN GÜNLERDEN ?!.. SATURDAY OLMASI LAZIM!.. WEDNESDAY MAAŞI ALDIK 2 GÜN GEÇTİĞİNE GÖRE TABİ SATURDAY...
İngilizce günleri öğrenmen bu yaşına kısmetmiş ananem!..
Ş Ç Pe C Ct P
Wednesday Thursday Friday Saturday Sunday

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Bebek bakıcınız esrarkeş olsun ister misiniz? Muhtemelen istemezsiniz. E o zaman niye bebeği Baby TV'nin önüne oturtuyorsunuz? Sizi de anlamak güç.

Şimdi bunun üzerine Baby TV'deki arkadaşlardan rica ediyorum alınmasınlar, darılmasınlar, kızmasınlar, köpürmesinler. O çizgi filmleri yapanlar falan zaten ecnebi, çok istiyorsanız gidin onlara şikayet edin bir de uluslararası tepki mektubu almış olayım da tam olsun ama siz yazmayın. Hele hele "baby tv fanları" hiç yazmasın. Bu fanlık işi karnımı ağrıtıyor zaten, varlarsa da öğrenmeyeyim.

Şimdi bu "fan" galiba bir şeye hayran olmanın bir büyüğü, o bir şeyi hayat felsefesi, yaşamın amacı hâline getirme hadisesi galiba. Hani "Heavy metal yalnız bir müzik değil hayat felsefesidir," dediğimiz şey ki gerçekten de öyledir. Ama televizyondaki evlendirme programına katılan yarışmacıların fanı olmak, yetmedi bir de o fanların başı olmak, o da yetmedi "fanbaşı" sıfatıyla, adeta bir oymak beyi, bir oba lideri, konsey başkanı havasıyla ortada gezmek izleyene acı veriyor. Misal geçen yıl Kısmetse Olur programı hakkında bir iki şey yazdım, oradaki yarışmacılardan birisinin "fanbaşı" çok kızıp tepki mektubu gönderdi. Eser'in fanbaşı'ymış kendisi ve ayrıca diğer "fanbaşı"larla da" görüşüyormuş, onlar da aynı şeyi düşünüyormuş hakkımda. Düşündükleri de işte "Kısmetse olur yarışmacılarını nasıl da kıskandığım," falan. Ama bu vekâleten alınganlık seviyesi de dünyayı yaşanmaz kılıyor be arkadaş. Yani hakkında yazdığın adam arayıp "Niye böyle yazdın," dese yine bir yere kadar anlarım da, "Sen nasıl x hakkında bunu dersin?" fazla oluyor. Zaten yeterince alınganlık içinde yaşıyoruz.

Misal geçen hafta Batman'in Robin'in eğitimini nasıl ihmal ettiğini, Robin'i nasıl hunharca sömürdüğünü ileri sürdüm diye Batman'cilerden öfkeli mektuplar aldım (iki). Kimisi (biri) Batman himayesine almasa Robin'in sokaklarda it kopuk olacağını ileri sürdü, kimisi (diğeri) Robin'in biraz kalın kafalı olduğundan ve okula gitse de en fazla orta ikiye kadar okuyacağından bahsetti. Ben yine de orta iki terk bir Robin'i "İmkanımız da vardı, üvey babamın uluslararası şirketleri falan vardı ama yine de okutmadı," diyen bir Robin'e tercih ederim. Ama zaten asıl kafamı kurcalayan kendisini Batman'cilikle özdeşleştirmiş okurların olması. Yani şimdi arkadaş burada öylesine bir şehir ismi vermek gerekiyor, Kütahya diyoruz, hoop Kütahyalılardan mektup, "Bize ne gareziniz var?" İnsanın Kütahya'ya nasıl bir garezi olabilir allasen? Herhangi bir meslekten bahsediyoruz hemen "Bir kaç kendini bilmez taksicinin yaptığını bütün bir taksicilik camiasına mâl edemezsiniz!" itirazı geliyor ki bal gibi de ederim bu arada. Yahu ben Neil Young dinleyicisinden hakaret maili almış adamım ki bu bayağı "Münir Nurettin Selçuk dinleyicisinin, Münir Nurettin'le dalga geçti diye adam bıçaklaması," kategorisine giriyor. Günün birinde Batman okuru, Baby TV izleyicisi, Neil Young hayranı, Kısmetse Olur Fanbaşı ve de Kütahyalı bir taksiciye denk gelirsem diye çok korkuyorum. O alınganlıkla kesin viyadükten uçarız araçla.

Ha Batman tırt bir insan da Superman nedir asıl arkadaş? Bir kere Superman, biraz düşünecek olursak kafadan denyoca bir isim. *"Abi bir kahraman geldi aklıma, uzaydan geliyor, çok güçlü, uçuyor, kaçıyor, duvarın arkasını görüyor, yeri geliyor zamanı geri alıyor. Adını ne koyalım?" "E süper adammış, süperadam olsun adı da."* Resmen akıllarına ilk gelen ismi koymuşlar. Hayır her şey süper süper de gazetedeki abuş hâllerini de gördük; gözlüğüyle mözlüğüyle resmen patronun önüne koyduğu dosyaları daktilo edip kendini haberci diye lanse edecek tipte tetikçi bir gazeteci. Bir kere adamlığı süper değil. Yani öyle Clark Kent gibi arkadaşın olsa "O süper adamdır," demezsin. Çok çok, *"Asosyal bir çocuk, küçükken kafasına çok vurmuşlar zaar, biraz duruk ama çok hızlı daktilo yazıyor. Bizim yazı işlerinden Lois Lane'e yanık ama açılamıyor da garibim."* dersin, magazin servisinden Neslihan'la arasını yapmayı denersin ama o kadar. Adam olarak, yani Clark Kent olarak çok düz bir adam yani.

Ha süper kahraman hâliyle de her şey süper ama IQ yarım Superman'de. O kadar macerasını okudum, en başta daha makul bir gücünü kullanarak çözebileceği sorunların dana gibi büyümesini bekliyor da bekliyor. Ulan bakışlarınla her şeyi eriten bir adamsın, haydut kişiye yumruk atmana ne gerek var? Bir de zaten dünyayı tersine döndürebilen ve nasıl olduğunu anlamasam da zamanı geriye alan bir acı kuvvetin var, yumruğun hassasiyetini ayarlayamasan haydut atmosferden çıkıp yörüngeye girecek ayı. Zaten zamanı geri alabiliyorsan diğer şebekliklere ne gerek var. Al zamanı geriye git bağla haydudu. Ha dersen ki zamanı geriye alması zor, o bir seferlikti, her kapkaç vakası için zaman geriye alınmaz; bakışın var işte, bak erit haydut kişinin elindeki silahı falan. Yok, hangi gücü ne zaman kullanacağını da bilemiyor inek. Pelerine zaten hiç girmiyorum. Ha inanmam ama EQ dediğiniz şey de yerlerde, yıllardır bir muhabir kıza açılamadı gitti, friend-zone'da ömrünü tüketti herif.

İLKER ALTUNGÖK

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

KANLI DÜĞÜN

Birazdan hep birlikte konuk olacağımız düğün için takım elbise giyeceğim. Kravatımı bağlarken doğru uzunluğu tutturmak için çabalayacak, gömleğin bel kısmını ayarlamak için minik müdahalelerde bulunacak, ayakkabımı giyerken kerata kullanacak ve istenmeyen temaslarla karşılaştığımda eser miktarda paça fiskeleyeceğim. Hareketlerimde bir anormalleşme, kendimi beğendiğime dair garip kıpırtılar, yüzümde ciddiyeti arayan, ama ancak taklidini yapabilen zavallı bir olgunluk peyda olacak. Bu hâllenmelere “takım elbise gururu” adını verebiliriz. Takım elbise gururu, normalde takım giymeyi küçümseyip sadece özel günlerde mecburen giyenlerin yaşadığı gizli bir coğrafyadır. Bu gurur, araçtan inip düğünün yapıldığı salona girinceye kadarki sürede en şanlı dönemini yaşar, ama ne yazık ki düğünün yapıldığı mekâna girer girmez, yüzlerce takım arkadaşının arasında kaybolur gider.

Düğün mekânına girdiğimde sanki her an izleniyormuşum gibi bir his yaşıyorum. Beni tanıyan ilk kişi daha görür görmez “Oooo!” diyor. (Oooo: Kendinin de çok şık olduğuna inananların diğer şıkları övmek için çıkardığı ses.) “Oooo!” diye karşılık veriyorum kendisine. Samimiyetsiz bir iki cümle kurup birbirimizden kurtuluyoruz. Az ilerde telefonda hararetle konuşan arkadaşım Barış’ı (damadın kardeşini) görüyorum. Yanına gidince, “bi dakka” anlamında parmağını kaldırıp beni beklemeye alıyor. Barış’ın yüzünde halletmesi gereken bir dünya işi olan insanlara özgü (şaka kaldırmayan) bir ifade var. Telefonu kapatır kapatmaz, “Gel abi gel,” deyip hızlıca yürümeye başlıyor. Koridorlardan geçip bir öbek kaygılı insanın yanına varıyoruz. Burası, gelin ve damadın düğünü bekledikleri odanın önü. Sorunun ne olduğunu anlamıyorum, ama özellikle kadınların yüz ifadesinden büyük bir felaketin eşiğinde olduğumuzu tahmin edebiliyorum. Şu dünyada, “ağır makyajlı kadın telaşı” odaklanması en zor oluşumlardan biridir. Allık, ruj, rimel ve göz farını yiyen mimikler, en basit konuyu bile sanki az sonra dünyaya bir meteor çarpacakmış seviyesine yükseltebilir. Özellikle yeşil göz kapaklı bir kadın ortalığı sürekli velveleye veriyor. Gelin ve damadın odasından çıkan mor göz kapaklı bir diğeri, “Yok, olmuyor!” haberiyle kitlede dalgalanmaya yol açıyor. Barış’ın kulağına eğilip “Abi ne olmuş?” diye soruyorum. Barış, kulağıma eğilip felaketin boyutlarını açıklıyor: “Gelinliğin fermuarı bozulmuş.” Sorun, kafamda iyice büyüyen felaket boşluğunu dolduramayacak kadar basit çıkınca hayal kırıklığına uğruyorum. Çünkü telaşın boyutlarına bakılırsa içerden, “Gelin öldü, kardeşini hazırlıyoruz, ama direniyor” şiddetinde bir haber bekliyor insan. Yeşil Göz Kapaklı, “Ay şimdi deliricem, kız mahvoldu içerde,” diyor. İçerden öfkeli gelin sesleri geliyor. Kapalı kapıya rağmen, “Ben bu halde çıkmam!” haykırışı net bir biçimde duyuluyor. Sesin tonu gerçekten korkutucu. Aklıma ağzını yuvarlata yuvarlata, “Her şey mükemmel olmalı, hiçbir şeyin aksamasını istemiyorum,” diye diye sonunda erkeğini Gwyneth Paltrow’a kaptıran histerik gelinler geliyor. Endişeli bekleyişimiz damadın dışarı çıkmasıyla meraka dönüşüyor.

Damadın tavrı çok net. “O kadar para verdik şerefsizlere, şu hale bak!” diyerek düğün öncesi gerginliğine katkıda bulunuyor. Ortam o kadar gergin ki, büyük sıkıntıların içine güneş gibi doğan bir kahraman olmayı çok istiyorum. Ne yazık ki konumum, “Şu fermuara hele bir de ben bakayım!” deyip içeri dalacak seviyede değil. Yine de zor zamanların beklenmedik kurtarıcısı olmaya kararlıyım. Telaşın ortasına, “Fermuara sabun sürmeyi denediniz mi?” diye bir soru atıyorum. Amacım, “O çocuk olmasa mahvolmuştuk” seviyesine ulaşmak. Fakat Mor Kapak, “Denendi canım, o da denendi,” diyerek beni anında püskürtüyor. Ses tonunda, “Bu da kim? Ne işi var burada?” şiddetinde bir sertlik var. Beni, “Hadi bakayım kalabalık etme!” der gibi süzüp içeri giriyor. Düğün günleri edindiğimiz bir gecelik sıfatlar vardır. Ben, “damadın kardeşinin arkadaşı”yım. Sağımda, “gelinin bir arkadaşının ablası” ve solumda belki de bu gecenin en zavallı sıfatına sahip “gelinin aynı zamanda en yakın arkadaşı da olan kuzeninin kocası” var. “Gidecekse o gitsin,” diyorum içimden...

Endişeli bekleyişimiz sürüyor. Yeşil ve Mor Kapaklı, endişeyle içeri girip çıkarak fedakârlık konusunda adeta birbirleriyle yarışıyor. Yeşil Kapaklı, gösterdiği performansla düğün sonrası verilen “Sen Olmasan Napardık Bilmiyorum” isimli madalyayı almaya çok yakın. Mor Kapaklı ise bütün çabasına rağmen Yeşil Kapaklı’nın gerisinde kalıyor ve sanırım “Sen de Çok Sağol Canım Benim” mansiyonuyla yetinecek. Damat, kardeşi Barış’a “Sema’nın halasıgil geldi mi?” diye soruyor. “Bilmiyorum ki...” cevabını alınca, “Nasıl bilmiyorsun, sen ilgilenecektin ya oğlum!” diye öfkelenerek elindeki telefonun tuşlarına basıyor. Bu adamın gelinin akrabalarıyla ilgilenmesi, kendi öz annesinde gözle görülür dalgalanmalara yol açıyor (“Şuna bak daha ilk günden verdi dizginleri”). Bu gayet normal. Çünkü normal bir anne gelinle tepkimeye girince ortaya başka bir canlı çıkar. Yanlış anlamayın, kaynana parodisi yapmıyorum, gerçek bir kimyasal tepkimeden bahsediyorum: Gelinle temas eden normal bir annenin beynindeki oksijen, reaksiyona girerek karbon monoksit açığa çıkarır. Bu havayı uzun süre soluyanlar zehirlenir. Damat, sanki biraz önce Barış’a öfkelenmemiş gibi, nazik bir ses tonuyla gelinin halasıyla konuşmaya başlayınca (“Şevval halacığım neredesiniz şu an?”) hava solunamayacak kadar ağırlaşıyor. Nazik damat, telefonu kapatır kapatmaz Barış’a dönüp yeniden sertleşiyor: “Varmak üzerelermiş, hemen git karşıla!”

Barış, verilen görevi yerine getirmek üzere koşmaya başlıyor. Burada daha fazla kalmanın anlamı yok, içerde artık öfkeden ağlamak üzere olan sırtı açık gelini fedakâr arkadaşlarına emanet edip ben de koşmaya başlıyorum. Görevimiz, taaa Ankaralardan gelen Şevval halayı otel kapısının önünde karşılayıp düğün salonunun en stratejik masasına yerleştirmek ve böylelikle bütün gece oturduğu yerden hiç kalkmadan bir baykuş gibi etrafı süzmesini sağlamak. Barış çok hızlı, koşumuz bitmek bilmiyor. Bir an, Şevval isimli bir hala uğruna koşuyor olmamıza yabancılaşıyorum. Barış’a, “Napıyorsun Barış! Abinin karısının halası için koştuğunun farkında mısın abi?” diye sorsam ne cevap verir acaba? Peki ya ben kimin için koşuyorum: “Arkadaşımın abisinin karısının halası” için... İnsan biraz durup düşünse öfkeden ağlar.

Gelin ve damat salona giriyor. Anladığım kadarıyla fermuar bir şekilde halledilmiş ama sorunlar büyümüş. Gelin’in yüzündeki “kayınvalide daha ilk günden lafı soktu” ifadesine karşılık, damat, “annemi bilmiyor musun sen hayatım, takma kafana” ifadesini korumaya çalışıyor. Yeşil ve mor kapaklılar, bütün sorunlarla boğuşan gizli kahramanlara has bir mağrurlukla gelin ve damadın arkasından giriş yapıyorlar. Ben, gelin ve damattan çok bu fedakâr insanları alkışlıyorum.

Biraz önce pastayı yedik. Gerginlik devam ediyor. Yeşil ve mor göz kapaklılar hâlâ yarış halindeler. Gelinin ve damadın annesi aynı masada oturmalarına rağmen birbirleriyle konuşmuyor. Barış, damadın “buraya bak” anlamındaki el hareketleriyle sürekli koşup duruyor. Yanımdan geçtiği bir sıra kolundan tutup “Abi otur dinlen biraz,” diyerek zorla yanıma oturtuyorum. Boncuk boncuk terlemiş. “Oğlum herkeste bi tafra, s.k.cem ya!” deyip önüne koyduğum rakıyı dikiyor. Tam bu sırada, damat “gel buraya” anlamındaki el hareketiyle belki onuncu defa Barış’ı yanına çağırıyor. Ok gibi fırlamaya çalışan arkadaşımın kolundan tutuyorum. “Napıyosun?” der gibi suratıma bakınca, diğer elimle masadaki bıçağı önüne sürüyorum. “Al şunu,” diyorum. “Ne diyorsun abi sen?” diyor. “AL!” diye ısrar ediyorum. “Al ve düğünü kana bula.”

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 24 AĞUSTOS 2017 | Sayı: 521

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

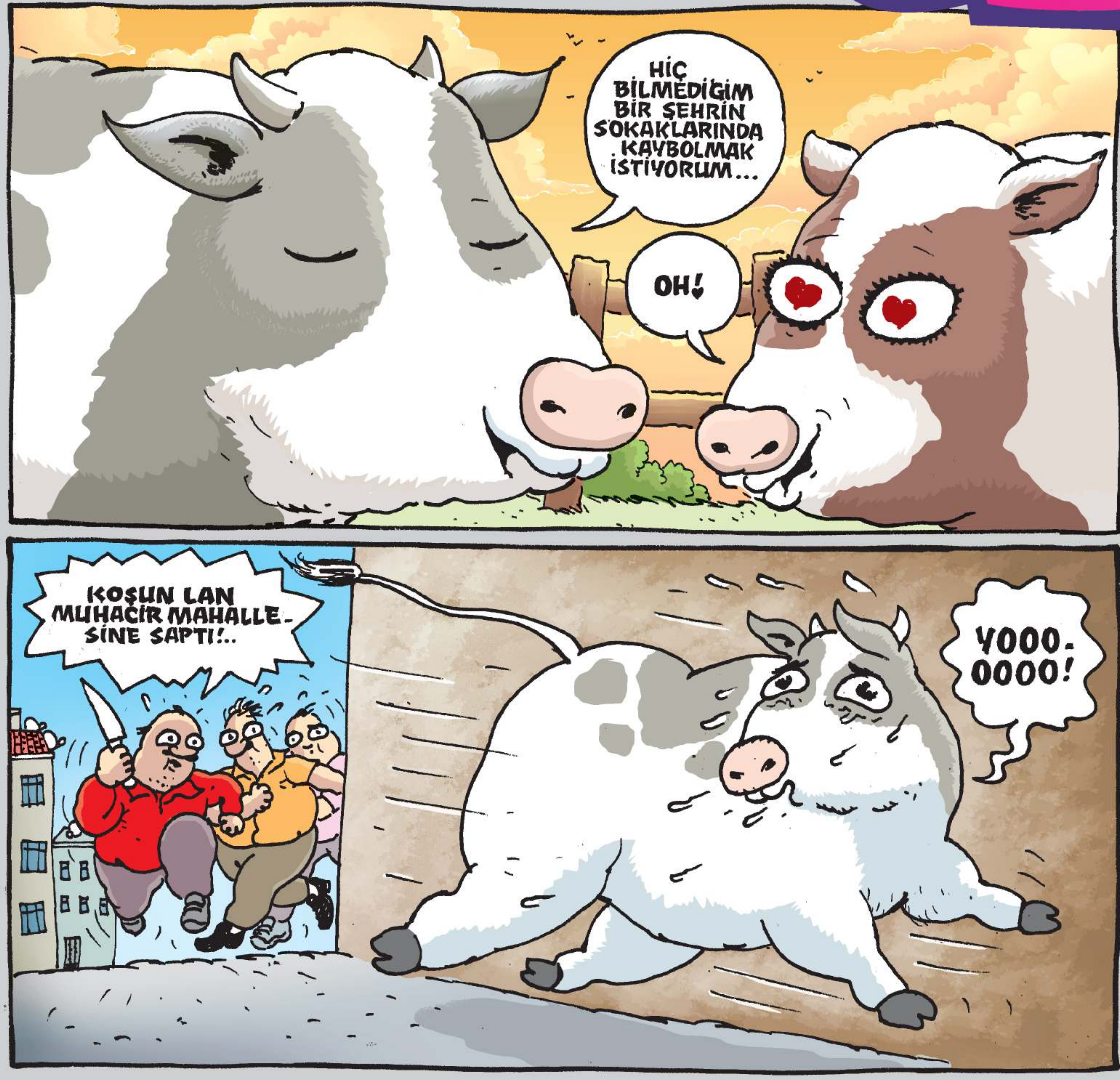
UYKUSUZ

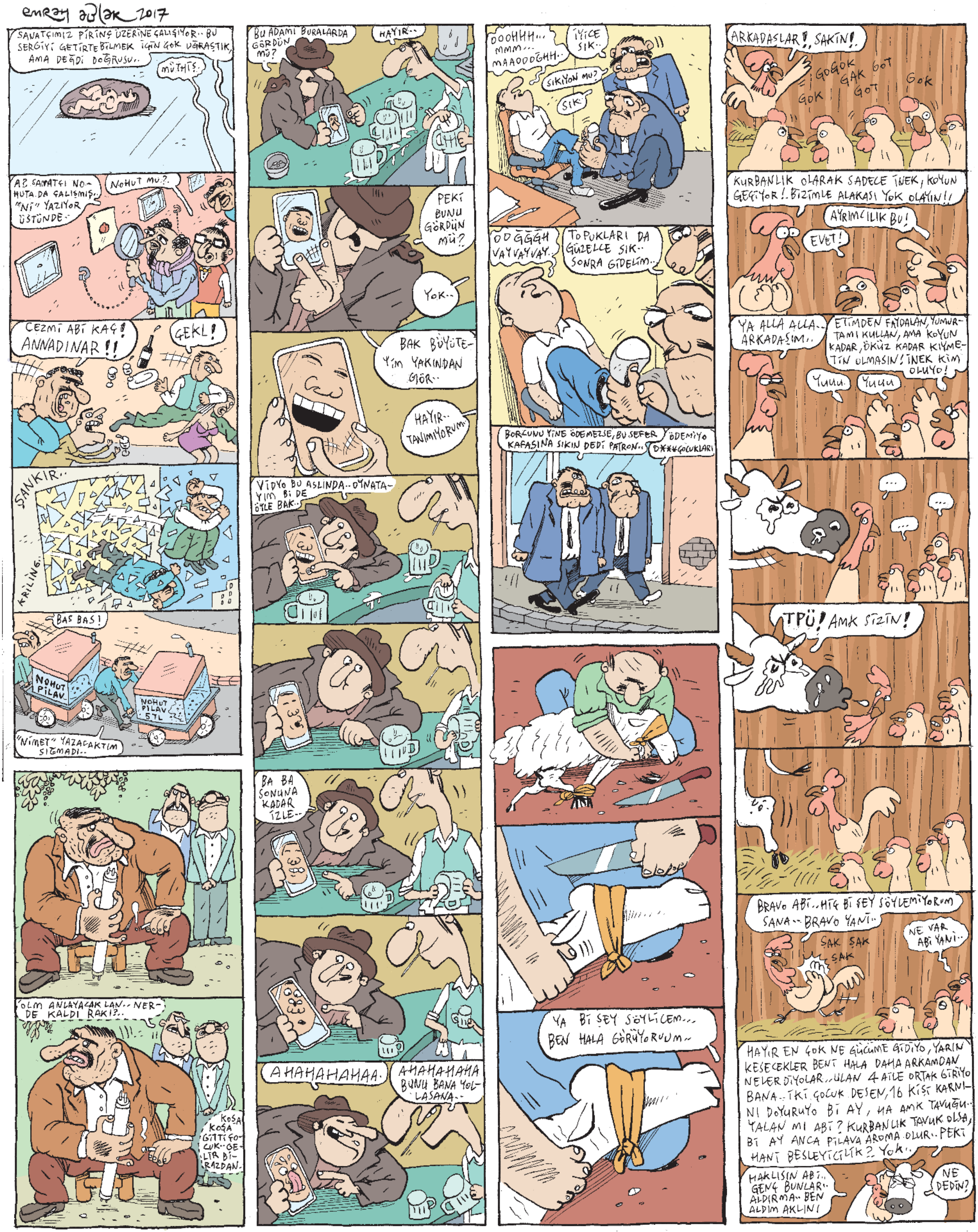

Sakarya'da 2'si çocuk 7 tarım işçisi traktör kasasında taşınırken meydana gelen kaza sonucu öldü.
NİHAYET İNSANCA TAŞINIYORLAR...

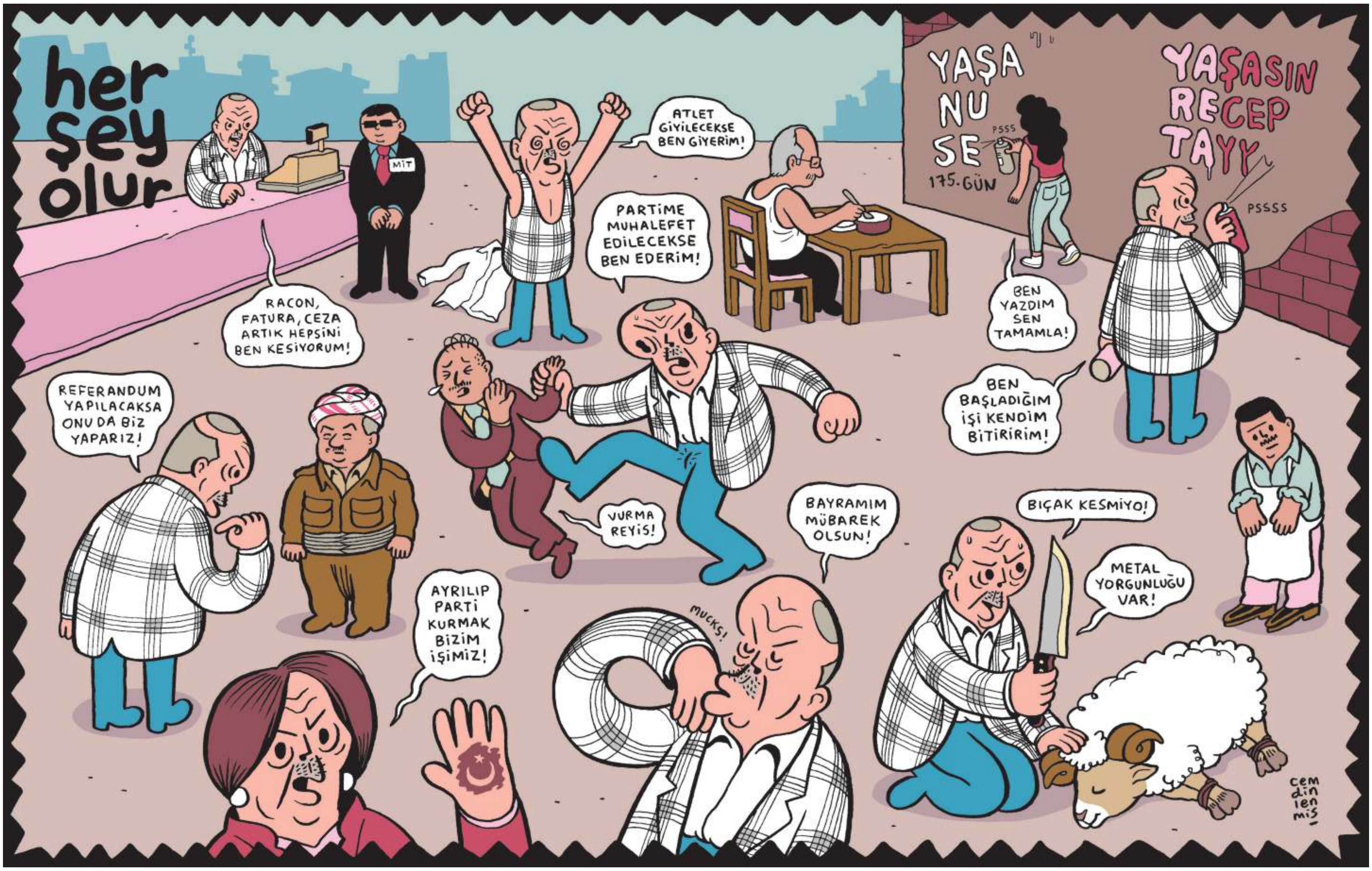
UYKUSUZ

31 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2017/35 No: 522
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

İYİ BAYRAMLAR

emrah ablak 2017
SANATÇIMIZ PİRİNÇ ÜZERİNE ÇALIŞIYOR.. BU SERGİYİ GETİRTEBİLMEK İÇİN ÇOK UĞRAŞTIK, AMA DEĞDİ DOĞRUSU..
MÜTHİŞ..
AĞ SANATÇI NOHUTA DA ÇALIŞMIŞ.. "Nİ" YAZIYOR ÜSTÜNDE..
NOHUT MU?..
CEZMİ ABİ KAÇ! ANNADINAR!!
ÇEKL!
ŞANKIR..
KRILING..
BAS BAS!
NOHUT PİLAV
NOHUT PİLAV 5 TL
"NİMET" YAZACAKTIM SIĞMADI..
OLM ANLAYACAK LAN.. NERDE KALDI RAKI?..
KOŞA KOŞA GİTTİ ÇOCUK.. GELİR BİRAZDAN.
BU ADAMI BURALARDA GÖRDÜN MÜ?
HAYIR..
PEKİ BUNU GÖRDÜN MÜ?
YOK..
BAK BÜYÜTEYİM YAKINDAN GÖR..
HAYIR.. TANIMIYORUM..
VİDYO BU ASLINDA.. OYNATAYIM Bİ DE ÖYLE BAK..
BA BA SONUNA KADAR İZLE..
AHAHAHAHAA
AHAHAHAHA BUNU BANA YOLLASANA..
OOOHHH... MMM... MAAOOOĞHH..
İYİCE SIK..
SIKIYON MU?
SIK.
OOĞĞĞH VAYVAYVAY..
TOPUKLARI DA GÜZELCE SIK.. SONRA GİDELİM..
BORCUNU YİNE ÖDEMEZSE, BU SEFER KAFASINA SIKIN DEDİ PATRON..
ÖDEMİYO D***ÇOCUKLARI
YA Bİ ŞEY SÖYLİCEM... BEN HALA GÖRÜYORUUM..
ARKADAŞLAR!, SAKIN!
GOGOK GAK GOT GOK GOT GOK
KURBANLIK OLARAK SADECE İNEK, KOYUN GEÇİYOR!. BİZİMLE ALAKASI YOK OLAYIN!!
AYRIMCILIK BU!
EVET!
YA ALLA ALLA.. ARKADAŞIM..
ETİMDEN FAYDALAN, YUMURTAMI KULLAN, AMA KOYUN KADAR, ÖKÜZ KADAR KIYMETİN OLMASIN! İNEK KİM OLUYO!
Yuuu.
Yuuu
...
TPÜ! AMK SİZİN!
BRAVO ABİ.. HİÇ Bİ ŞEY SÖYLEMİYORUM SANA.. BRAVO YANİ..
ŞAK ŞAK ŞAK
NE VAR ABİ YANİ..
HAYIR EN ÇOK NE GÜCÜME GİDİYO, YARIN KESECEKLER BENİ HALA DAHA ARKAMDAN NELER DİYOLAR.. ULAN 4 AİLE ORTAK GİRİYO BANA.. İKİ ÇOCUK DESEN, 16 KİŞİ KARNINI DOYURUYO Bİ AY, HA AMK TAVUĞU.. YALAN MI ABİ? KURBANLIK TAVUK OLSA, Bİ AY ANCA PİLAVA AROMA OLUR.. PEKİ HANİ BESLEYİCİLİK? YOK..
HAKLISIN ABİ.. GENÇ BUNLAR.. ALDIRMA.. BEN ALDIM AKLINI
NE DEDİN?

Kim kimin telefonunda nasıl kayıtlı?

Yıldırım Demirören:

Tayyip Erdoğan: Şef
Abdullah Gül: Saç
Tuğrul Türkeş: Tuğ
Bekir Bozdağ: Boz
Kemal Kılıçdaroğlu: Kem
Bülent Arınç: Bül
Devlet Bahçeli: Bach
Aydın Doğan: Ay
Meral Akşener: Mel
Aziz Yıldırım: Yıl
Fatih Terim: Ter
Arda Turan: Ard
Bilal Erdoğan: Lal

Aydın Doğan:

Tayyip Erdoğan: Şah
Abdullah Gül: Mat
Tuğrul Türkeş: Küçük Türkeş
Bekir Bozdağ: Adale
Kemal Kılıçdaroğlu: Küçük Kemal
Bülent Arınç: Ent Inç
Devlet Bahçeli: Küçük Devlet
Yıldırım Demirören: Milliyet
Meral Akşener: AK Şener
Aziz Yıldırım: Küçük Yıldırım
Fatih Terim: Sezar
Arda Turan: Brütüs
Bilal Erdoğan: Küçük Şah

Meral Akşener:

Tayyip Erdoğan: Beyfendi
Abdullah Gül: Gülistan
Tuğrul Türkeş: Er Tuğrul
Bekir Bozdağ: Bkr
Kemal Kılıçdaroğlu: Ana M.
Bülent Arınç: Bülbülistan
Devlet Bahçeli: Yavru M.
Yıldırım Demirören: AVM
Aydın Doğan: Plaza
Aziz Yıldırım: Stadyum
Fatih Terim: Fast Food
Arda Turan: Barda Duran
Bilal Erdoğan: Şehzade

Arda Turan:

Tayyip Erdoğan: Evet
Abdullah Gül: Eyvallah
Tuğrul Türkeş: Maşallah
Bekir Bozdağ: Amigo
Kemal Kılıçdaroğlu: Hayır
Bülent Arınç: Gringo
Devlet Bahçeli: Belki
Yıldırım Demirören: Trango
Aydın Doğan: I Don't
Meral Akşener: Ören Bayan
Aziz Yıldırım: Avda Tuvan
Fatih Terim: Bilal Meşe
Bilal Erdoğan: Bilal Neşe

Bilal Erdoğan:

Tayyip Erdoğan: Annem Değil
Abdullah Gül: Abdullah Kığılı
Tuğrul Türkeş: Yavuz Turgul
Bekir Bozdağ: Beşir Atalay
Kemal Kılıçdaroğlu: Kemalettin Tuğcu
Bülent Arınç: Bülent Uygun
Devlet Bahçeli: Fener Bahçe
Yıldırım Demirören: Demir Demirkan
Aydın Doğan: Nihat Doğan
Meral Akşener: Abdüllatif Akşener
Aziz Yıldırım: Binali Yıldırım
Fatih Terim: Fettah Can
Arda Turan: Ali Taran
Bilal Erdoğan: Paşa Çayı

Aziz Yıldırım:

Tayyip Erdoğan: Tayyar
Abdullah Gül: Redbullah
Tuğrul Türkeş: Turşu Turp
Bekir Bozdağ: Bakalorya
Kemal Kılıçdaroğlu: Yürüteç
Bülent Arınç: Mendiloviç
Devlet Bahçeli: Mil-Harp
Yıldırım Demirören: Federer
Aydın Doğan: Türkiye Türklerindir
Meral Akşener: Üstyapı
Fatih Terim: Alaçatı Hepimiziz
Arda Turan: Bim Bam Bom
Bilal Erdoğan: Altyapı

Fatih Terim:

Tayyip Erdoğan: Gol
Abdullah Gül: Aut
Tuğrul Türkeş: Frikik
Bekir Bozdağ: Korner
Kemal Kılıçdaroğlu: Direk
Bülent Arınç: Yan Ağlar
Devlet Bahçeli: Asist
Yıldırım Demirören: Sarı Kart
Aydın Doğan: Dördüncü Hakem
Meral Akşener: Taç
Aziz Yıldırım: Faul (Rüştü)
Arda Turan: Kırmızı Kart
Bilal Erdoğan: Görüntülerimiz İkinci Yarıdan

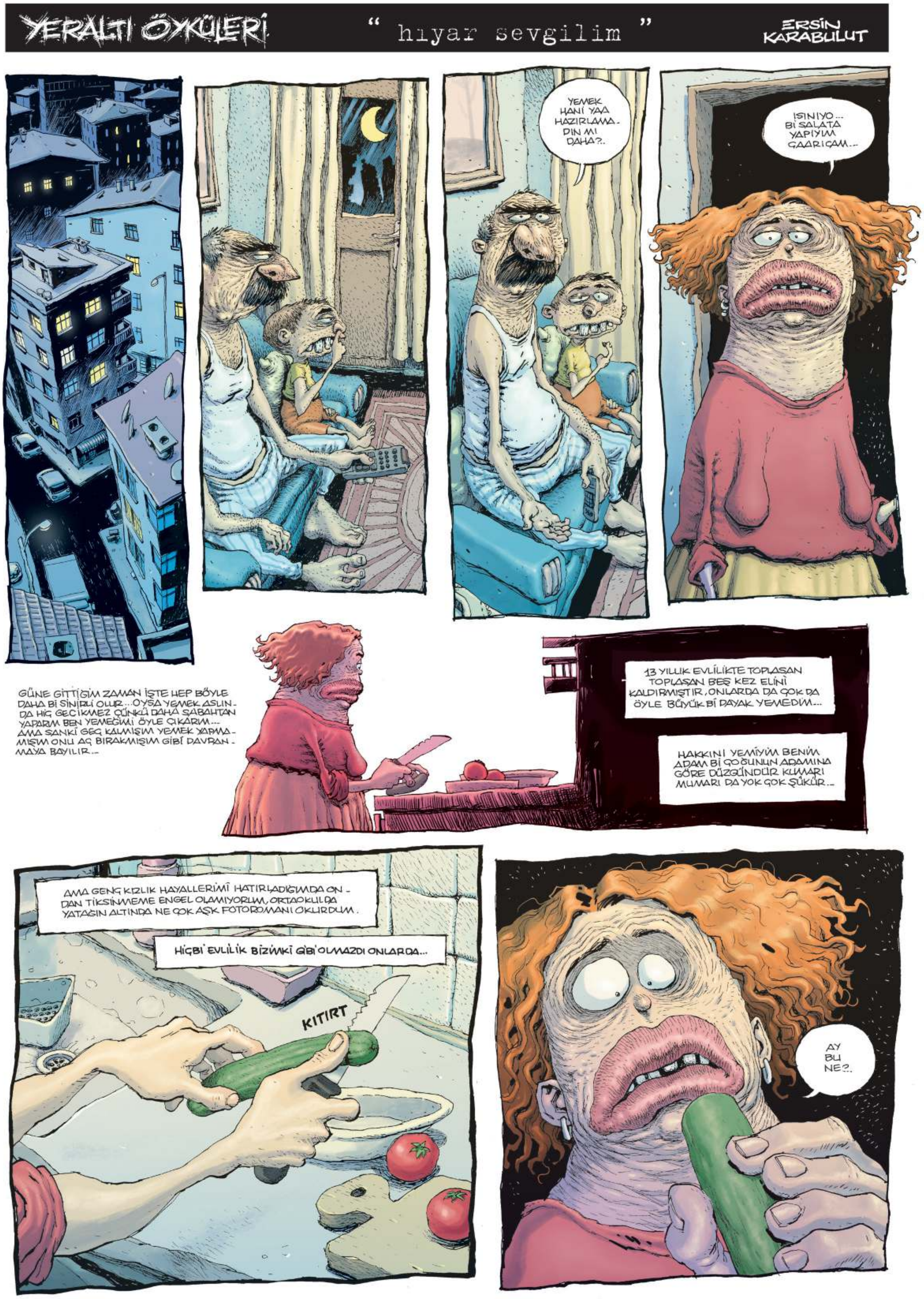
VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Altındağ Belediyesi, 3 ila yaş arası çocukların yüzme dersi aldığı havuzları haremlik-selamlık olarak ayırdı.

Altın yumurtlayan tavukları kışkışlamak

Beyin göçü, uzun süredir çok dalga geçtiğimiz konulardan biri. Öncelikle, eğri oturup doğru konuşalım, ülkemizde sırf yoklamaya girdi diye dağıtılan diplomalardan birini cebine koyanların bir kısmı, kendisini beyin göçü için benzersiz bir aday gördüğü için üzerinde espri yapılmaya müsait bir konu ve kendisini olduğundan büyük gören herkes günün birinde dalga geçilmeyi de göze almalıdır. Yani ne bileyim ben çıkıp “Bundan böyle İtalyan mizah dergilerinde yazacağım,” desem, sadece dalga geçmekle kalmayıp Mazhar Osman’a da tıkıverirler. Ama biz ne kadar dalga geçsek de, beyaz yakalı profesyonel ya da akademisyen olup şirketlerden ya da üniversitelerden aldığı teklif veya bursla ya da sanatçı olup da kariyerini, açtığı sergileri, çektiği filmleri, katıldığı bienalleri falan belgeleyip yurt dışına yerleşen vatandaşlarımızın sayısı hiç de az değil.

En kolay gidebilenler, kalantorları saymazsak, hekimler, bilgisayar programcıları, akademisyenler falan. Yani yetişmeleri için ülkenin kaynaklarını seferber ettiğimiz ve önemli bir değer hâline getirdiğimiz sonra da gerçek bir keriz gibi elimizden kaçırdığımız insanlar. **Normal şartlar altında** yetiştirecekleri insan kaynağıyla, tedavi edecekleriyle, üretecekleriyle ülkeye değer katacak insanlar, **Yeni Türkiye’de** barınamıyor. Yani altın yumurtlayan tavuğu kesmek yeterince büyük bir hatayken, **Yeni Türkiye** altın yumurtlayan tavuklarını bilinmez bir kinle başka ülkelere kışkışlıyor.

Hiçbirine “Ay kalsaydınız, daha karpuz kesecektik,” de diyemiyoruz. Zira mesela hekimler, **Yeni Türkiye’de** günde 150 hasta görüp, üstüne o 150 hastanın bir kısmından dayak yiyor. Ama gittiği ülkede daha iyi bir maaşla, ortalama 15 hasta görüyor ve büyük ihtimalle dayak da yemiyor. Bu koşullarda hâlâ ülkede kalan hekimlerin basbayağı elini eteğini öpmemiz gerek ama çoğumuz bunun yerine kazandıkları parayı dilimize doluyoruz. Yine elimizden kaçırdığımız akademisyenler gittikleri yerlerde yaptıkları bir araştırmanın sonuçlarını kaleme alırken ertesi gün okuldan atılıp tutuklanmaktan; girişimciler işlerini sürdürebilmek için sağa sola zorla bağış yapmaya, ya da durduk yere bir de gazete satın almaya zorlanmaktan falan da korkmuyordur.

Yani tamam, “Beyin göçü ne la, beyin ne arar sende? Ehe ehe,” diye güldük, eğlendik falan da iyi liselerimizin mezunlarının çoğunun üniversite için yurt dışına gittiğini öğrenince kıllandım. Zira geleceği şekillendirecek olanlar, doğal olarak gençlerin en zeki, başarılı ve yetenekleridir. Ve **normal şartlar altında,** üç aşağı beş yukarı, her ülkede aynı oranda olan bu insanları topraklarına çekenler bilim, kalkınma ve sanatta üstünlük sağlarlar. 330 milyonluk Amerika’da bu potansiyeli taşıyanlar 6 milyon, bu potansiyeli değerlendirebilenler de sadece 60 bindir belki ama dünyanın dört bir yanından gelen bu potansiyeli değerlendirmiş 600 bin kişi bir anda üstün nitelikli insan sayısını ona katlayıverir. Ama **Yeni Türkiye’de** her yıl yüzlerce insanı sadece göndermekle kalmayıp bir yandan da hep beraber deli gibi keh keh diye güldüğümüzü görebilirsiniz.

@baris_uygur

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Ben galiba artık yeni birileriyle tanışmak istemiyorum. En sevdiğim şey insandı ama artık bu galiba değişti. Yeter artık ya. Yemin ediyorum yeter artık. Bir gram bal için bir çuval keçiboynuzu, yeter artık. İsyanım çok büyük. Herkes mi patates olur arkadaşım. Bu kadar çok patates ne ara yetişti bu topraklarda. Yeter artık lan. Yemin ediyorum yeter artık. Yüz kişiyle tanışsam doksan dokuzu patates, yeter artık. Geçen öyle bisiklet kullanırken mola verdim bir yerde. Kendime de dürüm kebap söyledim. Normalde tercih etmem ama burası efsane adana'da, urfa'da. Beni de pek seviyorlar mekan sahipleri, çalışanları olarak. Hatta bir ara dükkan için benden karikatür istemişlerdi de çizmemiştim. Yine de seviyorlar. Tam dürümüm geldi önüme, gömüleceğim dürümüme, bir tip beliriverdi önümde. Otuz yaşında ya var ya yok. Enerjisiiiz, renksiiiz, silik bir tip. "Ben de bisikletçiyim" dedi. "Yandık" dedim içimden. Sorduk mu arkadaşım ya. "Sen de mi bisikletçisin acaba" diye ben sana sordum mu. "Bisikleti gördüm, sonra sizi gördüm, tanıyorum ben sizi" dedi. "Eyvahlar olsun" dedim içimden. Bisiklet programı yapmıştım ya zamanında, 2 Teker 1 Yer hani, oradan tanıyordur o zaman, madem ki bisikletçiyse o zaman diye düşündüm, Güldür Güldür'den tanıyormuş. Bu arada programın ismini de başka bir program olarak söyledi, ben düzelttim. Bisikletçi falan değil. Olsa az enerjisi olur, bilmem mi ben. "Oturabilir miyim" derken oturdu masaya. Çöp şiş söyledi kendisine. Dürümüm önümde, ne yapacağımı bilemedim yemin ediyorum. Az az yemeye başladım dürümümü. Mümü. Ümü. Mü. Ü. "Tacikistan'da tur yaptım" dedi. Yapmadın arkadaşım işte, sallama. İki hafta mı ne sürmüş, sonra dizlerinde bir problem olmuş, geri dönmüş. Dizlerine ne olduğu da belli değil. Bir problem işte. En acayibi de, şehirlere değil, köylere gitmeyi seviyormuş. Çünkü şehirde kimse bununla ilgilenmiyormuş, ama köyde herkes bunu görüyormuş. Görülmek istiyor. Lan bas lan pedala, bas oğlum bas. Özgürlüğün tadını çıkar. Tırmanmanın acısını, inmenin neşesini yaşa. Karahindibaları üfle, böğürtlenlere dokun. Bas oğlum bas pedallara. Bu görülme sevdası ne. Bas pedallara. "E sen napıyorsun" dedi. Ben bu arkadaşa hiçbir şey sormuyorum, o bana sürekli bir şeyler soruyor. Dedim "işte dergide yazıp çiziyoruz, sahneler var", ne bileyim, böyle şeyler dedim. "Hangi dergi" dedi. "Uykusuz" dedim. "Okuyordum üniversitedeyken, sonra bıraktım" dedi. Tabii ki şaşırmadım. Sonra asıl bombayı patlattı. "Şimdi alsam Uykusuz, e yanına başka dergiler de almak lazım, motor dergisi almak lazım mesela, sonra öbür dergiler derken, otuz kırk lira gitti, mayışım uçar gider" dedi. Bu mallığa daha fazla katlanamayacağımı anladım ve masadan yine de acıtmadan kalktım. Adını bile sormadım. Ki, kim olsa sormak lazım. Ama artık burama kadar geldi. "Nerene kadar?" "Burama kadar." Atladım bisikletime, ve kaçarcasına kaçtım oradan. Aklımdan atmaya çalıştım kendisini bisiklet kullanırken, fakat hiç kolay olmadı. Nasıl olsun ya, nasıl olsun. Bir bisiklet ki her derde devadır, onun bile başa çıkamadığı felaketler oluyor. O yüzden bir de yazmak gerekiyor. Ciğer ancak bu şekilde soğuyor. Yazmayayım da çatlayayım mı. En acayiplerinden biri de, gözlerimin içine baka baka, "İstanbul'da nasıl bisiklet kullanıyorsun, zor olmuyor mu" deyişiydi. Ağzının ortasına patlatacaktım bir tane, o olacaktı. Yemin ediyorum o olacaktı artık ya. Son zamanlarda hiç kimse bu kadar asabımı bozmamıştı benim. Ya da bardak dolduysa o da olabilir bak. Patates patates, e elbet birine patlayacaktım, o olacaktı bak. Çok zor ya, gerçekten artık nefes almak çok zor.

DEVAMI HAFTAYA

æ Bir de bu aralar eşyalarla başım dertte. Yıllar evvelsi bir dolap almıştım eve. "Yıl-lar evvelsi" ama. Dev dolap. Yani bir kez kurulduğu yerde kalıyor, milim yerinden oynatılamıyor. Eskaza insanın üzerine düşse, insan ölür. On ton. Evin içinde ev yani. Öyle düşünün. Zamanında severek almıştım. Nesini sevdiysem, cahillik işte. Daha sonra iki kez başka eve taşındım. İkisinde de ustalar önce saatlerce söktüler dolabı, iş bölümü yapıp ayrı ayrı taşıdılar parçalarını, saatlerce kurdular sonra. Geçenlerde de Hazar'ın odasını yapıyoruz, dolabı başka odaya almak icap oldu. Dedim ben sökerim. Söktüm gerçekten ama sinir krizleri de geçirdim bir yandan. Çok büyük ağabey. Gereksiz büyük, gereksiz ağır. Dolap lan bu. Kuramam yeniden. Çünkü ben bir müteahhit değilim. Dedim "Özlem, atıyoruz bu dolabı, yenisini alıyoruz, daha makul boyutlarda olanını alıyoruz." Atıyoruz atmasına da, arkadaş, atması da dert. On ton molozu evden atmak ne demek. Her bir parça iki yüz kilo. Dördüncü katta oturuyorum ben. Bazı parçalar asansöre de sığmıyor. Neler çektim anlatamam evin erkeği olarak. Bazen evin erkeği olacağıma, bir bitki olaydım daha iyiydi diye düşünüyorum. Çok zor ağabey bir evin erkeği olmak. Allah düşmanımın başına vermesin bir evin erkeği olmayı. Son parçayı da bıraktığımda toğrağa, ciğerimden hırıltılı sesler geliyordu. Son bir can havliyle eve kadar çıkabildim ama kapının önüne de yığıldım kaldım. Günlerce uyumuşum. Çok çektim ben bu hafta. Gerek insanından olsun, gerek eşyasından olsun. Çok çektim.

æ Hoşça kal.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 6: Lord McAboy ve uzay düşmanları.

Bu evrende yalnız mıyız? Eğer uzayda başka insanlar varsa bu insanlar iyi niyetli ve sakin tabiatlı insanlar mı yoksa kavgacı ve iğrenç karakterli şahıslar mı? Lord McAboy'un kafa yormadığı konular listesinde bu hususlar üst sıralarda bulunuyormuş. Dost meclislerinde, ya da diğer lordlarla yapılan aylık performans değerlendirmeleri esnasında toplantı gereğinden fazla uzayıp iş içi boş muhabbete döndüğünde "uzayda hayat var mı varsa nasıl var" konusu açılırsa Lord McAboy'un yanıtı asla gecikmez ve asla değişmezmiş:

Banane? Benim tatlı canıma ne? Varsa bana nasıl bir faydası var, yoksa bundan nasıl bir zararım olabilir? Ben emrinde yüzelli asker ve yaklaşık on bin köylü olan dümdüz bir lordum, savaş ya da ayaklanma çıktığında bana haber bile vermiyorlar. Başlıca ihracat ürünümüz taş, taş satıp un alıyoruz, tavuk alıyoruz, marul ve soğan alıyoruz, genelde ekmek arası tavuk yiyoruz. Bazen diğer lordlar benim topraklarımdan çıkan taşı övüyorlar, "bizde de taş var ama sizin oranın taşı bambaşka, kaleyi komple sizin taştan yaptık şimdi çok memnunuz, yazın serin kışın sıcak oluyor" diyorlar ama ben biliyorum ki bunları ben kötü hissetmeyeyim diye söylüyorlar. Oysa umrumda değil. Ben aldığım tavuğa bakarım, ekmeğe bakarım. Tavuklu sandviçe bayılıyorum. Benim adımla anılan tavuklu sandviçler var. Halkım da bayılıyor. Bütün gün taş ocaklarında taş çıkarttıktan sonra yamulan bellerinin acısını unutmak ve uzun bir günün yorgunluğunu atmak için kendilerini guacamoleli teriyaki soslu muhteşem bir tavuklu sandviç ve üretimini kendi yaptığımız buz gibi bir butik birayla ödüllendiriyorlar. Krallıkta bedava artizan sandviç ve butik bira dağıtan tek derebeylik biziz. Sandviç ve biraları dağıttığımız çadırları şatonun önüne kurdurdum, halkım her gün bozuk postürleri yüzünden yamuk yamuk yürüyerek geliyorlar. Ben de çadırdan yiyorum, kendime ayrıca bir sandviç çıkarttırmıyorum, happy hour gibi oluyor, kaliteli zaman geçiriyoruz, birbirimizi daha iyi tanıma şansı buluyoruz. Büyük derebeyliklerde böyle hizmetler veremezsin. Şatonun bir kısmını yoga stüdyosuna çevirttim, yogayı halka zorunlu kıldım. Yoga yapmayanın çocuklarını gözleri önünde öldürüp evini yakıyorum. Şaka ediyorum, para cezası var, aylıklarından kesiliyor. Taş işi gibi beli zorlayıcı işlerde çalışanların yoga yapması bir lüks değil bir ihtiyaç. Ne kana susamış barbarlar, ne krallığın içindeki ayrılıkçı güçler, ne evrenin sonsuzluğuna saklanmış bizleri gözetleyen, vakitlerini bekleyen hain uzaylılar; benim beyliğimin en büyük düşmanı bel ayrısı ve bozuk postür. Ben görmediğim, tanımadığım düşmanlarla kafamın içinde kavga etmektense gözümün önünde etiyle kanıyla gerçek düşmanlara tüm gücümle saldırmayı tercih ederim. Dilerseniz soylu baylar, sizlerle Beyonce'un hamilelik sonrası vücudu üzerine saatlerce konuşurum, terbiye sınırları dahilinde tartışırım. Çünkü yoga yaptığı ve yogayı gösteriş için değil sağlık için yaptığı çok belli, daha kaç ay önce ikiz çocuk doğurdu bu kadın fakat şu an bakıyorsun, maşallah, inanılmaz bir formu ve düzgün bir postürü var. Fakat illa uzaylıları tartışalım, uzaylılarla savaşsak biz mi yeneriz onlar mı yener gibi farazi konulara gireceksek, beni mazur görün! Daha gidip sandviç sanatçılarımla birlikte bu ayın tavuklu sandviçinin içeriklerine karar vermem ve butik bira stoklarımızı denetlemem gerekiyor!

İşte böyle dermiş Lord McAboy, ve bu tarz tartışmalardan vebadan kaçar gibi kaçarmış. Ancak vebadan koşarak kaçılmaz ve bazen kulağa en imkansız, en çılgınca gelen teoriler evrenin oynadığı zar oyununun fantastik bir sonucu olarak gerçeğe dönüşebilir.

Uzaylılar McAboy beyliğindeki taş ocaklarının yakınlarına iniş yaptıkları sırada, Lord McAboy ve tebaası happy hour çadırında sandviç sanatçılarının yeni sezona özel hazırladıkları sandviç örneklerini test ediyor ve görüşlerini bildiriyorlarmış. Taş ocaklarında nöbet tutan bekçiler tatsız haberi Lord McAboy'a ulaştırdıklarında lord önce şaşırmış, sonra sinirlenmiş. Hemen danışmanlarını çağırtmış ve acil bir toplantı düzenlemişler. "Belki beklersek giderler, yoklarmış gibi davranabiliriz" diye öneride bulunmuş Lord McAboy. Danışmanları ise farklı düşünüyormuş. İçlerinden en yaşlısı, en bilgesi şöyle demiş: Soylu efendimiz, gitmezlerse ve onlar yokmuş gibi davranmaya devam etmek zorunda kalırsak hem onlar açısından hem de bizim açımızdan çok garip olur, bir yerden sonra hayat tebaanız ve sizin için cehenneme döner. Taş ocaklarımıza ve sandviçlerimize bakarak bizim gelişmiş bir uygarlık olduğumuzu anlamışlardır, eğer gidip iletişim kurmaya çalışmazsak "bizi görmezden geliyorlar, bizi aşağılamaya çalışıyorlar" diye düşünebilirler ve sinirlenip saldırmaya karar verebilirler. En doğrusunu yine siz bilirsiniz ancak gidip bir merhaba demek bizim açımızdan daha sağlıklı olacaktır.

Lord McAboy, ne kadar hoşuna gitmese de bu sözlerin bilgece sözler olduğunu kabul etmek zorunda kalmış. "Heyhat!" diye bağırmış, "madem öyle diyorsunuz, öyle yapalım! Sandviç sanatçılarına söyleyin, en güzel sandviçlerinden yüz adet hazırlasınlar. Mutfaktakiler hafif alkollü rahat içimli biralarımızdan dört - beş kasa birayı atlara yüklesin! Şövalyeler bize eşlik etmeyecek, ancak burada kalede savaşa hazır bir şekilde beklemelerini istiyorum. Hain uzaylılar bize bir şey yaparsa kaleyi canınız pahasına koruyun!"

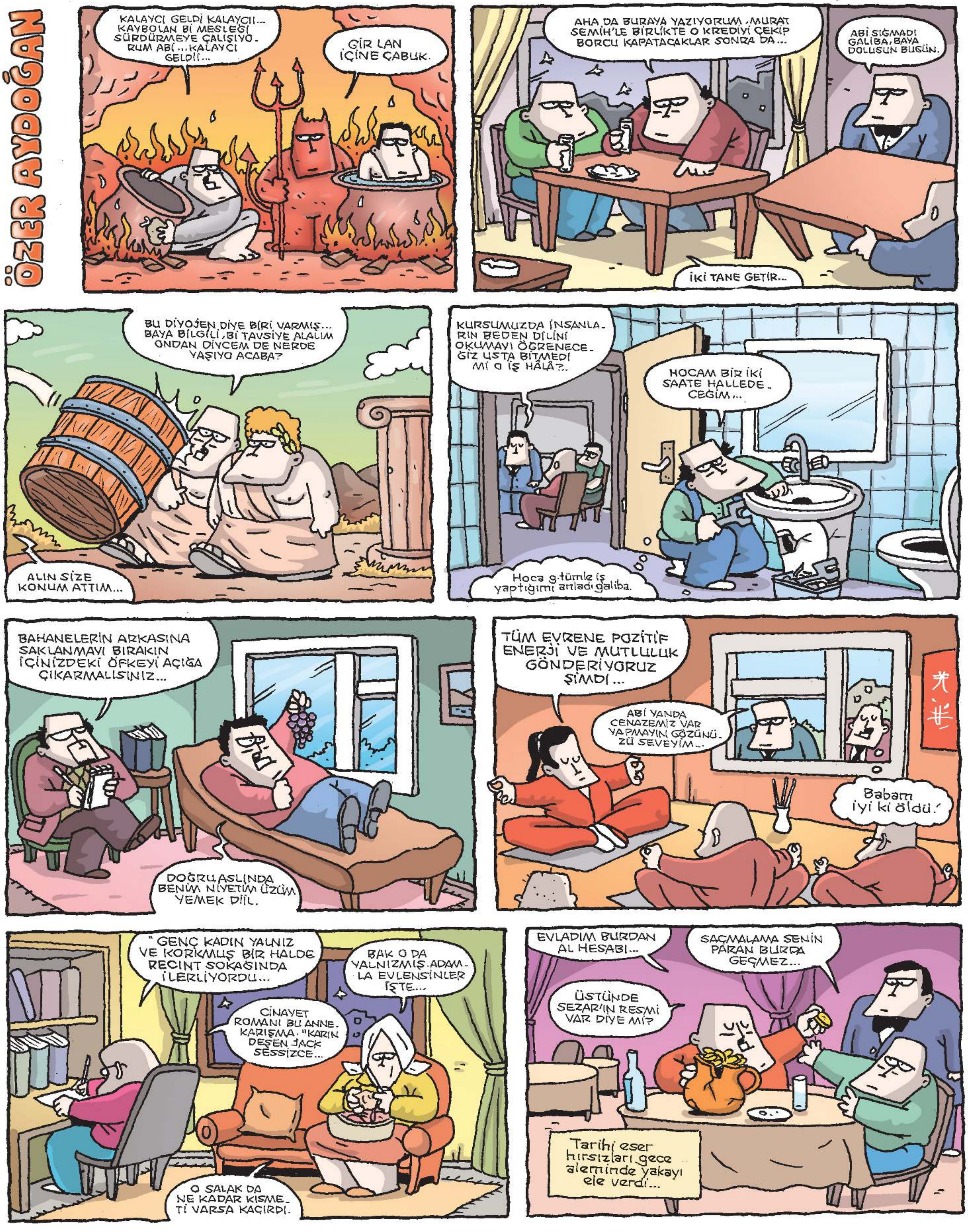
Halk ve sövalyeler Lord McAboy'un cesareti karşısında bir kez daha hayranlıklarını gizlemeyi başaramamışlar ve ağlayanlar olmuş.

Lord McAboy'un uzaylılarla görüşmesi uzun ve yorucu geçmiş. İki taraf da birbirlerinin diline aşina olmadığı için uzun süre el kol hareketleriyle birbirlerine sandviç ve birayı övmüşler. Lord McAboy bir yandan turiste kokoreç sevdiren esnaf kıvancı yaşıyor, bir yandan da her esnaf gibi "gitseler de kurtulsam, yüzüm ağrıdı gülmekten" diye düşünüyormuş. Yeme içme işi bittikten ve uzun uzun konuşmadan oturulduktan sonra uzaylılardan bir tanesi geminin çıkışına yönelmiş ve Lord McAboy'a kendisini takip etmesi için işaret etmiş. Taş ocağında açıklıkta yatan taşların yanına geldiklerinde uzaylı kertenkele kuyruğuna benzeyen elini karpuza vurur gibi taşa vurmuş ve "bu çok iyi taş, on numara bir taş" anlamına gelebilecek jest ve mimiklerde bulunmuş. Lord McAboy şaşırmış ancak uzaylıları bir an önce başından savmak için "istediğiniz kadar alın, ayıp ediyorsunuz" anlamında yerden kucak dolusu taş alıp uzaylıya vermiş. Uzaylı bu harekete biraz alınmış, "biz eşantiyon peşinde değiliz, ticarete geldik" dercesine cebinden sonsuz ve temiz enerji sağlayabilen mucizevi bir cihaz çıkartmış, taş karşılığında Lord McAboy'a önermiş. Kafası karışan lord "neden? Madem böyle cihazınız var taş neden lazım?" dercesine bakmış ancak uzaylı tüccar karşılık olarak yerde yatan taşlara tekrar vurup "muhteşem taş, inanılmaz" gibi iştahlı hareketler yapmakla yetinmiş.

Olayın daha fazla uzamaması adına Lord McAboy sonsuz ve temiz enerji üreten cihazı kabul etmiş, karşılığında uzaylılara yüklü miktarda taş ve ikram olarak paket yaptırdığı artizan sandviçlerinden vermiş. Uzaylılar bunun üzerine çok mutlu olmuşlar ve giderken Lord McAboy'a sıkı sıkı sarılıp "mutlaka tekrar geleceğiz, ülkenize aşık olduk, her gittiğimiz yerde sizi öveceğiz" demişler.

Uzaylılarla olan macera olaysız sonuçlanmış ancak sonsuz ve enerji üreten cihaz beyliğin başına bela olmuş. Cihaz sayesinde beylik inanılmaz bir güç ve zenginliğe kavuşmuş, büyüdükçe büyümüş ve bir kaç yıla kalmadan krallıktaki en büyük beylik haline gelmiş. Bu durumdan rahatsız olan kral McAboy beyliğine savaş açmış ancak cihazın gücünü silah olarak kullanmak zorunda kalan Lord McAboy'un ordusu istemeden de olsa kralın ordusunu ezip geçmiş, gururunu kırmış. Günün sonunda Lord McAboy kral ilan edilmiş ve kendini inanılmaz yoğun bir gündem içerisinde bulmuş. Artık ne artizan sandviçlere, ne yoga seanslarına ne butik biraya ayıracak vakti yokmuş. Arada bir kalesinin burçlarından ucu bucağı belirsiz topraklarını izlerken kendisini şöyle düşünürken bulurmuş: Eski lordluktan arkadaşlarımı özledim.

ÖZER AYDOĞAN
KALAYCI GELDİ KALAYCII... KAYBOLAN Bİ MESLEĞİ SÜRDÜRMEYE ÇALIŞIYORUM ABİ... KALAYCI GELDİİ...
GİR LAN İÇİNE ÇABUK.
AHA DA BURAYA YAZIYORUM, MURAT SEMİH'LE BİRLİKTE O KREDİYİ ÇEKİP BORCU KAPATACAKLAR SONRA DA...
ABİ SIĞMADI GALİBA, BAYA DOLUSUN BUGÜN.
İKİ TANE GETİR...
BU DİYOJEN DİYE BİRİ VARMIŞ... BAYA BİLGİLİ, Bİ TAVSİYE ALALIM ONDAN DİYCEM DE NERDE YAŞIYO ACABA?
ALIN SİZE KONUM ATTIM...
KURSUMUZDA İNSANLARIN BEDEN DİLİNİ OKUMAYI ÖĞRENECEĞİZ USTA BİTMEDİ Mİ O İŞ HÂLÂ?..
HOCAM BİR İKİ SAATE HALLEDECEĞİM...
Hoca g.tümle iş yaptığımı anladı galiba.
BAHANELERİN ARKASINA SAKLANMAYI BIRAKIN İÇİNİZDEKİ ÖFKEYİ AÇIĞA ÇIKARMALISINIZ...
DOĞRU ASLINDA BENİM NİYETİM ÜZÜM YEMEK DİİL.
TÜM EVRENE POZİTİF ENERJİ VE MUTLULUK GÖNDERİYORUZ ŞİMDİ...
ABİ YANDA CENAZEMİZ VAR YAPMAYIN GÖZÜNÜZÜ SEVEYİM...
Babam iyi ki öldü!
"GENÇ KADIN YALNIZ VE KORKMUŞ BİR HALDE RECINT SOKAĞINDA İLERLİYORDU...
BAK O DA YALNIZMIŞ ADAMLA EVLENSİNLER İŞTE...
CİNAYET ROMANI BU ANNE. KARIŞMA. "KARIN DEŞEN JACK SESSİZCE...
O SALAK DA NE KADAR KISMETİ VARSA KAÇIRDI.
EVLADIM BURDAN AL HESABI...
SAÇMALAMA SENİN PARAN BURDA GEÇMEZ...
ÜSTÜNDE SEZAR'IN RESMİ VAR DİYE Mİ?
Tarihi eser hırsızları gece aleminde yakayı ele verdi...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Aslı yok yaylasında 1500
koyunum var benim,
Herkes kesesinden yiyip içsin,
saltanatım var benim.''
- Halk türküsünden

● **Türk, üç öğün pilava çalış, Allah'a güven...**

● Dünyalıdan esirgediği merak ve ilgiyi, 'uzaylılara' yönelten insanları hiç anlamıyorum. İlla değişik formda mı cana gelecektim dostluk kurman için? Peru'yu, Vietnam'ı görmeden Mars'a yolculuk peşindesin ha? Bu kadar mı bıktın insan evladından? Bütün evren uzaylı kaynasa, bence yine insan, yaratılmışların en güzeli...

● **Türkiye sonbahar kombini: Beyaz atletin üstüne gene beyaz kareli ceket...**

● Millet dışındaki her şey sızıyor devletin içine bu ülkede...

● **Bitik ajan: Sıfıra sıfır James Bond...**

● ''Sınıf birincisi'' olmakla ''birinci sınıf'' olmak iki ayrı şey... Ve hatta eğitim, birinci sınıf olmanın önünde engel neredeyse...

● **Ben hep 'yazı'yı seçtim, para hep 'tura' geldi...**

● Ressam Fikret Enisi Andoğlu, diğer adıyla Aktedron Fikret, 1913'te Fatih'te Çırçır Mahallesinde doğdu. Erkek kardeşlerinin adları Nimet Samimi ve Müfit Vicdani'ydi.

Her kesimden en zeki insanlar katledildi ve güdülerle yönetilen bir toplum haline geldik böylece...

Fikret Enisi resmi seviyordu, hiç iş tutmadı. ayatı boyunca bir gün olsun başkası için çalışmadı; amir azarı, patron tafrası bilmedi. Eroine düştü, annesi onu Elmadağ'da bir garsoniyerde bulduğunda harap haldeydi. Anası ölümün eşiğinden aldığı çocuğunu bir küfeciye yükleyip evine taşıdı. Sonra çarşıdan bir sandık alıp içine yerleştirdi. Altına ördek verdi, başında kırk gün kırk gece tespih çekti. 'Delirium' geldiğinde sandık takır tukur evin içinde geziyordu. Kırkıncı günün sonunda ressam, ağlaya ağlaya sandıktan çıktı. Bir daha hiç ihtiyacı olmayacak kadar çok ağladı.. Körlemesine, el yordamıyla ve kendiliğinden oluşan ilk 'Türk' dışavurumcu ressam sayılan Fikret Enisi, resimlerinde sanal dünyasının kabuslarını dışavuruyordu. Aktedron Fikret, mektepli olmadığı için akademiklerin görmediği, görmezden geldiği bir ressamdı... Gün boyu bir bardak süt veya bir kazandibi ile idare ediyordu. Salatalık, lahana, kavun, muz ve çatal çörek en sevdiği yiyeceklerdi. Limon ise adıyla, cismiyle onu çılgına çevirirdi. Karşısında yendi mi düşüp bayılırdı. Öyle zayıf, öyle inceydi ki, neredeyse şeffaftı. Kulakları, burun kanatları pembeydi, ışığa karşı etinin iskeleti seçilirdi. (Beğendiği müezzini günde beş vakit görmeye uygun bir ev tuttuğu da rivayet edilir.)

● **Bir arkadaşım evinde hırsız görmüş, hırsız bahçeye kaçmış, ardından ''Ananı beceriyorum, gel beraber yapalım'' diye bağırmış arkadaşım. Hırsız bir an durmuş, geriye dönüp ''Çok ağır oldu bu abi'' demiş. Sonra da kaçmağa devam etmiş...**

● Ömrünü 'sağ kol' olarak, bir başkasının uzvu şeklinde geçiren dallama, ne anlar bağımsız yaşanan hayatın zevkinden ve çilesinden...

● **Kara üzüm dedikleri üzüm, mor...**

● Fotokopi çekilip zımbalanan ders notlarından kopan son sayfa gibi hissediyorum şu hayatta...

● **Son dakika! Cihangir'deki bohem fazlasını eritmek için Piyalepaşa'ya Küçük Kadınlar Sitesi ve Serseri Aşıklar Bakım Yurdu açılacak!**

● Siyah, genç, kadın... Ne değilsem o olan biri paklar beni!

● **Çok müzik dinlediği için kendini de sanatçı sanmaya başlayan tip. Havaya girme. Sen üretmedin, yaratmadın. Üretilmiş, yaratılmışı dinledin sadece. Sen olmasan da o müzikler olacaktı. Kendine pay çıkarma. Sen alkışlamaya varsın, alkışlanacak hep sanatçılar olacak. (Müzik bir örnek, oraya istediğiniz sanatı koyabilirsiniz.)**

● Bilim günün birinde her şeyi çözecek, kiracısını aşırı seven türk evsahibinin hissiyatı hariç...

● **Beşiktaş'ta Tuz Baba türbesinin önünden geçerken dırdık arkadaşımla, birer Fatiha okuduk. Üstü kapaklı tuz var pencerenin cumbasında, azıcık tadına baktık. Şeker gibiydi valla Tuz Baba'nın tuzu.**

Türk Delegasyonu: Dedikodunun, gıybetin harman olduğu yer...

● İki taksi istedim geçen duraktan, ''İki araç mı'' diye adam, ''İlki araç, diğeri amaç'' dedim, kısa sessizlik oldu, sonra 'Peki abi' dedi...

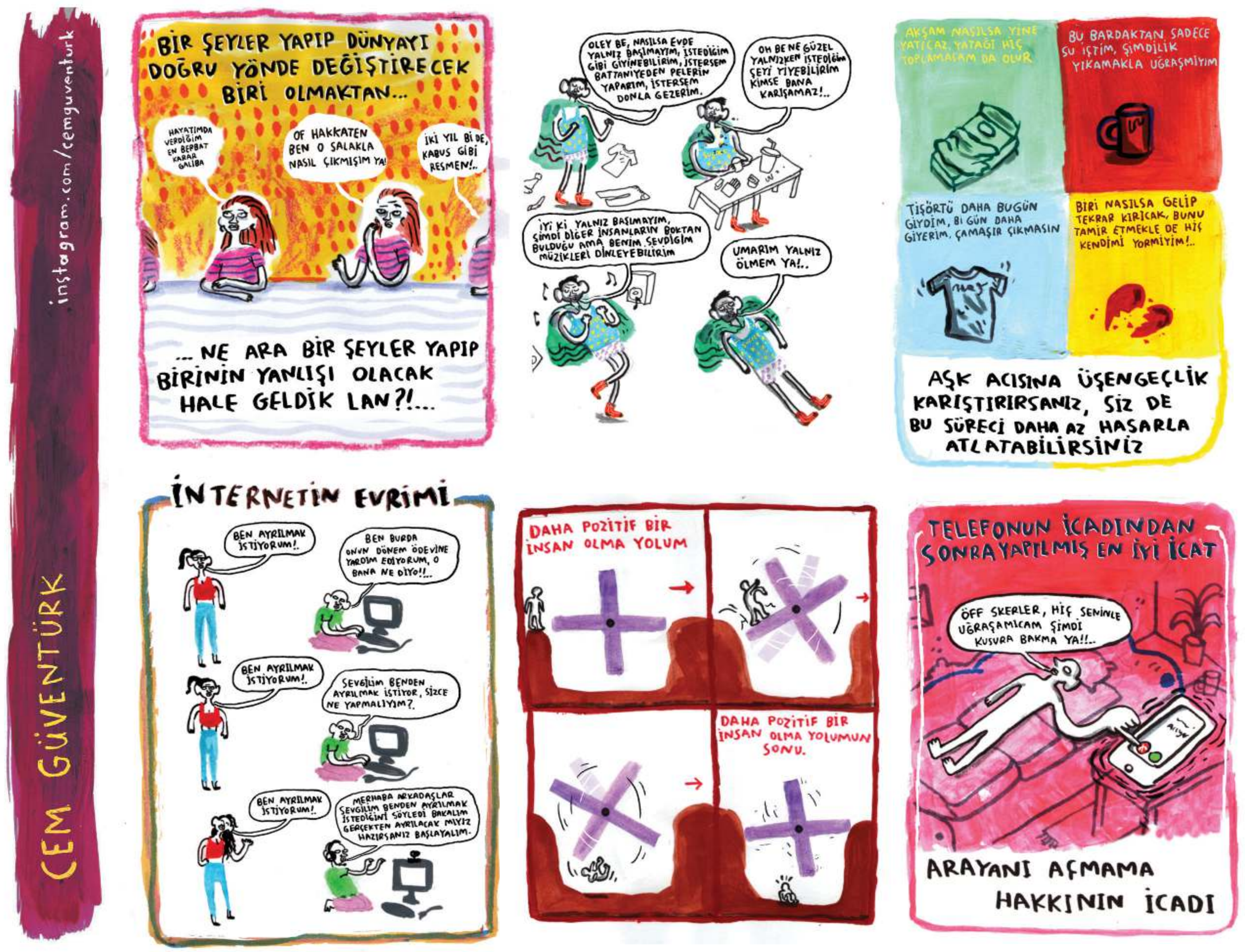
● **Yıllar önce, pek soğuk bir gün yaşgünü davetine gitmiştim, bir eve. İçimde sıkı olduğu için boğazını kesip gevşettiğim bir içlik vardı. Yaşgünü işte, muhabbet edildi, dansedildi, coşuldu, kudurgan tayfa içti ha içti, çoğu sarhoş oldu... İlerleyen saatte, tuvalete girdiğimde bir genci üstüne başına kusup sızmış halde gördüm. Önce tiksindim. Sonra bir hışımla ayılttım, biraz duşa soktum, üstünü çıkardım, içimdeki içliği giydirip arka odalardan birine yatırdım. Pis urbalarını da poşet yapıp banyoya bıraktım. Kimdi, neciydi halen daha bilmem. Lakin uyandığı zaman şaşırdığına eminim, kaç kişi başkasına ait ve boğazı kesilmiş bir içlikle uyanır ki?**

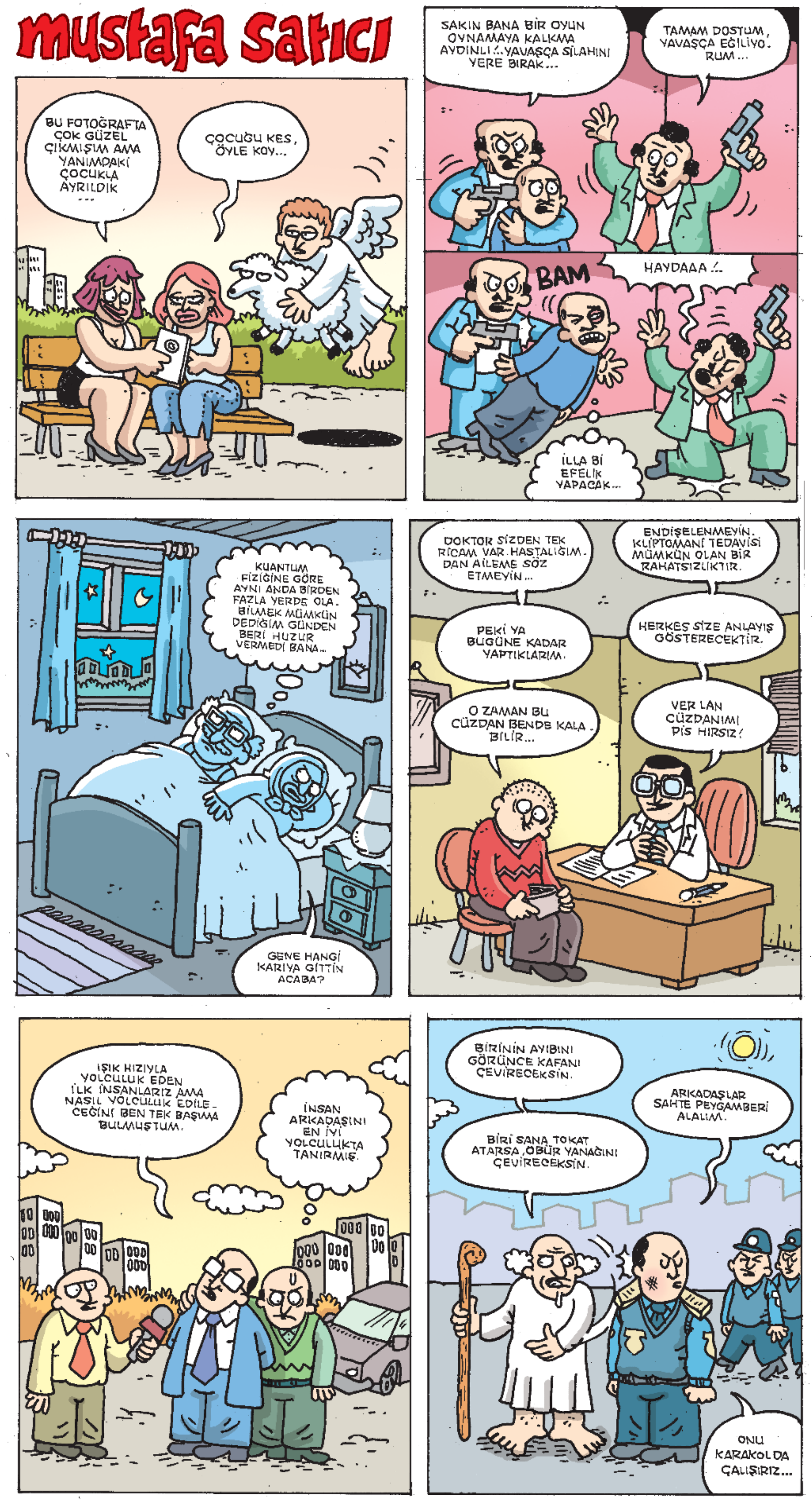

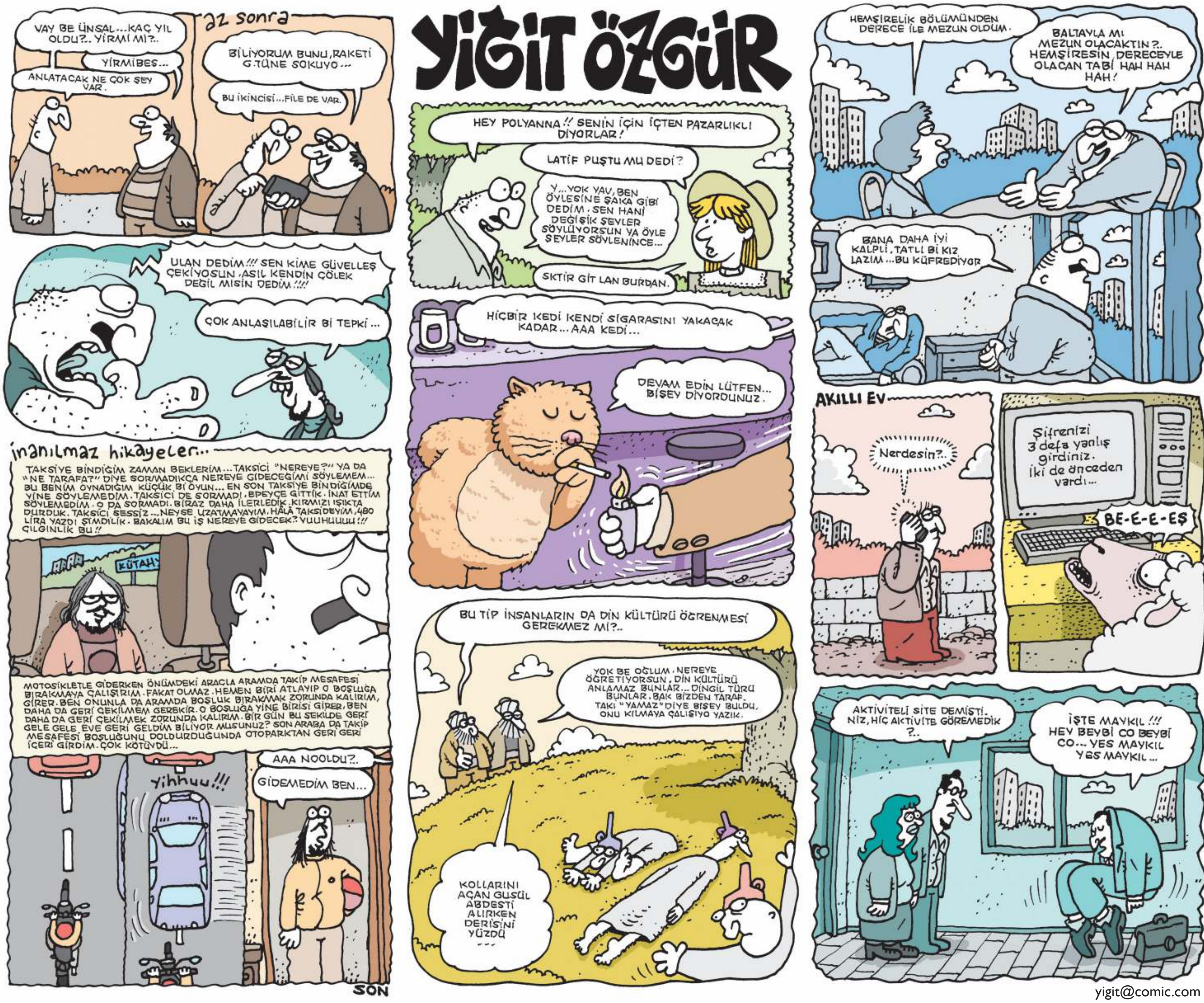
● Arkadaşım siyahi, çarşaflı kadından iki çift çorap aldı Balat'ta, sahtenin sahtesi Lakost! Ben böyle şişiman bir timsah ne gördüm ne de duydum. Yosun bulsa yemiş gibi, alabalık çiftliğine vurmuş gibi, Mümkün değil böyle bir kendini salmak.

vedatozdemiro@gmail.com

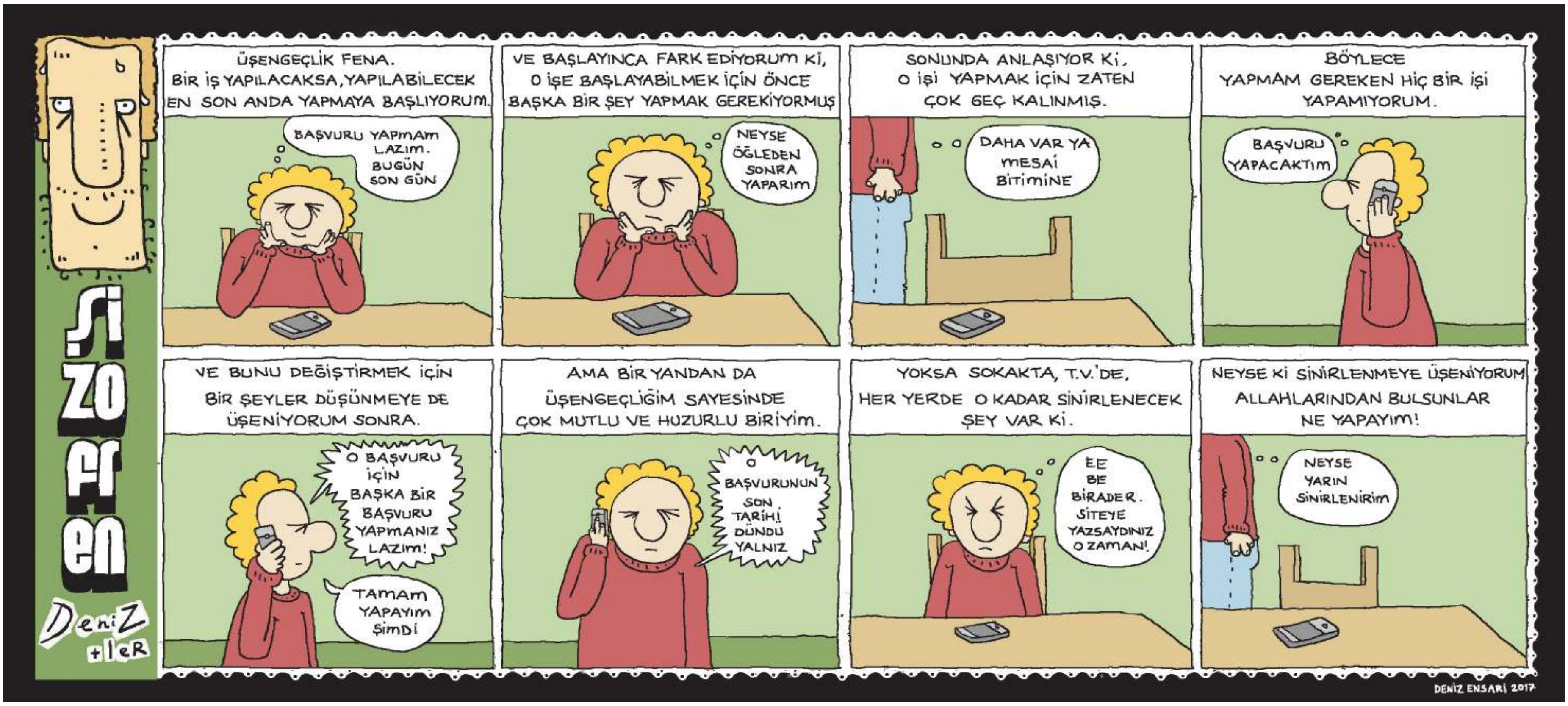

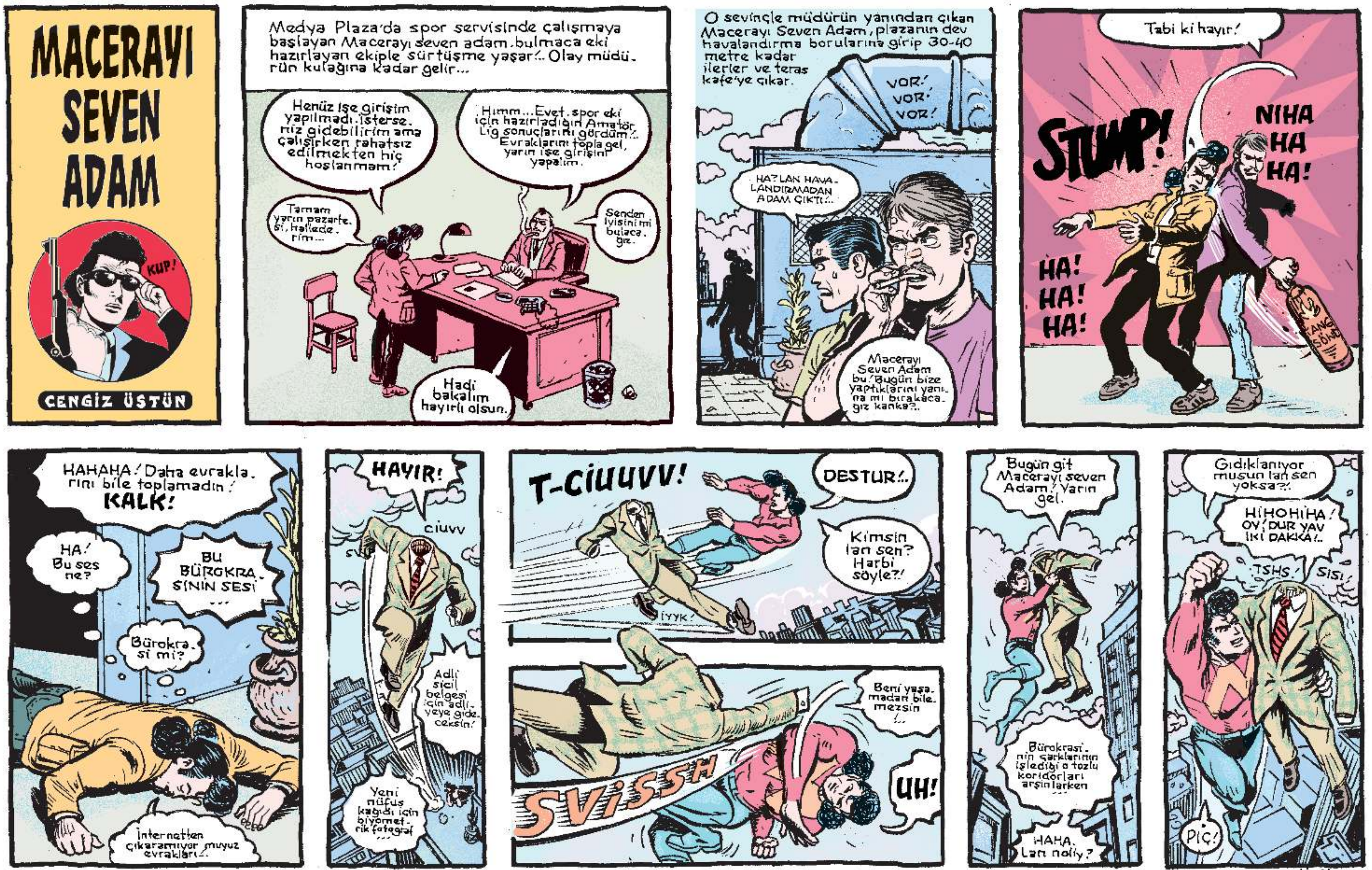

yigit@comic.com

Devamı ve sonu haftaya...

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Çaldırdığından utanmak

Ya şimdi bazı şeylere itiraz etmeden önce biraz düşünmek lâzım bence. Misal hırsızın biri gitmiş, tahammülfersa bir şarkıyı çalmış, zaten yıllarca kafa ütülemiş, sen niye ses ediyorsun oradan da "Ya bu herif bu şarkıyı bizden çaldı," diye ünlüyorsun arkadaş? Biz zaten adama uyuz olmuşuz yıllar yılı kafamızı ütülediği için? Bence hiç hıştınma, bırak herkes o şarkıyı onun bilsin. Sen de biliyor olmalısın ki senin en kötü besten o, diğer bestelerin çok daha iyi. Ha tabii işin ucunda telif meselesi var, herifçioğlu senin sırtından para kazanıyor, şarkının müellifi kendi gözüktüğü için ve diğer yandan belki şarkının orijinali daha güzeldi de herif hırsız olmanın yanı sıra kötü de bir müzisyen olduğu için şarkının içine etti, o kadarını bilemem.

Ama valla ben olsam hiç ses etmem, soran olsa "Ha yok ya, onundu zaten, benim ilgim yok," der çıkarım işin içinden. Yani ne bileyim mesela bir çılgınlık anıma denk gelse de honki ponki torino şarkısını, Çocuklar Duymasın'ın senaryosunu, Fatih Terim'in metinlerini (nasıl lan, onlar gerçek mi?) falan ben yazmış olsam, hayatta sesimi çıkartmam ki benzer bir durumda çıkartmadım da.

Geçmiş zaman, anlatmanın zararı yok ama yine de isimleri gizleyeceğim: Türkiye'de müzik televizyonları ilk yayına başladığı zaman büyük bir kendini bilmezlik ve cüretle kalkıp bir program formatı yazdım. Çünkü neden? Çünkü 16 yaşında bir çocuk her zaman her şeyi yapabileceğine dair garip bir inanç besler. Test etmek için çağırın bir 16 yaşındaki çocuğu; "Bundan böyle atom enerjisi kurumu teknoloji daire başkanlığına seni getirdik, buyur göreve başla," deyin. Valla hiç itiraz etmez, "Atom enerjisi ne ola ki abey?" diye sormaz, "Teknoloji daire başkanının görevleri nelerdir?" diye merak etmez. Hele hele "Yav ben bu işi yapabilir miyim?" diye hiç sorgulamaz, nasıl olsa babasına facebook hesabı kuruyor, konu komşunun smart tv'sini ayarlıyor, annesinin cep telefonunun ayarlarını yapıyor bir de bazen bilgisayara format atıyor ya, yaparım zanneder, geçer koltuğa kurulur eşoğlueşek.

Her neyse ben de 16 yaşındayken her şeyin en iyisini bildiğim için oturdum Türkiye televizyon tarihine damgasını vuracak programım üzerinde çalışmaya başladım. İşte içinde video klipler var, aralarda ünlülerle kısa soru cevap sohbetler var, başka sözde eğlenceli bölümler var bilmem ne. Yani eyvallah var var da, hepsi birbirinden dandik, hepsi birbirinden tırt fikirler. Resmen bugün biri "Abi bizim bu televizyon kanalını acilen batırmamız lâzım, bize hemen kanalı batıracak bir kaç program formatı getir," dese hiç düşünmez 16 yaşındayken yazdığım o program teklifini götürür dayarım burunlarına, kanala da iki ay ömür veririm, o derece yani. Resmen kiralık kanal katili bir program teklifi.

Ha, program nasıl teklif edilir onu da bilmediğim için oturup sayfa sayfa örnek program metnini, o zamanlar bilgisayarım da yok, basbayağı daktiloyla çatada çutada yazdım. Sonra gittim müzik televizyonlarından birini aradım, allem ettim, kullem ettim televizyonun program müdürüyle bir randevu bile ayarladım. O randevu alma işi de saçma sapan bir şekilde oldu zaten, adamları kasıla kasıla bir aramam var ki, sanırsın Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri için randevu istiyorum.

Şimdi buradan anlatırken bile şaşıyorum çünkü sonraki yıllarda olacak iş değil gerçekten. Artık nasıl olduysa adama büyük bir heyecanla projeyi anlattım. Geriden bakıp izleseniz basbayağı fantastik bir durum, zira o zaman lise öğrencisiyim, karşımdaki de TRT kökenli, koskoca adam. Bu arada programı da dekoruna kadar tarif etmişim, artık dekorla ne olacaksa. Adam verdiğim kâğıtları aldı, dinledi sonra da "Liseyi bitirdikten sonra gel sen," diyerek gönderdi.

Ben herhâlde beğenmedi diye projeden kimseye bahsetmedim, bir tek ben yazarken tepemde dikilip okuyan annem biliyor projeyi. Aradan bir zaman geçti ki annem çağırdı. O gittiğim televizyon kanalında az çok benim tarif ettiğim gibi bir program var, soru cevap bölümlerinde basbayağı benim yazdığım sorular kullanılıyor, diğer segmentler de aynı. Annem de "Bu senin yazdığın şey, yoksa çaldılar mı götürdüğünü?" diye sormak için çağırmış zaten. Yalnız ben kâğıt üzerinde gözüme hoş gelen, pek bir heyecanla anlattığım programın, ekranda bir eziyet deryası, cıvıklıklar silsilesi, klişeler yağmuru ve hatalar bileşkesi olduğunu görünce annemden utandım, "Yok yeaa, bu benim yazdığım değil," diye inkâr ettim. Annem ısrar ediyor, "Oğlum nasıl değil, ben okudum yazdıklarını, senin yazdığın sorular hep bunlar," falan diyor, "Yok anne ne alakası var," diye göz göre göre inkara devam ediyorum. Zaten program da galiba o kadar beğenilmedi ki resmen müzik televizyonunda iki haftada yayından kalkan tek program oldu.

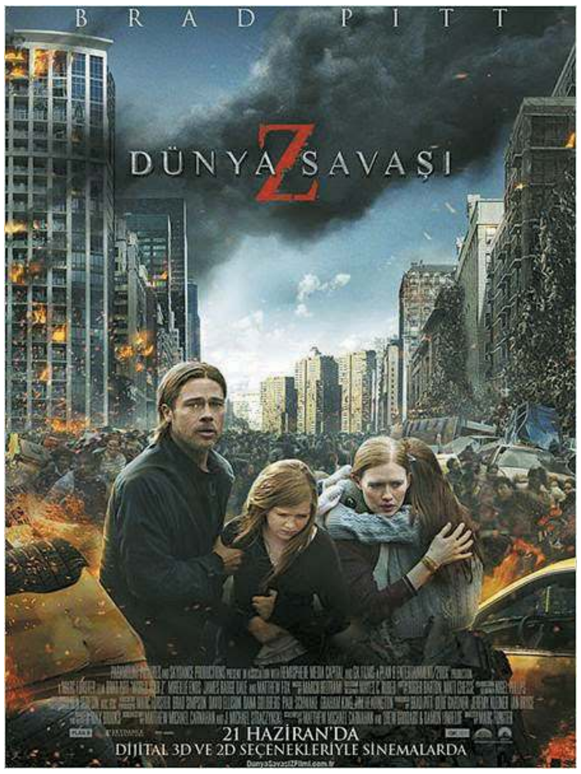
E şimdi ben kalkıp "O çok dandik fikir benimdi," diye ortaya atılıyor muyum? Hayır. Tamam, aradan yirmi yılı aşkın süre geçtikten sonra şimdi burada anlatıyorum ama olur a programı hatırlayan çıkar aranızda diye hâlâ tırsıyorum düşünün artık. O yüzden bırak abi, hırsızdır çalar, sen hiç hıştınma. Ha telifinin peşine düş tabii de, kimseyi uyandırmadan düş.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

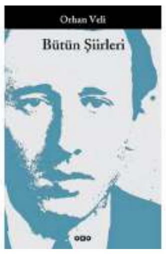
> "Dilimin ucunda bir eski arkadaş adı/
> Unutulmuş şekilleri taşıyan bulutlar"
>
> *Orhan Veli*

Arka pencerede akşam güneşi.
Yazın artık bitmek üzere olduğunu ima eden biraz sertçe, serin hoş bir rüzgâr perdeleri uçuruyor. Ağaçlar usul usul salınıyor. Dalların arasından görünen uzak deniz parçalarında sararmaya yüz tutmuş ışıltılar. Kıpır kıpır oynaşıyorlar. İncir ağacının dibinden çürümüş, kurumuş incir kokuları.
Yirmi, yirmi beş tane kedi uzamış gölgeleriyle peşinde. O, elinde naylon torbalar, eğilmiş, beceriksiz/ çelimsiz/zayıf, içine kapanık, ürkek olanları da; onlar da yiyebilsinler diye müdahale ediyor. ("doğal" olmayan "seçme") Kimini sıska karnından tutup bir kenara ayırıyor. Park etmiş arabanın arkasına. Torbadan çıkarttığı ciğer parçasını orada önüne atıyor. Kendininkini acele bitirip o pısırığın önündeki parçaya da, göz dikip musallat olan o cabbarı (eliyle git git de yaparak) kovalıyor. "pısst pısst, hadi hadi git" Ama o kadar sessizce söylüyor ki bunu; neredeyse fısıltıyla. Hareketleri de öyle. Bir suçlu, bir hırsız gibi ayağının ucuna basa basa hiç ses çıkartmadan yürüyor. Bir gölge.*(Hem de bizim mahalle gibi silme kedi/köpek delisi dolu bir yer, tepeleme– Neredeyse hepimiz, elimizden gelse eski Mısırlılar gibi başımız taç edeceğiz, dev kedi heykelleri falan yapacağız mahallenin meydanına–)*

İyi biliyor çünkü nefret edenler de var. Vardır. Her yerdeler. Müdahale edebilirler her an.("Onları alıştırmayın buraya") Kendisi için değil. Ona göğüs gerebilir.(kim bilir ne hakaretlere maruz kaldı hayatı boyu) Maksat besleme akamete uğramasın; Kediler aç kalmasın. Sessizlik ondan. Hem ondan, hem de iyiliği gizli tutma, teşhirinden kaçınma edebi. O edep.
"Kedili kadın" lar. Olağanüstü insanlar onlar. Bayılıyorum onlara. Günümüzün evliyaları. O ciğer kokulu elleri öpülesi insanlar.

Arkası dönüktü, eğilmişti hep sırtından görünüyordu ki. Döndü. Hayretler içinde kaldım.(ki bu yazıyı yazma nedenim de işte o) Aa! Bu kadın, bizim yokuşun, "meleğimiz", kedili kadınımız değil. Bir başka kadın bu. Hayret. Vücudu aynı ama. Zayıflığı, hareketleri, eğilişi, çömelişi. Bir başka "kedili kadın" Geçen gün de bir "kedili adam" görmüştüm aynı yerde. *(bizim eve çıkan dik yokuşun hemen bitimindeki küçük düzlükte yaşayan bir kedi kolonisi var)* O yaşlıca, gözlüklü zayıf adam da yine aynı. Bir Alman galiba. (yerleşik bir sürü Alman var bizim mahallede) O da yine elinde ciğer parçaları dolu naylon torbalar. Aynı tavırlar, o aynı merhamet ehli yüz ifadesi. Aynı sessizlik, aynı tevazu. Demek ki yüzümüzü asmayalım arkadaşlar.

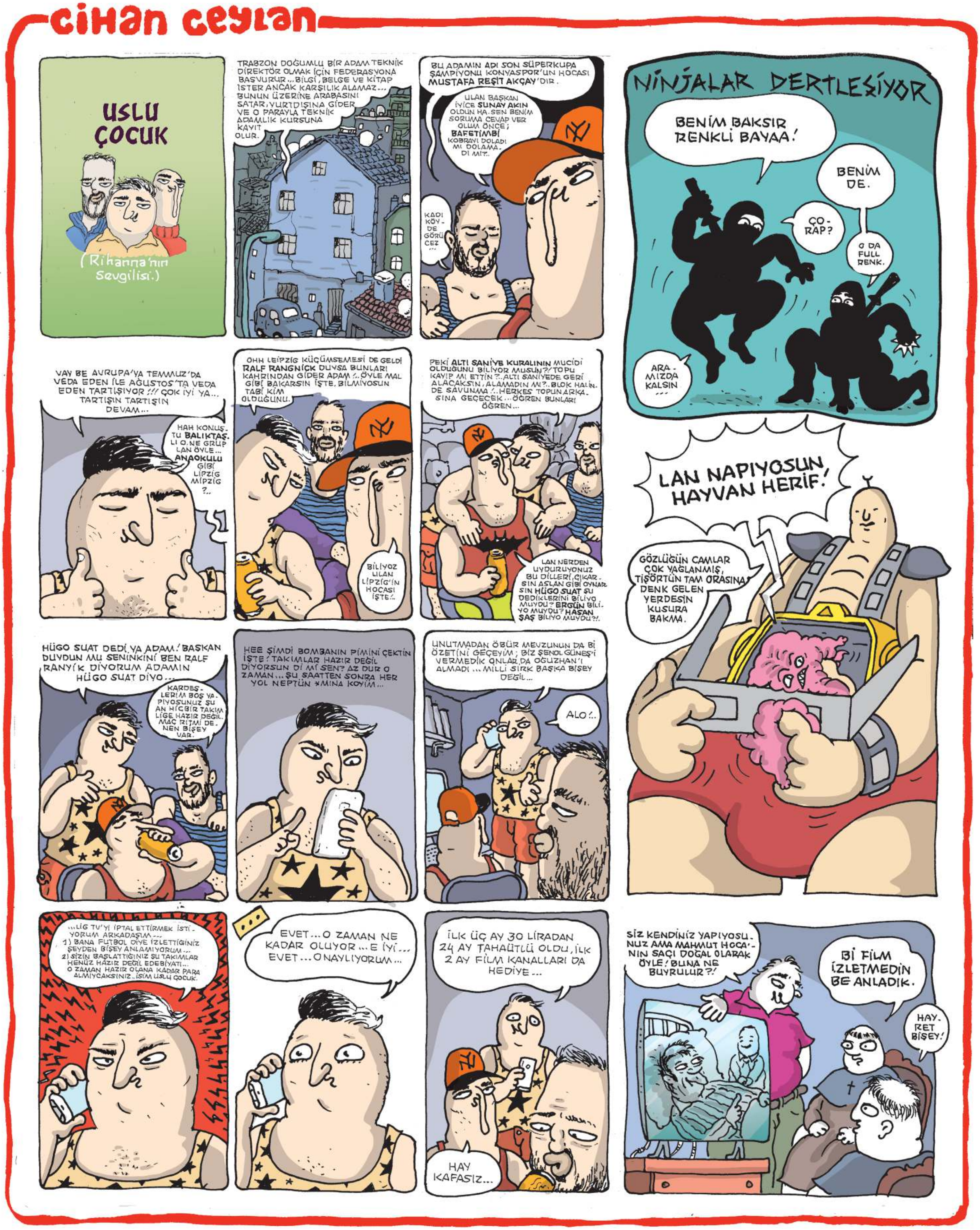
Dünyanın iyi insanı bitmez.
Bitmek bir yana çoğalıyorlar. En azından burada böyle işte. Gözümlen gördüm. Bir iken iki; ikiyken üç oldular. Tek bir yokuşta. Ben, sanki üniversiteyi kazandığımı bildiren o mektup geldiğinde sevindiğim kadar sevindim .(hayret onca yıl geçti, başka da bir örnek de gelmedi aklıma ilk elden, düşünmem lazım) Belki sadece ırkçıların, ku klux klan'ların falan çoğaldığı bu günlerde, bu günlerin karanlık etkisiyle biraz abartılı sevinmiş olabilirim. Normaldir. Ama aynı pencereden üç ayrı kedili kadın/adam görmek. Mucize gibi bişey. Anca rüyalara has.

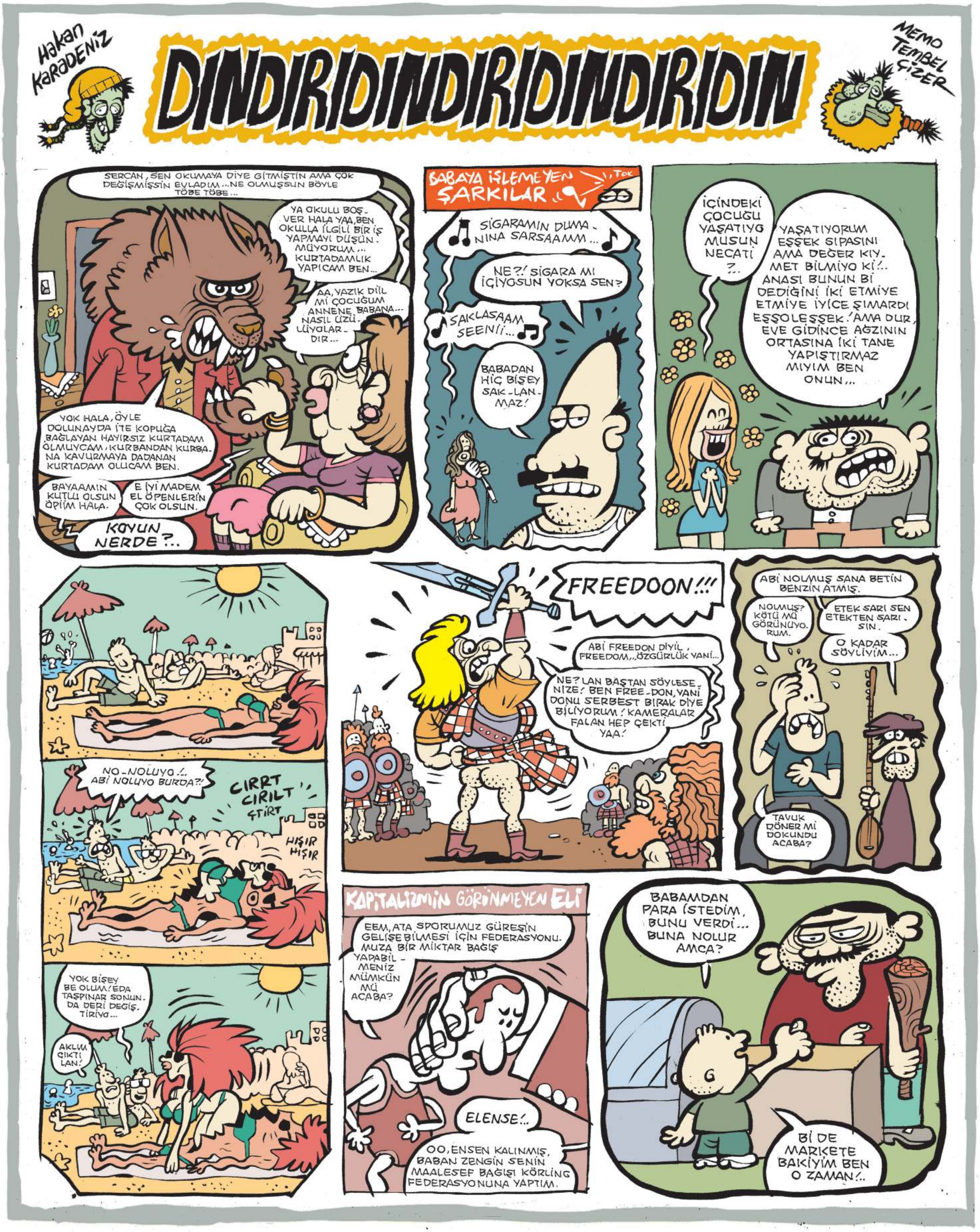
ZOMBİ EKSPRESİ
Sinema alanında hiçbirine sadık kalamadığım bir sürü minik ilkelerim, alınmış güya kesin kararlarım var. "Artık hiçbir zombi filmine gitmem" Mesela. Onlardan biri. (o yamuk yumuk, kırık kırık hareket eden ağzı kanlı ısırıcılar. Topluca kudurma, kitle hareketleri, toplumsal değişim falan göndermeli mesajlar yüklemeye müsait o sığ tür, en sevmediğim korku filmi alt türü--nerde o "vampir"lerin, romantik, toplum dışı, azınlık, trajik yalnız halleri, nerde zombiler. Gündüzleri mahzendeki tabutunda uyuyan o mahzun uzun köpek dişliler, ha keza Frankeştayn; insan eliyle başka başka ölülerden yaratılmış, dikişleri ortada o toplama adamcağız, o yarım kalmış zavallı--) Biriydi yani. Yalanmış. Gittim işte.(ha keza "ev temalı korku filmleri" onlar da aynı, yazmıştım, onlara da hep "gitmem gitmem" deyip sonra gidiyorum) Yalnız film müthişti bu sefer. Hele hele o en son gördüğüm açık ırkçı göndermelerle dolu "Dünya Savaşı Z." adlı o berbat zombi filminden sonra. İlaç gibi. Bu Koreliler muazzam. Zombi gibi suyu çıkmış bir türü alıp, ondan yardımlaşma, dayanışma, tanımadıklarımız için fedakârlık falan gibisinden temel ahlaki önerilerle dolu son derece insancıl bir film imal etmişler. Helal olsun. Müthiş sürükleyici bir tempoyla hem. O ahlaki mesajları falan da ince ince yedirmişler hiç sırıtmıyor. Gördüğüm en güzel zombi filmi. Herhalde öyle.("28 Gün Sonra" yı tekrar izlemem lazım ama. O da müthişti) Herneyse. Görün. Mutlaka.

Hepinizin kurban bayramını kutlar,
dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

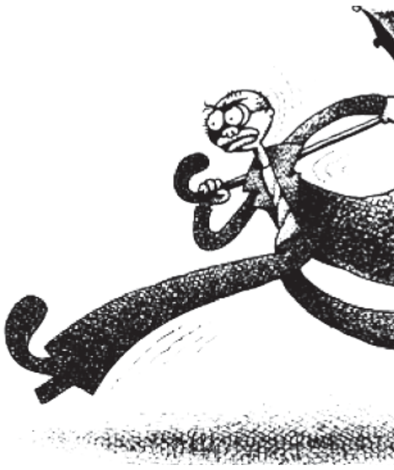

cihan ceylan
USLU ÇOCUK
(Rihanna'nın Sevgilisi.)
TRABZON DOĞUMLU BİR ADAM TEKNİK DİREKTÖR OLMAK İÇİN FEDERASYONA BAŞVURUR... BİLGİ, BELGE VE KİTAP İSTER ANCAK KARŞILIK ALAMAZ... BUNUN ÜZERİNE ARABASINI SATAR, YURTDIŞINA GİDER VE O PARAYLA TEKNİK ADAMLIK KURSUNA KAYIT OLUR.
BU ADAMIN ADI SON SÜPERKUPA ŞAMPİYONU KONYASPOR'UN HOCASI MUSTAFA REŞİT AKÇAY'DIR.
ULAN BAŞKAN İYİCE SUNAY AKIN OLDUN HA. SEN BENİM SORUMA CEVAP VER OLUM ÖNCE; BAFETİMBİ KOBRAYI DOLADI MI DOLAMADI MI?..
KADIKÖY-DE GÖRÜCEZ...
NİNJALAR DERTLEŞİYOR
BENİM BAKSIR RENKLİ BAYAA!
BENİM DE.
ÇORAP?
O DA FULL RENK.
ARAMIZDA KALSIN...
VAY BE AVRUPA'YA TEMMUZ'DA VEDA EDEN İLE AĞUSTOS'TA VEDA EDEN TARTIŞIYOR!!! ÇOK İYİ YA... TARTIŞIN TARTIŞIN DEVAM...
HAH KONUŞTU BALIKTAŞLI O. NE GRUP LAN ÖYLE... ANAOKULU GİBİ LİPZİG MİPZİG?..
OHH LEİPZİG KÜÇÜMSEMESİ DE GELDİ RALF RANGNİCK DUYSA BUNLARI KAHRINDAN GİDER ADAM!.. ÖYLE MAL GİBİ BAKARSIN İŞTE. BİLMİYOSUN TABİ KİM OLDUĞUNU.
BİLİYOZ ULAN LİPZİG'İN HOCASI İŞTE!..
PEKİ ALTI SANİYE KURALININ MUCİDİ OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?! TOPU KAYIP MI ETTİN?.. ALTI SANİYEDE GERİ ALACAKSIN, ALAMADIN MI?.. BLOK HALİNDE SAVUNMA!.. HERKES TOPUN ARKASINA GEÇECEK... ÖĞREN BUNLARI ÖĞREN...
LAN NERDEN UYDURUYONUZ BU DİLLERİ, ÇIKARSIN ASLAN GİBİ OYNARSIN HÜGO SUAT ŞU DEDİKLERİNİ BİLİYO MUYDU? ERGÜN BİLİYO MUYDU? HASAN ŞAŞ BİLİYO MUYDU?!.
LAN NAPIYOSUN HAYVAN HERİF!
GÖZLÜĞÜN CAMLAR ÇOK YAĞLANMIŞ, TİŞÖRTÜN TAM ORASINA DENK GELEN YERDESİN KUSURA BAKMA.
HÜGO SUAT DEDİ YA ADAM! BAŞKAN DUYDUN MU SENİNKİNİ BEN RALF RANYİK DİYORUM ADAMIN HÜGO SUAT DİYO...
KARDEŞLERİM BOŞ YAPIYOSUNUZ ŞU AN HİÇBİR TAKIM LİGE HAZIR DEĞİL. MAÇ RİTMİ DENEN BİŞEY VAR.
HEE ŞİMDİ BOMBANIN PİMİNİ ÇEKTİN İŞTE! TAKIMLAR HAZIR DEĞİL DİYORSUN Dİ Mİ SEN? AZ DUR O ZAMAN... ŞU SAATTEN SONRA HER YOL NEPTÜN *MINA KOYIM...
UNUTMADAN ÖBÜR MEVZUNUN DA Bİ ÖZETİNİ GEÇEYİM; BİZ ŞENOL GÜNEŞ'İ VERMEDİK ONLAR DA OĞUZHAN'I ALMADI... MİLLİ SİRK BAŞKA BİŞEY DEĞİL...
ALO!..
...LİG TV'Yİ İPTAL ETTİRMEK İSTİYORUM ARKADAŞIM... 1) BANA FUTBOL DİYE İZLETTİĞİNİZ ŞEYDEN BİŞEY ANLAMIYORUM... 2) SİZİN BAŞLATTIĞINIZ ŞU TAKIMLAR HENÜZ HAZIR DEĞİL EDEBİYATI... O ZAMAN HAZIR OLANA KADAR PARA ALMIYCAKSINIZ.. İSİM USLU ÇOCUK.
EVET... O ZAMAN NE KADAR OLUYOR... E İYİ... EVET... ONAYLIYORUM...
İLK ÜÇ AY 30 LİRADAN 24 AY TAAHÜTLÜ OLDU, İLK 2 AY FİLM KANALLARI DA HEDİYE...
HAY KAFASIZ...
SİZ KENDİNİZ YAPIYOSUNUZ AMA MAHMUT HOCA'NIN SAÇI DOĞAL OLARAK ÖYLE! BUNA NE BUYRULUR?!
Bİ FİLM İZLETMEDİN BE ANLADIK.
HAYRET BİŞEY!

Hakan Karadeniz
DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
SERCAN, SEN OKUMAYA DİYE GİTMİŞTİN AMA ÇOK DEĞİŞMİŞSİN EVLADIM... NE OLMUŞSUN BÖYLE TÖBE TÖBE...
YA OKULU BOŞVER HALA YAA, BEN OKULLA İLGİLİ BİR İŞ YAPMAYI DÜŞÜNMÜYORUM... KURTADAMLIK YAPICAM BEN...
AA, YAZIK DİİL Mİ ÇOCUĞUM ANNENE, BABANA... NASIL ÜZÜLÜYOLARDIR...
YOK HALA, ÖYLE DOLUNAYDA İTE KOPUĞA BAĞLAYAN HAYIRSIZ KURTADAM OLMUYCAM, KURBANDAN KURBANA KAVURMAYA DADANAN KURTADAM OLUCAM BEN.
BAYAAMIN KUTLU OLSUN ÖPİM HALA.
E İYİ MADEM EL ÖPENLERİN ÇOK OLSUN.
KOYUN NERDE?..
BABAYA İŞLEMEYEN ŞARKILAR
SİGARAMIN DUMANINA SARSAAMM...
NE?! SİGARA MI İÇİYOSUN YOKSA SEN?
SAKLASAAM SEENİ...
BABADAN HİÇ BİŞEY SAKLANMAZ!
İÇİNDEKİ ÇOCUĞU YAŞATIYO MUSUN NECATİ ?..
YAŞATIYORUM EŞŞEK SIPASINI AMA DEĞER KIYMET BİLMİYO Kİ!.. ANASI BUNUN Bİ DEDİĞİNİ İKİ ETMİYE ETMİYE İYİCE ŞIMARDI EŞŞOLEŞŞEK! AMA DUR, EVE GİDİNCE AĞZININ ORTASINA İKİ TANE YAPIŞTIRMAZ MIYIM BEN ONUN...
NO-NOLUYO!.. ABİ NOLUYO BURDA?!
CIRRT CIRILT ŞTIRT
HIŞIR HIŞIR
YOK BİŞEY BE OLUM! EDA TAŞPINAR SONUNDA DERİ DEĞİŞTİRİYO...
AKLIM ÇIKTI LAN!
FREEDOON!!!
ABİ FREEDON DİYİL, FREEDOM... ÖZGÜRLÜK YANİ...
NE?! LAN BAŞTAN SÖYLESENİZE! BEN FREE-DON, YANİ DONU SERBEST BIRAK DİYE BİLİYORUM! KAMERALAR FALAN HEP ÇEKTİ YAA!
ABİ NOLMUŞ SANA BETİN BENZİN ATMIŞ.
NOLMUŞ? KÖTÜ MÜ GÖRÜNÜYORUM.
ETEK SARI SEN ETEKTEN SARISIN.
O KADAR SÖYLİYİM...
TAVUK DÖNER Mİ DOKUNDU ACABA?
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
EEM, ATA SPORUMUZ GÜREŞİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN FEDERASYONUMUZA BİR MİKTAR BAĞIŞ YAPABİLMENİZ MÜMKÜN MÜ ACABA?
ELENSE!..
OO, ENSEN KALINMIŞ, BABAN ZENGİN SENİN MAALESEF BAĞIŞI KÖRLİNG FEDERASYONUNA YAPTIM.
BABAMDAN PARA İSTEDİM, BUNU VERDİ... BUNA NOLUR AMCA?
Bİ DE MARKETE BAKİYİM BEN O ZAMAN!..

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

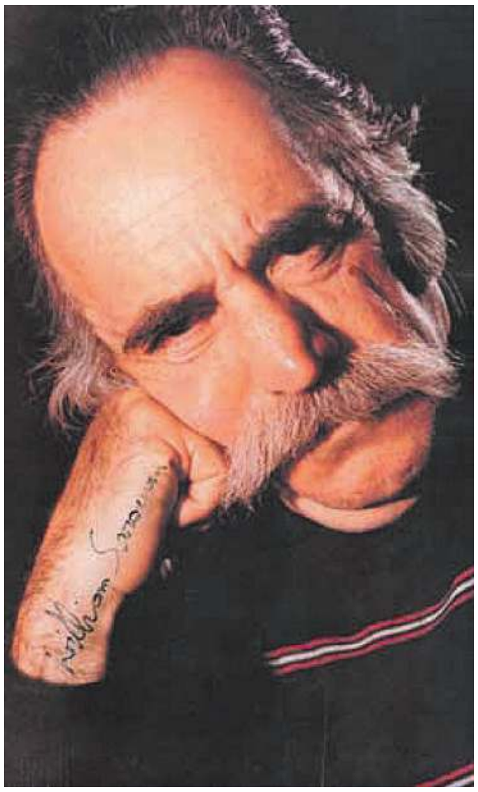

AYAKKABI HAKKI

William Saroyan, vuran ayakkabılarını iki yıl boyunca ara ara giyip uzun yürüyüşlere çıkmış. Dev yazar ayakkabıların giydikçe açılacağına inanıyormuş. Ben de yeni aldığım vuran ayakkabılarımı değiştirmek yerine, biraz sakat bir gayret de olsa hayran olduğum yazarın yöntemini tercih etmiştim. İki yıl değil ama yaklaşık bir ay kadar Saroyan'ın izinden yürüdüm. Genel olarak hayatla ilgili sıkıntıya düştüğümde yazarların hayatlarına bakarak rahatlamaya çalışmak gibi bir alışkanlığım var. Mesela evlilik zor mu geliyor, "E Oğuz Atay da evliymiş işte," der rahatlarım. Sabahtan akşama kadar çalışmanın asıl yapmak istediklerimi engellediğini mi düşünüyorum, "Ne olmuş yani Çehov da doktormuş," diye düşünür işime bakarım. Depresyona mı girdim, "Yahu Kafka da acıdan kafasını kaldıramamış," der minik depresyonumu yüceltmeye çalışırım. Ama mesela kanser olsam, "E ne var bunda, Bilge Karasu da kanserden gitti," demem. Sinsilik zor.

Ayakkabıyı değiştirmek yerine vurukla yaşamakta ısrar, günümüz dünyası için kabul edilemez bir davranış biçimiydi. Muhalifler(arkadaşlar), "Bu yol, yol değil, burundan vuruyorsa açılmaz," diyorlardı. Aralarında, "Oğlum sen salak mısın? Git değiştir," diyerek terbiyesizleşenler vardı. Karım, meselenin sadece ayakkabı olmadığını, hayatın her alanında aynı pasifliği sergilediğimi söyleyerek fırsatı kaçırmıyordu. Aslında haklıydı; vuran ayakkabıyı değiştirmememin nedeni, Saroyan tipi ısrarcılıktan çok Budacı tipi bir boş vermişlikti. Burnu vuran bu ayakkabıları(mağazada denerken de vuruyorlardı), kararsızlığım yüzünden işletmeyi uzun süre meşgul etmenin baskısından kurtulmak için almıştım. Beğenmeden aldığım kazakları, aldıktan sonra dar geldiğini fark ettiğim kotları ve en son burnu vuran ayakkabıları giymek, sürekli başkasının gardrobundan giysi aşırıyormuşum gibi yaşamak gerçekten saçmaydı. Sonunda çevremin de etkisiyle ayakkabıyı değiştirmeye karar verdim. Üstelik değişim sırasında mağaza sorun çıkarırsa, had bildirerek, hak arayarak hakkımda oluşan kanıyı yıkma şansını yakaladığımı düşünüyordum. Dünya, had bildirme, hakları alma dünyasıydı. Bir sorun olsa da hakkımı arasam, diye ortalıkta dolanan çok sayıda insan vardı. Hatta önlerine çıkan sorunları kendi özgüvenlerini beslemeye yarayan bir tür faydaya dönüştürüyorlardı. Düşündükçe ayakkabıyı değiştirme fikrine ısındım, sanki ayakkabının değişimi hayatımın değişimi için bir başlangıçmış gibi heyecana kapıldım. Gece yattığımda mağaza görevlisiyle tartıştığımı düşündüm. Henüz bir başvuruda bulunmamama rağmen mağazanın sorun çıkaracağına inancım tamdı. Hayalimde, şöyle derlerse böyle derim, böyle derlerse de asıl lafı koyarım gibi canlandırmalar kurguluyor, yattığım yerden, "Hele bir değiştirmeyin!" diye düşünerek öfkeden kuduruyordum. Kalkıp tartışma anında kullanmak üzere aklıma gelen bazı nefis cümleleri not aldım.

Pazar sabahı Cevahir Alışveriş Merkezi'ne gitmek üzere evden çıktım. Mesafenin kısa olması yüzünden taksiye binmedim. Taksicilere haddini sonra bildirecektim. Bir günde iki had fazla olabilirdi. Mağazaya girmeden önce bir kafede kahve içerek notlarımı gözden geçirdim. Notlarıma göre, kaba bir biçimde beni reddetmeleri, ben nezaketimi korumama rağmen duyarsız davranmaları, benim yavaş yavaş öfkelenmem ve sonunda yarı nazik, yarı sert ve biraz da tehditkâr bir dille hadlerini bildirmem gerekiyordu. Eğer bunca tartışmaya rağmen hala dirençle karşılaşırsam, "Yetkili biriyle görüşmek istiyorum" kozunu oynayacaktım. Hak arama mücadelelerinde "yetkili biri" çağrılarak karşıdaki düşmanın yok edilebildiğini biliyordum. Tecrübelerime göre, yetkili denen kişi, alt kademedeki direngen görevliye üstünlük sağlamak ve şirketin ticari itibarını korumak adına, "Bu seferlik değiştirelim" isimli yetkisini kullanıyordu. Planımda bir eksik görünmüyordu. Artık mağazaya gidebilir ve haklı mücadelemi verebilirdim.

Mağazaya doğru yürürken, kendimi firmanın yerine koyarak empati kurmak gibi zavallı bir düşünceye kapıldım. Bereket, hemen kapitalizmin çarklarını hatırladım da çabuk kurtuldum bu zavallı düşüncelerden. Mağazaya girip doğru kasaya giderek durumu net ve kesin bir dille ifade ettim. Görevli faturayı istedi, "Buyurun!" diyerek uzattım. Faturayı incelerken yüzü hafifçe buruşunca, "İşte başlıyoruz," diye düşünerek heyecanlandım. Görevli, "Yalnız siz bu ayakkabıyı alalı bir ayı geçmiş, iade süresi on beş gündür," dedi, cevabımı beklemeden ayakkabı kutusunun içinde bulunan değişim kartını göstererek, "Bakın burada da yazıyor," diye devam etti. Bunu beklemiyordum. Kartı okudum. Durum çok açıktı. Gidişat, notlarımdaki gibi değildi. Görevli benden cevap beklerken notlarımda yazan stratejileri aklıma getirmeye çalıştım ama bu duruma uyan bir çıkış bulamadım. Karşı taraf tamamen haklı görünüyordu. Diyecek bir şey bulamayınca tartışmanın en sonunda çıkarılacak kozu hiçbir gelişme olmadan, erkenden öne sürmek zorunda kaldım: "Yetkili biriyle görüşebilir miyim!" Sesim cılız çıkmıştı, aradaki mücadeleyi atlayıp aniden finale varmış olmam sesimdeki kararlığı çekip almıştı. Bir anda duruma tamamen yabancılaştım. Kimdi o yetkili? Yetkili derken neyi kastediyordum? 43 numara alıp bir ay sonra, "44'müş benim ayağım!" diye ortalığı yıkanlar konusunda uzman biri mi vardı? Ayakkabıyı değiştiremedikçe "daha da yetkili" birini mi isteyecektim? Firma yazılı halde müşterilerine sunduğu bir karara sahipken olayları ne kadar büyütebilirdim? *Zekeriyaköy'deki evinde sporunu yapan firma sahibinin telefonu acı acı çalıyor. Patron telefonu açtığında heyecandan sesi titreyen şirket müdüründen sattıkları ayakkabı yüzünden Fırat isimli müşterinin her iki ayak başparmağının acıdığı, hatta sağdakinin tırnağında morarma olduğu haberini alıyor. Haberi alan patron, duş bile almadan, karısına haber bile vermeden, geride ağlayan iki evlat bırakarak arabasına atladığı gibi büyük bir hızla Cevahir'e doğru yola çıkıyor. Bu arada, "Fırat'ın başparmağı acımış!" bilgisi İspanyolcaya çevrilerek (Fırat dedo gordo del pie le duele!) Madrid'teki ana merkeze ulaştırılıyor. Şirketin İspanyol sahibi, arabasıyla henüz Maslak'a ulaşmış olan Türkiye'deki patronu arayarak, bu işi Türkiye'deki "yetkili" olarak derhal halletmesini, eğer sorun çıkarsa daha yetkili biri olarak kendisinin geleceğini söylüyor…* "Yetkili benim," dedi karşımdaki görevli. Aklıma söyleyecek bir şey gelmediğinden boş boş suratına bakınca tekrar etti, "Beyefendi, burada yazan şey çok açık, siz bu ayakkabıyı alalı bir ayı geçmiş, üstelik siz bunu giymişsiniz." Doğru diyordu. Salondan mutfağa, yatak odasından banyoya belki açılır umuduyla uzun yürüyüşlere çıkmış, hatta bir keresinde ayakkabıları giyip markete bile gitmiştim. "Değiştiremiyor muyuz yani?" dedim. "Maalesef," dedi. "Peki, teşekkür ederim," diyerek ayrıldım. Mağaza öncesi strateji belirlediğim kafeye giderek bir bira içtim.

Eve döndüğümde, "Ne oldu değiştirdin mi?" diye sordu karım. "Yok olmadı," diyerek yeni bir yorgunluğu göze alamazdım. "Önce değiştirmek istemediler, ama biraz cıngar çıkarınca değiştirmek zorunda kaldılar," dedim. Cıngar kelimesini hayatımda ilk defa kullanıyordum. Benim olmayan bir hayatın taklitini yaparken kendiliğinden çıkıp gelmişti. "44'ün yanında özür olarak bir de 45 verdiler," diye devam ederek yalanımı şakayla kapatmaya çalıştım. Hakkını arayan, had bildiren ve üstelik de yeri geldiğinde şaka yapabilen bir insandım artık. Yeni bir dönem başlıyordu benim için. 44 sanılan 43 numaralarımı giymek zorundaydım. Ayakkabının vurduğunu açığa vurmadan yaşamam ve açılmasını beklemem gerekiyordu. Modern dünyanın hak arama mücadelesinden sevgili Saroyan'ın dünyasına dönüş yapmıştım. Ayakkabı vurdukça tepki vermek yerine, içimden, "Eee Saroyan'ınkiler de vuruyormuş," diyecektim.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 31 AĞUSTOS 2017 | Sayı: 522

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

UYKUSUZ

Öğretmenlere, "Öğrencilerin terbiye amaçlı hafifçe okşayabilirsiniz," diyen Samsun Valisi yanlış anlaşıldığını iddia etti.

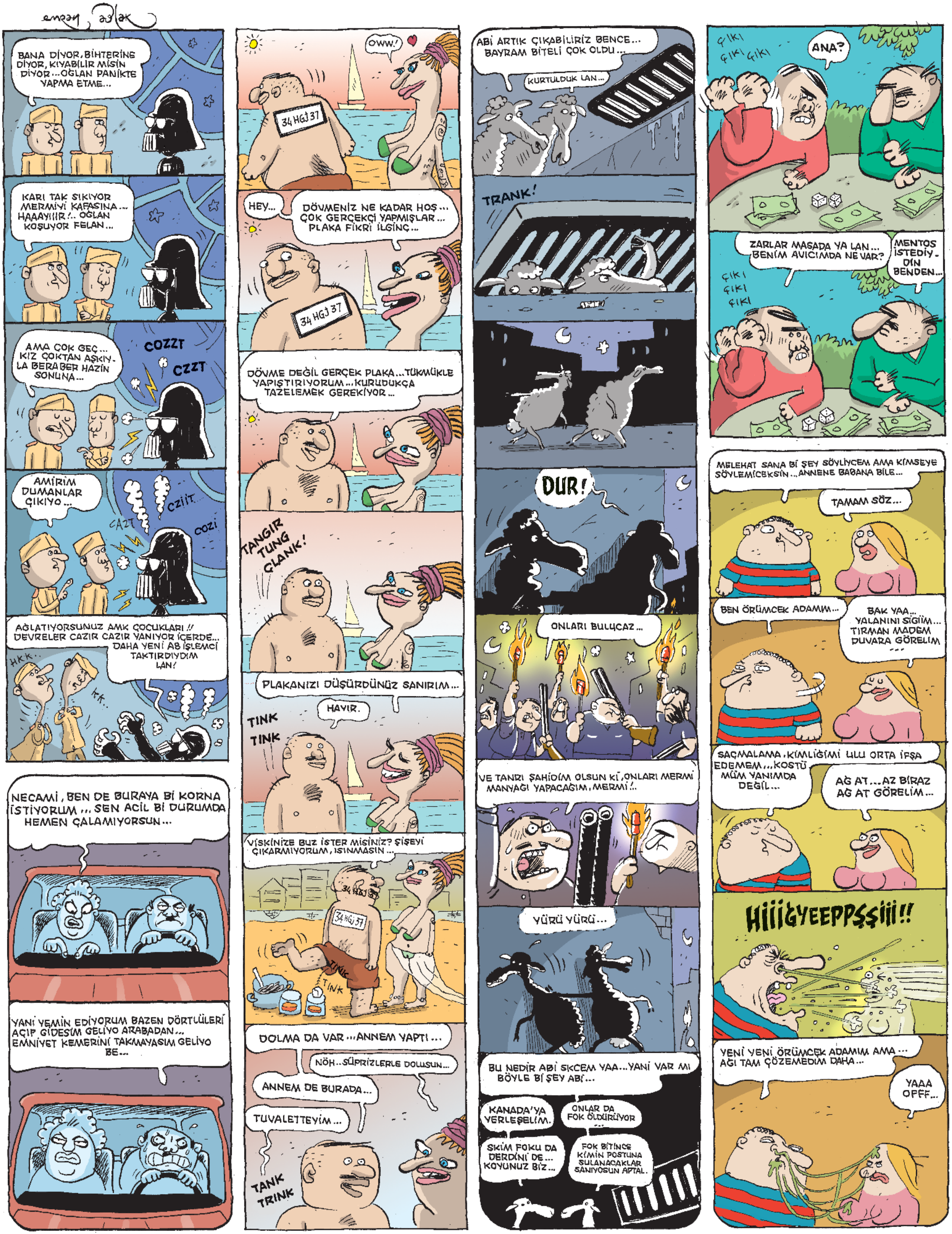

UYKUSUZ

ISSN 1307-7619
7 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2017/36 No: 523
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

AKP'li yönetici Tolgay Demir, Dünya'nın düz olduğunu savunan bir makale yayımladı.

BANA DİYOR, BİHTERİNE DİYOR, KIYABİLİR MİSİN DİYOR...OĞLAN PANİKTE YAPMA ETME...
KARI TAK SIKIYOR MERMİYİ KAFASINA... HAAAYIIIR!.. OĞLAN KOŞUYOR FELAN...
AMA ÇOK GEÇ... KIZ ÇOKTAN AŞKIYLA BERABER HAZİN SONUNA...
COZZT
CZZT
AMİRİM DUMANLAR ÇIKIYO...
CZİİT
CAZT
COZİ
AĞLATIYORSUNUZ AMK ÇOCUKLARI!! DEVRELER CAZIR CAZIR YANIYOR İÇERDE...
DAHA YENİ A8 İŞLEMCİ TAKTIRDIYDIM LAN!
HKK..
KK..
NECAMİ, BEN DE BURAYA Bİ KORNA İSTİYORUM... SEN ACİL Bİ DURUMDA HEMEN ÇALAMIYORSUN...
YANİ YEMİN EDİYORUM BAZEN DÖRTLÜLERİ AÇIP GİDESİM GELİYO ARABADAN... EMNİYET KEMERİNİ TAKMAYASIM GELİYO BE...
OWW!
34 HGJ 37
HEY...
DÖVMENİZ NE KADAR HOŞ... ÇOK GERÇEKÇİ YAPMIŞLAR... PLAKA FİKRİ İLGİNÇ...
34 HGJ 37
DÖVME DEĞİL GERÇEK PLAKA...TÜKÜRÜKLE YAPIŞTIRIYORUM...KURUDUKÇA TAZELEMEK GEREKİYOR...
TANGIR TUNG CLANK!
PLAKANIZI DÜŞÜRDÜNÜZ SANIRIM...
HAYIR.
TINK
TINK
VİSKİNİZE BUZ İSTER MİSİNİZ? ŞİŞEYİ ÇIKARMIYORUM, ISINMASIN...
34 HGJ 37
34 HGJ 37
TINK
TINK
DOLMA DA VAR...ANNEM YAPTI...
NÖH..SÜPRİZLERLE DOLUSUN...
ANNEM DE BURADA...
TUVALETTEYİM...
TANK
TRINK
ABİ ARTIK ÇIKABİLİRİZ BENCE... BAYRAM BİTELİ ÇOK OLDU...
KURTULDUK LAN...
TRANK!
DUR!
ONLARI BULUCAZ...
VE TANRI ŞAHİDİM OLSUN Kİ, ONLARI MERMİ MANYAĞI YAPACAĞIM, MERMİ!..
YÜRÜ YÜRÜ...
BU NEDİR ABİ SKCEM YAA...YANİ VAR MI BÖYLE Bİ ŞEY ABİ...
KANADA'YA YERLEŞELİM.
ONLAR DA FOK ÖLDÜRÜYOR...
SKİM FOKU DA DERDİNİ DE... KOYUNUZ BİZ...
FOK BİTİNCE KİMİN POSTUNA SULANACAKLAR SANIYOSUN APTAL.
ÇIKI ÇIKI ÇIKI
ANA?
ZARLAR MASADA YA LAN... BENİM AVUCUMDA NE VAR?
MENTOS İSTEDİYDİN BENDEN...
ÇIKI ÇIKI ÇIKI
MELEHAT SANA Bİ ŞEY SÖYLİYCEM AMA KİMSEYE SÖYLEMİCEKSİN...ANNENE BABANA BİLE...
TAMAM SÖZ...
BEN ÖRÜMCEK ADAMM...
BAK YAA... YALANINI SİGİİM... TIRMAN MADEM DUVARA GÖRELIM...
SAÇMALAMA, KİMLİĞİMİ ULU ORTA İFŞA EDEMEM...KOSTÜMÜM YANIMDA DEĞİL...
AĞ AT...AZ BİRAZ AĞ AT GÖRELİM...
HIIIGYEEPPŞŞİİİ!!
YENİ YENİ ÖRÜMCEK ADAMIM AMA... AĞI TAM ÇÖZEMEDİM DAHA...
YAAA OFFF...

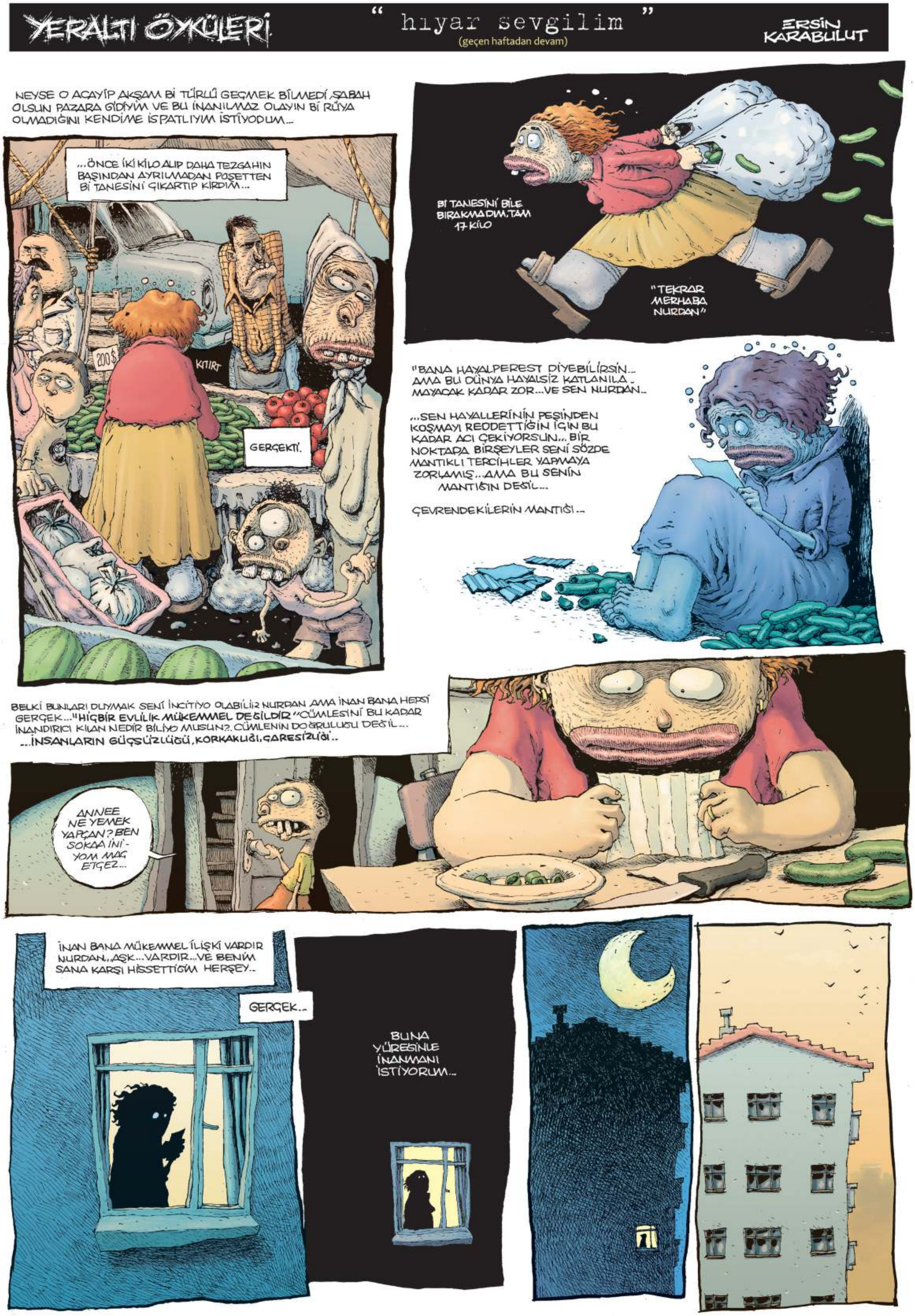
akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Televizyonda bazı kavramların cilalana cilalana özünden iyice uzaklaşmasına da bayılıyorum. Zaten duyduğumuz bir çok alengirli kavramı az biraz zımparalayınca altından mutlaka bir pislik çıkıveriyor.

Misal yıllardır dillerde dönen bir "siyasetin finansmanı" lafı var. Siyasetin finansmanı deyince tabii çok cilalı oluyor, ne demek istendiği gözde kaçıyor. Hâlbuki imar iskan izni almak için belediyeye yaptığınız bağıştan, bakanlıktaki dosyanızın yürümesi için vekile gönderdiğiniz hediye falan işte siyasetin finansmanı. O hediye de zaten kimi zaman takım elbisenin altına yerleştirdiğiniz dolar desteleri kimi zaman sonradan "Parasını aldım vallaha," diye kıytırık bir peçeteyi kanıt olarak sunacağınız yüzlerce bin dolarlık bir saat falan olabilir. İşte bunlar hep siyasetin finansmanı arkadaşlar.

Yani pratikteki "siyasetin finansmanı" kavramının hukuktaki karşılığı bildiğiniz rüşvet ya da irtikaptan başka bir şey değil. Ama tabii biri "Rüşvetin nasıl alınacağını düzenlemek lâzım," dese olmaz. Bunu kahvede söylese kafasına o sırada çifte gidip çift okey atmak üzere olan adamın istekasını bile kafasına yiyiverir. Ama "Efendim siyasetin finansmanı ile ilgili düzenlemeler yapılmalı," dediği zaman sanki usturuplu bir laf ediyormuş gibi olur. Hayır, bunu en paranoyak bir şekilde denetleyip siyasi partileri sadece üyelerin aidatlarıyla yaşayacak hâle getirseniz bile, bir insanın bir partiye kâğıt fabrikası teşviki alabilmek için üye olup "siyasetin finansmanını" üye aidatı ve bağışı olarak yapıp yapmadığını da anlayamazsınız. Yani ben anlarım, sen anlarsın da işte mahkemede delil olması zor,

durum bu.

Yine meselâ "istihdam artırıcı önlemler," dendiğinde güzel duruyor ama "Hayri'ye biraz para hibe edelim de gitsin bir fabrika açsın, olmadı inşaat yapsın çocuk," dediğin zaman şık olmuyor. Bunun gibi şeyler.

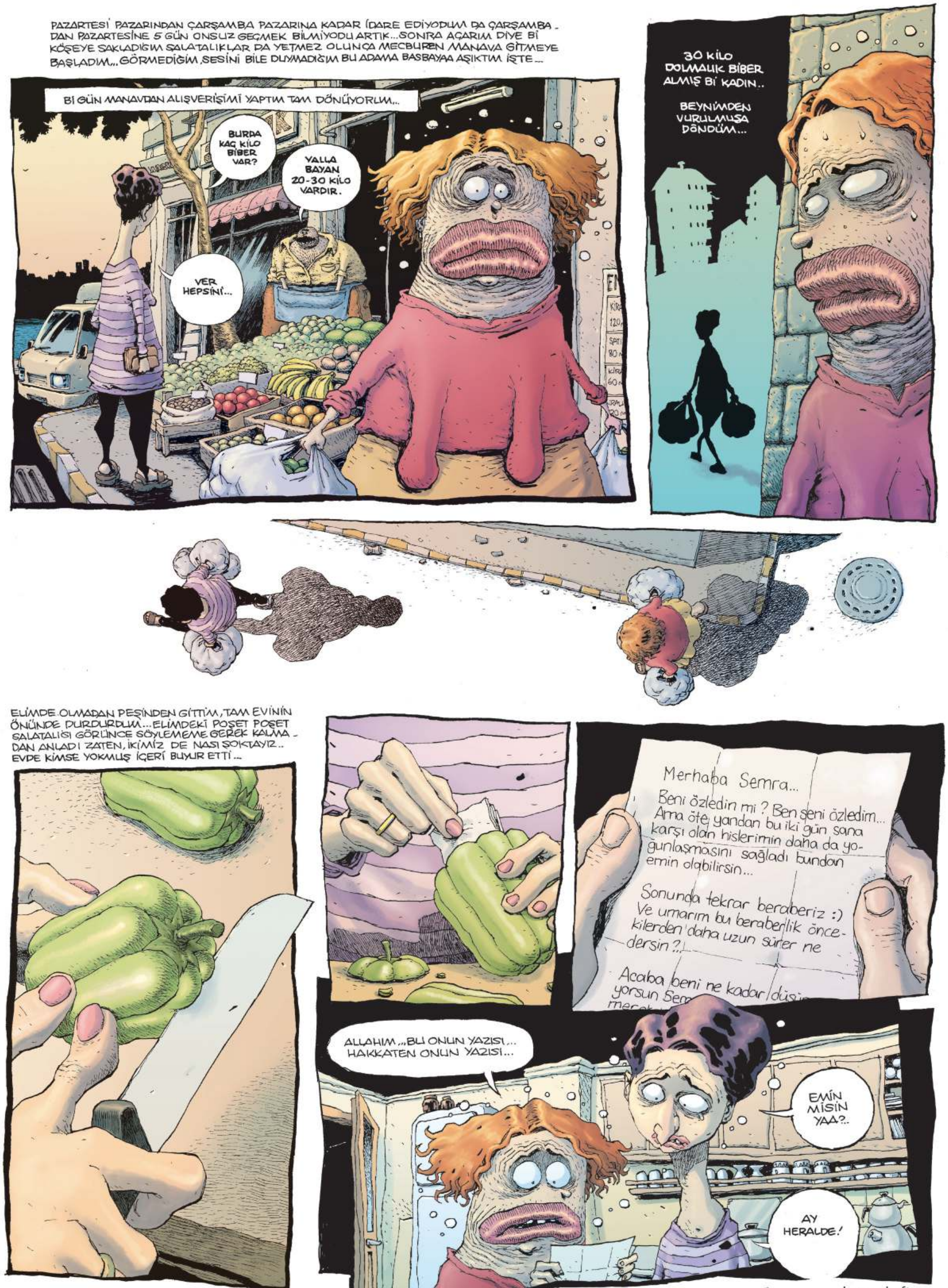
Zaten her lafı, atasözü bile olsa, dikkatli kullanmak şart. Al misal "Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar," gayet güzel bir laf. Evet, doğru söyleyen bir arkadaş, dokuz farklı köyden de kovuluyor olabilir.

→

Ama bu, bunun tersinin de geçerli olduğu anlamına gelmez. Yani dokuz köyden kovulan bir arkadaşın illa doğruyu söylemesi gerekmiyor zira ister inanın ister inanmayın; yalancılar, hırsızlar falan da köylerden gayet kovulabiliyor.

Bu en çok profesyonel negatifler için geçerli. Basbayağı kariyerini nefret toplamak, kendisine küfrettirmek üzerine kurmuş bir alay herifçioğlu var. E öyle de bir kariyer var çünkü, dünyanın en iğrenç adamı olmaya oynuyorsun, adını da "şeytanın avukatlığı" koyuyorsun. Ulan avukatlık yapacak başka adam mı bulamadın o zaten ayrı da, sırf bu ifade bile adamın kaleme aldığı, dile getirdiği fikirlerin basbayağı bütün milleti uyuz etmek üzere üretildiğini ortaya koyuyor. Baksanıza, herif söylediklerini bile şeytanın vekaletiyle yapıyor yani aslında bir şekilde söylediklerinin altına kendi imzasını koymaya eriniyor.

Tabii bu arkadaşların varlık sebebi, insanlarda olan uyuz olduklarını "Yine ne diyor bu gudik," diye izleme eğilimi. Ha şimdi gudik gudiğin ısırmaz, bir alay başka gudik de bu dokuz köyden uyuzluğundan, şirretliğinden dolayı kovulmuş gudikleri "Abi adam doğru söylediği için kimse sevmiyor," diye savunuyor zaten. Resmen şeytanın avukatlığı sektörü kadar birbirini kollayan yok dünyada. Her gün oturup "Hmm bugün ayan beyan güzel gözüken bir şey var mı dur bakayım da bunun aslında ne kötü olduğunu yazayım," ya da "Hmm bugün herkesin kıl olduğu bir şerefsiz var mı bakayım da şerefsizi savunup kendime daha da küfrettireyim," diye mesai yapan adamlar var ve bunlar hâliyle birbirini kolluyorlar. Resmen şeytanın avukatları barosu kurmuşlar kenarda haberimiz yok. 3-0 kazanan takım için "Aslında takım kötü oynadı," bir maçta beş gol atan futbolcu için "Golü attı ama koşmadı yarardan çok zararı oldu," tüm halkı ayağa kaldıran bir katil için "Ya bakmayın aslında iyi adam," gibi şeyler yazanlar hep bu baronun mensupları.
O yüzden her köyden kovulana kulak asmayın, her köyden kovulanı ciddiye almayın. Ha gidip diğer dokuz köy gibi dile getirdiği fikirler aklınıza yatmayan herkesi köyünüzden kovmayın, dinleyin aklınıza yatmazsa selamınızı verin yürüyün orası ayrı. Tabii bu şeytanın avukatlarının sinirlendirmeyi hedeflediği kitledenseniz bence bir kez daha düşünün, sinirlenmek yerine acımayı tercih edin.

devamı haftaya

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 7: Kız çocuk isteyen Lord Killigan'ın erkek çocuğuyla imtihanı.

Uzun zaman önce (2007 falan), uzak diyarların birinde Lord Killigan isminde iyi niyetli ve kişisel huzura her şeyden fazla önem veren bir lord yaşarmış. Babası ölüp de kendi lord olarak başa geçtiği vakit ilk iş olarak akraba, danışman, arkadaş, tüccar, tesisatçı, emlakçı, kiracı, ev sahibi dinlemeden iyi niyetini suistimal etmeye kalkışan herkesin kellesini vurdurmuş. ''Nasıl olsa iyi niyetli, bişey demez, gideyim de hiç istenmeyecek bir şeyler isteyeyim, çocuğumun sünnet düğününü şatonun havuz kenarında yaptırmaya çalışayım, yeme içmeyi de şatonun mutfağından ayarlatayım, hem cebimden para çıkmasın hem de sosyal çevrem ''vay arkadaş, çocuğunun sünnet düğününü şatoda yaptırdı adam bravo'' desinler, küçük altın ya da hediye getirirken utansınlar, kendilerini en azından çeyrek altın takmak zorunda hissetsinler. İşte bu iyi bir plan, dünya benim gibi plan yapamayan kerizlerle kaynıyor oysa. Akıllı olacaksın, iş bitirici olacaksın, biraz düşüneceksin... Çocuğumun sünnet düğününü bedavaya yaptırmak varken niye para ödeyeyim ki?'' gibi ve benzeri şeyler düşünen insanların kelleleri lordun tahta çıkış partisinde havada uçuşmuş. Böylece halk ve lord Killigan'ın çevresindeki soylular iyi niyetin ve iyi niyeti suistimal etmemenin önemini en iyi şekilde anlamışlar, çocuklarına da göstermişler ve şöyle demişler: İnsanların iyi niyetini suistimal etmek, iyi niyeti kerizlikle eşit görmek iyi bir şey değildir. Bak oradaki amca Lord Killigan'ın iyi niyetini suistimal etmiş, Lord'un atını bir haftalığına diye ödünç almış, bir ay geri getirmemiş, sonra Lord ''at ne oldu?'' diye sorunca, rahat bir tavırla ''ya Lord'um sizin atı benim yeğen var üniversiteye gidiyor, o kullanıyor şimdi okula gitmek için, genç çocuk, ata da çok meraklı, bir de özel üniversiteye gidiyor bütün sınıf arkadaşları atlı, çocuk ata binmeyince kendisini değersiz hissediyor, aşağılık kompleksi geliyor, ilk dönem kaldı bütün derslerinden, çektim kenara konuştum, niye böyle yapıyorsun, niye derslerini önemsemiyorsun diye sordum, ''amca bütün arkadaşlarım atlı, okulun otoparkını görmen lazım, ne biçim atlarla geliyorlar, bende at olmadığı için sosyalleşemiyorum, bana at almazsanız derslerim de kötü olur tabi'' dedi. Yani çok uğraştık biz bu çocukla, annesi babası çok çekti. Eğer size çok lazım değilse atı okul bitene kadar kullansın çocuk, he?'' demiş. Bak şimdi nasıl da kafası vücudundan ayrıldı. Bak bacağı falan titriyor hala. Böyle olmak istemiyorsan biraz daha dikkat etmelisin.

Yan Barbie yan!

Böylece bütün halk ve komşu beylikler bu olaydan dersler çıkartmışlar ve biraz daha dikkat etmişler. Sadece Lord Killigan'ın değil, halkın ve genel anlamda ülkenin de kişisel huzuru inanılmaz artmış ve çok tatlı bir altın çağ başlamış. Bunun üzerine Lord Killigan şöyle düşünmüş: Çocuk yapılacaksa şimdi tam zamanı.

Lord Killigan erkek çocuktan ziyade kız çocuk istiyormuş ve bu düşüncesini çeşitli meclislerde dile getirmekten çekinmiyormuş. ''Erkek çocuğu mal olur'' diyormuş, ''kız çocuğu babacı olur, anneyle kavga eder, anne de genelde kızla kavga eder, onlar birbirlerini yıpratırken ben dinlence ve hobi odamda kafamı dinlerim, arada bir çıkıp kendimi gösteririm ''anneni üzme bozuşuruz'' falan derim yine odaya geçerim, maket yaparım, bilgisayar oynarım, dalgama bakarım'' diyormuş, ''bir insanın iç huzuru için hobisi olması, kendiyle kaliteli zaman geçirmesi çok önemlidir, erkek çocuğu benim hobimi oyun, bilgisayarımı ise oyuncak olarak görebilir, annesi çocuğu ''hadi şuna bir oyun aç da biraz oynasın'' diyerek benim odama bırakabilir. Bu da benim açımdan can sıkıcı olur açıkçası...'' diyormuş.

''Peki kız çocuk maket yapamaz mı, bilgisayar oynayamaz mı?'' diye sormuş Lord Killigan'ın çok güvendiği ve üniversitede cinsel kimlik ve cinsiyet rolleri üzerine dersler veren bir bayan sosyolog danışmanı, ''kız çocuklar illa pembe ve simli plastik oyuncaklarla mı oynamak zorunda? Barbie bebekten, evcilikten başka bir oyun alanı yok mu kız çocuğa?''.

Bunu duyan Lord ise şöyle karşılık vermiş: Aşk olsun, ben öyle bir insan mıyım? Öyle dediğin gibi olmadığım beyliğin anaokullarında cinsiyet kodlu oyuncakları yasaklamam ve unisex oyuncakları zorunlu kılmamdan belli değil mi? Üstelik senin tavsiyenle yaptık bu işleri, sana ne kadar kıymet verdiğimi, düşüncelerini ne kadar önemsediğimi biliyorsun. Anaokullarından ve evlerden toplattığımız barbie bebekleri meydanda yakmak istemiştim hatırlarsan, ama sen ''nazi rejimi gibi olur, çirkin olur, haklıyken haksız duruma düşmeyelim'' dedin diye yakmadık. Şimdi şatonun depoları ağzına kadar barbie bebek dolu, dışarıdan bir insan görse açıklamakta zorlanırız. Aslen demek istediğim kız çocukları daha karakterli olur, erkek çocuk gibi devamlı babasının onayını aramaz. Kız çocuğum olsun, death metal davulcusu olarak yetiştireceğim onu. Davulcu zaten kıymetlidir metal müzikte, bir de kadın davulcu olduğu zaman cahil metalciler kızımın çaldığı albümün şarkılarını birbirlerine dinletirler ''davullar nasıl sence moruk?'' diye sorarlar, arkadaşı ''iyiymiş'' dediğinde de aşırı coşup ''kadın davulcu biliyor musun?'' diye bağırırlar. Def Leppard'ın davulcusunun tek kollu olmasına şaşırdıkları kadar şaşırırlar bir davulcunun kadın olmasına. Bu elbette cehaletin bir işaretidir.

Power metal.

Lord Killigan böyle düşünüyormuş ancak bu işler biraz kısmet işi olduğu için ilk çocuğu erkek olmuş. ''Heyhat!'' diye bağırmış Lord Killigan... ''Erkek çocuk da olsa insan gibi yetiştirirsek, etrafında davranışlarımıza dikkat edersek ve iyi bir eğitim verirsek düzgün bir insan olur herhalde.'' Böyle demiş ve çocuğa ilk günden itibaren sosyolog danışmanlarının da yardımıyla sanat aktiviteli, paylaşımcı ve eşitlikçi bir eğitim programı uygulamış. Gel gör ki çocuk Lord Killigan ve sosyal bilimcilerin tüm çabalarına rağmen metalci olmuş. Üstelik power metalci...

ÖZER AYDOĞAN
SİZDEN DÜNYANIN EN HIZLI ROBOTUNU YAPMANIZI İSTEMİŞTİK. NASIL GİDİYOR ÇALIŞMALAR.
GÖSTER KENDİNİ HADİ...
BANA Bİ ADIM YAKLAŞANA BEN ON ADIM YAKLAŞIRIM...
BU NE BE!
BÜYÜK GÜÇLE BİRLİKTE BÜYÜK SORUMLULUK DA GELİR...
BEN DE BU ALTI ÇOCUĞUN SORUMLULUĞUNU TAŞIYORUM İŞTE.
CİNSEL AÇIDAN ÇOK KUVVETLİYİM NAPİYİM.
BEN GİDİYİM ARTIK, BEKLERLER.
ÇALIŞMALARA BAŞLAYIN TABİ.
BU KİTABIMDA HERKES KENDİNDEN BİŞEYLER BULACAKTIR...
BAK BAKİİM ŞUNA BENLE İLGİLİ BİŞEY VAR MI?
BASIM YERİ CAĞALOĞLU.
VAY BE BENİM DÜKKAN VARDI ORDA.
Da Vinci'nin çırağı.
BUGÜN Bİ BAYAN RESMİNİ ÇİZDİRMEYE GELECEK, SEN Bİ İKİ SAAT ORTALIKTA GÖZÜKME.
ANLADIM USTA...
NE PİS PİS SIRITIYOSUN LAN. O SURATININ HALİ NE?..
BENCE GİZEMLİ Bİ İFADE...
OMNE POTERİS DOMENİKUS...
DUR HARRY HER ŞEY BÜYÜYLE OLMAZ. ŞU SÜMSÜKLÜ ÇOCUK BİLE DİL BİLİYOR SEN HÂLÂ İT GİBİ GEZİYOSUN YUSUF!
HAKLISIN ABİ. ÇALIŞMIYORUZ...
Muma çevirdi adamı.
SADECE İŞİNİ YAP SİYASETE BULAŞMA DEDİM SANA DİNLEMEDİN...
HİÇ BİŞEY OLMAZ BABA, KRALIM İZLEYİN ŞİMDİ...
LAN!
Bizim de başımızı yaktı.
CEYLANIM CEYLANIM. YETER LAN ARTIK GÜÇLÜDEN YANA OLUCAM BIKTIM...
GELİR SALINA SALINA BADEM GÖZLÜ TİMSAHIM, OY GERDANINDAN ÖPTÜM.
AĞZINA SAĞLIK.
HAYRİ KENDİNE APARTMAN DİKTİRİYORMUŞ. BİZ BÖYLE SERSERİ GİBİ GEZELİM...
ABİ KİM NE YAPTIRDIYSA YAPTIRSIN BOŞVER... ŞU MEKANIN TADINI ÇIKAR BİRAZ...
BUNLARI ACABA KİMLER YAPTI? ROMALILARINDIR KESİN.
GİDİYORUM BEN...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ah!
Dünya
o kadar
küçük ki
Her gün
evime
Yürüyerek gidip
geliyorum."
- Şerafettin Kaya / Hoşçakal Hiçbir Şey adlı yeni çıkan şiir-romanından

TEST TEST DİYE NİCESİNE SORULDUM, BENİM SADIK GÜDÜM TESTESTORONDUR

1. Louis Aragon'un ölümsüz aşkı Elsa'nın ablası Lili Brik, aşağıdaki rus edebiyatçılarından hangisinin sevgilisidir?
a) Gorki
b) Gogol
c) Mayakovski
ç) Gonçarov

2. Charles Pierre Baudelaire, 6 yaşındayken 66 yaşındaki babasını kaybeder. 32 yaşındaki annesi kısa bir süre sonra General Aupick'le evlenir. Küçük Baudelaire'in bu evlilik için yorumu ne olmuştur?
a) Kahrolsun üniforma!
b) Benim gibi bir oğlu olan kadın bir daha evlenmemeliydi!
c) Üvey babadan gelecek güzellik gelmesin!
ç) Yaşıtımla evleneceğime söz veriyorum hacım!t

3. Ludwig van Beethoven, saçlarından bir tutam kesip vermesini isteyen kadın hayranına ne vermiştir?
a) Bir keçinin sakalından kestiği bir tutam kılı
b) Eski bir içliğini
c) Sağ ayak başparmağının tırnağını
ç) Leipzig şehrinin altın anahtarını

4. Yahya Kemal Beyatlı, rakı için aşağıdaki cümlelerden hangisini söylemiştir?
a) Rakı beyazında tüm renkler vardır!
b) Rakı, sis basmış İstanbul'a benzer!
c) Rakı, aslan değil, kaplan sütüdür!
ç) Rakı, geceyi aydınlatır fakat sabahı yakar!

5. Elias Canetti'nin Bertolt Brecht yorumu aşağıdakilerden hangisidir?
a) Brecht, sosyalistlerin en çapkınıdır.
b) Brecht, arabasına gösterdiği şefkati başka hiç kimseye göstermez.
c) Brecht, oyunlarının son perdelerini ormanda yazardı!
ç) Brecht, daha Doğu Almanya yokken doğu almandı!

6. Charlie Chaplin, sahneye ilk kez kaç yaşında ve hangi gösteriyle çıktı?
a) 8 yaşında - Sekiz Lancasshireli Delikanlı
b) 9 yaşında - Liverpoollu Paul Destanı
c) 10 yaşında - Altı Kişi Yazarını Arıyor
ç) 11 yaşında - Yorgo ile Mavi Sakal'ın Dansı

7. 1849'da Paris'te ölen Chopin'in yerine getirilen vasiyeti aşağıdakilerden hangisidir?
a) Mozart'ın yanına gömülmek
b) Bestelerinin yakılıp okyanusa atılması
c) Tabutunun piyano şeklinde yapılması
ç) Kalbinin çıkarılıp Polonya'ya gönderilmesi

8. Salvador Dali, büyük aşkı Gala ile ilişkisinin başlangıcını nasıl tarif eder?
a) Ruh ikizini bulmanın ferahlığı
b) Yıldırımı çarpacak kadar elektriklenmek
c) Psikopatolojik semptomlarla belirlenmiş hastalıklı bir anormallik
ç) İlk görüşte seks

9. Henri Troyat'a göre kumarın Dostoyevski için anlamı neydi?
a) Parayı bulma çabası
b) Hobi
c) Edebiyattan uzaklaşma seansı
ç) Fiziksel dünyada ilk özgürlük denemesi

10. Dante'ye göre insana her zaman değer katan üç temel şey nedir?
a) Tutku - Heyecan - Hırs
b) Merhamet - Sabır - Kulluk
c) Zeka - Yetenek - Hoşgörü
ç) Kulak - Burun - Boğaz

11. Aşağıdakilerden hangisi Albert Einstein'in karısı Mileva'ya yazdığı bir cümledir?
a) Aşk, göreceli bir kavramdır.
b) Evreni çözdüm, seni çözemedim gitti.
c) İlk hangisi son bulacak, savaş mı bizim boşanmamız mı?
ç) Dilimi çıkararak poz vermek istiyorum, ne dersin?

12. Sigmund Freud'un annesi Amelia, 95 yaşındayken gazetede çıkan bir fotoğrafı için hangi yorumu yapmıştı?
a) Kötü bir baskı, beni 100 yaşındaymışım gibi gösteriyor.
b) Bizim gençliğimizde gazete falan yoktu.
c) Oğlum bu fotoğrafı çerçeveletip kliniğine assın.
ç) Acaba günün birinde bulmacada sorarlar mı beni?

13. Che Guevara, devrimden sonra Küba Merkez Bankası'nın başına geçtiğinde, bir yabancı gazetecinin "Ekonomist misiniz?" sorusuna hangi cevabı vermiştir?
a) Hayır, ekonomiyim.
b) Hayır, serbest çalışanım.
c) Hayır, maceraperestim.
ç) Hayır, komünistim.

14. Simone de Beauvoir, tanışmalarından sonra Jean Paul Sartre'ı kızkardeşi Poupett'e nasıl tarif etmiştir?
a) Pipo manyağı bir adam
b) Gözlüklü çirkin bir adam
c) Habire düşünen bir adam
ç) Filozof gibi, değil gibi bir adam

15. Vincent van Gogh, bir mektubunda çocukluğundan nasıl bahseder?
a) Neşeli, hızlı ve kahkahalı
b) Sakin, durgun ve hareketsiz
c) Kasvetli, soğuk ve kısır
ç) Hiçbiri, hiçbiri ve hiçbiri

16. Nazım Hikmet'in Memleketimden İnsan Manzaraları yapıtına koymayı düşündüğü ilk isim, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Meşhur Adamlar Ansiklopedisi
b) Gezegenimden İnsan Manzaraları
c) Yurttan Sesler Korosu
ç) Türkiye Hatırası

17. Wolfgang von Goethe, 71 yaşındayken evlenmek istediği ve evlenemediği kadın kimdir?
a) 62 yaşındaki Kontes Cartoonpierre
b) 54 yaşındaki Katherina Schwazkoft
c) 33 yaşındaki Hemşire Ladineallia
ç) 17 yaşındaki Ulrike von Levetzow

18. Franz Kafka'nın soyunun gerçek soyadı ve anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kaftor - Mor renkli papatya
b) Kavka - Alakarga cinsinden bir kuş
c) Kafa - Aylık bir mecmua
ç) Kafika - Kaçırdığınız filmler kahvesi

19. Aşağıdakilerden hangisi, Engels'in Marx için söylediği bir cümle değildir?
a) Marx bensiz de gerçekleştirebilirdi ama onun yaptığını ben yapamazdım.
b) Marx hepimizi aşıyordu, hepimizden daha uzağı daha geniş ve daha çabuk görüyordu.
c) Marx'a çok söyledim sakalını az kes diye ama dinlemedi beni.
ç) Marx bir deha idi, biz ötekiler ise olsa olsa yetenekli kişiler.

20. William Shakespeare'nin ailesine aldığı arma, hangi sembolü içerir?
a) Eli mızraklı bir kartal
b) Kükreyen bir leopar
c) Koklaşan iki karaca
ç) Eli cebinde bir kangru

21. "Ulan bu nasıl bir liberalizmdir ki, düşünce ve vicdan özgürlüğü boyutu şeriata, serbest ticaret ayağı yağmaya ve soyguna, siyasi açılımı da toprak yitirmeye ve küçülmeye çıkıyor. Türk liberallerinin şimdi sarıldıkları yılan ilk önce onları soktuğu zaman ebelerinin örekesini görecekler ama iş de işten geçmiş olacak..." satırlarını 17 Aralık 2003 tarihinde hangi köşe yazarı yazmıştır?
a Emin Çölaşan
b Haşmet Babaoğlu
c Engin Ardıç
ç Hikmet Çetinkaya

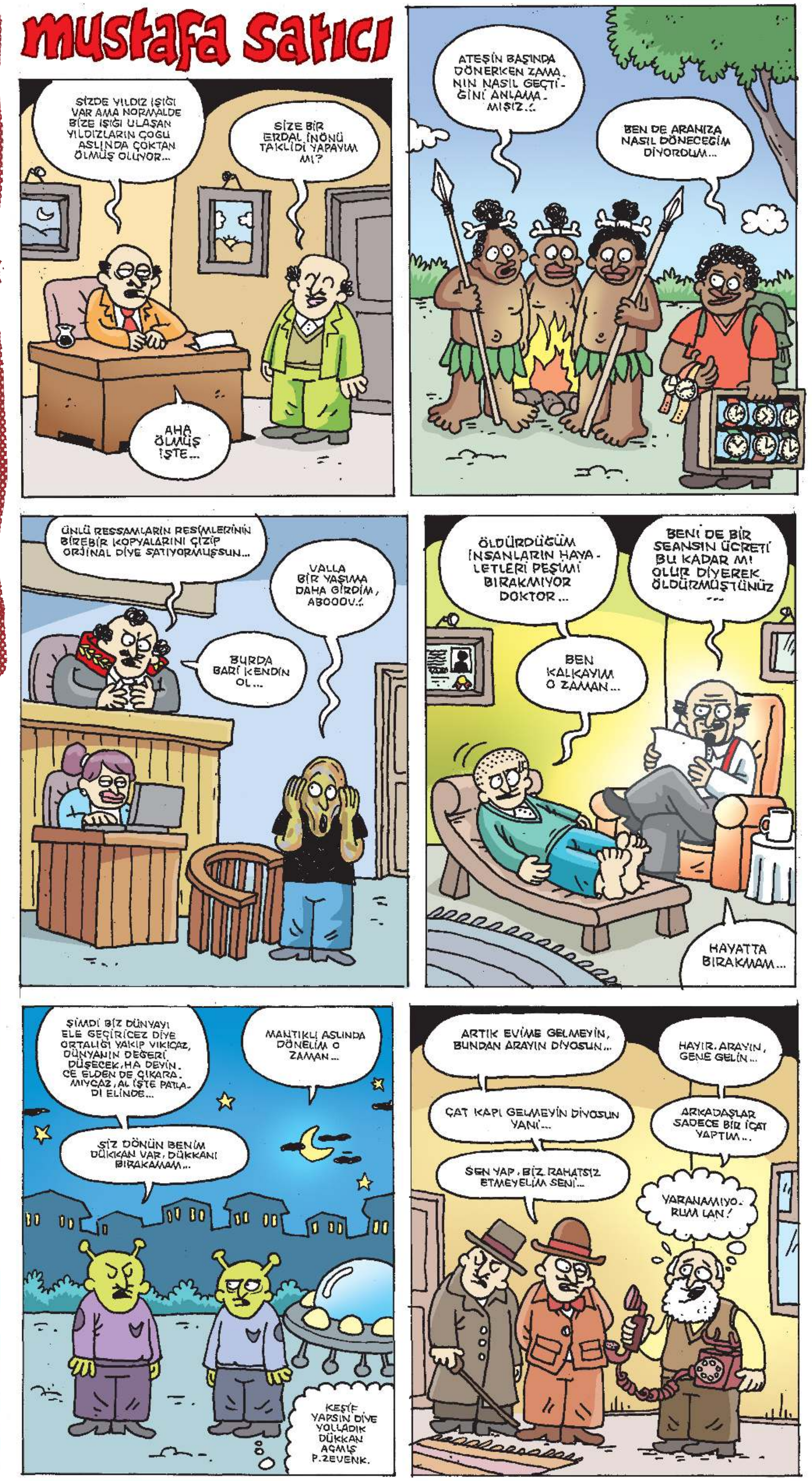
22. İngiliz ressam Edwin Hedge "Şu eriyen dondurmaya benzeyen adam" diye, kimi tarif etmiştir?
a Süleyman Demirel
b Kenan Evren
c Rauf Denktaş
ç Necmettin Erbakan

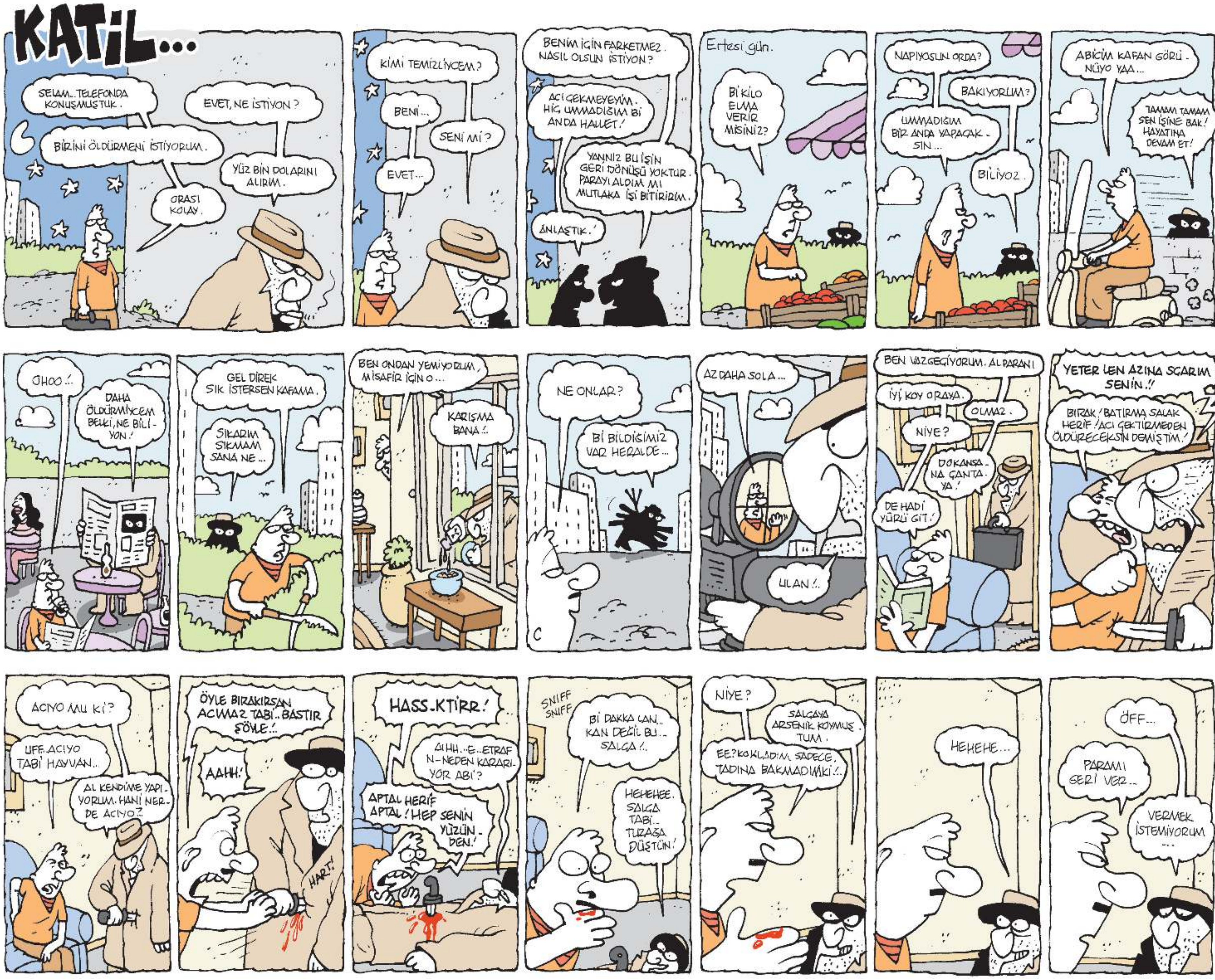
23. "Varını yoğunu avucuna al, verilmesi gereken yerlere ver; aksi halde yarın iş işten geçer, pişmanlıkla elini ısırırsın." sözü kime aittir?
a Kahtalı Mıçı
b Limasollu Naci
c Samsunlu Nuri
ç Şirazlı Sadi

(Cevaplar: 1c, 2b, 3a, 4ç, 5b, 6a, 7ç, 8c, 9ç, 10b, 11c, 12a, 13ç, 14b, 15c, 16a, 17ç, 18b, 19c, 20a, 21c, 22a, 23ç)

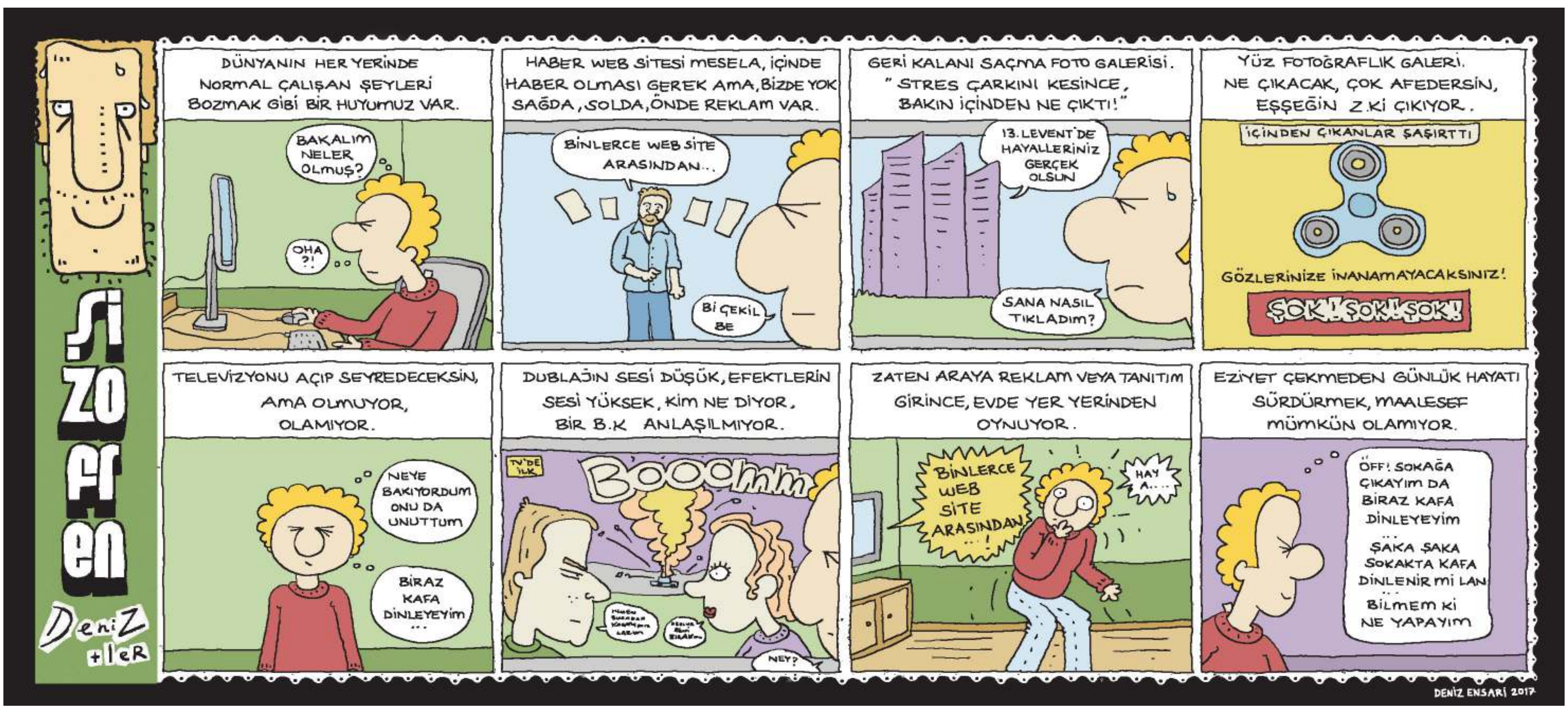
vedatozdemiro@gmail.com

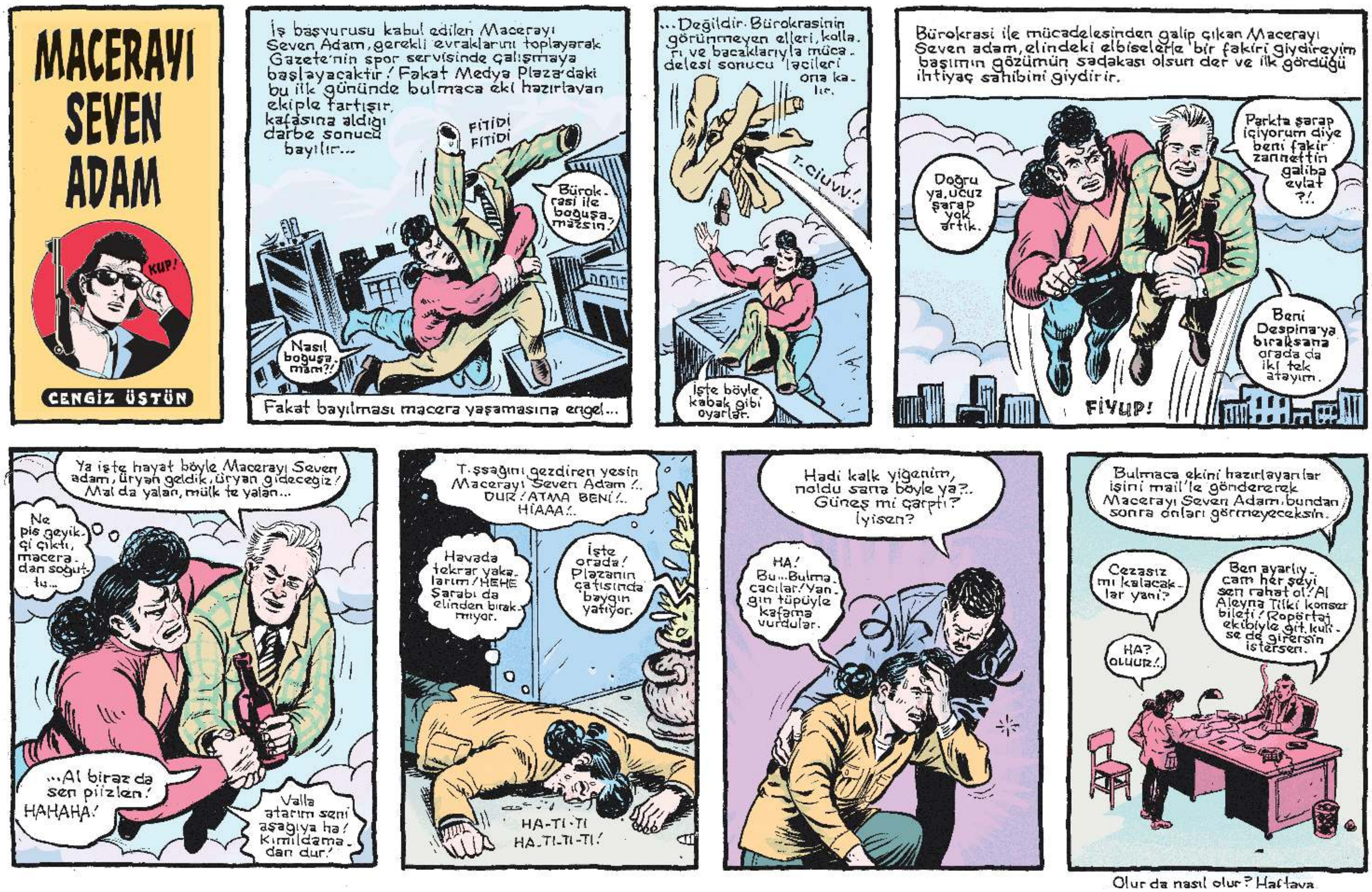

yigit@comic.com

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ "ortaokuldayım, mevsim kış, eve beyaz bir güvercin girmiş, hem ben kuşları çok seviyorum, hem de beylikdüzü'nde kış çok soğuk, annem besleyelim dedi, baharda özgürlük daha önemlidir deyip bıraktık, ama aylarca bizim balkona geldi, ve tabii biz de beslemeye devam ettik, bu arada adını karbeyaz koymuştuk…"

–Tuncay Cengiz-

æ Daha önce de bahsetmiştim ama sanırım benim en sevmediğim cümle aşağı yukarı şöyle bir şey, "bisikletten düştüm, bir daha da bisiklete binmedim". Konu bisiklet değil ama bu cümledeki tutkusuzluk, bu cümledeki ilk durakta inen kişi olma hali gerçekten beni çıldırtıyor. Fiziksel bir acı duyuyorum resmen. Bir kez içinde bulunduğun bir şey bu yaşam. Böylesine dümdüz yaşamaya ne ara karar verdin. Anlatıyor adam, koca da adam ha, bir de kısık sesle konuşuyor, kimseler duymasın kabahatini, sadece ben duyayım, çünkü ben bisikletçiyim, herkesin bisikletle ilgili bir anısı var, kullanamayanların bile, anlatıyor, sesini biraz yükseltmesini rica ediyorum, çünkü aslında ben de duymuyorum, "kıza hava atçam diye bindim bisiklete, tam önünde düştüm, daha da binmedim bisiklete", of Allah'ım ya. Düşmüş sadece ha bir de. Bir yerini de kırmamış. Düşmüş sadece. Daha da binmemiş. Bir de bir yerini kırsaymış ne yapacakmış acaba. Bisikletleri mi öldürecekmiş her gördüğü yerde. Tutkudur bizi insan yapan, bir şeye hayranlık duymaktır, bir çiçeği çok sevmek, bir böceğe aşık olmaktır. Kıza hava atacakmış bir de. Yetmiş yıl yaşa, anıya gel. Neyse ya, bir yerde de bana neyse de banane diyeceğim ama banane diyemiyorum işte. Çünkü burada bu yazdığımız yazıların bir önemi var. Bir kişiyi bile harekete geçirebilirsem ben çok mutlu olurum. Çünkü bazen bir şey yaparsın, bir hayat kurtarırsın. Bu budur, bu hep böyledir.

æ Geçenlerde de bisiklet kullanıyorum yine. Bu aralar tepesinden inmiyorum. Orta yerinden çatort diye kırılan köprücük kemiğim azıcık kaynadığı günden beri bisiklet kullanmadığım, dağlara çıkmadığım tek bir gün yok. Kırk gündür ortalama elli kilometreden iki bin kilometre, hiç fena değil. Zaten pek kilo almamıştım köprücük kemiği kırığım zamanında, şimdi güzel zayıfladım. Karnım semsert. Bazen karnıma yumruk atıyorum, mutlu oluyorum. Geceleri karnıma yumruk atıp atıp sessiz sessiz dans ediyorum. Ne diyordum ya ben, hah, Kanlıca'da mola vermiştim öyle, çay içiyordum, ki bu çay içilecek aga, bu çay her yerde içilecek, herr-yerde ama, çay içiyordum, dışarıda oturuyordum, içeriden bir arkadaş çıktı, benim için çikolatalı ekmek hazırlamış, "ye bunu" dedi, "senin şimdi güce ihtiyacın var, yoksa nasıl çizeceksin, yoksa nasıl yazacaksın" dedi. Bir tanıyanımız, bir sevenimizmiş kendisi. Elinde çikolatalı ekmek, uzatıyor bana öyle. Ben de tabureye oturmuş, çay içiyorum. Esasen saçma bir görüntüydü. Ama çekzel bir görüntüydü, o ayrı. Ben de Çengelköy'de sandviç gömmüştüm. Akşama kadar bir şey yiyemem yani. Tek leblebi versen onu bile atamam ağzıma. Bu arada sandviçlerim efsanedir. Bunu söylemiş miydim. Sandviçte bir numarayım. Evde güzelce hazırlar, dışarıda yerim sadviçlerimi, o da var. Evde sandviç yediğim görülmemiştir. Sandviç benim için dışar yiyeceğidir. Bu arada sandviç demek de ne lezzetli. Sandviç. İnsan sandviç dedikçe daha çok sandviç diyesi geliyor. Beni bıraksan ben sabaha kadar sandviç derim. Hey yavrum hey. Heleler helesi. Uzun zamandır helelemiyordum, bu da iyi geldi bak şu anda. Ne diyordum, çikolatalı ekmek. Ekmeğe çikolata çalmış, uzatıyor bana öyle. Kibarca reddettim, anlattım durumu, elinde çikolatalı ekmek, kalakaldı öyle. Kahve vereyim o zaman dedi. Kendi termosunda kahvesi varmış. Almanya'dan özel getirtmiş kahveyi. Dedim bak kahve olur. Bana bir kahve verdi, ağladım zevkten o oldu. Almanya başka bir olay ya. Gerçekten Almanya çok başka bir olay. O kahveyi içerken Almanya'yı anladım. Almanya neden Almanya bildim. Almanya'ya gittim geldim. Daha önce birkaç kez gitmiştim Almanya'ya ama bu başka bir Almanya'ya gidişti. İçtim içtim ağladım, içtim içtim ağladım. Bardağımı yıkayıp geri verdim. Keşke çikolatalı ekmeği de gömeydim diye düşündüm. Çünkü kim bilir, belki çikolatalı ekmek de Almanya'dan gelmişti. Gerçi çikolatalı ekmek Almanya'dan gelseydi söylerdi diye tahmin ediyorum. Çünkü bir şey Almanya'dan geldiyse o mutlaka söylenir. Yeri geliyor insanın Almanya'dan dayısı geliyor o bile söyleniyor. Söylenmiyor mu, söyleniyor. Söylenecek elbet. Bir şey Almanya'dan geliyorsa o söylenecek. Kafam karışıktı Paşabahçe'den Polonezköy'e doğru kilometrelerce tırmanışta öyle pedal basarken.

æ **Korkuteli** ile **korku tüneli** aynı şey.

æ Gecede ay gibi parlamayı hiç istemem.

æ Yedi ayda bütçemi bitirmeyi hiç istemem.

æ Tek başıma detoks kampına gitmeyi hiç istemem.

æ Yıllar önce de amcamla devcileyin bir ofisin elektrik işini almıştık. Yani amcam almıştı da ben yardım ediyordum. Levent'teydi yeri. Lamba takıyoruz. Bu lambalar takılacak diyerek verdiler elimize lambaları, tak ha tak lamba takıyoruz, boydan boya tüm tavana. İşimiz bitti patron geldi. Avrupa Yakası dizisindeki dergi patronu tiplemesinin aynısı gibi bir adam. Elinde de purosu. "Elinize sağlık, güzel oldu böyle burası şimdi" dedi. Amcam durur mu, yapıştırdı cevabı, "nesi güzel oldu, pastane gibi oldu burası sayenizde bu lambalarla" dedi. Efsane bir andı.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

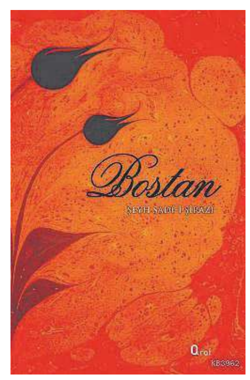
“Bir fincan su verdik bildir dediler /Sanki ya verdiler ya vermediler”
(Ağlayı Ağlayı Vardım Pınara) *Âşık Veysel*

EYLÜL BİR

Sanki dününden daha da yumuşak, latif, altınımsı bir sarı ışıkla parıldayan bir eylül güneşi parçası duvarın ortasında. Asılı resmin camında ışıldıyor. Sarkıp yere de uzanıyor. Halının kırmızısını tutuşturuyor. Bir günde adı değişti. O artık eylül güneşi. (eylül bir--adı yeter--) Uzak gezi motorundan seferi lüzumsuz yere ceberrut bir okul gezisine çeviren rehberin gereğinden fazla ciddi ses tonu. Rüzgârla odaya kadar gelip beni bile hafif germeyi beceriyor. (müdür yardımcısı)

Ben film izliyorum.(aferim) Önümde laptop. İçimde artık gündüzleri de içmeye başlayan bir akşamcının ilk gün tedirginliği.(nereye gidiyor bu işler) En kötüsü odadaki gün ışığı ama. O ışık yüzünden laptopun ekranında kendi yansımam. O da var. Filmde iki kişi konuşuyorlar; bir de ben. Ben de varım. Fonda. Aralarında. Üç kişiyiz. Filmin içinde film seyreden halim.(baygın baygın bakıyor, biraz uykulu) Hiç hoş değil. (“üzülme, ölmüyor onlar, film bu” diyen bir teyze gibi sürekli film olduğunu da hatırlatıp illüzyonu bozuyor) Bense illüzyon/ yanılsama/gözbağcılık/sihir/efsun/ hayal mayal kovalıyorum.

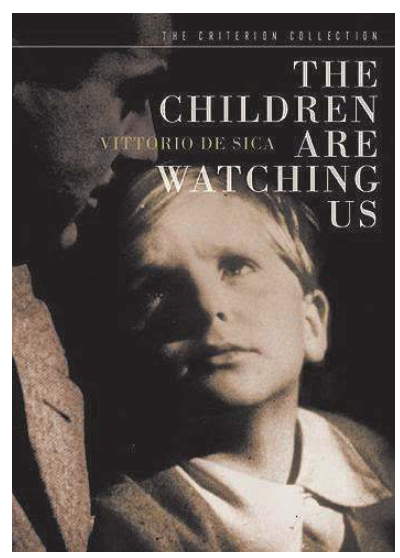

Kukla seyrederken ağlayan o küçük çocuk.(annesinin kucağında henüz--seyrettiğim filmde oluyor bu--İ Bambini Ci Guardano/ Çocuklar Bize Bakıyor/ 1944 siyah/beyaz --Vittorio De Sica--) Aynı öyle olmuştum. Ben de. Aynı. Anlıyorum seni. Allak bullak oluyor insan. O yaşta tam algılayamıyor. Büyükler tamam, kukla diye bişey var, onlar biliyor. Kendileri biliyor diye seni de götürüyorlar. Sen bilmiyorsun ki ne oluyor orda, üç yaşındasın. Anlayamıyorsun. Telefon kulübesi boyunda bir kutuda, bir pencerenin içinden küçük küçük adamlar kadınlar çıkıyor. Kaşları gözleri abartılı boyalı, al yanaklı acayib minik insanlar. Konuşuyorlar, şarkılar söylüyorlar. Hele o tahta maşa gibi bişeyle birbirlerinin kafasına çat çat vurup durmaları. (demek İtalyanlarda da aynıymış, o zamanlar. Oradaki kuklalar da vuruyor aynı şekilde--İbiş benzeri olanları da var, aynı--) Ben de neye uğradığımı şaşırmış, tuhaf bir dehşete kapılmıştım; (üç yaşında mı neydim) Ne o yani!? Bize anlatılan dünyanın dışında, bi de böle küçük küçük, bir kedi boyunda adamlardan kadınlardan olma bir dünya daha mı var? Ne onlar öyle?

O ağlarken, büyükler gülüyor ona. Filmde. Gülün gülün. Biraz daha şiddetli ağlasın da görürsünüz gününüzü. Öğrenmiş/keşfetmiştir elindeki en büyük silahı. Geçen, hava alanında görmüştüm. Oyuncak mağazasının önünde beş tane, ayrı ayrı ailelere ait çok çok küçük çocuk. (kimileri kucakta) Aynı anda avazları çıktığı kadar, bağıra çağıra ağlıyorlar. Hepsi birden. Kimileri yerlere yatmış tepine tepine, yerlere vura vura ağlıyor. (var öyle tepinmişliğim) Hepsi de başarılı oldu. Alındı istedikleri. Gülerek çıktılar dükkândan. Dolandırıcı gibi biraz. Hemen ne gülüyorsun. Sümüklerin kurumamış.

Bir emek biçimi olarak “ağlamak” Bir alış veriş birimi olarak. Değişim değeri.(ücret, fiyat, kar) Yeteri miktarda ve şiddette ağlarsan. (basit emek/ yoğunlaştırılmış emek)

İ Bambini Ci Guardano/Çocuklar Bize Bakıyor/ 1944

Bitirirken,

SADİ

Şirazlı büyük bilge Sadi’nin Bostan’ından: Diyor ki Sadi: “arkandan söylenen kötü sözü sana taşıyan dost, o sözü söyleyenden daha fenadır”
(Sen gene de söyle bana “düşmandan beter” dost.--ama içinden göbek ata ata, “nasıl morardı mal” diye gizli gizli sevinerek söylersen, anlarım bak--)

XENTUS

O ünlü eski tapınak yazıtından. Xentus M.Ö. 9.yy. “Gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek teslim et geçmişe” (O “şeyler” seni zaten bıraktığında denilebilinir anca gibi geliyor bana o sözler; o teslimat --günahını almayayım gene de--seni tenzih ediyorum Xentus--)

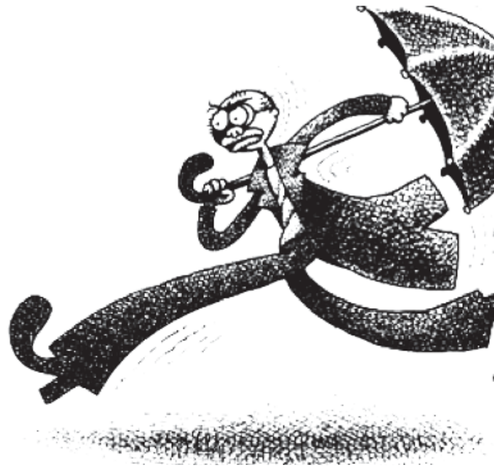
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
YÜZÜNE YAKIŞAN GÖZLÜĞÜ HEMEN NASIL DA BULDUN LAN TAK DİYE!.. İKİ SAATTİR UĞRAŞIYORUZ BURDA...
OLSUN ARTIK O KADAR TERMİNATÖRÜZ GELECEKTEN GELDİK...
1
EVET ÇOK GÜZEL... TAMAM BİRDEN FAZLA YÜKLENMEYELİM BİRDEN NAZAN HANIM BİRDEN YÜKLENMEYELİM!!!
2
HOH! HOH! HOH!
RAHAT UYU CRAZY SWIMMER!..
THE KING IS DEAD, LONG LIVE THE KING
Çok tırt İngilizce ile geçti bana Krallık... Bu ne ulan birinci KUR! insan araya aktif-pasif bişey katar mına koyiim kıllandım.
NE TARKAN FİLMİNDEKİ AHTAPOTU ULAN!!! GELİŞ FİLMİNDEKİ UZAYLIYIM BEN...
ANTİ PARANTEZ TARKAN FİLMİNDEKİ DE UZAYLIYDI...
Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR HULUSİ REİS...
ABİ DOKUNUP GEÇECEKSİN BIRAK İÇİLMEZ DAHA O!..
BUĞDAY BİRASI!..
GICIK
RAHMETLİNİN ÖLÜM SEBEBİ NEYMİŞ, ÖĞRENEBİLDİNİZ Mİ ABİ?..
GALİBA PANKREASINDA...
ECEL!..
BEN GERÇEKTEN FRANKEŞTAYN SİZİN İSMİNİZ SANIYORDUM ŞAŞIRMADIM DESEM YALAN OLUR...PEKİ SİZİN İSMİNİZ NEYDİ?..
ELA ZEYNEP BAYINDIR...
Delirtecek beni...
BEN DEMİŞTİM DEMEYİ ASLINDA HİÇ SEVMEYENLERİN TÜRKÜSÜ...
Demedim mi Deme Demedim mii gönül sanaaa söylemedim mii
YA KARŞIYIZ ASLINDA AMA Bİ YERDEN SONRA DAYANAMAYIP VERİYORUM TABLETİ ELİNE, BAŞKA TÜRLÜ OYALAYAMIYORUM...
VALLA BİZ DE VERİYORUZ, VERMEDEN ZAPTEDEMİYORUZ...
Şu tableti tamamen işlevi dışında araba direksiyonu olarak kullanıyorum şu an, bir kişi de çıkıp bi aferin sallamıyo be...
VRUMM...

“kendimi durduracak değilim”

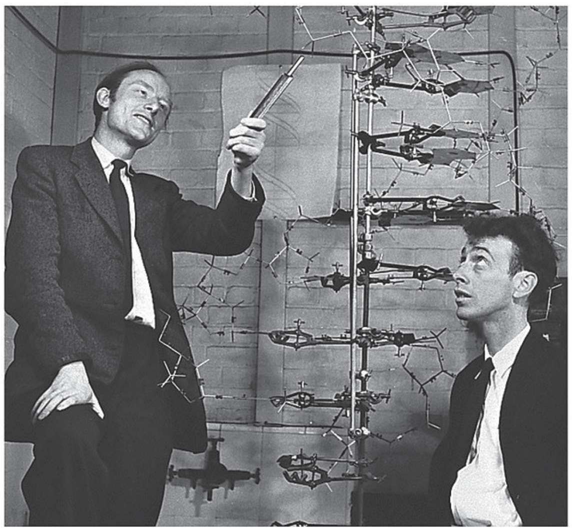
Fırat Budacı

SARI

Ayık beyin, sağlık dünyasının “Ölmek mi istiyorsun!” diye tehdit ettiği gıdalara ara sıra meyletse de genellikle sağlıklı gıdadan yanadır. Ama büyük alkollerden sonra yeşil elma dişleyip yatamazsınız. Alkollü bünye, sağlıksızdan yanadır, gündelik hayatta pek tüketme olanağı bulamadığı yiyecekler ister. Listeyi çoğunuz biliyorsunuz; işkembe, kokoreç, dürüm ve ıslak. Mahşerin dört atlısı! Aslında midye de var, ama ben midyeyi bir final değil, mahşerden önce geçilen uzun bir antre sayıyorum.

Büyükçekmece sahilinde tükettiğimiz aşırı doz alkolün ardından, diğer arkadaşlarımız insan gibi eve dönmeyi tercih ettiğinden Sarı’yla baş başa kalmıştım. Büyük alkollerden sonra Sarı’yla baş başa kalmak benim kaderim. Sarı benim çok yakın arkadaşım. Birlikte rakılara yürüdüğüm, biralarla süründüğüm, kokoreçlere sarılıp döndüğüm, midye kapağı açıp inciye rastlamış gibi güldüğüm, ıslak kokularıyla gece yarıları eve yürüdüğüm yol arkadaşım. Düz yürüme komutu bile veremeyen bulanık beyinleri, inanılmaz bir netlikle sağlıksız gıdaya yönlendirmek konusunda tanıdığım en büyük usta. Arkadaşlar ayrıldıktan sonra bir süre hiç hareket etmeden durduk. Görünüşte insana benziyorduk, ama o an kafatasımız açılıp bakılsa, beynimizin yerinde bir kokoreç sarmalının yavaş yavaş dönmeye başladığı, bu sarmaldan köze akan suların kanımıza karıştığı, tamamen dolu zavallı midelerimizin yarım ekmek büyüklüğünde bir boşluk açmaya çalıştığı görülebilirdi. Hareketsiz birbirimizin suratına bakarken bedenimizde yaşanan bu hızlı değişim konuşmamızı gereksiz kılıyordu. Kokorece gidecektik. Bir hayvanın en dibine. Teklifsiz yürümeye başladık. Kararlılığı, Gandi’nin “Tuz Yürüyüşü”ne denk, mesafe ve engel tanımayan “Büyük Kokoreç Yürüyüşü”. Dünyada hiçbir yürüyüş, bu kadar sallantılı, ama aynı zamanda bu kadar kararlı olmamıştır. Yürürken bir DNA sarmalı gibi birbirimizin etrafında dolanıyor, yolumuzu iki katına çıkarırken kokoreci genlerimize kazıyorduk. Sarı, ara ara, “Antir”, “noyzi”, “hooza”, “amarkort” diyordu. Bu sesler onun çok sevinçli olduğunu gösteriyordu.

Mekâna ulaştığımızda, sabahın dördü olmasına rağmen on kadar kokoreçseveri yamuk ağızlarıyla yarım ekmek dişlerken bulduk. Yarı kapalı gözleri ve uyuştuğu için hareketleri belirginleşen çene kaslarıyla çiğneme yaparken yarım ekmeklerini burun hizalarında hazır bekletiyorlardı. Ayranlar, ölmeden önceki son çıkış gibi masalardaki yerlerini almıştı. Sarı, masaya otururken az ilerde dönen kokoreç silindirlerine bakarak, “Reç!” dedi. Memnuniyetini belirtmek için “kokoreç” kelimesindeki en güçlü heceyi seçmişti. Böyledir Sarı; özellikle gecenin sonuna doğru cümle kurmayı bırakıp tek kelimeye döner, kelimelerin deformesi ve bazı hecelerin öne çıkarılmasının ardından, Türkçeyi tamamen ortadan kaldırarak, çoğu hiçbir dilde karşılığı olmayan bazı seslerle yoluna devam eder. Sarı’nın kokoreç silindirlerine bakışı yarımlarımız geldikten sonra bile devam edince, “Oha be ne daldın lan,” diyerek uyarmak zorunda kaldım. *“Miyoloma,”* diye cevap verdikten sonra, zor duyulan bir sesle, *“Mr. Loba Loba,”* diye mırıldanınca, arkamda kalan kokoreç bölgesinde değişik bir kokoreçseveri seyrettiğini anladım. Arkamı döndüğümde, tam da Sarı’nın tarif ettiği gibi, *çok yüksek derecede miyop gözlüklüleri olan çok şişman bir adamı* kokoreç silindirlerini korkutucu bir yakınlıktan seyrederken buldum. Bir süre sonra adamın bu yakınlığından rahatsız olan kokoreççi, “Yalnız az geri duralım,” diye uyarınca, “TOMA” diyerek kafiyeyi kaybetmeden durumu betimledi Sarı. Adam, hiçbir şey demeden, bir adım geride pozisyon alıp yeniden kokoreç silindirlerine sabitlenerek bakmaya devam etti. “Transatlantik” dedi Sarı. Haklıydı. Adam, tamamen transtaydı ve sanki birazdan atik bir hareketle kokorece atlayacaktı. Dönüp Sarı’ya baktım. Şişman Miyop’a bakma işini saniyeler içinde bitirmiş, elindeki yarım kokorecin sonuna yaklaşırken dik dik bana bakıyordu. Gözlerinde ikinci yarım kokoreci görebiliyordum. İkincisi bana fazlaydı, ama şu şartlarda “Yok abi!” demek Sarı’nın gözünde büyük bir suç ve bu kadar güzel bir kokorece ihanet sayılırdı. Bana sormadan garsona doğru ağzını açtığında, “Benimki çeyrek olsun,” diyerek onu faka bastım. Kısa bir bakışla beni kınadıktan sonra, siparişi verip, “İki de ayran” diye ilave etti. Aslında canım kola istiyordu ama söylersem Sarı kızardı. Şimdi sadece ayran içilirdi. Kola isteğimi, “Gazoz mu içsem acaba...” diye yumuşattım.

Çeyrek siparişimi yeterince gereksiz bulduğundan gazoz isteğimi, “Ayran iç!” diyerek geri çevirdi. Daha fazla saçmalamamı istemiyordu.

Gelen çeyreğin yarısını yedikten sonra, kalanı Sarı’nın göremeyeceği açıyla paketin içine sakladım. Görse çok kınardı, yenmesi gereken miktarın yarısını isteyip bir de bu ayıbın yarısını yememek kokoreç dünyası için dört kat rezillikti. Aslında bu ilk aldatışım değildi Sarı’yı. Dublelerce rakı ve ardından dev Arjantin bardaklarda üç bira içtiğimiz bir gece, dördüncü konusunda ısrar edince kendisini kıramamış, fakat gelen son birayı Sarı tuvalete gittikçe çimlere dökerek sağ kalmayı başarmıştım. Sarı, ikinci yarımı boyunca, yediğimiz kokorecin çok kaliteli olduğunu, midesinin hiç rahatsız olmadığını, asıl düşmanın yağ değil şeker olduğunu anlattı. Ona göre, hiç şeker kullanmazsak, Arjantin bardaklarla kas yapabilir, kokoreçleri bir tam ekmeğe tamamlayabilir, midyelerin içinde sabahlayabilir, bir mikrofon gibi tuttuğumuz dürümlere şarkılar söyleyebilir, kuruyan damaklarımızı ıslak hamburgerlerle ferahlatabilirdik. Haklıydı, ben de böyle düşünüyordum, tek sorunum bir çeyrek daha dayanıksız olmamdı.

Sarı, ikinci yarımının sonunda yeniden gözlerini bana diktiğinde bu gece bir rekor kırmak istediğini anladım. Yarımının son lokmasını ağzına atıp “tık tıs” diye geğirdikten sonra, *birer çeyrek daha yer miyiz anlamında* “Çeyrert?” dedi. Bu, Sarı için bile fazlaydı. Burada ölmemizi istiyordu. “Yok abi napıyosun?” dedim. Gözlerimin içine daha da dik bakarak, “Çeyreert!” diye ısrar etti. Onu gelecekte Mr. Loba gibi olmakla tehdit ettim. Gözlerini kısıp artık Mr Loba’nın olmadığı boşluğa bakarak, “Noy noy!” dedi. İkna olmuştu. Kalkıp çeşitli sesler eşliğinde yürüyüşümüze devam ettik. Ertesi sabah kahvaltıda, zaten çok yağlı olan böreği zeytinyağına bandırıp yiyecekti. “Hacırt” diye beni dürtüp aynısını yapmam için ısrar edecekti.

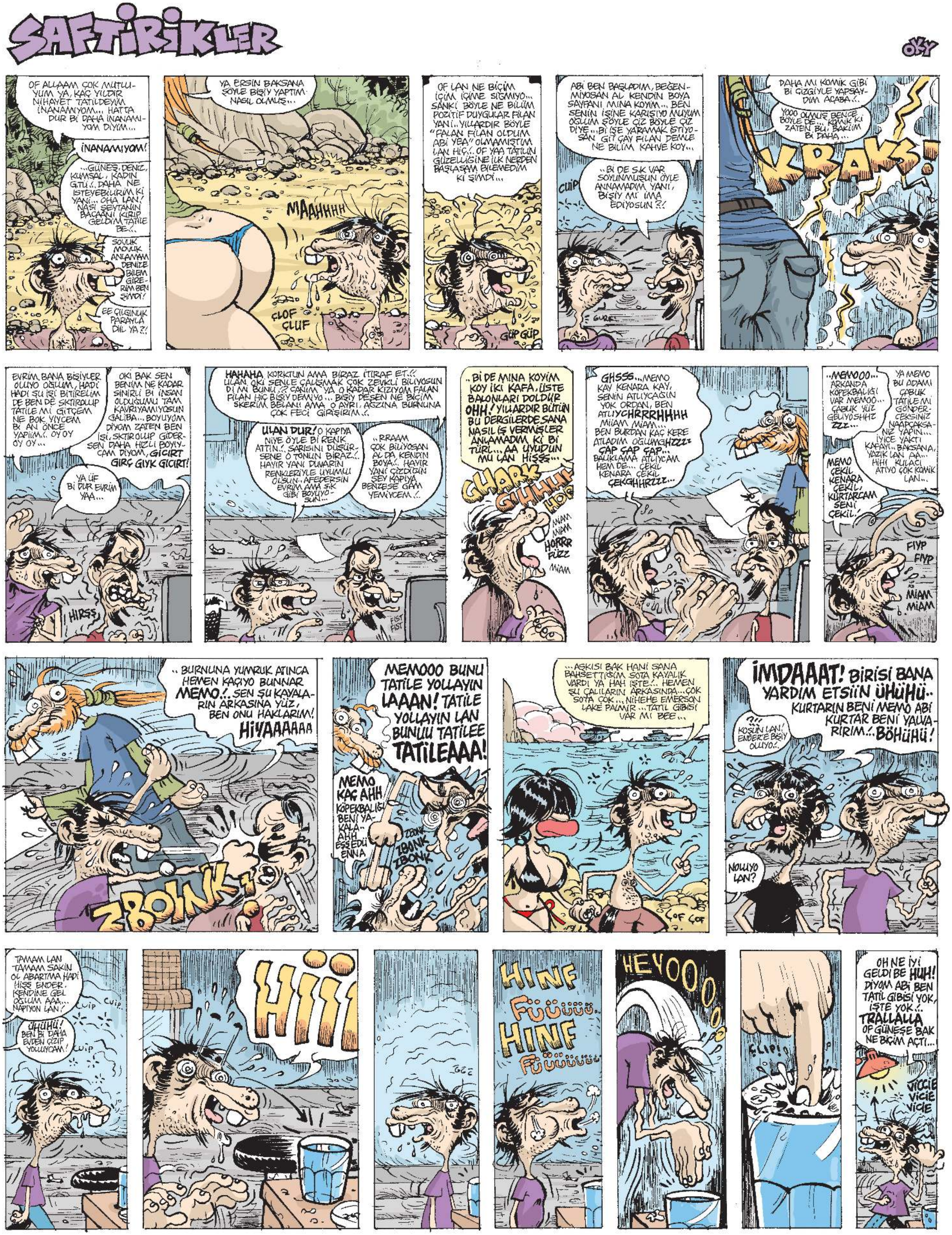
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 EYLÜL 2017 | Sayı: 523

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

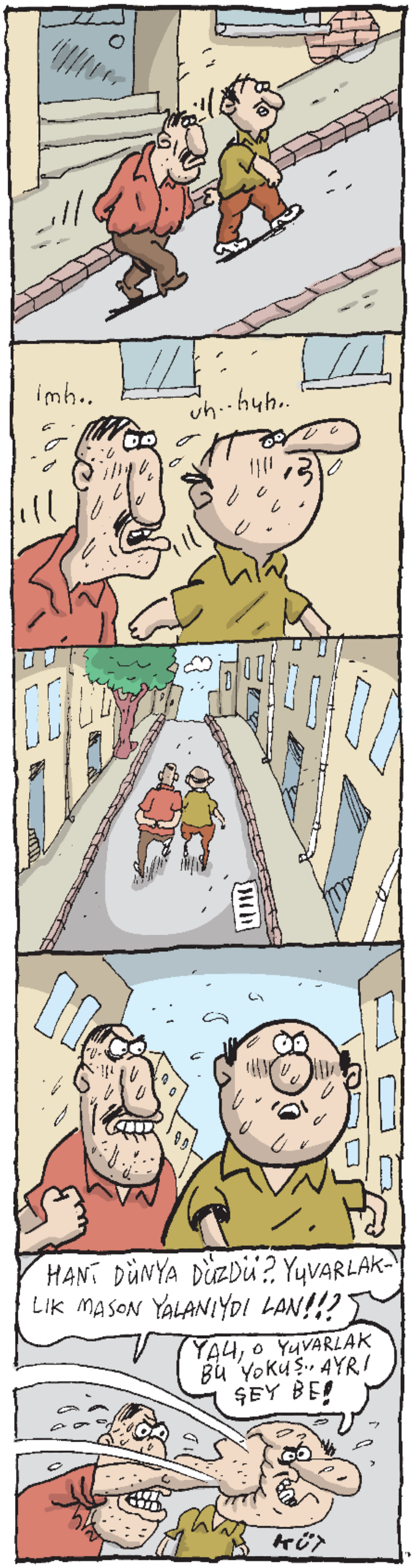

SAFTİRİKLER
OKY
OF ALLAAM ÇOK MUTLUYUM YA, KAÇ YILDIR NİHAYET TATİLDEYİM İNANAMIYOM... HATTA DUR Bİ DAHA İNANAMIYOM DİYİM...
İNANAMIYOM!
...GÜNEŞ, DENİZ, KUMSAL, KADIN G.TÜ..!.. DAHA NE İSTEYEBİLİRİM Kİ YANİ... OHA LAN! NASI ŞEYTANIN BACAĞINI KIRIP GELDİM TATİLE BE..!..
SOVUK MOVUK ANLAMAM DENİZE BİLEM GİRERİM BEN ŞİMDİ!
EE ÇILGINLIK PARAYLA DİL YA ?!
YA ERSİN BAKSANA ŞÖYLE BİŞİY YAPTIM NASIL OLMUŞ...
MAAHHHH
ÇLOF ÇLUF
OF LAN NE BİÇİM İÇİM İÇİME SIĞMIYO... SANKİ BÖYLE NE BİLİM POZİTİF DUYGULAR FİLAN YANİ.. YILLARDIR BÖYLE "FALAN FİLAN OLDUM ABİ YEA" OLMAMIŞTIM LAN HİÇ..!.. OF YAA TATİLİN GÜZELLİĞİNE İLK NERDEN BAŞLASAM BİLEMEDİM Kİ ŞİMDİ...
GÜP GÜP
ABİ BEN BAŞLADIM, BEĞENMİYOSAN AL KENDİN BOYA SAYFANI MINA KOYIM... BEN SENİN İŞİNE KARIŞIYO MUYUM OĞLUM ŞÖYLE ÇİZ BÖYLE ÇİZ DİYE...Bİ İŞE YARAMAK İSTİYOSAN GİT ÇAY FİLAN DEMLE NE BİLİM KAHVE KOY...
..Bİ DE S.K VAR SOYUNMUŞUN ÖYLE ANNAMADIM YANİ, BİŞİY Mİ İMA EDİYOSUN ?!
CUIP
GURK
DAHA MI KOMİK GİBİ Bİ ÇİZGİYLE YAPSAYDIM ACABA..!..
YOOO OLMUŞ BENCE BÖYLE DE... KOMİK Kİ ZATEN BU, BAKİM Bİ DAHA...
KRAKS!
EVRİM BANA BİŞİYLER OLUYO OĞLUM, HADİ HADİ ŞU İŞİ BİTİRELİM DE BEN DE SKTİROLUP TATİLE Mİ GİTÇEM NE BOK YİYCEM Bİ AN ÖNCE YAPIİM..!.. OY OY OY OY...
OKİ BAK SEN BENİM NE KADAR SİNİRLİ Bİ İNSAN OLDUĞUMU TAM KAVRIYAMIYOSUN GALİBA... BOYUYOM DİYOM ZATEN BEN İŞİ, SKTİROLUP GİDERSEN DAHA HIZLI BOYIYCAM DİYOM, GICIRT GIRÇ GIYK GICIRT!
YA ÜF Bİ DUR EVRİM YAA...
HIRSŞ
HAHAHA KORKTUN AMA BİRAZ İTİRAF ET..!! ULAN OKİ SENLE ÇALIŞMAK ÇOK ZEVKLİ BİLİYOSUN DI MI BUNU..!? CANIM YA O KADAR KIZIYOM FALAN FİLAN HİÇ BİŞİY DEMİYO... BİŞİY DESEN NE BİÇİM SKERİM BELANI AMA O AYRI. AĞZINA BURNUNA ÇOK FECİ GİRİŞİRİM..!..
ULAN DUR! O KAPIYA NİYE ÖYLE Bİ RENK ATTIN..!.. SARISINI DÜŞÜRSENE O TONUN BİRAZ..!.. HAYIR YANİ DUVARIN RENKLERİYLE UYUMLU OLSUN.. AFEDERSİN EVRİM AMA SİK GİBİ BOYUYOSUN...
..RRAAM ÇOK BİLİYOSAN AL DA KENDİN BOYA..!.. HAYIR YANİ ÇİZDİĞİN ŞEY KAPIYA BENZESE GAM YEMİYCEM..!..
FIST FIST
..Bİ DE MINA KOYIM KOY İKİ KAFA, ÜSTE BALONLARI DOLDUR OHH! YILLARDIR BÜTÜN BU DERGİLERDE SANA NASIL İŞ VERMİŞLER ANLAMADIM Kİ Bİ TÜRL... AA UYUDUN MU LAN HİŞŞŞ...
GHARK GIHHH HOP
MIAM MIAM HORRR FÜZZ MIAM
GHSSS...MEMO KAY KENARA KAY, SENİN ATLIYCAĞIN YOK ORDAN, BEN ATLIYCHRRRHHHH MIIAM MIAM... BEN BURDAN KAÇ KERE ATLADIM OĞLUMGHZZZZ ÇAP ÇAP ÇAP... BALIKLAMA ATLIYCAM HEM DE... ÇEKİL KENARA ÇEKİL ÇEKGHHRZZZ...
..MEMOOO... ARKANDA KÖPEKBALIĞI VAR MEMOO... ÇABUK YÜZ GELİYOSHHZ ZZZ...
YA MEMO BU ADAMI ÇABUK TATİLE Mİ GÖNDERCEKSİNİZ NAAPÇAKSANIZ YAPIN... İYİCE YAKTI KAFAYI.. BAKSANA, YAZIK LAN AA... HİHİ KULACI ATIYO ÇOK KOMİK LAN...
MEMO ÇEKİL KENARA ÇEKİL, KURTARCAM SENİ ÇEKİL.!
FIYP FIYP
MIAM MIAM
..BURNUNA YUMRUK ATINCA HEMEN KAÇIYO BUNNAR MEMO..!..SEN ŞU KAYALARIN ARKASINA YÜZ, BEN ONU HAKLARIM! HIYAAAAAAA
ZBOINK!
MEMOOO BUNU TATİLE YOLLAYIN LAAAN! TATİLE YOLLAYIN LAN BUNUU TATİLEE TATİLEAAA!
MEMO KAÇ AHH KÖPEKBALIĞI BENİ YAKALA.. AHH EŞŞEDÜ ENNA
ZBONK ZBONK ZBONK
...AŞKISI BAK HANİ SANA BAHSETTİĞİM SOTA KAYALIK VARDI YA HAH İŞTE..!.. HEMEN ŞU ÇALILARIN ARKASINDA...ÇOK SOTA ÇOK... NİHEHE EMERSON LAKE PALMIR ...TATİL GİBİSİ VAR MI BEE...
ÇOF ÇOF
İMDAAAT! BİRİSİ BANA YARDIM ETSİİN ÜHÜHÜ.. KURTARIN BENİ MEMO ABİ KURTAR BENİ YALVARIRIM..!..BÖHÜHÜ!
?!! KOŞUN LAN! ENDER'E BİŞİY OLUYO..!..
NOLUYO LAN?
TAMAM LAN TAMAM SAKİN OL ABARTMA HADİ HİŞŞ ENDER. KENDİNE GEL OĞLUM AAA... NAPIYON LAN?
ÜHÜHÜ! BEN Bİ DAHA EVDEN ÇIZIP YOLLUYCAM!
CUIP CUIP CUIP
HIII
HINF FÜÜÜÜÜ.. HINF FÜÜÜÜÜÜÜ
HEYOOOOO
ÇLIP!
OH NE İYİ GELDİ BE HUH! DİYOM ABİ BEN TATİL GİBİSİ YOK, İŞTE YOK..!.. TRALLALLA OF GÜNEŞE BAK NE BİÇİM AÇTI...
VICCIE VICIE VICIE

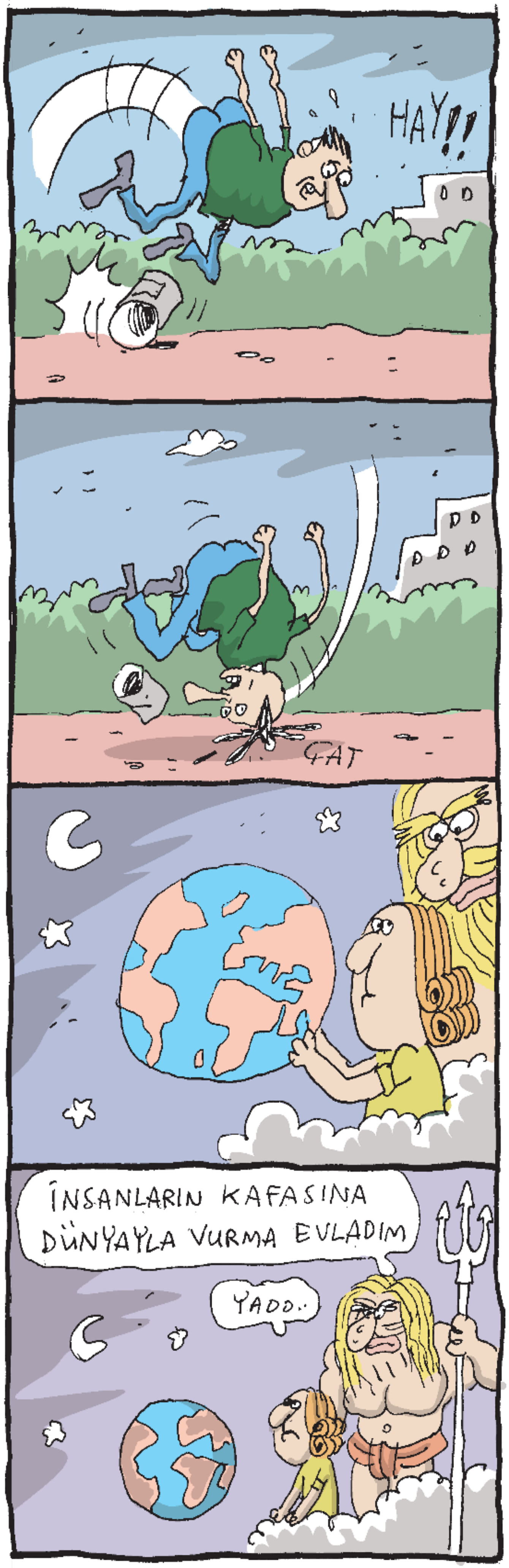
UYKUSUZ

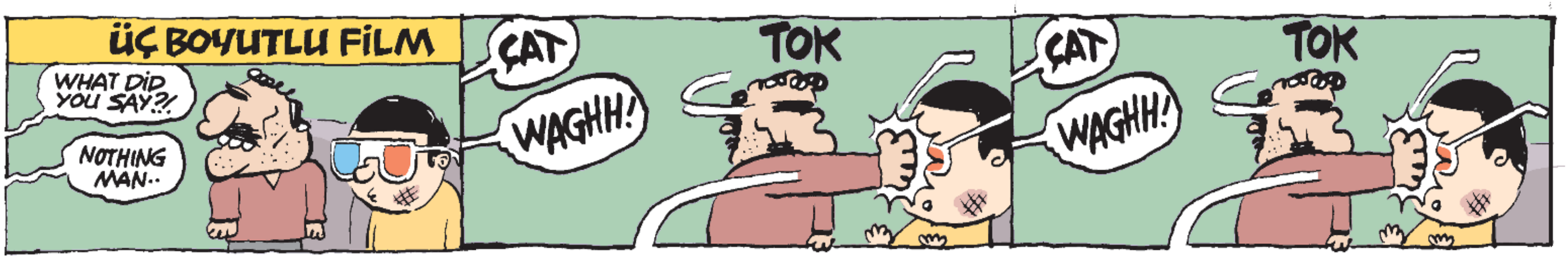
14 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2017/**37** No: **524**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Gel la.. su çok güzel.. bak..
aağĞAAAAAYYY..
OHHH.. SICACIKMIŞ GERÇEKTEN
GEL.. YANAŞ..
BASTIN MI?
A?. BU NE?
deminden beri ne konuşuyoruz olum..

ımh..
uh..huh..
HANİ DÜNYA DÜZDÜ?. YUVARLAKLIK MASON YALANIYDI LAN!!?
YAH, O YUVARLAK BU YOKUŞ.. AYRI ŞEY BE!
KÜT

HAY!!
ÇAT
İNSANLARIN KAFASINA DÜNYAYLA VURMA EVLADIM
YADO..

ÜÇ BOYUTLU FİLM
WHAT DID YOU SAY?!
NOTHING MAN..
ÇAT
WAGHH!
TOK
ÇAT
WAGHH!
TOK

İLKER ALTUNGÖK

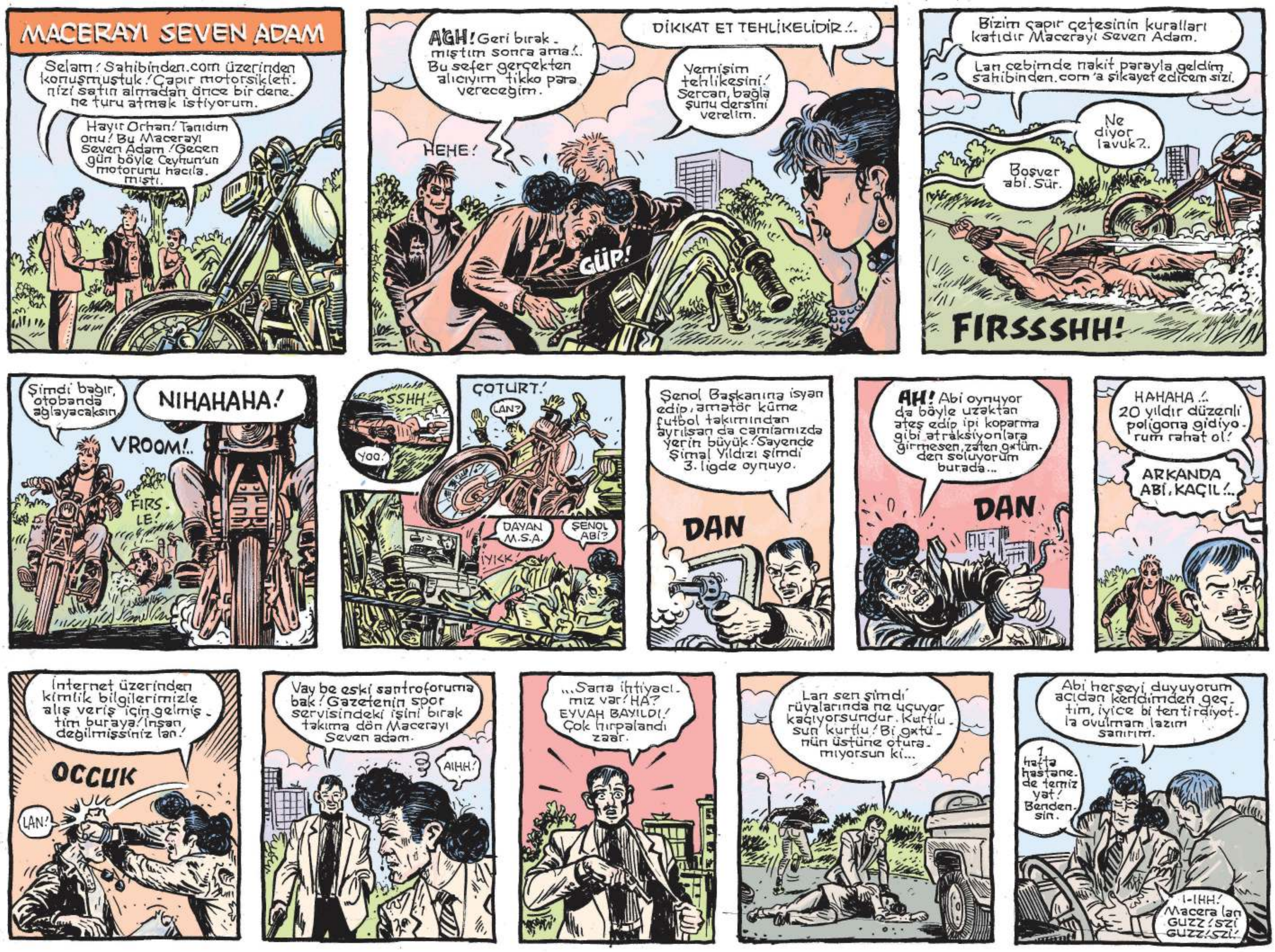

BEN ALPAY ERDEM

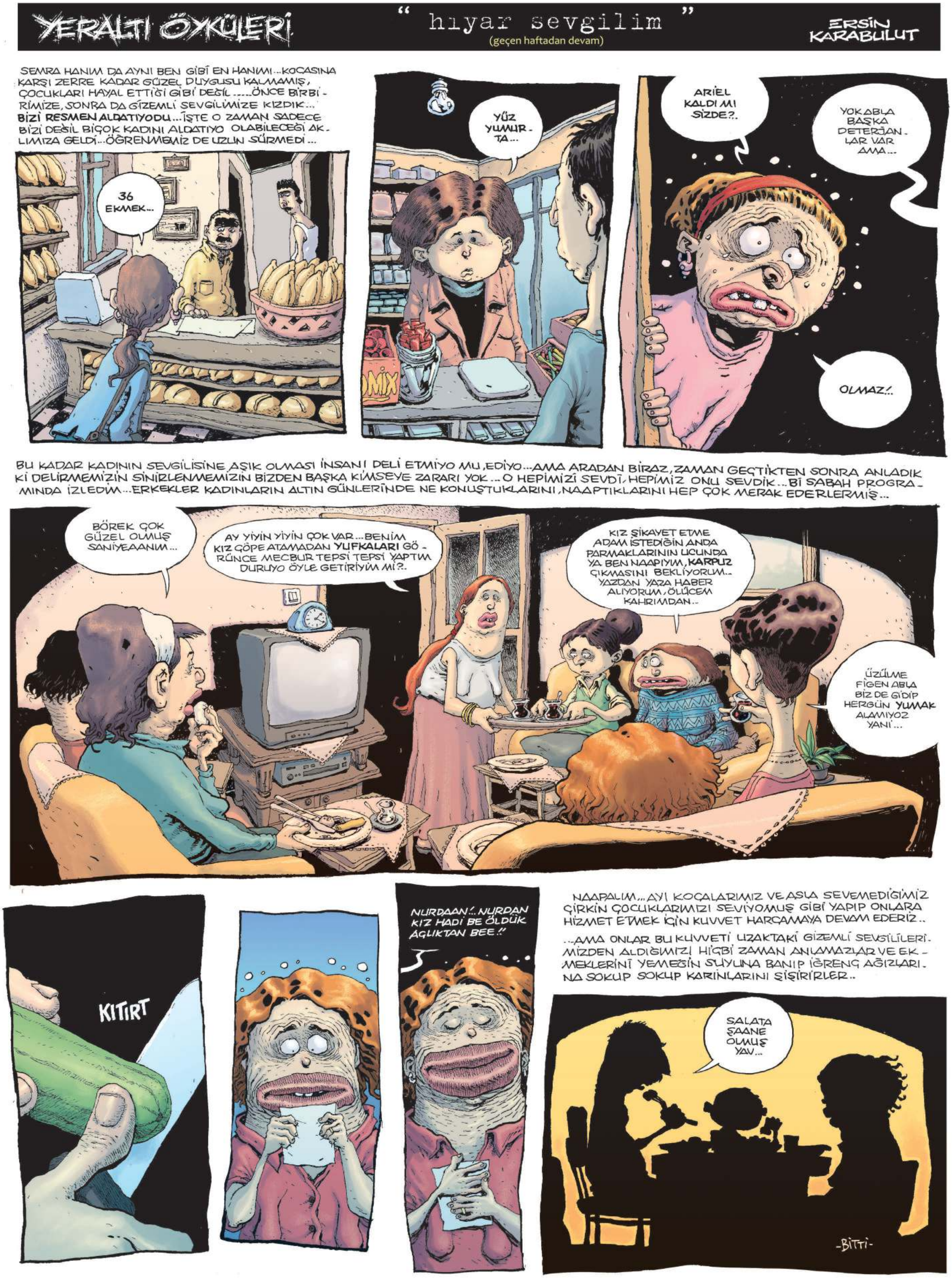
æ Merhaba.

æ Bu insanlar bu hayvanlara neden rahat vermiyorlar acaba. Biraz önce bisikletle Çengelköy'e gelirken öyle, Altunizade'de, sokak köpeği, çalı dibine tuvaletini yapıyordu, çiş, kaka, artık orasını bilemiyorum, lavuğun teki de baktım hayvanı uzaktan kovmaya çalışıyor. Alkış falan yapıyor. Sesler çıkarıyor. Bir şeyler yapıyor. "Git buradan" diyor hayvana. Yahu arkadaş, bu köpek sana ne etti de sen şimdi böyle yani. Tuvaletini de mi yapamayacak hayvan. "Rahat bırak hayvanı" dedim. Pişmiş kelle gibi sırıtarak bakıyor öyle suratıma. Gevrek. Yavşak. Pis. Baktım geri çekildi. Duyacağı bir şekilde, "e iyi, en azından laftan anlıyor" dedim, yoluma devam ettim. Sen tuvaletini yaparken biri seni rahatsız etse hoşuna gider mi. Bu ne bencillik yahu. Gerçekten insanların bazılarını anlamak mümkün değil. Seni yetiştiren anaya babaya diyeceğim, gelmişsin elli yaşına, sen olmuşsun artık ana baba, senin yetiştirdiğin çocuklara üzülüyorum ben artık, senden geçtim. Geçenlerde de bisikletle Hekimbaşı'na çıkıyorum öyle, yol kenarında da yabani otlara gelmiş keçiler var. Keyifle gömüyorlar otları mideye. Adamın teki, yine adam yalnız, küçük küçük taşlar atıyor keçilere. Gitsinler oradan istiyor. Dedim "atmayın o taşları, gözüne gelir hayvanların". Zarar vermek için atmıyor tamam, ürkütmek amaçlı, e ama yani şimdi sen de bu hayvanın yediği yabani ota mı takıldın. Bu arada yabani ot da neyse. Ben hiçbir ota yabani ot demiyorum, anlaşılsın diye şimdi böyle diyorum. Ayrıca sen bir insan olarak her şeyi yiyorsun. Herr-şeyi ama. Hayvan bir ot yiyor, onu biliyor, ona mı takıldın. Ağır ruh hastası insanlarla yaşıyoruz. Baktım hemen geri çekildi. Bunlar bir de korkak oluyorlar. Bunların gücü savunmasız hayvan dostlarımıza yetiyor anca. Off yaa. Yemin ediyorum canım sıkıldı sabah sabah, o oldu. Ama hayvan dostlarımız çok da dertlenmesinler, çünkü biz varız. Biz sizin arkanızı hep kollarız. Bayağı da çokuz. Bu faydasız insanlardan çok daha fazlayız. Neşelendim bak şimdi.

æ Durur durur, Yenisahra'daki parantez bacağı düşünürüm ara ara bir de. "Napıyor acaba şimdi o bacaklar" derim. Kendi kendime. İçimden. Den. En. Nen. Çocukken, futbol oynarken işte öyle takımda, lisanslı, bir şey oldu, Altunizade'den Yenisahra'ya taşındı antrenmanlar, ve bir anda, futbolcu profili dev değişiverdi. Hep Umut Sarıkaya'nın meşhur karikatürü geliyor aklıma. Hani "hımffs hımffs, cinsel organ kokuyor"lu karikatür. Biz Altunizade'deyken daha bir Lise Dö Sen Benuğa iken, Yenisahra'da bir anda Çeliktepe Cengizhan Lisesi oluverdik. Top geçiyordu, adam geçmiyordu. Profil bir anda değişti. Yeni gelenler içinde biri vardı, bacakları dev parantezdi. Erkekte az parantez iyidir bile. İnceden bir seksilik katar o erkeğe, o ayrı, fakat bu bacaklar, Allah'ım bu bacaklar, futbol oynaya oynaya, kapalıyken bile arasından futbol topu geçebilecek eğriliğe evrilmiş bu muazzam bacaklar. Hepimiz hayrandık bu bacaklara. Çünkü galiba takımdaki en iyi futbolcu buydu. Futbolun hakkını vermek böyle bir şey olmalıydı. Futbola hayatını adamak, kesinlikle böyle bir şey olmalıydı. İnanılmaz hızlı koşuyordu bir de. O bacaklarla bir biçerdöver gibi geliyordu. Karşısına değme yiğitler çıkamıyordu. Gerçekten iğrenç bir insandı. Teknik değildi bir de. Tam bir kazmaydı. Fakat bu takımdan bir futbolcu çıkacaksa da, milli takım düzeyinde, o da bu bacaklardı işte. Hepimiz bunu biliyorduk. Kendisine saygıda asla kusur etmiyorduk. İngiltere'ye bile ilk golümüzü kendisi atacaktı, bunu biliyorduk. Milyonlarca insanı sokaklara dökecek, hepimizi mutlu edecekti. Bu bacaklar, ah bu bacaklar, ülkece gurur kaynağımız, içsel neşemiz olacaktı. Huzur dolu insanlar olacaktık. Hep bu bacaklar sayesinde. Bu bacaklara iyi bakmak lazımdı. Ki zaten bakıyorduk ki hep. Bu bacaklara bakmaktan başka bir şansımız yoktu. Bu bacakları kim görse bakardı bu bacaklara. Ah bu bacaklara. Gözünüzü alamıyordunuz ki bir kere. "Bu nasıl biçimsiz bir şey böyle" diyordunuz önce, fakat daha o sonra bacaklarda kayboluyor, bir dönence gibi dönüyordunuz o bacakların içinde. Bir spiral gibi, bir ne bileyim, okyanusta sizi içine çeken dev bir girdap gibi. Önüne geleni kendine katan, havalara uçuran bir hortum gibi. Gerçekten iğrenç bir şeydi. Aradan yıllar geçti, kendisinden haber alınamadı. Ben zaten futbolu o bacaklardan sonra bırakma kararı aldım. Çünkü o bacaklarla rekabet edemezdim. Bizim de bacaklarımız kendimize göre eğri, fakat bu nedir arkadaş. Mücadele edemezdim. Bıraktım futbolu. Ve kendisinin bir Fenerbahçe'de, Fenerbahçeliydi çünkü, ortaya çıkacağı günü beklemeye başladım. Çıkmadı bir türlü ortaya. Belki dedim Fenerbahçe'yle anlaşamamıştır, başka bir yerden çıkar umuduyla hep bekledim, çıkmadı bir türlü ortaya. Bu saatten sonra da ancak teknik direktör olarak çıkarsa çıkar ortaya. Resmen yazık oldu o bacaklara. O bacaklar nasıl başaramadı, düşündükçe huzursuzlanıyorum. Ne geldi acaba o bacakların başına. Şimdi napıyor acaba o bacaklar. Bacaklara odaklanmaktan çocuğun adını bile sormamıştım. Ulaşırdım bir şekilde kendisine. Yazık olmuş bacaklara şöyle bir bakar bakar, uzun uzun ağlardım, o olurdu.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

YERALTI ÖYKÜLERİ
" hıyar sevgilim "
(geçen haftadan devam)
ERSİN KARABULUT
SEMRA HANIM DA AYNI BEN GİBİ EN HANIMI...KOCASINA KARŞI ZERRE KADAR GÜZEL DUYGUSU KALMAMIŞ, ÇOCUKLARI HAYAL ETTİĞİ GİBİ DEĞİL......ÖNCE BİRBİRİMİZE, SONRA DA GİZEMLİ SEVGİLİMİZE KIZDIK... **BİZİ RESMEN ALDATIYODU**...İŞTE O ZAMAN SADECE BİZİ DEĞİL BİÇOK KADINI ALDATIYO OLABİLECEĞİ AKLIMIZA GELDİ...ÖĞRENMEMİZ DE UZUN SÜRMEDİ...
36 EKMEK...
YÜZ YUMURTA...
ARİEL KALDI MI SİZDE?..
YOK ABLA BAŞKA DETERJANLAR VAR AMA...
OLMAZ!..
BU KADAR KADININ SEVGİLİSİNE AŞIK OLMASI İNSANI DELİ ETMİYO MU, EDİYO...AMA ARADAN BİRAZ, ZAMAN GEÇTİKTEN SONRA ANLADIK Kİ DELİRMEMİZİN SİNİRLENMEMİZİN BİZDEN BAŞKA KİMSEYE ZARARI YOK...O HEPİMİZİ SEVDİ, HEPİMİZ ONU SEVDİK...Bİ SABAH PROGRAMINDA İZLEDİM...ERKEKLER KADINLARIN ALTIN GÜNLERİNDE NE KONUŞTUKLARINI, NAAPTIKLARINI HEP ÇOK MERAK EDERLERMİŞ...
BÖREK ÇOK GÜZEL OLMUŞ SANİYEAANIM...
AY YİYİN YİYİN ÇOK VAR...BENİM KIZ GÖPE ATAMADAN **YUFKALARI** GÖRÜNCE MECBUR TEPSİ TEPSİ YAPTIM DURUYO ÖYLE GETİRİYİM Mİ?..
KIZ ŞİKAYET ETME ADAM İSTEDİĞİN ANDA PARMAKLARININ UCUNDA YA BEN NAAPIYIM, **KARPUZ** ÇIKMASINI BEKLİYORUM.. YAZDAN YAZA HABER ALIYORUM, ÖLÜCEM KAHRIMDAN..
ÜZÜLME FİGEN ABLA BİZ DE GİDİP HERGÜN **YUMAK** ALAMIYOZ YANİ...
KITIRT
NURDAAN!..NURDAN KIZ HADİ BE ÖLDÜK AÇLIKTAN BEE!!
NAAPALIM...AYI KOCALARIMIZ VE ASLA SEVEMEDİĞİMİZ ÇİRKİN ÇOCUKLARIMIZI SEVİYOMUŞ GİBİ YAPIP ONLARA HİZMET ETMEK İÇİN KUVVET HARCAMAYA DEVAM EDERİZ..
...AMA ONLAR BU KUVVETİ UZAKTAKİ GİZEMLİ SEVGİLİLERİMİZDEN ALDIĞIMIZI HİÇBİ ZAMAN ANLAMAZLAR VE EKMEKLERİNİ YEMEĞİN SUYUNA BANIP İĞRENÇ AĞIZLARINA SOKUP SOKUP KARINLARINI ŞİŞİRİRLER..
SALATA ŞAANE OLMUŞ YAV...
-BİTTİ-

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 8: Lord Vogel'in çeşitli huyları.

Lord Vogel'i nasıl tanıtmalı sizlere? Alışkanlıklar, hobiler edinirken tutkulu; iş bunları sürdürmeye ya da çevresindekilerden korumaya geldi mi beceriksiz bir insandı Lord. Üstelik aldığı her kararı çevresiyle paylaşmaya, dost bildiği herkese uzun uzun anlatmaya da çok hevesliydi. Bütün tebaasını da dostu, arkadaşı olarak görürdü. Aniden "artık şatoda çalışmayacağım, çıkacağım dışarıda parklarda, kafelerde çalışacağım" diye ani bir karar alır, hatta o gün doldurması gereken raporları güzel bir kafede oturup doldururdu. Ne kadar verimli çalıştığını, evdeyken üç saatte bitirdiği işi kafede nasıl da bir saatte bitiriverdiğini dostlarına anlatır dururdu.

- Kafenin internet şifresini de istemedim, internet olmayınca takır takır doldurdum raporları. Bundan sonra hep öyle çalışacağım, bu zamana kadar da şatoda donla atletle oturduğum zamana lanet olsun! Bundan sonra şatoyu sadece yatmak ve ziyafet vermek için kullanacağım!

Lord Vogel'i dinleyen dostları "ya banane .mına koyayım? Esnafım ben. Dükkana mal geldi mi, toptancı fatura kesti mi diye düşünmekten şakaklarım ağrıyor. Geçen gün bakliyatçı geldi, yüz kilo pirinç getirmiş, dükkanın önüne bırakmış gitmiş. Adamı arıyorum "ben yirmi kilo sipariş ettim yüz kilo pirinci ne yapayım?" diye soruyorum, bana "abi ne bileyim bize yüz kilo dediler, dükkandaki çocuk da bir şey demedi, nasıl gelip geri alayım şimdi seksen kilo pirinci, pirinç hep lazım millete pilav yemeden yaşayamaz insanlar, satarsın sen onu, ben sana ödemede kolaylık yaparım" diyor. Ben bunu lorda anlatsam, "sizin ticaretinize ben karışmam" der çıkar işin içinden. Bazen öyle zaman oluyor ki, hiçbir şey yapmadan günlerce haftalarca durayım, durmaktan yosun bağlayayım istiyorum. İnsan taşa, kayaya özenir mi? Yemin ederim taşa, kayaya, hiçbir şey yapmadan akvaryum içinde dolaşan japon balığına özeniyorum" diye düşünür ancak bozuntuya vermez, "çok iyi düşünmüşsünüz sayın lordum, bu gerçekten akılcı bir karar!" diye onu cesaretlendirirdi.

Aynı Lord Vogel iki hafta sonra dükkana gelir, "ya kafede çalışmak iyi de iki saat oturuyorum iki bir şey içiyorum, bir elmalı tarçınlı kek yiyorum, kalkarken elli liramı alıyorlar... Her gün kafeden çalışan nasıl çalışıyor, ben lord gelirimle karşılayamam bunu açıkçası... Bakma sen, insanlarda para var ama kimse çaktırmıyor. Sen esnafsın, daha iyi bilirsin bu işleri, hiç aklına gelmeyecek insanların milyonları var köşede. Adam senden benden kötü giyiniyor, öğle yemeğinde esnaf lokantasından yiyor ama milyoner. Neyse, kafe işi sakat yani, gitmiyorum artık. Sen naptın, ne diyorsun bu işlere?" diye dert yanar, esnafın değerli vaktini üçüncü dalga kahveciler üzerine inanılmaz ölçüde sıkıcı bir sohbetle ateşe verirdi. Böyle zamanlarda esnaf sıkıntıdan dudaklarının içini ısırır, lordun kalbini kırmadan onu dükkandan göndermenin yollarını arardı.

- Efendimiz, dükkana mal gelecek biraz sonra, ben dahil bütün çalışanlar çuval taşıyacağız. Burası insan kokacak, et kokacak. Bu bizim işin gerçeklerinden biri maalesef. Sizin karşınızda et kokarsam çok mahcup olurum, ne yapacağımı bilemem. Lütfen bana bu utancı yaşatmayın efendimiz...

Lord Vogel duygulanır, esnafın yüce gönüllülüğü üzerine güzel sözler söyler ve krallığın böyle asil ve çalışkan esnafların omuzlarında yükseleceğini belirtirdi. Böyle zamanlarda lord "gideyim de terzi Murat'ın dükkanda oturayım biraz. Onun işi kadınlar üzerine olduğu için kadınlar hakkında konuşuruz, kadının doğada erkeğin bir yansıması mı yoksa kendine has bir canlı türü mü olduğu konusunda fikir yarıştırırız." diye düşünürdü. Terzi Murat'ın içinden lordu gördüğünde toplu iğneleri kendi gözüme saplamak, dev terzi makasıyla kendi karnını yarmak gelirdi ama bunların aşırı tepkiler, yıpranan sinirlerinin kendisine oynadığı oyunlar olduğunu biliyordu. Lord Vogel kadınlar hakkında atıp tuttukça kendisini terk edip köye gelen sirkle birlikte kaçan karısını hatırlar, sirkten kime vardığını, şu an sirkte aktif bir rol oynayıp oynamadığını merak ederdi. Bıçak fırlatan adamı ne kadar beğenmişti karısı... Oysa bıçak fırlatan adamın bıçak fırlattığı kız sevgilisi değil miydi? Karısı o kızı işinden mi etmişti, şimdi o hokkabaz adam karısına mı fırlatıyordu bıçakları? Bunlar terziyi çıldırmanın eşiğine getiren sorulardı. Lorda hassas durumunu daha önce açıklamıştı... Bu duruma çok üzülen lord ise şunu demekle yetinmişti:

- Kadınlar dostum... Sen kadınlarla çalışıyorsun, benden daha iyi tanıyorsun kadınları, anlaması gerçekten güç varlıklar değil mi? Sanki bizden gizli, ikinci bir doğaları var... Sende ne muhabbetler vardır da anlatmıyorsundur eheh. Don falan da getiriyorlar mı sana bu donun üzerine kalp dikilecek diye? Eheh. Ulan terzi ya...

Bakkal bıkmıştı, terzi bıkmıştı...

Dükkanına iş çıkışı vakti gelip "ben de tahta oymaya başladım biraz, çok kafa rahatlatan bir şey, inanılmaz, hem rahatlıyorsun hem de dinleniyorsun. Ben şimdilik normal keskiyle yapıyorum ama aletini alacağım. Sen nasıl yapıyorsun göstersene. Bu tahta mesela nasıl? Sert tahta mı daha iyi sence yumuşak tahta mı? İnternette sert tahta diyen de var yumuşak tahta da" diye lafa tuttuğu marangoz da bıkmıştı.

"Kendime oyun bilgisayarı toplayacağım, sen bilgisayardan anlıyorsun, bana şöyle güzel ama ekonomik bir bilgisayar toplayalım seninle. İki yıl falan en son çıkan oyunları çalıştırsın ama, bir sene sonunda ben oyun yüklediğimde "sisteminiz eski" hatası görmek istemiyorum. Ona göre bir bütçe çıkartacağım. Bir de oyun için intel işlemci mi sence iyi yoksa amd mi? İnternette arattım ama herkes bir şey diyor, anlamadım. Sen ne diyorsun?" diye saatlerce monitör önünde kilitlediği internet kafe sahibi de bıkmıştı.

"Bir miktar bitcoin alıp kenara koyayım diyorum, ne biçim kaç bin dolar oldu, aslında altmış yetmiş dolarken alacaktın, kenara koyacaktın unutacaktın. Onaltı yaşındaki bebeler dolar milyoneri oldu. Sen anlıyor musun bu bitcoin işlerini? Ben internette baktım biraz ama anlamadım. Senin bilgisayardan bakalım mı? Çok değil, yüz ikiyüz lira alıp denemek lazım. He?" diye bayıltmaya çalıştığı bankanın müşteri temsilcisi de bıkmıştı.

Bir gün dükkanı açtıklarında gece kapının altından içeri atılmış bir bildiriyle karşılaştılar. Şöyle diyordu bildiri:

Esnaf dostum! Biliyorum sen de her gün kalbinde benim gibi bir ağırlıkla açıyorsun dükkanını. Sana ikinci bir yuva, ruhuna sevinç olması gereken bu dükkan sana da zindan oluyor her gün... Artık bu gidişe bir dur demeli! Zaman yürekli davranma, harekete geçme zamanıdır! Sen de bizim gibi düşünüyorsan bu gece yarısı pasajın oradaki kuşçunun dükkanda buluşalım. Yaşasın devrim! Lorda ölüm!

O gece yarısı kimsenin beklemediği büyüklükte bir insan kalabalığı kuşçu dükkanının önünde birikmiş gözlerinde yanan bir ateşle birbirlerini süzüyor, heyecanlarını bastırmaya çalışıyorlardı. Kuşçunun dükkana sığmayacaklarını anladıkları ve dükkan çok fazla muhabbet kuşu kakası koktuğu için toplantıyı pazar yerinde, açık havada yapmaya karar verdiler. Pazar yerine doğru yürürlerken aralarından biri "toplantılara, açık oturumlara ne gerek var? Bey miyiz biz politika yapalım? Ben derim ki gidelim konuşalım Lordla! Ya lordluğunu çocuğuna devreder gider yazlığa mı yerleşecek, kruz gemisiyle geziye mi çıkacak, ne bok yerse yesin; ya da bedelini öder! Esnafa kurtuluş! Lorda ölüm!" diye bağırdı. En ufak bir kıvılcımı bekleyen barut fıçısı misali, esnafın coşkulu bağırışları sokaklarda, binaların duvarlarında patladı.

Lord Vogel önce ne olduğunu anlamadı; bir ağızdan konuşan, haykıran esnafı sakinleştirmeye çalıştı. Vergiler düşük, mahsül bereketliydi. Çocuklar diğer beyliklerdeki gibi zorla askere alınmıyor, üstelik okumak isteyene destek olunuyordu. İşler yolundaydı, neydi bu zorbalığın sebebi? Bir süre dayak yedikten sonra acılı bir kavrayış Lord Vogel'i sarstı: Tarihe pis muhabbeti yüzünden tahttan indirilen ilk yönetici olarak geçiyordu. Elinden sadece "Aşk olsun, insan gibi söyleyebilirdiniz" demek geldi. Hemen ertesi gün yazlık eşyalarını bavul yaptı ve güzel bir kruz gemisiyle mavi tura çıktı. O günden sonra hem esnaf, hem de kokteylin bin türlüsünü tadan lord mutluluk içinde yaşadılar.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
NURTEN DÜĞÜNE GEÇ KALIYORUZ HAZIR MISIN?
HİAA! NOLUYO LAAN!?
BENİM AŞKIM YA, KORKMA. DÜĞÜN MAKYAJIM NASIL? BİRAZ ABARTILI MI OLMUŞ!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
YAZI MI, TURA MI?.
BİLİRSEN PARA SENİN.
PTİNNG
YAZI!
EE!.. YAZI MI? YAZI MI, TURA MI SÖYLESENE?
KP
ANLASANA SERMAYEYİ EL. DE TUTMANIN ŞANSLA İLGİSİ YOK. OLAY HASAN ALMAZ BASAN ALIR OLAYI.
BABAYA İŞLEMEYEN ŞARKILAR
AT KADEHİ ELİNDEEN...
İÇKİ Mİ İÇİYOSUN SEN, ATACAKSIN TABİ.
BİN PARÇAYA BÖLÜNSÜÜÜN.
AT DEDİYSEK ÖYLE Mİ DEDİK
SONRA O PARÇALAR AYAĞINA BATAR... ÖNCE SÜPÜRGEYLE ÇEKTİR, SONRA SİL, SİLMEZSEN KOKAR HEP!
YA UF!
AT SİLAHINI TESLİM OL!
SİLAH MI? BENİM TEK SİLAHIM SANATIM, ELİMDEKİ BAĞLAMAM. ONU MU ATAYIM DİYOSUN?
PEKİ ARKANDAKİ BOMBA.
İLK DEFA GÖRÜYORUM.
ALIN BUNU!
ATOM BOMBASI
YEME. DİLER
ALLAH BELANI VERSİN SALİH! ÜSTÜME KUMA MI GETİRDİN?!
YA BU DEVİRDE KUMA MI KALDI GEYŞA BU GEYŞA! HANGİ ÇAĞDA YAŞIYORUZ YAA... TE ALLA. HIM.
SAALİH!..
BU BİZİ PARÇALIYCAK GEYŞAYLA NİNJANIN Bİ BAĞLANTISI VAR MIYDI? ÖLÜM VURUŞUNU BİLİYO MU?
ABİ SANA BİR İYİ BİR DE KÖTÜ HABE. RİM VAR.
BU SAATTEN SON. RA İKİSİ DE SANA GİRSİN!
O FEYSBUKA HİÇ GİRMİYCEKTİM... LAYK ANLAYK İFADE BIRAK... SONRA RETİVİT, MENŞIN, İNSTEGRAM DERKEN NERELERE
GELDİM. TORUN GÖRMEDEN KOMŞULARA KADAR GİDİP GELİVERİYİM BARİ...
CIVV CIVV CIV
CIVIL CIVIL
AMAN ALLAHIM NİNEM İSMİNİ BENİM DE BİLMEDİ. ĞİM IŞIKLI CINCIR GİBİ ŞEYİ Mİ ÇALMIŞ...
BU RESİMDE NE GÖRÜYORSUNUZ?
KORKUNÇ BİR CANAVAR DİŞLERİ PEN. ÇELERİ ÇOK İĞRENÇ!
PSİKOLOG
GÜNÜN NASIL GEÇTİ HAYATIM!
HASTAMLA SAMİMİYET KURUP KARI. MIN RESMİNİ GÖSTERMEM HİÇ DOĞRU OLMADI!

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Zekam bana değil, dünyaya ait." - Arthur Schopenhauer

● **Geçen yüzyılın başında "Hasta Adam'' bizdik, bu yüzyılın başında dünya artık hasta adam...**

● 80 milyonluk ülkede 'başkan yardımcısı' olarak Tansu Çiller'in adı geçiyorsa, milletçe Allah 'yardımcımız' olsun valla!

● **2019: Suphi'nin Seçimi...**

● Ne mail, ne kısa mesaj, ne vatsap. Hiçbiri 'pusula' kadar elektriklendiremez beni.

● **Dünya Sağlık Örgütü (WHO), 65 yaşa kadarı 'orta yaş' kabul etmiş, yaşlılık 80'den sonra başlıyormuş. Hiç bitmicek galiba bizim bu orta yaş, yaşlanmadan ölücez galiba lan!**

● Kısıtlı gücümüzün bir kısmıyla, parçası olduğumuz yaşam gücüne teşekkür etmeliyiz bir şekilde. Yaşam gücü de rica etmeli. Nihayet onu 'güç' diye sese sarmalayan benim, tek hece falan.

● **Hücre işinde gücünde, hormon alem kovalıyor...**

● Alman köyü Rammenau'da yaşıyor kaz çobanı Johanne Fichte, yoksul ve eğitimsiz. Bir pazar sabahı varlıklı bir baron (demek ki durumsuz baron da var) bu köye geliyor fakat vaazı kaçırıyor. Tasalandığını gören yaşlı bir köylü "Hiç üzülme, bizim kaz çobanı Johann vaazı tekrarlar"diyor. Hakikaten Johann, vaazı harfi harfine tekrar ediyor. Baron, bu acaip zihinden etkileniyor, eğitimini finanse ederek Fichte'yi ünlü yatılı okul Pforta'ya gönderiyor. Burada ve akabinde üniversitede çok başarılı oluyor, heyhat, baron sizlere ömür. Johann, özel dersler veriyor, Kant felsefesi öğrenmek isteyen bir öğrenci çıkınca, hayatında ilk kez Kant okuyor ve büyüleniyor... Varşova'da özel öğretmen olarak işe alındığı haberi gelince yürüyerek gidiyor oraya ama vardığında işin ona göre olmadığı söyleniyor. Könisberg yakınlarında oturan Kant'a gitmek için yola çıkıyor ordan, iki ayda varıyor lakin huzura kabul edilmiyor. Alışkanlıkların adamı Kant, o günlük yürüyüşüne çıkarken kasabalı saatını ayarlar, tanımadığı ziyaretçiyle görüşmez. Madem yanımda tavsiye mektubu yok, kendi mektubumu kendim yazarım diyerek çöküyor yazmaya Fichte, müthiş bir enerji patlamasıyla Kant'ın etik ve görevle ilgili görüşlerini din yorumuna uygulayarak "Bütün Vahiylerin Eleştrisi"ni yazıyor. Kant bu çalışmadan etkilenmekle kalmıyor ve basılmasını sağlıyor. Enteresan bir hata, muhtemel kurnaz yayıncının pazarlama hilesi olarak 'Eleştri' yazar adı olmadan çıkıyor. Çalışma öyle başarılı ki, Kant'a ait olduğu sanılıyor. Kant, bu kitabın 'çok yetenekli bir genç adam olan' Fichte'ye ait olduğunu açıklıyor. Kant'ın övgüsü genç adamın felsefedeki geleceğini garanti ediyor, bir buçuk yıl sonra Johanne Fichte, Jena Üniversitesi'nde profesör oluyor... Kaz çobanından filozof çıkaran hayat, kendi halindeki dağdaki çobana sataşanları affet sen, "Hazineye malik viraneler var" diyen Erzurumlu İbrahim Hakkı, nurlar içinde yatıyor...

> ***Bana güvenme dünya ekonomisi. Faniyim.***

● **Ne garip bir filozof Schopenhauer. Çalışmalarını izinsiz olarak kurcalayanları şaşırtmak için sahte başlıklar altında kişisel notlar düşüyormuş. O kadar işin içinde, bir de onunla uğraş! Hayır, iyi ki notların kolpalığı anlaşılmış da o sahte çalışmalar kitaplaşmamış... (Şehvet güdüsünü en büyük tehlike olarak gören filozof, yıldızları gizleyen günışığına benzetiyormuş cinsel tutkuyu.)**

● Wagner Love diye futbolcu var, erotik film kahramanı gibi...

● **Barış Kaya ve Soner Caner'in yönettikleri "Rauf'' adlı filmi izledim, çok güzel. Uluslararası festivallerde (şimdilik) 27 ödül aldı Rauf, devamını dilerim. Barış Kaya'ya "Başroldeki çocuğun adı ne'' diye sordum, "Alen'' dedi. ''Ermeni mi'' dedim, "Yoo, babası Alain Delon'un hayranıymış'' dedi Barış. "Aha, ben bunu yazarım'' dedim...**

● Zombi niye asabi? Ne güzel, ölüyken cana gelmişsin, ne bu sinir, bu celal? En fazla gene ölürsün, yaşamadığın şey mi be canımın içi!?

● **Bodrum'a bir tahsildar gitmiş, para meselesi için. Bodrum'daki işadamı 'adam gönderdiler' diye duyum alınca, tahsildarı tetikçi sanarak yakalatmış, huzuruna getirtmiş. İyice konuşunca, adamın sadece memur olduğu ortaya çıkmış. "Yine de ben seni hemen bırakmam, misafirim olacaksın'' demiş. Durduk yere tahsildar adamın tesisinde bir hafta mecburi tatil yapmış. İşadamı, arada bir havuzda falan denk gelince ''Nasıl gidiyo'' diye halini hatrını da soruyomuş tahsildarın. Hatta "iyi adamsın ama şu saçı sakalı bi toparlat'' diye berbere bile göndermiş. Bir günlüğüne gidip, bir hafta sonra ibrik gibi pırıl pırıl dönmek...**

> ***Çevresindekiler aşırı salak olduğu için zeki sanılıyor bazı insanlar...***

● Bu kadar çok 'matematik' lafı geçmesine rağmen, matematikte bu kadar başarısız olmamız nasıl açıklanır peki? Kara sevda gibi...

● Kupa papazının adı "Rıfkı'' king oyununda. Kim koyduysa koymuş, net tutmuş! Acaba diğer dillerde ne diyorlar Rıfkı'ya, merak içindeyim. Bence Rıfkı, evrensel bir isim. Konu hakkında bilgisi olan belirsin...

● **Stephan Hawking, dünyaya 3 milyar ışık yılı uzaktaki bir galaksiden güçlü radyo dalgaları geldiğini tespit etmiş. Tüm alemi tarasak, Hawking'ten daha ilginç bir canlı bulamayız, bunu kabul edelim. Ayrıca radyo demode olmasına rağmen dalgalarının halen popüler olması da enteresan. Bakalım, bulursak yeni galaksi, bulamazsak gene hay aksi...**

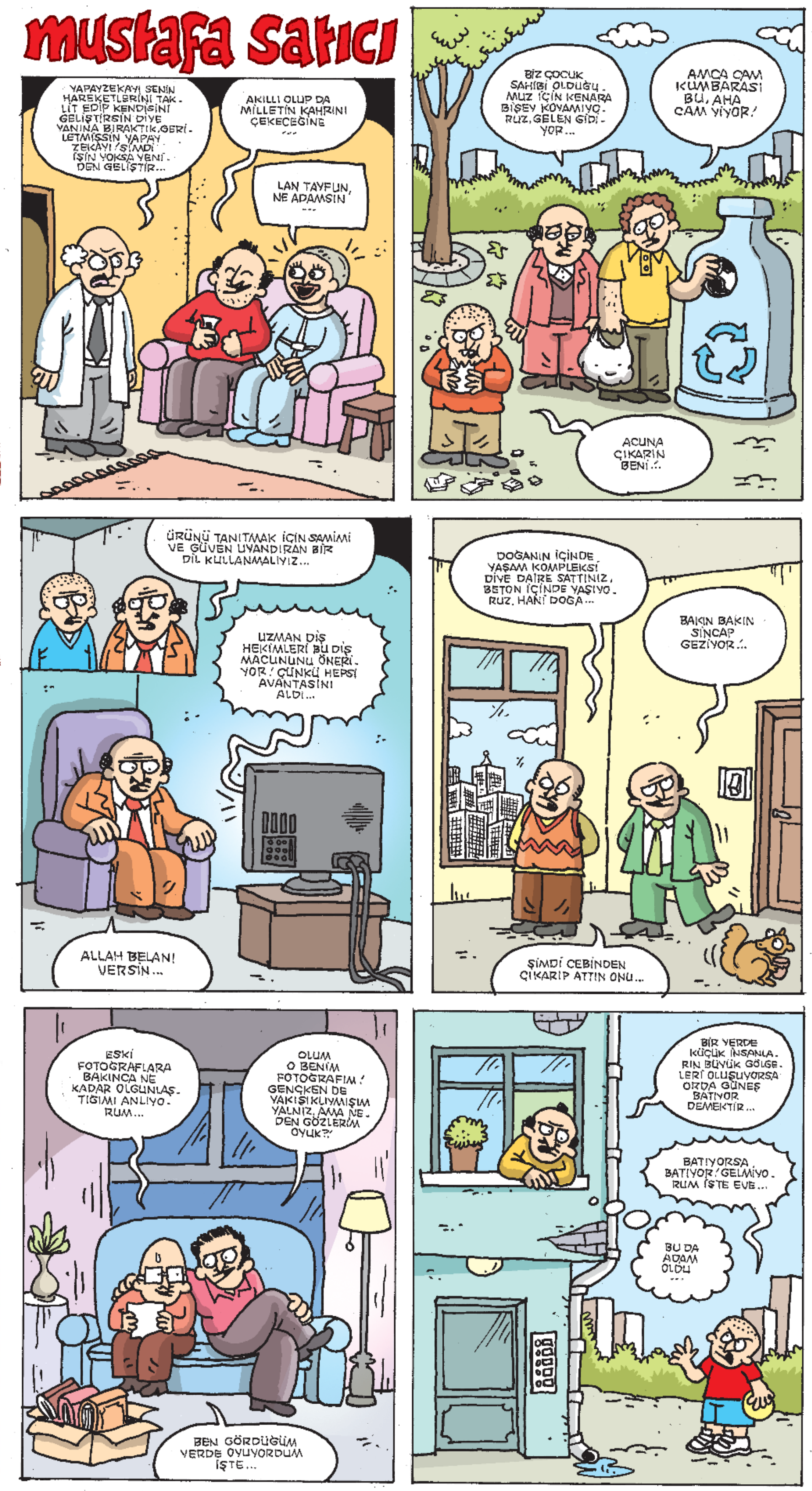
● Karşılaştırmalı Edebiyat: "Geçmiş, asla ölü değildir; geçmiş, geçmiş bile değildir." - William Faulkner... "Söverim gelmişine geçmişine, ayıpsa ayıp!" - Sezen Aksu...

● **Firuzağa'da çay getirdi garson, arkadaki turuncu ışığın etkisiyle kulakları pamuk şeker gibi pembeleşti. O rengi tekrar görebilmek için gene çay istedim, değişik yerden geliyordu, "Bu taraftan'' dedim, ışığın açısından geldi, gene göründü o saydam, tereddütsüz pembelik...**

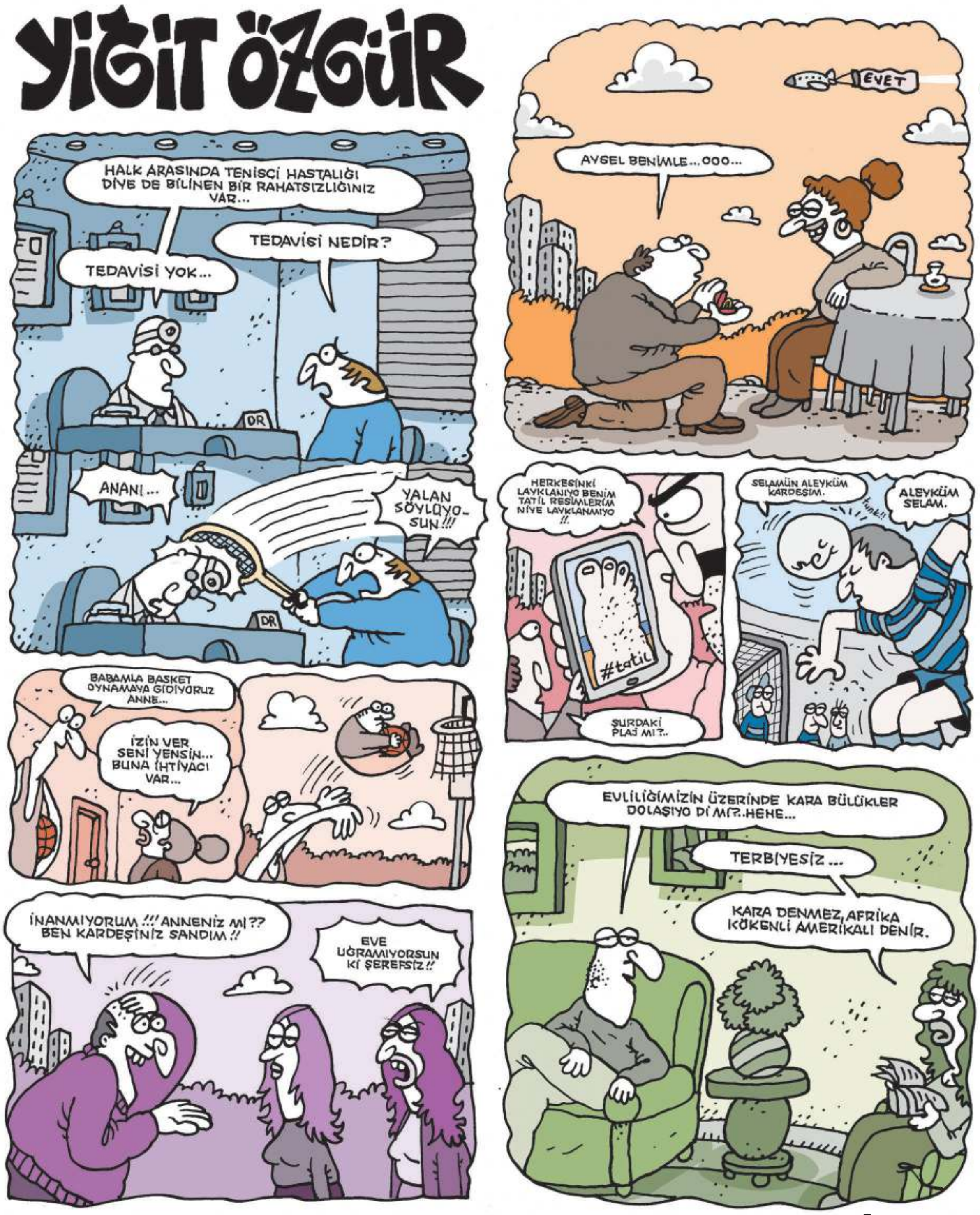
● Beyoğlu'nda yere düşmüş bir iskambil kağıdı gördüm, bi baktım, karo kızı. O kadar kağıdın içinde niye kız? Beyoğlu'nda kötü yola düşen kızları hatırlatır gibi... Güzel Allahım, en çok onları koru, kötü yola düşenleri. Kurtar onları...

vedatozdemiro@gmail.com

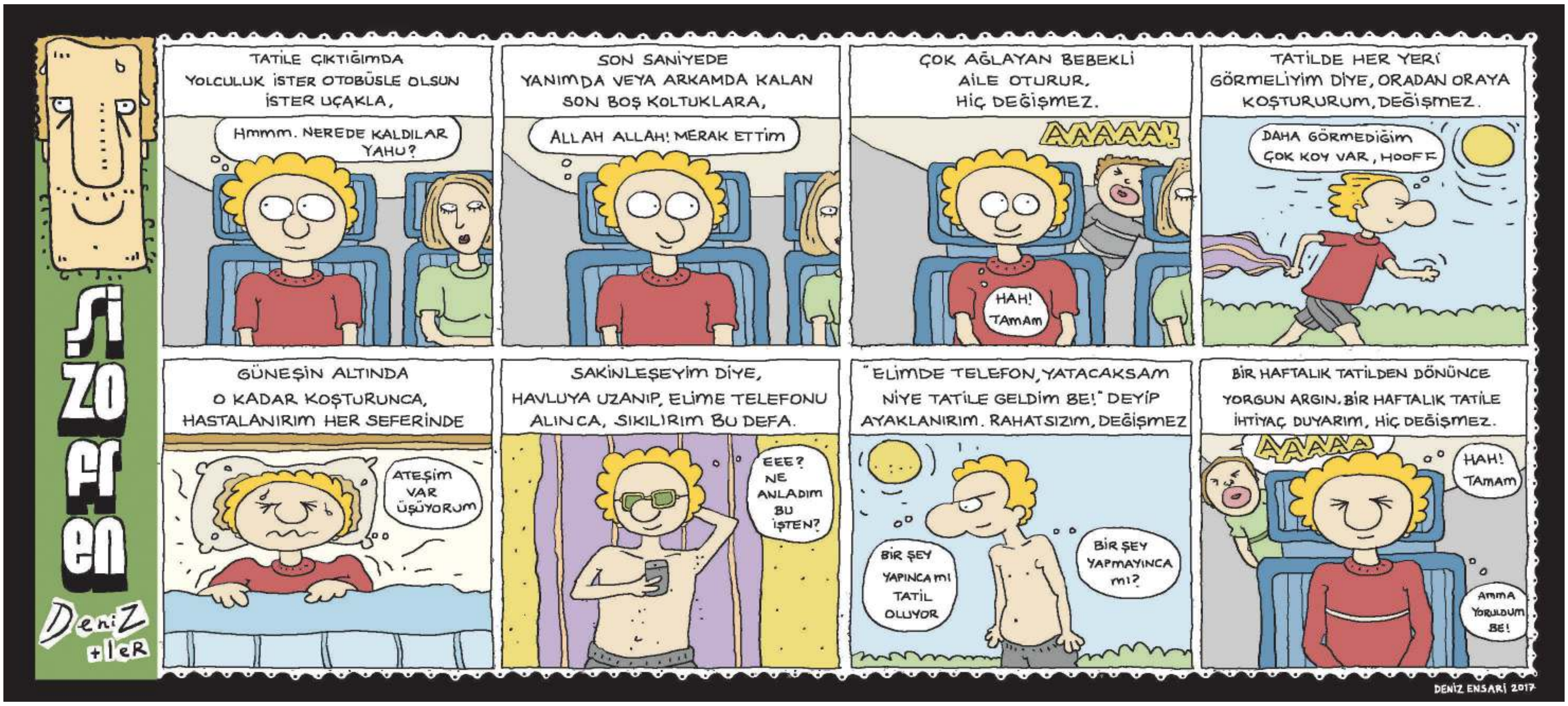
yigit@comic.com

Normal şartlar altında inşaatlar bazı istisnai hâller dışında gündüz yapılır, hele başlangıç aşaması ise hemen her zaman gündüz gözüyle gerçekleşir. Ama **Yeni Türkiye**'de inşaatların artık gece yarısı operasyonlarıyla, neredeyse askeri parola ve işaretlerle, baskın şeklinde yapıldığını görebilirsiniz. Ve **normal şartlar altında** geceleri sadece nöbetçi memurlar, eczaneler, taksiciler ve biraz da hırsızlar çalışırken **Yeni Türkiye'de** buna dozer ve ekskavatör operatörleri de eklenmiş durumdadır. Nasıl geçmişte üzerinde güneş batmayan imparatorluklar varsa **Yeni Türkiye** de bu gidişle üzerine güneş doğmayan bir şantiyeye dönüşebilir.

Ve yine **normal şartlar altında** yollar insanların evlerinden işlerine, okullarına gidip gelmesini sağlamak için yarattıkları trafiğin üzerinde gerçekleştiği birer araçtır. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye'de** yollar ya daha fazla rant yaratma ya da daha kötüsü düpedüz genç bir cumhuriyetin çocuklarının kendi elleriyle yeşerttikleri değerleri hınçla paramparça etmek için bir intikam vesilesi görmektedir.

Normal şartlar altında bilhassa Türkiye'de bir tacirin, sanayicinin, kobi sahibinin falan ansızın altına lüks bir otomobil çekmesi, eti budu ortadayken "temsil giderlerine" büyük paralar ayırmaya başlaması bilenler için artık batmaya başladığına işarettir. Alacaklılarına ve kredi, borç istediklerine "sağlamım" mesajı vermek için girişilen bu çaba çoğu kez işe yaramadığı için olacak ki, hemen herkes ansızın artan bu temsil giderlerinin, kötüye gidişin işareti olduğunu bilir. Buna benzer bir şekilde büyük imparatorlukların falan çökmelerinden az evvel hâkim oldukları toprakların dört bir yanına yeri geldiğinde dev borç yüklerinin altına girerek, yazlık kışlık saraylar yaptırdıkları görülebilir.

@baris_uygur

Furkanözçoban

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Yonca Evcimik'in Yoncimik bebekleri işi nasıl gitti acaba? Bir süredir beni uykularımdan uyandıran soru bu. İnşallah başarısız olmamıştır, inşallah o girdiği Yoncimik bebek işinden alnının akıyla çıkmıştır da evine haciz getirtmemiştir. Çünkü Yoncimik bebek, Paris Hilton prototipi Barbie bebeklere kuvvetli bir cevaptı. Google'a sorsam belki söyler battı mı çıktı mı ama alacağım cevaptan da çok korkuyorum, Yoncimik bebek Rainbow Dash'lerin, Twilight Sparkle'ların gölgesinde kalmıştır diye tedirgin oluyorum.

Bu arada Yonca Evcimik demişken 90'lar pop müziğini günümüzle kıyasladığımız zaman pop müzik yıllarca yemiş içmiş, vur patlasın çal oynasın eğlenmiş sonra da tövbekar olmuş bir adama benziyor. Resmen eskinin bir oturuşta bir büyük deviren pop müziği şimdi anonim alkolik olmuş, umreye gidip gelmiş, annesine de "Ana beni münasip bulduğun biriyle evlendir," diyerek görücü usulü evlenmiş gibi duruyor. Biz 90'larda internetin eksikliğini hissetmezdik yahu video klipler sayesinde, o derece diyorum size. Şimdiki klipleri al Amiş televizyonunda oynat sırıtmaz. Ha Amiş'lerin televizyonu yok tabii ama olsa oynatırdın.

Durduk yere nostalji yapmışken, bir derdimden daha bahsetmek isterim. Hepinizin seyrettiğine eminim: Ortadirek Şaban'da, Şaban'ın sevdiği kızın gözüne girmek için her sporu deneyip eline yüzüne bulaştırdığını biliyorsunuz. Şaban'ın sevdiği kızın ise Erkan diye bir manitası var. Erkan'ın kariyeri ilkokul çocuğu hayâlleri gibi: Atletizmin her dalında rekortmen, yıldız futbolcu, süper sörfçü, karate, tekvando, judo her alanda Türkiye, Balkan, Avrupa ve Dünya rekorları kırıp duruyor. Zaten o yüzden Erkan'a şampiyonlar şampiyonu diyorlar. Yetmiyor, son saniye basketiyle Koraç kupasını da Türkiye'ye kazandırarak basketbolu da fethediyor.

Hah işte orada, şampiyonlar şampiyonu Erkan'a özenen Şaban gidip basket oynamaya da kalkıyor ama bunu zenci olmadığı için içeri bile almıyorlar. E bu ne yapıyor? Yüzünü kömürle siyaha boyayıp, arka arkaya altı yıl şampiyon olmuş New York Havhavs takımından geldiğini söyleyerek takımla maça çıkıyor, basketleri de çatır çatır atıyor. Yani

her şeyi eline yüzüne bulaştıran Ortadirek Şaban, baskette oluyor size bir Kerim Abdülcabbar. Ama antrenörle kulüp başkanı Şaban'a sarılıp öpünce kömür karası onlara da bulaşıyor, Şaban'ın zenci olmadığını anlayarak takımdan kovuyorlar. E iyi de, pırıl pırıl oynuyordu? Anlamadım ki ben o işi?

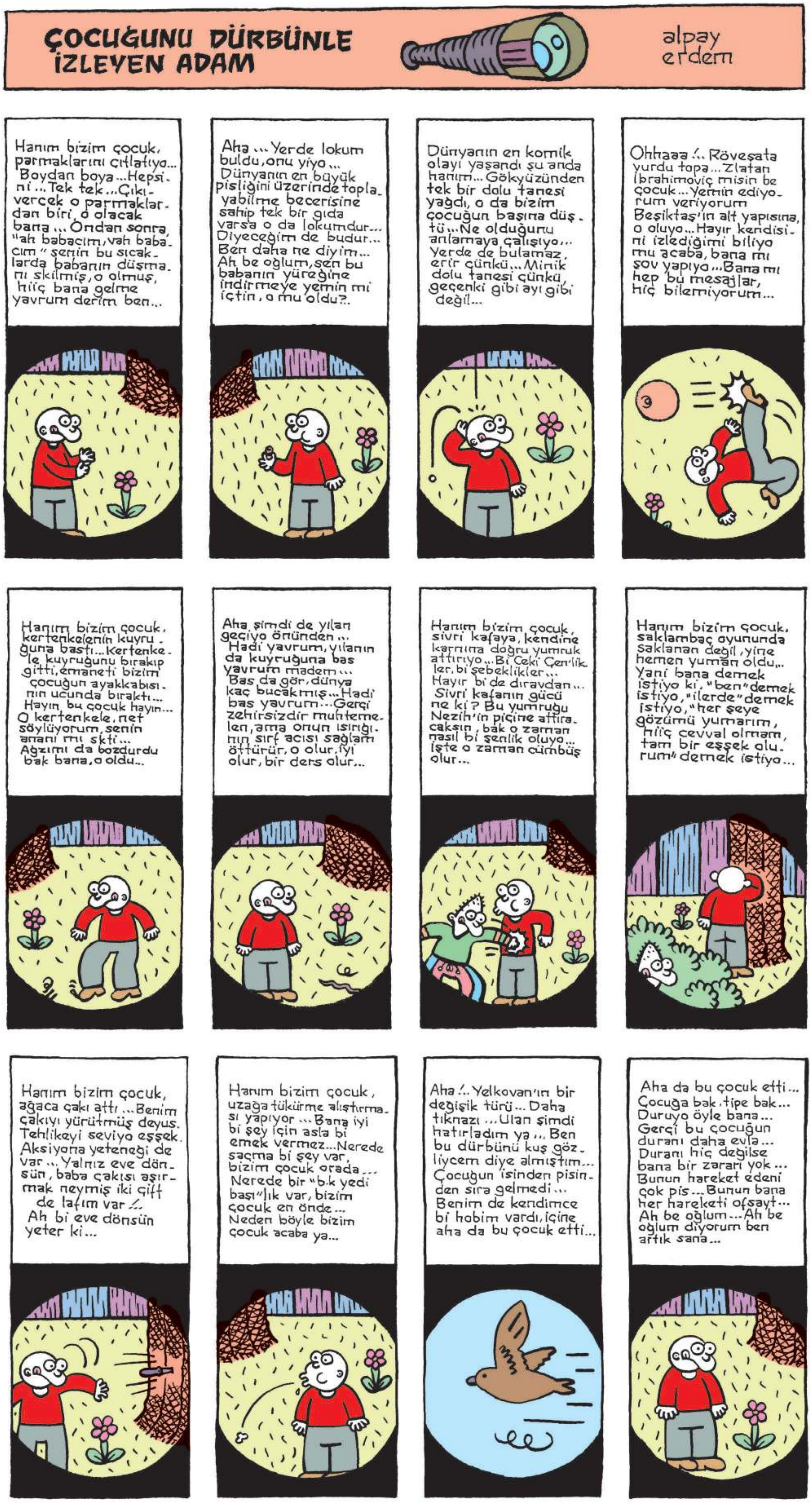
Bu arada filmde Şaban'dan yanayız, zira şampiyonlar şampiyonu Erkan sevimsiz biri gibi gösteriliyor. Ama kimse kusura bakmasın da Erkan gibi adam dünyaya bin yılda bir gelir. Ulan Erkan'ın yaptığı sevimsizliğin bin katını yapan adamları yirmi yıl önce bir kupa aldı diye millet daha düne kadar hâlâ sırtında taşıdı, bugün bindirseler yine taşır, siz kimin köyünü sordunuz? Neymiş Erkan, manitasına asılan Ortadirek Şaban'ı rencide ediyormuş. İyi de bu Şaban kadar yapışkan adam her gün sevgilisine asılsa, rahmetli Erdal İnönü bile çileden çıkar iki tane ekleştirirdi be yahu? Erdal İnönü'den dayak yiyecek yapışkanlıktan bahsediyorum bakın, tahayyül etmesi bu denli zor bir yılışıklık. Yani resmen filmin iyisi itin kopuğun biri, filmin kötüsü ise yüzyılda bir dünyaya gelecek komple bir sporcu, gerçek bir kahraman. Aslan Erkan.

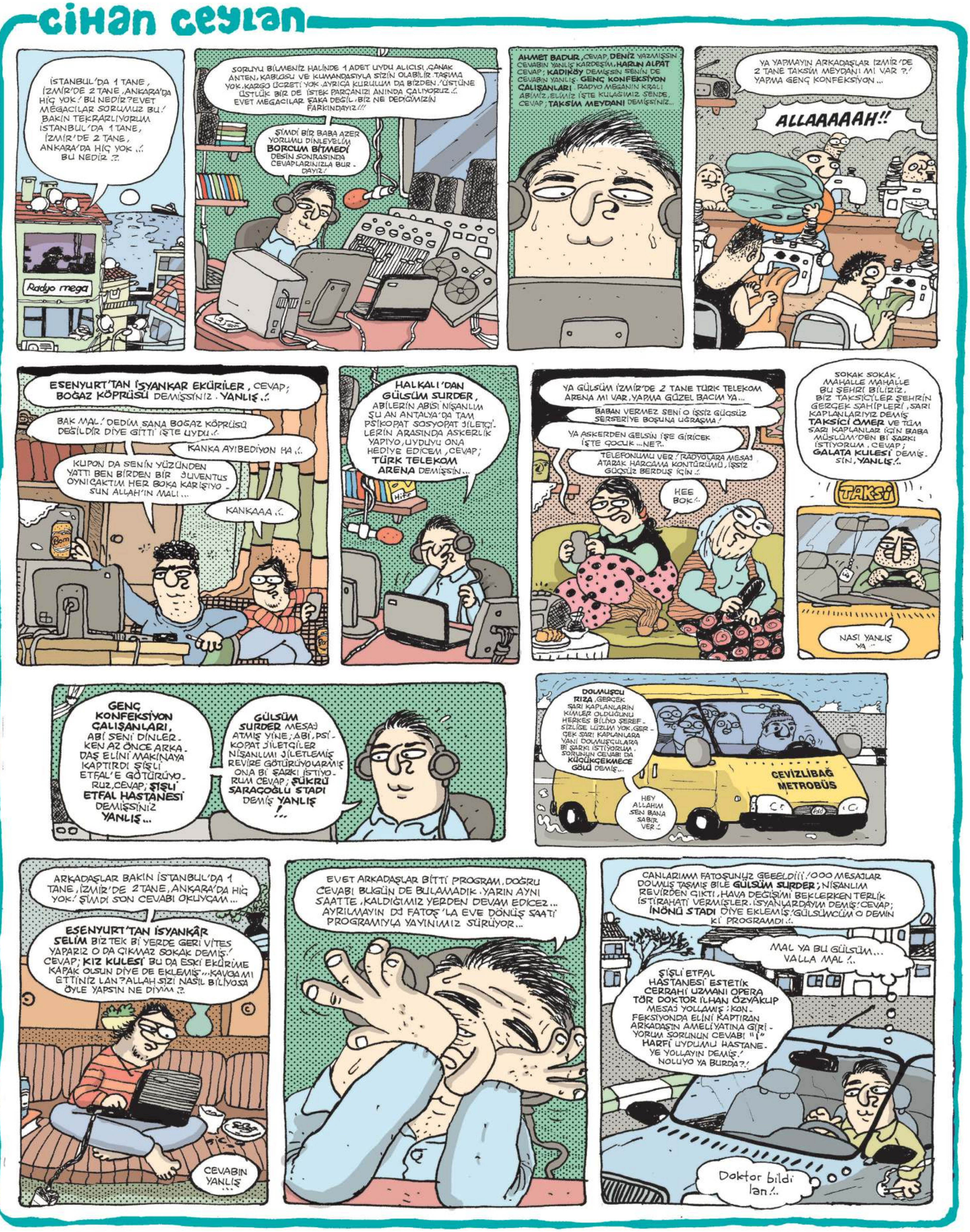
Filmde bir de silah kaçakçısı Adnan Kaşıkçı'yı temsilen Adnan Bıçakçı var, o da Erkan ve Şaban'ın aşık olduğu kızın dedesi. Film onu da iyiler arasında sunuyor. Bir de kalantorun torununu kaçırıp fidye isteyenler var, onların liderini de Yavuzer Çetinkaya oynuyor. Ha gerçek hayatta torun kaçırmaya ben de karşıyım ama rahmetli Yavuzer abimiz gerçek hayatta bile torun kaçırsa "Vardır bir bildiği," diyecek kadar da Yavuzer Çetinkaya fanıyım.

Serinkanlı düşününce filmin iyi karakterleri silah kaçakçısı hırsız bir kalantorla, elâlemin sözlüsüne asılan (basket hariç) kifayetsiz muhterisin teki. Filmin baş kötüsü zaten şampiyonlar şampiyonu: Michael Phelps'ten Michael Jordan'a, Sergei Bubka'dan Martina Navratilova'ya tüm spor efsanelerini tek bünyede toplamış bir insan. Tek yamuğu sevgilisine asılan adamı elinden tutup denize atmak (ki onlarda da Ortadirek Şaban lavuğu meydan okuyor). Filmin diğer kötüsünü zaten Yavuzer Çetinkaya oynuyor, ben ne diye filmin iyilerini tutayım arkadaş?

Ben buradan Yeşilçam'a sesleniyorum, şampiyonlar şampiyonu Erkan'ın hakkını yediniz. Derhâl şampiyonlar şampiyonu Erkan kardeşimize itibarını iade ediniz. Söyleyeceklerim bu kadar.

ÖMER GÖKSEL
BU ŞİMDİ VEGAN MENÜ MÜ ?..
NİYE BEĞENMEDİN Mİ?
YOO ... ANNEMİN GÜN TABAĞIYMIŞ ZATEN BU...
PIRT!
Bİ SAATTİR G.TÜNLE Mİ DİNLİYODUN?..
BİZE GELSENE, RADYO DİNLERİZ! KOLAYLA CİPS DE ALIRIZ...
?
SEVMEZ MİSİN 90'LARI!
?
MORUK BİŞİ DİYCEM.
SANIRIM BİZİM TEN UYUMUMUZ VAR... DOKUN BAK Bİ.
PARDON? SANDALYE BOŞ MU?
DOLU DE! DOLU...
AŞKIM DESENEE... AŞKI
TABİİ ALABİLİR-SİNİZ!..
ROBOTLAR DÜNYAYI ELE GEÇİRİYOR!
DUR YAV! BİZİM OĞLAN BAKSIN ANLIYO BAYAA!
20 QWLER BUNLAR KUANTUM DATLI 300 ÇEKİRDEK.
HAVALAR SERİNLEDİ DİYE GİYİNİYOSUN Dİ Mİ?
HI?
KÖTÜ BİŞİY YOK Dİ Mİ?..

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM
alpay erdem
Hanım bizim çocuk, parmaklarını çıtlatıyo... Boydan boya... Hepsini... Tek tek... Çıkıvercek o parmaklardan biri, o olacak bana... Ondan sonra, "ah babacım, vah babacım" senin bu sıcaklarda babanın düşmanı skilmiş, o olmuş, hiiç bana gelme yavrum derim ben...
Aha... Yerde lokum buldu, onu yiyo... Dünyanın en büyük pisliğini üzerinde toplayabilme becerisine sahip tek bir gıda varsa o da lokumdur... Diyeceğim de budur... Ben daha ne diyim... Ah be oğlum, sen bu babanın yüreğine indirmeye yemin mi içtin, o mu oldu?..
Dünyanın en komik olayı yaşandı şu anda hanım... Gökyüzünden tek bir dolu tanesi yağdı, o da bizim çocuğun başına düştü... Ne olduğunu anlamaya çalışıyo... Yerde de bulamaz, erir çünkü... Minik dolu tanesi çünkü, geçenki gibi ayı gibi değil...
Ohhaaa!.. Röveşata yurdu topa... Zlatan İbrahimoviç misin be çocuk... Yemin ediyorum veriyorum Beşiktaş'ın alt yapısına, o oluyo... Hayır kendisini izlediğimi biliyo mu acaba, bana mı şov yapıyo... Bana mı hep bu mesajlar, hiç bilemiyorum...
Hanım bizim çocuk, kertenkelenin kuyruğuna bastı... Kertenkele kuyruğunu bırakıp gitti, emaneti bizim çocuğun ayakkabısının ucunda bıraktı... Hayın bu çocuk hayın... O kertenkele, net söylüyorum, senin ananı mı skti... Ağzımı da bozdurdu bak bana, o oldu...
Aha şimdi de yılan geçiyo önünden... Hadi yavrum, yılanın da kuyruğuna bas yavrum madem... Bas da gör, dünya kaç bucakmış... Hadi bas yavrum... Gerçi zehirsizdir muhtemelen, ama onun ısırığının sırf acısı sağlam öttürür, o olur, iyi olur, bir ders olur...
Hanım bizim çocuk, sivri kafaya, kendine karnına doğru yumruk attırıyo... Bi Çeki Çen'likler, bi şebeklikler... Hayır bi de dıravdan... Sivri kafanın gücü ne ki? Bu yumruğu Nezih'in piçine attıracaksın, bak o zaman nasıl bi şenlik oluyo... İşte o zaman cümbüş olur...
Hanım bizim çocuk, saklambaç oyununda saklanan değil, yine hemen yuman oldu... Yani bana demek istiyo ki, "ben" demek istiyo, "ilerde" demek istiyo, "her şeye gözümü yumarım, hiiç cevval olmam, tam bir eşşek olurum" demek istiyo...
Hanım bizim çocuk, ağaca çakı attı... Benim çakıyı yürütmüş deyus. Tehlikeyi seviyo eşşek. Aksiyona yeteneği de var... Yalnız eve dönsün, baba çakısı aşırmak neymiş iki çift de lafım var!.. Ah bi eve dönsün yeter ki...
Hanım bizim çocuk, uzağa tükürme alıştırması yapıyor... Bana iyi bi şey için asla bi emek vermez... Nerede saçma bi şey var, bizim çocuk orada... Nerede bir "b.k yedi başı"lık var, bizim çocuk en önde... Neden böyle bizim çocuk acaba ya...
Aha!.. Yelkovan'ın bir değişik türü... Daha tıknazı... Ulan şimdi hatırladım ya... Ben bu dürbünü kuş gözliycem diye almıştım... Çocuğun işinden pisinden sıra gelmedi... Benim de kendimce bi hobim vardı, içine aha da bu çocuk etti...
Aha da bu çocuk etti... Çocuğa bak, tipe bak... Duruyo öyle bana... Gerçi bu çocuğun duranı daha evla... Duranı hiç değilse bana bir zararı yok... Bunun hareket edeni çok pis... Bunun bana her hareketi ofsayt... Ah be oğlum... Ah be oğlum diyorum ben artık sana...

cihan ceylan
İSTANBUL'DA 1 TANE, İZMİR'DE 2 TANE, ANKARA'DA HİÇ YOK! BU NEDİR? EVET MEGACILAR SORUMUZ BU! BAKIN TEKRARLIYORUM İSTANBUL'DA 1 TANE, İZMİR'DE 2 TANE, ANKARA'DA HİÇ YOK..! BU NEDİR..?
Radyo mega
SORUYU BİLMENİZ HALİNDE 1 ADET UYDU ALICISI, ÇANAK ANTEN, KABLOSU VE KUMANDASIYLA SİZİN OLABİLİR. TAŞIMA YOK, KARGO ÜCRETİ YOK. AYRICA KURULUM DA BİZDEN! ÜSTÜNE ÜSTLÜK BİR DE İSTEK PARÇANIZI ANINDA ÇALIYORUZ..! EVET MEGACILAR ŞAKA DEĞİL, BİZ NE DEDİĞİMİZİN FARKINDAYIZ!!!
ŞİMDİ BİR BABA AZER YORUMU DİNLEYELİM **BORCUM BİTMEDİ** DESİN SONRASINDA CEVAPLARINIZLA BURDAYIZ!
AHMET BADUR, CEVAP, **DENİZ** YAZMIŞSIN CEVABIN YANLIŞ KARDEŞİM, **HARUN ALPAT** CEVAP; **KADIKÖY** DEMİŞSİN SENİN DE CEVABIN YANLIŞ. **GENÇ KONFEKSİYON ÇALIŞANLARI**. RADYO MEGANIN KRALI ABİMİZ, ELİMİZ İŞTE KULAĞIMIZ SENDE, CEVAP; **TAKSİM MEYDANI** DEMİŞSİNİZ...
YA YAPMAYIN ARKADAŞLAR İZMİR'DE 2 TANE TAKSİM MEYDANI MI VAR?! YAPMA GENÇ KONFEKSİYON...
ALLAAAAAAH!!
ESENYURT'TAN İSYANKAR EKÜRİLER, CEVAP; **BOĞAZ KÖPRÜSÜ** DEMİŞSİNİZ. **YANLIŞ..!**
BAK MAL! DEDİM SANA BOĞAZ KÖPRÜSÜ DEĞİLDİR DİYE GİTTİ İŞTE UYDU..!
KANKA AYIBEDİYON HA..!
KUPON DA SENİN YÜZÜNDEN YATTI BEN BİRDEN BİR JUVENTUS OYNICAKTIM HER BOKA KARIŞIYOSUN ALLAH'IN MALI...
KANKAAA..!
HALKALI'DAN GÜLSÜM SURDER, ABİLERİN ABİSİ NİŞANLIM ŞU AN ANTALYA'DA TAM PSİKOPAT SOSYOPAT JİLETÇİLERİN ARASINDA ASKERLİK YAPIYO, UYDUYU ONA HEDİYE EDİCEM, CEVAP; **TÜRK TELEKOM ARENA** DEMİŞSİN...
YA GÜLSÜM İZMİR'DE 2 TANE TÜRK TELEKOM ARENA MI VAR, YAPMA GÜZEL BACIM YA...
BABAN VERMEZ SENİ O İŞSİZ GÜÇSÜZ SERSERİYE BOŞUNA UĞRAŞMA!
YA ASKERDEN GELSİN İŞE GİRİCEK İŞTE ÇOCUK...NE?..
TELEFONUMU VER! RADYOLARA MESAJ ATARAK HARCAMA KONTÜRÜMÜ, İŞSİZ GÜÇSÜZ BERDUŞ İÇİN..!
HEE BOK!..
SOKAK SOKAK, MAHALLE MAHALLE BU ŞEHRİ BİLİRİZ. BİZ TAKSİCİLER ŞEHRİN GERÇEK SAHİPLERİ, SARI KAPLANLARIYIZ DEMİŞ **TAKSİCİ ÖMER** VE TÜM SARI KAPLANLAR İÇİN BABA MÜSLÜM'DEN Bİ ŞARKI İSTİYORUM, CEVAP; **GALATA KULESİ** DEMİŞSİN, **YANLIŞ!..**
TAKSİ
NASI YANLIŞ YA..
GENÇ KONFEKSİYON ÇALIŞANLARI, ABİ SENİ DİNLERKEN AZ ÖNCE ARKADAŞ ELİNİ MAKİNAYA KAPTIRDI ŞİŞLİ ETFAL'E GÖTÜRÜYORUZ, CEVAP; **ŞİŞLİ ETFAL HASTANESİ** DEMİŞSİNİZ **YANLIŞ...**
GÜLSÜM SURDER MESAJ ATMIŞ YİNE; ABİ, PSİKOPAT JİLETÇİLER NİŞANLIMI JİLETLEMİŞ REVİRE GÖTÜRÜYOLARMIŞ ONA Bİ ŞARKI İSTİYORUM CEVAP; **ŞÜKRÜ SARAÇOĞLU STADI** DEMİŞ **YANLIŞ!...**
DOLMUŞÇU RIZA, GERÇEK SARI KAPLANLARIN KİMLER OLDUĞUNU HERKES BİLİYO ŞEREFSİZLİĞE LÜZUM YOK, GERÇEK SARI KAPLANLARA YANİ DOLMUŞÇULARA Bİ ŞARKI İSTİYORUM, SORUNUN CEVABI DA **KÜÇÜKÇEKMECE GÖLÜ** DEMİŞ...
CEVİZLİBAĞ METROBÜS
HEY ALLAHIM SEN BANA SABIR VER!..
ARKADAŞLAR BAKIN İSTANBUL'DA 1 TANE, İZMİR'DE 2 TANE, ANKARA'DA HİÇ YOK! ŞİMDİ SON CEVABI OKUYCAM...
ESENYURT'TAN İSYANKÂR SELİM BİZ TEK Bİ YERDE GERİ VİTES YAPARIZ O DA ÇIKMAZ SOKAK DEMİŞ! CEVAP; **KIZ KULESİ** BU DA ESKİ EKÜRİME KAPAK OLSUN DİYE DE EKLEMİŞ...KAVGA MI ETTİNİZ LAN? ALLAH SİZİ NASIL BİLİYOSA ÖYLE YAPSIN NE DİYİM..?
CEVABIN YANLIŞ...
EVET ARKADAŞLAR BİTTİ PROGRAM, DOĞRU CEVABI BUGÜN DE BULAMADIK. YARIN AYNI SAATTE, KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDİCEZ... AYRILMAYIN DJ FATOŞ'LA EVE DÖNÜŞ SAATİ PROGRAMIYLA YAYINIMIZ SÜRÜYOR...
CANLARIMM FATOŞUNUZ GEEELDİİİ! OOO MESAJLAR DOLMUŞ TAŞMIŞ BİLE **GÜLSÜM SURDER**; NİŞANLIM REVİRDEN ÇIKTI, HAVA DEĞİŞİMİ BEKLERKEN TERLİK İSTİRAHATİ VERMİŞLER. İSYANLARDAYIM DEMİŞ! CEVAP; **İNÖNÜ STADI** DİYE EKLEMİŞ! GÜLSÜMCÜM O DEMİNKİ PROGRAMDI..!
MAL YA BU GÜLSÜM... VALLA MAL!..
ŞİŞLİ ETFAL HASTANESİ ESTETİK CERRAHİ UZMANI OPERATÖR DOKTOR İLHAN ÖZYAKUP MESAJ YOLLAMIŞ; KONFEKSİYONDA ELİNİ KAPTIRAN ARKADAŞIN AMELİYATINA GİRİYORUM SORUNUN CEVABI "İ" HARFİ UYDUMU HASTANEYE YOLLAYIN DEMİŞ! NOLUYO YA BURDA?!
Doktor bildi lan!..

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
SENİN BEN KULLANACAĞIN ARABAYA SOKAYIM E MI HASAN! LAN MADEM BİLMİYORSUN NE SKİME KULLANIYORSUN. ÖLÜYODUK AZ DAHA.
OLUM KESKİN VİRAJDA İŞARET YOKSA ÖNÜMÜZ DE DÜZ GİBİYDİ HEM ÇOK BİLİYODUN SEN KULLANSAYDIN.
ÖHÖM! BENİM EHLİYET YOK OLUM OLSA KILLANIRDIM. EE NOLUCAK SKTİN ARABAYI!?!
BİŞİY OLMAZ SİGORTALI O ARABALAR ZATEN GÖRDÜN ÇEKİCİ GELDİ ALDI HEMEN.
HEMEN Mİ, ÜÇ SAAT BEKLE. DİK LÖ!
NEYSE SKTİRET. CANA GELMEDİ HEM, TEMİZ HAVAYA DOYDUK!
HARBİ NEFES ALDIK!
LA NE NEFES ALMASI. ÖHÖ ÖHÖ KNOORGH EBEMİ SKTİNİZ TEPE BAYIR ÖHÖ ÖHHÖRGHÖGGHÖLG.
İÇERSEN ÖYLE GÜNDE OTUZ SİGARA BÖYLE TEKLERSİN İŞTE.
DİNİME KÜFREDEN MÜSLÜMAN OLSA AMK. ÖHHÖÖRLLGH!
EYVAH!
BÖHHÖÖARGHHH ÖHHÖÖLÇH HIRRRKK.
YEDİN YAYLA SÜTLAÇINI, ALDIN OKSİJENİ ZEHİRİ ATIYOSUN İŞTE...
SKRİM ŞİMDİ ZEHRÖRRGH IMMH!
NİYE LAN CİĞERLER YÜKSEKTEN KÜÇÜLDÜ BOL OKSİJEN İÇİN TEMİZLENİYO...
SKTİRET OLUM ONU, ŞURDA Bİ YERDE DEREYE GİRELİM.
İLERDE RAHAT Bİ YER VAR RAHATLARSIN ORDA.
HA İYİ TAMAM SERİN OLMAZ MI BURALAR 31 DERECE NE?
ŞANSINA İŞTE OLUM YAĞMUR ÇAMUR YOK.
VAAY GÜZELMİŞ ŞST KORAY CİNS Bİ HAREKET YAPIP UĞRAŞTIRMA BİZİ...
HERKES RAAD OLSUN BABA GELİYO!
WOUWWW!..
LAN OLUM DİKKAT ET! SALAK SALAK HAREKETLER YA...
DAHA DEMİN TEKLİYORDUN MINAKIM!
HASKTİR ADAM GİDİYO OLUM NAPICAZ. KOŞ ÇABUK KOŞ!
ÇANTALARI BIRAKALIM ZORLAR.
ULAN KORAY YAPACAĞIN İŞİ SKİM SENİN BİLMEDİĞİN YERDE COŞMAK NEDİR?
DİNLEMİYO KI, DERE. YE YAKIN KOŞALIM GÖZÜMÜZDEN KAÇMASIN...
TAMAM ŞU TARAFTA BOŞLUK VAR.
HEY, SKİM YA YOK ABİ.
DUR PES ETME BAKALIM
MAL ABİ BU ADAM HER YERE BAK. TIM HİÇ Bİ YERDE İZ YOK!
AKUTU FALAN MI ARASAK BİRAZ DAHA MI BAKSAK.
TELEFON ÇEKİYORSA ARA Bİ ÇIPLAK Bİ DE DENYO!
YOK ÇEKMİYO BURDA!
O SES NEYDİ?
ŞU TARAFTAN GELDİ.
SENİN BEN KAFATASINI SKİM KORAY! İYİ MİSİN!
BURDA? BURDA?
BETER OL! PİÇ!..
ZORLA ÇIKTIM!
IIH ÜÇ KERE Mİ NE, KAFAMI ÇARPTIM...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

OMEGA KAÇ?

*Edinburgh Üniversitesi'nden Prof. John Friedman yönetimindeki bir grup araştırmacı, sağlığına önem vermesine rağmen bu konuda herhangi bir adım atmayan insanları tanımlamak için bir kavram öne sürdü: **"Faydasız sağlık"**. Faydasız sağlık kavramı, sağlıklı olmak gerekliliğine inanmasına rağmen bir türlü herhangi bir girişimde bulunmayan insanları tanımlıyor. Bu garip durum karşısında üşengeçlik, boşvermişçilik, farketmezcilik, hiççilik gibi kavramların yetersiz kaldığını düşünen araştırmacılar dünyanın dört bir yanından "faydasız sağlık" mağdurlarıyla mülakatlar yapmaya ve kavramı bir temele oturtmaya çalışıyorlar. Aşağıda araştırmanın Türkiye ayağında görüşülen faydasız sağlık mağduru F.B.'yle yapılan nehir söyleşiden bir bölüm okuyacaksınız.*

Prof. Friedman: Seninle günlerdir konuşuyoruz, ama bir yere ulaştığımızı söylemek çok zor. Defalarca B-12 vitamini ve Omega-3 satın aldığını, ama bu takviyeleri miatları doluncaya kadar kullanmadığını ve sonra tekrar yenilerini aldığını söylüyorsun. Kullanmayacaksan neden alıyorsun? Ya da anlattıklarından yola çıkarak daha açık sorayım: Buzdolabını açıp bir süre Omega-3 kutusuyla bakıştıktan sonra, tanımlanamaz bir duyguyla kutuya dokunmadan kapağı kapatman saçma değil mi?

F.B.: Saçmaya benziyor. Aslında Omega-3 kutusuyla bakışıp ona dokunmadan dolabı kapatıyor olmam, üşengeçlikten çok, ertesi güne olan inançsızlığımla ilgili olabilir. Çünkü ertesi gün omega-3 kutusunu hiç görmeme ihtimalim yüksek. Her gün tekrarlanması gereken şeyler benim becerimin dışında diyebilirim. Abartmayayım. Bazen o yumuşak jelleri ağzıma attığım oluyor. Hatta bir keresinde, "bu ne yumuşakmış böyle" derken kapsülü patlattım. Kapsül güzel ama gerçek omega-3 çok kötü.

Konuyu saptırmıyor musun şu an?

Saptı mı? Özür dilerim. Biraz ara verebilir miyiz?

Hayır. Yeni başladık. Sıkıldıysan konuyu değiştirelim. Neden spor yapamıyorsun? En basitinden sabahları koşabilirsin...

Spor çok teferruatlı. Bence sabahları koşmak spor aktivitelerinin en zoru. Bir kere, işe erken başlayan biri olarak nasıl daha da erken kalkayım. Bana kalırsa, modern insanın kaliteli bir yaşam için fazladan vakit yaratma çabası tam bir trajedi. Spor uğruna 6'da kalkıp 8'de işinin başında olmaya çalışmak çok yorucu değil mi? Hatta belki de daha sağlıksız. Bir de sabah koşusu için giyinme durumu var, sonra dönüp avrupai bir acarlıkla duş almak, yeniden giyinmek ve taze bir neşeyle işe gitmek... Bu mümkün değil, böyle bir yapım yok. Zaten işyerinde bu tür taze sıkılmış bir enerjiyi, "Günaydın Bay Fırat!" diyerek coşkuyla karşılayacak tipte insan da yok. Diyelim ki herşeye rağmen sabahları koşma kararı aldım. Beynimin "erteleme" bölümü buna izin vermeyecektir. Bütün irademi seferber etsem bile çıkan karar "Neyse yarın başlarım"dan başka bir şey olmayacaktır.

Peki yüzme?

Ooo yüzme! Sen beni dinlemiyor musun profesör? Doğal yaşam ortamımda yapamadığımı suda nasıl yapayım? Tatillerde kulaç atarken bile, "Şu an neden bunu yapıyorum?" diye yabancılaşan biriyim.

İşyerinde asansör yerine merdiven kullanmayı düşünüyorsun ama?

Tabi! Sporu aradan çıkarmak diye bir şey var. Sinsi sporu. Ama ben onu da tam becerebildiğimi söyleyemem. Zor gelmesinden çok unutmakla alakalı. İnsan kendini asansör aynasına bakarken buluyor. Aynalar her zaman gerçekleri gösterir. Ara verelim mi?

Hayır! Toparlamaya çalışalım. Sağlığına önem veriyorsun, bu konuda sağdan soldan duyduklarınla ara sıra atağa kalkmak istiyorsun, fakat bir türlü eyleme geçemiyorsun. Mesela karbonhidratı kesmek adına sabahları poğaça yememeye karar veriyorsun, ama ertesi gün Kovan Fırın'ın vitrinine bakarken buluyorsun kendini...

Evet ama bırakma kararının ertesi günü kıymalı değil dereotlu poğaça yiyorum. Dereotu sağlıklı bir his veriyor. Azcık kötü beslenmişim etkisi yaratıyor. Tabi alakası yok, ama dereotu iradesizlikle birleşince böyle durum ortaya çıkabiliyor. Bu yüzden poğaçayı tamamen bırakmayı erteleyebiliyorum. Sizin kültüre uyarlarsak, Burger King'ten whopper yemek yerine bean burger yemek gibi bir şey.

Tamam, kötü beslenmeden kaçamamak ve kendini kandırmak yaygın bir durum, ama hâlâ omega-3 tabletini satın alıp kullanmamak konusunu algılayamıyorum. Bu başka bir durum. Kutuyu alıp ağza bir kapsül atmakta ne tür bir zorluk olabilir?

Allah allah! Bir şeyi her gün düzenli olarak tekrar edemiyorum işte. Nesine şaşırıyorsun? İnsanın karar almasıyla onu uygulama başarısı arasında fark vardır. Sen bunu anlayacak adamsın, ama artık batılılıktan mı yoksa bilim adamlılıktan mı safa yatıyorsun bilemedim.

Bir ara kondisyon bisikleti almayı düşünmüşsün, uzun uzun araştırmışsın ama almamışsın?

İlk önce koşu bandı mı iyi, yoksa kondisyon bisikleti mi diye araştırdım. Gönlüm koşu bandından yanaydı. Bir yerden bir yere ilerlermiş efekti yaratan bu aletle vücudum beni yürüyor sanacak ve böylelikle evin bir odasında trigliserit ve kolesterolleri parçalayabilecektim. Üstelik üretken yazar Stephen King'in koşu bandında kitap okuduğu bilgisi de aklımdaydı. Fakat sonra, koşu bandının diz eklemlerine zarar verdiğini öğrendim. Bisiklete yöneldim, ama onda da eliptik mi, yatay mı yoksa dikey mi alayım derken günler geçti. Gerisini hatırlamıyorum.

Peki, daha somut konuşalım. İki senedir doktora bir türlü gitmediğinden yüzündeki döküntülerin seboreik dermatit olduğunu kendi kendine öğrendin. Neden gitmiyorsun doktora? Belki değildir, belki başka birşeydir, Google görseller belki de hiç bir işe yaramıyordur.

Olabilir. Ama bence seboreik dermatit. Rus, Amerikalı, Ortadoğulu bir çok seboreik dermatitli insanın fotoğraflarını inceledim. Hastalık evrensel bir döküntü halinde her yeri sarmış. Emin gibiyim.

Seboreik dermatit tamamen stres kaynaklı bir hastalıktır. Bu bulgunun yanına söyleşimiz boyunca ortaya koyduğun tabloyu da eklersek depresif bir ruh hali ortaya çıkıyor. Bu ruh halinin kendi sağlığını önemsememekle bir ilgisi olabilir mi? Durumunu kabullenmemek için ulaşamadığını küçümsüyor olabilir misin?

Bak profesör. Sen beni anlamıyorsun. Günlerdir peşimi de bırakmıyorsun. Sana daha nasıl anlatayım. Ben sağlık meselesiyle dalga geçmiyorum. Hatta koşana, yüzene, vitamin yutana, minicik bir kızarıklıkta Google'a "İstanbul'un en iyi dermatoloğu" yazana özeniyorum. Açıklayamadığım bir durumu açıklamam istendikçe saçmalıyor olabilirim, ama benim meselem başka. Valla nasıl anlatacağımı bilemedim. Bak, mesela sakal bırakmak gibi özel bir niyetim yoktur benim, ama genelde uzundur sakallarım. Benim isteğimle değil kendiliğinden uzar. Bazen berberin karşı kaldırımında dükkandan içeri bakıp aniden bastıran bir yorgunlukla içeri girmeden geri döndüğüm olur. Kendimle ilgili bir eyleme kalkışacağım zaman bugünle yarın arasındaki fark belirsiz gelir bana. Yarın da, yarınla öbür gün arasındaki farkın belirsiz geleceği gibi. Üstelik sakalın zaman zaman yakıştığını düşünüyorum. Zaman zamanlar ve diğer zamanlar birbirine karışınca sakalım uzamaya devam ediyor. Bir tür bilinçdışı sakal benimki. Bilincimin dışında geliştiğinden şekilsiz oluyor diye düşünüyorum. Sağlık da böyle, sağlıklı bir hayat istiyorum ama müdahale edemiyorum.

Psikolojide irade felci diye bir kavram var. İsteyip de yapamama anlamında...

Ooo güzel tanımlama! Tam muhabbette kullanmalık...

Erken ölmek seni korkutuyor mu?

Çok.

Ara verelim mi?

Olur, sigara içip geliyorum.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 14 EYLÜL 2017 | Sayı: 524

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

UYKUSUZ

Sakarya Valisi'nin cemaatçi kardeşi tesettürsüz kadınlar için, "Gelen öpsün giden yalasın" dedl.

UYKUSUZ

21 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2017/38 No: 525
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

**Tayyip Erdoğan istedi,
TEOG derhal kaldırıldı.**

FotoRoMan PaDişaH ve diğerleri...
emrah ablak
Günlerden birgün mutsuz bir Padişah yaşarmış...
NE YAPSAM OLMUYOR...
az biraz şenlenmek için avrupadan ithal soytarılar getirttirmiş..
çan çın
..Fakat kraliçe Viktorya'nın soytarısı bile gelmiş ama Padişahın mutsuzluğunu geçirememişler...
BU NE ANINA KOYIM YAA..
welloy..
Vezirler toplanıp durum değerlendirmesi yapmışlar vee bir KARARA varmışlar..
yabancı esprilerden anlamıyo..
soytarılık Bizim kültürümüz de yok..
valla be..
İş görüşmesi için yerli soytarı çağırılmış yurdun dörtlerce tarafından...
ismim Hüso özel bir çiftlikte maraba olarak çalışıyorum
Evet okuyucuk, sonuç ulaşmıştı.. müspete NASIL mı? işte böyle..
Karı gibi ne gülüyon lan!
ay sinirlerim bozuldu ondan gülüyorum yav..
ÇAT
Neyse Efenim aynı padişah EVRUPA gezisi sırasında şövalye törenı görüyoro...
SENİ ŞOVALYE İLAN EDİYORUM..
Ben dahî istiyom bundan
Bir kıral
TINK
memlekete dönünce vezirlerine durumu açmış padişah...
şövalye ilan edin lan beni
tamam
oldu
Pek..
onlarda yerine getirmişler bu isteği.. PADİŞAH ya, her istediği oluyo LAN...
Seni ilan ediyoruz
TONK
yaa..
e, bi de Peruk hikayesi varya Bu'nun... yabancılardaki PERUK adetini öğreniyo..
ne kadar şık...
PERUK
Vezirleriye paylaşıyo beğenisini..
PERUK İSTİYORUM DİYORUM DAHA HALA DURUYOLAR YAV..
allaalla
Bekle az..
getirelim..
Hemen örnekler toplanıyö...
hangisini beğendin?
şu güzelmiş..
hemmen hazırlamışlar istediği modeli Padişahın...
ALIN BUNU AL AL AL..
ÇOP
VOR..
ama sonradan hevesi geçti elemanın...PADİŞAHI diyorum
AL..TAK..
ııyyyv.. kalsın lan..
Bir kere de tedbili KIYAFET gezmiş ama başka bir zamanın hikayesi olum, uyuyalım artık lan...
BU NE LAN?!
TEDD BİLLY kıyafeet..

Bozuk değilse, tamir etme

Normal şartlar altında bozuk olmayan bir şeyi tamir etmeye kalkmak genellikle bozmakla sonuçlanır. Zaten o yüzden "bozuk değilse tamir etme," cümle mühendisin diline pelesenk olmuş bir laftır. Ama sözün yaygınlaşmasını sağlayan kişi mühendis değil siyasetçi. Carter'ın bütçe sorumlusu Bert Lance, bir vakit, *"Devletin sorunu, bozuk olmayan şeyleri tamir edip, tamir etmesi gerekenleri bozuk bırakması,"* demiş. Özellikle bir siyasetçinin bundan yakınması mantıklı, çünkü ülke yönetiminde bir şeyin gayet güzel çalıştığı, tamir etmeye kalkıp bozunca anlaşılıyor.

Bu hafta "TEOG kaldırılsın!" ve "Derhal!" süreciyle "Bozuk değilse tamir etme!" sözünün kristalleştiği noktaya vardık. Evet, eğitim hep tartışıldı. İlkokulda; yarış atı gibi yetiştirildiğimiz, ezberci eğitimden zarar gördüğümüz, perişan olduğumuz söylenirdi. Herkes öyle söyleyince inanıyorsunuz da. Ama perişanlığın okuldan sonra iki saat ders çalışmak olduğunu hatırlayınca "Acaba abartıyor muyduk?" diyorum. Zaten bizden çok veliler yakınıyordu: Çocukların hayatı bir sınavla mı belirlenecekti? Sınava hazırlık için hafta sonları bile test çözen çocuklara yazık değil miydi? Yine de kimsenin daha iyi bir önerisi yoktu. Neticede "iyi" okulların kontenjanı belliydi, bir sınavla değil iki sınavla da öğrenci alsalar alacakları öğrenci sayısı değişmeyecekti. Ama her şeye rağmen **Türkiye'de alt ve orta sınıf mensuplarının sınavda başarılı olan şanslı çocukları zengin ailelerin ancak çuvalla para dökerek alabildiği bir eğitimi alabiliyordu.** Anadolu ve Fen Liseleri Özel Çağlaberk Koleji gibi özel okulların hepsinden zaten iyiydi de, basbayağı köklü özel okullarla da yarışırdı. Ha sistemin sorunları vardı ama "Tamir edeceğim," diye kurcalamaya değer miydi, sonradan anlayacaktık.

Önce 28 Şubat sürecinde ilkokul sekiz yıla çıkartıldı ve üniversiteye girişte katsayı uygulaması getirildi. Kararın asıl gerekçesi İmam Hatip Liselerinin önünü kapatmaktı ama 28 Şubatçılar bunu İmam Hatip'e özel yapmaya korktuğundan diğer liseler de aynı zararı gördü.

AKP'nin ilk belirgin değişikliği 2005'te liseyi dört yıla çıkarmak oldu. Hazırlık sınıfı olan liselerde zaten dört yıldı ama onların da hemen hepsinin hazırlık sınıfları kaldırıldı. LGS yerine OKS diye başka bir sınav getirildi. Yeni sınavda çocukların ilkokulda aldığı notlar da puanlarına etki edecekti ki ama sınıfta kalmanın olmadığı bir sistemde alınan notların ne önemi vardı ki?

OKS üç yıl sürdü. Yerine 2008'de SBS geldi. SBS'de öğrenciler her yıl bir sınava giriyor ve girdikleri üç sınavın ortalamasıyla liseye yerleşiyordu. "Çocukların hayatı bir sınava mı bağlı olacak?" diye itiraz edenlere "Bir değil üç sınava bağlı olacak," dendi. Düşünürseniz bu üç kat daha fazla stres demekti ama neyse. Zaten bu sistem de 2010'da yanlışlıklarını saymayı bitiremeden kaldırıldı. Tek sınavlı sisteme dönüldü.

Bugün Erdoğan'ın üstelik kızarak kaldırılmasını istediği TEOG ise zaten üç yıl önce kendisinin hükümeti tarafından getirilmişti. Ama reis konuşmasında TEOG'a o kadar kızıyordu ki şüphelenmedim de değil. Acaba TEOG'u ben mi getirmiştim? Yoksa ben bir uyurgezer gibi uyuryasayapar mıydım? Reis 15 yıldır yönettiği ülkenin, beş kere tepeden tırnağa değiştirdiği sınav sisteminden neden yakınıyordu olabilirdi ki? Anlaşılan eğitim sisteminde sorun olduğunu anlaması için torunlarının okul çağına gelmesi gerekti. Ama o zamana kadar 15 yıl içinde hiçbir öğrenci, okula girdiği sınav sistemiyle mezun olamadı, 15 yılda milyonlarca çocuk bugün Erdoğan'ın karşı çıktığı abuk subuk sınav sistemleriyle ama en çok da bunların zırt pırt değiştirilmesiyle boğuştu.

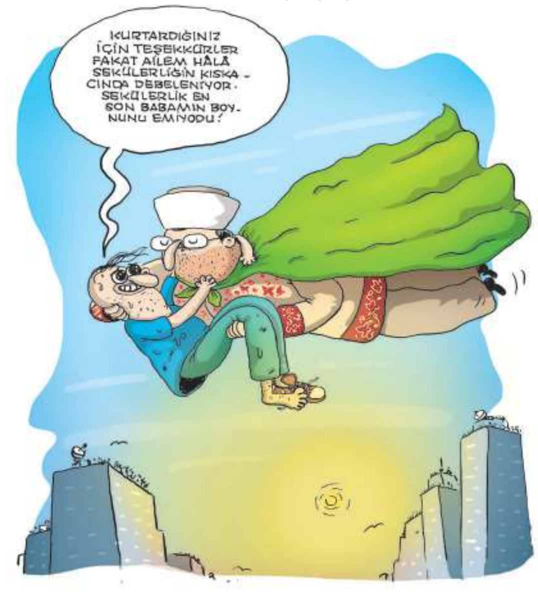
Sonuçta 20 yıl öncesine kadar uyguladığımız lise ve üniversite giriş sisteminin de, ilköğretim ve liselerin yapısının da sadece çok daha iyi değil aynı zamanda toplumsal açıdan çok daha sağlıklı olduğunu söyleyebilirim. Eğitim sistemi, imkanların elverdiği ölçülerde meğer bayağı çalışıyormuş, bunu da ancak tamir etmeye çalışınca anladık. Bugün korkak 28 Şubat'ın ve ülkeyi 15 yıl yöneten AKP'nin bize mirası; kimisi heceleyerek okuyan ve kimisi tek haneli rakamları toplarken bile hata yapan lise öğrencileri, İmam Hatip'e gitmekten başka seçeneği olmayan gariban çocukları, bir ikisi hariç niteliklerini yitirmiş hiçbir özelliği olmayan liseler ve babası belediyeden ihale kapmadığı takdirde sosyal mobilizasyonu ancak rüyasında görebilecek orta ve alt sınıf ailelerin çocukları. Ama üniversite sınav sisteminin torunlar üniversite çağına gelince tepeden tırnağa değişmesinden korkmayın, nasılsa burada sizinle okumayacaklar.

@baris_uygur

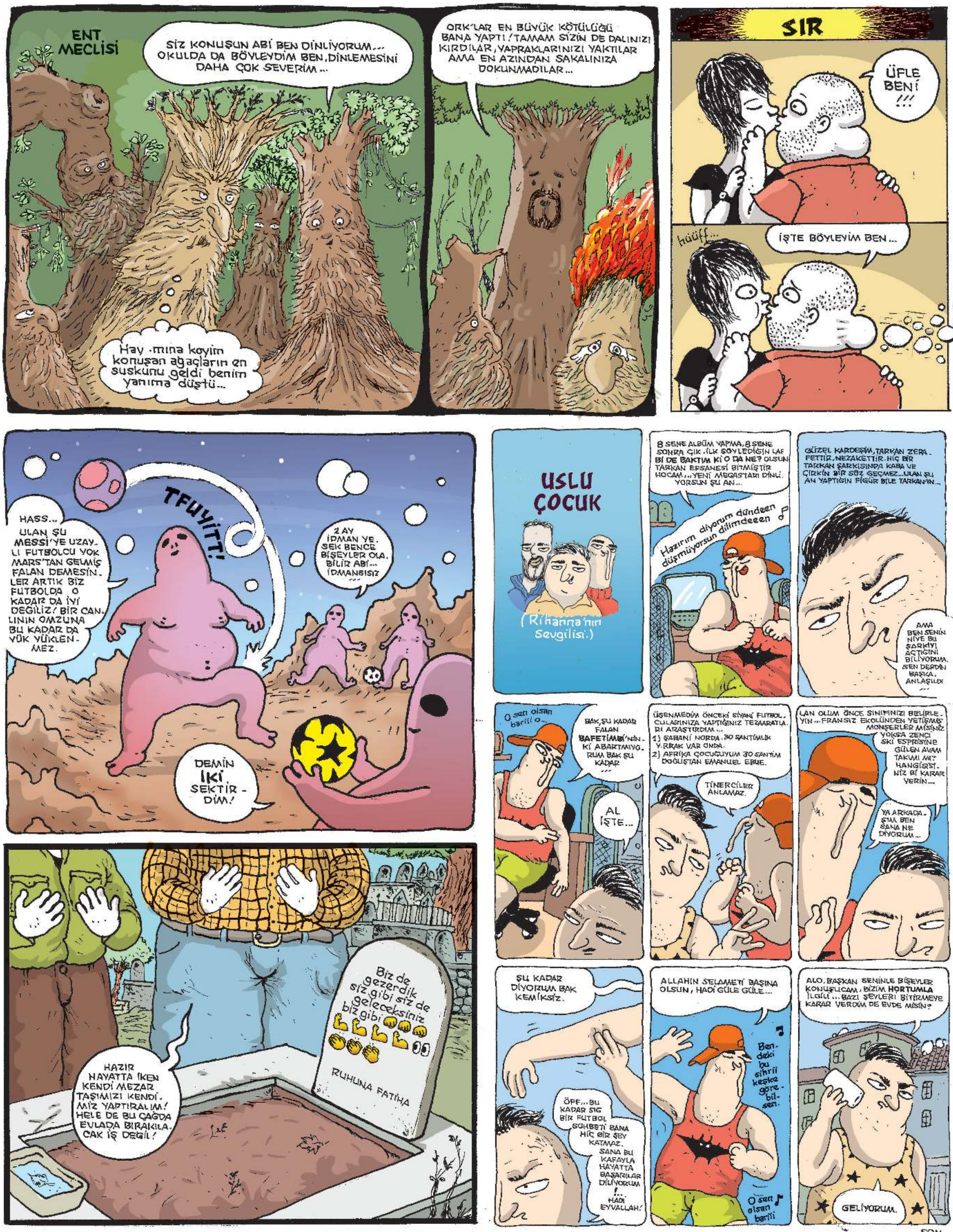
Kayseri'de sadece kadınların binebildiği "Pembe Trambüsler" seferlere başladı.

Yeni Diyanet İşleri Başkanı Erbaş'ın ilk sözleri, "Sekülerizm ve hiçbir değer tanımama kıskacında debelenen insanlığa ulaştırmak için her zamankinden daha çok çalışmamız gerekiyor" oldu.

Cihan Ceylan

Furkanözçoban

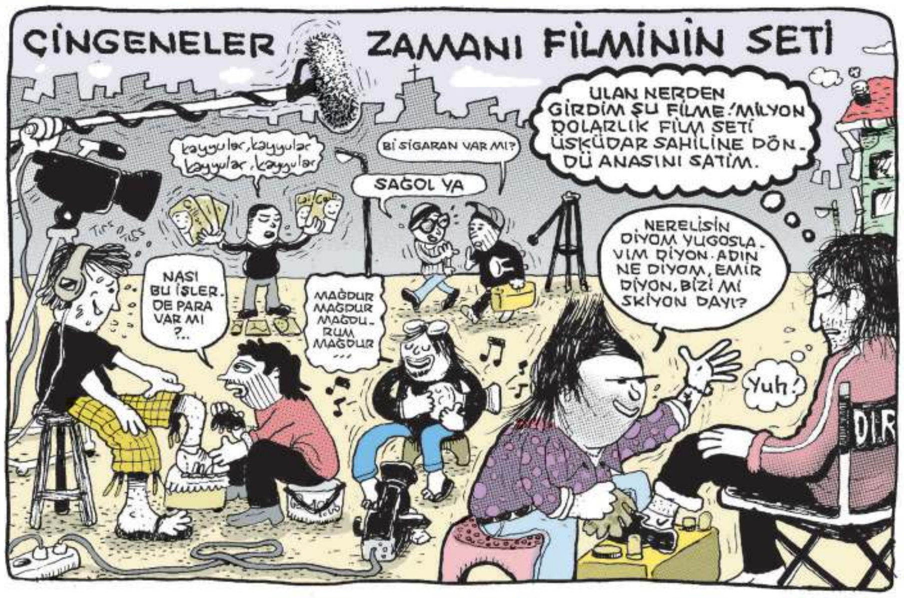

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Fındık alım fiyatları açıklanmış, anladığım kadarıyla fındık üreticisinden bir de üste para alıyorlar artık. Bu gidişle Türkiye'de tarım pahalı bir hobiye dönüşecek ama hadi hayırlısı.

Tabii bu taban fiyatı falan gibi şeyler açıklanınca, her zaman olduğu gibi meselenin bambaşka bir ayağından "E bunun alışı 10 liraymış, biz niye bakkaldan 40 liraya alıyoruz?" diyen bir cin fikirliler ordusu türüyor. Neden fındığa, domatese, karpuza vs. üreticisinin satış fiyatından daha fazla verdiklerini merak eden, temel gerçeklikle hiç teması olmamış insanlarla bir arada yaşıyoruz çünkü. Yani bir bakıma bin kilometre ötede, Ordu'nun dağında yetiştirilen fındığın Haznedar'daki Bacanak Kuruyemiş'e, yolda çotanağını soyup, kabuğunu kırıp kendini de kavurarak kendi kendine geldiğini sanmaları lâzım. Ben söyleyeyim, böyle bir fındık yok.

Hayır, insanın bunu düşünmek için çok zeki olması da gerekmiyor; sadece "Ulan bu üreticisinde 10 liraymış, burada 40 lira. E o zaman kalkıp gidip yerinden alayım," demesi yeterli. Çünkü satın almak istediği şeyin, başka bir yerde daha ucuza satıldığını öğrenen her mantıklı insan gider ucuza satandan alır. E ama olmuyor değil mi? Niye? Uzak. Yol parası çok daha faza tutuyor, üstelik muhtemelen üreticinin toptancıya tonla sattığı fiyatla sana kiloyla sattığı fiyat da aynı olmayacak. Domates elbette manavda tarladan daha pahalı olacak çünkü manav, kabzımal, nakliyeci, toptancı falan devletin sana domates satmakla görevli memurları değil. Yani illa öyle olsun istiyorsan sosyalist devrim yapacaksın, bak ona itirazım yok. Tabii bu sefer manavın da, nakliyecinin de, toptancının da maaşı senin vergilerinden ödenecek ya da ne bileyim sosyalizmde nasıl oluyorsa işte. Ama bir şekilde ödeyeceksin o bedeli, ona eminim.

Elbette eskiden de ürünün tarladaki fiyatıyla manavdaki fiyatının arasında uçurum olmasından yakınanlar vardı ama hayatla daha ilgili olduklarından "aracılara" falan kızarlardı fiyatları yükseliyorlar diye. Ama şimdi iyice arttı ve bunun tek bir sebebi var o da internet. Yok, herkes her yorumu yapıyor diye demiyorum. Yapsın zaten. Mesele bundan beş, on, yirmi yıl sonra "Amazon Etkisi" diye adlandırılacağına emin olduğum bir durum. Niye? Amazon ya da muadilleri var ya? bir tıkla alışveriş yapıyorsun, aracı yok, maracı yok, pat kapına geliyor. E ne oluyor? Bu ansızın bir hak olmuş oluyor.

Aynen o şekilde, Haznedar'daki küçümen de, tıpkı internetten film indirir gibi, Ordu'dan fındık indirmek istiyor. Bakmayın siz "Üretici 10'a veriyormuş," dediğine, sırası geldiğinde bir yolunu bulabilse üreticiye de para vermeyecek.

Misal on beş yıl önce internetten beleşe şarkı indirmeye başladı herkes, itiraz edenlere de "Asıl parayı plak şirketleri kazanıyor zaten, müzisyene gitmiyor ki," dediler, internetten beleşe şarkı indirmenin bahanesi oldu. "E hadi plak şirketi ölsün, kasetçi dükkanları batsın, peki müzisyen taş mı yiyecek?" diye itiraz ettiler; bedavacıda bahane bol: "Müzisyen konserden kazansın," diye akıl öğretti. Ciddi ciddi müzisyenin kariyer planına kendisi karar verdi. Ha böyle dedi ama konsere de gelmedi gudik. Anca belediyenin beleş konseri olursa gitti, çekirdek çitleyerek sadece belediyelerle iyi geçinenleri dinledi. Kırk yılda bir adam gibi bir konsere gitmeye yeltendiğinde de bu sefer "Böyle bilet fiyatı mı olur kardeşim!" diye yakınmaya başladı. Ulan adam albüm yaptı, bedavaya indirdin; konser verdi kırk yılda bir gittin, şimdi de bilet fiyatından yakınıyorsun. Ne yapsın bu müzisyen anlamadım ki? Hayır adama basbayağı 18. yüzyıl öncesi şartlara zorluyorsun: Ya gidip bir saraya kapılanacak, ya Mediciler gibi bir zengin hâmî bulacak. E ne olacak bu sefer müziğini senin değil sarayın, hâmîsinin istediği gibi yapacak. Bu sefer de eminim "Bozdu kendini yeah," diye dolanacak ortada. Yani aracıya kızıyormuş gibi yaptığına bakmayın, bütün dünya önüne serilsin istiyor densiz. Alın mesela sık sık Anadolu'da yol üzerinde ürün satan, kahvaltı veren köylülere kızıldığını görüyorum: "Anadolu köylüsü dedik, bir kahvaltıya kişi başı yirmi lira aldı!" Bak demek ki, "Tarlada şu kadarmış," demekle olmuyor, sen tarlaya gitsen bile teyze haşırt diye geçiriveriyor. Bir yandan da ne yapacaktı ki? Hayır, bunu şehirdeki kahvaltıyla kıyasladığı için de kızmıyor aslında; inceden bir "Köylüsün neden bedava vermiyorsun, hani hayırseverlik?" sitemi var bunu yapanlarda. Çünkü şehirde de kahvaltı o kadar. (Eskişehir hariç, Eskişehir'de artık peyniri bahçeden mi topluyorlar, yumurtayı kendileri mi yumurtluyorlar bilmiyorum ama neredeyse üste para verecekler kahvaltı edene)

Hayır ayrıca kendi iktisadi gerçeği içinde, teyze haftada on kişiye hizmet veriyor kuş uçmaz kervan geçmez ve de çok acıkmayan da mecbur kalmadıkça durmaz bir noktada, şehirdeki lokanta saatte yirmi kişiye. Bu durumda teyze de yumurtayı kendi yumurtlasa bile haftada 200 lira kazanacak ama kendisine işi için haftada 200 lira teklif edilse şehirli gezgin'in gözü kalıyor 200 lirada.

Ya bir yandan da, hadi bunların hepsi yanlış olsun, teyze de 200'ü her hafta değil her saat kazansın, kafasına silah mı dayıyor şehirli gezginin anlamadım ki? Şehirli gezgin şehirde bir şey almadan önce fiyatını sormuyor mu da iş köylü teyzeye gelince fiyatını sormadan lüpletiyor yumurtaları? Ulan reklam acentasında grafiker misin Tekâlif-i Milliye memuru musun itoğluit?

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 9: Lord Gallaway'in mutsuz anları.

Lord Gallaway durumdan hoşnut değildi. Kucağında bir kutu çiğköfte vardı, çiğköfteleri kutudan, yeşillik ya da lavaş kullanmadan yiyordu. Tahtıyla götü arasında bir buçuk litrelik limonlu ice tea sıkıştırmıştı, ılık ice tea'yi şişeden içiyordu. Lord Gallaway bu durumdan hoşnut değildi. Önündeki rokoko tarzı, şık işlemeli sehpanın üzerindeki casper marka laptopunda youtube açıktı; telefon inceleme videolarını arka arkaya dizmişti. Farkında değildi ama son üç saattir sadece cep telefonu inceleme videoları izliyordu. Lord Gallaway'in kafası sanki vücudundan ayrılmış, dipsin bir kuyunun derinliklerinde yatıyordu. Kendini beğenmiyordu, şatosunun iç dekorasyonunu beğenmiyordu, hayatını beğenmiyordu. Sonsuz bir beğenmeme girdabına kapılmış, kontrolü dışında sürükleniyordu. Ani bir öfke nöbetiyle himayesindeki sanatçılardan en yeteneklisinin, İtalyan ressam Verdicelli'nin çağırılmasını emretti. Lord Gallaway, genç sanatçı lordun asistanları tarafından katıldığı ev partisinde kıskıvrak yakalanıp huzuruna getirilene kadar çiğköfte yiyerek youtube'dan telefon inceleme videoları izlemeye devam etti.

Verdicelli yirmibeş yaşındaydı ancak neşeli mizacı ve devamlı katıldığı ev partileri ömrüne ömür katmıştı, en fazla onaltı yaşında gösteriyordu. Çizdiği hiper-gerçekçi resimleriyle lordun ilgisini çekmişti. "Aaa aynısı gibi çizmiş çocuk, fotoğraf gibi olmuş" demişti lord ve Verdicelli'yi himayesi altına almış, kendisine aylık maaş bağlanmasını salık vermişti. Verdicelli, gerçek bir sanatçı olduğu için bu duruma hem sevinmiş, hem de "şüphesiz aylık maaş çok faydalı bir şey, beni oldukça rahatlatacak bir şey... Ancak beni ben yapan kaygılarım, zayıflıklarım, korkularım değil miydi? Bunlar olmadan kendimde yaratma tutkusunu bir daha bulabilir miyim?" diye endişelenmişti. Lord, genç Verdicelli'nin bu soylu kaygılarından çok etkilenmiş ve kendisine sıradışı bir teklifte bulunmuştu: İstersen maaş vermeyelim, sadece biriyle problem yaşarsan onu dövdürelim. Ayrıca belli bazı işletmelerde sana özel indirimler de sağlayabiliriz.

Lordun teklifini uzun uzun düşünen Verdicelli, "Lordumuz tanrılar tarafından muhteşem bir çözüm odaklı düşünme ve problemlere farklı açılardan bakabilme yeteneğiyle ödüllendirilmiş. Sizi kıskanıyorum açıkçası. Heyhat! Ben kendimi tanıyorum. Tuval başında geçirdiğim işkence dolu saatler boyunca ruhumun en derin, en karanlık sırlarıyla yüz yüze geldim. İki tarafında bin tane kilitli kapı dizili bir koridor gibi insan ruhu... Her birinin anahtarını bulup açmak, güneş girmez odaların içindeki gizli arzuları, bastırılmış hırsları yakalarından sürükleyip gün ışığına çıkartmaktır bir sanatçının görevi. Günlerce, gecelerce aradım, bin kapıyı açacak bin anahtar buldum içimde. Her kapının ardında bana benzer birini buldum. Ama hastalıklı ve zayıftılar. Kimisi kıskançlık duygusuyla delirmenin eşiğindeydi... Kimisi hastalık hastasıydı, ayaklarına mikroplar bulaşır diye zemine basmaktan bile korkuyor, yatağından çıkmayı reddediyordu. Kimisi, tatminsiz ve şehvetli bir oburluğun pençesindeydi. Bulduğu her şeyi ağzına atıyor, en kalitesiz şarapları şişesiyle kafaya dikiyor, etrafına iğrenç bir açgözlülükle bakıyordu. Yine de lordum, hepsi az ya da çok bana benziyordu. Fakat lordum, size bunu söylemekten çekinmiyorum, zira sizi bir lord gibi değil, bir büyüğüm, bir dostum olarak görüyorum: En son kapıyı açtığımda içinden bir insan değil vahşi, kuduz bir hayvan çıktı. Gözlerinde insancıl hiçbir his yoktu, onu yaşatan tek itici güç parçalamak, öldürmek yok etmek isteğiydi. İşte o hayvanla göz göze geldiğim gün kendimi tam anlamıyla tanıdım... Anlıyorsunuz değil mi, beni insanlarla dövüşmekten, düello etmekten alıkoyan tek şey dayak yeme korkusu. Siz bana "sana sataşan biri olursa gel bize söyle, biz onu dövdürürüz" derseniz ben gün aşırı giderim birilerine sataşırım, küfür ederim, zorla kavga çıkartırım, dayak yersem de koşa koşa size gelip onu dövdürün, bunu dövdürün diye dizlerinize kapanırım. Hayır, bunu yapmayın bana! Maaş yine iyidir, maaş bağlayalım bana. Bir de askerlik durumum var, siz belki o konuda yardımcı olabilirseniz... Askerlik tabii ki yapmak isterim ama en verimli çağımda devlet benden faydalanmak yerine neden askerliğe alıyor? Çok saçma değil mi?" demişti.

Aynısı gibi.

Aylık maaş Verdicelli'nin yaratıcılığını söndürmemiş, aksine kamçılamıştı. Eline her geçirdiği nesnenin, evine konuk gelen her insanın hiper-gerçekçi resmini yapıyor, hepsini de lorda yolluyordu. Lordun şatosunun duvarları birbirinden alakasız, rastgele nesne ve insanların ilk bakışta fotoğraf zannedilen resimleriyle dolmuştu. İnsan bir resimin fotoğraf değil de resim olduğuna bir şaşırıyor, iki şaşırıyor, üçüncüde şaşırmıyordu. İnsanoğlu maalesef böyleydi, bir gün yerçekimi aniden kaybolsa ilk gün şaşırırlar, ikinci gün hayatlarına devam ederlerdi. Bunu bilen lord, genç sanatçıyı rencide edecek şeyler söylemekten kaçınıyor, Verdicelli'nin her gönderdiği resimi yalandan övüyor, "çok güzel olmuş, aynısı gibi olmuş" diyerek duvara asıyordu. "Yarın öbür gün bir davetiye hazırlanması, aile portresi falan yapılması gerektiğinde falan bundan rica ederim" diye düşünüyordu. Ve o gün gelmişti.

Verdicelli lordun huzuruna getirildiğinde huzursuz edici bir tabloyla karşılaştı. Lordun dudakları çiğköftenin yağından kırmızıya boyanmıştı, boş ice tea şişesinin içinde izmaritler vardı, sehpa üzerindeki laptopun cılız hoparlörlerinden "EVETARKADAŞLARKANALIMAHOŞGELDİNİZBUGÜNSİZLERLESAMSUNGUNÜSTORTASEGMENTYENİMODELTELEFONUOLAN..." diye aralıksız bağıran genç bir çocuğun tiz sesi şatonun duvarlarında yankılanıyordu. Verdicelli bu sahne karşısında sadece "lordum, iyi misiniz? Solgun gözüküyorsunuz?" diyebilmişti.

Lord Gallaway durumdan hoşnut değildi. "BENİ BÖYLE ÇİZECEKSİN VERDİCELLİ! BU ÇİRKİNLİĞİ, BU ZAYIFLIĞI, BU BİTİKLİĞİ NE BİR EKSİK NE BİR FAZLA; TÜM AYRINTILARIYLA ÇİZECEKSİN! ÇÜNKÜ GERÇEK LORD GALLAWAY BU! AYNISI GİBİ ÇİZİYORSUN SEN, ÖYLE ÇİZ Kİ AYNISI GİBİ OLSUN, KARŞIMA ÜZERİNDEKİ AKSİMİN ASLA KAYBOLMAYACAĞI BİR AYNA ÇEVİR! ÖYLE Kİ ASLA KİM OLDUĞUMU UNUTMAYAYIM!" diye bağırdı Verdicelli'ye.

Verdicelli bir sanatçıydı. Üstelik genç bir sanatçıydı ve çok sıklıkla ev partilerine davet ediliyordu. Çok içilen günün ertesi günü yaşanan depresyonu, moral çöküntüsünü, bitikliği nerede görse tanırdı. Önce "tabii lordumuz, elbet lordumuz, aynısını çizerim lordumuz" diyerek suyuna gitti. Tuvalini kutudan çiğ köfte yemeye devam eden lordun karşısına yerleştirdi, boya takımını hazır etti. Yalandan bir süre boyadıktan sonra "dün akşam lordumuz birayı fazla kaçırmış sanırsam..." diye lafa girdi:

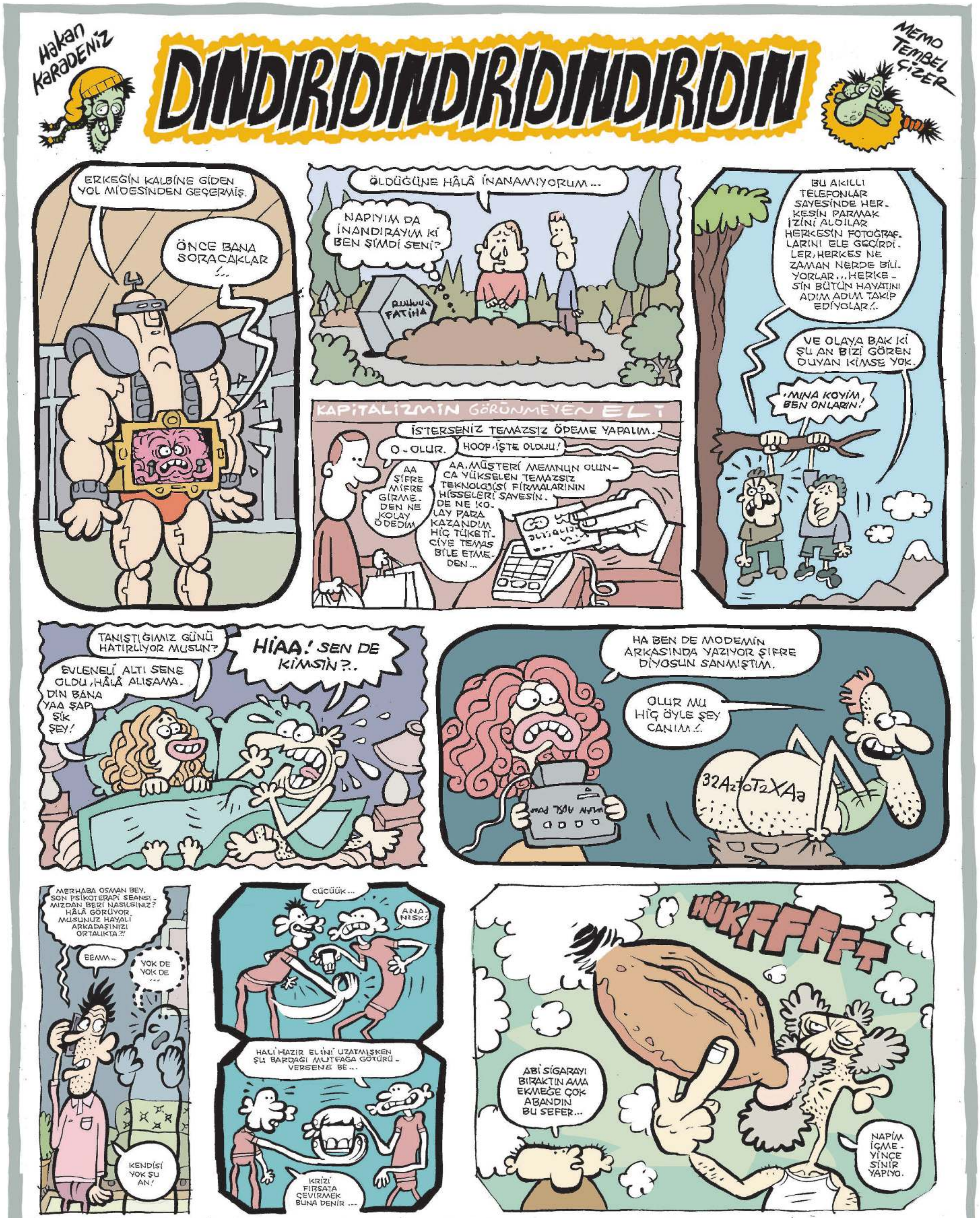

Bu aslında fotoğraf değil resim!!!!!!!!!

"BOMONTİ YÜZÜNDEN!" diye haykırdı Lord Gallaway. "Tuborg olunca on tane içiyorum bir şey olmuyor ama tuborgla bomontiyi karıştırınca blackout oluyorum. Anlatayım da dinle: Dün altı tane tuborg almıştım saraya gelirken, dolapta da nereden kaldıysa beş tane bomonti kalmış... Geçen davet vermiştik oradan kalmış herhalde. Tuborgları içtim, üstüne bomontileri içtim, sonra mutfakta kırmızı şarap bulmuşum, onu da açıp yarısına kadar içmişim ama onu hatırlamıyorum. Kafamı sağa sola çeviremiyorum bugün, aşırı ağrıyor..."

Bunu duyan Verdicelli "Lordumuz, yüksek affınıza sığınarak bir şey önermek istiyorum. Bu durumun tek bir çözümü, bu hastalığın tek bir tedavisi vardır: Birlikte dışarı çıkacağız, önce yağlı bir çorba içeceğiz, ardından iki tane de bira sokacağız. Çivi çiviyi söker diye boşuna demezler lordum. Lütfen itiraz etmeyin. Sizi sağlıklı görmek sadece benim değil, tüm tebaanızın en yüksek arzusudur."

Lord Gallaway önce biraz itiraz eder gibi olmuş, ancak genç Verdicelli'nin yakarışlarına dayanamamış. Önce kaliteli bir kelle paça çorba, ardından da iki adet bira içmişler. Gecenin sonunda Lord Gallaway artık o kadar da kötü hissetmediğini, hatta baş ağrısının bile geçtiğini şaşkınlıkla fark etmiş. "Size hayatımın sonuna kadar borçluyum genç dostum!" diyerek Vincelli'nin ellerine sarılmış, teşekkürler etmiş, ona altın ve topraklar bağışlamış. Bu olaydan sonra da sık sık birlikte eğlenmeye dışarı çıkmışlar.

Hakan Karadeniz
DINDIRIDINDIRIDINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
ERKEĞİN KALBİNE GİDEN YOL MİDESİNDEN GEÇERMİŞ.
ÖNCE BANA SORACAKLAR!..
ÖLDÜĞÜNE HÂLÂ İNANAMIYORUM...
NAPIYIM DA İNANDIRAYIM Kİ BEN ŞİMDİ SENİ?
RUHUNA FATİHA
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
İSTERSENİZ TEMASSIZ ÖPEME YAPALIM.
O-OLUR.
HOOP, İŞTE OLDUU!
AA ŞİFRE MİFRE GİRMEDEN NE KOLAY ÖDEDİM
AA, MÜŞTERİ MEMNUN OLUNCA YÜKSELEN TEMASSIZ TEKNOLOJİSİ FİRMALARININ HİSSELERİ SAYESİNDE NE KOLAY PARA KAZANDIM HİÇ TÜKETİCİYE TEMAS BİLE ETMEDEN...
BU AKILLI TELEFONLAR SAYESİNDE HERKESİN PARMAK İZİNİ ALDILAR HERKESİN FOTOĞRAFLARINI ELE GEÇİRDİLER, HERKES NE ZAMAN NERDE BİLİYORLAR... HERKESİN BÜTÜN HAYATINI ADIM ADIM TAKİP EDİYOLAR!..
VE OLAYA BAK Kİ ŞU AN BİZİ GÖREN DUYAN KİMSE YOK.
MINA KOYİM, BEN ONLARIN!
TANIŞTIĞIMIZ GÜNÜ HATIRLIYOR MUSUN?
EVLENELİ ALTI SENE OLDU, HÂLÂ ALIŞAMADIN BANA YAA ŞAPŞİK ŞEY!
HIAA! SEN DE KİMSİN?..
HA BEN DE MODEMİN ARKASINDA YAZIYOR ŞİFRE DİYOSUN SANMIŞTIM.
OLUR MU HİÇ ÖYLE ŞEY CANIM!..
32AzYoT2XAə
MERHABA OSMAN BEY, SON PSİKOTERAPİ SEANSIMIZDAN BERİ NASILSINIZ? HÂLÂ GÖRÜYOR MUSUNUZ HAYALİ ARKADAŞINIZI ORTALIKTA?!
EEMM...
YOK DE YOK DE...
KENDİSİ YOK ŞU AN!
CÜCÜÜK...
ANANISK!
HALİ HAZIR ELİNİ UZATMIŞKEN ŞU BARDAĞI MUTFAĞA GÖTÜRÜVERSENE BE...
KRİZİ FIRSATA ÇEVİRMEK BUNA DENİR...
HÜKFFFFT
ABİ SİGARAYI BIRAKTIN AMA EKMEĞE ÇOK ABANDIN BU SEFER...
NAPİM İÇMEYİNCE SİNİR YAPIYO.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Düşerse insan düşer... Düşene vurursan, insanlık düşer."
- Vedat Özdemiroğlu

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT!

● **"Müziksiz bir hayat, hatadır." - Nietzsche**
● **"Hatasız kul olmaz." - Gencebay**

● "Zehir değil, doz öldürür." - Goethe
● "Kadehinde zehir olsa, ben içerim bana getir." - Emel Sayın

● **"Cehennem başkalarıdır." - Sartre**
● **"Seninle cehennem ödüldür bana, sensiz cennet bile sürgün sayılır." - Muazzez Abacı**

● "Beni öldürmeyen beni güçlendirir." - Nietzsche
● "Ölürsem kabrime gelme, istemem." - İbrahim Tatlıses

● **"Senin dudakların şarap ve ben aşık olmak istiyorum." - Shakespeare**
● **"Senin ağzını yerim ben." - Sinan Özen**

● "Olmak ya da olmamak." - Shakespeare
● "Olmalı mı olmamalı mı?" - Bülent Ortaçgil

● **"Ben aramam, bulurum." - Picasso**
● **"Dün gece çok aradım, aradım bulamadım." - Erkin Koray**

● "Işık, biraz daha ışık." - Goethe
● "Hep karanlık, hep karanlık, yeter artık yeter." - Kayahan

● **"Bana bir kaldıraç verin, dünyayı yerinden oynatayım." - Arşimet**
● **"Dünya tersine dönse vazgeçmeme." - Müslüm Gürses**

● "Kanunun bittiği yerde zulüm başlar." - John Locke

● "Herkesi zalim, kendini alim hissetmen bile normal."- Serdar Ortaç

● **"Baba, beni niye terk ettin." - Hz. İsa**
● **"Baba yorgun." - Müslüm Gürses**

● "İnsan öğretirken öğrenir." - Seneca
● "Sonunda hicranı öğrettin bana, ben sana sevmeyi öğretemedim." - Samime Sanay

● **"Başkaları için kendinizi unutun, o zaman sizi de hatırlayacaklardır." - Dostoyevski**
● **"Önümüzdeki on yıl unutamazsın sen beni." - Ayşe Hatun Önal**

● "Büyük ruhlar, ıstıraplarına sessizce katlanırlar." - Schiller
● "Deliyim gözü kara deliyim, yakarım Roma'yı da yakarım." - Kenan Doğulu

● **"Aynı nehirde iki kere yıkanamazsın." - Heraklitos**
● **"Ağustosta suya girsem, balta kesmez buz olur." - Türk atasözü**

"Mustafa Özkent, 1973, 'Gençlik ile Elele' albümünün kapağı"

● "Batan gün, her sabah yeniden doğar." - Catallus
● "Güneşin doğuşu, batışı farksız." - Ebru Gündeş

● **"Ya sosyalizm, ya barbarlık." - Rosa Luksemburg**
● **"Ya seninle, ya sensiz." - Nil Burak**

● "Hukuk, her şeyin kralıdır." - Heredot
● "Alem buysa kral benim." - Mahsun Kırmızıgül

● **"Geldim, gördüm, yendim." - Sezar**
● **"Dönüşüm muhteşem olacak." - Kadir Tapucu**

● "Tutulmak, sevmek demek değildir, kişi nefret ettiği birine de tutulabilir." - Dostoyevski
● "Seviyorum, kahretsin." - Kibariye

● **"İnsan, kendini yalnızca insanda tanır." - Goethe**
● **"Bundan sonra beni nerde görürsen gör tanıma, beni tanıma." - Ferda Anıl Yarkın**

● "İnsan, kötü talihi yener." - Aleksis Kivi
● "Talihin elinde oyuncak oldum." - Metin Milli

● **"Bilgili, şarap içse, bilgisiz olur." - Yusuf Has Hacip**
● **"Öyle sarhoş olsam ki, bir an seni unutsam." - Tanju Okan**

● "İnsanı insan yapan paradır." - Pindaros
● "Bas bas paraları Leyla'ya!" - Oğuz Yılmaz

● **"Bir kapının kapalı olduğunu anlamak için o kapıyı itmek gerekir." - Montaigne**
● **"Kapı açık, arkanı dön ve çık!" - Ajda Pekkan**

● "İnsanlar akıllılar arasında deli, deliler arasında akıllı olmayı bilmeli." - Stirindberg
● "Ulucanlar, Merkez; akıllı olsun herkes." - Ankaralı Turgut

● **"Başkasının bilgisiyle bilgin olabilirsin ama başkasının aklıyla akıllı olamazsın."-Montaigne**
● **"Başkası olma, kendin ol." - Tarkan**

● "Genç olmak, zaman alır." - Picasso
● "Yaşım genç olsa da ruhum ihtiyar." - Yunus Bülbül

● **"Suyu bulanlar hep aynı yeri kazanlardır." - Darkavi**
● **"Aynı nakarat, hep aynı aynı." - Hakan Peker**

● "Yazın çalan kışın oynar." - La Fontaine
● "Yaz demedim, kış demedim, eğlendim." - Mustafa Keser

● **"Kurtlarla sofraya oturan, kendisini konuk mu yoksa yemek mi saydıklarını anlayamaz." - Travenian**
● **"Kurt köyünü değiştirir, huyunu değiştirmez." - Türk atasözü**

● "Savaş, ordunun hayatıdır." - Alfred de Vigny
● "Ben tek kişilik aşk ordusuyum." - Linet

● **"Hayat aldığımız nefeslerin toplamı değil, nefesimizi kesen anların toplamıdır." - Huxley**
● **"Haykıracak nefesim kalmasa bile." - Ajda Pekkan**

● "İnsan bir çıraktır, ıstırap ustadır." - Alfred de Musset
● "Elim sanata düşer usta, yürek acıya." - Refik Durbaş

● **"Ben her pazar kiliseye giderim ama laboratuarda beyaz gömleğimi giydiğimde Tanrı dahil kimseyi tanımam." - Claude Bernard**
● **"O / İşinin ozanı / Ben Tanrısıyım / İşimin" - Fazıl Hüsnü Dağlarca**

● "Troçki, alkışlanacağını bilse, kitlenin önünde kendini öldürür." - Stalin
● "Alkışlarla yaşıyorum." - Zeki Müren

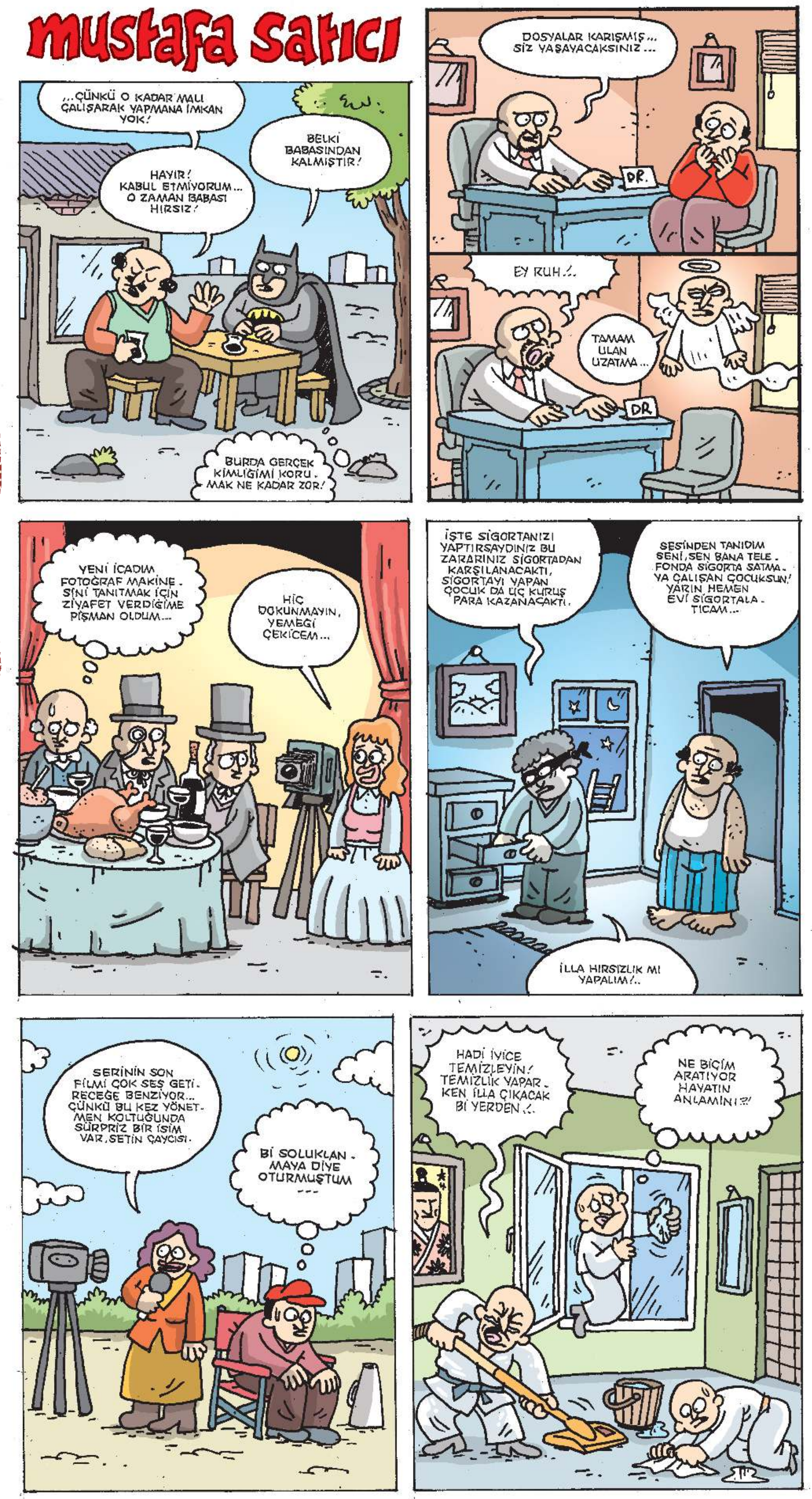
● **"İnsan paranın sahtesini yapar, para da insanın." - Benjamin Franklin**
● **"Biçare Emrah söylenir ezel / Dilber akça ister dinlemez gazel" - Erzurumlu Emrah**

● "Ben tek başımayım, onlar hep birlikte." - Dostoyevski
● "Gelin canlar bir olalım." - Ruhi Su

● **"Sözler, hareketlerin taslaklarıdır." - Meyerhold**
● **"Gözler, kalbin aynasıdır." - Ferdi Özbeğen**

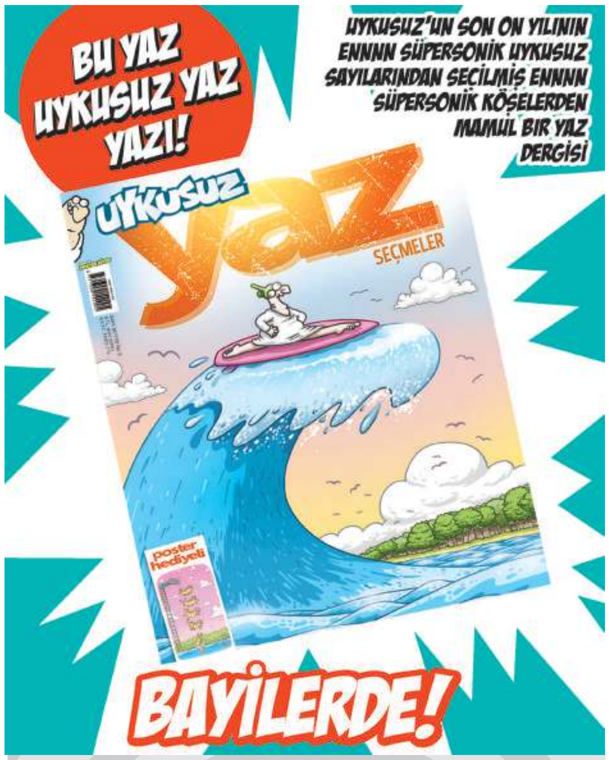
vedatozdemiro@gmail.com

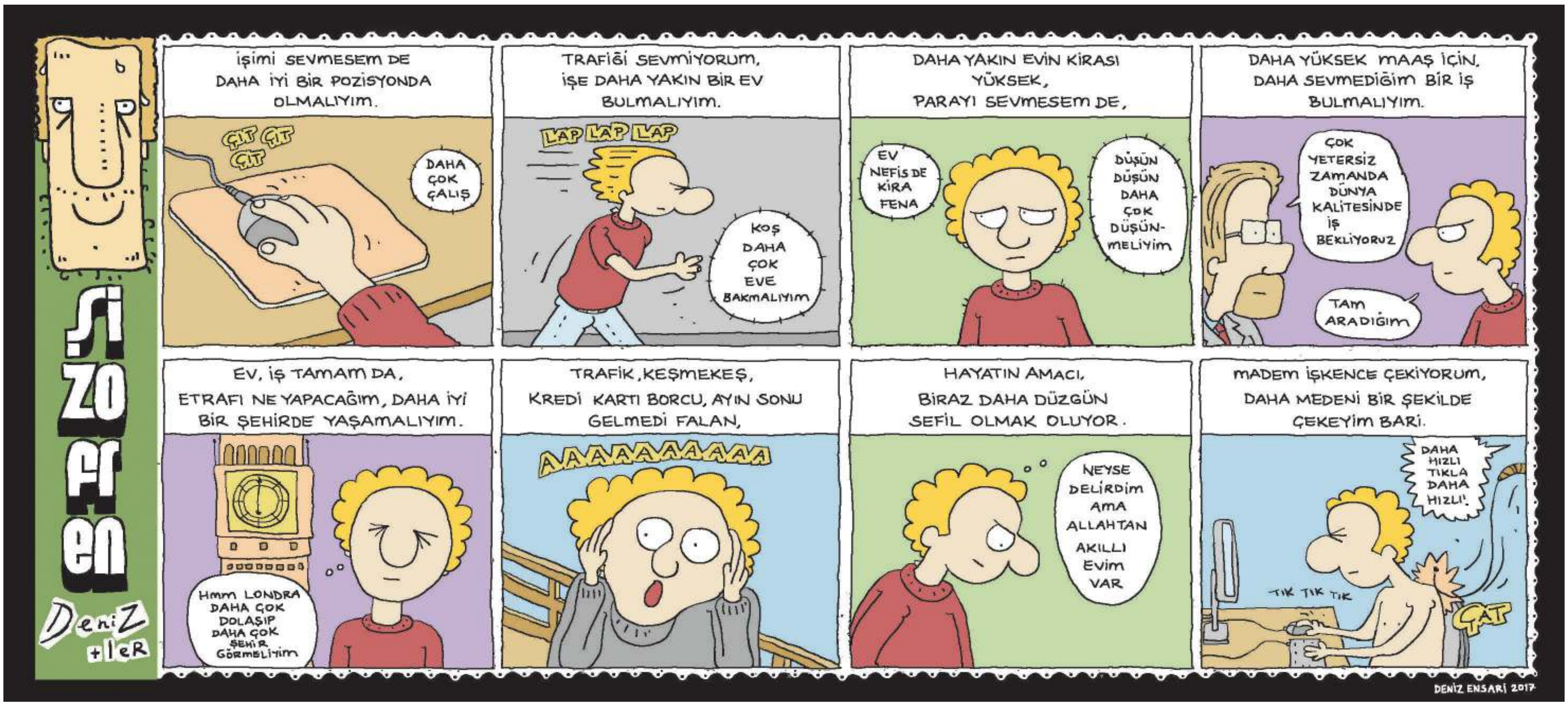

yigit@comic.com

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Size sayko bir hikaye anlatacağım. İçinde **aşk, ihtiras, nefret, intikam, fantastiko, ne ararsan var içinde,** öyle **söyleyeyim ben sana.** Cümleye gel, kafadan. Hey yavrum hey. Gençlik, ilk zamanlar, henüz içki içmeyi bilmiyoruz, arkadaşlarla bizim evde toplandık, bu arada bizim ev de şer yuvası gibi, toplandık işte öyle arkadaşlarla, aramızda da para topladık, yedi arkadaş, içki aldık. İçmeyi hiç bilmiyoruz ya, her şeyi aldık. Birası var, rakısı var, cin var likör var, var oğlu var. Alkol komasına kafa atmak. Başladık içmeye. Kafalar çok güzel oldu ama bir süre sonra. Ben bir ara sendeleye sendeleye mutfağa gittim, buzdolabını açtım, içine baktım. Bir şey dikkatimi çekti, "yoğurt yok". Salona geçtim, "arkadaşlar" dedim, "dolapta yoğurt yok". "Ee" dediler. "Ne demek ee" dedim, "dolapta yoğurt yok" dedim. "Canın yoğurt mu çekti" dediler. "Hayır" dedim. "Ama" dedim, "sorarım sizlere, bir dolap yoğurtsuz olabilir mi, hangi dolapta yoğurt olmaz" dedim. "Haklısın lan" dediler, yanıma da Erol'u verdiler, Erol da tam bir Erol, biz Erol'la birlikte yoğurt almaya gittik bakkala, gece. Bakkalın önünde de bir bank var, ben kötü oldum biraz, dedim "Erol, ben şurada biraz şöyle oturayım, sen yoğurdu al gel" dedim, "öyle olsun madem" dedim. Ben oturdum banka, Erol bakkala girdi. O esnada da bir adam geldi yanıma. Akşam pazarcısı belli, orada da pazar kuruluyor o gün, pazar henüz kaldırılmış, iki elinde de poşet poşet domates, başka da bir şey yok, sadece domates, bıraktı poşetleri oturduğum bankın diğer kenarına, o da bakkala girdi. Poşetlerin içinden bir domates ayaklarımın dibine doğru yuvarlandı, ve ayakkabımın ucuna çarptı. "Arkadaşım" dedim domatese, "biraz" dedim "dikkatli olalım lütfen". "Ne diyon arkadaşım" dedi domates bana, "domatesim ben" dedi domates bana, "benim elim yok ayağım yok, düştüm poşetten, bu nahiyeye doğru yuvarlandım, yer çekimi beni bu noktaya yönlendirdi, ben ne yapabilirim" dedi. "Arkadaşım" dedim, "git başka yere yuvarlan, yuvarlanacak benim ayaklarımı mı buldun, sigigit lan" dedim. "Artistlik yapma lan" dedi. "Yaparsam nolur lan" dedim. Baktım poşetlerdeki diğer domatesler de bu lavuğa arka çıkıyorlar, "akıllı ol, hülooğ" diyorlar bana. Tepem attı. Aldım ayağıma yuvarlanan domatesi yerden, duvara fırlattım, perti çıktı. Baktım hala diğer domatesler ötüyor, üzerlerinde tepinmeye başladım. Salça yaptım domatesleri, bir de tekme savurdum. Üstüm başım domates oldu, çekirdekleri üzerimden dökülüyor. O esnada domateslerin sahibi adam çıktı bakkaldan. "Napıyon arkadaşım sen" dedi. Dedim "valla terbiyesizlik yaptılar bana domatesler olarak, aramızda bir husumet oluştu" dedim. "Hımm, demek öyle oldu" dedi. Elinde de ahizeli ev telefonu var. Bakkaldan telefon mu aldın arkadaşım. Fişi sarkıyor öyle. Yıllar önce bir filmde görmüştüm, Andy Warhol elinde öyle bir telefon, fişi bir yere bağlı değil, ara ara telefonun ahizesini kaldırıyor, Tanrı'yla konuşuyor. Tamam adam Andy Warhol, ondan her türlü acayipliği beklersin de sen kimsin be adam. Sen ne ayaksın. Yaklaştı bana. Her şey o kadar ağır çekimdi ki. Son derece sakin tavırlarla, önce ahizeyi kavradı, hafifçe yukarıya fırlattı ahizeyi, konuşulan topuzu kavradı, telefonun duyulan diğer topuzuyla da alnımın çatına çat diye vurdu. Alnımdan ımıl ımıl bir şey akmaya başladı. Sonra arkama geçti, ve telefonun kablosuyla beni boğmaya başladı. O esnada arkadaşım çıktı bakkaldan. Yoğurt elinde. "Noluyor ki orada" dedi. Dedim "boğuluyorum ben". Başladı adama anlatmaya, "biz şimdi biraz içtik, gençliğimize verin, bir kusur olduysa özür dileriz", tane tane anlatıyor. Diyorum ki "biraz seri ikna et oğlum, ölüyorum ben burada". Gözlerim kararmak üzereyken bıraktı adam beni. Eve döndük, kan revan içindeyim, yüzüm mosmor, boynumda spiralli kablo izi, üstüm başım domates. Korkunç bir rezillik "Oha, bu ne hal lan" dediler. "Yoğurt aldık" dedim. "Yiyen var mı?", "yok". "Sen yiyecek misin?", "e-ah, ben de yemiyeceğim". Koyduk yoğurdu dolaba, öyle içmeye devam ettik.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Artık kendisini sevmiyorum. Geçenlerde yine öyle gelip, kız arkadaşının içkisine ilaç attığını söylediği günden beri bitti benim için kendisi. Zaten başım belasıydı, şimdi hiç sevmiyorum. Hiç ama. "Nabıyon" dedi. Dedim "sevmiyorum ben artık seni". "Neden ki" dedi. "Geçen kız arkadaşının içkisine ilaç attığını anlattın ya, o yüzden" dedim. "Ha o şakaydı" dedi. "Nasıl şakaydı" dedim. "Hani sen yapıyorsun ya, uyduruyorsun ya, ben de öyle uydurdum" dedi. "Yavrum" dedim "ben uyduracağım diye yıllarımı verdim, benle sen bir misin a ayı" dedim. "Oo, yükseldin" dedi. "Yükselirim tabii" dedim. "Yüksel Aksu" dedi. Bir an güler gibi oldum ama gülmedim. Zor tuttum kendimi gülmemek için. "Şakaydı oğlum" dedi, "sen şakadan anlamıyor musun, o yaz üç ayrı manita yaptığımı anlattım sana, uydurma olduğunu oradan anla" dedi. "Haklısın lan galiba" dedim. "Haklıyım tabii oğlum" dedi. "Kızlar beni hiç sevmez, hatta Şengül diye bir kız vardı zamanında, ben de arkadaşlarıma biz Şengül'le çıkıyoruz diye yalan atmıştım, Şengül aramıştı beni, böyle böyle konuşuyormuşsun, konuşma bir daha böyle demişti bana, kızlar beni hiç sevmez" dedi. Gitti sonra. Sustum. Sonra biraz konuştum kendi kendime öyle. Sonra yine sustum.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • **twitter.com/benalpayerdem**

İLKER ALTUNGÖK

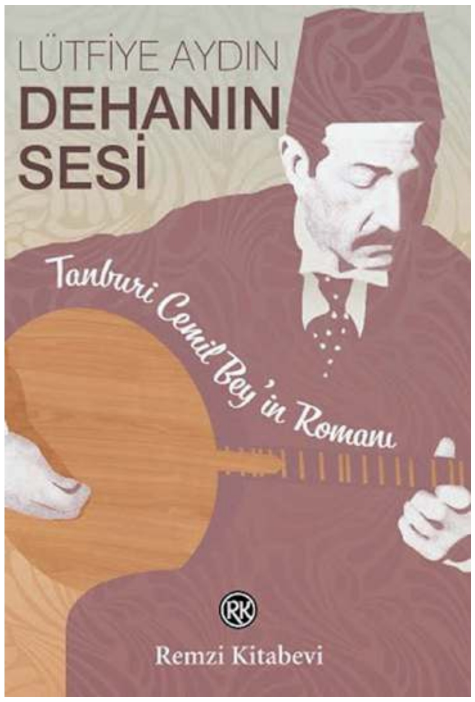

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Ben dost yolunda nakdimi / Hep oynayup üttürmüşem"
>
> *Eşrefoğlu Rumi*

Yaz bir türlü gidemeyen, kalkıp kalkıp tekrar oturan bir misafir. (eh, müsaade sizin) Eylülün on sekizi. Terler içinde, masa başında. Hala. Yaprak kımıldamıyor. Arabanın üzerinde insan gibi sırtüstü yatmış uyuyan o karası bol kedi. Kafasını doğrultup esniyor. Uzaklarda bir tuhaf vapur. Bu nedir! Yetmişli yılların B tipi uzay filmlerinin iç bulandıran estetiği. Nerden buluyorlar bunları. ("Jetgiller"vari) Oval, yumurtamsı çizgiler. Fütürist zikzaklar. Geçmiş zamanın geleceği. Lunapark aletleri/ araçları arasında olsa belki bir uyum mümkün. Bu kadar eski bir şehirde ne işi var. En son vapurlar. Hepsi birbirinden uyumsuz. Ruhsuz. Tatsız tuzsuz. Sakil. Eğreti. İçleri de öyle. Aynı. O pembe plastikler. Hele o bulanık, donuk plastik pencerelerin üstlerini bitiştiren o eğri çizgi. Bir an evvel yanaşsın da inelim.

Fonda "Gelse o şuh meclise" Çalıyor. Büyük, en büyük bestekârlarımızdan Hafız Post'un. "Gelse o şuh meclise, naz ı tegafül eylese" Makamı rast." Gelse de naz yapsa, anlamazdan gelse (ona olan eğilimimizi yani)" Diyor. Evet. Eh, hep bossanova'lar. Elis Regina, Joao Gilberto, Tom Jobim falan filan dinlemiyorum. Kendi "müsiki"miz. Amman o hiç ihmale gelmez. Klasik müziğimizi diyorum. "Musikimiz" Onu da dinliyorum tabii. Dinlemez miyim. "Bi şey anlamaz bizden" olma ihtimali var çünkü. Amman. Çok korkarım. Maazallah. Ödüm patlar. Yahya Kemal şöyle diyor: "Çok insan anlayamaz eski mûsıkîmizden / Ve ondan anlamayan bir şey anlamaz bizden." Hadi bakalım. Gördün mü bak. "Bizden bir şey anlamamak" İçinde yaşadığın toplumdan hiçbir şey anlayamamak.
Yabancılaşmaların en ürküncü. (Kırk kat el)
Müzik, iç dünyamızı, iç titreşimlerimizi en doğrudan aktaran sanat dalı. Duygularımızı, iç ritmimizi...
Eşi benzeri yok. Diğer sanat dallarıyla kıyas dahi kabul edilemez. Kendi ülkenin müziğine("eski musiki"sine) bigâne kalarak içinde yaşadığın toplumun ruh dünyasını anlayamazsın. Öyle diyor şair.(Şiirin adı:"Eski Musiki"zaten) Tersi de doğru bunun. Diğer ülkelerin "musiki"lerine ("eski müsikiler"ne) yoğunlaştığımızda da, onlardan "bir şey"ler anlar gibi oluyoruz. Ben kendi adıma, daha ziyade kederli/dertli/hüzünlü müziklerini dinlediğimde daha çok anlar gibi oluyorum. O toplumları. Başka halkların kederli müzikleri. Tolstoy'un o ünlü giriş cümlesindeki o müthiş tespitindekine benzer bir biçimde: "Bütün mutlu aileler birbirine benzer; oysa her mutsuz ailenin kendine özgü bir mutsuzluğu vardır.» Aynı onun gibi işte. Bütün neşeli, mutlu müzikleri de birbirine benziyor halkların. Üç aşağı beş yukarı yani. Esas "kendine özgü"olanlar; mutsuz olanlar. Müziklerin de mutsuz olanları.

Yahya Kemal Varşova'dadır. Gecenin içine mütemadiyen karlar yağmaktadır. "Bir kuytu manastırda dualar gibi gamlı, / Yüzlerce ağızdan koro halinde devamlı," ("Kar Musikileri"1927) Şair "İslav kederi"ni duyar ama "zevk almaz" Zihni bambaşka bir yerdedir.*(Gurbette, vatanından uzaktayken o sırada bulunduğun ülkenin kederine yoğunlaşmak kolay iş değil. Oturduğun yerden hüzünlü Brezilya, Arap, Hint* müzikleri dinlemeye benzemiyor) " Duydumsa da zevk alamadım İslav kederinden/ Zihnim bu şehirden, bu devirden çok uzakta, /Tanburi Cemil Bey Çalıyor eski plakta."

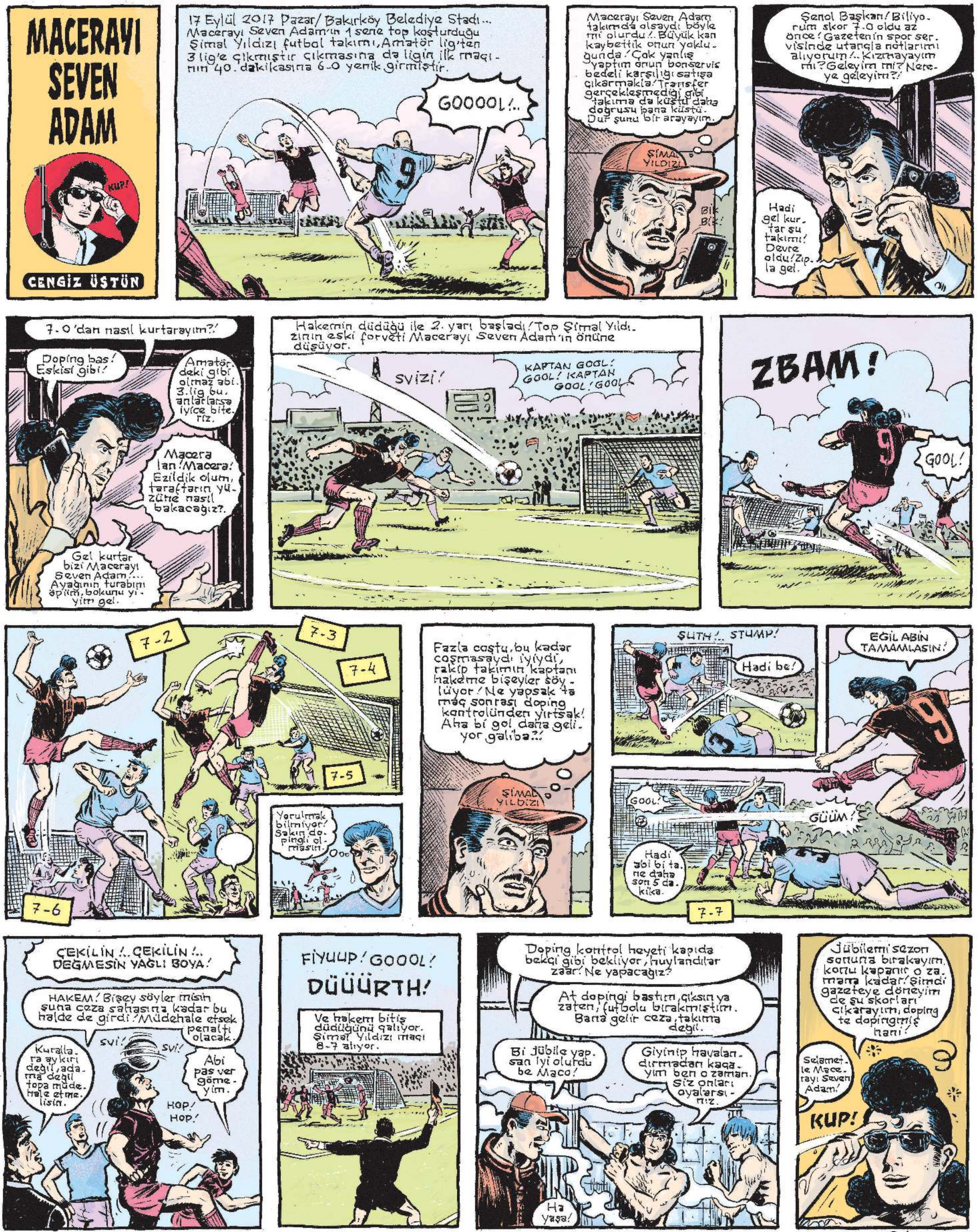
Tesadüfe bakın ki o ünlü şiirde, şairin zihninin içindeki eski plakta çalan Tanburi Cemil Bey çok tuhaf bir rastlantıyla yine aynı diyarın; Varşova'nın hüznünü duyumsayacak, ilk kez işittiği Chopen bestesinden yankılanan " İslav Kederi" onu ağlatacaktır.(Tanburi Cemil Bey alaylı bir dahi idi) Oğlu Mes'ut (Mesut Cemil) babasıyla olan bir anısını şöyle anlatıyor: "Babamdan sonra sahneye çıkıcaktı. Piyanoya yürüyüp, saygıyla başına oturan ince ve uzun adamın yabancı olduğu belliydi. Babam bir anda durdu ve «Hegey dedikleri adam bu» diye fısıldadı. Kulisin en kuytu köşesinde baba-oğul el ele hiç ses çıkarmadan dinledik. Babam piyanoyu dinlerken bembeyaz kesilmişti, bir yandan da gözyaşlarını siliyordu. Meğer o gün Hegey›in çaldığı Chopin›miş"
"Eski Musiki" Yani.

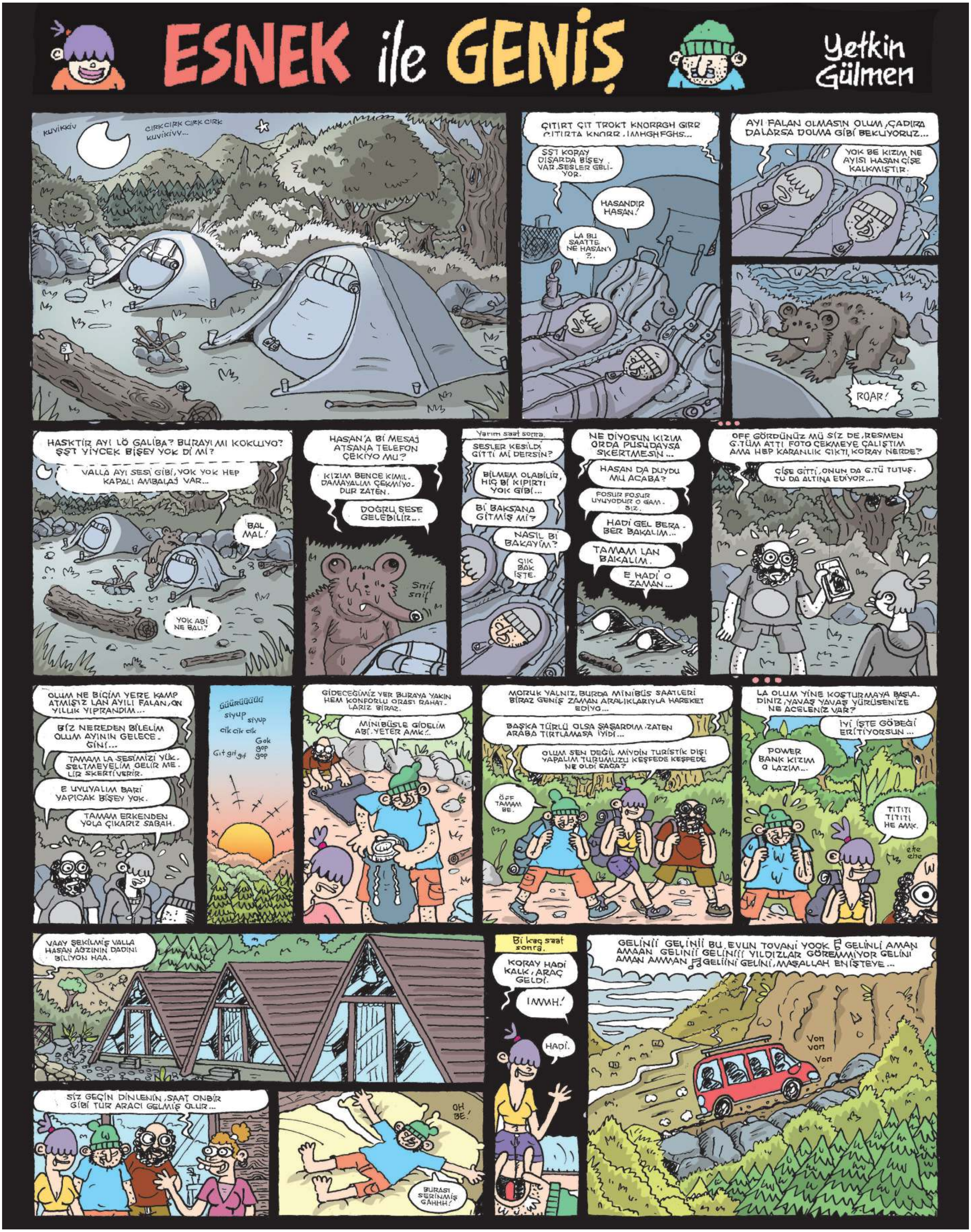

Herneyse, fazla kederli, ağlamalı mağlamalı oldu.
Güya "Emoloji Filmi"ne gidip burada yazacaktım. Niyet oydu. Olmadı.(sahiden gidecektim) Cesaretim yetmedi. Başka sefere…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
17 Eylül 2017 Pazar/ Bakırköy Belediye Stadı... Macerayı Seven Adam'ın 1 sene top koşturduğu Şimal Yıldızı futbol takımı, Amatör lig'ten 3 lig'e çıkmıştır çıkmasına da ligin ilk maçının 40. dakikasına 6-0 yenik girmiştir.
GOOOOL!..
Macerayı Seven Adam takımda olsaydı böyle mi olurdu!.. Büyük kan kaybettik onun yokluğunda! Çok yanlış yaptım onun bonservis bedeli karşılığı satışa çıkarmakla! Transfer gerçekleşmediği gibi takıma da küstü daha doğrusu bana küstü. Dur şunu bir arayayım.
ŞİMAL YILDIZI
BİK BİK
Şenol Başkan! Biliyorum skor 7-0 oldu az önce! Gazetenin spor servisinde utançla notlarımı alıyorum!.. Kızmayayım mı? Geleyim mi? Nereye geleyim?!
Hadi gel kurtar şu takımı! Devre oldu! Zıpla gel.
7-0'dan nasıl kurtarayım?!
Doping bas! Eskisi gibi!
Amatördeki gibi olmaz abi. 3. lig bu. anlatlarsa iyice biteriz.
Macera lan! Macera! Ezildik olum, taraftarın yüzüne nasıl bakacağız?.
Gel kurtar bizi Macerayı Seven Adam!... Ayağının turabını öpiim, bokunu yiyim gel.
Hakemin düdüğü ile 2. yarı başladı! Top Şimal Yıldızının eski forveti Macerayı Seven Adam'ın önüne düşüyor.
SVİZİ!
KAPTAN GOOL! GOOL! KAPTAN GOOL! GOOL
ZBAM!
GOOL!
7-2
7-3
7-4
7-5
7-6
Yorulmak bilmiyor! Sakın dopingli olmasın.
Ooo
Fazla coştu, bu kadar coşmasaydı iyiydi, rakip takımın kaptanı hakeme bişeyler söylüyor! Ne yapsak ta maç sonrası doping kontrolünden yırtsak! Aha bi gol daha geliyor galiba?!
ŞİMAL YILDIZI
ŞUTH!.. STUMP!
Hadi be!
EGİL ABİN TAMAMLASIN!
GOOL!
GÜÜM!
Hadi abi bi tane daha son 5 dakika.
7-7
ÇEKİLİN!.. ÇEKİLİN!.. DEĞMESİN YAĞLI BOYA!
HAKEM! Bişey söyler misin şuna ceza sahasına kadar bu halde de girdi! Müdehale etsek penaltı olacak.
SVİ!
SVİ!
Kurallara aykırı değil, adama değil topa müdehale etmelisin.
Abi pas ver gömeyim.
HOP! HOP!
FİYUUP! GOOOL!
DÜÜÜRTH!
Ve hakem bitiş düdüğünü çalıyor. Şimal Yıldızı maçı 8-7 alıyor.
Doping kontrol heyeti kapıda bekçi gibi bekliyor, huylandılar zaar! Ne yapacağız?
At dopingi bastım, çıksın ya zaten, futbolu bırakmıştım. Bana gelir ceza, takıma değil.
Bi Jübile yap. san İyi olurdu be Maco!
Giyinip havalandırmadan kaçayım ben o zaman. Siz onları oyalarsınız.
Ha yaşa!
Jübilemi sezon sonuna bırakayım. konu kapanır o zamana kadar! Şimdi gazeteye döneyim de şu skorları çıkarayım, doping te dopingmiş hani!
Selametle Macerayı Seven Adam!
KUP!
Selametle

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
KUVİKKİV
CIRKCIRK CIRK CIRK KUVİKİVV...
ÇITIRT ÇIT TROKT KNORRGH GIRR ÇITIRTA KNORR. IMHGHFGHS...
ŞŞT KORAY DIŞARDA BİŞEY VAR. SESLER GELİYOR.
HASANDIR HASAN!
LA BU SAATTE NE HASAN'I ?..
AYI FALAN OLMASIN OLUM, ÇADIRA DALARSA DOLMA GİBİ BEKLİYORUZ...
YOK BE KIZIM NE AYISI HASAN ÇİŞE KALKMIŞTIR.
ROAR!
HASKTİR AYI LÖ GALİBA? BURAYI MI KOKLUYO? ŞŞT YİYCEK BİŞEY YOK Dİ Mİ?
VALLA AYI SESİ GİBİ, YOK YOK HEP KAPALI AMBALAJ VAR...
BAL MAL!
YOK ABİ NE BALI?
HASAN'A Bİ MESAJ ATSANA TELEFON ÇEKİYO MU?
KIZIM BENCE KIMILDAMAYALIM ÇEKMİYODUR ZATEN.
DOĞRU SESE GELEBİLİR...
Snif snif
Yarım saat sonra.
SESLER KESİLDİ GİTTİ Mİ DERSİN?
BİLMEM OLABİLİR, HİÇ Bİ KIPIRTI YOK GİBİ...
Bİ BAKSANA GİTMİŞ Mİ?
NASIL Bİ BAKAYIM?
ÇIK BAK İŞTE.
NE DİYOSUN KIZIM ORDA PUSUDAYSA SKERTMESİN...
HASAN DA DUYDU MU ACABA?
FOSUR FOSUR UYUYODUR O GAMSIZ.
HADİ GEL BERABER BAKALIM...
TAMAM LAN BAKALIM.
E HADİ O ZAMAN...
OFF GÖRDÜNÜZ MÜ SİZ DE, RESMEN G.TÜM ATTI FOTO ÇEKMEYE ÇALIŞTIM AMA HEP KARANLIK ÇIKTI, KORAY NERDE?
ÇİŞE GİTTİ, ONUN DA G.TÜ TUTUŞTU DA ALTINA EDİYOR...
OLUM NE BİÇİM YERE KAMP ATMIŞIZ LAN AYILI FALAN, ON YILLIK YIPRANDIM...
BİZ NEREDEN BİLELİM OLUM AYININ GELECEĞİNİ...
TAMAM LA SESİMİZİ YÜKSELTMEYELİM GELİR MELİR SKERTİVERİR.
E UYUYALIM BARİ YAPICAK BİŞEY YOK.
TAMAM ERKENDEN YOLA ÇIKARIZ SABAH.
güürüüüüü
siyup siyup
cik cik cik
Gok gop gop
Git git git
GİDECEĞİMİZ YER BURAYA YAKIN HEM KONFORLU ORASI RAHATLARIZ BİRAZ.
MİNİBÜSLE GİDELİM ABİ. YETER AMK!..
MORUK YALNIZ, BURDA MİNİBÜS SAATLERİ BİRAZ GENİŞ ZAMAN ARALIKLARIYLA HAREKET EDİYO...
BAŞKA TÜRLÜ OLSA ŞAŞARDIM. ZATEN ARABA TIRTLAMASA İYİDİ...
OLUM SEN DEĞİL MİYDİN TURİSTİK DIŞI YAPALIM TURUMUZU KEŞFEDE KEŞFEDE NE OLDİ SAGA?
ÖFF TAMAM BE.
LA OLUM YİNE KOŞTURMAYA BAŞLADINIZ, YAVAŞ YAVAŞ YÜRÜSENİZE NE ACELENİZ VAR?
İYİ İŞTE GÖBEĞİ ERİTİYORSUN...
POWER BANK KIZIM O LAZIM...
TITITI TITITI HE AMK.
ehe ehe
VAAY ŞEKİLMİŞ VALLA HASAN AĞZININ DADINI BİLİYON HAA.
SİZ GEÇİN DİNLENİN, SAAT ONBİR GİBİ TUR ARACI GELMİŞ OLUR...
OH BE!
BURASI SERİNMİŞ GAHHH!
Bi kaç saat sonra.
KORAY HADİ KALK, ARAÇ GELDİ.
IMMH!
HADİ.
GELİNİİ GELİNİİ BU EVUN TOVANİ YOOK GELİNLİ AMAN AMAAN GELİNİİ GELİNİİİ YILDIZLAR GÖREMMİYOR GELİNİ AMAN AMMAN GELİİNİ GELİNİ, MAŞALLAH ENİŞTEYE...
Von von Von

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

DEV TABAK TAŞIYAN BİR GARSONDAN MUTLU ÇİFTLERE TERS CEVAPLAR

Pardon, menü alabilir miyiz?
Tabi hemen getiriyorum. Yalnız antrikot 50, dallas steak'ler falan 60 lira civarı baştan söyleyeyim. Sonra gizli gizli şaşırıyorsunuz. Başlangıç tabaklarıyla ana yemek taklidi yapacaksanız bilemem. Zaten onlar da nerden baksan 30-35 bandında. Tavuk, ete göre nispeten ucuz, ama onun da havası yok. Şarap menüsü de veriyim mi? O ayrı çünkü. Tavsiyem, "neyse girdi bi kere" deyip ortalardan bir şarap seçmeniz. Genelde gidip en alttakinin bir üstünü seçiyorsunuz psikolojik olarak. Bunu yapmayın. Çünkü biz, siz kurnazlar yüzünden en altta olması gereken en ucuz şarabı bir üste aldık. Sizin anlayacağınız en alttakinin bir üstü en alttaki aslında. Göz göre göre pahalı mekâna gelip ufak manevralarla uygun hesapla çıkmak diye bir şey yok. Unutun o işi. Siz, parmaklarınızı menüde kaydıra kaydıra, sanki karar veremiyormuş havalarında ne kadar hesap yaparsanız yapın total yüksek gelir, bunu bilin. Bizde hesap elle yazılmaz, makineden çıkar, o yüzden itiraz olmaz. Sonra gidip Foursquare'e "Yemek vasat, hesap kazık!" falan yazmayın. "Muhteşem yemekler! Bu kaliteye değer. Teşekkürler..." yazan da var çünkü. Sizin sitemler bize koymaz. Şimdilik söyleyeceklerim bu kadar. Napiyim, veriyim mi menüyü?

Taze baharatlı somon ızgaranın yanına ne koyuyorsunuz?
Neden kıstın gözlerini bu soruyu sorarken? Somonun yanlarını iyi biliyor gibisin. Bir hâkimiyet var sende. Somonun yanındaki sana uygun gelmezse somon iptal öyle mi? Peki ne koysak somonu iptal edersin? Patates? Ya da şöyle sorayım, yanına ne koysak ellerini çırparak yanaklarımdan öpersin? Kişnişli enginar püresi? İsli firik buğdaylı bahçe salatası? Söyle bana, somonun yanına ne koysak kafandaki boşluk dolar? Aslında haklısın, bu yan meselesi biraz karışık. Siz biraz eski kalmışsınız. Şimdi bir kere somon tabağın tam ortasında, bunda sorun yok. Yeni trend somonun yanlarına değil de altına ve üstüne çalışmak. Mesela altına kaynayan suya sokup çıkardığımız ıspanak koyuyoruz, buna "ıspanak yatağında..." diyoruz. Yanlara koyulacak malzemeleri de somonun üstüne yığıyoruz. En üste de bayrak gibi bir dal biberiye dikiyoruz. Noldu, yanlar boş, ama görüntü nefis… Ok? Şimdi baştan başlayalım mı? Menüdeki bütün yanları yavaş yavaş irdeleyelim. Kafanızda yanlara dair soru işareti kalmasını istemem.

Pardon şalınız var mı?
Niye üşüdün ki sen? Şal var ama biraz kokuyor. Aslında kokmuyor da sana göre kokuyor. Tanıyorum seni. Gece ne kadar güzel olursa olsun en az bir adet sıkıntı çıkarmaya adaysın sen. Şalı omuzlarına alır almaz, burnunu kırıştıracağın o anı hayal edebiliyorum. Aslında senden öncekinin parfüm kokusu o. Senin şalda bırakacağın kokuyla aynı mağazadan alınmış. Tekin Acar'dan ya da Sevil'den, belki de yağmacı gibi hızlı hızlı dolaştığınız bir dutty free'den. İstiyorsan hiç kullanılmamış bir iki şal var, onlardan veriyim, ama mesele şal değil. Şal olmaz başka bir şey olur, sıkıntı var sende. Geldiğinden beri seni izliyorum. Bir değişik prenses halleri; masaya dirseklerini dayayıp yumu yumu ellerini çene altında birleştirmeler, çatalı tam ağzına götürecekken konuşma arası vermeler, iki dakkada bir peçeteyi pıt pıt dudaklarına vurmalar... Oysa ağızdaki yağ silerek çıkar, peçeteyle pıt pıt diye mini kompresler yapmak yağı daha da yayar. Daha geçen pazar Beylikdüzü'nde tavuk kanadı yemedin mi sen? Yerken, "Bu böyle yenir," diye kemikleri sıyıra sıyıra tavuklar alemine korku vermedin mi? Şimdi şarabı bulunca bu ne miniklik? Her boka "mersi"ler falan. Oysa kanatçıda, "Bir ayran daha alabilir miyim?" dememiş miydin? Nasıl böyle değiştin sen? Mekâna göre nezaket dizaynını nerden öğrendin? Cevap verme! Git şu ağzını yıka! Dönerken şalını al.

Pardon, bi fotoğrafımızı çeker misiniz?
Hayır. Şu an elimde dev karabiber değirmeni var görmüyor musun? Benim işim servis yapmak. Sırıtan suratlarınızı belgelemek zorunda mıyım? Noldu? Neden donup kaldın? İyi alıştınız; sırıt-çektir-face'e gönder, sırıt-çektir-instagram'a gönder. Kimsiniz lan siz? Beni niye işimden alıkoyuyorsunuz. Sabahtan beri size tabak taşıyorum, farkında değil misiniz? Derdiniz bu nefis geceyi ölümsüzleştirmekse, beni de alın aranıza, önüme bir içki koyun, hep birlikte neşelenelim, en mutlu anımızda da sırayla çekilelim. Bak böyle olur. Tamam mı, tamamsa çekeyim. Nereye basıyoruz?

Teşekkürler! Gerçekten nefisti, şefinizin ellerine sağlık...
Ne demek? Vazifemiz. Beğenilerinizi şefe iletirim. Kendisi şu an çok meşgul. Mutfakta ızgara levreğin altına yatak yapmaya çalışıyor, bir yandan da avakado dilimleriyle sotelenmiş dip soslu nugget parçaları, buharda pişmiş mevsim sebzeleri ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi ılık kestane ile uğraşıyor; kestaneyi ılık tutmak kolay değil, ter içinde kaldı adam. Ama ilk fırsatta sizden bahsederim. "Yukarda bi çift vardı," derim, "yaptığın yemekleri yediler, çok beğendiler, çıkarken de ellerine sağlık dediler," derim. Şef, "Kim onlar?" diye sorar önce, "müşteri," derim, "eee tanıdık falan mı?" diye sorar sonra, "yok bildiğin müşteri" diye devam ederim, o an muhtemelen, "ne diyon lan? s.ktir git işine bak," gibi bir şeyler söyler. Ama sorun değil, şefimiz işine konsantre olduğu zamanlar terbiyesizleşir. İşletmenin sahibi onun için "çılgın" diyor. Ben bilemem, kimsenin özel hayatına karışmak istemem. Yalnız sizin bir çift olarak sorunlarınız var gibi geldi bana. Çünkü mesela siz, "Rayvoliniz nasıl, tavsiye eder misiniz?" derken sevgiliniz yüzünü buruşturdu. Çünkü biliyor ki "rayvoli" değil "ravioli"dir onun adı. Adam resmen utandı sizden. Daha önce hiç yemediniz di mi ravioli? Bi dahaki sefere ondan yersiniz. Çünkü şefimiz ılık kestane de zorlansa da ravioli konusunda çok iddialı. Kendi ravioli tarifi için, "Bizim damak tadımıza uygun bir iki ekleme yaptım, İtalya'dakilerden daha iyi oldu," diyor. Yaptığı bir iki ekleme ne, inanın kimse bilmiyor. Tam bir çılgın. Düşündüm de bizim raviolimiz orijinalinden bir hayli uzak olduğuna göre biz ona "rayvoli" diyebiliriz aslında. Kimsenin gönlü kırılmamış olur böylelikle. Mutlaka yine gelin. Bu sefer rayvoli yiyin.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 21 EYLÜL 2017 | Sayı: 525

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

UYKUSUZ

Son bir yıl içerisinde Türkiye'nin en zenginlerinin toplam gelirden aldığı pay yüzde 47.2'ye yükseldi. En düşük gelire sahip yüzde 20'lik grubun aldığı pay ise sadece yüzde 6,2…

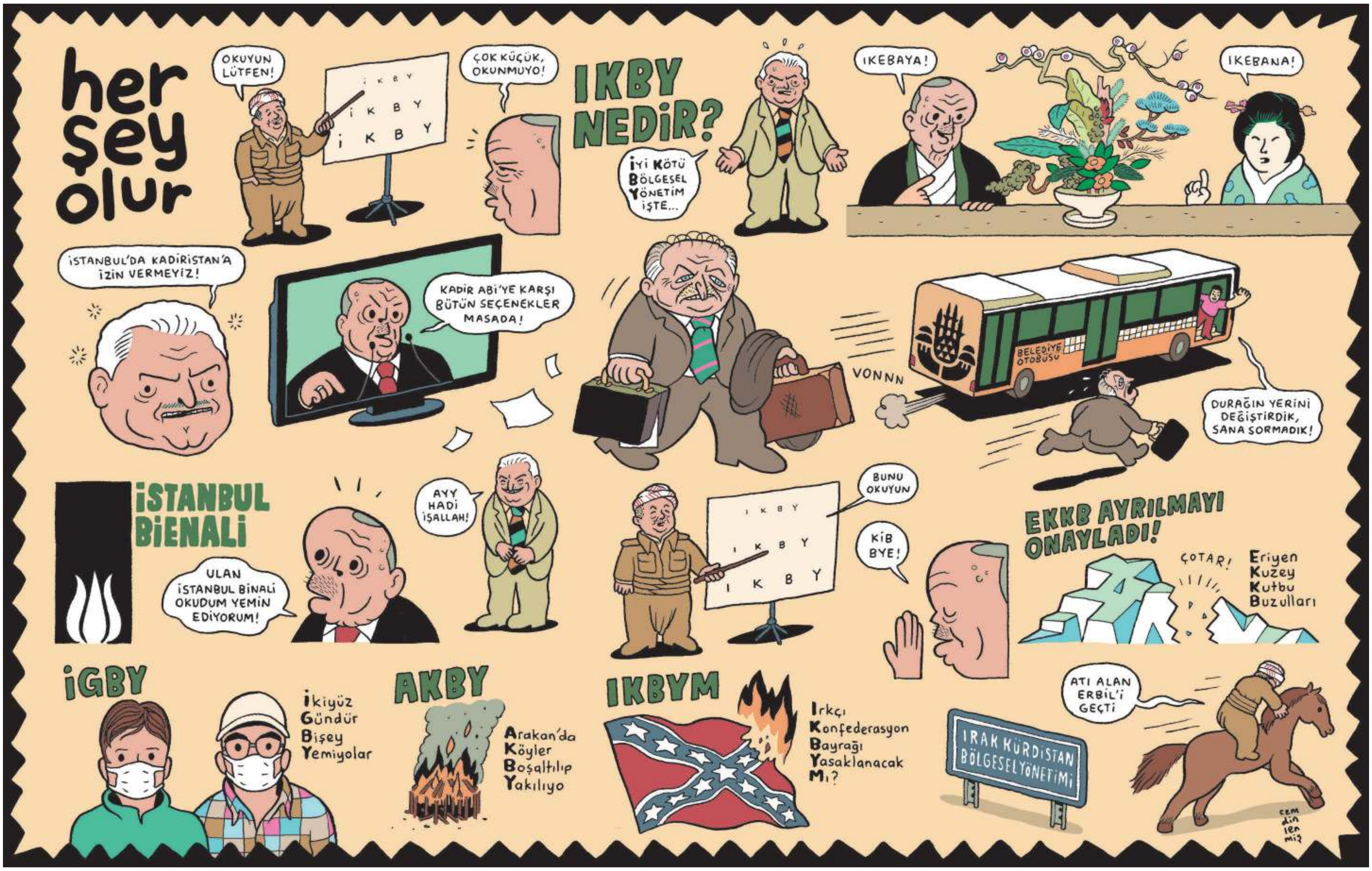
UYKUSUZ

28 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2017/39 No: 526
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Belirlenen 10 Devlet Üniversitesi Araştırma Üniversitesi olacak.

OFİSİME GELDİĞİNDE EYLÜL'ÜN SON GÜNLERİ YAZI ALIP ÇOKTAN UZAKLARA GÖTÜRMEYE BAŞLAMIŞTI BİLE. DOĞA HÜZÜN KOKUYODU.
ÖHÖ-ÖHÖ!
DEDEKTİF
BİR TAVŞAN GİBİ ÜRKEK GÖZLERİYLE ARANDIKTAN SONRA KAPIDAN İÇERİ ZIPLADI... TAVŞAN GİBİ OLAN SADECE ÜRKEK GÖZLER DEĞİLDİ, BÜTÜNE SİRAYET ETMİŞ BİR TAVŞANLIK VARDI...
PARDON BU İŞHANINDA
ŞU KÖŞEYE EDEBİLİRSİNİZ, BUYRUN.
SONUÇTA BİR TAVŞANIN B**KU NE KADAR OLABİLİRDİ Kİ DİYE DÜŞÜNSEM DE, SONUÇ FARKLIYDI... SANKİ TAVŞANIN BÜTÜN SÜLALESİ S.ÇTI OFİSE. KOKUSU İSE UZUN SÜRE GİTMEDİ...
BOĞA BURCUSUN?
HAYVANOĞLU HAYVAN... SEN?
İTOĞLU İT!
YÜKSELEN BURCUM "VAY SIĞIR VAY"...
AA? BENİM DE.
BİTTİ
AY SÜPERMEN'LE DE ÇIKTIM. AMA RAHAT DEĞİL, YOK KUCAKTA YOK SIRTTA, HELE KIŞIN DONDUM YAA. ARABANIN YERİNİ TUTMUYOR...
SALAK KIZIM ONLAR...
ÖRÜMCEK ADAMLA DA ÇIKTIM. İKİ GECE AĞDA YATIRDI BENİ SABAH HER YERİM AĞRIDI ŞU KOLTUK GİBİ OLMAZ YANİ...
ALAYI MAL ONLARIN.
BATMAN'LE ÇIKTIM PENİSİ ÇOK UFAK "TAYT YÜZÜNDEN" DEDİ.
ZATEN TAYT NE ABİ?.. Bİ PANTOL GEÇİREMEDİLER ÜSTLERİNE...
KAPTAN AMERİKA'YA...
EEEEAAH YETER LAN.
CART!
ASANSÖR 4 KİŞİLİK
NERDE KALDIN AMK.
ABİ GELMESEYDİN BİZ BEKLERİZ KERİZİZ...
MERDİVENLE ÇIKACAKSIN... BU İ*NELERLE İŞİN OLMAYACAK...
GÜLÇİN SANA SÖYLEMEM GEREKEN BİR ŞEY VAR.
BEN ASLINDA SİGORTACI DEĞİLİM... HÜKÜMET ADINA ÇALIŞAN BİR GİZLİ AJANIM.
AAA? YANİ O KADAR ŞAŞIRDIM Kİ... ÖNCE İNANAMADIM.
EVET.
GİZLİ AJAN YA... BİLDİĞİN "GİZLİ AJANIM" DEDİ... "HÜKÜMETE ÇALIŞIYORUM" DEDİ...
?
AY HAYIR HABERİM YOKTU YEMİNLE... NEREDEN OLSUN KIZ.
YA NAPIYOSUN KIZIM YA.
YANİ İŞ Mİ BU YAPTIĞIN ÇOK GİZLİ BİLGİ PAYLAŞTIM AMA YAA.
ÇOK YAKINIM. BİZ HER ŞEYİMİZİ PAYLAŞIRIZ
KÜT
DAN!
AL!
YA ŞU AN ÇATIŞMA DA FİLM GİBİ VALLA... ÇOK YARALI AMA YAŞIYO.
DAN
DAN
EBENİN.
HAH. HAH. HAH. HAH.
HAH. HAH... ULAN?!
UZAKTAN HAVLIYOSUN SANDIM KAVGA VAR DİYE GELDİM.
NEYE GÜLÜYONUZ?
HAVADAN SUDAN.
GÖRDÜN MÜ?..
STTİR YAA... HEP YERİMİZİ BELLİ ETMİŞLER.
NAPÇAZ?
SÜTTEN KESİLELİM.
SONRA.
YOĞURT YİYEMEDİKLERİNDEN VÜCUDUN ZEHRİNİ ATAMASINLAR.
GÜZEL.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında ülkelerin gündemini öncelikle o ülkeye özel sorunlar oluşturur. Her ülke, dünyada olan bitenle ilgilenir ama Mali'deki bir gazete Türkiye'deki lise sınavıyla ilgilenmez, Şili'deki bir televizyonda Konya'da ne ekileceği tartışılmaz, Bali'daki radyocu Aleviliğin ders kitaplarında yer alıp almaması konusunda program yapmaz. Zaten diğer ülkelerin sorunlarını dert edenler dertsizlikten kendine dert arayan ülkelerdir. İsveç'in de hayatını etkileyen dev sorunları olsa biz Paraguay'daki hırsız hükümeti ne kadar konuşuyorsak onlar da bizi o kadar konuşur. Ama hem **Eski** hem de **Yeni Türkiye** dünyada **kendi derdi kendine yeten yedi ülkeden biri** olduğu için bizim başka ülkelerden dert ithal etmemiz siz de takdir edersiniz ki çok da akıl kârı değildir.

Eski ve **Yeni Türkiye'de** dert ithali, kendini yerli ve de milli ilan edenler tarafından yapılageldi. İlk ithalat antikomünizm tutunca, evrim teorisi karşıtlığını ithal ettiler. Bu işin buradaki bayraktarları düşüncelerini baştan sona Amerikan akıllı tasarımcılardan kopyaladı, onların söylemediği tek cümle kurmadılar. Ha o ithalatçılardan biri aynı sloganları tekrar ederken dansöz oynatmak gibi yenilikler getirdi, hakkını yememek lâzım ama o illa dansöz oynatacak gibi duruyordu zaten.

Sonra daha önce siyasetin konusu olmamış kürtaj, kelimesi kelimesine Amerika'daki argümanlarla ülkemize taşındı. Etkili ithalatlardı bunlar çünkü ithalatçılar hazır argümanları konteynerden çıktığı gibi ortaya atarken muarızları kendi imkanlarıyla karşı argüman geliştirmeye çalışıyordu. Bununla beraber Amerika'da sahtekar bir doktorun başlattığı aşı karşıtı hareket de geldi gündemimize oturuverdi. Üstelik bu sadece konteyner konteyner ithal edilmekle kalmadı, az İngilizce ve bol avanaklık sayesinde, beyaz yakalılar tarafından da internetten parça parça sipariş edildi ve bugün kökünü kuruttuğumuz hastalıkların gelecekte hortlaması için de start verildi.

Tabii sadece bunları değil, "Nazileri de savunmak gerektiğini" ileri süren Amerikan liberalliğini de ithal ettiler. Ama galiba onu frigo konteynerle ithal etmek gerekiyordu ki bize gelirken yolda bozulmuş olacak, bizimkiler kuruldukları köşelerden en ipe sapa gelmez fikirlerin sadece savunulmasında değil, ders kitaplarına girmesinde de sakınca olmadığını buyurmaya başladılar.

Geçen de Amerikan muhafazakârlığının en diplerinden "flat-earthers" denilen ve dünyanın düz olduğunu, egemenlerin de bunu bizden gizlediğini ileri süren adamların teorileri, bire bir Türkçe'ye çevrilerek dolaşıma sokuldu. Sırada ne var diye merak ederken ilk olarak Amerika'daki antikomünizm çılgınlığı sırasında ileri sürülen "Florür'ün komünistlerin bir komplosu" olduğu iddiası geldi gündemimize kuruluverdi. Gerçekten ABD'de florür zehirlenmesiyle ilgili araştırmaları normal florür kullanımıyla ilgili göstererek falan varlıklarını sürdüren ve florürün bir komplo olduğunu söyleyenler var. Ama **normal şartlar altında** sadece Hollywood filmlerindeki kafasına alüminyum folyo sarmış karakterlere söyletilen "Diş macunuyla zihnimizi kontrol ediyorlar, suya klor atarak bizi kısırlaştırıyorlar, dünyayı uzaylı sürüngenler yönetiyor," sayıklamasındaki "florürle zihin kontrolünün" **Yeni Türkiye'nin** gündemine, bizzat parlamenterler tarafından sokulduğunu görebilirsiniz.

@baris_uygur

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

* En sevdiğim okur mektubu "Siz niye derginizde ikide bir Kütahya'dan bahsediyorsunuz, Kütahyalı mı bilmem ne yaptı sizi?" diye gelen tepki mektubu. Hayır bir yandan da yazdığımıza bakınca Kütahya hakkında kötü bir laf etmemişiz, genelde Türkiye İstanbul'dan ibaret demek için yazmışız ya da bizim Alpay bisikletle Eskişehir'e giderken yolu şaşırmış da Kütahya'dan geçmiş. Ama Kütahyalı kızgın, Kütahyalı kırgın. Şimdi tabii bir kaç kendini bilmez Kütahyalı'nın hele hele Rasim Ozan Kütahyalı'nın yaptığını bütün bir Kütahya'ya mal edecek değilim, ben sadece bazılarından bahsediyorum, onların zihnine girmeye çalışıyorum. Ha kızdıkları da şu:

"Anne babanın yanında "Mezunları hemen iş buluyormuş anne, son sınıfta Koç Holding gelip öğrencileri alıp gidiyormuş baba (...)" gerekçeleri arkadaşların yanında "Abi yeter ki şehir dışı olsun, (...) ***Kütahya'nın*** *ortamı da şenlikliymiş," e dönüşebilir."*

Şimdi şu cümle içinde Kütahya geçirdik diye dellenip bana mektup döşenen, *"Ne o Kütahya sana bir şey mi yaptı? Ne alıp veremediğin var ulan senin Kütahya'yla!"* diye yazan adam, mesela dünyanın en çok sömürülen, çalışma saatlerinde Çin'le yarışan işçi sınıfının mensubu olmaya dellenip asgari ücret komisyonuna, sendikaya falan yazdı mı? Bence yazmadı. Pisa testlerinde her geçen yıl daha da kötü notlar alan eğitim sistemi yüzünden Milli Eğitim Bakanı'na mektup döşendi mi? Muhtemelen hayır. Suyu kirlendi, ovası zehirlendi, havası grileşti gidip Çevre Bakanlığı'ndan hesap sordu mu? Çok çok bir iki tweet attı ki o da şüpheli. Girdiği atölyede patron maaşını asgari ücretten yatırıp sonra yarısını elden geri aldığında SSK'yı aradı mı? O da yok. Maaşı kadar ödediği vergiler yetmediği için yediği ekmekten içtiği sigaraya, içtiği içecekten bindiği otobüse, gttiği sinemadan ödediği telefon faturasına kadar her yerde daha fazla ödedi de isyan etti mi? Yoo. Ama ne yaptı? Uykusuz okurken geldi benim ya da Alpay'ın köşeye, bir cümlede Kütahya geçtiğini görünce çileden çıktı. Hiç üşenmedi oturdu zehir zemberek mektup yazdı. Ha diyeceksiniz ki belki hepsine adım adım sinirlendi de en sonunda geldi sana patladı, valla hiç inandırıcı gelmiyor.

Kısacası demek istediğim şu; şu yukarıda saydığım onca rezalete de tuttuğumuz takıma penaltısını vermeyen hakeme, internette bizim sevdiğimiz şarkıcıyı sevmeyen ya da beğenmediğimiz diziyi-filmi beğenen kardeşimize ve en nihayetinde yaşadığımız şehirden, ilçeden lafın gelişi bahseden yazara kızmadığımız müddetçe ortada dev gibi bir sorun var. Bir diğer büyük sorunumuz da tahmin edebileceğiniz gibi Kıbrıs türkülerinin spiker Türkçe'siyle söylenmesi. Arkadaş, Kamil Sönmez Karadeniz türkülerini Bülent Ecevit gibi söylese olur mu? Olmaz. Neşet Ertaş türküleri TRT spikeri gibi okunsa dinlenir mi? Dinlenmez. Azerbaycan türkülerini söylerken "getirmişem" değil de "getirdim" dense nasıl hissedersiniz? Kötü. E ulan Kıbrıs türkülerini niye türkü Nişantaşı'nda yakılmış gibi söylüyorsunuz o zaman? Baf'ın, Leymasun'un, Lefkoşa'nın bağrından kopup gelen türkü stüdyoya girince niye kravat takıp TRT'de ana haber okumaya başlıyor?

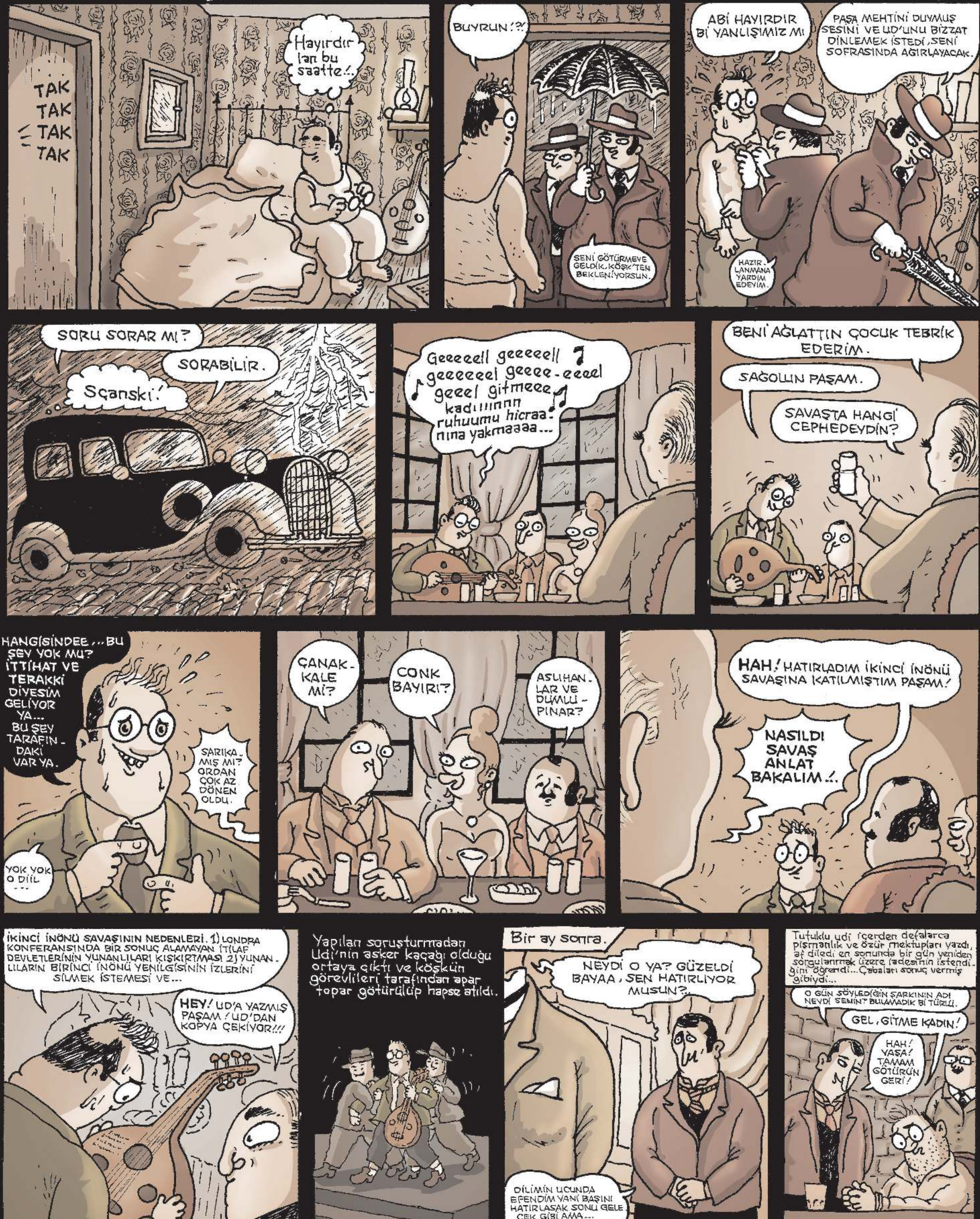
* Dünyanın en az iş yapan işadamları bizde galiba. Bütün kulüp başkanları, idarecileri işadamı. Sabahtan akşama kadar futbolla ilgileniyorlar, yetmiyor, gece yarılarına kadar spor programlarına konuk oluyorlar, birbirlerine laf yetiştiriyorlar, bilmem be. Ulan bu herifler ne ara iş yapıyor peki? Ha işleri var başlarında biri duruyorsa bunlar işadamı değil ki hissedar, yatırımcı falan oluyor arkadaş.

Ha işadamlarının bir kısmı ömürlerini futbol kulüplerinde geçirirken bir kısmı her gece bol mankenli, dedikodulu, türkçe pop meyhanelerinde, dolayısıyla ertesi gün akşama kadar iptal, e akşam zaten yine meyhanede. Hakikaten nasıl işadamısınız oğlum siz, ne iş yapıyorsunuz allasen? Hayır o kadar mister dörtnal da çalışıyor ciklet fabrikasının fahri başkanı olarak. Valla ölçtüm biçtim, koca ülkede beş on tane işadamı çıktı çalışan.

* Diğer bir bolluk da eğitim uzmanlığında. Ortada eğitim olmadıkça eğitim uzmanı sayısın da artıyor galiba, bak o bir sebebi olabilir. Ama yine de Türkiye'deki yaklaşık on bin eğitim uzmanının bütün bir hayatları boyunca verdikleri öğütleri, yaptıkları analizleri toplasak, anca kırk sayfalık bir broşür çıkıyor, o broşürün otuz sayfası da zaten eğitim uzmanlarının isimlerinden oluşuyor. Daha da kötüsü kalan on sayfanın da yarısı kesin olarak yanlışlanmış iddialardan ibaret. Ülkedeki eğitim kalitesi ve eğitim uzmanı arasındaki korelasyon aynı şekilde ülkedeki futbol kalitesi ve futbol yorumcusu arasında da var. Yani düşünebiliyor musunuz, benim bile futbol yorumcusu arkadaşım var, bayağı kişi başına bir tane düşüyor demek bu. Bunu düşünelim.

Bir Gece Vakti

Cihan Ceylan

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 10: Lord Sinclair'in internetteki bayanlarla konuşmaları.

Lord Sinclair verimli geçen bir toplantı sonrası huzurunda toplanmış olan soylulara, toprak sahiplerine ve esnaflara bakarak. "Bütün krallıkta bunların bir benzeri daha yok, hepsi pırlanta gibi insanlar. Hazineliğin anahtarını çoğaltsam, hepsine birer tane versem hiçbiri tenezzül edip de girip bir tane altın almazlar." diye düşünmüş. Bazen sebepsiz gözlerinin dolduğu olurmuş. "Soylu beyler, bayanlar! Ben lordluğu rahmetli babamdan aldım, ama sizler bana kölesi olmaktan bile onur duyacağım bir memleket bahşettiniz! Kadehimi sizler için kaldırıyorum! Avımız bol, mahsulümüz bereketli olsun! Sağlığınıza!"

Lordun bu konuşması salonda coşkuyla karşılanmış. Övgüye alışık olmayan çiftçilerin gözleri dolmuş, yere bakmışlar. Söz sanatlarının tüm inceliklerine haiz olan soylu beyler lordun sözcükler üzerindeki hakimiyetini öven sözler söylemişler, "kuşkusuz bu sadece eğitimle olacak bir şey değil, lordumuzun yüksek karakteri ve soylu duygularıdır bu sözlerin asıl kaynağı" demişler. Bir tek lordun kişisel asistanı tahtın arkasından kimsenin göremeyeceği şekilde bir süredir peşinde koştuğu aşçı yamağı bir kıza bakarak "ya ne diyo bu yaaaa?" anlamına gelecek lakayıt bir el hareketi ve surat ifadesi kombini yapmış. Ancak aşçı yamağı kızın da bu konuşmadan etkilendiğini, sessizce ve yüzünde meleksi bir gülümsemeyle ağladığını son anda fark etmiş. Kızın beğendiği bir şeyi beğenmemiş durumuna düşmemek için hızla ifadesini değiştirmeye çalışmış ama elini ve yüzünü ne şekle sokacağını bilememiş, saçma sapan bir hareket yaparak kafasını hızlı bir şekilde arkaya atarak tavanı izler gibi yapmaya başlamış. Utancından uzun bir süre tavanı izlemiş. Çünkü insanların samimi hisleriyle sadece kızları etkilemek için dalga geçenler, er ya da geç mahcup olurlar.

Lord birbirine duygu bağıyla bağlanmış bu güzel kalabalığa bir kez daha hayranlıkla bakmış ve konuşmasını sürdürmüş: "Dağılmadan önce sizlere son bir duyurum var. Sizden ricam bu duyurumu burada aramızda olmayan vatandaşlarımıza da aktarmanız. Ben telefona flört aplikasyonu tinder indirdim ve paralı premium üye oldum. Amacım benim yaşımdaki bekar bayanlarla tanışmak ve hayatın bize sunduğu güzellikleri birlikte tecrübe etmek. Biliyorsunuz sekiz yıldır aynı kızla çıkıyordum, hatta bir ara yüzük bile taktık ama olmadı, yürümedi. Onun hayattan beklentileri farklıydı, yurtdışına taşınmak istiyordu. Benim sizlere karşı sorumluluklarım onun ayaklarına vurulan prangalar olmuştu. O kalamazdı, ben gidemezdim. Anlıyor musunuz? Kim sevdiği insanı esaret içinde görmek ister? Birbirimizi çok sevmemize rağmen birbirimizi özgür bırakmak zorunda kaldık..."

Henüz az önce yaşadıkları yoğun duyguların tesirinden kurtulamayan çiftçiler utanmayı bir kenara bırakmış, açıkça ağlamaya başlamışlar. Soylular övgü sözcükleri aramaktan vazgeçmişler, toplum içinde ağlamak centilmenliğe aykırı olacağı için kendilerini sıkıyorlarmış ancak titreyen çeneleri duygularını dışa vuruyormuş. Az önce lordun hisleriyle eğlenen kişisel asistanı bile tavana bakmaya devam ederek gözyaşlarını tutmaya uğraşıyormuş.

"Bunları size söyleme sebebim şu..." diye devam etmiş Lord Sinclair: "Tinder herkesin telefonunda var. Yarın öbür gün birisi beni elbet görecek, "Lordumuz adına sahte hesap açılmış" ya da "koskoca lorda bak, genç gibi tinder'a girmiş" dememeniz için bugün bu açıklamayı yapmak zorunluluğu hissettim. Ayrıca gece belli bir saatten sonra facebook'un sohbet özelliğini de açarak görünür olacağım. Bu asla karınıza kızınıza mesaj atarak rahatsız edeceğim anlamına gelmiyor. Aksine, ben bana mesaj atmayan kimseye mesaj atmam. Sizden ricam sohbet özelliğimin açık olduğu saatlerde beni hoş sohbetinizle, dertlerinizle meşgul etmemeniz. Facebook'un sohbet özelliğini de benim yaşımdaki bayanlarla tanışma ve bazı hislerin tohumunu toprağa ekme ve o fidanın büyüyerek önce bir fidana sonra gölgesinde çocuklarımızın oynayacağı bir ağaca dönüşmesini izlemek amaçlı kullanıyor olacağım."

Kalabalıktan soylu ve zengin bir kişi "Efendimiz! Burada benim gibi birçok soylu kişinin evlilik yaşında kızları var. Şöyle bir öneride bulunma cüreti göstereceğim: Neden bir balo düzenlemiyorsunuz? Hepimiz katılmaktan onur duyarız! Hem güzel bir aktivite olur, hem de siz alıcı gözüyle tebaanızdaki gelinlik çağındaki kızlarla tanışma fırsatı bulursunuz...

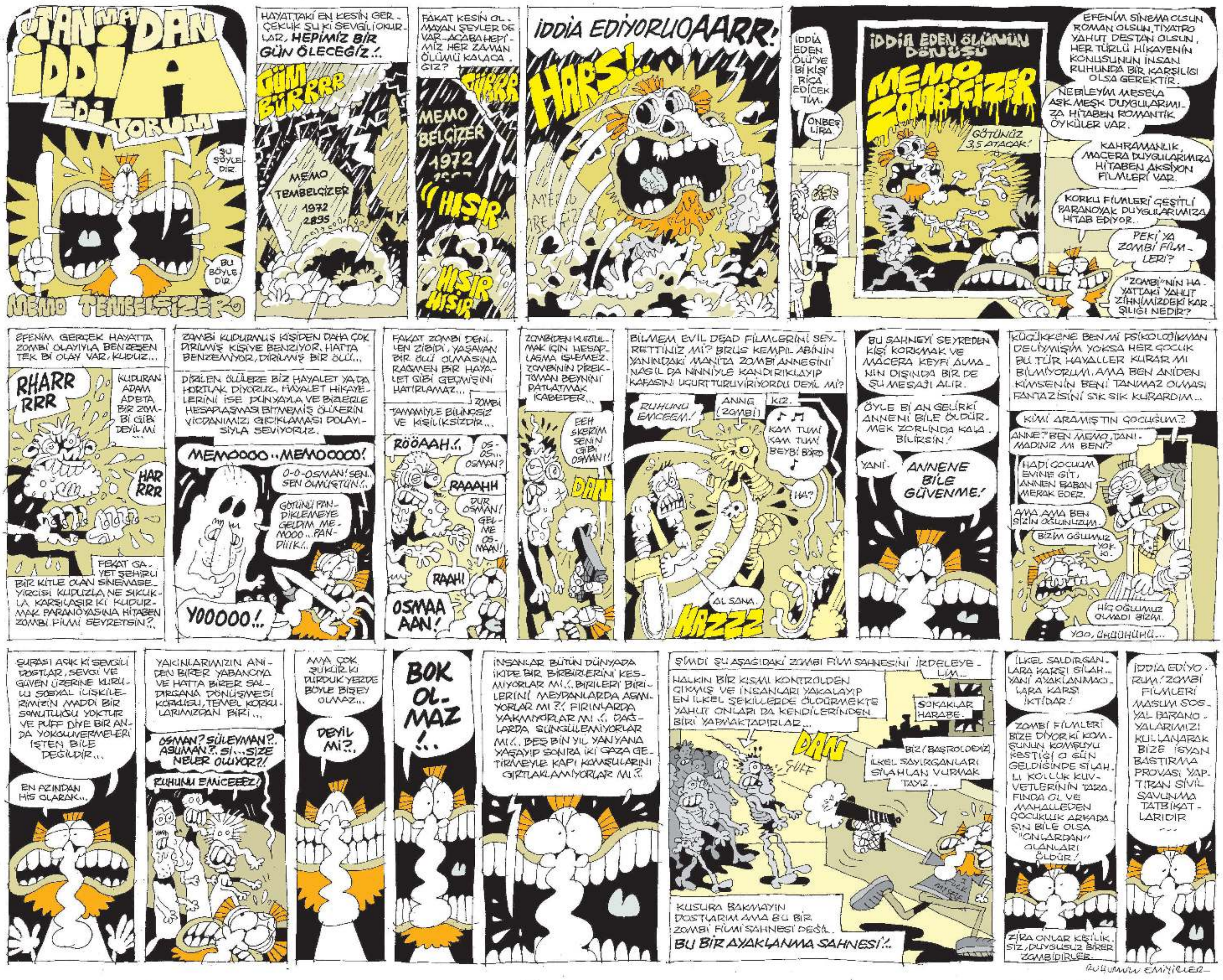
Bunu duyan lord sinirlenmiş fakat kırıcı olmamaya özen göstererek cevap vermiş: Sevgili Paterson, sözlerinin ardındaki soylu niyeti görebiliyorum. Ancak ben bu dediklerini duymamış olayım... Birincisi çağdışı bir uygulamadan bahsediyorsunuz, ikincisi ben balolardan düğünlerden nefret ederim, bunu en iyi sizin bildiğinizi düşünürdüm, hatırlayın düğününüzde ne kadar çok sıkılmış, ne kadar çok sarhoş olmuştum... Bir balo düzenlediğimi varsayalım. Benimle aynı zevkleri paylaşan, aynı şeylerden heyecan duyan insanlarla tanışmak isteyeceğimi takdir edersiniz. O yüzden baloda eğlenen, güzel zaman geçiren bayanları arzulamayacağım açık... Peki ne yapacağım? Baloda eğlenmeyen, bir kenarda oturan, telefonuyla uğraşan, asık suratlı bayanların peşinden mi koşacağım. Bu bayanların başka dertleri olmadığı ne malum? Balo düzenlemek sadece halkın vergilerini sokağa atmaya yarar... Bir de samimiyetinize güvenerek şunu söylemek isterim. Onlarca tilkiyi yakalayıp bir salona tıktığınızı, avcıyı da elinde makineli bir tüfekle içeri saldığınızı düşünün. Sizce avcı kaçmaktan aciz tilkileri avlamaktan zevk alır mı? Benzetmenin çiğliğini, basitliğini mazur görün ama flört de bir tilki avı gibidir, doğal ortamında güzeldir, kendi habitatında değerlidir...

Lordun bilgece sözleri karşısında Sir Paterson utanmış, tezcanlı karakterine lanet okumuş. Karısına "Sanırım lordumuzu gücendirdim, kendimi de taş kafalı cahil bir köylü yerine koydum! Ah Anna! Niye susmayı, koca çenemi tutmayı bilmem ki? Sence lordumuz darılmış mıdır bana?" diye sormuş. Karısı "Lord sizlerinin ardındaki iyi niyeti sezmiştir, endişe etmeyi bırak. Tanrı seni böyle yaratmış, ben de seni böyle sevdim" diye teselli etmiş ama içinden "gerizekalı" diye düşünmekten kendini alamamış.

Kaderin bir oyunu olarak Lord'un tinderda ilk eşleştiği bayanlardan biri Sir Paterson'un evlilik çağındaki kızı Margeret olmuş. Margeret ilk buluşmada Lord'un dinlediği gruplara inanamamış, çünkü kendisi de aynı grupları dinliyormuş ve o grupları kendisinden başkasının bilmediğini düşünüyormuş. Bunun üzerine Lord cep telefonundan İsveç gezisi esnasında gittiği konserlerin fotoğraflarını göstermiş ve ilişkileri ciddi bir hal almış. Birlikte gidilen festivaller, yurtdışı gezileri ve çok az kişinin bildiği bir koyda güzel bir tatilin ardından mutlu haberi Sir Paterson'a Lordun kendisi vermiş: Eğer izniniz olursa kızınız Margeret'ı eşim olarak almak istiyorum.

Düğünleri çok tatlı olmuş, salona ikisinin de sevdiği yabancı bir şarkı eşliğinde girmişler ama sonra aileler sıkılmasın diye türkçe şarkılar da çalınmış. O akşam canhıraş göbek atan lordun keyfini "ne oldu damat, sevmiyordun düğün, ceketi erittin oynarken meh meh meh" diye gevrek gevrek gülen Sir Paterson bile kaçıramamış.

ÂŞIK MEMO

MEMO TEMBELÇİZER

BEDBAHT

Şu dünyada benden daha bedbaht bir kişi var mı
Her fik benim fikim gibi alev alev yanar mı
Gözlerinden yaş akıtıb kötleri seyreylerken
İnsan damcık sayıklayıb hep ismini anar mı

Uzun seneler içinde barrağım erginleşti
Damarları tel tel oldu gövdesi gerginleşti
Kırış kırış suratımda keder belirginleşti
İnsan fiki sıvazlarken hiç yüreği kanar mı

Rayihalı bin bir meme gördüm koklayamadım
Yuvarlacık götler geçti gitti yoklayamadım
Ak damlara boz fikimi bir kez kökleyemedim
İnsan kızgın fiki tutub gözyaşına banar mı

Gözyaşlarımdan ıslanan barrağım parıldıyor
Ağlayarak hıçkırdıkça taşhağım kımıldıyor
Atmıklarım çavlan gibi fikimden çağıldıyor
Dam suyundan umman olsa fikim suya kanar mı

Hiç boşuna umutlanma, Memo sana fikfik yok
Yaralanmış yüreğini barrağınla dağla, yak
Savur fiki haykırarak dünyaları dağıt, yık
Otuzbircinin barrağı alev mi, kor mu, nar mı

MANİLER

Gün doğar güneş açar
Etrafa ışık saçar
Fikfike uçkur çözme
Kötüne barrak kaçar

İncir dalı gevrektir
Kötün kılı seyrektir
Sen çek otuzbirini
Soy getiren leylektir

Dam üstünde saksağan
Vur beline kazmaylan
Çıkmışken çek otuzbir
Attır aşşağı damdan

Sivrisinek vızıldar
Karasinek mızıldar
Kötüne barrak sokma
Sızım sızım sızıldar

Eşşek adamı teper
Tuttuğunu da fiker
Memo eşşeklik etme
Otuzbir sana yeter

ZANGIRTI

Köt domalır dam titirder
Kaba etler bıngıldanır
Memeler hopul hopuldar
Alabarrak zangırdanır

Fik dediğin demir balyoz
Kafası mor ensesi boz
Taşhaklar bir çift kıllı koz
Saldın mıydı sangıldanır

Dilberler çıkmış meydane
Memeleri hep dürdane
Kötler değirmen merdane
Damcıkları fıngırdanır

Damın suyu ırmak ırmak
Köte lazım tokaç vurmak
Zordur barrağa set kurmak
Avaz avaz bangırdanır

Barrak bir kez dikilende
Damlar kötler fikilende
Otuzbirler çekilende
Gökte kubbe şangırdanır

Toşhak sallanı sallanı
Damcık ballanı ballanı
Fik budaklanıp dallanı
Mor büzükler bıngırdanır

Köt ses verir tokmak ile
Fik tükenmez sokmak ile
Memo köte bakmak ile
O'sbir çeker attırganır

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Anlaşılamadığım çok oldu. Futbolculuğumda, hocalığımda ve sonrasında yaptıklarımda. Ama olsun; Rembrandt ve van Gogh da anlaşılmamaıştı. Öğreniyorsunuz sonuçta: İnsanlar siz dahi olana dek rahat vermiyor." - Johan Cruyff

KISA DALGA

● **Kesinlikle tarihe geçti Kadir Topbaş; Harbiye'de yürürken görünen deniz görünmüyor şmdi, bunu yapmak, becermek kolay mı?**

● Baba tavsiyesi: İşini BİL, payını AL...

● **Devrim kendi evlatlarını, karşıdevrim de üvey evlatlatını yer...**

● Eğitimde ne ararsan var, yazları da okumak isteyip dört yıllık okulu iki yılda bitirmek isteyene bi sinyal yok.

● **'Dünyam karadı' dediğimde hiç kararma morarma yaşamadan dönmeğe devam eden bir dünya var; benim kararn dünyamın da içinde olduğu...**

● İlk "Öpiim bi tane" diyen kız kimdi acaba tarihte?

● **İstisnayla uğraşmak, kararlı olursan, seni müstesna insan yapar...**

● Geçen gece arkadaşta kaldım, sabah balkona çıkınca şehri sis bastı sandım, meğer yan duvar griymiş sadece...

● **Ulan? Sakın bu rönesans dedikleri, insanın heykeline kendisinden daha fazla önem verme işi olmasın? Adam çay bahçesinde, ondan yapılan heykel villa bahçesinde.**

● IKEA'dan gına geldi, her ev birbirinin aynı hal aldı; hele hele 'sıradışı' kardeşler, hep sıradan evler döşüyorlar; bir yerli marka çıkıp çözsün meseleyi...

GÖRÜNTÜLERİMİZ İKİNCİ YARIDAN!

Yıllar önce, çizer Yavuz Taran'ın İsrail vatandaşı bir sevgilisinin olması, aşkın giderek yoğunlaşması, Yavuz'un evlenme teklif etmesi ve coşulması,, tam hazırlıklara başlarken kızın askere çağrılması, gitmesi ve evlilik planının suya düşmesi...

YENİ ÇIKACAK GRUPLARA İSİM ÖNERİLERİ

● Belinde Erkek Kolu

● Slovakyalılaştıramadıklarımızdan Mısınız

● Sex Cumhuriyetten Bahseder

● O Muydu Yanımdan Geçen

● Bir Fin Romanındaki Yan Tipin Rüyası

TEDİRGİNİN SÖZLÜĞÜ!

Metro: Son teknolojiyle yerin dibine doğru inmek...

Kurye: Asla okumayacağım bu kitabı getirmek için harcanan vakti asla telafi edemeyeceğim...

Televizyon: Gündüz izlediğin programın gece tekrarını kolla, bildiğin şeyi seyrettiğin için kendini zihin okuyo felan gibi hissedebilirsin...

Yoga: Ruhunu düzenli arıtan ama ruha inanmayan ruhlar arenası...

Modernizm: Polanski, Anadolu delikanlısı olsaydı, mahkemelik olduğu o kızlan şimdi halen daha evliydi, iki veya üç çocukları vardı...

Aşkım Kapışmak: İsim sevgililik, soy isim evlilik...

Ev: Kastamonu Daday'lıyım ama hissedilen sıcaklık farklı, İkea sayesinde kendimi isveçli ya da norveçli sanabiliyorum...

AVM'ler: İstanbul beylikleri...

İlişki: Siyah noktaları sıkabilirsin, ruhundaki karanlık noktalara dokunmama izin verirsen...

Tilki: O güzel kürkler, o güzel Aleynalara sarınıp gidecekler...

HAFTANIN KİTABI

Tepede alıntı yaptığım, Johan Cruyff'ün hayatını anlattığı 'Benim Oyunum' adlı harika kitabı. Futbol üzerine bu kadar net, derin, felsefi cümleler okumamıştım. İlginçtir, Pele ile Maradona aynı takımda oynasalardı; Pele, Maradona'nın maestroluğunu kabul eder, Maradona da benzer jestion ile karşılık verirdi, görüşünü savunmuş Cruyff. Barcelona'nın başındayken, her maçta markajdan kurtulup gol atan Atletico Madrid santraforuna çözümü de gene Johan Cruyff bulmuş; adamı marke etmeyi tümden bırakmışlar ve daha da gol atamamış! Aralarında 'Saygı'nın da bulunduğu Cruyff'ün 14 Kuralı, her soyunma odasına asılmalı...

GÜLÜNÇALTI

King'teki Rıfkı adlı kupa papazının ecnebideki adı "No King" imiş. Rıfkı daha iyi, yaylım Rıfkı'yı. İyice obsesifler için kupa valeyi de Rıfat ilan ediyorum.

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT!

● "Sensiz olmaz." - Bülent Ortaçgil
● "Sen olsan bari." - Aleyna Tilki

● "Para, para, para." - Napolyon
● "Palavra, palavra, palavra." - Ajda Pekkan

● "Küçük adam, güvenliğini gerçeklere yeğleyen adamdır." - Wilhelm Reich
● "Sen de benim kadar gerçekleri biliyorsun." - Sezen Aksu

● "Dertlerini dökecek dostları olmayanlar, kendi yüreklerini kemiren yamyamlardır." - Bacon
● "Dertlerimi zincir yaptım, birbirine ekliyorum." - Selçuk Ural

● "Şimdi ya da asla." - Elvis Presley
● "Şimdi aşk zamanıdır." - Orhan Gencebay

● "Kendi kendine inanmayan, her zaman yalan söyler." - Nietzsche
● "Şu koskoca dünyanın içindeki her şey yalan." - İbrahim Tatlıses

● "Aklı az olanın verdiği öğüt çok olur." - Boileau
● "Toplasam o öğütleri, burdan köye yol olur." - Cem Karaca

● "Gerçek yolcu yol için gidendir." - Rimbaud
● "Kim bilir bu gidişin dönüşü olacak mı?" - Kibariye

● "Mutlu aşk yoktur." - Aragon
● "Mutlu ol yeter." - İbrahim Tatlıses

● "Düşünüyorum öyleyse varım." - Descartes
● "Düşünüyorum öyleyse vurun." - İlhan Selçuk

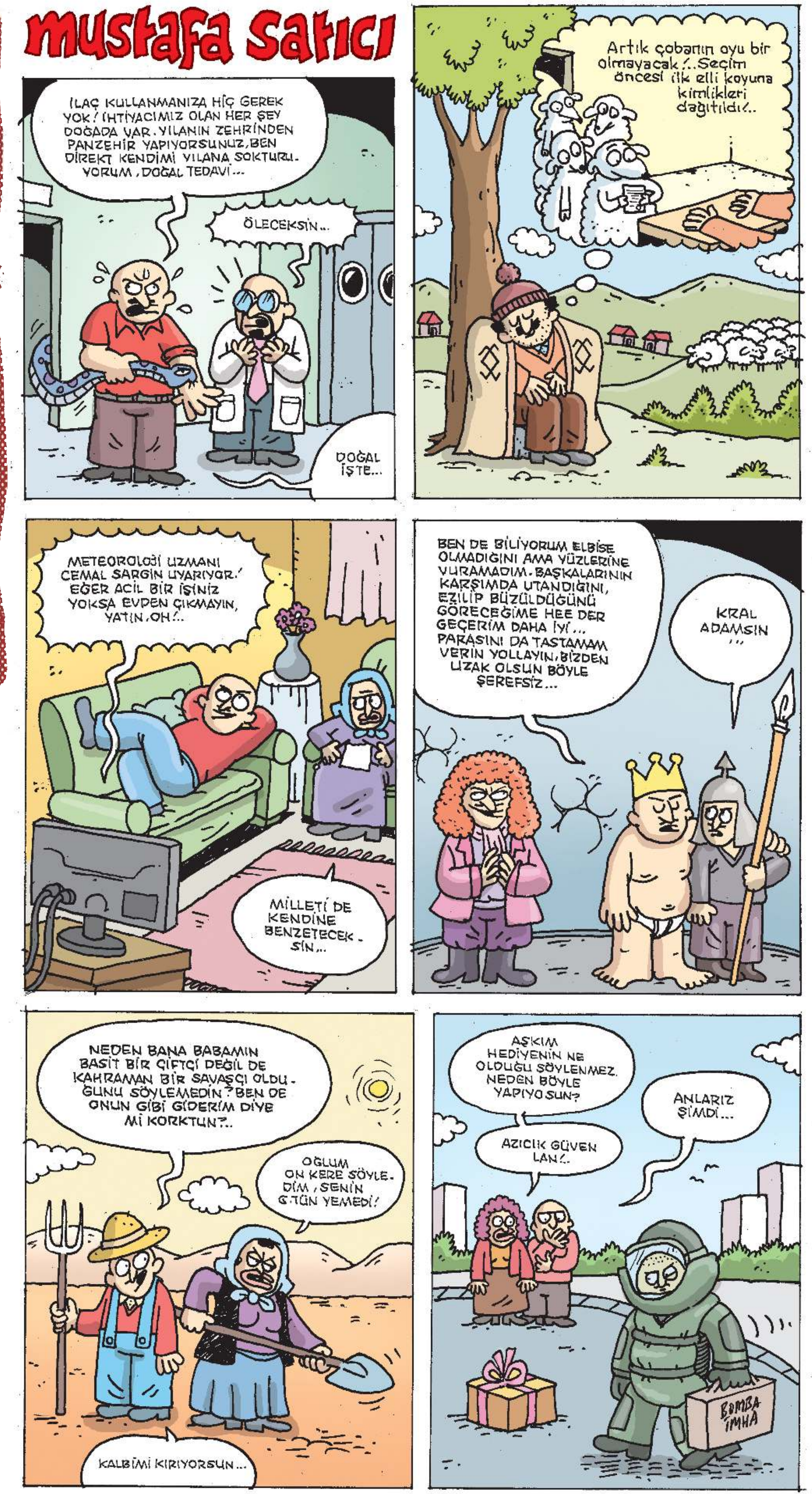
● "Yazın çalan kışın oynar." - La Fontaine
● "Yaz demedim, kış demedim, eğlendim." - İbrahİm Tatlıses

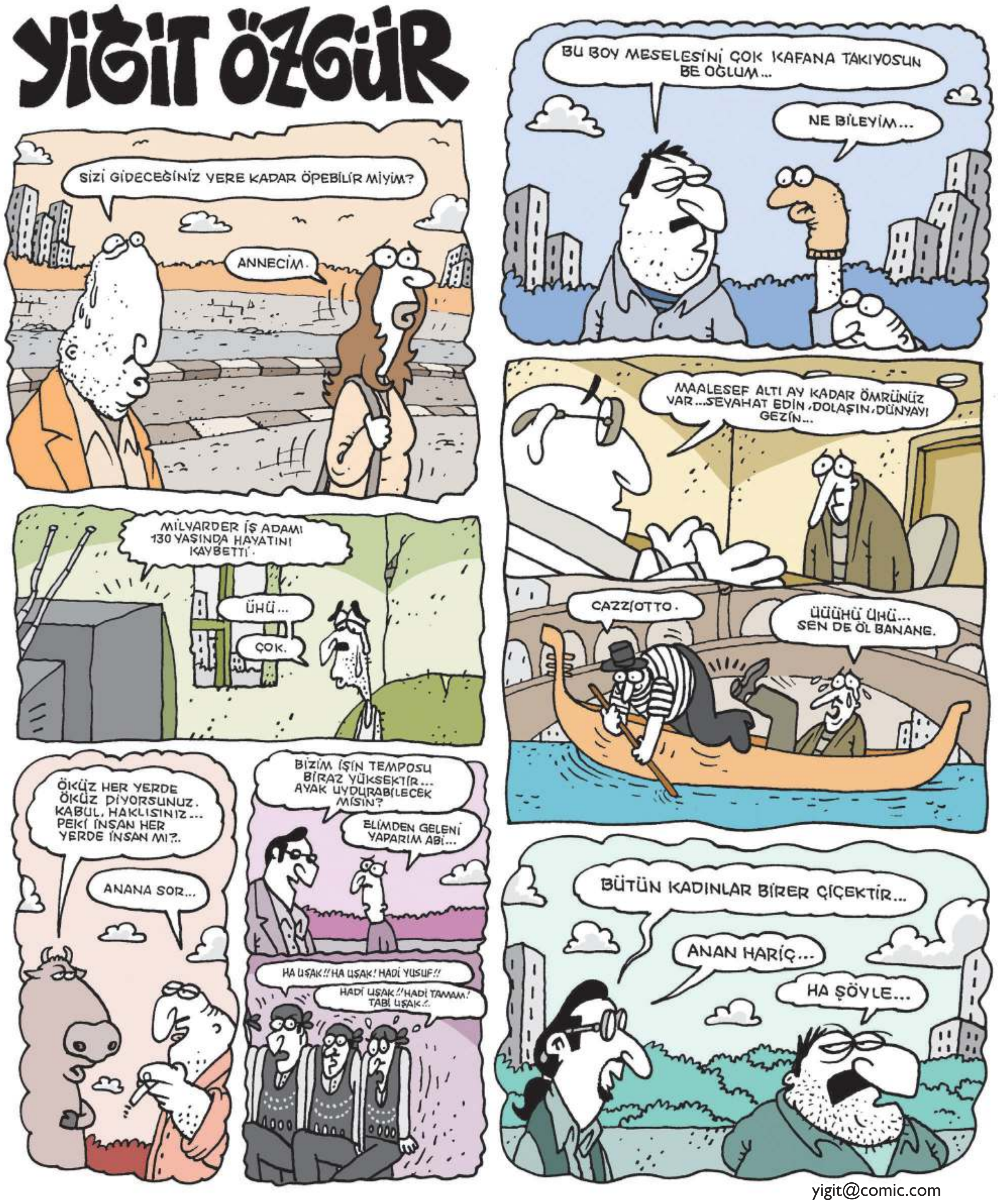
● "Halep ordaysa arşın burda." - Türk atasözü
● "Sahlep ordaysa tarçın burda:" - V.Ö.

● "Gözler kalbin aynasıdır." - Ferdi Özbeğen
● "Gözler maçın hakeminde." - İlker Yasin

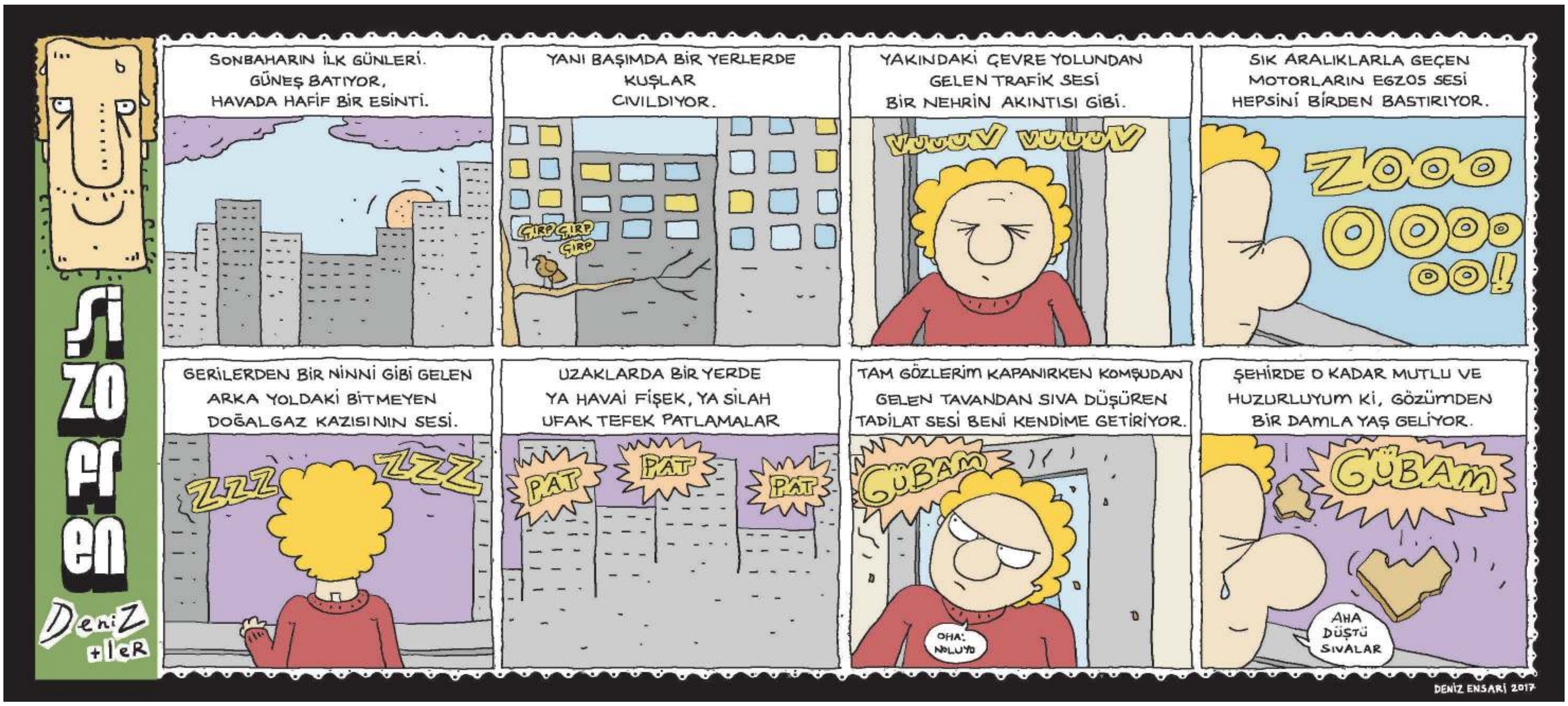
vedatozdemiro@gmail.com

yigit@comic.com

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde Özlem'im peynirciden peynir alırken, "taze mi acaba bu peynir" diye sormuş. Hep peynir aldığı yer. "Taze tabii" demiş adam. Özlem yinelemiş, "taze gerçekten değil mi" demiş. Adam, "taze tabii, süper taze" demiş. Özlem, "bugün mü geldi peki peynir" demiş. Adam, "sabah geldi" demiş, "siz benim devamlı müşterimsiniz, hiç size taze olmayan bir peynir verdiğimi gördünüz mü" demiş. Özlem, "vallahi kusura bakmayın ama tipiniz hiç güven vermiyor, sırf bu yüzden bir türlü güvenemiyorum size" demiş. Adam, "bunu hep hissettiriyordu bana müşteriler, ilk söyleyen siz oldunuz" demiş. Özlem, "ooldu iyi günler" demiş, peynir de almamış. Bir de gelmiş, evde böyle tane tane anlatıyor bana. "Adama şöyle şöyle dedim, böyle böyle dedim" diyor bir de bana.

æ Geçenlerde nalburdan cırt cırt kelepçe aldım. Hastasıyım. Boy boy, renk renk. Neler yapıyorum evde o cırt cırt kelepçelerle, aklınız çıkar. Kafes yapıyorum en çok da. Kuş kafesi olarak. Kullan at kafesler bunlar. Bisiklete kullanıyorum. Herr-şey yapıyorum. Herrr-şey ama. Yalnız geçenlerde yeşil cırt cırt kelepçelerden bir cırt cırt kelepçenin tırtıksız olduğunu fark ettim. Şimdi bir cırt cırt kelepçe de tırtıksız olursa, o cırt cırt kelepçe bir cırt cırt kelepçe değildir. Bir cırt cırt kelepçeyi cırt cırt kelepçe yapan, tırtıktır. Tırtıksız bir cırt cırt kelepçe katiyen bir cırt cırt kelepçe değildir. O başka bir şeydir. O öyle alelade bir plastik parçasıdır. Ama asla bir cırt cırt kelepçe değildir. Değildir. Bir de en üzüldüğüm ne biliyor musunuz, yeşil cırt cırt kelepçenin tırtıksız çıkması. Beyaz cırt cırt kelepçe tırtıksız çıksaydı bu kadar üzülmezdim, boyu kısaydı çünkü beyaz cırt cırt kelepçelerin. Siyah cırt cırt kelepçe tırtıksız çıksaydı hiç takmazdım. Severek almamıştım zaten siyah cırt cırt kelepçeleri. Ama yeşil cırt cırt kelepçeleri gerçekten çok severek almıştım. Aklım çıkmıştı yeşil cırt cırt kelepçeleri görünce. Zaten beyaz cırt cırt kelepçeleri ve siyah cırt cırt kelepçeleri de yeşil cırt cırt kelepçelerin hatrına almıştım. Benim cırt cırt kelepçe alasım da yoktu o gün. Yeşil cırt cırt kelepçeleri görünce, öyle oldu bir anda. Ne kadar cırt cırt kelepçe varsa hepsini aldım, öyle çıktım dükkandan. Mutluydum cırt cırt kelepçelerimle. Ta ki yeşil cırt cırt kelepçelerden birinin tırtıksız olduğunu acı bir deneyimle tecrübe edene kadar. Kafes yapıyordum yine. Her zamanki gibi elim uzandı yeşil cırt cırt kelepçeye. Velhasılıkelam, çok da uzatmayayım, tırtıksız çıktı resmen yeşil cırt cırt kelepçelerden biri. Bir pakette yüz adet var. "Kablo bağı" olarak da geçiyor. Hadi ben bu yeşil cırt cırt kelepçelerden otuzunu kullanmış olsam, daha yetmiş cırt cırt kelepçe daha var orada öyle yeşil yeşil. Belki o geri kalan yetmiş yeşil cırt cırt kelepçenin içinde de tırtıksız yeşil kelepçe veya kelepçeler var. Düşündükçe aklımı çıldıracak gibi oluyorum. Nasıl bir mutsuzluk yaşadığımı anlatamam. Hakkımı nasıl savunacağım, onu da bilemiyorum. Maddi olarak da kuruş kuruş soktular bence bana. Çok üzülüyorum.

æ Tankut Ağabey o gün, köşeli desenleriyle, döneminin vazgeçilmezi, üzerinde marka etiketi bile duran bez mendiline, burnunu silip silip duruyordu, dev bambu koltuğunda otururken öyle. Tanrım, "bir Tankut Ağabey ne kadar da yakışıyordu bir bambu koltuğa", bunu düşündüm yanına doğru ilerlerken. Vardım yanına. Burnunu silerken bile vakurdu. Kesinlikle başı eğilmiyordu mendile doğru. Analar bir Tankut Ağabey daha doğuramazdı, bunu o anlarda bir kez daha çok çok net anladım. Yerde yanında bir torbada da bir yastık vardı. "Geçmiş olsun Tankut Ağabey, neyin var ki acaba" diye sordum. Mendiline bakıp anlatmaya başladı, "dün akşam Ragıp beyler benim teknedeydi, sen tanımazsın, meşhur eski gazinoculardan, kimleri kimleri meşhur etti, meşhur ettikleri hayırsız çiğ çıktı o ayrı, hiç girmeyeyim o mevzuya, laf lafı açtı, sohbet muhabbet, çok geç gittiler, teknede yıldızların altında uyuyayım madem dedim, tam yatacağım yeri hazırlarken yastık denize düştü, aklım çıktı yerinden, her yastığı sevmem ben, bu yastığı çok severim, tekne ile akran, bir çubuk ile almaya çalıştım ama nafile, yüzüyor suda sal gibi, bir de rüzgar çıktı, uzaklaştıkça uzaklaştı b.k yedi başı, atladım peşinden gece gece, yastığı aldım ama şifayı da kaptım o oldu, yıkatmaya götürüyorum şimdi yastığı, tuz kokar hep sonra" dedi. Burnunu sile sile uzaklaştı öyle elinde yastığıyla. Bakakaldım ardından öyle uzaklaşmakta olan dev Tankut Ağabey'in. Öyle. Kalakaldım.

æ Geçenlerde evden dolap attım ya ben. Özlem internetten hemen hemen aynısının bir küçüğünü sipariş etmiş. Yani aslında boyutunu göz ardı edersek attığım dolabın aynısı geldi eve. Düşününce çok saçma. Bir kez kurmaya çalıştım evde, olacak gibi değil. Zaten suntasını ve bir iki vidasını kırdım. Özlem kırılan parçaları yeniden getirtti eve. İşin pis tarafı şu, apartman kapısının önüne bırakıp kaçıyorlar siparişleri. Oradan bir şüphelenmeliydim aslında. Kuramıyoruz. Kurulamıyor dolap. Dün bir kez daha uğraştım, olmuyor. Benim bir hayatım var. Dolapla mı uğraşacağım. Özlem "ben yaparım o zaman" dedi, yapamadığı gibi kırdı bir de dolabın bir yerlerini. Resmen başımıza bela oldu dolap. Yapamıyoruz. Kurulamıyor. Bunu da atacağım. Benim beğendiğim bir dolap vardı, en son yine gidip onu alacağız galiba. Hem gelip kuruyorlar da. Ne dolapmış arkadaş, aylar oldu ya.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"sahne 2017"
Her Çarşamba / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
28 Eylül Perşembe / **Kuzguncuk Sanat Tiyatrosu** / Saat: 21.00 / bilgi: 0553 228 44 63
29 Eylül Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
30 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Kılçık Mekan** / Saat: 20.30 / bilgi: 0538 399 39 12 **(mini stand-up, mini bilet fiyatı)**

İLKER ALTUNGÖK

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Çirkin, bu satışlar, / Yüzde yirmi, yüzde otuz"
Fazıl Hüsnü Dağlarca

Kapalı perdelerde güneş. Kliması arızalı, fırın gibi odada iyice ısınmış laptopta internetten yağmur sesleri arıyorum. Terler içinde. Antalya (İşte sıcaklı, soğuklu giriş cümlesi. Yazdım neyse. O da tamam. (Karagöz başlamadan önce hayal perdesinde oyunla ilgisiz; bir ağaç, bir denizkızı falan olur, uzun süre gösterilirdi--"giriş/mukaddime/peşrev"--) Bayıltıcı motosiklet gürültüleri.*(gündüz olmazdı–her gün, daha önce olmayan yeni taze bir güçlük, bir taciz* "öyle olmazdı", *"böyle olmazdı"–)* Polis arabası sirenleri. Bağrışmalar. "Sıcağı bir de ses olarak dinleyin" gibisinden bişey olarak algılıyorum o sesleri de.

Yazı yazma günüm.
Beethoven beste yapabilmek için kafasını buzlu suya sokarmış. Demek onun tersi de doğru. Doğruymuş işte. Kafanı eğer fırın gibi ısıtılmış odaya sokarsan da, bu sefer "beste"nin tam tersi olan şey ortaya çıkıyor. (husule gelmek) Çıkıyormuş. Bütün teller kopuyor, aklın fikrin hafif hafif haşlanmaya, helmelenmeye, peltelenmeye…(bak cümleyi bitiremiyorum) Dağılıyor. Sonuç: Kakafoni. Antibeste.
Herneyse, yalnız sesler müthişmiş. Yağmur sesleri. Her türlüsü var. Dört saat kesintisiz, şimşekli fırtınalı. Dalgalı okyanusa yağan sağanak. Gök gürültülü... Binbir çeşit. İnsan çok çeşit bulunca da bu sefer, bir haller oluyor. Şımarıyor, mızmızlanıyor.(şeyi şey olmak) Dur biraz daha bakayım. Diyor insan. Varmış tam istediğim gibi olanı da hayret! Prenses gibi kaprisler: "bunun hafif daha pembeli, ipekli gibi olanı var mı peki, yanları da daha şey .." Ben dama, cama vurmalı(her damla) tıpırtılı bişey istiyordum.
Varmış, o da varmış. Allah razı olsun Amerikalı genç senden.(inşallah Irak'ın işgaline falan karşı olan kesimden birisindir) Videosunu övüyor. Metal çatıya yağıyormuş. Bak bak. Sırf ses de değil, görüntüsü de var. Camdan da süzülüyor, cama da vuruyor takır takır. Hem de "ince metal çatı"ymış. *"5 Hours of Rain and Thunder on a Metal Tin Roof"* Berhudar ol. Seyrettim bir müddet. Biraz porno gibi. Köpeğe verilen plastik kemik. O kemik önüne atılmış köpek. Hissiyatı. Uyumak için elektrikli koyunları sayan android.

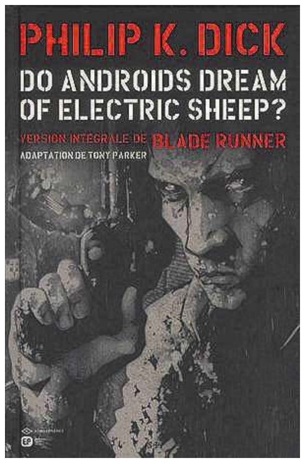
Aşağıdaki sesler azalmak bir yana gitgide artıp çeşitleniyor.
Sosyalist ütopyacı Fourier'in (1768/1830) hayalini kurduğu ütopik, mükemmel dünyasında. Uslu çocuk değil, yaramaz çocuk evladır.(daha iyi yani) Öyle diyordu Fourier.
O satırları, aşağıda gitgide artan bir şiddette sürekli(ama hiç kesintisiz) çığlıklar ata ata koşuşturan o çocukların sesleriyle çınlayan (dördüncü kat hem) bu fırın gibi odaya benzer bir odada yazmış olsaydın. Olsaydı öyle. İnanırdım hemen. Daha çok inanırdım Fourier. Uslu çocukların sessizliği"nde yazmışsan eğer onları, ama… Günahını da almak istemem.

Sadece iki üç kişi arasında söylendiğinde çok komik olan o söz. Dış dünyaya, bizlere kapalı. Sadece o üçüne özel. Sadece onlara komik. Kapalı devre. Onlar söylediklerinde yerlere yatıyorlar. Başkaları için çok tuhaf, hiçbir anlamı olmayan o söz. Duydum geçerken geçen gün. Demek hala var. Eskiden mahallelerde olurdu.(mahalle de kalmadı) Üç arkadaş anlamsız bir lafı başka türlü bir vurguyla söyleyip yerlere yattılar.
Sanırım Erkin Koray'ın Ankara Sokakları şarkısındaki o bölüm. O da öyle, o tür bişey. "Boy boy, boydan boya delikanlılar/ En hızlı durumlara başlamadan önce/ Birbirimize şöyle bir bakıp/ E bu mendili icat edeni/ Ne ne yağlıca yağ yağ/ Ya ya, ah gidi gidi meh meh" "Yağlıca yağ yağ, mendil icad etmek? Anlayan?. "gidi gidi meh meh"

İlkokulda, birde miydim. Sanki öyle. Teneffüste bir çocuk yanıma geldi. Allah'ı görmüş. Fısıltıyla söyledi. Bulutların arasından bakıyormuş. Sakallı bi adammış. İkimiz birden tekrardan bir zaman gökyüzüne baktık.

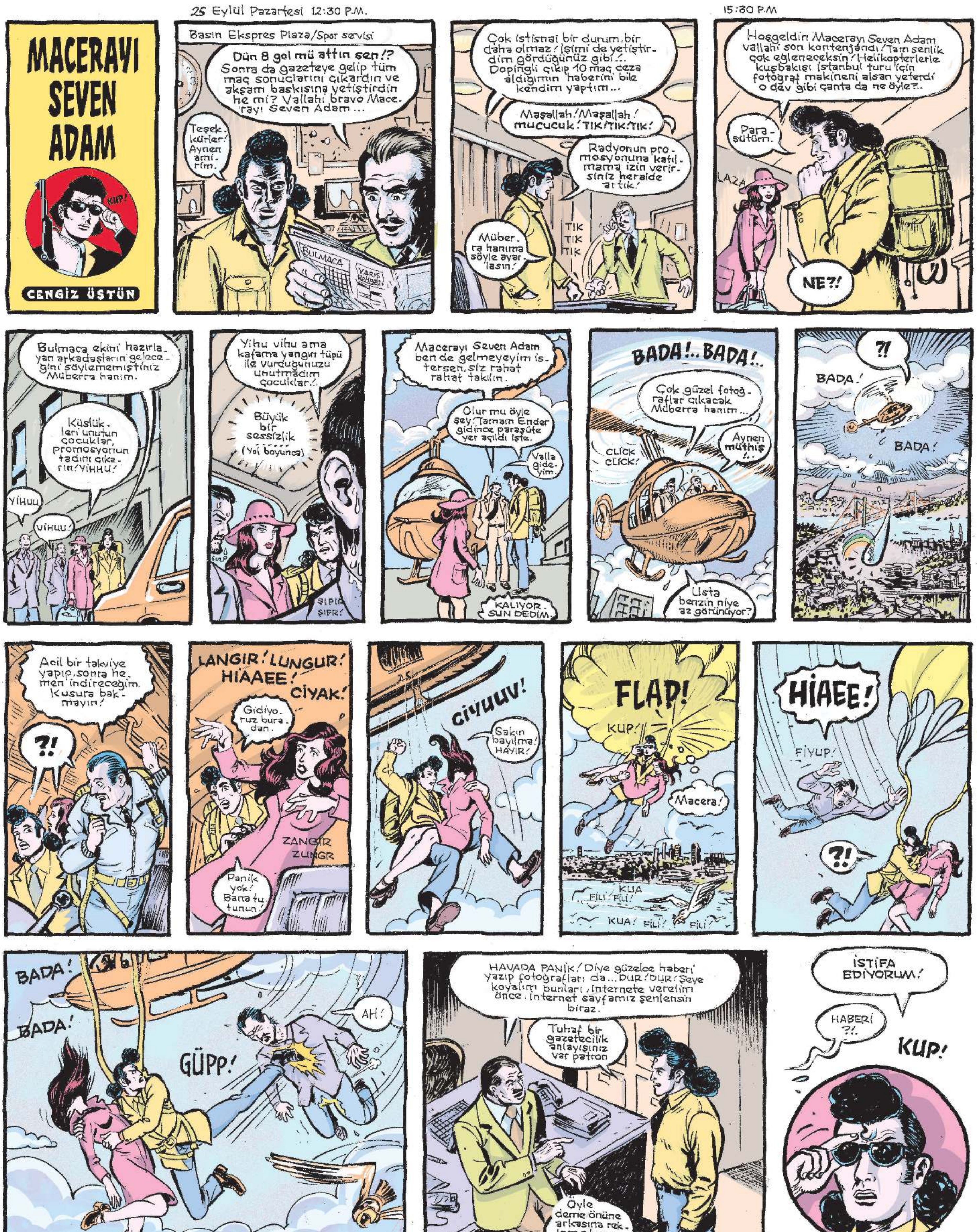

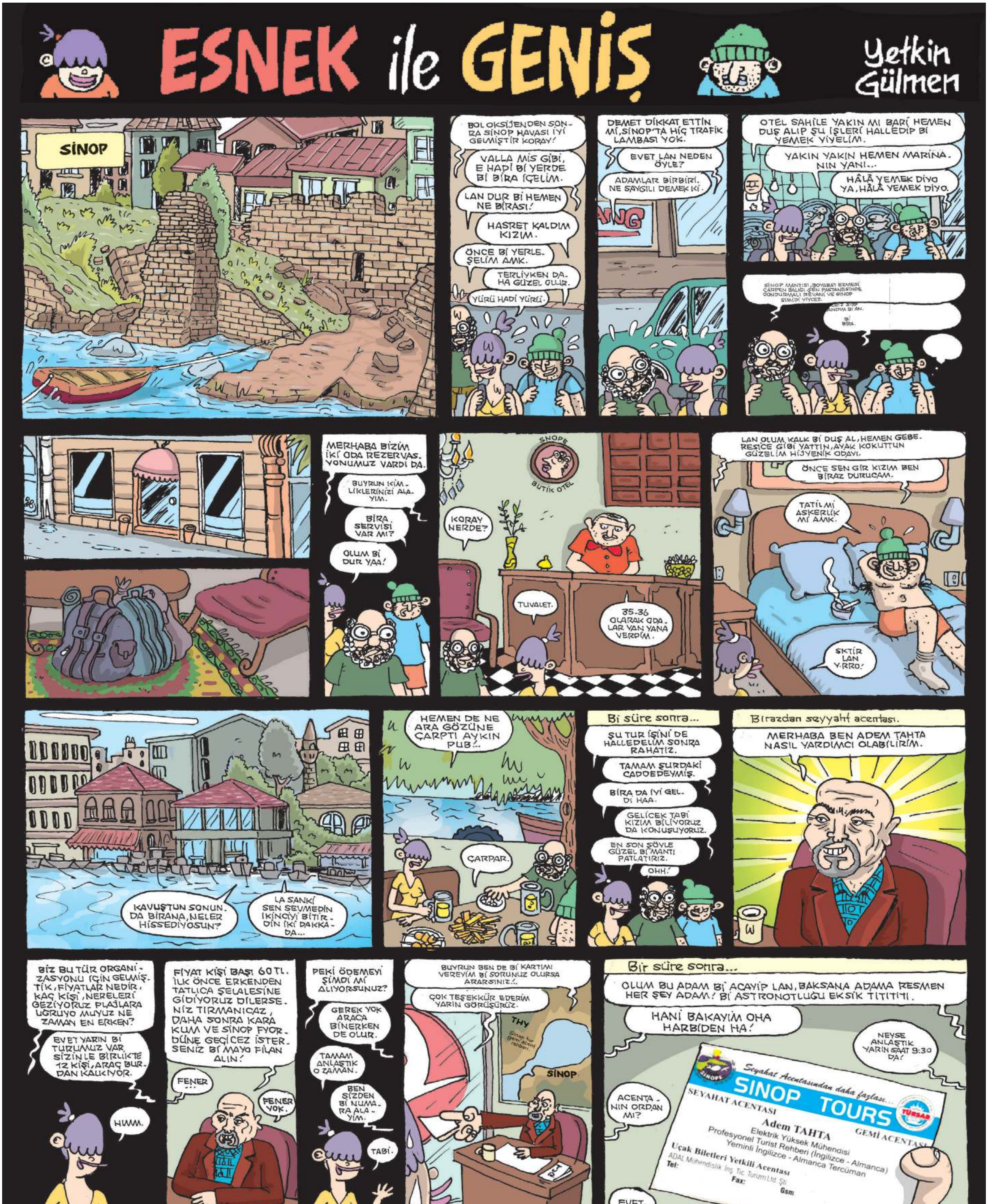

Bitirirken,
bir de İskenderiye'deki o dükkân. Vitrininde sadece yumurta olan o dükkân. (yumurtacı) Hepsi tamamen aynı yumurtalar. Bakarak anlaşılabilinecek bir şey yok. Daha taze, daha alımlı, daha büyük değil. Sıradan. Bildiğimiz yumurtalarla dolu vitrin. Tıklım tıklım. Raf raf özenle dizilmiş. Sadece yumurtalar.
Bir tür mizah mı? Uzun uzun bakmıştım o vitrine.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
25 Eylül Pazartesi 12:30 P.M.
Basın Ekspres Plaza/Spor servisi
Dün 8 gol mü attın sen!? Sonra da gazeteye gelip tüm maç sonuçlarını çıkardın ve akşam baskısına yetiştirdin he mi? Vallahi bravo Macerayı Seven Adam...
Teşekkürler! Aynen amirim.
BULMACA
YARIŞ REHBERİ
Çok istisnai bir durum, bir daha olmaz! İşimi de yetiştirdim gördüğünüz gibi!.. Dopingli çıkıp 10 maç ceza aldığımın haberini bile kendim yaptım...
Maşallah! Maşallah! mucucuk! TIK! TIK! TIK!
Radyonun promosyonuna katılmama izin verirsiniz heralde artık!
Müberra hanıma söyle ayarlasın!
TIK TIK TIK
15:30 P.M
Hoşgeldin Macerayı Seven Adam vallahi son kontenjandı! Tam senlik çok eğleneceksin! Helikopterlerle kuşbakışı İstanbul turu için fotoğraf makineni alsan yeterdi o dev gibi çanta da ne öyle?..
Paraşütüm.
NE?!
Bulmaca ekini hazırlayan arkadaşların geleceğini söylememiştiniz Müberra hanım.
Küslükleri unutun çocuklar, promosyonun tadını çıkarın! YIHHU!
Yihuu
Yihuu!
Yihu yihu ama kafama yangın tüpü ile vurduğunuzu unutmadım çocuklar!..
Büyük bir sessizlik (Yol boyunca)
GULP
ŞIPIR ŞIPR!
Macerayı Seven Adam ben de gelmeyeyim istersen, siz rahat rahat takılın.
Olur mu öyle şey! Tamam Ender gidince paraşüte yer açıldı işte.
Valla gideyim.
KALIYORSUN DEDİM.
BADA!.. BADA!..
Çok güzel fotoğraflar çıkacak Müberra hanım...
CLICK CLICK!
Aynen müthiş!..
Usta benzin niye az görünüyor?
?!
BADA!
BADA!
Acil bir takviye yapıp, sonra hemen indireceğim. Kusura bakmayın!
?!
LANGIR! LUNGUR! HIAAEE! CIYAK!
Gidiyoruz buradan.
ZANGIR ZUNGR
Panik yok! Bana tutunun!
CIYUUV!
Sakın bayılma! HAYIR!
FLAP!
KUP!
Macera!
KUA FILI! FILI!
KUA! FILI! FILI!
HIAEE!
FIYUP!
?!
BADA!
BADA!
GÜPP!
AH!
HAVADA PANİK! Diye güzelce haberi yazıp fotoğrafları da... DUR! DUR! Şeye koyalım bunları, internete verelim önce. İnternet sayfamız şenlensin biraz.
Tuhaf bir gazetecilik anlayışınız var patron
Öyle deme önüne arkasına reklam atarız.
İSTİFA EDİYORUM!
HABERİ ?!.
KUP!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
SİNOP
BOL OKSİJENDEN SONRA SİNOP HAVASI İYİ GELMİŞTİR KORAY!
VALLA MİS GİBİ, E HADİ Bİ YERDE Bİ BİRA İÇELİM.
LAN DUR Bİ HEMEN NE BİRASI!
HASRET KALDIM KIZIM.
ÖNCE Bİ YERLEŞELİM AMK.
TERLİYKEN DAHA GÜZEL OLUR.
YÜRÜ HADİ YÜRÜ.
DEMET DİKKAT ETTİN Mİ, SİNOP'TA HİÇ TRAFİK LAMBASI YOK.
EVET LAN NEDEN ÖYLE?
ADAMLAR BİRBİRİNE SAYGILI DEMEK Kİ.
OTEL SAHİLE YAKIN MI BARİ HEMEN DUŞ ALIP ŞU İŞLERİ HALLEDİP Bİ YEMEK YİYELİM.
YAKIN YAKIN HEMEN MARİNANIN YANI...
HÂLÂ YEMEK DİYO YA, HÂLÂ YEMEK DİYO.
SİNOP MANTISI, BOYABAT EZMESİ, ÇARPEN BALIĞI, SEN PASTANESİNDE DONDURMALI REVANİ VE SİNOP SİMİDİ YİYCEZ.
Bİ BİRA.
MERHABA BİZİM İKİ ODA REZERVASYONUMUZ VARDI DA.
BUYRUN KİMLİKLERİNİZİ ALAYIM.
BİRA SERVİSİ VAR MI?
OLUM Bİ DUR YAA!
SNOPS BUTİK OTEL
KORAY NERDE?
TUVALET.
35-36 OLARAK ODALAR YAN YANA VERDİM.
LAN OLUM KALK Bİ DUŞ AL, HEMEN GEBERESİCE GİBİ YATTIN, AYAK KOKUTTUN GÜZELİM HİJYENİK ODAYI.
ÖNCE SEN GİR KIZIM BEN BİRAZ DURUCAM.
TATİL Mİ ASKERLİK Mİ AMK.
SKTİR LAN Y.RRO!
KAVUŞTUN SONUNDA BİRANA, NELER HİSSEDİYOSUN?
LA SANKİ SEN SEVMEDİN İKİNCİYİ BİTİRDİN İKİ DAKKADA...
HEMEN DE NE ARA GÖZÜNE ÇARPTI AYKIN PUB...
ÇARPAR.
Bi süre sonra...
ŞU TUR İŞİNİ DE HALLEDELİM SONRA RAHATIZ.
TAMAM ŞURDAKİ CADDEDEYMİŞ.
BİRA DA İYİ GELDİ HAA.
GELİCEK TABİ KIZIM BİLİYORUZ DA KONUŞUYORUZ.
EN SON ŞÖYLE GÜZEL Bİ MANTI PATLATIRIZ.
OHH!
Birazdan seyyahat acentası.
MERHABA BEN ADEM TAHTA NASIL YARDIMCI OLABİLİRİM.
BİZ BU TÜR ORGANİZASYONU İÇİN GELMİŞTİK, FİYATLAR NEDİR, KAÇ KİŞİ, NERELERİ GEZİYORUZ PLAJLARA UĞRUYO MUYUZ NE ZAMAN EN ERKEN?
EVET YARIN Bİ TURUMUZ VAR SİZİNLE BİRLİKTE 12 KİŞİ, ARAÇ BURDAN KALKIYOR.
HUMM.
FİYAT KİŞİ BAŞI 60 TL. İLK ÖNCE ERKENDEN TATLICA ŞELALESİNE GİDİYORUZ DİLERSENİZ TIRMANICAZ, DAHA SONRA KARA KUM VE SİNOP FYORDÜNE GEÇİCEZ İSTERSENİZ Bİ MAYO FİLAN ALIN!
FENER...
FENER YOK.
PEKİ ÖDEMEYİ ŞİMDİ Mİ ALIYORSUNUZ?
GEREK YOK ARACA BİNERKEN DE OLUR.
TAMAM ANLAŞTIK O ZAMAN.
BEN SİZDEN Bİ NUMARA ALAYIM.
TABİ.
BUYRUN BEN DE Bİ KARTIMI VEREYİM Bİ SORUNUZ OLURSA ARARSINIZ!..
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM YARIN GÖRÜŞÜRÜZ.
THY
SİNOP
Bir süre sonra...
OLUM BU ADAM Bİ ACAYİP LAN, BAKSANA ADAMA RESMEN HER ŞEY ADAM! Bİ ASTRONOTLUĞU EKSİK TITITITI.
HANİ BAKAYIM OHA HARBİDEN HA!
NEYSE ANLAŞTIK YARIN SAAT 9:30 DA!
ACENTANIN ORDAN MI?
EVET.
Seyahat Acentasından daha fazlası...
SİNOP TOURS
SEYAHAT ACENTASI
GEMİ ACENTASI
Adem TAHTA
Elektrik Yüksek Mühendisi
Profesyonel Turist Rehberi (İngilizce - Almanca)
Yeminli İngilizce - Almanca Tercüman
Uçak Biletleri Yetkili Acentası
ADAL Mühendislik İnş. Tic. Turizm Ltd. Şti.
Tel:
Fax:
Gsm

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

KAFASI ÜŞÜYEN ADAM

Çocuğunun istikbaline üflemesi hoş olmayacağından her akşam saat sekiz civarı pencereden kafasını çıkarıyor. Dışarı üflüyor dumanı. Onunki gibi çocuğunun sağlığını düşünen, pencerelerden sarkmış on binlerce baba kafası var ülkemizde. Hayatlarının küçük de olsa bir bölümünü kafaları soğuk, bedenleri sıcak yaşıyorlar. Özellikle kış aylarında çok zorlanıyorlar. Evin içindeki gürbüz çocuklar, babalarının pencerelerde soğuyan kafalarından haberdar değiller. Kafası dışarıda olan bu baba bir kız evlat sahibi. Kız, 5 yaşında ve şu anda önüne dizdiği bir takım piti burunlu oyuncaklarla bilgiç bilgiç konuşup onlara çay ve pasta ikram ediyor. Kafası iyice üşüyen bu zavallı baba, birazdan pencereyi kapatıp kızının yanına dönecek. Oyuncakları besleyen kızına yaklaşabilmek için sevgili eşinin uyarısıyla önce elini ağzını yıkayacak. Banyoda ellerini koklayarak kontrol ederken sigara kokusu nun “taaa” salona kadar ulaştığıyla ilgili bir sitem işitecek. Her gece tekrarlanan bir ayin bu: *Sigara isteği bastırınca kafayı pencereden çıkar / hızlı hızlı duman üfle / kokuyu sabunla / salona dön / çocuk kafası öp...*

Salona döndüğünde kızının ikram ettiği hayali çayı teşekkür ederek alıyor. Bu evde gerçek ya da hayali her şey için teşekkür etmek gerekiyor. Dudaklarını yuvarlaya yuvarlaya “Dikkat et babacığım çok sıcak!” diyor kız. Dede, bu eksiksiz Türkçe karşısında gururlanarak torununun bir zekâ küpü olduğu bininci defa tasdikliyor. (“Eski spikerlerin Türkçe isyanı”na bayılan bir dede bu. Bazen iki üç eski spikerle birlikte yönetimi ele geçirecek kadar çok sinirleniyor dilimizi katledenlere.) 5 yaş, “Baba biliyor musun, anneannemin elleri sıcaktan hiç yanmıyor, hayret!” diyor. Yüzünde Japon çizgi filmi kalitesinde bir şaşkınlık ifadesi var. Kafası Üşüyen, “Yaşlı derisi kalın olur” cevabını atlayıp daha uygun bir cevap ararken, anneanne, “Bu çocuk bişi olucak ama du bakalım...” diyor. Kafası Üşüyen, hayali çaydan bir yudum alırken zekâsının yüksekliği yüzünden mesleği bile tahmin edilemeyen kızına bakıyor. Kız biraz kilolu, ama buna rağmen nezaketi ve zarafetiyle nam salmış bir prenses olarak tanınıyor. Geçenlerde annesi tarafından dansa çok büyük bir yeteneği olduğu iddiasıyla baleye yazdırıldı. Kafası Üşüyen, bu yeteneğin nasıl keşfedildiğini bir türlü anlayamadı, ama balenin çağdaş baskısı karşısında fikrini beyan etmekten de çekindi. Sonuçta kızların tülden bir etek giyip salonun ortasında parmak uçlarına kalkması bütün aileyi büyük bir neşeye sevk ediyor. Onu seyrederlerken gözleri anime Japonlar gibi kalp şekline dönüşüyor. 5 yaşındaki bu kızın aile içinde çok sayıda ismi var. Mesela gündelik hayatta *prensesken*, parmaklarının ucuna kalktığında *kuğu*, sabahları gözlerini açıp sevimli sevimli bakarken *fındık*, kucakta okşanırken *kuzu* ve yaşıtları karşısında haklarını ararken *tam bir cadı* oluyor. Kafası Üşüyen'in, kızının bir türlü normal olamamasına biraz canı sıkılıyor. İlk çay servisini tamamlayan Prenses, yeniden babasının önüne gelip gözlerini kırpıştırıyor: “Biraz daha çay?”

Çay

Kafası Üşüyen 5 Yaş'ı yatırdı. Ona, içinde *prenses, bilge baykuş, ortalık karıştıran tilki, kelebeğe dönüşen tırtıl, tepeden insan dikizleyen güneş, pijama giyen ayı, mesaj için finali bekleyen dede* gibi canlıların olmadığı nefis bir kitap okudu. Salona döndüğünde, anneanne, “Uyudu mu fındık?” diye sordu. Kafası Üşüyen'in, onca çabaya rağmen yine bir fındık uyutmuş olması canını sıktı. “Yok, burda,” diyerek ağzından dilinin üzerinde bir fındık çıkardığını hayal etti. “Evet, uyudu,” dedi. Anneanne, insanlık tarihinin bugüne kadar duyduğu en belirsiz kehaneti tekrar etti: “Bu çocuk bişi olucak ama du bakalım...” Anneannenin aklına gelen meslekler, hayalindeki “bişi” tanımını bir türlü dolduramadığından 5 yaş şimdilik kuzu, kuğu, fındık olmakla idare ediyordu. Ama ilerleyen yıllarda bu zeki fındık “bişi” olacaktı, onu şimdilik kimse bilmiyordu. Kafası Üşüyen'in aklına en ulaşılmaz meslek olarak nedense astronotluk geldi. Kızının yerçekimsiz ortamda tül bir etekle döndüğünü hayal etti. “Astronot falan gibi bişi mi?” diye sordu anneanneye. “Yoook!” dedi anneanne, “Ben kuzumu öyle uzaylara falan göndermem.” Kafası Üşüyen, ılımaya başlayan kafasını pencereden çıkarmak üzere mutfağa geri döndü.

Salondan, “taaa”, “çocuğun odası” gibi anneanne sesleri, “defalarca söyledim”, “kendi bilir” gibi eş sesleri ve “dumansız hava sahası”, her yıl milyonlarca...” gibi dede sesleri geliyor. Bunların tümüne “evlilik sesleri” adını vermek mümkün. Daha önce hiç tanımadığı bu insanların, iki üç yıl içinde aynı evin içinde kendisi hakkında konuşmaları, bir an yaşadığı hayata yabancılaştırıyor Kafası Üşüyen'i. Salona döndüğünde kısa bir sessizlik oluyor. Sessizliği sevgili eşi bozuyor: “Baba bir çay daha içer misin?” Dede, bu soru karşısında gözlerini kısıp biraz düşünüyor. Sonra sanki cevabı hesaplayarak bulmuş gibi, “Haydi içeyim!” deyip ‘battı balık yan gider’ anlamında eliyle havayı tokatlıyor. Kafası Üşüyen, bu cesaret gerektiren karar için dedeyi içinden tebrik ediyor. Önemli bir an bu. Dedenin hayatında bir balık daha battı. Çünkü ikinci bardak çay, dedenin şu hayattaki en büyük çılgınlıklarından biri. Bir diğer çılgınlığı da “gece tam 1'e kadar” (1, derken gözlerini iyice açıyor) tartışma programı seyretmek. Böyle zamanlarda canı çok bira içmek istiyor Kafası Üşüyen'in. Pencerenin önünde dört beş bira içtikten sonra, salonun kapısında elinde açılmamış bir şişe birayla belirip, “Bir bira daha içiyim mi içmiyim mi?” diye bağırırken hayal ediyor kendini. Sonra kayınpederinin şaşkın bakışları arasında, “Haydi içiyim!” deyip açıyor kapağı. Kuğuların döndüğü, fındıkların uyuduğu, balıkların yan gittiği bu evde Kafası Üşüyen'in canı bazen çok sıkılıyor.

Herkes yattığında tekrar pencereden kafasını uzatıyor. Hava iyice soğumuş. Buz gibi oluyor kafası. Karşı apartmanda kendi kafasıyla aynı soğuk kaderi paylaşan bir adam daha görüyor. O an, daha önce hiç düşünmediği bir soru düşüyor aklına. Sadece kendisi için değil, karşı apartmandaki kafayı, hatta ülke genelinde pencerelerden sarkan on binlerce kafayı bile içine alan bir soru bu: “Ulan evlenmese miydik acaba?”

Bira

Bugün, dede ve anneannenin misafirliklerinin ikinci haftası. Kafası Üşüyen, akşam arkadaşlarıyla dışarı çıkıyor. Soğuk havaya rağmen dış mekânı tercih ediyorlar. Vücudunun bütünüyle aynı mekânda duman üfleyebilmek çok keyiflendiriyor Kafası Üşüyen'i. Saat 23 civarı telefonu çalıyor. “Ada'nın ateşi çıktı!” diyor eşi, sesinde “nerdesin sen?” diyen bir sitem tonu var. Ada'nın ateşinin çıkmasıyla babanın dışarı çıkması, hayatın büyük bir tesadüfü olarak genelde aynı günlere denk geliyor. Telefonda yaşanan kısa süreli boşluğun ardından “Geleyim mi?” demeyi başarıyor. “Sen bilirsin!” deyip telefonu kapatıyor eşi. Bu, “ben bilirim” anlamında bir “sen bilirsin”. Kafası Üşüyen, kimin neyi bildiğini bir bira süresi daha erteliyor. Takside büyük bir sıkıntı kaplıyor içini. Çünkü bu tip durumlarda her zaman yaptığı gibi, önündeki tek bir olayı hayatının genel mutsuzluğuna yaymayı başardı. Kızı bale yapsın istemiyordu. Ağzını yuvarlatarak reklam çocuğu gibi konuşsun istemiyordu. Kızının fındık falan olmasını da istemiyordu. Yıllar önce adının Ada olmasını da istememişti. Belki adı Ada olmasa şimdi ateşi de çıkmayacaktı. Buna yürekten inanıyordu. Eve girer girmez, dede, takım pijamasıyla koridorda belirip kısa bir an onu süzdükten sonra tuvalete giriyor. Saat “tam 1” olduğuna göre hala uyumamış olması büyük bir çılgınlık. Eşi ortalıkta gözükmüyor. Ada'nın odasına giriyor. Eliyle yaptığı kontrol ateş belirtisi vermeyince ateş ölçeri kullanıyor. Sonuç: 37 derece. Prenses, normal bir insana göre yarım derece daha sıcak (kraliyet farkı). Kızını öpüp mutfağa gidiyor. Kafasını dışarı çıkarıyor.

Sigara

Dev Ada, “Baba bi sen kaldın yani sigara içen,” diyor. Kafası dışarıda olan adam cevap vermiyor. “Hiç, kime diyorum ben,” diyor Dev Ada. Dev Mert (Dev Ada'nın kocası) dev sesiyle, “Baba istersen profesyonel bir yardım da alabiliriz,” diyor. Baba dönüp dev damadına bakarken dumanın bir kısmını yanlışlıkla içeri veriyor. Dev Ada, “Öff dışarı üfle bari şunu,” diyor. Baba, “Pardon fındığım” diyerek kafasını tekrar dışarı çıkarıyor. Devler mutfaktan çıkıyor. Kısa bir süre sonra salondan bazı sesler gelmeye başlıyor. Uzun yıllardır değişmeyen sesler.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 28 EYLÜL 2017 | Sayı: 526

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
KAÇTA?
NE BİLİYİM, 6 GİBİ GALATASARAY LİSESİNİN ÖNÜ UYUYO MU SANA?
UYAR UYAR, ÖZGÜR'Ü DE ÇAĞIRDIM. O DA GELİCEK BU ARADA...
HA GELSİN TABİ LAN. HADİ GÖRÜŞÜRÜZ 6'DA...
DIT!
ŞAŞARDIM ZATEN ÖZGÜR'Ü ÇAĞIRMASAN.
ÖZGÜR TAMAMEN UYDURDUĞUM Bİ İSİM. BULUŞURKEN İHTİYAÇ DUYULAN ÜÇÜNCÜ ARKADAŞ İÇİN ÖYLESİNE KULLANIYORUM. KİMİSİYLE BÖYLE İŞTE, İKİ KİŞİYKEN KONUŞAMAZSINIZ. ÜÇÜNCÜ BİRİ GEREKİR. O VARKEN ESPRİLER ŞAKALAR MUHABBETLER Bİ ŞEKİLDE DÖNER. TUVALETE Bİ GİTSİN MESELA...
SUS PUS KALINIR.
...
...
İŞTE BUNUN ADI MUHABBETSİZLİK. BURDAKİ DE ZANNEDİYORUM BENİM MUHABBETSİZLİĞİM. ÖZGÜR'E İHTİYAÇ DUYAN O OLDUĞUNA GÖRE Dİ Mİ?
KİMİSİ DE DOĞUŞTAN MUHABBETÇİ İŞTE. ALLAH VERGİSİ. SAMİMİ OLMADIKLARI AKRABAYLA RAHATLIKLA MUHABBET EDİYOLAR, TAKSİCİYLE OLSUN, NE BİLİYİM ÇOCUKLARI KOLAYCA GÜLDÜREBİLİYOLAR. DEDİĞİM GİBİ BİZE PEK NASİP OLMAMIŞ. SAĞLIK OLSUN. AMA YİNE DE EN AZINDAN YEĞENİMLE FİLAN YALNIZ KALDIĞIMDA ÇOCUK SIKILMASIN İSTERDİM BAK.
ANNANNEEE!!! ÜHÜÜEEÜ!!!
HAKAN TAMAM DAYICIM BAK GELİYO ANNEANNEN YUKARI SANA YEMEK GETİRMEYE ÇIKTI. BAK BEN BURDAYIM HEM?
ANNANNEM NERDEĞĞ!..
ÇIKI ÇIKI
BU KADAR MI EĞLENCESİZİM LAN.. İKİ DAKKACIK LAN...
ÖMRÜNDEN ÖMÜR GİT...
YANİ NE BİLİYİM YEĞENİNİ İKİ TANE EL ŞAKASIYLA AGU MAGU DİYEREK NE BİÇİM EĞLENDİREN DAYILAR VAR, ONLAR NASI OLUYO? ÜSTELİK DAYI DEDİĞİN AMCADAN FİLAN EĞLENCELİDİR. AHA BÖYLE OLMASI LAZIM DAYININ.
HOOP HAZIR MISIN KAPTAN!!! OOOO UÇTU UÇTU UÇTU!!!
AHEHAHAHA
AAY HAH.. HAH!
EH EH EH..
MIH MIH MIH
AKSİYONA BAK... NASI YAPIYO LAN?.. BEN YAPSAM KESİN DÜŞÜRÜRÜM KAFASI FİLAN YARILIR...
"ÇOCUĞA ÇOCUK MUAMELESİ YAPMAYIN" DENİR YA, Bİ KERESİNDE Bİ ÇOCUKLA KONUŞURKEN ŞÖYLE BİRAZ DAHA ARKADAŞIMMIŞ GİBİ YAPIYIM DEDİMDİ...
VAY SAHTEKAR, DEMEK BENİ KANDIRDIN HA?
KANDIRMADIM! BEN YALANCI DEĞİLİM! ÜHÜÖEÖEA!!!
OYY ERSİN ABİSİ ŞAKA YAPTI OĞLUMA, FURKAN YALAN SÖYLEMEZ ERSİN ABİSİ AAA!!!
SÖYLEMEM BEN YALAN !!!
ÖLSEM DE KURTULSAM ...
YİNE SIÇTIK YANİ..
Bİ ŞEKİLDE HERHANGİ Bİ ÇOCUKLA SEVEBİLECEĞİ TÜRDEN Bİ MUHABBET KURAMIYORUM VE O EĞLENCELİ DAYILAR VAR YA, ONLARA ÇOK ÖZENİYORUM. ZİRA YEĞENİMİN ÜZERİNDE BUNCA ZAMANDIR BAŞARI SAĞLAYABİLDİĞİM TEK Bİ NUMARAM VAR, O DA ŞU...
DAYI BAK BENTEN SAATİM VAR. BURASINA BASINCA ELMASKAFA OLUYOSUN...
BENİMKİ DE UZAY SAATİ.
UZAY SAATİ Mİ?
EVET ASTRONOT Bİ ARKADAŞIM UZAYDA BULMUŞ, BANA VERDİ.
NEEE?!!
OHA İNANAMIYORUM, RESMEN EĞLENCELİ Bİ ŞEY BULDUM.
O GÜNDEN BERİ TEK GEYİĞİMİZ DE BU OLDU ZATEN...
DAYII BU UZAY SAATİ Dİ Mİ? ARKADAŞIN MI VERDİ SANA BUNU?.. UZAYDA MI BULMUŞ?
EVET DAYICIM UZAY SAATİ TABİİ EVET.
BENCE ÇOCUK BENDEN İYİ Bİ GEYİK ÇIKMAYACAĞININ FARKINDA, O YÜZDEN YARDIMCI OLUYO.
ÜNİVERSİTENİN İLK YILLARINDA Bİ ARKADAŞ VARDI, OKULA ÇOK SIK GELMEZDİ. GELİNCE DE HABER OLUYODU RESMEN.
SERCAN GELMİŞ LAN, RIHTIMDAYMIŞ.
SERCAN MI? OO MUHABBETE DOYUCAZ DESENE.
SERCAN GELDİYSE DERSE MERSE GİRMEM HACI BEN.
DERGİLERE TAKILAN, KARİKATÜRİST ALEMİNİ DE AZ BUÇUK TANIYAN ÇOK İYİ Bİ ARKADAŞTI. ÇOĞU ZAMAN DA ONLARDAN DİNLEDİĞİ ESKİ HİKAYELERİ ANLATIRDI. OKULDA DA (GÜZEL SANATLAR) HERKES ÇİZİYO EDİYO TABİİ, HALİYLE HERKES İLGİLİYDİ.
AVNİ DERGİSİNDE Bİ GECE ÇOK ACIKIYOLAR. BİRİ MENEMEN YAPMIŞ, TAM İÇERİ GETİRİRKEN DÜŞÜRMÜŞ ELİNDEKİ TAVLAYI. DİĞERLERİ ÖNCE YERDEKİ MENEMENİ EKMEK BANARAK YİYEBİLCEKLERİ KADAR YİYİP BİTİRMİŞLER, SONRA DA DÜŞÜRENİ TEKME TOKAT ÇOK FENA DÖVMÜŞLER...
VAY BE...
EHE SÜPERMİŞ.
ULAN BEN DE DERGİLERDE ÇİZİYOM, BU HİKAYELERİ DE BİLİYOM AMA BU ADAM NASIL BÖYLE TATLI TATLI ANLATIYO?..
SONRA NOOLMUŞ ABİ?
YALAN OLMASIN BEN DE TABİİ ESKİSİ KADAR MUHABBETSİZ DEĞİLİM. ARKADAŞLAR DA SEVER YİNE SAĞOLSUNLAR, AMA BU DEDİĞİM BİRAZ BAŞKA Bİ YETENEK Mİ DİYİM, ELEKTRİK Mİ DİYİM BİLEMİYORUM, O OLMAYINCA TAM OLMUYO. SEVSE BİLE ARKADAŞIN SENİNLE BULUŞUCAKKEN BİRİNİ DAHA ÇAĞIRABİLİYO EHEH. ELEMAN TUVALETE GİDİNCE BİRAZ SUSUYORUZ YA, İŞTE O SIRADA İLGİNÇ BİŞEY SÖYLEYİP ORTAMI HAREKETLENDİRMEK İSTİYORUM.
UZAY SAATİMİ GÖRDÜN MÜ LAN?
OHAA! GERÇEK Bİ UZAY SAATİ Mİ?
HERALDE... ASTRONOT Bİ ARKADAŞIM VİRDİ...
AMA YAPMIYORUM TABİİ. SESSİZCE ÖZGÜR'ÜN TUVALETTEN GELMESİNİ BEKLİYORUZ...

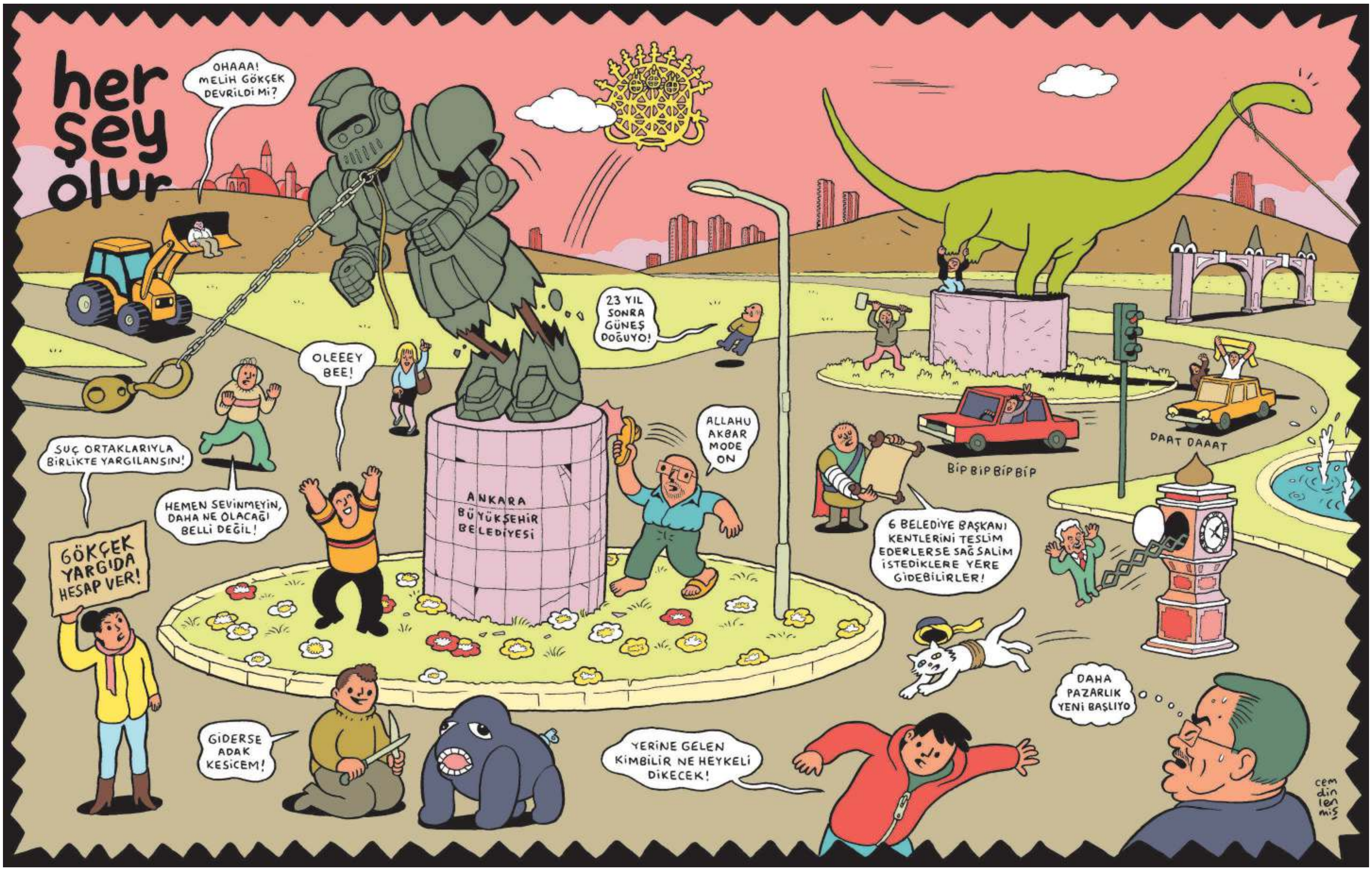
UYKUSUZ

5 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2017/40 No: 527
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

AKP, yaz saati uygulamasına devam kararı aldı.

emrah ablak
LANET OLASI BİR EKİM GÜNÜYDÜ SABAHTAN BERİ AYNI MİNİCİK SOĞUK YAĞMUR ZERDELERİ HAVADA ADETA YÜZÜYOR, YERE DÜŞMÜYORDU... OFİSTE İSE GÜNÜN GRİLİĞİNİ FLORASANIN SOĞUK BEYAZI AYDINLATMAYA ÇALIŞIYORDU...
DEDEKTİF
DERKEN İÇERİ O GİRDİ... ISLAK DUDAKLAR BARDAĞINI DOLDURAN BİR VİSKİ GİBİ OFİSE DÖKÜLDÜ... NEFESİNİ DUYUYOR, İÇİME ÇEKMEK İSTİYORDUM ÇOGZELDİ...
KOCAMI TAKİP ETMENİZİ İSTİYORUM...
KESİN EDİCEM... YOLUNU YOL BİLECEM ELİNİ ÖPÜCEM... "BANA DA ÖĞRET, BU MANİTAYI NASI YAPTIN?" DİYE SORACAM...
ÜFFFF... SALAK ŞEY.
SNİİFFFFFF!..
GÜN GEÇMİYORDU Kİ HAYAT, ELİNDE FIRÇASIYLA, BÜTÜN GRİLERİ, BÜTÜN RENKSİZLİKLERİ BOYAMASIN... HAYAT RENGA RENK BİR BOYA KUTUSU GİBİ DEVRİLİR ÜZERİMİZE MÜTEMADİYEN...
Telefonun icadı (18°2)
ALO?.. ALO?..
ABİ SESİN ŞU AN HİÇ GELMİYO.
KAPAT BEN ARAYIM.
KAPATIYORUM.
alo?.. alo?..
abraham grambel.
telefonu asıl icat eden adam.
YAMAN OLUR UZAYLININ OSURUĞU.
difüzyon!
YA ABİCİM YAPMA ŞUNU AMA YAA...
KORUMA KALKANLARINI ÖNDEN ARKADAN AÇIN... Bİ CEYRAN YAPSIN.
CİV. CİİUV. GÜM.
KAPAT... KAPAT... AMK...
SENE 2543 OLMUŞTU... AŞIRI NÜFUS NEDENİYLE BÜTÜN SİSTEMLER ÇÖKMÜŞ VE ANARŞİ BAŞ GÖSTERMİŞTİ...
SİFONU ÇEKMİCEM.
HADİ ÇEKİİM ERKEKLİK BENDE KALSIN...
AA... ZATEN SULAR KESİK... YAŞASIN ANERŞİ...
KOVADAN SU DÖK!
YA OF HANGİ KOVA.
TİN TON TİN TON!
BUYRUN...
AL!
?
İNH!..
BU SIRRI HÜKÜMET GÖREVLİLERİNE ULAŞTIR... İNH... ÇOK GİZLİ...
İKİ EKMEK, DOMATES, PATATES, YOĞURT, ÇÖP POŞETİ, ÇUKOLATA...
?
2 Ekmek Domates Pattes Yoğurt
O DİİL LAN... HAYDAA KALDIRSANA BENİ Bİ.
BIÇAKTAN TUTMA...
BU KAMYON NORMALDE 10 TON TAŞIYO AMA BEN 20 TON 30 TON YÜKLÜYORUM...
RAMPA ÇIKARKEN ZORLANIYO Bİ TEK...
RAMPA AŞAĞI ALIYORUM BOŞA...
BA.. BA..
DOKTOR BEY NEYİM VAR?
?
OSURUYO MUSUN ŞU AN?..
YAA SESSİZCE SALIYODUM HALBUSİ...
BURDAN DUYULLUYO... TISIRIYO MİKROFON...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yakın zamanda çok acayip bir olay yaşadım ben. Çok acayip ama. Bundan bir ay kadar önce arabamı yıkatmaya götürdüm Çengelköy'e. Benim yerim orada. Araba yıkatma olayı da berber gibi. Bir yer belliyorsun, başka yere gitmiyorsun. Dönüşte, klasiktir, yağmur bastırdı. Günlük güneşlik günde. Arabayı yıkattım ya, hemen. Altunizade İstanbul Şehir Üniversitesi önünde polis çevirdi. Alkolmetre üfletmeye çalışıyor bana. Yalnız saat daha akşamın altı'sı. Ben de şaka yaptım, "memur bey" dedim, "saat" dedim "daha altı, ben altı buçuk gibi başlıyorum içmeye". "İn arabadan aşağı" dedi. Yağmur da yiyor ya, sinire kesmiş iyice. İndim arabadan, üzerimi arıyor. Diyorum ki içimden, "bir şaka daha mı yapsam acaba" diyorum. Sonra diyorum ki yine içimden, "yapma Alpay şaka, bak bir şaka yaptın, üzerin aranıyor, bir şaka daha yapsan kim bilir başına neler gelecek, yapma" diyorum "şaka". Tuttum kendimi, yapmadım bir şaka daha. Bıraktı beni polis arkadaş, eve döndüm. Arabayı sitenin otoparkına park ediyorum, vites kolunu P'ye getiriyorum, elime bir şey çarptı, "**alkolmetre**". O hengamede nasıl olduysa olmuş, düşmüş arabaya. Bayağı benimle birlikte eve kadar gelmiş. Sağ koltukta öyle. Aldım elime alkolmetreyi, baktım şöyle bir alkolmetreye, ve hiç aklımda yoktu, bir kasa bira aldım. Çünkü o öyle bir özgürlük ki, iç iç iç iç, üfle üfle üfle, ceza yok. Bundan daha güzel bir şey olabilir mi. Koşuyolu'nda oturan arkadaşlarımın üçünü aradım. Biri sosyal medya fenomeni, diğeri oyuncu, öbürü ağır ruh hastası. Dedim ki, "arkadaşlar" dedim, "ben" dedim, "bir kasa bira aldım, ama yetmeyebilir, siz de alın içkilerinizi, gece uzun, sabaha kadar içeceğiz, size" dedim "bir şey üfleteceğim ben". "Alpay" diyorlar "sapık sapık konuşma, ne üfleteceksin". Diyorum ki "ya siz gelin, söylemeyeyim şimdi, görünce aklınız çıkacak zaten". Bunlar üçü birden geldi. Alkolmetreyi bir gördüler, gerçekten de akılları çıktı. Ve biz bir başladık içmeye, bir başladık üflemeye, böyle bir şey olamaz. İçip içip üflüyoruz, fondip yapıp üflüyoruz. Bir süre sonra alkolmetrenin iffetiyle oynamaya başladık. Kıçımıza sürtüyoruz, başımıza sürtüyoruz,.. …bir ara alkolmetreye bira içirmeye çalıştık. Gittikçe daha da çirkinleştik alkolmetreye karşı. Karşı komşu panjurları kapattı artık, "görmeyeyim bu rezilliği daha fazla" diyerek. Bizim kafalar çok güzel oldu. Gece üç dört artık. Ben dedim ki, "arkadaşlar" dedim, "bize" dedim, "bunu hep üfletiyorlar, şimdi" dedim, "dışarı çıksak, bir polis arkadaş arasak, en azından bir teklif etsek, biz çok üflüyoruz, bir kez de siz üfler misiniz desek, acaba nasıl olur" dedim. Sarhoş kafayla tabii dünyanın en saçma fikirleri havalarda uçuşuyor, işin pis tarafı da şu, "kabul görüyor". Biz kendimizi takside bulduk. Ben önde, alkolmetre elimde, arkadaşlar arkada, sallana sallana, polis arıyoruz öyle. Kısıklı taraflarında ekip arabası gördük hemen. İniverdim ben araçtan, ve dedim ki, "memur bey" dedim, "iyi sabahlar, biz" dedim "arkaşlarla kendi aramızda bir fikir teatisi yaptık, dedik ki biz bunu çok üflüyoruz, hep üflüyoruz, acaba dedik, en azından hani bir teklif etsek, bizi kırmazsanız, bir kez de siz üfler misiniz, çok rica etsek" dedim. Derken arabanın diğer yanından bir arkadaş daha çıktı. Tanıdık geliyor, "alkolmetreyi arabama düşüren arkadaş". Hazır Kısıklı Merkez Karakolu da yakın ya, bizi yaka paça, yerlerde sürükleye sürükleye, karga tulumba, çuval atar gibi attılar nezarethaneye. Ben hala diyorum ki, "şaka olarak biz şeyapmak istemiştik ama" diyorum. Lan yapma işte arkadaşım şaka ya. Ne şakaymış. Ben en azından kendi adıma konuşuyorum, benim için evde uyumakla nezarethanede uyumak arasında pek bir fark olmadı. Sızmışım gitmişim. Mışıl mışıl. Sabah biz iki şeyle suçlanıyoruz. Birincisi, "devlet malını alıkoymak", onu kabul etmiyorum. Benim bir kabahatim yok çünkü olayda, düşmüş arabaya, ben ne yapabilirim. İkincisi, "devlet malını kötüye kullanmak", onu kabul ediyorum, onu sonuna kadar kabul ediyorum. Neyse ki baktılar sonra saf çocuklarız, saldılar bizi öyle. Çok acayipti her şey.

æ **Kaşmir** ile **işmar etmek** aynı şey.

æ **Aşkım** ile **ask him** aynı şey.

æ Geçenlerde de evde muhabbet oldu. Dedim ki şu işi alırsam motor alacağım kendime dedim Özlem'ime. Sen önce çocuğun ihtiyaçlarını al dedi. Dedim ya Allah Allaah, sanki almıyormuşuz gibi konuşuyorsun, hangi ihtiyacını almadık, bir eksiği mi var çocuğun dedim. Hırkası yok dedi. E dedim alırız yoksa, nedir yani dedim. Alacaksın tabii çocuğun hırkasını dedi. Hay Allah'ım dedim ya. Bazen bazı muhabbetler öyle bir kabız oluyor ki, işin içinden çıkmak mümkün olmuyor. Muhalafete uğramak ama saçma sapan yersiz bir muhalefete uğramak. Hay Allah'ım kurtarıyor ancak. Ha bu arada hala almadım hırka, o ayrı. Alacağım ama. Yarın alayım hemen :)

æ Uyurken başımın ucuna tuzlu limon koymayı hiç istemem.

æ Çaydanlığın içinde servet unutmayı hiç istemem.

æ Otoparkta futbolcu dövmeyi hiç istemem.

æ Solucan gübresi işinden yılda yirmi milyon lira kazanmayı çok isterim.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"sahne 2017"
4, 18 Ekim Çarşamba / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
6 Ekim Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix)

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

* Bilgi çok acayip bir şey. Edinilmesi zor değil, hele şimdi hiç zor değil. Soruyorsun google'a söylüyor. Ne kadar da güzel değil mi? E değil. Bir kere her ne kadar bazılarımız öyle zannetse de insanoğlu henüz "bilen" bir sistem geliştirmedi. Sana kiralık ev gösteren emlak simsarı ne kadar ev sahibiyse Google da o kadar ev sahibi. Ha, mesela kimi emlak simsarı kiracıya gerçekten de kendine ait evi gösterir ki bu durumda sizin iyiliğiniz için değil sadece kendi iyiliği için çalıştığı ortadadır. Bunu bilgiye uyarladığınızda da Google'ın size başkaları tarafından üretilmiş değil de kendi ürettiği bilgiyi göstermesi emin olun ki, kendi evini kiralayıp bir de komisyon alan emlak simsarının yaptığından hem daha kötü hem daha tehlikelidir. İşte "gerçeğin egemenliğinden," "egemenin gerçeğine" geçiş de böyle olur zaten.

Geçen hafta eğitim uzmanlarının tırtoluğunu yazdım, dergi basıldı, hemen ardından gazetesinin yazı işlerinin "Ulan bu herif bir halta yaramıyor, eğitim uzmanı yapalım bari," diye eğitim uzmanı ilan ettiği biri "Ya bu matematik ne işe yarıyor ki yea, zaten benim lisede matematiğim de hep kötüydü, ne gerek var matematiğe yea," diye ortaokulda matematikten tek ders sınavına kalmış, lisede matematikten borçlu geçmiş kötü öğrenci kafasıyla hiç utanmadan yazı yazmış. Hayır, bir alay insan da bu zevzeğin kendi kendine ilan ettiği eğitim uzmanlığını ciddiye alıp cevap vermeye falan çalışıyor. Arkadaş, siz beni okumuyor musunuz? Kırıldım lan. Okusaydınız, kendine eğitim uzmanı diyenlerin zevzekten ibaret olduğunu bilirdiniz hâlbuki.

"Matematik ne işe yarıyor ki yea," diyen eğitim uzmanı antrenmanda "Hocam ağırlık kaldırma, mekik, şınav, yan koşu falan ne işe yarıyor ki? Zaten maçta hep düz koşuyoruz, top da öyle ağır değil," diyen futbolcunun bayağı bir tık üzerinde.

Diğer yandan "Ne gerek varcıların" artık herkesin hesap makinesi olduğunu, daha karışık sorunları çözmek için de Google'a sorabileceğimizi ileri sürmesi daha da hoş. Hesap makinesini yapan, bilgisayarı geliştiren, Google'ı yaratan değil de hepsini sadece önüne konulduğu gibi kullanandan ibaret olmayı istemek yeterince büyük bir sorun. Ama daha tehlikelisi hesap makinesinin verdiği sonucu, Google'ın verdiği cevabı değerlendirme yeteneğinden yoksun nesillerin bizzat kendine "eğitim uzmanı" diyenler tarafından teşvik edilmesi.

* Belirli meselelerde duyarlılık gösteren ve bu meselelerin bayraktarlığını üstlenen insanları seviyorum, saygı da duyuyorum ama bazı meseleleri savunurken işin ardına çok da kafa yormuyorlar gibi geliyor bana. Mesela hayvan haklarını savunan kardeşlerimiz var. Ha nedir, ben de hayvanların çoğunu severim. Bugün bir fil olsun, at olsun, kedi olsun ve de karga olsun, bunlar benim sevdiğim hayvanlardır. Zaten hayvan hakları savunanları hayvanlar arasında pek ayrım da yapmıyor ama ben basbayağı bu saydığım hayvanları diğerlerinden daha çok seviyorum. Tabii kuzuyu, danayı, balığı falan da seviyorum ama onları sevme biçimimden hayvan haklarını savunan arkadaşlar çok hoşlanmıyor, o konuda anlaşamıyoruz.

Ama anlaştığımız konular da var. Mesela at. At hayvanını ben de seviyorum, bu arkadaşlar da seviyor. Bu arkadaşlar özellikle İstanbul Büyükada'da falan faytonlara koşulan atların perişan edilmesine itiraz ediyorlar. Buraya kadar hemfikiriz. Ben de bu atların gördüğü eziyetin son bulması taraftarıyım. Ama işte çözüm konusunda ayrılıyoruz. Ben atların düzgün şartlarda çalışması, çalışma saatlerinin ve beslenmelerinin denetlenmesi gerektiğini söylüyorum arkadaşlar atları tamamen kaldırmak istiyor. E şimdi bugün atı canı çıkana kadar çalıştıran faytoncu, faytonculuk yasaklanınca o atı yaşatacak mı? Valla en iyi ihtimalle ölüme terk edecek, ama daha büyük bir ihtimalle kesimhaneye gönderecek. Şimdi biz o hayvana iyilik mi yaptık, kötülük mü, emin değilim.

Bu biraz "Asgari ücret çok düşük, asgari ücretle çalışanların hepsini işten kovun," demeye benziyor. Nasıl buradaki asıl çözüm çalışma koşullarını ve maaşları düzeltmekse atlar konusunda da çözüm o bence. Faytonlara iki değil en az dört at koşma veya faytonları sessiz elektrikli motorlarla destekleme ve atları belli aralıklarla dinlendirme zorunluluğu getirilse, atına kötü davrananın faytonu elinden alınıp fayton iyi davranacak olana verilse bence sorun çözülür, atlar da yaşamaya devam eder. Ha, bunu yapmak çok zor, biliyorum da, diğer çözüm bütün atların ölümüne yol açacaksa en azından bir denesek diyorum. Neticede hayvanların yorulmaması konusunda kanun çıkarmış ilk coğrafyalardan birinde yaşıyoruz.

cihan ceylan
MALUM, BU GÜNLERDE AKLIM KARIŞIK, BULUTLARIN ÜSTÜNDE GİBİYİM O YÜZDEN İSTUT ALACAĞIMA SUTUT ALMIŞIM YANLIŞLIKLA...
AH... NO PROBLEM!.. HEMEN DEĞİŞTİRELİM MÜNİR BEY. KOLAY DİİL İKİNCİ BAHARINIZI YAŞIYORSU-NUZ...
AHH AŞKK...
Screenshot belasına kardaş, yatarız zindan bizim
Bİ TWİT ATMIŞ SONRA SİLMİŞ AMA O ARADA SCREENSHOT ALMIŞ BİRİLERİ, MAHKEME DE ONU DELİL SAYMIŞ... ÖYLE...
2006'DA GİRDİM BEN NE DİYORSUNUZ LAN? DIŞARDA NELER DÖNÜ-YOR?!
DÜNYANIN İLK VE TEK İKİ İSİMLİ HAYVANIYIM, ADIM TİTREK ATILGAN. RESMİ EVRAK-LARDA TİTREK DİYE GEÇİYOR ÖĞRETMENLERİM DE TİTREK DER AMA BEN DAHA ÇOK ATILGAN'I KULLANIYORUM SEN DE BANA ATILGAN DİYEBİLİRSİN...
NE ÇOK KONUŞTUN...
DR·JEKYLL & MR·HYDE
OFF BAŞIM KAZAN GİBİ, DÜN ÇOK Mr. HYDE OLDUM GENE!.
ABİ O İKSİRDEN ÇAK Bİ TANE ÇİVİ ÇİVİYİ SÖKER, ÇAK HEMEN ÇAK...
YİNE Mr. HYDE OL DİYORSUN YANİ? SENİN BU AKILLA-RINA UYMAKTAN Dr. JEKYLL'LIĞI UNUTTUM -MINA KOYIM... DEVAMLI Mr. HYDE'IM SABAH AKŞAM.
Dr. Jekyll Mr. Hyde ve...
GEL AYDIN BOYSAN GEL, Bİ SEN EKSİKTİN...
AAA! ÖYLE Mr. HYDE OLUNMAZ, HER İŞİN Bİ ADABI VAR!.. O İKSİR ÖYLE İÇİLMEZ!!!
STAR WARS DİNİ MENSUBU.
ALLAH PARAYI KİME VERECEĞİNİ BİLİYOR ABİ! BANA NİYE VERMİYOR? BİLİYO ÇÜNKÜ PARAYI BULURSAM TAKICAM VİTESİ 5'E, FENA SAPITICAM O YÜZDEN VERMİYOR İŞTE!..
E BE MINA KOYIM BU NASIL STAR WARS DİNİ?!
IŞIN KILICIM...
ULAN KILIFINI NERDEN BULDUN ?..
İFTAR OLSA DA AĞIZ TADIYLA Bİ KÜFRETSEM ŞU SİYASİLERE...
ŞU AN BİZİM ORUÇ ZAMANI DA NİYETLİYİM...
PES!

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 11: *Bunu dizi olarak düşünüyoruz fakat, kısa film olarak çekip festivallere de yollayabiliriz ya da sponsor bulursak direk uzun metraj film olarak çekip konuyu da biraz romantik komedi olarak değiştirip belki yaz sezonu için Özcan Deniz'in oynadığı bir film haline getirebiliriz.*

Lord MacDuff toplantı masasındaki vicdansız insanların yüzlerini tek tek inceliyordu. Nasıl olabilirdi? Nasıl sıkılmazlardı? Nasıl eve gitmek istemiyorlardı? Lord MacDuff sadece sanatı desteklemek istemişti. Şarabın ve kuzu etinin sınırsızca tüketildiği hoş bir davette beyliğinin önde gelen prodüktörlerinden birine "Lord babacığım sağken bütün film festivallerine giderdim, bize tabi bütün filmlerin biletleri gelirdi, yanıma hizmetkarımı da alırdım, elimizde festival kitapçığı koşturup dururduk. Hizmetkarım dediğime bakma, Fransa'da sinema teorisi okumuş bir çocuktu, sonra da Fransa'ya taşındı zaten. Akşamına da bir bara oturup saatlerce filmleri tartışırdık. Ah sevgili dostum, o günler gerçekten fikirlerin cennetinde inşa ettiğimiz bağ evinde geçen tatlı bir ilkbahardı bizler için. Şimdi yine takip etmeye çalışıyorum ama lordluktan çok vakit kalmıyor tahmin edeceğin üzere." demişti. Bunu duyan prodüktör çok sevinmiş, heyecanlanmış, "Aaa, gerçekten mi? Ben sizi normal lord zannediyordum. Çünkü dışarıdan bakınca süpermarket açılışlarına gidiyorsunuz, ünlülerin nikah şahidi oluyorsunuz, önemli biri ölünce cenazesine gidiyorsunuz... En çılgın olarak bir kere festival zamanı açılış konserinde sahneye çıkıp çıs çıs salladığınızı izlemiştim televizyonda. Bize yansıyan bu yani, hiç tahmin etmezdim dünya sinemasını takip ettiğinizi... Durum bakın sizi kiminle tanıştıracağım. Çok değerli, genç bir yönetmenimizle tanıştıracağım, kısa bir film üzerine çalışıyoruz, çok sevinecek sizin normal lord olmamanıza" demiş ve genç yönetmeni yanlarına çağırmıştı.

Sonrası çorap söküğü gibi geldi zaten. Genç yönetmen oyuncu arkadaşını çağırdı, oyuncu arkadaşı diğer oyuncu arkadaşını çağırdı, ikisinin ortak tanıdığı bir senarist sohbete dahil oldu, sohbet çemberi büyüdükçe büyüdü. Esnaf ve çiftçi görmekten, bütçe toplandısı yapmaktan içi gevreyen lordun keyfine diyecek yoktu doğrusu. Bir ara televizyondaki dizilere at sağlayan bir at terbiyecisi bile dahil oldu, hangi aktör atlarla iyi anlaşıyor, hangi aktör attan korkuyor, at kokusundan hangi aktristler en çok şikayetçi bu konular hakkında bilgiler verdi, atların ne kadar akıllı fakat kokan hayvanlar olduğu üzerine uzunca bir süre konuşuldu. Kendi tiyatrosunu kuran bir yönetmen kendi yazdığı ilk oyun için sahneye gerçek bir at çıkartmak istiyordu. Bu mümkün olabilir miydi? Sahnede sadece çıplak bir oyuncu ve at olacaktı, oyunda hiç konuşma olmayacaktı, biraz modern dans gibi de düşünülebilirdi. Bu mümkün olabilir miydi? At terbiyecisi atın genelde önceden hiçbir uyarı olmadan işemeye başladığını, o yüzden dizilerde atları çekerlerken genelde atları göğüs hizasından çektiklerini, çekimlerin çoğunda hayvanlardan en az birinin işediğini, o nedenle sıkıntı olabileceğini belirtti. Tiyatro yönetmeni ise daha da heyecanlanmıştı. "Daha iyi ya! Aktör de işer! Benim anlatmaya çalıştığım bu zaten! Deleuze okumuş muydunuz sayın dostum?" At terbiyecisi Deleuze okumadığını fakat yönetmen okuduysa ve tavsiye ediyorsa mutlaka okuyacağını bildirdi. "Mutlaka okuyun, çok güzel. İnsanları vahşete düşüren bir doğallığı yansıtmak istiyorum sahneye. Oyunu izleyenlerin salondan ayrılırken insanlıklarından tiksinmelerini istiyorum. Atın işemesi gerçekten çok iyi olur. Sizin bir kartınız var mı ya da ben sizi facebookdan ekleyeyim, mutlaka görüşelim. At kataloğu gibi bir şey varsa onun üzerinden de konuşabiliriz. Çok güzel olacak." diye coşkuyla bağırmıştı tiyatro yönetmeni.

Lord MacDuff'un özlemini çektiği düşünce iklimi buydu. Yokluğunu ancak varlığında fark ettiği eksik parçasını bulmuştu. O yüzden davet çıkışında o akşam tanıştığı bütün yeni dostlarını içmeye devam etmek üzere şatosuna davet etmişti. Gece uzun sürdü, bir çok konular tartışıldı, bira bittikçe şatonun yakınlarındaki şato tekelden yeni biralar istendi, youtube'dan videolar izletildi, karşılıklı numaralar alındı, "o işi mutlaka öyle yapalım, benden haber alamazsan mutlaka ara, hatırlat, çok uzatmadan yapalım o işi" diye karşılıklı sözler verildi. Alkolün ve dostluğun verdiği güven duygusuyla Lord MacDuff da bütün kalkanlarını indirmiş, en samimi hisleriyle zamanında hizmetkarıyla birlikte yazdıkları bir kısa film senaryosunu "öyle bişey işte, şatoda çekecektik, mekan hazır olduğu için çok masraflı da olmaz diye düşünmüştük, ama yapmadık kaldı öyle" diye anlatmıştı. İşte Aslan Yürekli Lord MacDuff'ın çöküşü böyle başladı.

Lord MacDuff ertesi gün kendinden biraz utanarak uyandı. Neler demişti öyle? Ne sözler vermişti? Nelere "olur, çok isterim" demişti?

«Herkes biraz alkollüydü akşam, konuşulanlar unutulur ama benim bir lord olarak o kadar coşmam yakışık almadı. Umarım yeni dostlarım orada burada "içmeye lorda gittik, biraz kafa s.kti" şeklinde anlatmazlar dün geçirdiğimiz güzel akşamı."

Böyle demişti Lord MacDuff ve dalgasına bakmaya devam etmişti. Çünkü bilmiyordu. Kısa film, proje, düşük bütçe gibi kelimeleri kullandığı anda "bazı projelerimiz var" cehenneminin kapılarını ardına kadar açtığından ve bu kapıları kapatmaya hiçbir faninin kollarının gücünün yetmeyeceğinden habersizdi. Bir önceki akşam tanıştığı prodüktör tarafından arandığı sırada öğle yemeğini yiyordu:

Sayın lordum, dün akşam konuştuğumuz projeyle ilgili arıyorum. Şimdi yanımda bir arkadaş var, daha önce televizyonda çalışıyordu ama şimdi dijital platformlarla çalışıyor, netflixle falan çok güçlü bağlantıları var, ben projeyi biraz anlattım, tam bu dijital internet kanalları böyle bir proje arıyorlarmış şu anda, çok heyecanlandı, oturup birlikte bir konuşmak istiyor, bugün müsait olursanız bir akşam yemeği yiyelim, hem de projeyi konuşuruz.

Prodüktör hızlı hızlı bunları söylemiş ve lorda pek cevap verme şansı vermeden konuyu bağlamıştı. Bu yine de heyecanlı bir şeydi Lord MacDuff için. Sanatla uğraşan, senaryolar yazan bir lord... Beyliğinin güzel bir tanıtımı olmaz mıydı?

İlk toplantı lordun ellerinden kurtulup kaçan vahşi bir kuş gibi geçmişti. Lord "kısa film" dedikçe prodüktörler "asıl para internet dizisinde, iki üç tane sponsor buluruz, sizin senaryoyu bizi çocuklara verdim, onlar otuz dakikalık diziye çeviriyorlar, internet dizisi olduğu için seksli ve sigara içmeli dizi olacak, haftaya kanalla toplantımız var, siz bu akşam konuştuğumuz gibi senaryonun üzerinden bir geçersiniz, biz de oyuncularla bir görüşeceğiz" diyerek şatosuna yollamışlardı lordu.

İkinci toplantı ilkinden beş kat uzun sürmüştü. Kanal yöneticileri "interneti boş verin, internetteki diziler kendini döndürüyor, gelin bunu televizyona yapalım, kraliyet temalı diziler çok gidiyor, lord madem şatoyu çekim mekanı olarak sağlayacak bize, maliyet de düşer, doksan dakikalık diziye çevirelim bunu" demişler ve ardından üç saat televizyondaki diğer işleri kötülemişlerdi. Lord anlamıyordu.

Üçüncü toplantıdan ise dizinin bir bölümüne harcanacak masrafla uzun metrajlı bir film çekilebileceği, filmi üç yüzbin kişi izlese kara geçtiği konuşuldu. Lord artık sadece dinliyor ve önündeki kağıda üçgenler ve kareler çiziyordu. Daha önce televizyona çok iş yapmış bir yönetmen, "halktan bir adam düşünün, köftecide kurye olarak çalışıyor ama birden öğreniyor ki aslında lordmuş ve taht ona kalmış... Tahta geçiyor ama hiçbir şeyden haberi yok yani akşam yemeğinde ne istersin diye soruyorlar, köfte ekmek isterim, yanına da soğan isterim diyor" şeklinde fikirleri ard arda patlatıyordu, masadaki yapımcılar neşeden ellerini ısırıyordu. Aralarından genç bir tanesi ise sigara molasında lordu "aslında lordum siz bir youtube kanalı açsanız milyon izlenir biliyor musunuz? Şatonun girilmeyen yasaklı yerlerine girerken kendinizi çekseniz yeter, oradan zaten sponsorlar direk gelir zaten. Mesela cips markası sponsor oluyor, "ŞATONUN YASAKLI YERLERİNE GİRDİK!" diye video çekeceksiniz, yasaklı kutsal odada cips yiyeceksiniz, tek videoda otuz bin lira falan garanti alırsınız" diyerek sıkıştırmış ve rahatsız etmişti.

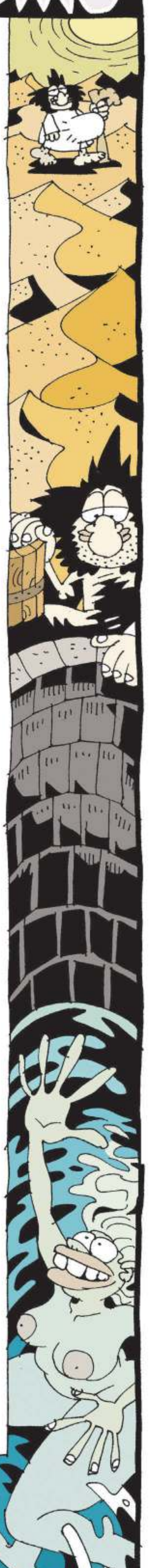
Lord MacDuff'ın bu büyüden kurtulması, lord olduğunu hatırlayıp kendisini sonsuz toplantılara mahkum edenleri kürek cezasına çarptırması tam bir ayını aldı. Sinema ve televizyon işiyle uğraşan insanların saraya girmesinin yasaklanması kararı da bu olayların üstüne alındı.

MEMO TEMBEL ÇİZER

ÂŞKOMEMO

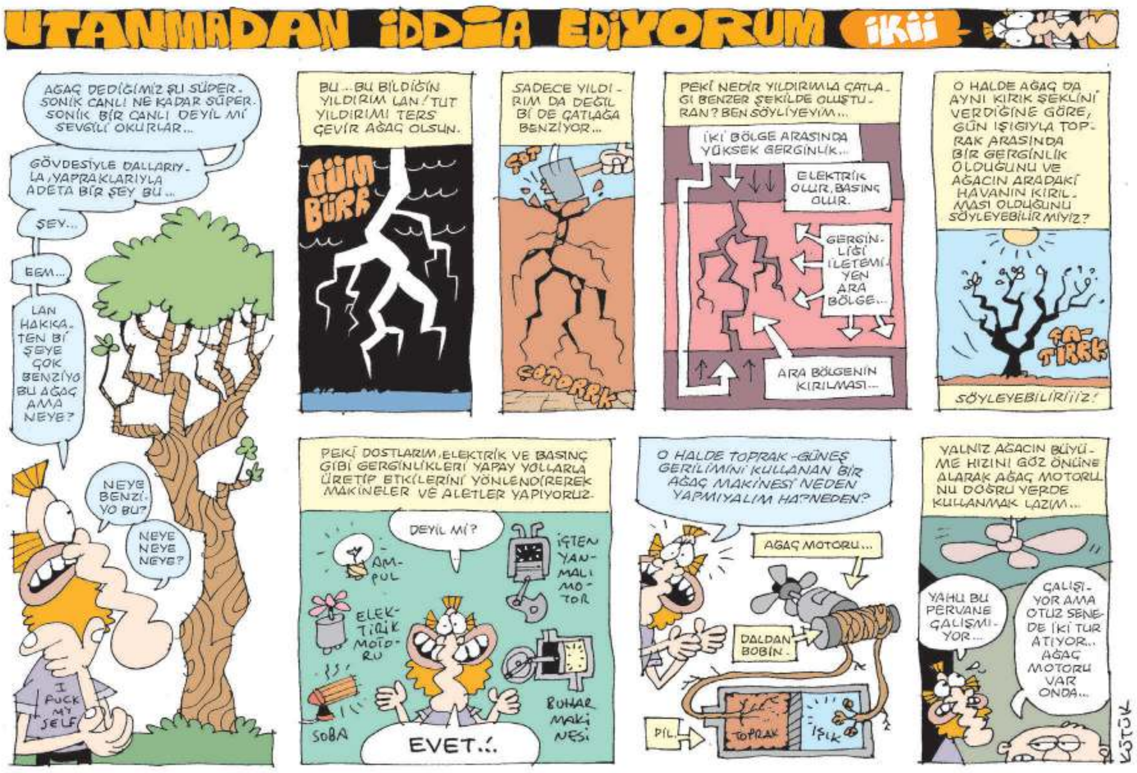
---KUYU---

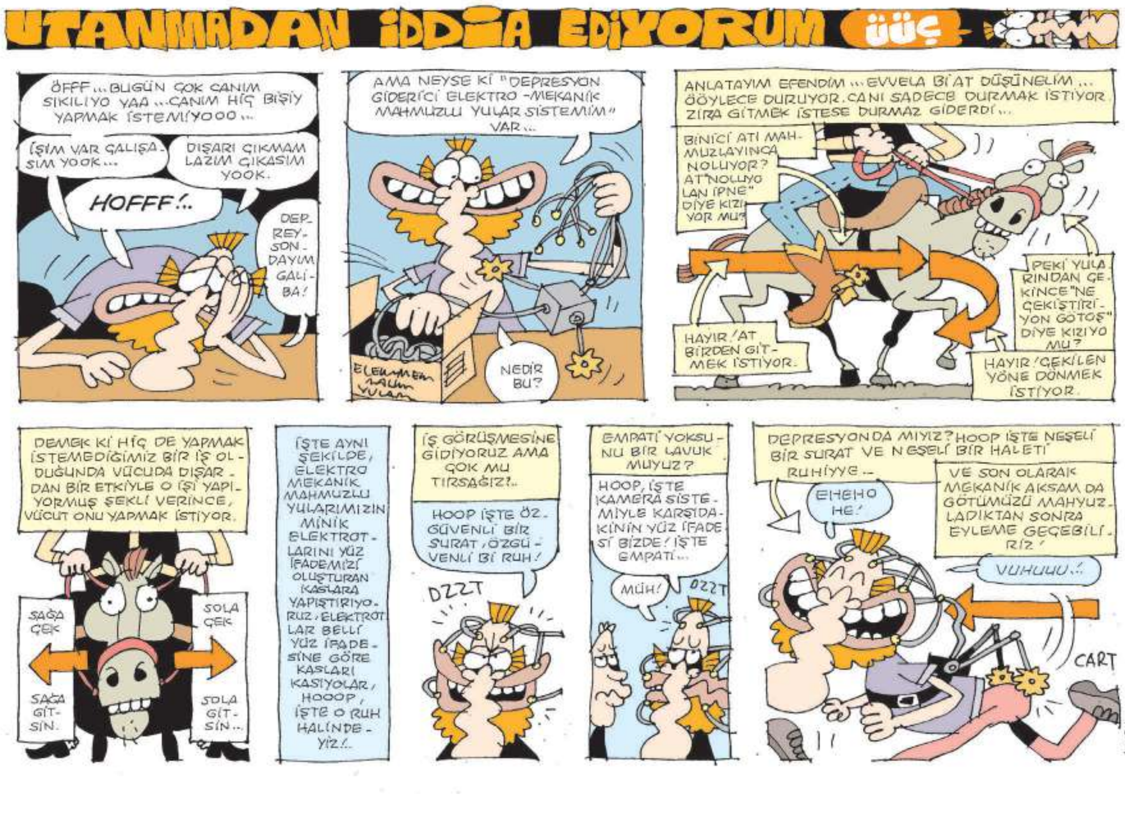
Memo derler bir gariban var idi
Dam görmemiş barrağıyla yar idi
Her fırsatta kaldırıp eteğini
Sıvazlardı el değmemiş fikini
Gamlıydı, kederliydi, bedbaht idi
Fikfikte en başından şah-mat idi
Kaçmıştı hep damlar yanından bir bir
Zerre tınmadan hep çekti otuzbir
Otuzbir çeke çeke ilerledi
Dağlarda üşüdü çölde terledi
Uzun zaman ter içinde yürüdü
Boz fikini kızgın kuma sürüdü
Susuzluktan süzüldükçe süzüldü
Toşhakları ceviz gibi büzüldü
Ağzı kuru bakındı ufuklara
Bir nokta gördü tepede kapkara
Kuma basan tabanları yanarak
Direk gibi fikine yaslanarak
Son kuvvetiyle yürüdü noktaya
Kara nokta dönüştü bir kuyuya
Koştu kenarına derin kuyunun
Bakmaya tadına serin suyunun
Eğilince gördü suda aksini
İçmek arzu etti suyun hepsini
Elindeki barrağını bıraktı
Parmağına kovanın kulbu taktı
Tam ipi aşşağıya salacakken
Bir ses duydu "Memo bak bana!" diyen
Şaşsa da Memo bu hatun sesine
Baktı hemen kuyudaki aksine
Kuyunun başında yapa yalnızdı
Lakin suda görünen hoş bir kızdı
Dedi "Memo, kovayı sallandırma
Sakın ola ki suyu bulandırma
Ben yalnız suyun aksinde mevcudum
Gerçek değil zahiridir vücudum
Dalgalanacak olur ise sularım
Akisle beraber yok olacağım
Ben de buraya fikfike gelmiştim
Barrak için çöl aşmış dağ delmiştim
Susuz kaldım iş bu kuyuyu buldum
Suya düştüm tam burada boğuldum
Fik arzusu öyle çoktur ki bende
Ruhum hep bekledi suyun aksinde
Bin seneden sonra işte sen geldin
Bana hayat için bir fırsat verdin
Uzatırsan eğer fikini bana
Tutup tırmanırım kuyu dışına
O vakit sen tutar beni fikersin
Şu hayatta başkaca ne dilersin?
Sen dama kavuş ben barrak bulayım
Senlen beraber biz halvet olalım."
Memo kızı dinledi pek mutlandı
Kovayı bıraktı fike abandı
Tuttu fikini kanırttı aşşağı
Damar damar oldu fiki toşhağı
Kız uzandı fiki kavramak için
Memo heyecenlandı için için
Tam hatun barrağı tutacak iken
Memo kendini kaybetti aniden
Barrağı tutturmak düşüncesiyle
Attırdı kuyu suyunun içine
Atmıkları sulara damladıkça
Su bulandı, dalgalandı oldukça
Bulanınca, akis ve kız kayboldu
Kızın zahiri vücudu yok oldu
Memo kızı çıkarıp fikemedi
Atmıklanmış sudan da içemedi
Çölde yoluna susuz devam etti
Dam fikmedi çölde otuzbir çekti
Dedi "Memo, susuz damcık fikilmez
Otuzbir çekilirse gam çekilmez"

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"nasıl da sevdim ne iştir bilmeden sevmeyi" - attila ilhan

YALAN YANLIŞ EDEBİYAT!

● **Lev Tolstoy:** Rusya'nın steplerinde doğmuş, step Rusyaları'nda büyümüştür. Moskova Garı'nı görür görmez yazar oldu ve ilk eserini bir trene sol elle yazdı. Oysa solak değildi. Rusça'da duyarlı anlamına gelen "Şutvegol" dergisini çıkarttı. Yazdığı "Hacı Murat ve Ortakları Kuruyemiş", "Abra Kadabırra" ve "Savaşma Barış" adlı romanlarında insanlığa çeşitli öğütler veren yazar, son 11 yılında sakalını kitap ayracı olarak da kullandı...

● **Yaşar Kemal:** Gerçek adı Yaşşa Kemal'dir. Çukurova'da doğdu fakat Çukurova'da doğan tek kişi o değildi. Genç yaşında Zalim Ağalar Şenliği'nde halay çekmeyi reddettiği için Japonya'ya gitti ve orada "Ninja Memet" adlı yapıtını kaleme aldı. Çok çeşitli dillere çevrildi, o kitapları okumaktan bir sene kendi dilini unuttuğu rivayet edilir. "Demir Adam Çarşıda", "Karıncanın Şu Ettiği",

"Ferhat Göçer Kan Ağlıyor Baksana" bazı eserleridir...

● **Charles Dickens:** Bir ingiliz anahtarcısının dördüncü oğlu olarak, İngiltere'de ve ingilizce olarak doğdu. Londra'nın Sisi Radyosu'nda program yaptı. Ama canlı yayında hiç konuşmuyor, hep yazıyordu. Bununla yüzleşti ve yazar oldu. "Tom Savoy Pastanesi" adlı romanı, yüzyıllarca elden ele gezdi çünkü tek nüshaydı...

● **Sait Faik:** Sait Mait diye de bilinir. Genç yaşında yanlış bir vapura bindi ve Burgazada'ya düştü. Ada o vakit ıssızdı; Faik, ısınmak için hikayeler yazdı. İstanbul sevgisi ve İzmit'e mesafeli duruşuyla tanınır. Aba"Adalardır Adam Eden Adamı", "Son Kuşbaşı Ustaları", "Abasıyanık mı Kafasıbozuk mu?" yazdığı kitaplardan ne eksik ne fazla, üç tanesidir..

● **Fiyodor Mihaylioviç Dostoyevki:** Prusya'da doğdu. On yaşında P'yi aldırdı. Türklerin ta o kadar uzaktan gelip, niçin rus sınırında nihayet durduklarını düşüne düşüne yazar oldu. "Suçluysam Arayın", "Belaltından Notlar", "Beyaz Gecelik", "Karamurat Kardeşler" yapıtlarından bazıları. Kumara olan düşkünlüğü yüzünden, ilk evliliğini Karo Kızı ile yaptı..

● **Sabahattin Ali:** Ünlü türkçe harfleri, a ve i'dir. Kuyucak'ta doğsaymış... Bina mantolama işinde çalışırken, Maradonna (Madonna'yla Maradona'nın kızları) ile tanışarak yazar oldu. Bir süre "Selahattin Abi" takma adıyla yazdı ama çok kısa bir süre, sadece yarım gün. Yuvarlanarak gözlük takmasıyla ünlüdür ya da yuvarlak...

● **Nikolai Gogol:** Ünlü rus salatasıyla aynı diyardandır. Sen Petersburg, ben Sibirya, müfettiş kisvesiyle tüm ülkeyi gezmiş, sessizce gözlem yapmış insandır. Yazarlığı başka mevzu, adamın dibidir. "Ölü Canlar" adlı eserinde zombilerin sorunlarına eğilmiş, "Palto" adlı hikayesinde ise tüketimi körükleyerek ilk ürün yerleştirmeyi çakmıştır. Bazı yazdıklarını yaktığı gibi, askerliğini de yakmıştır...

● **Oğuz Atay:** Türkiye Ruhu üzerinde çalışırken tesadüf sonucu Gürcistan Ruhu'nu saptayan modern yazar. Roman kişilerine ilginç isimler bulmakla ünlüdür. Buna karşın kedisine "Minnoş" ismini reva görmesi manıdardır. "Tutunamayanlar" adlı romanın esasen tıknaz bir adam olduğu ve kendisini yazsın diye yazarı yarattığı dile getirilir. Her kişinin kendine göre bir fikri olabiliyor...

● **Miguel de Cervantes:** Ünlü Don Kişot epizodunun ve Sanço Panza novellasının ve Dülcinea nutellasının tek yazarı. İspanyol'du ama iki kere, dört kere onu portekizli sanan da oldu. Şövalye gibi bir yaşamı savunmuş, emekli olana dek de bir kere mat zırh giymemiştir. Son hikayeyi yazdığını düşünürken, ilk romanı yazmış olduğuna sonradan sonraya ayıkmıştır. Adı, Zaragosa'da tam teşekküllü bir yeldeğirmenine verilmiş, törene belediye personeli ve yakınları katılmışlardır...

● **Mithat Cemal Kutay:** "Üç İstanbul" romanıyla şöhret kazanmıştır. İlk üç boyutlu kitabı yazan kişi olarak bilinir. Öyle diyen biriyle ben tanıştım. Kuntay, romanının kahramanı yazar Adnan Bey'in gerçek kişi olduğunu kitap çıktıktan sonra öğrenmiş ve bu süreçte yeni başka bilgiler de öğrenmiştir.Romandaki yan tip Sakallı Celal, aynı zamanda yazarın sözlüklerdeki gizli adıdır...

● **Vasconcelos:** Ön ismi olmayan brezilyalı yazar ve ön libero. "Şeker Pancarı" adlı kitabı okurken yenebilme özelliği ile nice eve girmiştir. Romanın çocuk kahramanı Zeze, şimdi büyümüş ve Rio'da bife açmıştır. Ortağının adı ise Pepe. Yazar, evli ve evlilikten bıkkın ve yedi veya sekiz çocuk dayısıdır...

● **Yusuf Atılgan:** Ülkemize butik oteli getiren kişi olarak da bilinir. Ege bölgesinde doğdu, on yaşında "Yine mi Sözeliz, Yine mi Çiçek" adlı ilk hikayesini yazdı ve Pornova adlı radikal dergide yayınlattı. "Anayurt Hoteli" adlı romanında bireyin yalnızlığını ve toplumun süveter tutkusunu işledi. Romanın kahramanı Zebercet, herhangi bir kahramanlık yapmıyor hiç idi. Yazar, kendi adında, soyadında olmayan e'yi kahramanında çokca kullanarak, "E yani?!" mesajını vermiştir ve de böyledir...

● **Frederic Nietzsche:** Alman filozof ve Doğu Alman gümrük memuru. Kırlarda ayaklarıyla denemeler yazdıktan sonra, Berlin Fikir Akademisi'ne üstün insan olarak atandı. "Böyle Buyrun Zühtü" adlı romanı şahane gibi bir çalışma olarak karşılandı, yazar için için sevindiyse de çaktırmadı. Yalnız valla da hakkaten hiç çaktırmadı. Bıyığının kendisinden ayrılıp tez yazmasına çok içerledi ve son olarak "Atlara Değil Tek Ata, O da Sadece Bir Kere Fısıldayan Adam" isimli bir piyes, belki de yazdı mı ne?

● **Reşat Nuri Güntekin:** Hüseyin Rahmi Gürpınar olmayan yazardır. Öğretmenliğe başladı ama öğrenciliği de seviyordu ve ilk hikayesini ahşap bir konağın ful çelik mahzeninde yazdı. "Çalıkuşu" adlı romanı, Manyas Kitap Fuarı'nda altız bebek ödülüne layık görüldü. Yazar, bu romanda yenilikçi kızlara cesaret verirken, bir yandan da memlekerine tesis yaptırmaya çalıştı. Devrik cümleye aşırı düşkün oluşu, dikkatli gözlerden ve Niğdeli gençlerden kaçmamıştır...

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT

● "Kederlerin yerini fikirler alır." - Marcel Proust

● "Efkarım birikti sığmaz içime" ve "Bir hayal tufanı eser başımda!" - Gülden Karaböcek

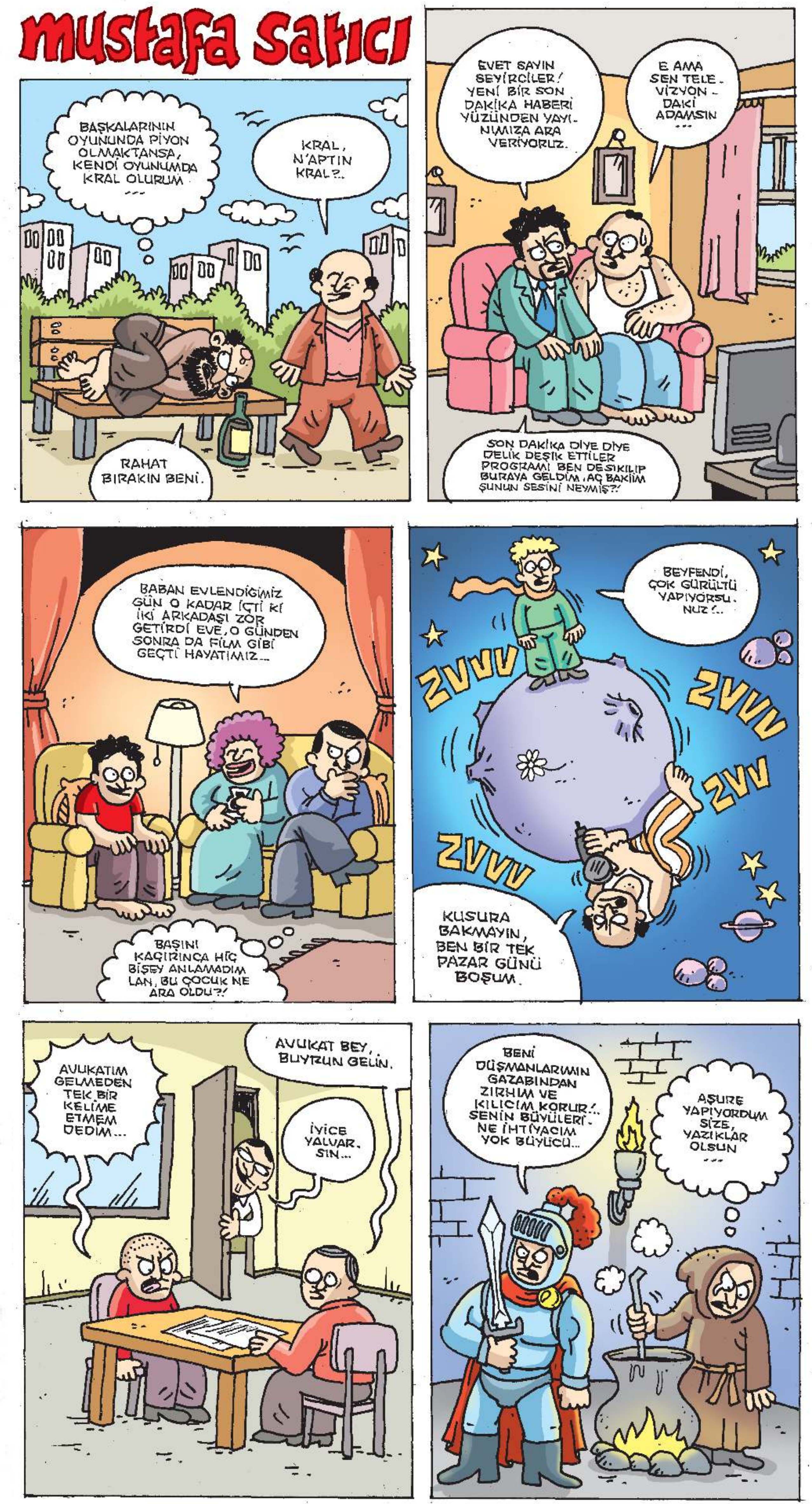
EN SON DİZİLER!

●**The Masters:** NASA'dan ayrılarak kendi uzay araştırmalarını yapmak üzere Ohio'ya yerleşen üç bilim adamının hikayesi. Bir iki ay sonra bakarlar ki, üç değil, iki kişiymişler. Üçüncüsü ticket'mış. Onlardan da kadın olanı direnir, diğeri NASA'ya dönmek için kulis yapar, telefonlar eder. Ama olmaz. Çünkü niye, NASA'yı robotlar ele geçirmiştir ve robotlar, fabrikatör çocuklarıdır ve insan saçı gibi saçları vardır. Tam o sırada tafta kumaşlara bürünmüş bir profesör olaya el koyar ve o sırada herkesin içinden yedek bir genç çıkar...7 bölümlük dizi Kanada'da çekildi, Meksika'da montajlandı ve sadece Uruguay'da izlendi .Yönetmen Jerry Katafallik, daha önce Hayvanlar Cehennemi 1 ve Hayvanlar Cehennemi 3'ü çekmişti. Hayvanlar Cehennemi 2'yi ise yapımcı Tom Burisolli ve ikiz kuzenleri çekmişti...

●**Day of Nobody:** Hiçlik üzerine 10-12 bölümlük bir dizi. Yabancılaşan ev kadını Cathy, kayınvalidesine intihar süsü verir ama öldürmez. Sadece çok boyar. Bu ise yaşadıkları Yellowdick kasabasında çok kınanan bir durumdur. Kasabanın şerifi Gregory, oradan oraya çok koşturur ama hiç bir iş yapmadan haybeden gayretkeş pozlara bürünmesi ahalinin dikkatinden kaçmaz. Konudan ayrı kasabanın kasabının adı da Şerif'tir ve alacak verecek meselesine girmediğin sürece çok kıyak heriftir. Cathy, mahalle darlamasından kurtulmak için çocukluğuna döner ve bez bebeğiyle oynar. Oysa onun çocukken hiç bez bebeği olmamıştır. Demek ki yanlışlıkla başkasının çocukluğuna dönmüştür. İşte bu noktada Rober Hatemo devreye girer...

●**Trango:** Kendini başkası sanan bir yer hostesi, geçmişini unutmak isteyen bir tabloid gazete patronu, yanlış adamı hapse attırdığı için esnaf tarafından tokatlanmış bir dedektif, gündüz masöz gece dansöz bir kadın ve üç adım atlama yerine dört adım atlamayı atletizme sokmayı yaşam amacı edinmiş bir kirli sakalllının hayatları kesişebilir mi? Hayır. 5 bölümlük bu iskoç aksanlı ingiliz dizisi, dev çeneli oyunculara yer veriyor. Seyirciyle sıcak bir iletişim kuran dizinin set elemanları, olur olmaz evleri ziyaret ediyor, yaşlı izleyicilerin kah sırtını kaşıyor, kah lavabolarını ovuyor. Dizi, Çılgın Orlando Ödülleri'nde en iyi dekor ve en iyi kostüm ödülleri almış, görüntü yönetmeni ise başarısızlığı nedeniyle jüri tarafından dövülüp dereye atılmıştı...

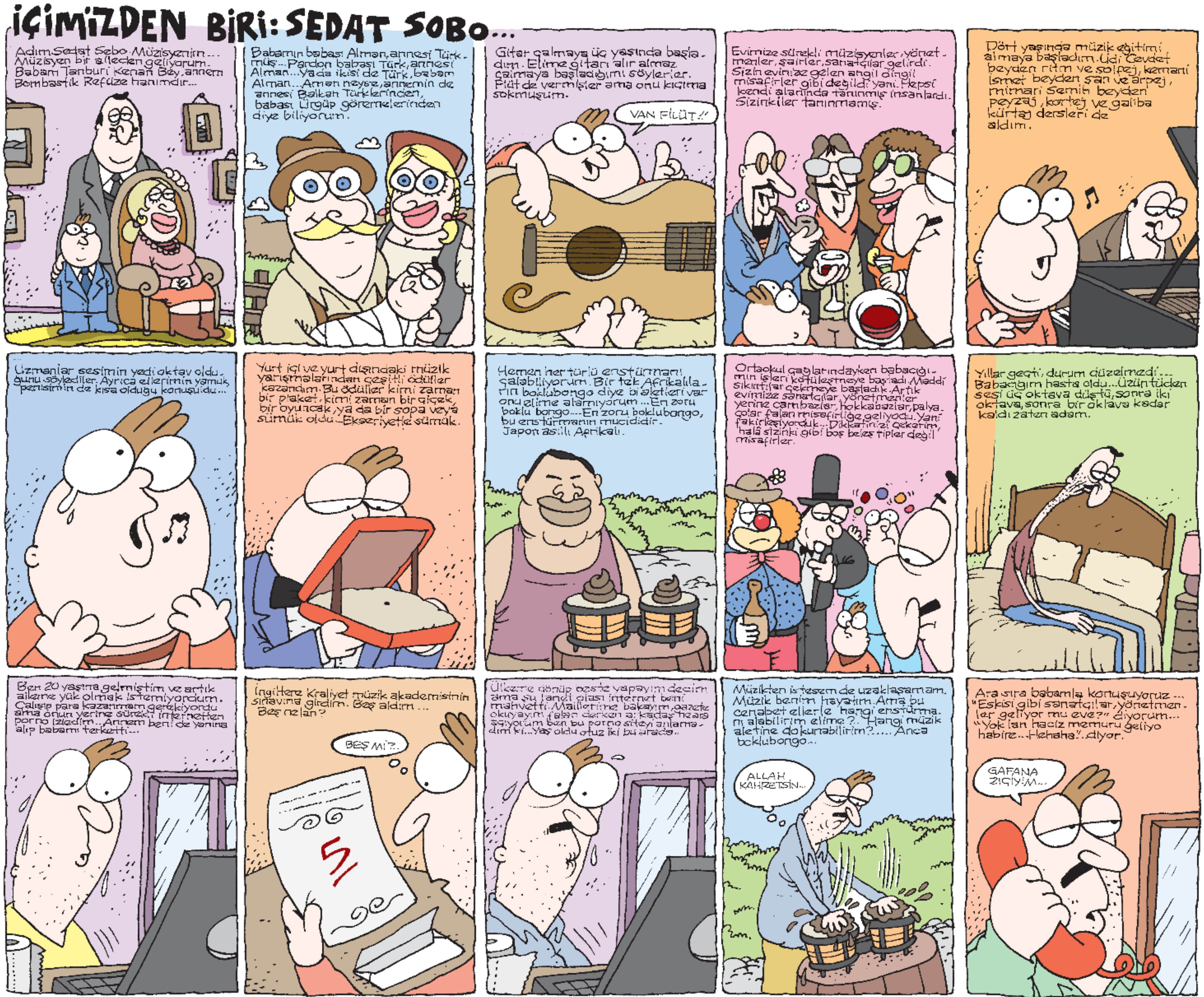
vedatozdemiro@gmail.com

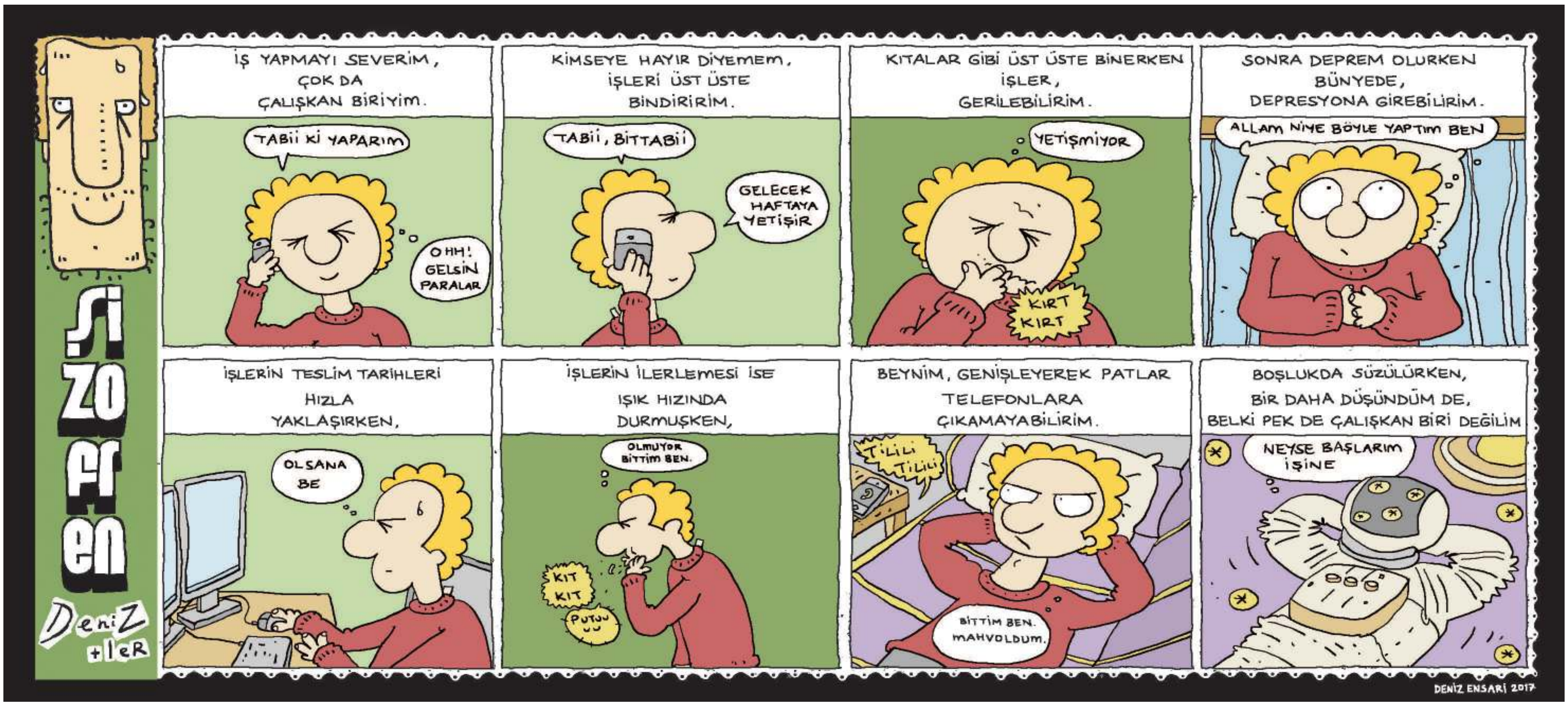

İÇİMİZDEN BİRİ: SEDAT SOBO...

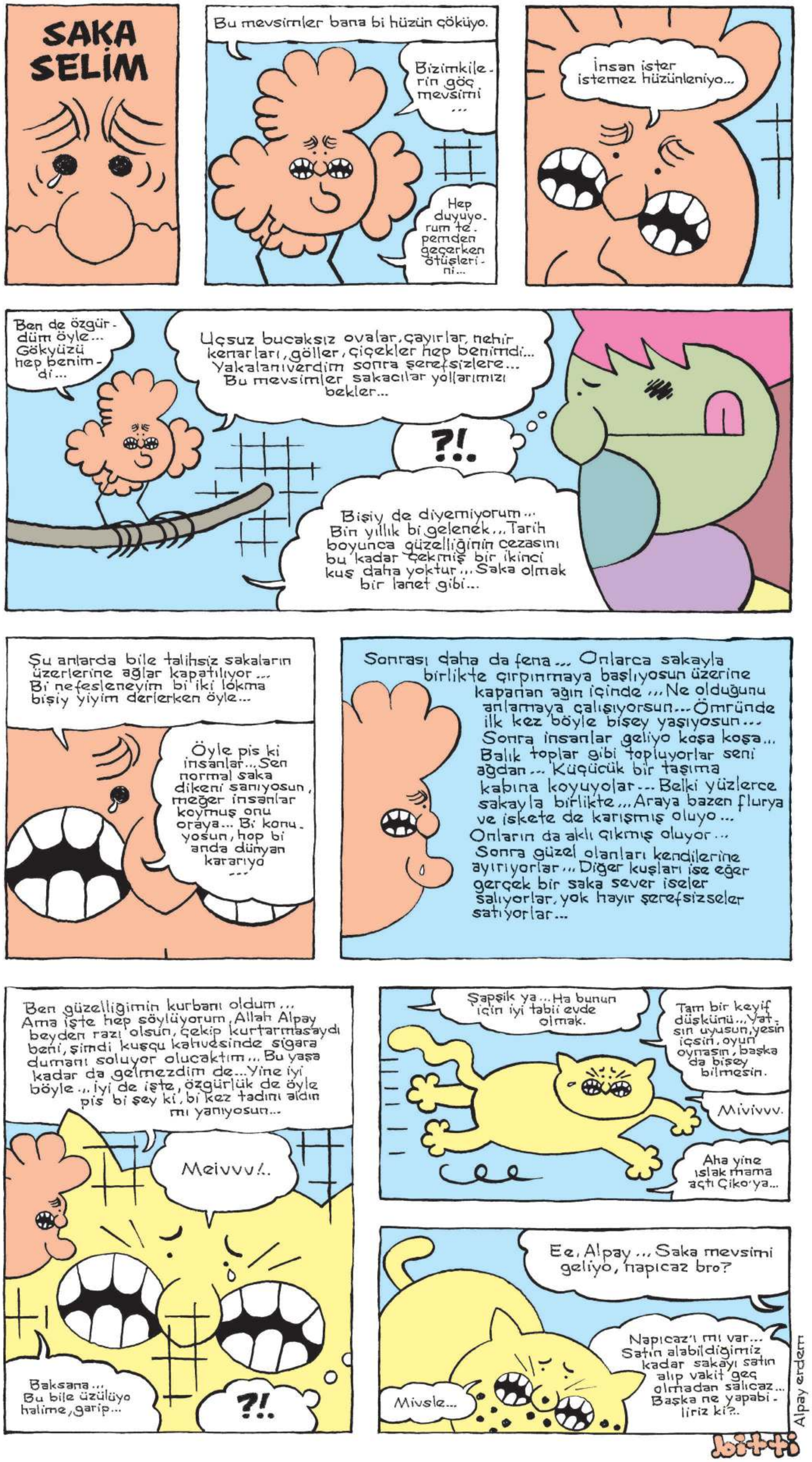

yigit@comic.com

3 sayı birlikte
HORTLAK
13üncü 14üncü ve 15inci sayılar
12,5 TL
Hortlak 3'lü set 16. sayı hediyeli!
4'lü set
UYKUSUZ
4 LÜ SET
4 SAYI BİR ARADA
7t
UYKUSUZ CİLT 39
UYKUSUZ 39
CİLT 39 • ŞUBAT'16-MAYIS'16 • SAYI 495-507
BAYİLERDE!
UYKUSUZ dükkan

SAKA SELİM
Bu mevsimler bana bi hüzün çöküyo.
Bizimkilerin göç mevsimi...
Hep duyuyorum tepemden geçerken ötüşlerini...
İnsan ister istemez hüzünleniyo...
Ben de özgürdüm öyle... Gökyüzü hep benimdi...
Uçsuz bucaksız ovalar, çayırlar, nehir kenarları, göller, çiçekler hep benimdi... Yakalanıverdim sonra şerefsizlere... Bu mevsimler sakacılar yollarımızı bekler...
?!.
Bişiy de diyemiyorum... Bir yıllık bi gelenek... Tarih boyunca güzelliğinin cezasını bu kadar çekmiş bir ikinci kuş daha yoktur... Saka olmak bir lanet gibi...
Şu anlarda bile talihsiz sakaların üzerlerine ağlar kapatılıyor... Bi nefesleneyim bi iki lokma bişiy yiyim derlerken öyle...
Öyle pis ki insanlar... Sen normal saka dikeni sanıyosun, meğer insanlar koymuş onu oraya... Bi konuyosun, hop bi anda dünyan kararıyo...
Sonrası daha da fena... Onlarca sakayla birlikte çırpınmaya başlıyosun üzerine kapanan ağın içinde... Ne olduğunu anlamaya çalışıyorsun... Ömründe ilk kez böyle bişey yaşıyosun... Sonra insanlar geliyo koşa koşa... Balık toplar gibi topluyorlar seni ağdan... Küçücük bir taşıma kabına koyuyolar... Belki yüzlerce sakayla birlikte... Araya bazen florya ve iskete de karışmış oluyo... Onların da aklı çıkmış oluyor... Sonra güzel olanları kendilerine ayırıyorlar... Diğer kuşları ise eğer gerçek bir saka sever iseler salıyorlar, yok hayır şerefsizseler satıyorlar...
Ben güzelliğimin kurbanı oldum... Ama işte hep söylüyorum, Allah Alpay beyden razı olsun, çekip kurtarmasaydı beni, şimdi kuşçu kahvesinde sigara dumanı soluyor olucaktım... Bu yaşa kadar da gelmezdim de... Yine iyi böyle... iyi de işte, özgürlük de öyle pis bi şey ki, bi kez tadını aldın mı yanıyosun...
Meivvv!.
Baksana... Bu bile üzülüyo halime, garip...
?!.
Şapşik ya... Ha bunun için iyi tabii evde olmak.
Tam bir keyif düşkünü... Yatsın uyusun, yesin içsin, oyun oynasın, başka da bişey bilmesin.
Mivivvv.
Aha yine ıslak mama açtı Çiko'ya...
Ee, Alpay... Saka mevsimi geliyo, napıcaz bro?
Napıcaz'ı mı var... Satın alabildiğimiz kadar sakayı satın alıp vakit geç olmadan salıcaz... Başka ne yapabiliriz ki?..
Mivsle...
Alpay erdem
bitti

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

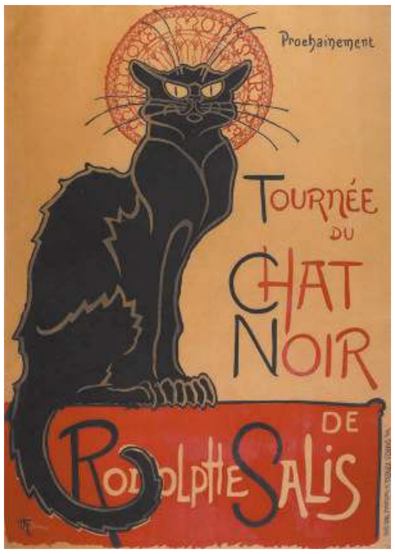
"Yağmurlu bayırlar unutulmuyor/ Ve boşalmış parkın içindeki bakışma "

Melih Cevdet Anday

Gerçek yağmur sesi. Gerçek soğuk.(vuslat) Nihayet. Hakiki. Gitgide kararan gökyüzü. Ekim başlangıçlarının akşamlarına ait çeşit çeşit kül renkleri. Vakitsiz yanmış sokak lambaları. Camlarda sudan çizgilerle kırılan uzak ışıklar. Hepsi tamam. Uzaklarda trafiğe takılmış polis arabasının dönen mavi kırmızı ışığı.

Oda buz gibi. Çay bardağının ayrıca bir el ısıtma aleti haline de geldiği zamanlar. (ısınma merkezi sistem--arada gidip gidip hasta çocuk alnı yoklar gibi radyatörleri elliyorum, belki merhamete gelip yakarlar). Yağmur ara verip tekrar başlıyor. Başladığında hemen koşup müziği kapatıyorum. Telaşla. (Aborjinlerin yağmur tanrıçası Bunbulama?--yoo, inancım yok, alakam yok, niye yalan konuşiyim--) "Yağmur Yağarken Dinlenecek Müzikler" gibisinden listeler görüyorum orda burda. Yapmayın öyle şeyler. Ne ayıp. Bana göre şöyle bir şey o liste: "Beethoven dinlerken dinlenebilinecek şarkılar" Gibisinden bişey. Saçmalığın dik alası yani. Delilik. (ah keşke herşeyi bana sorsalar, enfes olacak, tıkır tıkır işleyecek, yazık--) Aldırmayın o listelere. Hoş, zaten adında yağmur geçen şarkıların hiçbirinden o yağmur duygusunu almışlığım falan vaki de değildir. *(Singin in the rain. Led Zeppelin: Rain, Yağmurun sesine bak, Jose Feliciano: Rain, Tom Waits: Rain Dog, Raindrop keep falling on my…daha bi* sürü) Pardon. Yalnız bir dakka: "Bu Sabah Yağmur Var İstanbulda"nın hakkını da yemek istemem burda yalnız, haksızlık olmasın.

Yağmurla beraber değil de(lütfen), ara verdiğinde, yağmuru özlediğimizde falan dinleyebileceğimiz. Ona(yağmura) en yakın müzik nedir derseniz eğer bana. O Erik Satie'dir derim size hemen. Bi tek o işte. Gnossienne no 1. İki üç dört beş, hepsi hoş ama hiç dinlemediyseniz eğer 1 den başlayın.*(hoş duymamış olmak da imkânsız, milyon kere kullanıldı, reklamlarda, kamu spotlarında, filmlerde)* Ayrıca bestelerin yağmuru anlatmak gibi bi dertleri de yok. Ama işte Satie'nin o müthiş; su gibi saf, duru, sade, aziz müziği. O şaşırtıcı sadelik. Yağmuru da hatırlatan o şaşırtıcı sadelik. Sanki yağmur damlaları, birer birer piyanonun tuşlarına o büyülü aralıklarla, tesadüfen öyle düştüğü için kendiliğinden oluşmuş.(bana öyle geliyor yani)

Erik Satie. Çok severim. Müziğini ayrı, kendisini ayrı. Gelmiş geçmiş bütün bestekârların en komik, mizah duygusu en gelişmiş olanı. En tuhaf, en şaşırtıcı olanı da. Eşi benzeri yok. Mizah derken, mizahla hüzün elele yürürlermiş çoğu zaman. (bazen derin bir hüzün) "Belle Epoque" "Güzel Çağ" denilen, birinci dünya savaşı öncesi zamanlar. Güzel zamanlar yani. Paris: Işıklar Şehri *(Ville Lumiere)* Devrin ünlü yazarlarının, şairlerinin, ressamlarının devam ettiği ünlü kabare: Chat Noir'da (kara kedi) piyano çalan "tembel" denilerek konservatuardan kovulmuş genç, fakir müzisyen.(Babası Normandiyalı, annesi bir İskoç'tu) Kafe'nin müşterileri arasında Picasso, Apollinaire, Cocteau, daha bir sürü ünlü. Sanatçılar kıpır kıpır. Herbiri daha önce hiç söylenmemiş sözler peşinde. Yeni bir çağ başlamak üzere. Picasso gerçeklik diye bildiğimiz şeyi kırpıp kırpıp, parçaları başka türlü, hiç görmediğimiz bir biçimde yapıştırıyor. Daha önce görmediğimiz açılar, fikirler, duymadığımız sesler. O sıralar kimselerin önemsemediği Satie, gece yarıları yayan gitmek zorunda olduğu çok uzak evinde (Soğuk Odalar) ı besteler.*(çalsam mı şu ana çok uygun)* Başına bişey gelir belki diye yanında sürekli çekiç taşır. Kırk yaşına kadar genç müzisyenler dışında kimsenin adam yerine koymadığı Satie, dekorlarını Picasso'nun yaptığı, Parade adlı balenin müziğini besteler. O besteden sonra çok büyük bir üne kavuşur. Bestenin içinde o güne kadar hiçbir bestenin içinde rastlanmamış "daktilo sesi, bebek çıngırağı, sis düdüğü" gibi araçlar kullanılmıştır. Beste büyük bir şaşkınlık yaratır. Protestolar,yuhalamalar falan da olur.

O muhteşem Gnossienne"lerine dönersek. Onların bizlere bu kadar yakın gelmesinin sebeplerinden biri de içlerinde doğuya ait izler de barındırması herhalde. Satie, Paris Büyük Sergisi'nde duyduğu Rumen pop müziği ile Endonezya vurmalı çalgılar topluluğu'nun yaptığı müzikten etkilenerek bestelemiş "Gnossienne"leri.

Erkan Oğur'un çarpıcı, müthiş "Gnossienne 1"yorumunu mutlaka dinleyin. Şaşırtıcı bir şekilde yerli de bulacaksınız. Bir başka "doğulu"nun; Tahran doğumlu İran asıllı Amerikalı dahi kemancı(kemanı ağlatan) Farid Farjad yorumunu da dinleyin bence. O da muazzam.

O muhteşem "Gnossienne "leri bestelemeseydi dahi, sadece o fareler için yaptığı bestesiyle, bi tek o besteyle de kalbimdeki yeri yine aynı olurdu Erik Satie'nin.*(Erik derken de oluşan o çocuksu hoşluk –"yerde buldum bir erik, kaptı bir alageyik"–)* Fare bile değil, çok daha sevilmeyeni, büyüğü: (Sıçan İçin Arya--Air du Rat--) Çok teşekkür Satie. Farelerin binlerce yıllık aşağılanmalarından sonra ilaç gibi. *(ki yüzbinlerce kedi mumyası bulundu mezarlarda, tek bir fare mumyası yok, o koskoca binlerce yıllık eski Mısır Uygarlığını diyorum)* Sadece o mu. "Bir Köpek İçin Prelüdler" de var. Satie bestesi o da. Bi sürü komik beste ismi: Eserleri "formsuz"diye eleştirildiği için, onlara nazire olarak yaptığı: "Armut Biçiminde Üç Parça" "Dişi Ağrıyan Bir Bülbül" "Adam kaçıran havalar"

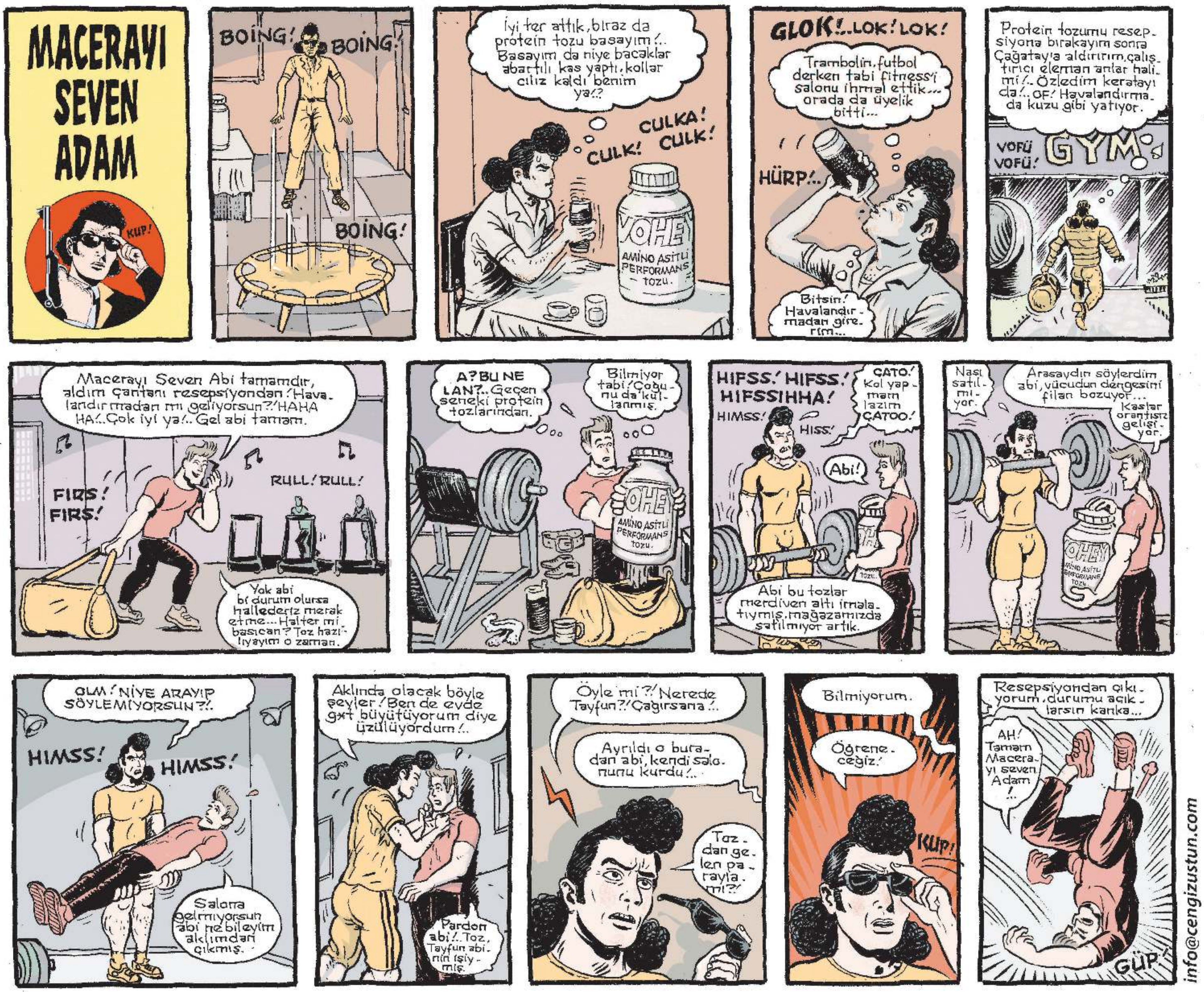
Kendisi hakkında şöyle diyordu: "Benim adım Erik Satie, herkes gibi"*– je m'appelle erik satie comme tout le monde–* Yine onun gibi nev'i şahsına münhasır, çok sevilen şairimiz rahmetli Can Yücel, çeşitli yaşlardaki hallerini bir masanın etrafına topladığı şiirinde, gecenin sonunda hır çıkıyor, eski halleri birbirine giriyorlardı. Ama bütün hallerinin tek ortak noktaları vardı: "Birinin yediğini öbürü yemez. /Ötekinin içtiğini beriki içmez./ Dört kişilik sofra kurdum. /Mumları da yaktım./ Bak hepsi, Erik Satie severdi/ Hatırladım" Ellidokuz yaşında sirozdan öldüğünde, dairesinden yüze yakın şemsiye, birbirinin tıpatıp aynısı on iki gri kadife takım(hep aynı elbiseyi giyerdi)., yine birbirinin aynısı seksen dört mendil çıktı.

Yüz şemsiye? Daha önce kaybettiği bir şemsiyesi için şöyle demişti rahmetli: "Şemsiyem beni kaybettiği için çok endişeli olmalı"

Nur içinde yatsın…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

***"Normal şartlar altında** insanlar, verdikleri paranın hesabını sorma eğilimi gösterirler. Bu yüzdendir ki yabancı filmlerde sürekli olarak "ben vergisini ödeyen bir yurttaşım" yakınmasını duyarız. Çünkü o ülkelerde vergiler insanların maaşlarından kesilmez, insanlar vergilerini her yıl, belli bir ayda, tek bir defa ve elden öderler. Ve muhtemelen de vergiyi elden verdikleri, çaat diye çıkarıp verdikleri bir-iki maaşları kadar tutan para içlerine evlat acısı gibi oturduğundan, atıyorum milletvekili otuz bin lira benzin parasını devlete ödetmeye kalkarsa o benzini milletvekiline içirir; belediye başkanı bir caddeyi üç kere yıkıp yıkıp yaparsa, belediye başkanını o caddeye gömerler. Ama **Türkiye'de** vergi insanların maaşlarından kesilen bir şey olduğu için insanlar fark etse de hiçbir zaman ellerine geçmeyen bu parayı çok önemsemez. Ne zaman ki Türkiye halkı da, vergisini elden ödemeye başlar, işte ancak o zaman verdiği paranın hesabını sorar. Türkiye, halk vergisini kendi cebinden çıkartıp vermeden asla düzelmeyecektir."*

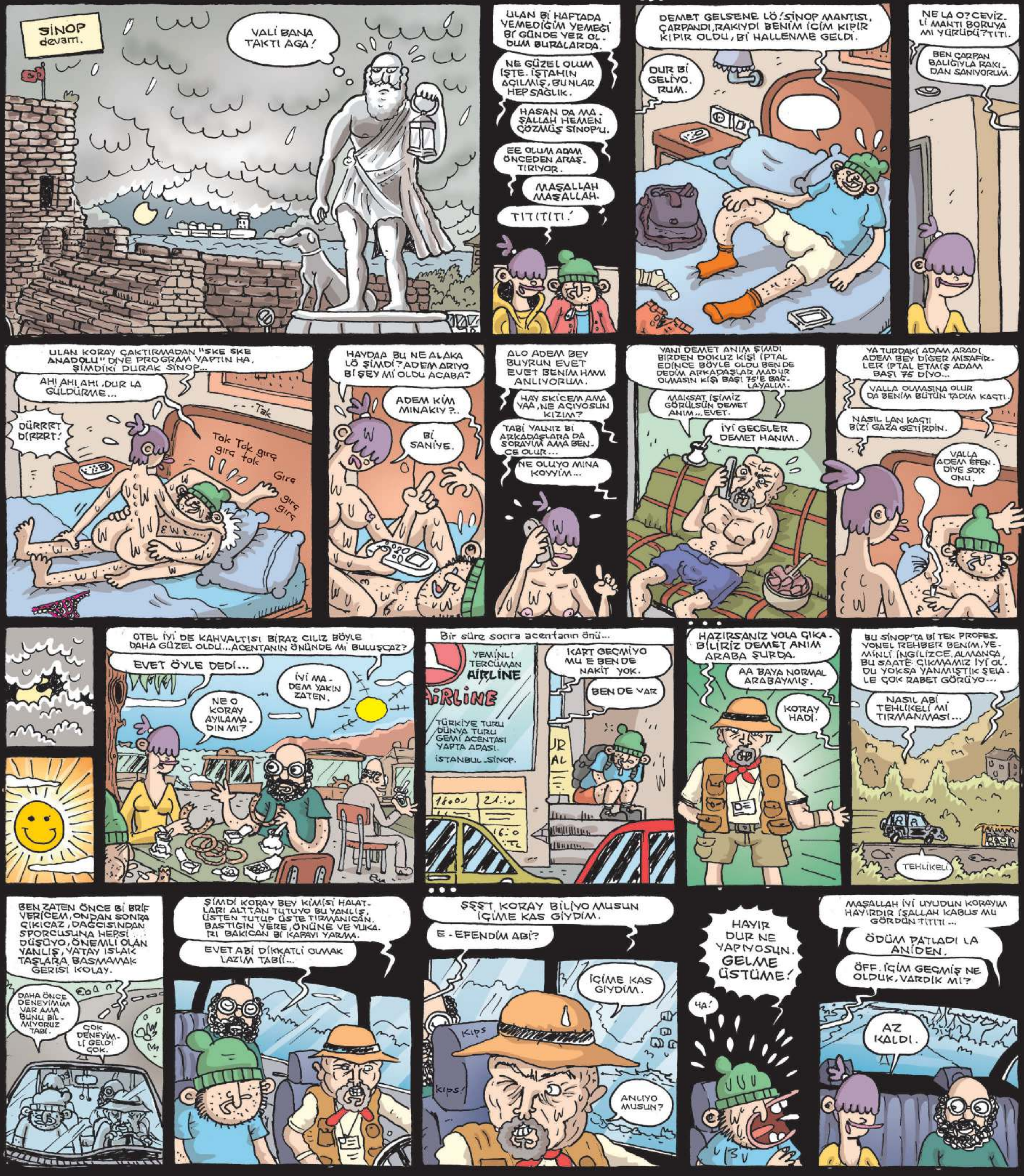
Yazdığım ilk NŞA köşelerinden birine bu paragrafla başlamıştım. Son vergi paketi gösterdi ki, insanlar gerçekten maaşlarından kesilmeyen, elden ödedikleri vergilere karşı çok hassas. Motorlu taşıtlar vergisi içine evlat acısı gibi oturan ve isyanını bulabildiği her mecrada yüksek sesle dile getirenlerin çoğu, büyük ihtimalle her ay çok daha fazla gelir vergisi ödüyor ama o verginin farkına ancak muhasebeden bordrosunu istediği zaman varabildiği için hiç oralı olmuyor. Her aldığımız ürün için ödediğimiz KDV'yi bile, etikette belirtmeyip hani şu dükkânlardaki "Fiyatlarımıza KDV dahildir" tabelalarını çöpe atıp, insanlar kasaya geldiklerinde hesaba ekleseler motorlu taşıtlar vergisi için yükselen isyandan daha fazlasına şahit oluruz. Üstelik o zaman "Arkadaş çok da isyan etmeyin, hepi topu günde bir sigara parası, içmeyiverin" veya "Günde bir kere umumi tuvalete gideceğinize altınıza sıçıverin ne olacak? Olmadı parka yapın, bakın ben bütün şehrin içine yaptım" diye savunmaya kalkan da çıkmaz.

Yani tabii **normal şartlar altında** çıkmaz çıkmaz ama **Yeni Türkiye'de** bunu bile "Canım siz de çocuğu sanayiye verin, işten kalan boş zamanlarınızda pazarda limon satın ödeyin verginizi ne olacak?" diyen hobi olarak yaşadığınız şehrin içine eden cin fikirli bir gizli dolar milyoneri çıkabilir.

@baris_uygur

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİR YÖNETİCİNİN SON DÖRT GÜNÜ

"Her yönetici apartmanını adam gibi yönetse ülkedeki birçok meselenin kendiliğinden hallolduğu görülecektir. Bir ülke apartmanlardan oluştuğuna göre, memleket sevgisi ilkin apartmanını sevmek ve onu kollamakla başlar."

Tekin Apartmanı Yöneticisi, Şair, Yazar, Emekli Şube Müdürü Esat Coşan

9 Kasım 2013

Kapıcı Eyüp'ten aldığım bilgiler ışığında, dün gece saat on bir sularında apartman boşluğuna yayılan kahkahaların 5 numara kaynaklı olduğuna kanaat getirerek, gerekli müdahalenin ivedilikle yapılması kararını aldım. 5 numarada kalan iki hanım kızın, eve sık sık (erkek-kız karışık) arkadaş çağırması, çağrılan bu arkadaşlarla birlikte nümayiş sınırlarına varan eğlenceler tertiplemeleri, bu tertiplerin apartman sakinlerinin huzurunu bozacak, özellikle yaşlı, hasta ve bebeklerin istirahat saatlerini birer kâbusa çevirecek kadar yüksek sesle cereyan etmesi bu kararı almamda etken olmuştur. Kendilerine yapılacak müdahalenin baskın tarzında ve gerekirse kolluk kuvvetlerinin gözetiminde olması meselenin kökten halledilmesi için lüzumlu görünmektedir. Bu karar, apartmanımızın huzurunu sağlamak bir yana, gençlik esintileriyle şirazesinden çıkmış bu değerli gençlerin istikballerini kollamak anlamı da taşıyor.

11 Kasım 2013

Hayret! Baskın için bütün hazırlıkları tamamlamama rağmen iki gündür 5 numaradan ses seda çıkmadı. Sabah saatlerinde kenara çekip konuştuğum Kapıcı Eyüp'ten aldığım izahata göre memlekete falan gitmemişler, evdelermiş ama gelen giden de olmamış. "Gözün üzerlerinde olsun," dedim Eyüp'e. "Siz hiç merak etmeyin Esat Bey," diye sırıtınca, hiç gereği yokken kendisini merdivenleri silmekle görevlendirdim. Çalışan takımı böyledir, en ufak bir temasta yılışmaya, sırıtmaya başlarlar; hadlerini iş gördürerek vermekte fayda vardır. Bir kapıcı, yöneticinin yüzüne sırıtmaya başlamışsa arkasından kahkahalar atıyor demektir. Ve eğer bir kapıcı, bir yöneticinin arkasından kahkahalar atmaya başlamışsa o apartman çöküyor demektir. Sonuçta 15 yıllık yöneticiyim, kapıcıyı kontrol edemediğin vakit apartman hem manen hem de fiziken kokuşmaya başlar. Ruhu kokuşmaya meyilli kapıcılar için en iyi ilaç Arap sabunu kokusudur.

11 Kasım 2013 -akşamüstü-

Bütün öğleden sonramı apartmanın yönetimiyle ilgili konulara ayırdım. Özellikle, kararların ivedilikle alınmasını geciktiren, hatta bazen engelleyen apartman toplantılarının ne kadar gereksiz olduğunu ve apartmanı tek elden yönetecek bir sistemi nasıl hayata geçirebileceğimi düşündüm. Sevgili eşim Gülseren Hanım'a konuyu açtığımda, "Saçmalama Esat, görülmüş şey mi, vallahi gülerler sana!" tepkisini alınca bir hayli öfkelenerek, "Bana gülecek adam daha anasının karnından doğmadı!" diye çıkıştım. Kabul edemeyeceğim bir üslupla kavga devam edince de kapıyı kontrollü bir biçimde çarparak evden çıkmak durumunda kaldım. Apartmandan çıkarken 6 numarada oturan Dul Bayan Fisun Hanım'la burun buruna gelince bütün öfkem bir anda dağıldı. "Hayrola Esat Bey, nereye böyle?" diye sordu Fisun Hanım. "Şöyle bir teftişe çıktım," diyerek espri yaptım. Şuh bir kahkaha attı. İnsanın gayrimeşru şuurunu zorlayan o nefis parfüm kokusunu içime çekerken, "Ağır ol Esat!" diye kendimi uyarmak zorunda kaldım.

11 Kasım 2013 –akşam suları-

Akşam yemeğinde Gülseren Hanım'la hiç konuşmadık. Bugünlerde nedense kendisi bana biraz itici geliyor. Yıllar geçtikçe şişmanladı. Nasıl desem, çehresi de abisi Ethem'e benzemeye başladı. Bazen televizyon seyrederken göz ucuyla kendisini izlediğimde sanki Ethem'le evliymişim gibi hissediyorum. Aslında kendisine bakması lazım, onun yaşında olup da kendine bakan, giydiğini yakıştıran, parfümünü, şusunu busunu eksik etmeyen hanımlar da var. Yemekten sonra kapıcı Eyüp gelip 5 numaradakilerin (ikisi erkek biri kız olmak üzere) arkadaşlarıyla birlikte eve doluştuklarını haber verince, bu saçma düşüncelerden sıyrılarak asli görevim için teyakkuz pozisyonu aldım. Gürültü düzeyi nasıldı acaba? "Valla pek ses yok," dedi Eyüp. Tecrübelerimden biliyorum ki, ses olmaması ses olmayacağı anlamına gelmez. Genç dimağlar, gençlik sandıkları taşkınlıklarını özellikle alkol alımıyla birlikte kontrol edememeye, kontrolden çıktıkça da taşkınlıklarını gençlik sanmaya başlarlar. Durumu tetkik etmek üzere 5 numaraya uğramaya karar verdim.

İçeriden pek ses gelmemesine rağmen zili çaldım. Kızlardan biri açtı kapıyı. Ayağında el kadar bir şortla! Varla yok arası! O bile değil, handiyse yok! "İyi akşamlar Esat Bey buyurun," dedi. Kapı deliğinden yöneticiyi görür görmez, el hareketleriyle evdekileri uyaran gençlerin o iş bilir suratını nerede olsa tanırım. Evin içi bu gece yaşanacakları yansıtmayacak ölçüde sakin görünüyordu. Baskın vermeyi sonraya erteleyerek, **28 Kasım Perşembe Sabahı Yapılacak İlaçlama İçin Sabah Saatlerinde Evde Olunması, Evde Olunamaması Durumunda Anahtarın Eyüp Bey Aracılığıyla Tarafıma Teslim Edilmesi** gerektiğini

net bir dille ifade ettim. "28'ine daha çok var, evde oluruz herhalde, iyi akşamlar," diyerek kapıyı adeta suratıma kapattı kız. Böceklerin hangi evden yayıldığı ayan beyan ortadayken bu kadar vurdumduymazlık tam bir terbiyesizlik! Büyüklük bende kalsın. Hadlerini bildirmeyi sonraya bırakarak merdivenlere yöneldiğimde Dul Bayan Fisun Hanım'ın kapısıyla göz göze geldim. Bir an bu kapıyı çalmak arzusuyla dolup taşmama rağmen kendimi engellemeyi başardım. Evde, Gülseren Hanım'a olanları anlatırken zihnim karmakarışıktı. "El kadar şort giymiş bir de terbiyesiz," derken iyiydi de, "Böyle küçücük, varla yok arası, ben değil de başkası olsa ne olacak?" deyince suratıma Ethem gibi baktı Gülseren. "Yani" dedim, "kimin kim olduğu belli mi?"

Gecem çok kötü geçti. Rüyamda ben ben değilim, başkası olmuşum, ama yine benim... kapısını çalıyorum 6 numaradaki dul hanımın... kapıyı açan 6 numara değil sanki 5 numara, ama hissi yine 6 numara... yani sanki 5 numaranın şortunu giyen bir 6 numara... her şey birbirine karışmış... 5 numaranın el kadar şortu, üstüne 6 numaranın parfümü... içeri girmek istiyorum ama merdivenleri silen Eyüp pis pis bakıyor... ter içinde uyandım... töbe töbe...

12 Kasım 2013 –akşam saatleri-

"Vallahi azıttılar Esat Bey," dedi Kapıcı Eyüp. Merdiven boşluğuna kulak kabartınca, ses düzeyinin baskın verilecek hatta kolluk kuvvetlerinden yardım alınacak seviyede olduğunu gördüm. Saat gecenin onuydu. Keyfim yerine geldi. Eyüp'e şimdilik eve dönmesini ve benden haber beklemesini söyleyerek giyinmek üzere içeri gittim. İşin içine kolluk kuvvetlerinin girebileceği ihtimaliyle kravat dâhil tam takım giyindim. Merdivenlerden çıkarken bu işin bu gece çözülmesi konusunda kararlıydım. 5 numaranın kapısına kulağımı dayadığımda, içeriden ancak alkollü dimağların ürünü olabilecek kahkahalar yükseldiğini duydum. Tam zili çalacakken, karşı kapı 6 numaradan inceden bir musiki sesi geldiğini işitince bir an durdum. O an ne tür bir kararla elimi 5 numaranın zilinden çektiğimi, nasıl bir cesaretle 6 numaraya yürüdüğümü, ne düşünerek zili çaldığımı açıklamam mümkün değil. Dul Bayan Fisun Hanım, üzerinde gecelikle kapıyı açtığında o nefis parfüm kokusu etrafımda dans etmeye başladı. Ardından biraz önce melodisini duyduğum şarkı tüm berraklığıyla yüzüme vurdu: *"Ben seni çılgın gibi uykumda bile sevdim. Gelecek bizim olsun gerisi Allah Kerim." "A-aa, Esat Bey, hayrola bu saatte?"* dedi Fisun Hanım. Söyleyecek hiçbir şey bulamayınca, **"28 Kasım Perşembe Sabahı Yapılacak İlaçlama"**dan bahsettim. "Ay daha çok var, ama merak etmeyin evde olurum," dedi Fisun Hanım. Bu tuhaf durumu, iyi akşamlar diyerek sonlandıracağıma hareketsiz ve suskun kalınca, kadıncağız boşluğu doldurmak için olacak, "Ayakta kaldınız, buyurun isterseniz bir çayımı için, Gülseren Hanım'ı da çağıralım," demek zorunda kaldı. O an bacaklarım titredi. "Napıyorsun Esat?" diye düşünmeme bile fırsat kalmadan salonda oturuyor buldum kendimi. Fisun Hanım, evde yalnız olmasına rağmen oldukça bakımlıydı. Çayı vermek için eğildiğinde göğüs çatalını gördüğüm an sanki başka bir dünyanın kapılarına vardığımı hissettim. Konuşmaya başladık. Başlarda tutuktum ama vakit geçtikçe rahatladım. Ne o ne de ben, Gülseren Hanım'ı çağırmak bahsini açmayınca, bu gecenin artık varlığını bile unuttuğum bazı hislere gebe olduğunu hissettim. Uzun yıllardır kendimi bu denli canlı, bu denli neşeli, bu denli genç hissetmemiştim. Laf, bir kadının yalnız yaşamasının zorluğundan açıldığında istemsiz bir hareketlenme vuku buldu bedenimde. Hem utandım hem de uzun zamandır hareketlenmemiş olmanın yarattığı "acaba bir maraz mı var" şüphesinden kurtulduğum için sevindim. Vakit nasıl aktı bilmiyorum. Yarım saattir oturduğumu fark edince telaşlandım. Çay için teşekkür edip hızla kapıya doğru giderken, karşı dairenin zil sesiyle olduğum yerde çakılı kaldım. Ardından, "Evladım Esat Bey size bakacaktı, geldi mi, adam kayıp," diyen bir ses geldi. Gülseren Hanım'ın sesiydi bu. 5 numaranın kapısı kapandıktan sonra apartman boşluğu tam bir sessizliğe büründü. Gülseren niye gitmiyor, diye düşünürken aklıma kapının önündeki ayakkabılarım gelince, "Eyvah!" diyerek alnıma vurdum. Kapı önünde ayakkabı bırakmayı yasaklayan bir yönetici olarak içine düştüğüm gaflet inanılır gibi değildi. Kapımız çaldı. Halime çok mana veremeyen Fisun Hanım, kapıyı açmak için hamle ettiğinde ani bir hareketle kolundan tuttum. Eti ne kadar sıkıydı! Fisun Hanım kolunu tutan elime baktı. Bir an, sanki bir rezaletin arifesinde değilmişiz de, bir aşkın ilk hamlesini yaşıyormuşuz gibi bir cereyan yaşandı aramızda. Yüzlerimiz birbirine bir hayli yakındı. Gözlerim dudaklarına kayarken, yaşadığım arzunun esiri olarak bütün gemileri yakabileceğimi hissettim. Tehlikenin kıyısındaki o anlarda, nasıl becerdim bilmiyorum ama bir an Fisun'ın külotunun el kadar, elim kadar olduğunu düşündüm. Kapı bir kere daha çalınca, "Esat Bey," dedi Fisun, "kapı çalıyor." Kafamı çevirip kapıya baktım. Kapının ardında ayakkabılarım birer bayrak gibi dikilmişken kapıyı açmamak daha büyük bir rezalete yol açabilirdi. Fisun'ın kolunu yavaşça bırakırken Gülseren'in öfkeden Ethem'e dönüşmüş suratı olanca haşmetiyle gözlerimin önüne geldi. "Rezalet çıkacak," diye mırıldandım. "Saçmalamayın Esat Bey, komşuyuz biz," diye fısıldadıktan sonra gidip kapıyı açtı Fisun. Ethem'den daha Ethem bir Gülseren ve sırıtmakla ayıplamak arasında gidip gelen Eyüp'ün suratıyla karşılaştım. "Buyrun Gülseren Hanım, şimdi sizi de çağıracaktım," dedi Fisun. "Esat!" dedi Gülseren. 5 numaranın kapısından gülüşmeler yükseldi.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 5 EKİM 2017 | Sayı: 527

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

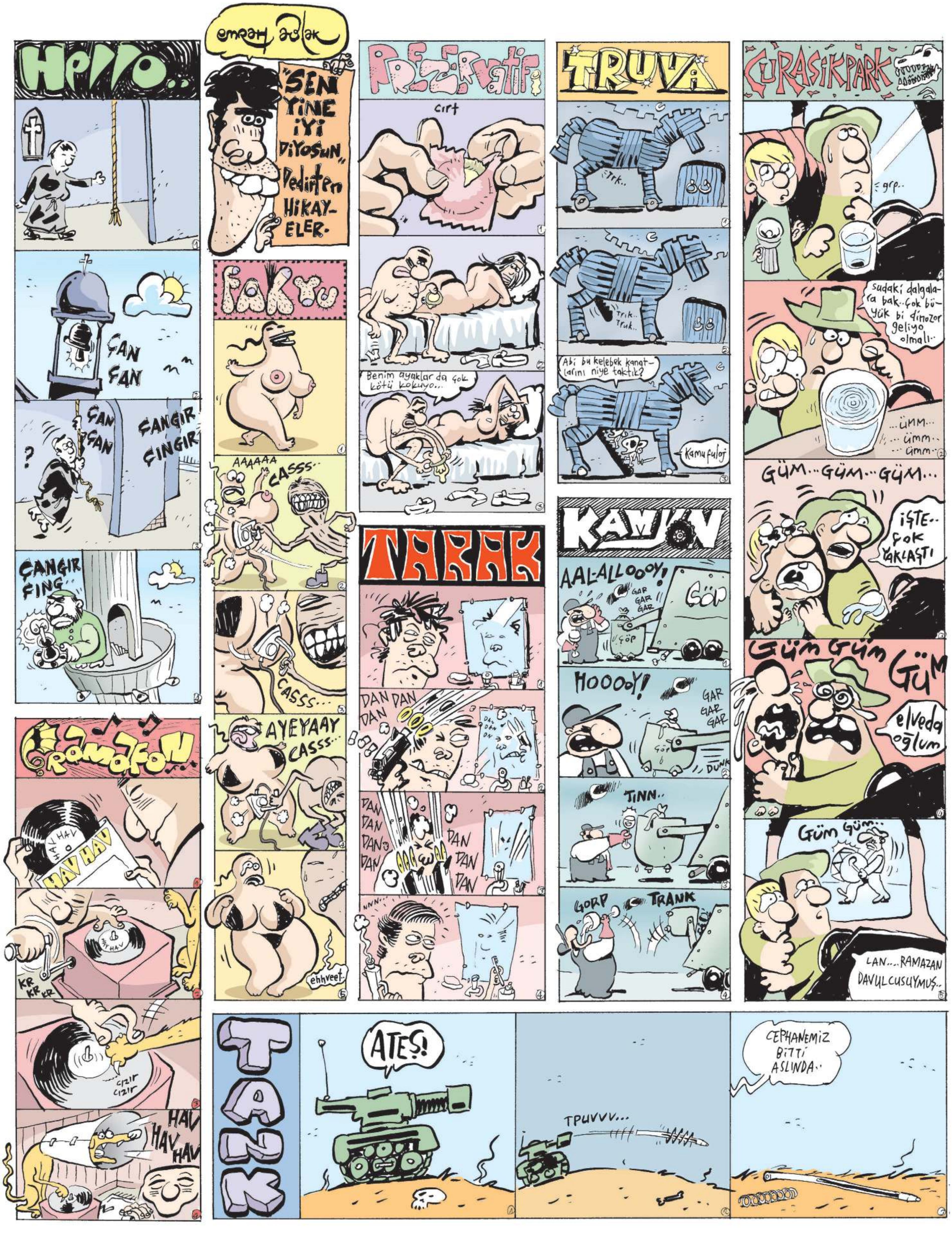

UYKUSUZ
Tayyip Erdoğan'ın isteğiyle kaldırılan TEOG'un yerine getirilecek sistemde soruların test değil klasik olacağı açıklandı.
ARKADAŞIYLA AYNI SONUÇLARI BULMUŞLAR O KAZANDI, BİZİM OĞLAN KAZANAMADI OKULUNUZU?!.
GÖKLERDENNN GELEN BİR KARARRR VARDIRRRR...
MÜDÜR

UYKUSUZ

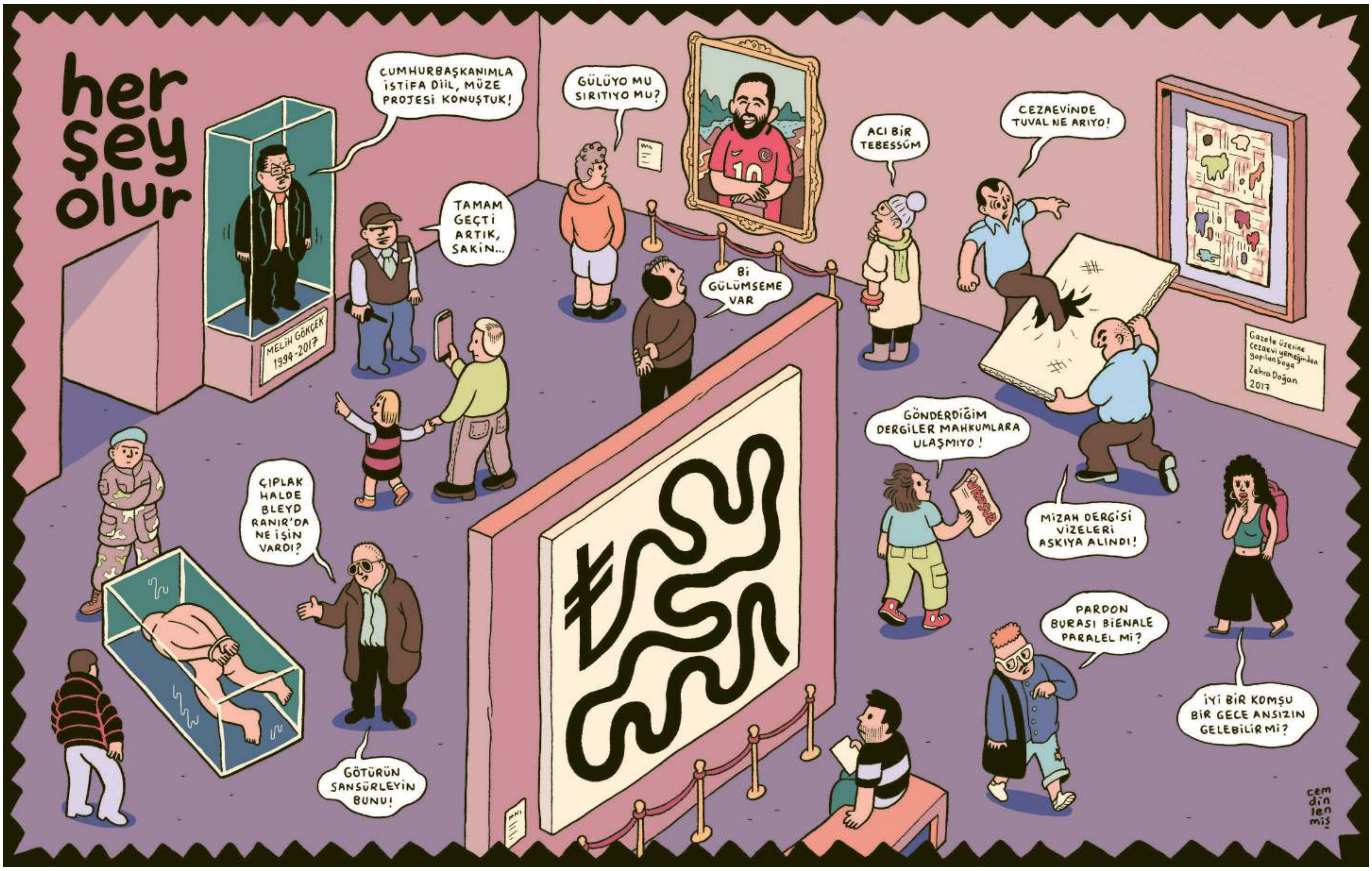
12 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2017/41 No: 528
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

ABD, Türkiye vatandaşlarına yönelik seyahat vizesi işlemlerini durdurdu

emrah ablak
"SEN YİNE İYİ DİYOSUN" Dedirten HİKAYELER.
Hello..
ÇAN ÇAN
ÇAN ÇAN
ÇANGIR ÇINGIR
ÇANGIR ÇING
Gramofon
HAV HAV
HAV HAV
KR KR KR
cızır cızır
HAV HAV HAV
Fakyu
AAAAAA
CASSS
CASSS...
AYEYAAY CASSS...
ehhveet.
Prezervatif
cırt
Benim ayaklar da çok kötü kokuyo...
TARAK
DAN DAN DAN
DAN DAN DAN DAN DAN
DAN DAN DAN DAN
TRUVA
Trik..
Trik.. Truk..
Abi bu kelebek kanatlarını niye taktık?
Kamuflaj
KAMYON
AAL-ALLOOOY!
GAR GAR GAR
ÇÖP
HOOOOY!
GAR GAR GAR
DUNK
TINN..
GORP
TRANK
CURASİKPARK
grp..
sudaki dalgalara bak.. çok büyük bi dinozor geliyo olmalı..
...ümm... ümm... ümm...
GÜM...GÜM...GÜM...
İŞTE.. ÇOK YAKLAŞTI
GÜM GÜM GÜM
elveda oğlum
Güm güm..
LAN.... RAMAZAN DAVULCUSUYMUŞ..
TANK
ATEŞ!
TPUVVV...
CEPHANEMİZ BİTTİ ASLINDA..

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında insanlar ekonomik olarak hep daha az ödeyecekleri seçenekleri kovalar, aynı şeyi daha az ödeyerek elde etmenin, kullanmanın ya da aynı parayı ödeyerek daha iyi hizmet almanın yollarını ararlar. Bunda bir sorun yok. Ama yaşadığımız dünya, yaptığımız her alışverişe farkına varmadığımız maliyetler yükler. Hani geçen hafta hiç farkına varmadan vergi ödemekten bahsetmiştik ya, bir de farklı şekillerde ödemek zorunda kaldığımız maliyetler var. Bir şey satın alırken, bir hizmet için ödeme yaparken ödediğimiz, sadece o an cebimizden çıkandan ibaret değil.

Bazı "avantajları" kullanmak, daha uygun servislerden yararlanmak, ilk bakışta daha kolay ve rahat alternatifleri seçmek belki kısa vadede cepten ödediğinizi düşürür ama orta ve uzun vadede toplum tasarruf ettiğinizden çok daha yüksek maliyetler ödeyebilir. Toplumun bir üyesi olarak, bu eninde sonunda size de yansır. Örneğin her ürünü rakiplerinden ucuza satan bir işletme düşünün. Rakipleri hiçbir zaman aynı fiyatlara inemiyor çünkü basbayağı zararına satıyor olabilir. Siz de diyelim ki bir lira daha ucuz olduğu için ekmeğinizi buradan alıyorsunuz. Herkes öyle yapıyor ve bu işletme zamanla rakiplerini batırıyor. Ne oldu? Ekmeği ucuza aldığınız işletme artık hemen her malın tek satıcısı. E artık ucuza satmasının bir anlamı var mı? Yok. Bu sefer bırakın aynı fiyatı, iki kat fazlasına satsa ne yapacaksınız? Ekmek bu, Canan Karatay değilseniz alacaksınız. Kaldı ki Canan Hanım da daha önce çaya koyduğu zeytinyağını beş lira ucuz diye buradan alıyordu şimdi o da zeytinyağına on lira fazla verecek. Eskisinden daha fazla para ödediğiniz yetmiyor gibi, kapanan işletmeler dolayısıyla işsizlik arttı, siz işsiz kalmadıysanız bile işsizlik arttığı için zam alamadınız, alım gücünüz düştü. Artık hem daha az kazanıyor hem de daha çok ödüyorsunuz.

Tabii serbest piyasa fanatikleri böyle bir durumda pazara hemen başka birinin gireceğini ileri sürer. "Adam pahalıya satmaya başlarsa hemen biri çıkıp daha ucuza satar," derler. Ama hem birçok ülkeden daha büyük sermayeye sahip tekellerin hâkim olduğu bir pazara kimin nasıl girebileceği sorusunu duymazdan gelir hem de bu tekeller aman sakın denetlenmesin diye bir taraflarını yırtarlar. Bu en dandik örnek. Bunun bir de ucuza ürün veya hizmet satmak için çevreyi katledeni var: Alınan her ürün, daha faza hava kirliliği, daha fazla hastalık, daha fazla sosyal güvenlik yükü olarak çatır çatır geri döner. Yani az ödemek diye bir şey yok, ödediğinin farkında olmamak var.

Alın, neredeyse tamamınızın itiraz edeceği bir örnek: Taksicileri hiç sevmiyorsunuz, onlardan nefret ediyorsunuz ve taksiciler ve taksicilik kurumu nasıl düzelebilir diye düşünmek yerine şu anda her yıl milyarlarca dolar zarar eden Uber'i tercih ediyorsunuz. Arabalar daha konforlu, şoförler daha dikkatli, falan filan. Güzel. Ama ilk etapta taksi plakalı bir araç değilse, yolları ticari bir araç kadar kullandığı hâlde gerekli vergileri vermiyor, aracın sigortası yolcu taşımaya uygun değil vs. Bunları devlet de, sigorta sistemi de gün gelir sizden alır. İkinci olarak Uber milyarlarca dolar zarar ediyor ve muhtemelen sürücüsüz otomobiller gelene kadar kâr da etmeyecek. Ha siz o zaman yine kullanmaya devam edeceksiniz zira başka alternatifiniz de olmayacak, olsa olsa Uber değil de Lyft olacak. Uber şoförlüğü yapan kardeşlerimiz işsiz kalacak, taksiciler zaten işsiz kalmıştı çoktan. Ama nedir? Saygısız taksi şoföründen kurtulduk iyi oldu. Eskisine nazaran daha çok vergi veriyoruz, sigorta primlerimiz daha yüksek, şehirde bir kaç bin yeni işsiz var falan ama olsun, o bir keresinde size yolu dolaştıran taksici ortadan kalkmış oldu. Hayır, şimdiye kadar kimsenin mesela *"Taksi şoförlüğü lisansla yapılsın, şoför sınava sokulsun, hakkındaki şikayet bağımsız bir kurulca değerlendirilsin, taksi plakaları (lisansları) sonsuza kadar değil daha ucuza yıllık olsun, lisans gelirleri toplu taşıma ve yol bakımı için kullanılsın,"* dediğini bunun için harekete geçtiğini duymadım. Ha belki de herkes haklıdır, Uber çok büyük faydaları olacak bir şirkettir, ben de inşallah yanılıyorumdur. Hayır zaten taksici savunmak zorunda kaldığım için yeterince şaşkınım, olmayacak iş değil doğrusu.

@baris_uygur

KHK ile işini kaybeden Veli Saçılık'ın 13 Haziran'da yaptığı eyleme uzaktan destek veren annesi 70 yaşındaki Kezban Saçılık'ın da aralarında bulunduğu 7 şüpheli hakkında "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa Muhalefet" suçundan soruşturma başlatıldı.

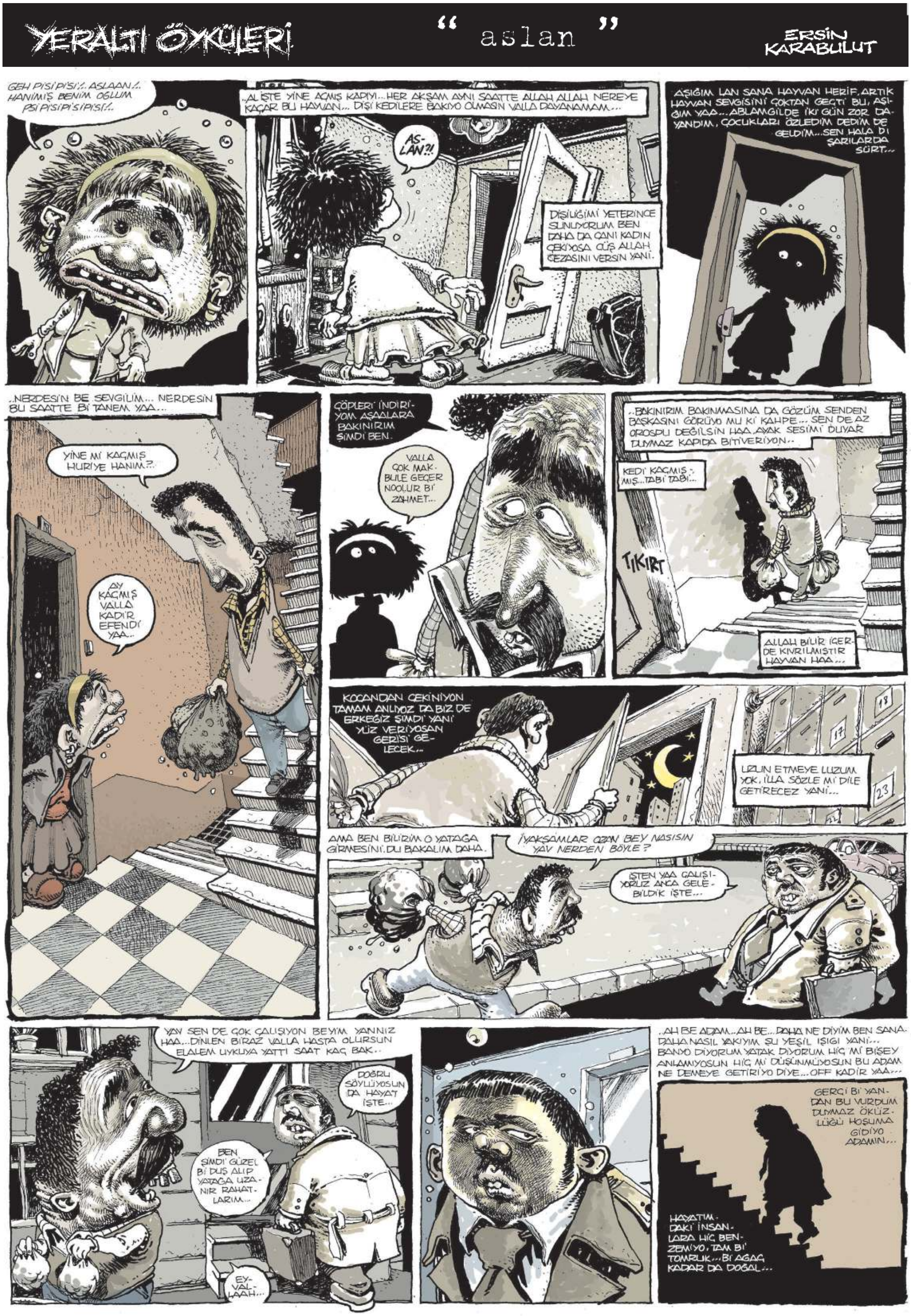

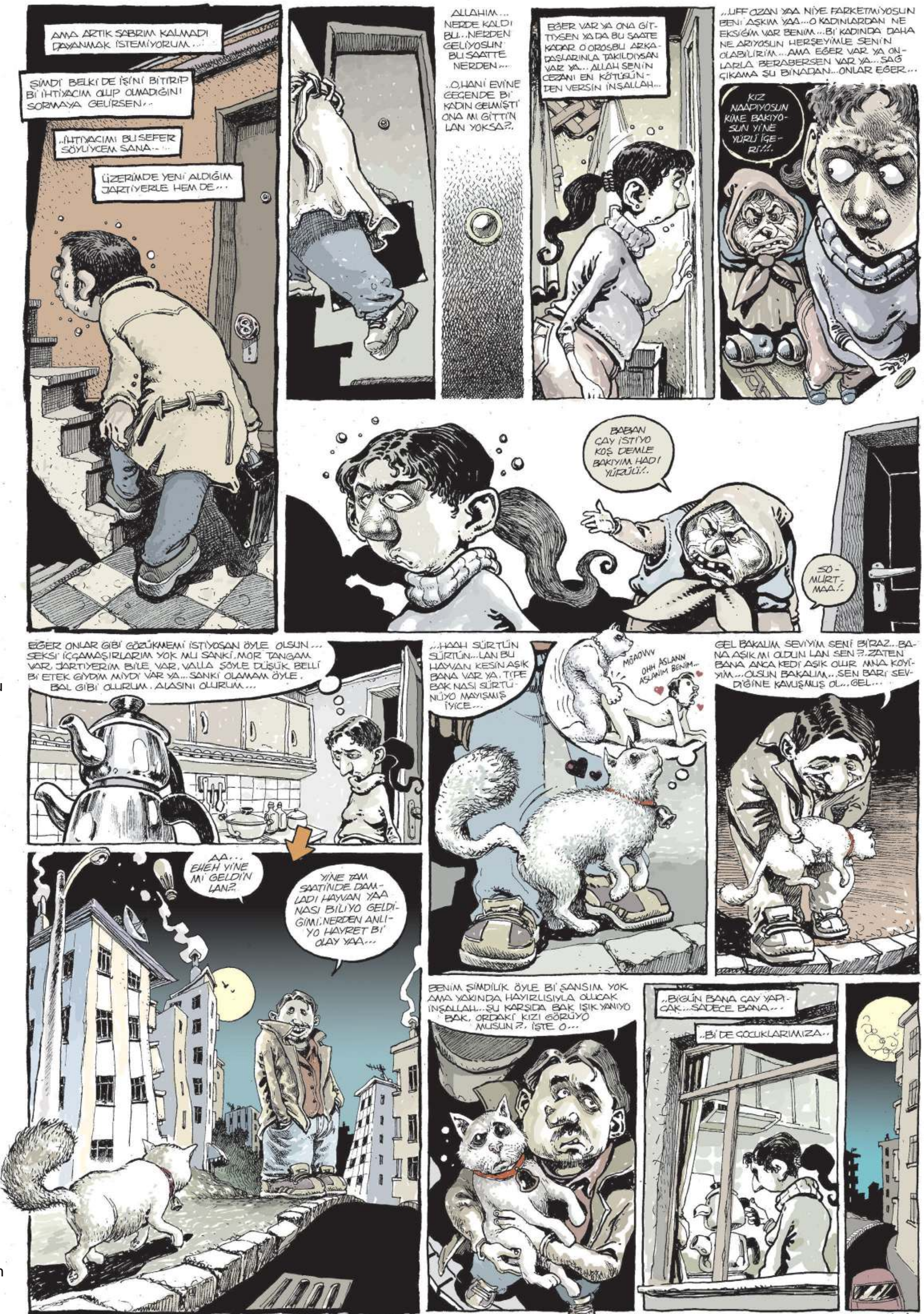
BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde dünyanın en saçma futbol olayı yaşandı ve ben de içindeydim. Çok içindeydim hem de. Şimdi bizim Efendilig'teki takımımızın adı Atletico Hibrit. Efendilig, biliyorsunuz efendice kuralları olan, kendi içinde şahane bir lig. Efendilig'te esas olan efendilik. Efendi olacaksın. Efendi olmazsan Efendilig'te olamıyorsun zaten. Gıçına dehmeyi yiyorsun hemen. Men. En. Nen. Geçen hafta da maçımız Nevizade'yleydi. Beylerbeyi'nde büyük sahada her hafta bir maç. On bir'erlikten. Hakemli makemli. Orta hakem zaten var, düşünün yan hakemler bile var. Gözlemciler bile var. Efendilig'te çok kural var da bir de şöyle bir kural da var. **Eğer maça eksik formayla çıkarsan, kafadan 1-0 yenik başlıyorsun maça.** Nevizade de eksik formayla gelmiş fakat sorumlusu biziz. Son anda kaptanımız demiş ki, "kırmızı değil de mavi formayla gelin, çünkü biz de kırmızı formayla çıkıyoruz bu akşam maça". Onlar da son anda toparlanamamışlar, eksik formayla çıktılar maça. İşte tişört giyen falan var. Renk de tutmuyor. Mavi değil de lacivert tişört mesela. Maça rakibimiz 1-0 yenik başlayınca, ve müsebbibi de biz olunca, biz de dedik ki, "kendi kalemize bir gol atalım, eşitlensin skor olarak". Maç başladı, başlama vuruşunu da biz yaptık, kendi kalemize doğru kısa paslarla geliyoruz, kendimizden çok eminiz, en gerimizde stoperimiz Burak'a kadar geldi top, Burak topu düzeltti, kaleye açısını aldı, köşeye nizami güzel bir şut çıkardı. Ve her şey bu noktadan sonra patlak verdi. Hiç beklemediğimiz bir şey oldu. Kalecimiz uçarak tuttu topu. Biz şaşkın bakışlarla birbirimize bakarken, kalecimiz tuttuğu topu aldı, kaleye gol attı o topla. Meğersem o golü kendi atmak istiyormuş kaleye. Kalecimizin resmen şahsi oynayacağı tutmuş. Böyle bir saçmalık olamaz. Fakat işte, topu da öncesinde tuttuğu için, hakem bunu geri pas olarak değerlendirdi, golü saymadı tabii, endirekt serbest vuruş verdi rakip takım lehine. Nevizade endirekt serbest vuruş

kullanıyor, duvar olduk önlerinde. Çünkü şimdi bir gol atarlarsa durum 1-1 olacak. E bizim de bir gol atmamız lazım kendi kalemize, durduk yere 2-1 olacak skor. 1-0 galip başladığımız maçta bir anda 2-1 yenik duruma düşeceğiz. Böyle bir çılgınca bir manyaklık olamaz. Kullandılar vuruşu, top duvardan döndü, yani bizden döndü, yine Nevizade futbolcusunun önüne düştü top. Sağa açtı topu. Onların sağ açığı çizgiye doğru inerken kale önünde hepimiz pozisyonumuzu aldık. Hepimiz derken iki takım birden. Ortayı kesecek olan kişi ve kalecimiz hariç, kalecimize hiç güvenmiyoruz çünkü artık, onların kalecileri de dahil olmak üzere yirmi futbolcu bizim kalemize gol atmak için deli oluyoruz. Fakat bizim Atletico Hibrit olarak bir sorumluluğumuz daha var, rakip takıma gol attırmamamız lazım. Bir yandan →

rakibe engel olurken bir yandan da gol atmayı başarmamız lazım. Nereden baksan çılgınca. Nevizade futbolcusu çizgiye indi ve muz ortayı kesti. Top yükseldi yükseldi yükseldi, baktım önüme doğru düşüyor gibi. Tuttuğum rakip futbolcuyu nizami bir şarjla iteledim, açtım önümü. Ve gelen topa rövaşata vole karışımı muhteşem bir vuruşla vurdum. Top auta gitti ama uzaya auta gitti hem de. Bu bizim hastalığımız Türk futbolu olarak. Şunu yere vurdur arkadaşım. Üç metreden ya. Üç metreden topu auta gönderdim, ve hayatımda ilk kez, bir şutum auta gittikten sonra rakip takım korner kazandı. Köşe vuruşları da gol olmadı. Ne biz atabildik ne de onlar. Dakikalar geçiyor ve bir türlü gol atamıyorduk kendi kalemize. Bu arada birkaç şutumuz direkten döndü, şansımız da yok, birkaçını kalecimiz çıkardı, ruh hastası çünkü, koca takıma meydan okuyor. Derken ben yine bir topu auta gönderdim. Ve yine rakip takım korner kazandı. Dakika on maçta. Köşe vuruşunu kullandılar. Top tam kale önüne düşüyordu ki kalecimiz çıktı. Topu tam alacakken tepemizden, ellerini indirdi ve şık bir kafa vuruşuyla topu ağlarımıza gönderdi. Golü yine allem etti kallem etti, kalecimiz attı. Nasıl bir sevinç yaşandı sahada anlatamam. Nihayet tam on dakika sonra kendi kalemize gol atmayı başarabildik. Ne zormuş. Geri kalan elli dakikada da rakip kaleye bir gol atabildik. Onlar da bize gol attılar, maç 2-2 bitti. Maç 2-2 bitti ama ömrümde de böyle bir şey yaşamadım, onu da söyleyeyim yani.

æ Tankut Ağabey o gün, üçgen yakalı, kuşaklı yağmurluğu ve tek ayağından tuttuğu bambu sehpası ile yürüyordu çay ocağına doğru öyle. Yanaştım bisikletimle yanına. Çay ocağına verecekmiş sehpayı. İçeride hiç bambu yokmuş. Bambu sağlık demekmiş. Bambuyla ilgili uzun konuştu. Gençliğinde memleketin en meşhur mobilyacısı Abidin beylerin bir fuar işi bahanesiyle Çin'e gidip bambu tarlalarında koşmuş günlerce. Bambu tarlalarındaki hikayelerini anlatırken aniden durdu, ve "buzdolabı lazım mı sana" diye soruverdi. "Buzdolabı mı" dedim. "Evet" dedi, "buzdolabı, biz yenisini aldık ama eskisi sapasağlam, on dört ayak" dedi. "On dört ayak mı" dedim, "ne ki o" dedim. "Sen bilmezsin" dedi, anlatmaya başladı. Eskiden buzdolaplarının hacmi ayak ölçüsüyle söylenirmiş. Hatta anneler birbirlerine hava atarlarmış. Seninki kaç ayak, benimki kaç ayak diye. Buçukluları bile varmış. Gitti sonra Tankut Ağabey çay ocağına doğru. Tankut Ağabey'den öğrenecek daha çok şeyim vardı. Sokaklarda bisikletimle dolanırken hep bunu düşündüm. Bir yandan da evdeki buzdolabının kaç ayak olduğunu hep merak ettim.

æ Hoşça kal.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 12: Lord Lacrain ve Karanlığın Orduları.

Ufacık boylarıyla şatonun koridorlarında koşturuyordu karanlığın orduları. Boyları yetişkin bir erkeğin dizine kadar ancak geliyordu. Her şeye rağmen nefret ve öfkeyle doluydular, Lord Lacrain'in düşmanlarını paramparça etmek, etlerini kemiklerinden çıplak elleriyle, minik dişleriyle sökmek istiyorlardı. Beyliklerinin karşısında durmaya cesaret eden orduları ateş ve kanla terbiye edeceklerine yeminler ediyor, ellerindeki küçük bıçakları havaya savuruyor, koridorda yürüyen insanlar için tehlike teşkil ediyorlardı.

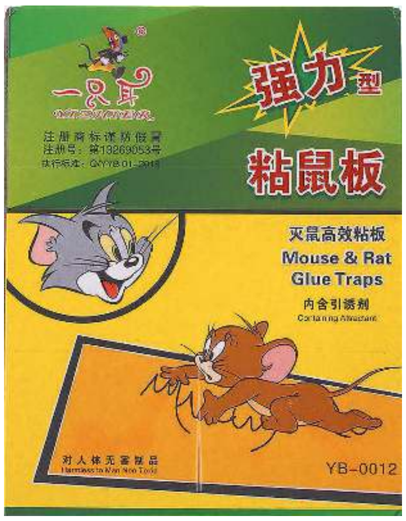
Bu dünyaya kara büyüyle çağrılmış, Lord Lacrain'e kanla bağlanmışlardı. Lord için savaşıp, lord için ölmek dışında hiçbir arzuları, dünyevi tutkuları olmayan yorulmak bilmez yaratıklardı. Ama çok ufaklardı. Lord Lacrain ve büyücüsü Korkunç Hugghart bu karanlığın ordusunun resimlerini kadim bir büyü kitabında görüp beğenmişlerdi. Aylar boyunca süren ayinler, meditasyonla geçen sayısız gece, ağıza alınmayacak korkunçlukta ritüeller ve kurban edilen onlarca masum canlının kanı sayesinde karanlığın ordularının yaşadığı alemlere bir boyut kapısı açmayı başarmışlardı. Ve karanlığın orduları açılan bu kapıdan dünyamıza, açık bir yaradan akan kan gibi aktılar. Önce yavaşça, damla damla; sonra oluk oluk. Ama çok küçüklerdi. Tipleri aynı büyü kitabında gösterildiği gibiydi ama boyutları çok ufaktı, iki ayağı üzerinde yürüyen kedi kadarlardı. Belki başka türlü yaratıklar da vardır, büyük yaratıklar daha yavaş geliyordur diye boyut kapısını saatlerce açık tuttular ama gelen giden olmadı. Karanlığın ordusu bunlardı, bu kadardı. Lord Lacrain yaşadığı hayal kırıklığı ve aylardır süren büyünün yıprattığı sinirleri nedeniyle ufak bir sinir krizi geçirdi, ayağına yakın duran bir yaratığa küfretti, tekme attı. Yaratık, canı acımasına rağmen gelip kafasını yine Lord Lacrain'in bacağına sürttü, rovr movr bir sesler çıkarttı. İşte o zaman lordun yüreği sızladı. Bu günahsız yaratıkları doğal ortamlarından kopartmış, bahçesi bile olmayan, sadece ufacık bir balkonu olan bu şatoda yaşamaya mahkum etmişti.

Lord Lacrain'in şatosu çok ufaktı. Hüküm sürdüğü topraklar, topladığı vergiler, emrindeki ordusu, hepsi ufaktı. Karanlığın ordularını o yüzden istemişti. Belki yakın komşularımı işgal ederim, onları vergiye bağlarım, oradan gelen parayla şatoyu biraz büyütürüm, bahçe yaptırırım, süs havuzu yaptırırım diye düşünmüştü. Apartman dairesi gibi bir şatoda yaşıyordu, diğer beyliklerdeki lordlar onunla "ufak şato iyidir moruk, sen de çok güzel döşemişsin, küçük olduğu hiç belli olmuyor. Büyük şatonun bakımıydı, temizliğiydi derken çok uğraştırıyor, keşke benim de senin gibi ufak şatom olsa ama çok eşyam var, sığamayız yani." diye gizli t.şak geçiyorlardı. Şimdi bir de ufacık şatoyu karanlığın ordularıyla paylaşıyordu. Bir iki kere şatoya alışmasınlar, dışarıda uyusunlar diye şatonun dışına bırakmıştı ama karanlığın orduları Lord Lacrain'i görmeyince huzursuz olup bağırıyorlardı. Dışarıda bütün gece bağırdılar, uludular, kimseyi uyutmadılar, rahat vermediler. Halktan çok şikayet olunca lord karanlığın ordularını tekrar şatoya almak zorunda kaldı. Şimdi her kanepenin üzerinde, her duvar dibinde, masaların altında, pencere kenarlarında her

yerde karanlığın ordularından bir yaratık yatıyordu. Korkunç Hugghart "bunlar cinstir, kokmaz" demişti ama kokuyorlardı.

Karanlığın orduları çevik ve korkusuz dövüşçülerdi. O yüzden mutfaktaki yüksek raflara falan rahatlıkla tırmanabiliyorlardı. Kedi köpeğin aksine karanlığın orduları kavanoz kapağı, saklama kabı falan da açabiliyorlardı. Lord Lacrain'in sabrının tükenmesine yol açan da bu özellikleri oldu. Karanlığın orduları kış için kurulan turşuları talan etmişlerdi. Bir şey yemeye, bir şey içmeye ihtiyaçları yoktu. Yaşan enerjilerini materyal dünyadan değil; büyüden ve nefretten alıyorlardı. Lordun düşmanlarına karşı hissettikleri sonsuz nefretti onları hayatta tutan ve ancak lord öldüğü zaman ölebilirlerdi. Lord arada bir kuzu eti ya da tavuk kemiği veriyordu ama yemiyorlardı. Sadece turşuya karşı açıklanamaz bir zaafları vardı. Şatodaki bütün kışlık turşuyu talan etmişlerdi, turşu bidonlarında sadece yeşil domatesler kalmıştı, lahana yapraklarını, biberlerini, salatalık kısımlarını, yani kaliteli kısımları hep yemişlerdi.

Toprakları ufak da olsa, topladığı vergiler düşük de olsa Lord Lacrain gerçek bir lorddu. Bir soyluydu. Elinde birayla "turşu vardı lan, olmuştur turşu, biranın yanına turşu çok iyi olur, biranın en iyi mezesi bence turşudur" diye düşünerek girdiği mutfakta turşu bidonunun içinde kutsal olan her şeye lanet gibi yüzen yeşil sarı domateslerle karşılaştığında hissettiği öfke de soylulara yakışır bir öfkeydi. Önce karanlığın ordularını biraz dövdü, yaptıkları hatayı anlasınlar diye mutfaktaki boş turşu bidonlarının oraya götürüp, kafalarını bidona dayayıp, "HAYIR! HAYIR! YANLIŞ!" diye bağırarak dövdü. Ardından hepsini odalarına kapatıp kraliyet sihirbazı Korkunç Hugghart'ı huzuruna çağırdı. Bunlardan kurtulmanın bir yolu olmalıydı.

- Efendimiz, karanlığın ordularını kendi boyutlarına geri yollayamayız. Yüz yıl boyunca bu dünyaya bağlı kalacaklar, bu büyüyü bozmanın bir yolu yok. Size büyü yoluyla bağlı oldukları için çiftliğe verme ya da bir başka lorda hediye gönderme gibi bir şansımız da yok. Geri geleceklerdir. Heyhat! Tümden çaresiz değiliz... Turşuları bitirdiklerini öğrendiğimde binlerce yıllık bir büyünün çevirisini bitirmek üzereydim... Şuna bir bakın. Onları yok edemeyiz, onları geri yollayamayız, ama onları size düşman edebiliriz! Tek sorun şu ki efendimiz, size şimdi bağlı oldukları kadar büyük bir tutkuyla düşman olacaklar. Küçük kalpleri size karşı bitmez bir nefretle dolacak, hayattaki tek amaçları sizi yok etmek olacak. Bilmiyorum ne dersiniz?

Dedi Korkunç Hugghart, elindeki parşömeni göstererek.

"Evden gidecekler mi yani?" diye sordu Lord Lacrain, "giderler herhalde, küslük gibi bir şey oluyor çünkü, durmazlar yani" diye karşılık verdi Korkunç Hugghart.

- O zaman hemen hazırlıklara başla büyücü! Bu iş bu gece son buluyor! Hem turşularımı yiyorlar, hem de sabahları uyuduğum saatlerde gelip yatağa çıkmaya çalışıyorlar, uykunun en tatlı yerinde, tam gördüğüm rüyaları kontrol edebildiğim zamanlarda uyandırıyorlar. Zaten en büyük düşmanım olmuşlar, bir de benimle aynı evde yaşıyorlar! Lanet olsun onlara!

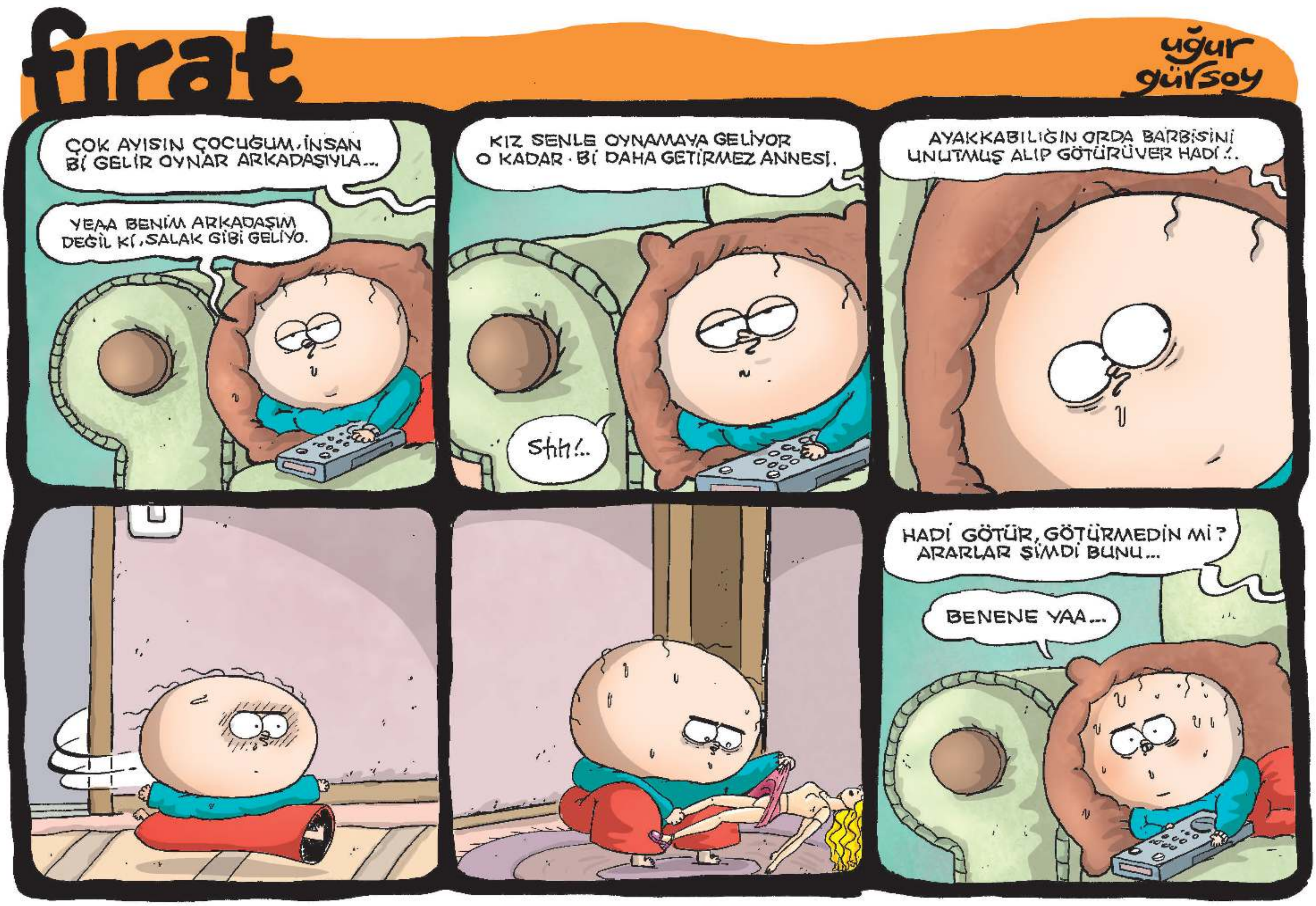
Diye bağırdı Lord Lacrain ve hemen ertesi gün başladılar büyü için çalışmaya. Karanlığın ordular önce huysuzlandılar, normalde işemedikleri yerlere işemelere falan başladılar. Büyü tamamlandıkça karanlığın orduları daha da hırçınlaştı. Gazeteleri parçalıyor, saksıların diplerini kazıyorlardı. Mutfak raflarının üstündeki, televizyon ünitesindeki biblolari, küçük heykelleri lordun gözünün içine baka baka yere atıyorlardı.

En sonunda büyü tamamlandığında karanlığın orduları lordun açık unuttuğu bir pencereden atlayıp kayıplara karıştı. Emin olmak için lord elinde turşuyla karanlığın ordularının ardından sokağa çıktı, onları turşuyla kandırmaya çalıştı, "geh, geh, geh kızım" diyerek çağırdı ama karanlığın ordularının lorda karşı hissettikleri nefret o kadar büyüktü ki, turşuya karşı hissettikleri tutkuyu bastırıyordu.

O geceden sonra savaş başladı. Karanlığın orduları gece vakti şatonun etrafında toplanıyorlar, içeri girmenin yollarını arıyorlardı. Buna karşılık Lord Lacrain de şatonun dışına bekçi yerleştirmişti. Bekçi, çok yaklaşırlarsa karanlığın ordularını dövüp geri yolluyordu. Arada bir iki tanesi bekçiyi geçmeyi başarıyordu ancak onlar da lorda saldırmadan önce turşu çalmaya uğraşıyordu. Ormanda birlikte yaşadıkları kampta turşu yoktu. Bunu iyi bilen lordun güvenlik danışmanları turşuların yakınlarına fare böcek yakalamaya yarayan yapışkanlı tuzaklardan kurmuşlardı. Haftada bir cesur fakat akılsız bir yaratık yakalıyorlar, yapışkanlı kağıttan zar zor çıkartıp tekrar doğaya salıyorlardı.

Lord yapışkanlı tuzakları, insanca bulmadığı için ve o kağıtlara bazen güvercin kumru yakalandığı için, o hayvanlara da yazık olduğu için yasakladı. Ancak savaş lord ölene kadar devam edecekti. Birasının yanında turşusunu yerken şöyle düşündü:

Heyhat! Düşmanı olmayan bir adam, yaşamayı becerememiş bir adamdır!

fırat
uğur gürsoy
ÇOK AYISIN ÇOCUĞUM, İNSAN Bİ GELİR OYNAR ARKADAŞIYLA...
YEAA BENİM ARKADAŞIM DEĞİL Kİ, SALAK GİBİ GELİYO.
KIZ SENLE OYNAMAYA GELİYOR O KADAR. Bİ DAHA GETİRMEZ ANNESİ.
Shh!..
AYAKKABILIĞIN ORDA BARBİSİNİ UNUTMUŞ ALIP GÖTÜRÜVER HADİ!..
HADİ GÖTÜR, GÖTÜRMEDİN Mİ? ARARLAR ŞİMDİ BUNU...
BENENE YAA...

Furkanözçoban
BURASI MEZARLIK DEĞİL, OLMAZ.
EE NAPICAZ PEKİ?..
ZİNCİRLİKUYU'YA GİDELİM.
SIRF ŞAİRİZ EDEBİYATÇIYIZ DİYE SABAHTAN AKŞAMA ANKA KUŞUNU ÖVÜYORUZ HALBUKİ GÜVERCİN DE GÜZEL HAYVAN...
Takla atmıyo lan bu...
Anka kuşu olarak bugüne kadar bi yaralı parmağa işemişliğim yok
Buluşma Noktası Meeting Point
MR. LEX STEELE
HEIDI'NIN DEDESİ
MARCUS MUNCH
MR. OMAR YOUSSEF
TAV İSTANBUL ATATÜRK AIRPORT DIŞ HATLAR GELİŞ
Oha! Kendi ismim var lan benim...
TELEFON ŞARJDAYKEN KONUŞMA EVLADIM UZMANLAR SÜREKLİ UYARIYORLAR!..
ODAMDAN ÇIKAR MISIN ANNE! SANA DEMEDİM TATLIM, ANNEME DEDİM. HİİÇ KONUŞUYO İŞTE KLASİK ANNE...
Nuh'un Gemisi...
BEN DUR DEDİM. TEKRAR GİYİNDİR DİM... YAKLAŞ DEDİM... ÜSTÜNDE BÖYLE BİR KABAN VAR, SİYAH... ALTINDA MI? YIRTMAÇLI UZUN Bİ ETEKK...
HOOP! BENİ DE BEKLEYİN LAN...
İyi ki Erkan Can'ı da almışım gemiye...
Ulan şimdi swarm olsa "I'm at İstanbul" yazardım ne biçim havam olurdu...

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Al yanaklı baldırı kalın sarı kadına bakınca / Dudaklarını birleştirip ciddiyetini taktı menekşe / Bir yaz akşamının bunaltan köpüğünü / Rüzgar acı bir şurup gibi önüme koydu" - Mustafa Atapay, "Tuz" kitabının "Pas ve Yaz" adlı şiirinden (Üstad Alp Tamer Ulukılıç'ın desenleriyle, Vapur Kitap)

● **Siyaset de tavla gibi, asla "tek parti" ile olmaz...**

● Emperyalist ingilizlerin bize en yaklaştıkları an, İstanbul'u işgal ettikleri süreç! Ne diyeyim, büyüklük bizde kalsın, Londra hiçbir zaman hayasız ve vahşi bir işgale uğramasın! Tanrı, Dingiltere'yi korusun...

Tehlike anında cesur olmak, iyi... Cesaret anında tehlikeli olmak, iyi değil...

● **Milliyetçi Hareket Partisi'nde ne milliyetçilik kaldı, ne parti; fay hattı gibi, hareketten ibaretler...**

● "Zeki" oluşuna çok güvenip kendini "zeka" sanan insan, geniş zamanın aptalıdır...

● **İKİLEM'le DİLEMMA arasında en ufak bir ÇELİŞKİ yok!**

● Dünyadaki bütün şairleri çok seviyorum. Çünkü onlar sayesinde konu şiire, oradan da Ahmet Haşim'e geliyor. Haşim okumaya, onun hakkında konuşmaya doyamam. Son 4 Haziran'ı 5 Haziran'a bağlayan gece, Eyüp Mezarlığı'nda kabrini ziyaret etmeyi konuştuk bir şair yoldaşımla, sonra bir baktık ki, Haşim'in öldüğü tarih de 4 Haziran! (Yılı 1933. Ünlü "Dergah" dergisine isim aranırken, Ahmet Haşim'in "Haşhaş" adını önermesi de enteresan. Hakikaten güzel isim!)

● **"Bak postacı geliyor, selam veriyor" artık yok! Çünkü artık postacı yok, kargocu var! Hatta "Bak kargocu geliyor, selam vermiyor" var...**

Stanley Kubrick, 1945 (Kubrick 17 yaşındayken)

● Züğürt çenesinin, zengin malıyla yorulduğuna ikna olanlar! Siz yorulma nedir, hiç bilmemişsiniz. Sevişemeyen kişinin, seks hayatı aktif olanlar hakkında nasıl bir fedakarlıkla yorulduğunu görün, sonra karar verin!

● **Efsane kaleci Sabri Dino'nun talihsiz vefatı, Beşiktaşlılar'ı derinden üzmüştür. Maçların birinde "Rahmetli Sabri Dino, öldü mü yahu?" demişti bir taraftar. Unutamam.**

● Dünyanın merkezi Çorum'muş, olsun... Ama benim dünyamın merkezi Çankırı, Ilgaz... 81 ilin içinde havası temiz tek belde...

● **Viking ile Tatar birbirine gönül verdi ve Rus, işte böyle doğdu! Milli bayramlarda, ekranlarda Atatürk görseli olur ya, Moskova'da yaşayan arkadaşım Barış Mutlu, bu durumu soranlara "Kanalın sahibi o, istediği zaman resmini koyuyo!" diyomuş. "Böyle şey olur mu" diye şaşırıyomuş insanlar, o da kanalları arka arkaya gösterip "Bak, bu kanalların hepsinin sahibi aynı adam" diye kandırıp durmuş insanları. Hatta bir keresinde Kıbrıs kanalındaki Denktaş görselini gösterip "Aynı gelenek, Kuzey Kıbrıs'ta da var" demiş. Arkasında CHP bayrağıyla açıklama yapanlar olunca ''Bu ne partisi'' diye soranlara da şu açıklamayı yapıyomuş Barış: "Bu parti Ok Partisi, okçuluk bizde çok önemli olduğu için, parti kurup meclise bile girmişlerdir!"**

"Güzel çok yaşasın" demek, "Çirkin hemen ölsün" anlamına gelmez ki!

● Bir hakikatin peşine mi düştünüz, onu "Google" da değil, "Gogol"de arayın o vakit! Nikolai Gogol'den bahsediyorum, hikayenin geniş zamanlı ilahından, nur içinde yatsın... "Eski Zaman Beyleri" adlı Varlık Yayınları kitabından halis bir Gogol cümlesi: "Felsefeci, karınları doyduktan sonra etrafındakilere karşı sevgi duyan insanlardandı."

● **Yoğun sıcakta, güpegündüz bira yutup filozofi yapan adama denk geldim bir mekanda. Cümlelerinden biri şuydu: "Bu dünyada her şey bir! İnsan, hayvan, hepsi bir! BETON DA BİR!"**

● Ne zaman ki, bir şampiyonaya katılan diğer ülkelerin isimleri küçük yazılırken, "Türkiye" büyük harflerle yazılmaz, işte o zaman başarılı olma yüzdemiz çoğalır!..

● **"Sevişirken insanın suratının durmaksızın değişmesi normal midir?" diye cümle duydum. Yorumsuz aktarıyorum.**

● Şımarık bembeyazlara gelsin tumturaklı bir İlber "Ortaylı tokadı": "Bizde kültür tek boyutlu olduğu için, batı denince sadece ingilizce, almanca anlaşılır; latince, yunanca hiç akla gelmez!"

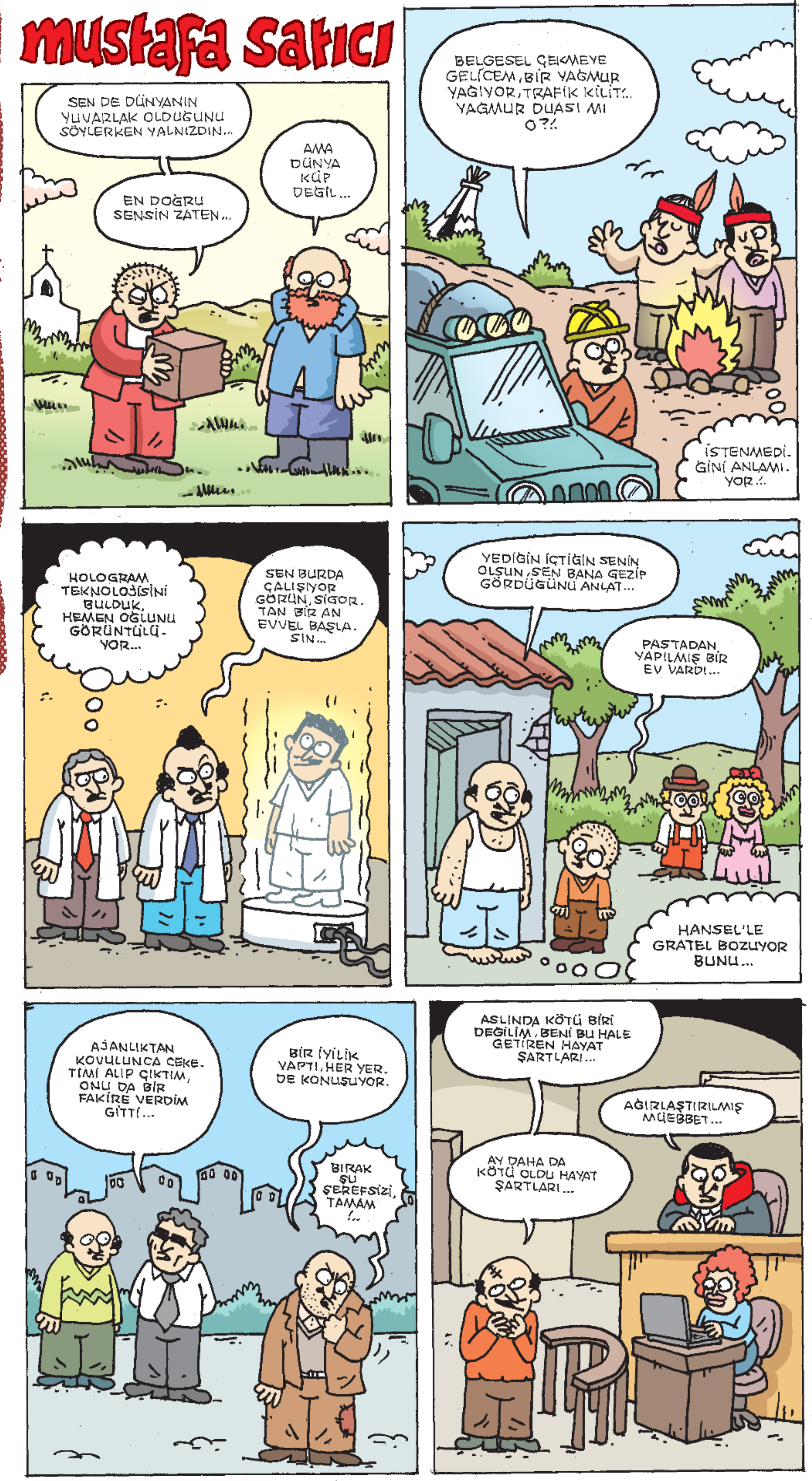
● **Tuhaf bir yerli filme denk geldim, Fatma Girik başroldeydi, ne zaman yağmur yağsa kişiliği değişiyodu filmde Fatma hanımın! Sosyetenin içinde, ani yağmur, birden köylü gibi konuşmaya başlıyo! Köylü halde yufka açarken sağanak bastırıyo, aristokrat oluveriyo! Vay ki vay, vur davullara! En sevdiğim şarkıda geçen "Bu yağmur, seni benden alıp götüren yağmur" cümlesi, tam da bu film içinmiş...**

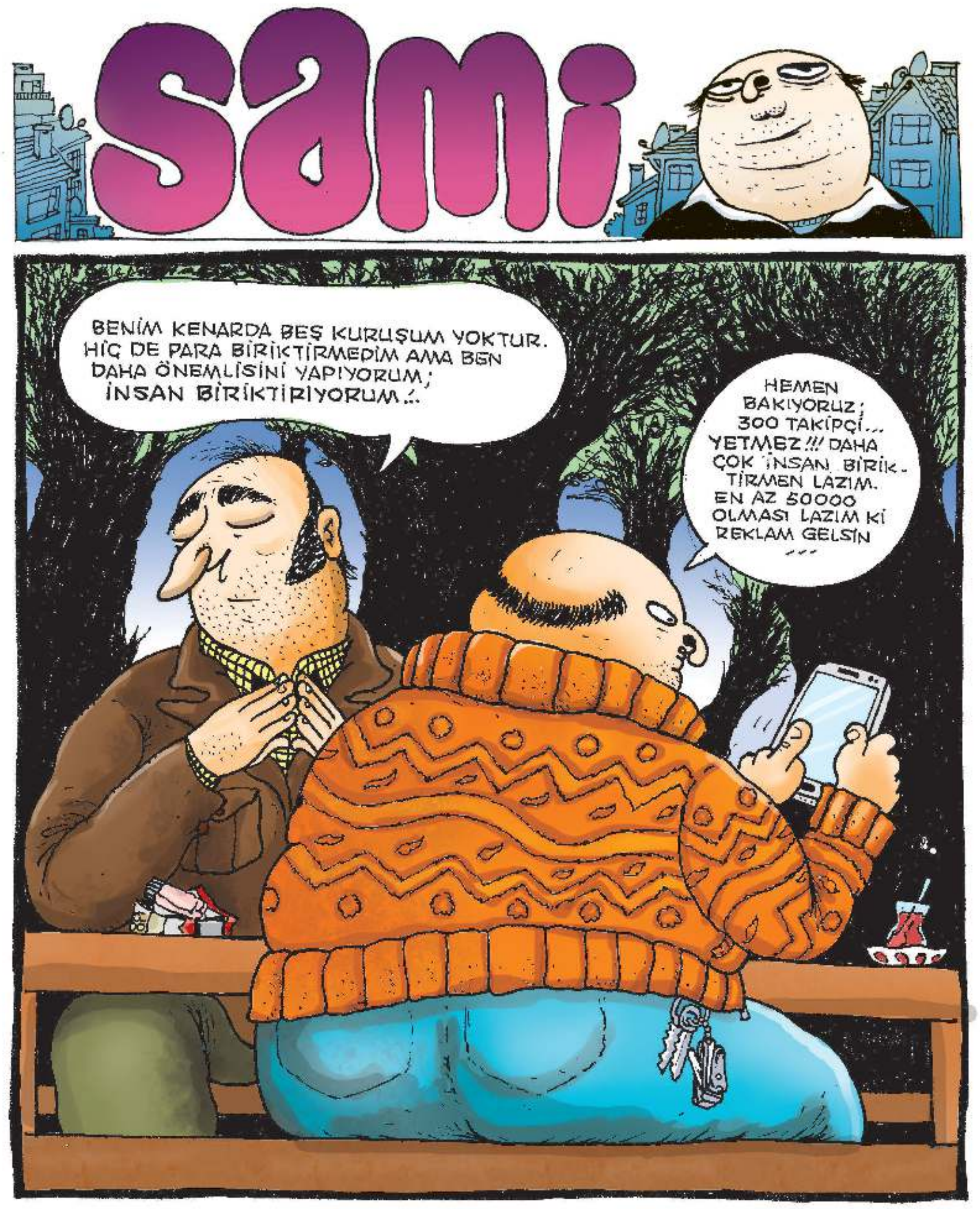
● "Dedikodu yapmaktan gözlerimiz yaşardı!" diyen bir kadın tanımıştım. Ne çok insan tanımışım!

● **Şiirini ben yazdım, Beşiktaş Anayasası'nı da Sayın Mümtaz Soysal'dan bekliyorum! Hoca'ya kalpten selamlar...**

● Yıl 5022. Bilim ve teknoloji, insanlığın problemlerine çare bulmuştur. Bazı fotoğraflarda kırmızı gözlü çıkmaya devam edem insanlar dışında...

vedatozdemiro@gmail.com

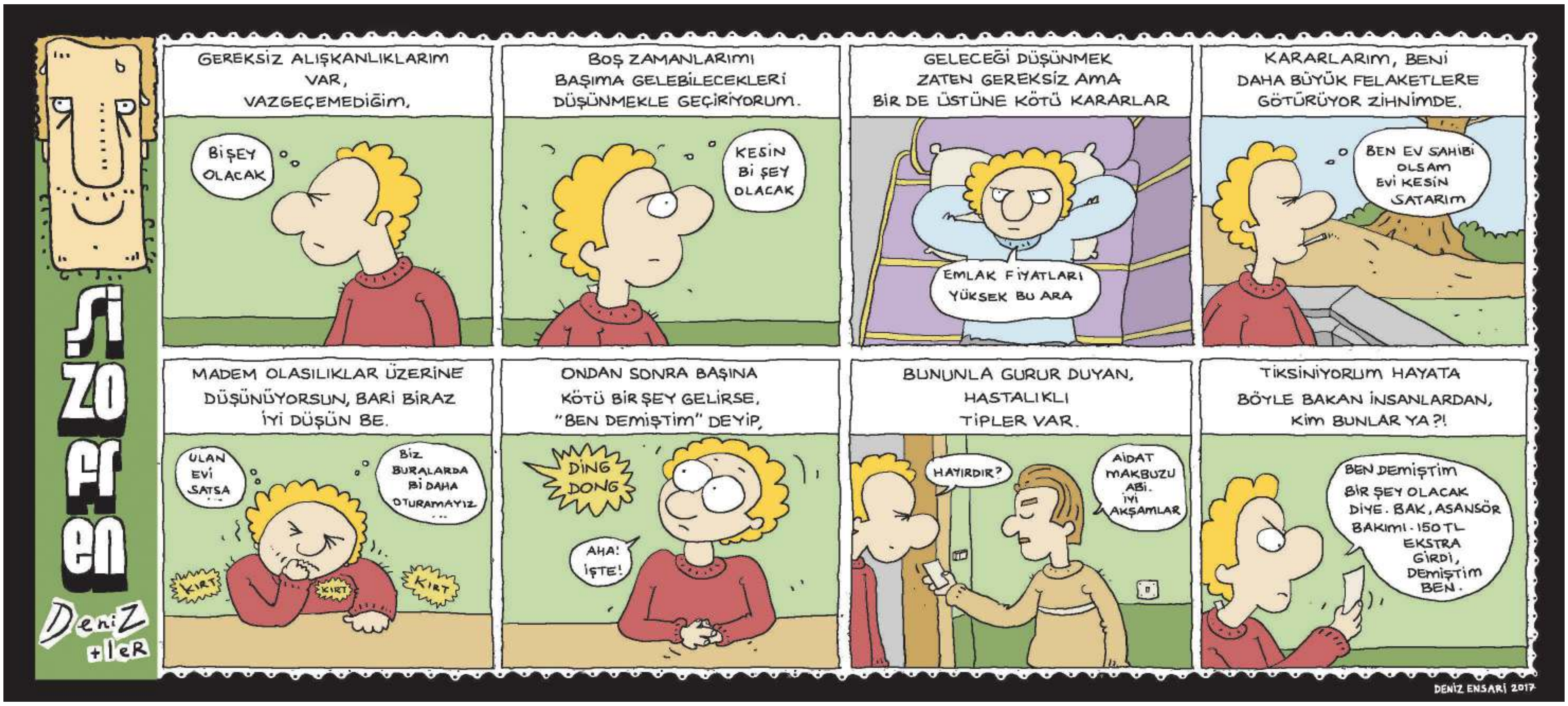

nisan hakan
ARABANIN ANAHTARLARI SENDE Mİ BRÜTÜS?..
BENDE AMK AL!..
AĞH!
ÇORK!..
SIRRINI ÖLENE KADAR SAKLIYCAM BURAKÇIM...
EYVALLAH KARDEŞİM...
OĞLUUM BURAK GEYMİŞ LAN!
TERBİYE-SİZE BAK YA!..
Ya siz genç yaşta nasıl evleniverdiniz böyle? Nasıl gidiyo evlilik, anlaşabiliyo musunuz?..
Tabi yani her evlilikte olduğu kadar şey oluyo baze...
YOK YOK!..
KLİK!
HARİKA GİDİYO CANIM!..
AKŞAM YATIYORUM YANIMDA, SABAH KALKIYORUM YANIMDA, BAŞKA NE İSTEYEBİLİRİM Kİ?!! HERKES EVLENMELİ BENCE!..
SEN ACAYİP Bİ ERKEKSİN HİKMET! ARADIĞIM HERŞEY SENDE VAR! AŞK, TUTKU, İHTİRAS VE KÜÇÜK PENİS!..
KIPS!.
Bİ SN. NE DEDİN?
NASIL OLMUŞUM?..
!
ŞANGIR!..
Bİ SANİYE BU YETMEZ!.
?
?
ŞANGIIIR!..
PORSELEN

Şizofren
Deniz +leR
GEREKSİZ ALIŞKANLIKLARIM VAR, VAZGEÇEMEDİĞİM,
BİŞEY OLACAK
BOŞ ZAMANLARIMI BAŞIMA GELEBİLECEKLERİ DÜŞÜNMEKLE GEÇİRİYORUM.
KESİN Bİ ŞEY OLACAK
GELECEĞİ DÜŞÜNMEK ZATEN GEREKSİZ AMA BİR DE ÜSTÜNE KÖTÜ KARARLAR
EMLAK FİYATLARI YÜKSEK BU ARA
KARARLARIM, BENİ DAHA BÜYÜK FELAKETLERE GÖTÜRÜYOR ZİHNİMDE.
BEN EV SAHİBİ OLSAM EVİ KESİN SATARIM
MADEM OLASILIKLAR ÜZERİNE DÜŞÜNÜYORSUN, BARİ BİRAZ İYİ DÜŞÜN BE.
ULAN EVİ SATSA
BİZ BURALARDA Bİ DAHA OTURAMAYIZ
KIRT
KIRT
KIRT
ONDAN SONRA BAŞINA KÖTÜ BİR ŞEY GELİRSE, "BEN DEMİŞTİM" DEYİP,
DİNG DONG
AHA! İŞTE!
BUNUNLA GURUR DUYAN, HASTALIKLI TİPLER VAR.
HAYIRDIR?
AİDAT MAKBUZU ABİ. İYİ AKŞAMLAR
TİKSİNİYORUM HAYATA BÖYLE BAKAN İNSANLARDAN, KİM BUNLAR YA?!
BEN DEMİŞTİM BİR ŞEY OLACAK DİYE. BAK, ASANSÖR BAKIMI - 150 TL EKSTRA GİRDİ, DEMİŞTİM BEN.
DENİZ ENSARİ 2017

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

* Sizi temin ederim ki kadınlar değil de erkekler hamile kalıyor olsaydı dünyada hiçbir ülkenin, hiç bir bölgenin doğum kontrolü gibi bir derdi olmayacak, aile planlaması, nüfus kontrolü gibi meselelerin lafı bile edilmeyecekti. Üstelik öylesi daha hakkaniyetli, öylesi daha sorunsuz olurdu. Yalnız o zaman erkeklerin nazı niyazı kaprisi hiç çekilmezdi onu da hesaba katmak lâzım. Bugün kadınlar erik aşeriyorsa, erkekler mönüde ne varsa hepsine aşerecek, hormonlarla başa çıkmayı zaten evvel eski bilmediklerinden ortalık böğüren, ağlayan, nara atan, şahitler huzurunda havada duran manyaktan geçilmeyecekti.

* Peki zaman zaman siz de merak ediyor musunuz neden bütün havada durduğunu, meleklerle konuştuğunu, kendisine vahiy indiğini falan iddia eden sahtekarlar hep erkek? Cinsiyet eşitliği olmayan bir meslek grubu da din temelli dolandırıcılık. Peygamber olduğunu ileri sürüp milleti dolandıran ya da genç erkek müritlerini siz benim helalimsiniz diye koynuna alan kadın duymadım mesela hiç. Hani yanılma payı da bırakıyorum, bir iki tane kadın da vardır diyorum ama aklıma gelen bir iki kült liderinden başka kimse yok valla. En büyüğü işte Moon tarikatının lideri ki ona da kocasından kalmış, çok da şey yapmamak lâzım.

* Kriz ve şok haber cankisi bir halk yaratmak üzereyiz. Aslını isterseniz en enti püften haberlerin bile "Dünyaya göktaşı düşüyor!" edasıyla verilmesinin ardında, bizim de sürekli bir "Dünyaya göktaşı mı düşecek ne düşecekse düşsün artık!" beklentisi içine girmemiz var. Artık resmen bir süre kötü haber alamayınca "Ulan galiba çok kötü bir şeyler oluyor da bizden gizliyor," diye düşünmeye başladı insanlar. Daha fenası, bir süre kötü bir şey olmayınca da çotanak diye kötü bir şey oluveriyor. Ya ben Amerikan Büyükelçiliği Türkiye'deki vize servislerini durdurdu haberi duyulunca "Oh neyse ki o kadar da kötü değilmiş," diye adam gördüm. Gerçi aynı adam bizimkiler de kopyala yapıştırla cevap verince "Vay bana vaylar bana," diye yana yakıla beni aradı, "Nereye yatırım yapalım? Burkino Faso varmış, iyi midir, oraya mı gidelim, benim büyük ninem Köstence'den gelmiş, şimdi gitsek alırlar mı?" diye yarım saat kafamı şişirdi ama olsun.

* Tabii yatırım meselesi çok önemli. Valla müflis işadamı gibi duruyorum da millet "Bu çok batmış, tecrübelidir, buna soralım," mı diyor onu da bilmiyorum ama bakın siz iyi insanlara da benziyorsunuz, tek tavsiyem olur, o da dürüstlüğe yatırım yapın arkadaşlar. Getirisi olur olmaz onu bilmek mümkün değil ama götürüsü olmaz, her gece mışıl mışıl uyursunuz, gönül rahatlığıyla yaşarsınız. Hayır günün birinde dürüstlüğün ödülünü alma ihtimaliniz de her zaman var ama dert o değil. Her gece "kimseyi dolandırmadım, kimsenin ahını almadım," diye uykuya dalabilmek paha biçilmez, sen başka her şeyi yine al kredi kartıyla.

* Gece yarısı televizyonda doğrudan satış reklamları büyülenmiş bir şekilde izlediğimi bilmem daha önce söyledim mi. Bambaşka bir kafası var bu programların. Hemen o anda ararsak %50 indirimler, trene girmiş seyyar satıcı gibi, ürünü alana yanında üründen daha pahalı hediyeler… Ama hep "hemen o an ararsak". Yalnız her akşam izliyorum ben amcaları hep aynı terane. "Dur hemen almayayım, yarın sabah kalkınca arayayım da %50 daha fazla ödeyeyim, hediyeleri de kazanmayayım" diyen kimse yoktur kanımca. Ama bire on bahse girerim ki sabah da arasanız şirket aynı imkanları sunuyordur. Ama yok: Hemen arayın.

* Muhalif kanallarda gündüz de oluyor gerçi bu. Hepsi birbirinden kötü kapak tasarımlı kitap setleri satmaya çalışıyorlar, yanına poster veriyorlar, hiç kimsenin evinde CD player kalmadı ama CD veriyorlar. Kitaplar zaten kapağıyla bile adam döven cinsten, resmen azarlarcasına kapak tasarımı yapmışlar, ben o kitap setini alıp eve koysam, gece çişe kalktığımda korkarım da oracığa işeyiveririm. Bir yandan da gırtlağını parçalarcasına şiir okuyan bir adam gibi coşkulu kitap kapakları yani o açıdan çok başarılı da denebilir kitap tasarımına ama ne bileyim ben korkuyorum.

* Tabii gece yarısı televizyonda mutfak robotu, coşkulu kitap satışına da Yasemin Evcim'le Gece Jimnastiği'nden geldik, onu da düşünmek lâzım, sırf o yüzden fazla kızamıyorum da.

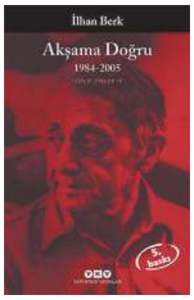

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"dün dağlarda dolaştım, evde yoktum"

İlhan Berk

Ekim başı turistleri.
Caddeyi geçiyorlar.(Antalya) Uzaklarda puslu dumanlı, soluk mavili dağlar. Kuş sürüleri. Yavaşça süzülen kıpkırmızı bir motorlu paraşüt. O uçuk mavi fonda.
Kafile, titrek sarsak, kimi yerden yerden sürükleye sürükleye atılan adımlarla. Duraklaya duraklaya. Soluklana soluklana. Kimilerinin elinde dirsekten de destek alan o metal bastonlar. Kimileri elele. Birbirlerine tutunmuş. Kısa pantolonlardan gün ışığı görmemiş, aşırı beyaz, bembeyaz mor damarlı bacaklar. Derisi tavuk derisi gibi sarkmış kollar. Bejli beyazlı tiril tiril kıyafetler. Başlarda o tas gibi kulakları da örten şapkalardan. Yumuşak ekim güneşine girip çıkıyorlar. Palmiyelerin usul usul salınan gölgeleri beyaz elbiselerinin üzerinde.
Çorum İsahacıköy'lü Aşık Haydar Bektaş'ın (1894/1966) "Eti gider deri sarkar/ Gözünün suları akar" diye tarif ettiği; İhtiyarlık. "Altmışında yambıl yumbul" *("Yambıl yumbul) ilk kez onda gördüm,* Çorum ağzı, *pek hoş)* "Şimdi gençler güler bize/ İşte böyle ihtiyarlık." Kendi ihtiyarlığını da anlatan şiirinde. *("Turşu Nine" diye de bir şiiri varmış, bulamadım, pek merak ettim ama--nur içinde yatsın--)*
Bu mevsim, sadece onlarla dolu oluyormuş oteller, öyle dedi oralarda çalışan bir arkadaşım. Onlar; İhtiyar seyyahlar yani.
Bu geçiş mevsimlerinde, son beş altı yıldır, onları her gördüğümde aklımda iki şey; Birincisi Kabusname'deki o öğüt: "…ondan sonra ey oğul, yaşlandığında bir yerde yerleşmeye çalış, çünkü yaşlılıkta sefer etmek akıllıların işi değildir. Hele yoksul olursa. Çünkü kocalık(yaşlılık) bir düşman, yoksulluk bir düşman; bu iki düşmanla, mecbur kalmadıkça, yola çıkmak akıllıca bir iş değildir" İkincisi:
O ihtiyar mülteci amca. İhtiyar mülteciler. Kabusname'nin sözünü ettiği o üç unsur; Sefer etmek, yoksulluk, ihtiyarlık. Onlar tamam. Hepsi var. Ama bir şey daha var. Hepsinden bin beter. Yoksulluğun. Yokluğun, yoksunluğun en dibi; dibinin dibi; adı batası "Mültecilik" Hele o amcanın başına gelen çeşidi; bırakıp geldiğin yer, tuzlan buz edilmiş, unufak olmuş. Sadece bir moloz yığını. Ne ev kalmış, ne sokak.(Halep)
Bir mülteci arkadaşım tanıştırmıştı. Aksaray'daki o kahve. Gece. Nargile dumanlarından gözgözü görmüyor. Rüzgârla sallanıp duran uyduruk naylon kapılar soğuğu kesemiyordu. Çay bardaklarına sarılmıştık. Bütün masalarda dalıp dalıp giden mülteciler. Zayıf, narin, zarif bir beyefendiydi. Yetmiş yaşlarında vardı. Öğretmenmiş. Bana döndü "…bir bekçilik falan olabilir… gece bekçiliği… varsa öyle bir iş… yapabilirim onu, aklınızda olsun." Burnundan çok derin bir nefes almıştı. Ben de aldım. "Aklınızda olsun" Sabaha kadar bekleyecek. O yaşta. Uykusuz. Çalışacak. Allak bullak olmuştum. O cümle taş gibi karnıma oturdu. Hadi trajik yanını anlamazdan geldik diyelim; unutalım; kim kaybetti ki o bulacak.

O işi. Ona verecekler. Bu ana baba günlerinde. Yetmiş yaşındaki adama. Nasıl olacak. Soruyu sorar sormaz yüzüme değil duvardaki ekrana, oynanan maça bakmıştı.

Turistler yoruldu. Hemen yanıbaşlarında, onları bekleyen otelin otobüsüne dönüyorlar. Kolay iş değil. O yaşlarda, (neredeyse pir i fani denilen yaşlar) ta dünyanın öbür ucundan yollara düşüp buralara. Büyük cesaret. Bizim zavallı gariban ihtiyarlar. Ayda yılda bir sokağa çıkartırlarsa. Eh, belki sağlık ocağına giderken falan. Hepsi o. Geçen, iki koluna girip pazara getirilmiş iki büklüm o çok çok yaşlı teyze. Hayretle, açık dişsiz ağzıyla, sevinçle bakınıp duruyordu sebzeler meyvelere, kalabalığa. Torunlarıydı herhalde. Zaman zaman iki koltuğundan bir çocuğa uçtu uçtu yapar gibi ayağını yerden kesiyorlardı. Gülüşerek. Teyze de gülüyordu. Çok tatlıydı. "Beni pazara götürün dedi herhalde" Kabusname'nin yaşlılık/ yolculuk tesbitine dönersek. Dokuzyüz yıl öncesinden gelen o müthiş tesbite. Dilimizin(bence)en büyük sihirbazı, büyük usta Refik Halid Karay da, o da artık bir "ihtiyar" olduğunu bir gezinti sonrası anlar. Bir ramazan gecesi sabaha kadar dolaşmaya karar vermiştir. Henüz yolun yarısında esnemeye, yatağını "tahassürle" anmaya başlar Refik Halid bey: "Ah, diyordum, keşki gelmeseydim, şimdi, bu saatte, soyunmuş, yıkanmış, rahat, başım yastıkta, ayaklarım uzanmış, ne lezzetle yatar, dinlenirdim" "Yolda rasgele bir yere çökecek gibiydim, bıraksalar oracıkta, bir kahve masasına başımı dayıyarak, paltoma sarılmış horul horul uyuyabilirdim." "Bir gecelik ramazan gezintisi kemiklerimi hurdahaş etti" "Ben ihtiyar olmuşum… Dizlerimde sızılar, başımda ağrılar var, boğazımın bir tarafı yutkundukça batıyor ve damarlarımda sıcak, yakıcı bir kan, bir hasta, bir nöbetli adam kanı dolaşıyor. Ben ihtiyar olmuşum…"
Büyük, çok büyük şairimiz Yahya Kemal ha keza. O da "Yol Düşüncesi" adlı şiirinde şöyle anlatıyor aynı şeyi:" Bu defa farkına vardım ki ihtiyarlamışım/ Hayatı bir camın ardında gösteren tılsım/ Bozulmuş, anlıyorum, çıktığım seyahatte/.Cihan ve ben değiliz artık eski hâlette."

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

Eski bir Fransız afişinde Halep Kalesi

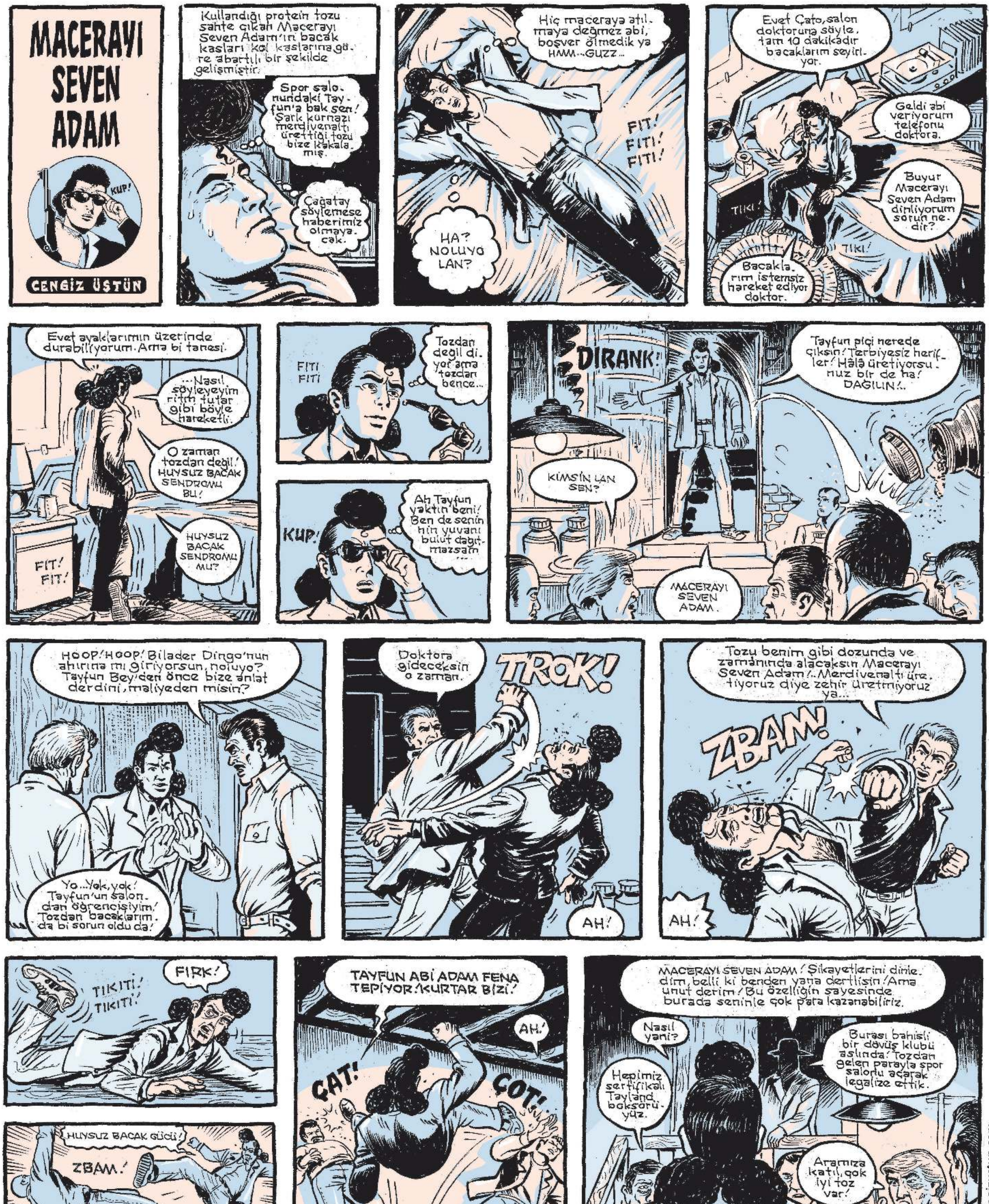

Refik Halid Karay

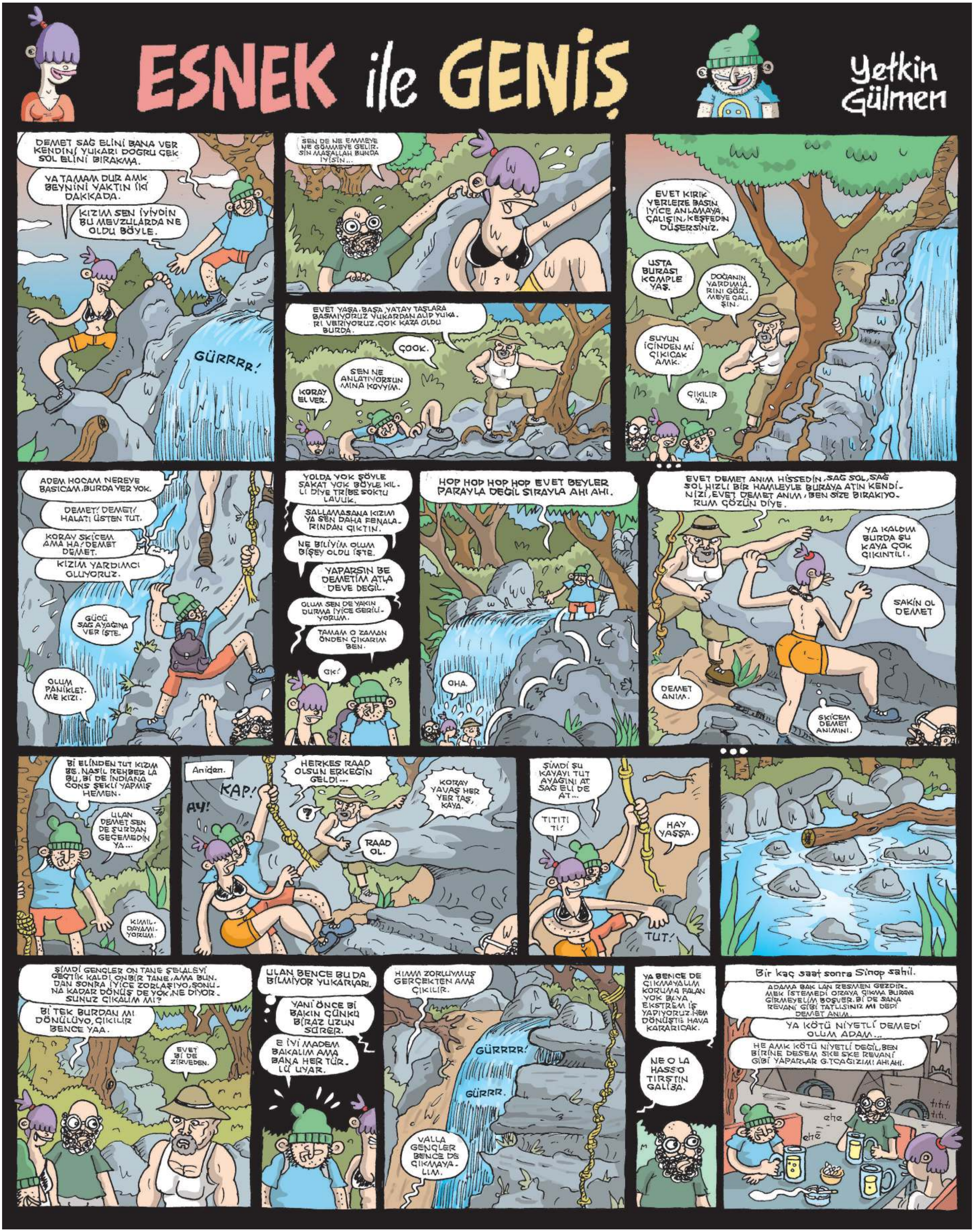

Çorumlu Aşık Haydar Bektaş

engin.ergonultas@gmail.com

info@cengizustun.com

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
DEMET SAĞ ELİNİ BANA VER KENDİNİ YUKARI DOĞRU ÇEK SOL ELİNİ BIRAKMA.
YA TAMAM DUR AMK BEYNİNİ YAKTIN İKİ DAKKADA.
KIZIM SEN İYİYDİN BU MEVZULARDA NE OLDU BÖYLE.
GÜRRRR!
SEN DE NE EMMEYE NE GÖMMEYE GELİR. SİN MAŞALLAH BUNDA İYİSİN...
EVET YAŞA, BAŞA, YATAY TAŞLARA BASMIYORUZ YUKARDAN ALIP YUKA. RI VERİYORUZ, ÇOK KAZA OLDU BURDA.
ÇOOK.
SEN NE ANLATIYORSUN MINA KOYYİM.
KORAY EL VER.
EVET KIRIK YERLERE BASIN İYİCE ANLAMAYA ÇALIŞIN, KEŞFEDİN DÜŞERSİNİZ.
USTA BURASI KOMPLE YAŞ.
DOĞANIN YARDIMLA. RINI GÖR. MEYE ÇALI. ŞIN.
SUYUN İÇİNDEN Mİ ÇIKICAK AMK.
ÇIKILIR YA.
ADEM HOCAM NEREYE BASICAM, BURDA YER YOK.
DEMET! DEMET! HALATI ÜSTEN TUT.
KORAY SKİCEM AMA HA! DEMET DEMET.
KIZIM YARDIMCI OLUYORUZ.
GÜCÜ SAĞ AYAĞINA VER İŞTE.
OLUM PANİKLET. ME KIZI.
YOLDA YOK ŞÖYLE SAKAT YOK BÖYLE KIL. LI DİYE TRİBE SOKTU LAVUK.
SALLAMASANA KIZIM YA SEN DAHA FENALA. RINDAN ÇIKTIN.
NE BİLİYİM OLUM BİŞEY OLDU İŞTE.
YAPARSIN BE DEMETİM ATLA DEVE DEĞİL.
OLUM SEN DE YAKIN DURMA İYİCE GERİLİ. YORUM.
TAMAM O ZAMAN ÖNDEN ÇIKARIM BEN.
CIK!
HOP HOP HOP HOP EVET BEYLER PARAYLA DEĞİL SIRAYLA AHI AHI.
OHA.
EVET DEMET ANIM HİSSEDİN, SAĞ SOL, SAĞ SOL HIZLI BİR HAMLEYLE BURAYA ATIN KENDİ. NİZİ, EVET DEMET ANIM, BEN SİZE BIRAKIYO. RUM GÖZÜN DİYE.
YA KALDIM BURDA ŞU KAYA ÇOK ÇIKINTILI.
SAKİN OL DEMET
DEMET ANIM.
SKİCEM DEMET ANIMINI.
Bİ ELİNDEN TUT KIZIM BE. NASIL REHBER LA BU, Bİ DE İNDİANA CONS ŞEKLİ YAPMIŞ HEMEN.
ULAN DEMET SEN DE ŞURDAN GEÇEMEDİN YA...
KIMIL. DAYAMI. YORUM.
Aniden.
KAP!
AY!
HERKES RAAD OLSUN ERKEĞİN GELDİ...
?
KORAY YAVAŞ HER YER TAŞ, KAYA.
RAAD OL.
ŞİMDİ ŞU KAYAYI TUT AYAĞINI AT SAĞ ELİ DE AT...
TITITI TI!
HAY YAŞŞA.
TUT!
ŞİMDİ GENÇLER ON TANE ŞELALEYİ GEÇTİK KALDI ONBİR TANE, AMA BUN. DAN SONRA İYİCE ZORLAŞIYO, SONU. NA KADAR DÖNÜŞ DE YOK, NE DİYOR. SUNUZ ÇIKALIM MI?
Bİ TEK BURDAN MI DÖNÜLÜYO, ÇIKILIR BENCE YAA.
EVET Bİ DE ZİRVEDEN.
ULAN BENCE BU DA BİLMİYOR YUKARIYARI.
YANİ ÖNCE Bİ BAKIN ÇÜNKÜ BİRAZ UZUN SÜRER.
E İYİ MADEM BAKALIM AMA BANA HER TÜR. LÜ UYAR.
HIMM ZORLUYMUŞ GERÇEKTEN AMA ÇIKILIR.
GÜRRRR!
GÜRRR.
VALLA GENÇLER BENCE DE ÇIKMAYA. LIM.
YA BENCE DE ÇIKMAYALIM KORUMA FALAN YOK BAYA EKSTREM İŞ YAPIYORUZ. HEM DÖNÜŞTE HAVA KARARICAK.
NE O LA HASSO TIRSTIN GALİBA.
Bir kaç saat sonra Sinop sahil.
ADAMA BAK LAN RESMEN GEZDİR. MEK İSTEMEDİ ORAYA ÇIKMA BURAYA GİRMEYELİM BOŞVER. Bİ DE SANA REVANİ GİBİ TATLISINIZ MI DEDİ DEMET ANIM.
YA KÖTÜ NİYETLİ DEMEDİ OLUM ADAM...
HE AMK KÖTÜ NİYETLİ DEĞİL, BEN BİRİNE DESEM SKE SKE REVANİ GİBİ YAPARLAR G.TCAĞIZIMI AHI AHI.
ehe
ehe
tititi titi.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

2-4-8-16-24-?

Collezione yerine Lacoste, Colin's yerine Diesel, Gezer yerine Birkenstock almayacaksın. İndirim coşkusuna kapılıp aynı anda beş tişört, üç şort, iki mayoya saldırmayacaksın. Kolunda birazdan kabinde denemek üzere beş tişört asılıyken altıncısını havaya kaldırıp bakmayacaksın. Kıyafete göre ayakkabı rengi düşlersen olmaz. O ayakkabı çok güzel, aferin ama, "tam tatilde akşamları giymelik" diye bir kavram yok, götünden uydurma. Diyelim yemeğe çıktın, Yunanlı gibi ahtapot ızgaranın peşine düşmeyeceksin. Evet, bardak sallayıp koklamak güzel ama dışarda şarap içmeyeceksin. Böyle yaparsan düşmez o kredi kartı ekstresi. Sonra zora düşünce, Doğa yerine Migros şeker, Reis yerine Carrefour bakliyat, 1 yerine 2.5 litrelik kola, 2'li yerine 8'li kağıt havlu, 4'lü yerine 32'li tuvalet kağıdı almak işe yaramaz. Tasarrufta akıllılık markette olmaz. Market, coşkulu tüketicinin can havliyle akıllı taklidi yaptığı yerdir. 32'li tuvalet kâğıdıyla tasarrufu göte denk getirip bu işten sıyrılamazsın.

16'lı tuvalet kâğıdı geçen seferki alışveriş listesinde de vardı. Aslında evlendiğimden beri hemen hemen bütün listelerde var. Çünkü paranın gereksiz yerlere harcandığı evliliklerde bir tür tasarruf vicdanıdır 16'lı. Torbaya sığmadıkları için üreticilerin taşıma sapı ilave ettikleri dev paketleriyle benim için bir tür beladır. Sokaklarda 16'lı taşımak kolay değil. Tasarruf eden değil çok yoğun sıçan bir insan görüntüsü bu. Bugün bu sorunu çözmeye kararlıyım. Karımın peşinde market arabasını sürerken, 16'lıların reyonuna ulaştığımızda konuyu açmayı düşünüyorum. 32'li paket taşıyan benden bile zor durumdaki zavallı insanlara kolaylıklar diliyorum.

Vakit tamam, 16'lıların önündeyiz. Sanki o an düşünmüşüm gibi, başını ve sonunu sebeplerle pekiştirdiğim ilk çıkışımı yapıyorum: "Dolapta çok yer kaplıyor, 16'lı almayalım bence, zaten çok fiyat farkı yok." Karım dönüp bana bakıyor. 16'lı karşıtı bu ani direnişim karşısında yüzü ifadesiz. Hemen yanımdaki 2'lilerden birini elime alarak, sanki kötü bir reklam filmi çekermiş gibi, "2'li paketler tam bize göre, biri seninki, diğeri benimki için," diyorum. Gülmüyor. İfadesiz bir suratla 16'lılardan birini kendine doğru devirip (16'lı alınmaz devrilir), market arabasına atarak yola devam ediyor. Esas hedefe öfkemi yönlendiremediğimde elimdeki eşyayı cezalandırmak eski huyumdur. Elimdeki 2'liyi arabadaki 16'lının üstüne fırlatıyorum. 2'li, 16'lıya çarpıp yana düşüyor. Fırlattığım 2'li keşke bir mucize gibi 16'lının yapısına girse ve ortaya 18'li bir paket çıksa. Belki o zaman paket gerçekten dolaba sığmaz ve ben müstehzi bir ifadeyle kafamı sallayarak banyoyu terk ederim. Mucizevi bir zafer! 2'li paketi arabadan alıp rafa yerleştiriyorum.

16'lının işini bitirip hızla ilerlemeye başlayan karım, kısa bir süre sonra durup yeniden tuvalet kâğıtlarına bakmaya başlıyor. Bir sorun var! Eğilip uzun uzun alt raftaki bir paketi inceliyor. Tedirgin edici bir bakış bu. *"2-4-8-16-? sayı dizisinde soru işaretinin yerine hangi sayı gelmelidir?"* problemiyle karşı karşıya olabilirim. Problemi çözüyorum. Sonuç korkunç: 32! Karım, kafasını bana çevirerek başka bir sonuç açıklıyor: "Bak, Marathon'un 24'lü paketi de

varmış, fiyatı çok uygun, bunu alalım." Gözleri kararlı, gözleri alıcı gözleri. Derhal arabayı karımın üzerine sürüyorum. Dev Marathon paketini eline alıp bana gösteriyor. 24'lü paket, "Marathon" ismiyle tuvalet ihtiyacımıza uzun soluklu bir çözüm getirmek konusunda gerçekten iddialı. "Çok saçma!" diyorum. Tepkimde en ufak bir mana yok. "Niye saçma?" diyor. Eski bir mazereti yeniden öne sürüyorum, "Bu, dolaba hiç sığmaz." "Sığar sığar," diyor karım, 16'lıyı elime verip 24'lüyü arabaya koyarken.

Paket, alışveriş arabasına oturtulan bir çocuk boyutlarında. Diğer ihtiyaçlarımız, tam ortada bir tapınak gibi duran 24'lünün etrafını tanrılara sunulan birer hediye gibi doldurunca kasaya yöneliyoruz. Arabayı boşaltırken, arkada sırasını bekleyenin bakışlarından hep rahatsız olmuşumdur: *"Ooo şarap, içkici demek ki!", "Vay süt dilimi, çocukları var demek ki!", "Hazır köfte mi? Evde doğru düzgün yemek pişmiyor demek ki!", "Bir paket tavuk kanadı, pazara mangal var demek ki!", "6'lı bira ve ardından 70'lik rakı, e şarap da vardı, karaciğer yağlı demek ki!"* Arabadan en son Marathon'u çıkarıyorum. Kasiyer, önündeki bantta paketi sürüklerken bir an görünmez oluyor. 24'lünün kasadan geçişi sanki alışveriş değil de mal sevkiyatı havasında gerçekleşiyor. Göz ucuyla bizi bekleyen kuyruğa bakıyorum. Tahminim doğru, herkesin gözü aldıklarımızda. Kuyruktakiler, sanki alışveriş yapmaya değil de 24'lüyü görmeye gelmişler: *"Ooo 24'lü paket, bu kadar yemeye içmeye az bile tabi!"*

Karım, gerek fiziki yetersizliği, gerekse erkeğin centilmenliği sayesinde oldukça rahat görünüyor. Elinde sadece 2 torba var. Buna karşılık ben, 5 torba ve 24'lü Marathon taşıyorum. Taksiye binelim isteğim, ev şurası gerçeğiyle savuşturuluyor. Cadde boyunca yürümeye başlıyoruz. "Ey insanlar bu torbadakilerin hepsini yemeye ve sonra çok ağır s.çmaya gidiyorum" gibi bir görüntüm var. Yol boyunca sokaktaki adamın gözü 24'lüye takılıyor. Fakat hiçbirinin bakışları apartmanımızın kapıcısı Eyüp Bey gibi net ve manalı değil. Eyüp Bey, apartmanın girişinde durmuş sırıtarak gelişimizi seyrediyor. 2 torbanın verdiği ferahlıkla önden yürüyen karımla, bir tür efendi-köle görüntüsü vermem hoşuna gidiyor olmalı. Bahçe kapısından girince (görev alanı başlayınca) koşarak yanıma geliyor. "Alayım," diyerek, nedense ilk önce 24'lüye hamle ediyor. "Gerek yok, sağ olun," diyorum. Hiç üstelemeden geri çekiliyor. Arkamdan beni seyrettiğine eminim. Bu adamın 24'lüden yola çıkarak beni tuvalette hayal etmesi mümkün. Oysa torbaların birinde şarap da var. Pekala, şarabımı yudumlayarak kitap okuduğum da hayal edilebilir. Aniden arkamı dönüp, "Torbada şarap da var Eyüp Bey," desem, yarattığım bu gerçeküstü durumdan güç alarak cevabı hemen yapıştırabilir: "Sana mı inanayım, gözüme mi?"

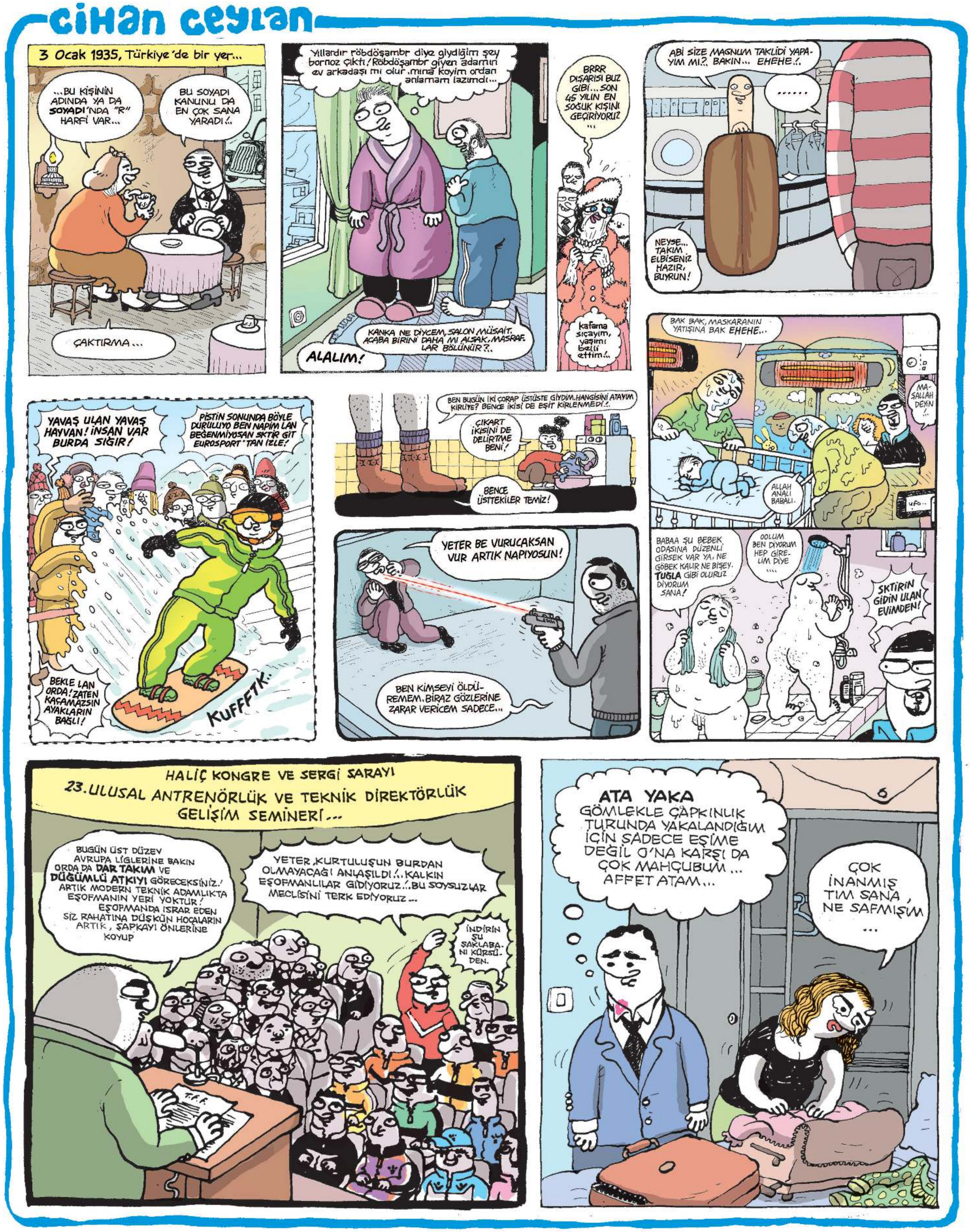
Marathon, evladiyelik hacmi yüzünden bir ay boyunca listelere giremedi. Paket, dolaba sığmadığı için ortalıkta durduğundan sayıyı dikkatle takip edebiliyordum. Bir pazar sabahı (o sabah pakette 3 rulo kalmıştı), salondaki masanın üzerinde yeni bir liste gördüm. Karım, kalan son 3 rulonun uyarısıyla 24'lü tuvalet kâğıdını listenin ilk başına yazmıştı. Tuvalet kâğıdının yanına parantez içinde "12 tane 2'li paket Solo" yazdım. Oldukça elit bir tercihti. Amacım, tuvalet işlerinin sokaktaki adamı, Eyüp Bey'i falan içine alan uzun soluklu bir Marathon olmadığına, sadece şahsı ilgilendiren Solo bir iş olduğuna vurgu yapmaktı. Parantez içinde, "Aynı hesap, aynı g.t," diye ekledim.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 12 EKİM 2017 | Sayı: 528
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

cihan ceylan
3 Ocak 1935, Türkiye'de bir yer...
...BU KİŞİNİN ADINDA YA DA SOYADI'NDA "R" HARFİ VAR...
BU SOYADI KANUNU DA EN ÇOK SANA YARADI!..
ÇAKTIRMA...
Yıllardır röbdöşambr diye giydiğim şey bornoz çıktı! Röbdöşambr giyen adamın ev arkadaşı mı olur, mına koyim ordan anlamam lazımdı...
KANKA NE DİYCEM, SALON MÜSAİT. ACABA BİRİNİ DAHA MI ALSAK, MASRAFLAR BÖLÜNÜR?..
ALALIM!
BRRR DIŞARISI BUZ GİBİ... SON 45 YILIN EN SOĞUK KIŞINI GEÇİRİYORUZ ...
kafana sıçayım, yaşımı belli ettim!..
ABİ SİZE MAGNUM TAKLİDİ YAPAYIM MI?, BAKIN... EHEHE!..
......
NEYSE... TAKIM ELBİSENİZ HAZIR, BUYRUN!
YAVAŞ ULAN YAVAŞ HAYVAN! İNSAN VAR BURDA SIĞIR!
PİSTİN SONUNDA BÖYLE DURULUYO BEN NAPIM LAN BEĞENMİYOSAN SKTİR GİT EUROSPORT'TAN İZLE!
BEKLE LAN ORDA! ZATEN KAÇAMAZSIN AYAKLARIN BAĞLI!
KUFFFTK..
BEN BUGÜN İKİ ÇORAP ÜSTÜSTE GİYDİM. HANGİSİNİ ATAYIM KİRLİYE? BENCE İKİSİ DE EŞİT KİRLENMEDİ!..
ÇIKART İKİSİNİ DE DELİRTME BENİ!
BENCE ÜSTTEKİLER TEMİZ!
YETER BE VURUCAKSAN VUR ARTIK NAPIYOSUN!
BEN KİMSEYİ ÖLDÜREMEM. BİRAZ GÖZLERİNE ZARAR VERİCEM SADECE...
BAK BAK, MASKARANIN YATIŞINA BAK EHEHE...
MAŞALLAH DEYİN!..
ALLAH ANALI BABALI.
BABAA ŞU BEBEK ODASINA DÜZENLİ GİRSEK VAR YA, NE GÖBEK KALIR NE BİŞEY. TUĞLA GİBİ OLURUZ DİYORUM SANA!
OOLUM BEN DİYORUM HEP GİRELİM DİYE ....
SKTİRİN GİDİN ULAN EVİMDEN!
HALİÇ KONGRE VE SERGİ SARAYI
23. ULUSAL ANTRENÖRLÜK VE TEKNİK DİREKTÖRLÜK GELİŞİM SEMİNERİ...
BUGÜN ÜST DÜZEY AVRUPA LİGLERİNE BAKIN ORDA DA DAR TAKIM VE DÜĞÜMLÜ ATKIYI GÖRECEKSİNİZ! ARTIK MODERN TEKNİK ADAMLIKTA EŞOFMANIN YERİ YOKTUR! EŞOFMANDA ISRAR EDEN SİZ RAHATINA DÜŞKÜN HOCALARIN ARTIK, ŞAPKAYI ÖNLERİNE KOYUP
YETER, KURTULUŞUN BURDAN OLMAYACAĞI ANLAŞILDI!.. KALKIN EŞOFMANLILAR GİDİYORUZ!.. BU SOYSUZLAR MECLİSİNİ TERK EDİYORUZ...
İNDİRİN ŞU ŞAKLABANI KÜRSÜDEN.
T.F.F.
ATA YAKA GÖMLEKLE ÇAPKINLIK TURUNDA YAKALANDIĞIM İÇİN SADECE EŞİME DEĞİL O'NA KARŞI DA ÇOK MAHÇUBUM... AFFET ATAM...
ÇOK İNANMIŞTIM SANA, NE SAFMIŞIM ...

19 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2017/42 No: 529
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

SERKAN ALTUNİĞNE BOBO

BÜLENT ÜSTÜN Gittin Gideli Bebek

SÖNMEZ KARAKURT ORTAM UYKUSUZ'DA!

Tayyip Erdoğan müftü nikâhında kararlı: "İsteseniz de istemeseniz de Meclis'en geçecek."

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

AKP'nin Tekirdağ mitinginde bayılan bir kadın Tayyip Erdoğan'ın kendisine seslenmesiyle ayılalı **3 yıl,**

Canlı yayında fenalaşarak, "Beni alın, beni götürün..." diye feryat eden Yılmaz Morgül, stüdyoda tekerlekli sandalye bulunmadığından müdür tipi bürositle götürüleli **5 yıl,**

"İçimde yüzlerce kadın var" diyen Deniz Seki ve "İçimde binlerce kadın var" diyen Hande Ataizi, çok yönlü kişiliklerini yuvarlak rakamlarla ifade ederken, oyuncu Eyşan Özhim, "İçimde 41 tane kadın var," diyerek net rakam vereli **6 yıl,**

Evde salata hazırlayan Asena, şaka dükkânından aldığı silikon parmakla "parmağımı kestim" şakası yapınca, İbrahim Tatlıses bazı gazetelere göre bayılalı bazı gazetelere göre kusalı **9 yıl,**

Prof. Dr. İbrahim Saraçoğlu, eşi Arzu Saraçoğlu'ndan boşanma nedenini eşine fal baktırmak için evlerine gelen Bülent Ersoy'un günlerce yatıya kalması ve bu durumun çocukların gelişimini olumsuz etkilemesi olarak açıklayalı **12 yıl,**

Çelik, "Okudunuz, yazdınız, evlendiniz, bir çocuk bekliyorsunuz, 10 seneden beri albüm yapıyorsunuz ve hep satıyorsunuz. Bunu neye bağlıyorsunuz?" sorusuna verdiği cevaba "Biraz da ben ekleyeyim..." diye başlayalı **13 yıl,**

Elazığspor başkanı Baki Aydın, bir yenilgi sonrası, "Gördüğümüz kadarıyla Elazığspor'un kondisyonu yok," diyen muhabire, "Alırız!" cevabını vereli **14 yıl,**

Yaklaşık 100 bin New Yorklu ellerinde "Bira İstiyoruz" dövizleriyle alkol yasağına karşı sokaklara çıkalı **85 yıl,**

Bakıcılarını öldürdüğü gerekçesiyle idamına karar verilen Topsy isimli filin elektrikle infazını öneren Thomas Edison işi üstleneli **115 yıl olmuş.**

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan müftü nikahında kararlı: "İsteseniz de istemeseniz de Meclis'ten geçecek."

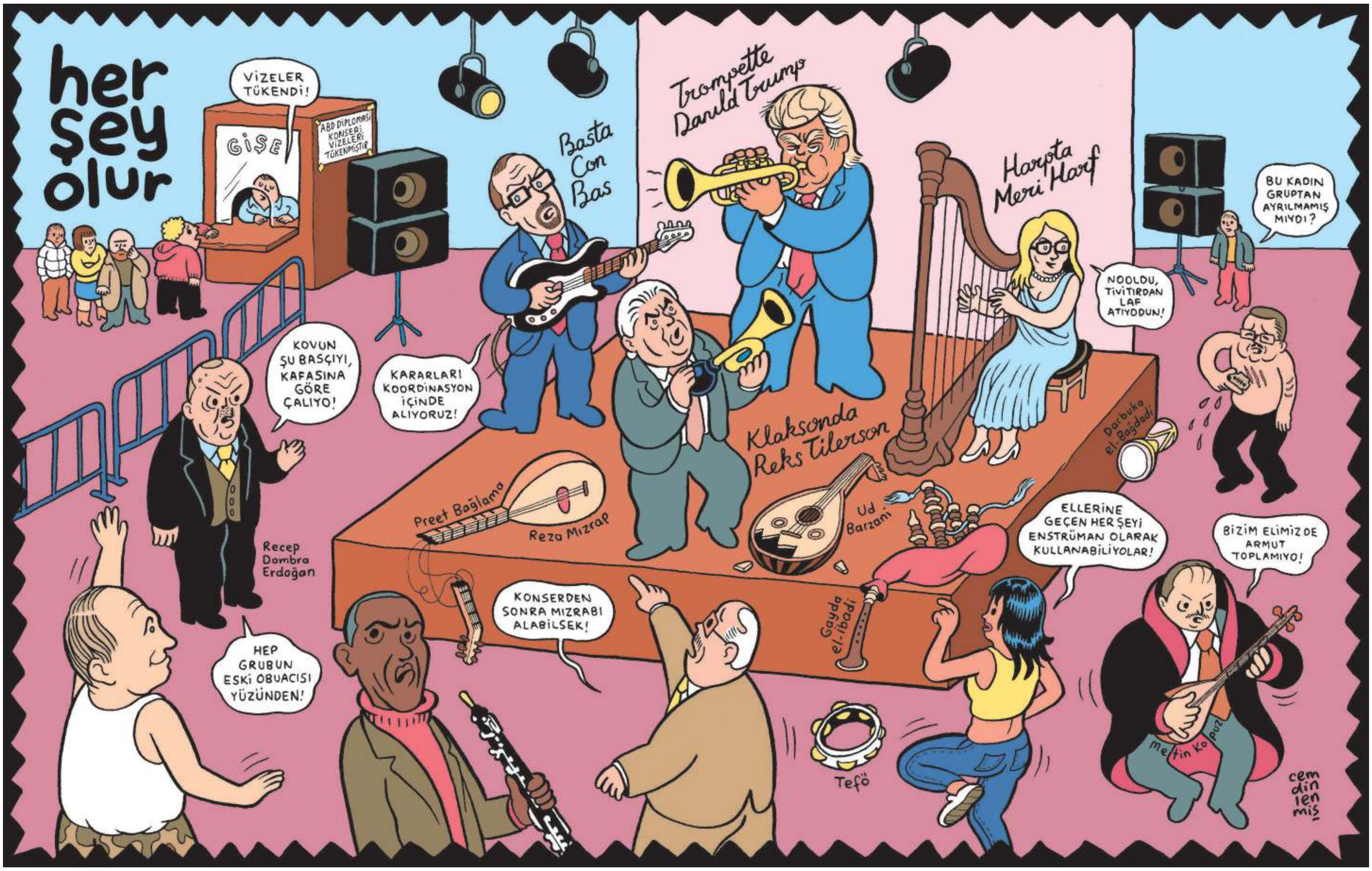

Samsun Berberler Odası, ABD'nin vize kararı sonrası il genelinde berberlerin Amerikan tıraşı yapmasını yasakladı.

Şort giydiği için Ayşegül Terzi'ye tekme atan Abdullah Çakıroğlu›nun aldığı cezaya saldırganın avukatı itiraz etti: «Otobüste müstehcen görüntülere sebebiyet vermesi haksız fiildir.»

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir ülkedeki eğitimcilerin ve akademisyenlerin önemli bir kısmının işine son verilmesi az çok dükkânı kapattık, tasfiye nedeniyle zararına satışlar alametidir ve hayır "akademisyen ve eğitimci fazlası" olduğu anlamına gelmez. Ama **Yeni Türkiye** bir üniversitenin rektörlüğünden tüm fakültelerinin dekanlığına kadar bütün görevleri üstlenebilen, tek başına üniversite niteliğini haiz süper kahramanlara sahip olduğu için binlerce akademisyenin işine son verilmesi de son derece normaldir. Tek başına bütün dersleri verebilen, idari görevleri yürütebilen bu süper-akademisyenler döneminde muhtemelen her üniversite tek kişilik kadrosuyla mucizeler yaratacaktır.

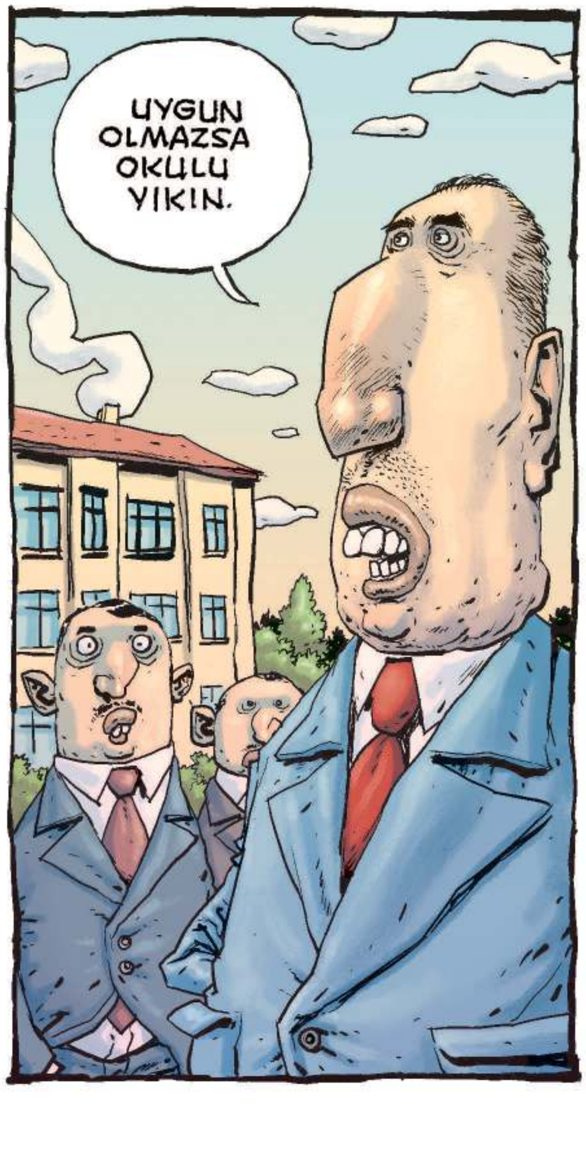
Diğer yandan **normal şartlar altında** süper akademisyenlerin tek başlarına üniversite olduğu bir ülkede bürokratların da hadi tek başlarına olmasa da bir kaç danışmanla görevini yapabilmesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir genel müdürün, 60 danışmanıyla bir PTT'yi doğrultamadığını görebilirsiniz. Attığınız ve size gönderilen mektupların ortalama yarısını kaybeden PTT'yi 60 danışmanla yöneten genel müdürün, her birine bir de makam aracı verilmiş 60 danışmana ne danıştığı ise elbette ki sorulacak soru değildir. Günde 12 danışmana danışsa mesaisi ancak yetiyor, haftayı danışarak geçiriyor. Şimdi bu 60 danışmanın, bakın yarısı çeyreği falan demiyorum, onda biri bile bu kurumun işlerinden gerçekten makam araçları da hak edecek kadar anlıyorsa o kurumu ben bile yönetirim. Hatta beni bırakın kediyi koyalım, kedi bile yönetir. Yahu kediyi de bırakın Memo'yu koyun Memo bile yönetir o kurumu. Ve hatta sizi temin ederim ki attığınız mektuplar, tıpkı medeni ülkelerdeki gibi yerine ulaşır falan.

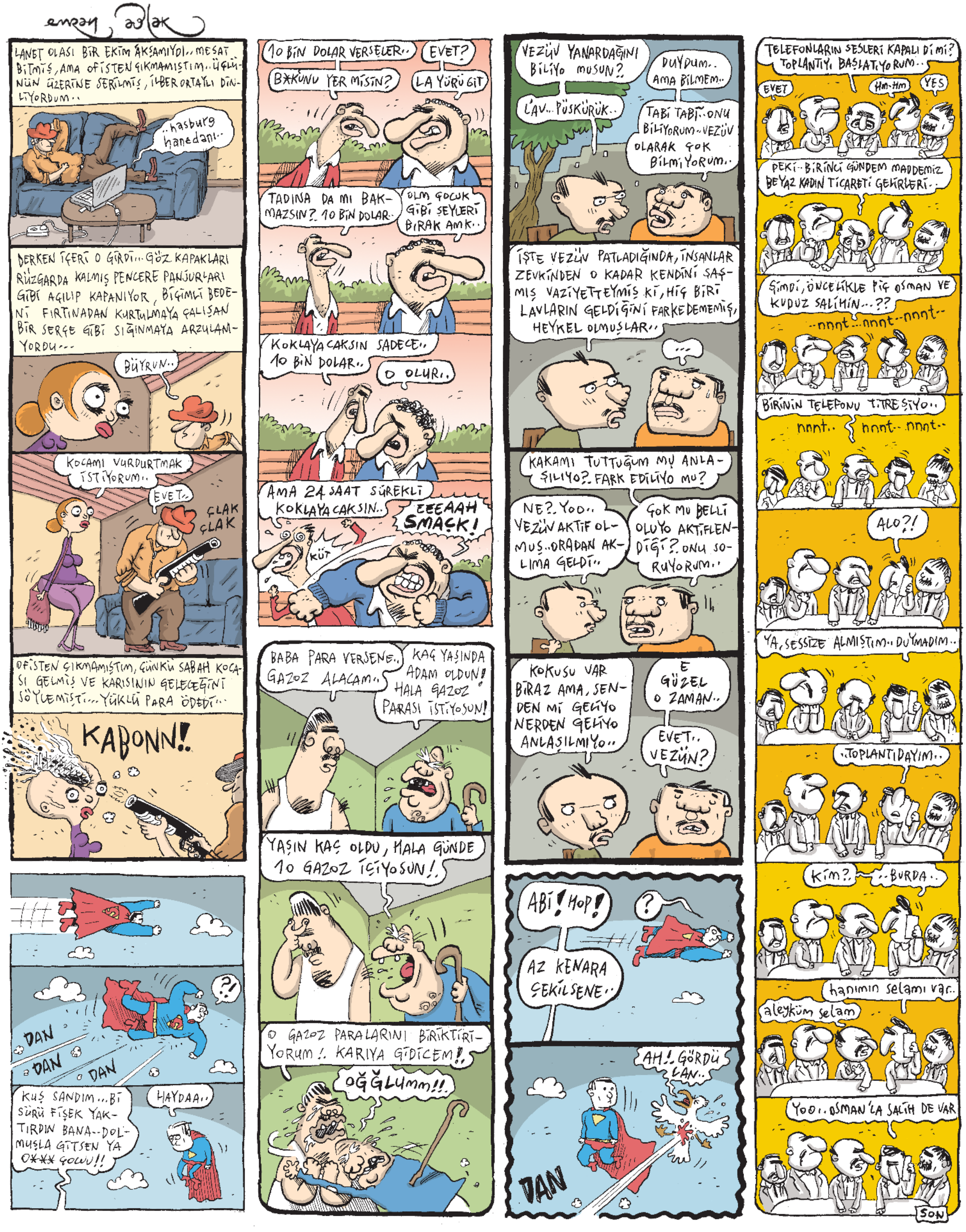
Normal şartlar altında bir ülkedeki bilimsel gelişmeler doğrultusunda yeni enstitüler açılabilir, yeni tedavi yöntemlerinin kullanıldığı tıp merkezleri yayılabilir. Ama **Yeni Türkiye** artık nasıl ilerlediyse tur atıp başa dönerek hacamat enstitüleri, vajinal sülük kursları açmaya başlamıştır.

Normal şartlar altında bir ülkede çiftler, dini görevi ve kimliği olmayan bir kamu görevlisi tarafından evlendirildikten sonra gidip bir de müftüye, son ütücüye, Kavanoz Kamil'e de nikah kıydırmakta özgürse, gidip bu opsiyonel mercilere de resmi yetki vermenin gereği yoktur. Zira müftülerin, imamların, son ütücülerin, baca temizleyicilerin zaten hâli hazırda yapabildikleri bir şeyi yasalaştırmanın tek neticesinin bir müddet sonra evlenmek isteyenlerin nikahlarını kıyacak nikah memuru bulamamaları olacağı karineyle anlaşılabilir. Şu an isteyenin rahatlıkla yapabileceği bir şeyi, çok yakında istemeyenler de yapmak zorunda kalacaktır. **Yeni Türkiye** isteyenin kullanabildiği özgürlükleri kullanmak istemeyenlere zorunlu kılan enfes bir demokrasidir.

@baris_uygur

Milli Eğitim Bakanlığı, uygun olması halinde imam hatiplerin bahçesine cami yapılmasını istedi.

LANET OLASI BİR EKİM AKŞAMIYDI.. MESAİ BİTMİŞ, AMA OFİSTEN ÇIKMAMIŞTIM.. ÜÇLÜNÜN ÜZERİNE SERİLMİŞ, İLBER ORTAYLI DİNLİYORDUM..
..hasburg hanedanı..
DERKEN İÇERİ O GİRDİ... GÖZ KAPAKLARI RÜZGARDA KALMIŞ PENCERE PANJURLARI GİBİ AÇILIP KAPANIYOR, BİÇİMLİ BEDENİ FIRTINADAN KURTULMAYA ÇALIŞAN BİR SERÇE GİBİ SIĞINMAYA ARZULAMIYORDU...
BUYRUN..
KOCAMI VURDURTMAK İSTİYORUM..
EVET..
ÇLAK ÇLAK
OFİSTEN ÇIKMAMIŞTIM, ÇÜNKÜ SABAH KOCASI GELMİŞ VE KARISININ GELECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİ... YÜKLÜ PARA ÖDEDİ..
KABONN!
?!
DAN
DAN
DAN
KUŞ SANDIM... Bİ SÜRÜ FİŞEK YAKTIRDIN BANA.. DOLMUŞLA GİTSEN YA O*** ÇOCUU!!
HAYDAA..
10 BİN DOLAR VERSELER..
EVET?
B*KUNU YER MİSİN?
LA YÜRÜ GİT
TADINA DA MI BAKMAZSIN? 10 BİN DOLAR.
OLM ÇOCUK GİBİ ŞEYLERİ BIRAK AMK..
KOKLAYACAKSIN SADECE.. 10 BİN DOLAR..
O OLUR..
AMA 24 SAAT SÜREKLİ KOKLAYACAKSIN..
EEEAAH SMAÇK!
KÜT
BABA PARA VERSENE.. GAZOZ ALACAM..
KAÇ YAŞINDA ADAM OLDUN! HALA GAZOZ PARASI İSTİYOSUN!
YAŞIN KAÇ OLDU, HALA GÜNDE 10 GAZOZ İÇİYOSUN!
O GAZOZ PARALARINI BİRİKTİRİYORUM!. KARIYA GİDİCEM!
OĞĞLUMM!!
VEZÜV YANARDAĞINI BİLİYO MUSUN?
DUYDUM.. AMA BİLMEM..
LAV.. PÜSKÜRÜK..
TABİ TABİ.. ONU BİLİYORUM.. VEZÜV OLARAK ÇOK BİLMİYORUM..
İŞTE VEZÜV PATLADIĞINDA, İNSANLAR ZEVKİNDEN O KADAR KENDİNİ SAŞMIŞ VAZİYETTEYMİŞ Kİ, HİÇ BİRİ LAVLARIN GELDİĞİNİ FARKEDEMEMİŞ, HEYKEL OLMUŞLAR..
KAKAMI TUTTUĞUM MU ANLAŞILIYO? FARK EDİLİYO MU?
NE? YOO.. VEZÜV AKTİF OLMUŞ.. ORADAN AKLIMA GELDİ..
ÇOK MU BELLİ OLUYO AKTİFLENDİĞİ? ONU SORUYORUM..
KOKUSU VAR BİRAZ AMA, SENDEN Mİ GELİYO NERDEN GELİYO ANLAŞILMIYO..
E GÜZEL O ZAMAN..
EVET.. VEZÜV?
ABİ! HOP!
?
AZ KENARA ÇEKİLSENE..
AH!. GÖRDÜ LAN..
DAN
TELEFONLARIN SESLERİ KAPALI DI Mİ? TOPLANTIYI BAŞLATIYORUM..
EVET
Hm-Hm
YES
PEKİ.. BİRİNCİ GÜNDEM MADDEMİZ BEYAZ KADIN TİCARETİ GELİRLERİ..
ŞİMDİ, ÖNCELİKLE PİÇ OSMAN VE KUDUZ SALİH'İN...??
..nnnt...nnnt..nnnt..
BİRİNİN TELEFONU TİTREŞİYO..
nnnt..
nnnt.. nnnt..
ALO?!
YA, SESSİZE ALMIŞTIM.. DUYMADIM..
..TOPLANTIDAYIM..
KİM?
..BURDA..
hanımın selamı var..
aleyküm selam
YOO.. OSMAN'LA SALİH DE VAR
SON

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bundan yıllar önce, bir yaz vakti, evde koltuğa öyle uzanmış, televizyon izliyorum. Boşbeleş programlar var ya, onların bir saati var, öğle iki'yle dört arası, yakalanırsan,.. "hak vermeye başlıyorsun". Diyorsun ki, "eveet,.. tabii,.. kısmetse neden olmasın…" Bu kafaya geliyorsun. Reklam çıktı. Gazoz reklamı. Canım gazoz çekti. Dedim ki "aşağı ineyim de bakkala, kendime bir gazoz alayım". O esnada da üzerimde sıfır kol bir tişört var, atlet desen atlet, altımda şort var, don desen don, parmak arası terliklerim, çıppıdı çıppıdı indim aşağı. Gazoz aldım, dedim ki "yanına da bir de cips de alayım", cips de aldım, iki lira da para üstüm kaldı. Yukarıya çıktım. Evin anahtarlarını içeride unutmuşum. Dedim ki, "ben" dedim, "eşimin çalıştığı yere gideyim, kendisinden para isteyeyim, anahtarı alayım". Bu fikir bana o anda çok mantıklı geldi. Minibüse bindim. Minibüse binen adama bakınız yalnız. Bir elinde gazoz, bir elinde cips, don atlet, otuz yaşında bir çocuk bindi minibüse. Herkes bana bakıyor. Eşimin çalıştığı yere gittim. Eşim de o zaman plaza gibi bir yerde çalışıyor. Kapıda güvenlik görevlisi var. Dedim ki güvenlik görevlisine. "Rica etsem" dedim, "Özlem hanımı aşağı çağırır mısınız, ben" dedim "kendisinin kocasıyım". İnanmıyor. İnanmaması da gayet doğal. Çünkü yani bu şekil bir insanın herhangi bir kadının kocası olma hakkı yok. Olmamalı. Olsa bile olmamalı. Yalvar yakar çağırttım kendisini aşağı. Eşim tabii normalde benim manyaklıklarıma alışık olduğu için yadırgamadı. Fakat içten içe de sanki böyle bir içerler gibi de oldu. Çünkü galiba bu kadarını, bu ne artık yani, oha yani, o da beklemezdi. Para verdi bana. Bayağı böyle çocuğa para verir gibi ama. Anahtarı uzattı. "Dikkatli git he mi" diye de tembihledi. "Hadi bakayım tay tay" diye de yolcu etti. Minibüsle dönüyorum yine. Dönüşte minibüsü polis çevirdi. Ben en arkadayım. Diyorum ki inşallah beni görmez. Nasıl görmesin ya. Işıl ışılım, parlıyorum. Bu arada bir yandan da gazozu da açmışım içiyorum, cipsi de yiyorum, iğrenç bir tipim. Zaten minibüs durduğu andan itibaren de polis bana bakıyor. Şöyle baktı, baktı, ve,.. "LANN!" dedi tamam mı. Dedim "tamam, bana sesleniyor". Çünkü yani eğer o esnada o minibüste, "LAN" diye biri varsa, o benim. Benden başka kim "LAN" olacak. Dedim, "amirim, bir sorun mu var?" "Kimlik göster" dedi. Üç saat kadar sonra, Maltepe Karakolu'ndan, annem geldi beni almaya. Hani derler ya, "çocukluğumu yaşayamadım" diye. Ben o gün yaşadım.

æ Bundan yıllar yıllar önce yine, ben çok samimi bir arkadaşımda kalıyorum, çok samimiyiz ama, yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmiyor, gece işte yatacağım uyuyacağım, bana bir oda, yatak hazırladı. Kafayı tam böyle yastığa koydum, onu gördüm. Tavanda köşede örümcek, ağ yapmış, öyle bana bakıyor. Dedim ki "şimdi bu beni gece gece sokar mokar, neme lazım", orada da te cetveli var, cetvelin ucuyla hafifçe dürttüm. Örümcek rahatsız oldu, odadan çıktı gitti. Bayağı böyle adam gibi ama. Tavırlı tavırlı, "seninle şu anda muhatap olamayacağım". Ertesi sabah önemli bir işim vardı, arkadaşıma hiç görünmeden evden öyle çıktım gittim. Öğle vakti arkadaşım aradı beni. "Alpay" dedi, "sen benim örümceğime ne yaptın?" Abbaav, örümceğiymiş. Ben nereden bileyim. Ben böyle bir şeyi nasıl tahmin edebilirim. Şimdi tabii örümceğiyle kurduğu o duygusal bağı anladım ve ilk başta inkar etme yoluna gittim. Dedim ki "ne örümceği, ben örümcek falan görmedim". Bayağı böyle başımı iki yana hızlı sallamalı, yanaklarımı titrete titrete inkar ediyorum. "Yalan söyleme" dedi, "te cetvelinin ucunda örümceğimin ağlarını buldum" dedi. Dedektif gibi adam. "Haa" dedim, "sen onu diyorsun". Bu arada karakter paçalardan akıyor. "Haa" dedim, "şimdi şeyaptım, tamam". Anlattım durumu. Dedim "valla rahatsız oldum kendisinden, ama" dedim "bir şey de olmadı, hafifçe dürtüm, o zaten odadan çıktı gitti". "Nereye gitti" dedi. "Salona gitti" dedim. "Salonda tam olarak nereye gitti" dedi. Dedim ki "koltuğa oturdu", benim de tepem attı çünkü, ahiret sualleri resmen, "televizyonu açtı, bir de film koydu, oturdu Microcosmos'u izledi". O da bana atar yaptı, telefonu kapattı suratıma. O günden bu yana benimle kesinlikle konuşmuyor, konuşmadığı gibi de, ortamlarda ne zaman bahsim geçse, "ya bırak şu cibiliyetsizi" diye de, böyle laflar söylüyormuş. Bir örümcek yüzüne.

æ Bir keresinde de bir arkadaşım çok güzel içiyor, Muğla'da, bir yaz vakti, üşenip de bir türlü kaldırmadıkları sobanın borusuna içlenip sarılıveriyor öyle. "Ne de güzel ısıttın bütün bir kış boyunca bizi" diyerekten. Soba borusu elinde kalıyor. Ona sarılıp yatıp uyuyor öyle. Alkol koması yani. Eve arkadaşları geliyor, bunu uyandırabilmek, borudan ayırabilmek mümkün değil. Ambulans geliyor, boruyla birlikte biniyor ambulansa. Komada ama borusundan da kimse ayıramıyor. Azıcık bilinç var, o da boruya kanalize. Borusuyla birlikte bunun midesini yıkıyorlar. Eve dönüyor, kucağında borusu. Yatıyor uyuyor yine, koynunda borusu. Uyanıyor sabah, baş ucunda sıcacık borusu. Öpüyor borusunu işe gidiyor. Sonraki bir hafta boyunca da borusuyla yatıp kalkıyor, sonra da sıkılıyor borusundan, dehliyor borusunu, normale dönüyor.

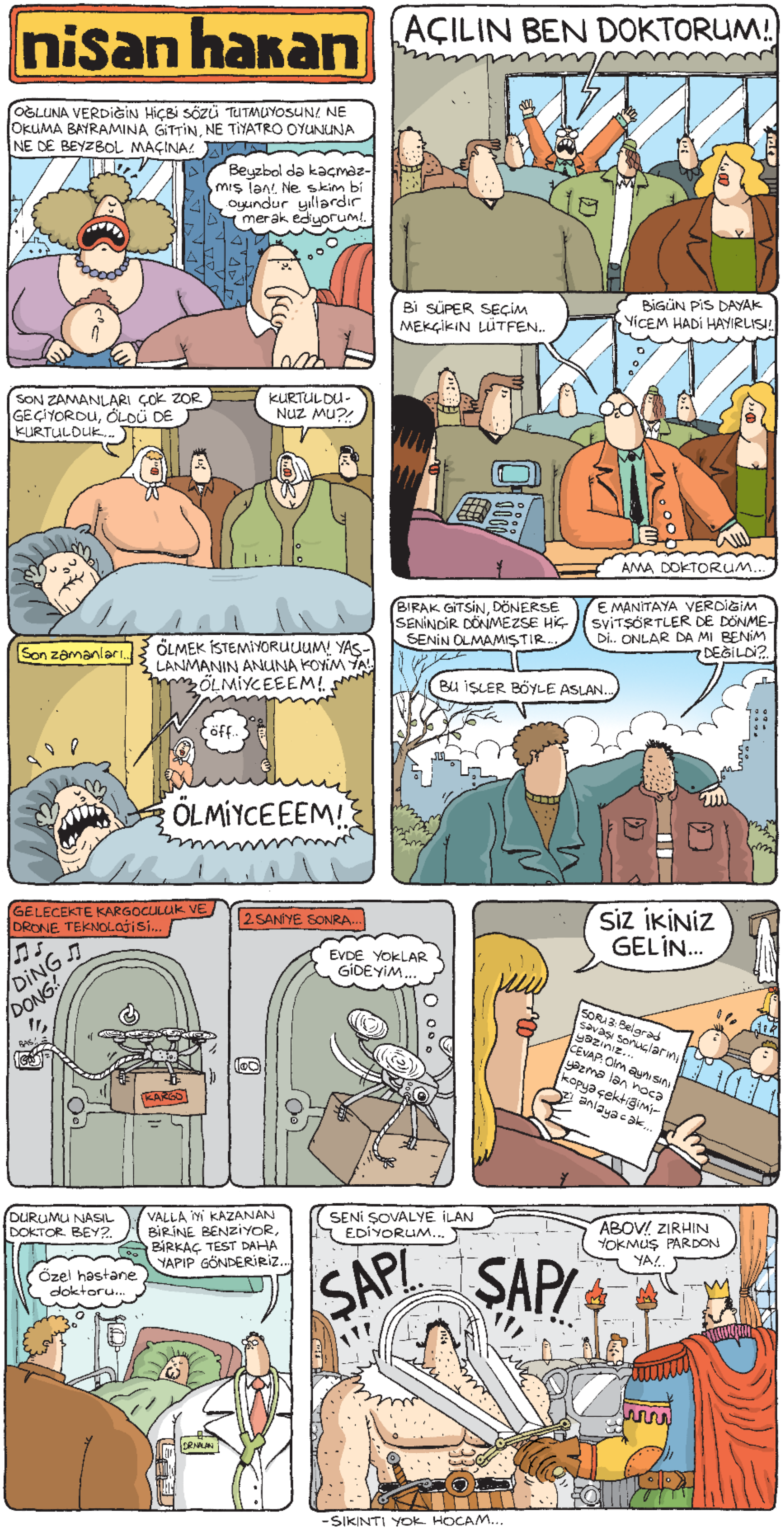
æ 3. Ankara Komedi Festivali başlıyor. 4-20 Kasım, Ankara'da çılgın mizah var. Haftaya biraz daha ayrıntı vereceğim.

æ Hoşça kal.

"sahne 2017"
Her Çarşamba / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
20 Ekim Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 13: Lord Lawman ve Şatosunun Güvenlik Zaafiyetleri

Lord Lawman olanları şaşkınlık içinde dinliyordu. Gece vakti, sabaha karşı, şatoya hırsız girmişti. Hizmetçi kadınlar ve şatonun apartman görevlisi birbirlerinin sözlerini kese kese, soluk bile almadan tek bir ağızdan olayları Lord Lawman'a anlatmaya çalışıyorlardı. Her biri bu heyecanlı olayı en güzel kendisinin anlatabileceğine inanıyordu, hepsinin ayr ayrı önemli olduğuna inandığı ayrıntılar vardı, konuyla ilgili her şeyin o an, aynı anda söylenmesi gerekiyordu.

- Çamurlu ayaklarıyla girmiş, her yeri çamur etmiş, halılar çamur...

- Girişteki faturaların ve garanti belgelerinin durduğu çekmeceyi karıştırmış ama bir şey bulamamış...

- Çekmeceyi yere boşaltmış lordum, bütün faturalar karışmış...

- Ayakkabılığın üstünde eski dvd oynatıcı vardı, onu almış...

- Pis bir koku var, kokusu bulaşmış...

- Ayakkabılıktaki eski ayakkabıları yere atmış lordum...

- Kışlık kabanınızı da almış... Sarı kabanınız...

- Geçen mahallede inşaata zenci getirmişler lordum... Öyle bir şey de olabilir...

''YETER!'' diye bağırdı Lord Lawman. ''Zenciyi niye karıştırıyorsun araya, cahil pezevenk! Daha önce de söyledim, hatta seni kırbaçlamak zorunda kaldım, bu beylikte ırkçılığa ve ayrımcılığa geçit yok!'' diye bağırdı apartman görevlisine, hemen ardından da pezevenk dediği için huzurundaki bayanlardan özür diledi. Apartman görevlisi geri adım atmadı ve ''zenci diye demiyorum sayın lordum, yabancı sonuçta kimdir nedir bilmiyoruz. Şu an benim için öncelikli olan şatonun ve sizin güvenliğiniz, bu iş çözülene kadar tanımadığım ve mahallede sağa sola bakarak dolaşan herkes benim gözümde birer şüpheli. Kusura bakmayın ama bu durumda politik nezakete ve sosyal inceliklere ayıracak vaktim yok!'' dedi mağrur bir şekilde. Oysa apartman görevlisi oldukça ırkçı bir insandı ve olayı öğrendiği an ''kesin zenci yapmıştır, zencilerden ve diğer azınlıklardan nefret ediyorum'' demişti yanındaki bir memleketlisine.

Canı sıkılan ve aynı anda bağıran insanları dinlemekten beyni kasılan lord, şatonun güvenlik şefinin huzuruna getirilmesini emretti. Apartman görevlisi güvenlik şefini bulmak için lordun huzurundan ayrıldı, fakat hizmetçi kadınlar hiçbir yere gitmek istemiyorlardı. Aksine gün boyunca orada kalmak, olay hakkında konuşmak, konuşulanları dinlemek ve telaşlarını gönüllerince yaşamak istiyorlardı. Hizmetçi kadınların hayatları zor ve olaysızdı. Bunu bilen Lord Lawman hepsinin olay çözülene kadar huzurunda kalmalarına izin verdi. Ancak tek bir şartı vardı. Aralarından çayına güvenen birisi çay demleyecek, diğerleri ise dönüşümlü olarak olaya dahil olan herkese çay servisi yapacaklardı. Bu olay asla çaysız kalmayacaktı. Hizmetçi kadınlar bir kez daha efendilerinin diğer efendilere göre ne kadar üstün bir efendi olduğunu belirtmekten kendilerini alamadılar. Ağlayarak teşekkürler ettiler, ''lordumuz günü aydınlatan güneştir bizim için! Tanrı onun ışığını, sevgisinin sıcağını üzerimizden eksik etmesin! Zira bizi yaşatan şey bu ışıktır, bizi ısıtan şey bu sıcaklıktır!'' diye methiyeler düzdüler. Lord alçakgönüllülükle ''siz olmasanız bu şato kafamıza çöker, her işini siz yapıyorsunuz, hakkınız büyük'' diyerek hizmetçi kadınları daha da onore etti. Bundan cesaret alan bir hizmetçi ''temizlik şirketinden gelen bir ekip var, onların arasında özbekler var lordum, özbekler yapmış olabilir. Bizim akrabamızın başına da aynısı geldi.'' diye sabahtan beri kafasında dolaştırdığı cahilliği Lord Lawman'ın dikkatine sundu. Lord tekrar, kim bilir kaçıncı kere, böyle düşüncelerin ırkçılık ve ayrımcılık olduğunu, ırkçılığın sadece zencilere karşı olmayacağını, akıllarına böyle düşünceler geldiğinde kafalarının içindeki o ses susana kadar düşüncelerin kafasına sembolik bir yastıkla bastırmaları gerektiğini açıkladı. Kadın bir şey demeden onayladı, çay demlemek için lorddan izin istedi. Nitekim, azılı bir ırkçı olmasına rağmen bütün beyliğin en iyi çay demleyicilerinden biriydi.

Şatonun güvenlik şefi Lord Lawman'ın karşısına geldiğinde kafasından terliyordu. Lordun şatosuna hırsız girmesi bir beylik için en onur kırıcı olaylardan biriydi. Güvenlik şefi onuru ve şerefi için yaşayan yürekli bir şovalyeydi. Kendisine emanet edilen şatoyu koruyamamış, adi bir hırsızın ön kapıdan girip faturaları karıştırmasını, uğrunda canını vermeye yemin ettiği lordunun kışlık kabanlarını ellemesini, koklamasını engelleyememişti. Utancından kendini öldürmesini engelleyen tek şey hırsızı yakalayıp gerekli dersi verme arzusuydu. Lord Lawman ise ''mala gelsin, cana gelmesin, mal geri gelir ama sağlık gitti mi mal mülk ne işe yarar?'' zihniyetinde bir lorddu. ''Amirim, nedir durum, bakabildiniz mi, çok bir şey gitmiş mi?'' diye sordu güvenlik şefine. Güvenlik şefi Lord Lawman'ın yapıcı ve sakin tutumundan nefret ediyordu. Azarlanmak, cezalandırılmak istiyordu. Olaylar büyüsün, her şey büyük büyük, abartılı bir şekilde yaşansın, bütün hisler büyük bir şekilde hissedilsin istiyordu. O nedenle bağırdı:

- Efendimiz, bu korkunç bir güvenlik zaafiyetidir! Bütün sorumluluk benim! Bütün sorumluluğu üstüme alıyorum. Altımdaki askerleri cezalandırmayın, çünkü onların hepsini ben seçtim, bu göreve ben getirdim! Bana istediğinizi yapmakta serbestsiniz, ancak tek bir dileğim var. Hırsızı yakalamama izin verin! Ondan sonra ne ceza verirseniz verin, asla itiraz etmem, şikayet etmem!

Lord bu görkemli gurur şovu görmezden geldi. ''Tamam canım, insanlık hali, yüklenmeyin kendinize. Baktınız mı olay yerine, nedir bilanço?'' diye sorusunu yineledi.

- Valla lordum sadece ayakkabı dolabından kışlık kabanınızı çalmış, bir de ayakkabı dolabının üstünde eski dvd player duruyordu sony marka, onu almış. Başka bir şey bulamamış. Girişten öteye gitmeye de cesaret edememiş. Biliyorsunuz geçen sene koridorları büyülü tuzaklar ve zehirli ok fırlatan gizli mekanizmalarla korumaya almıştık. Sunumunu ve açılışını da halka açık bir törenle yapmıştık. Aldığımız önlemler işe yaramışa benziyor.

Lord Lawman düşünceli bir biçimde gülümsedi ''İyi ya güzel. Başta karşı çıkmıştım zehirli oka falan ama iyi ki yaptırmışız. Bir tek kabana üzüldüm, güzel kabandı o, geçen sene indirimden dört yüz liraya almıştım, içi kaz tüyüydü. Dvd playerı ya atacaktık ya birine verecektik zaten. Satsa para etmez, kullanmaya kalksa dvd mi kaldı .mına koyayım. O da kaldıracak bir dolabın üstüne, orada toz toplamaya devam edecek. Benim derdimdi, şimdi onun derdi oldu'' dedi. Bunun üzerine güvenlik şefi, ''Haklısınız lordum, ama dvd halen halk arasında rağbet görüyor. Bitti diye düşünmek hata olur'' diye uyardı lordu. Lord bunun ilginç bir bilgi olduğunu belirtti ve teşekkür etti.

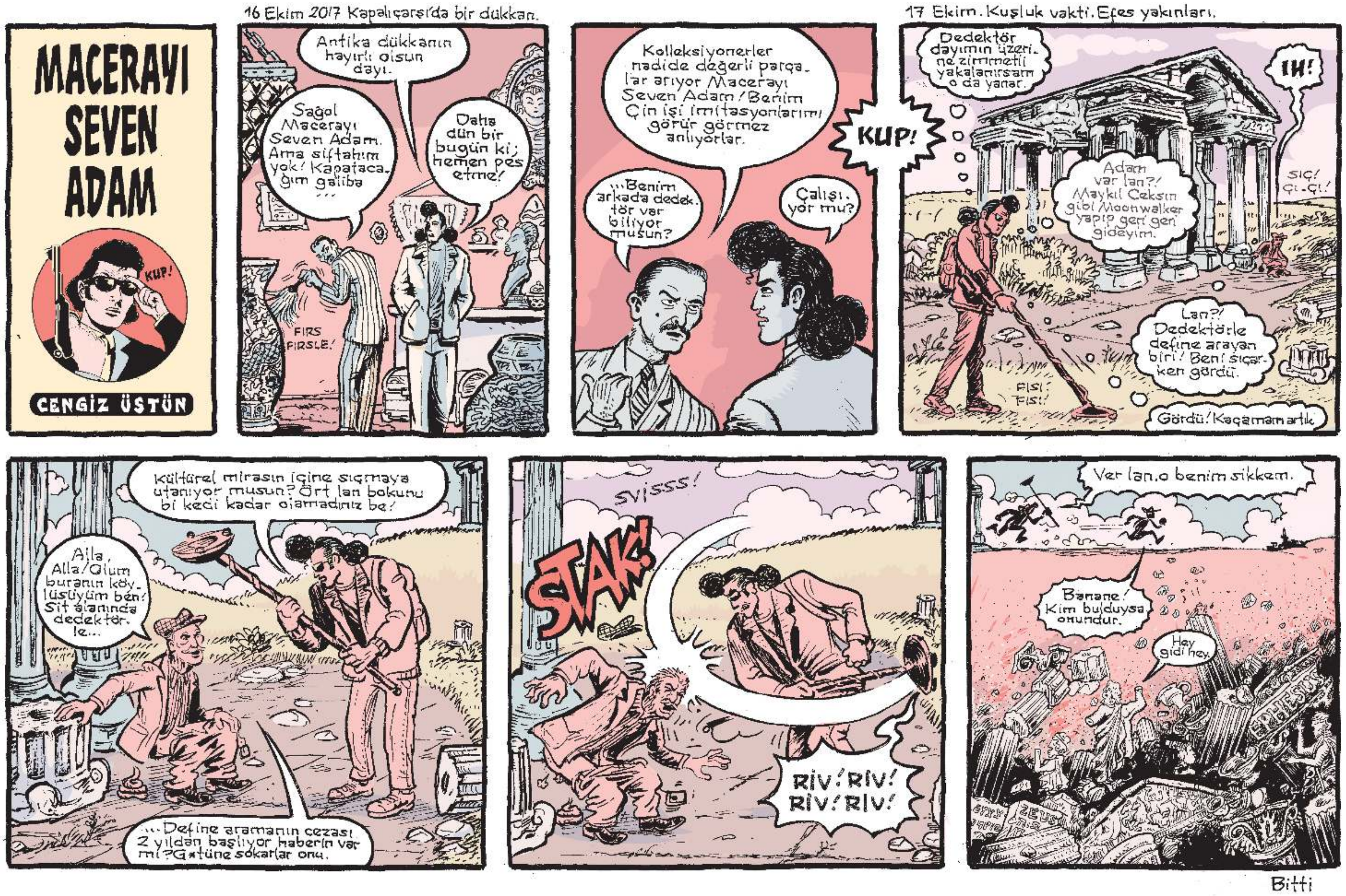

Karşılıklı durum değerlendirmesinden sonra Lord Lawman olay yerini kendi gözleriyle görmek için yanında güvenlik şefi ve hizmetçi kadınlarla birlikte şatonun girişine gitti. Hizmetçi kadınlar tekrar hep birlikte konuşmaya başlamıştı, kimisi çamur olan halıları gösteriyor, kimisi dağılan faturaları tekrar düzenlemenin zorluğundan dem vuruyordu. Bu sırada henüz kimsenin fark edemediği bir ayrıntı Lord Lawman'ın dikkatini çekti. Parmağıyla ayakkabı dolabı ve duvar arasında kalan boşluğu işaret ederek ''sanırım oraya kakasını yapmış'' dedi. Hizmetçi kadınlar ''AAAAAA! Allah belasını versin! Nasıl insan bu!'' diye bağırarak tepkilerini ortaya koyarlarken Lord sakinliğini koruyarak konuyla ilgili güvenlik şefinin görüşlerine başvurdu:

- Neden böyle bir şey yapma ihtiyacı duymuş sence? Bu bir tehdit olabilir mi?

- Zannetmiyorum lordum. Böyle vakalarla daha önce de karşılaştık. Özellikle aradıklarını bulamayan hırsızlar girdikleri evlere kakalarını yapabiliyorlar. Bazısı sinirle yapıyor, bazısı bundan ayrı bir keyif alıyor. Ne olursa olsun çirkin bir şey.

Lord, güvenli şefinin bu sözlerine hak verdi ancak ''allah allah ya, nasıl insanlar var ve biz beylikte bu insanlarla birlikte yaşıyoruz yani. Olacak iş değil...'' diye söylenmekten de kendini alamadı.

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
16 Ekim 2017 Kapalıçarşı'da bir dükkan.
Antika dükkanın hayırlı olsun dayı.
Sağol Macerayı Seven Adam. Ama siftahım yok! Kapatacağım galiba ...
Daha dün bir bugün ki; hemen pes etme!
FIRS FIRSLE!
Kolleksiyonerler nadide değerli parçalar arıyor Macerayı Seven Adam! Benim Çin işi imitasyonlarımı görür görmez anlıyorlar.
KUP!
...Benim arkadaş dedektör var biliyor musun?
Çalışıyor mu?
17 Ekim. Kuşluk vakti. Efes yakınları.
Dedektör dayımın üzerine zimmetli yakalanırsam o da yanar.
IH!
Adam var lan?! Maykıl Ceksın gibi Moonwalker yapıp geri geri gideyim.
SIÇ! ÇI-ÇI!
Lan?! Dedektörle define arayan biri! Beni sıçarken gördü.
FISI! FISI!
Gördü! Kaçamam artık
Kültürel mirasın içine sıçmaya utanıyor musun? Ört lan bokunu bi keçi kadar olamadınız be!
Alla, Alla! Olum buranın köylüsüyüm ben! Sit alanında dedektörle...
...Define aramanın cezası 2 yıldan başlıyor haberin var mı? G*tüne sokarlar onu.
SVISSS!
STAK!
RIV! RIV! RIV! RIV!
Ver lan, o benim sikkem.
Banane! Kim bulduysa onundur.
Hey gidi hey.
ZEUS
EPHESUS
Bitti

Furkanözçoban
İSTANBUL'U FETHETTİNİZ PADİŞAHIM NEDEN GERİ DÖNÜYORUZ?..
KARŞIYA ALIŞAMADIM YAA ANADOLU YAKASI DAHA GÜZEL AABİ!..
OĞLUM AŞK ACISI ÇEKİYORUM DERTLEŞELİM DİYE ÇAĞIRDIM SENİ, KAYALIKLARDA MAKİYATO MU İÇİLİR MINA KOYİM.
SİNÜZİTİM VAR ABİ İLAÇ KULLANIYORUM ANLAT SEN.
DENİZE İTSEM Mİ LAN?..
TUBORG
ALATURKA TUVALET ABİ BURA... PİPOLU ADAM OLMAZ, DİREK ERKEK YAZ YETER...
ŞU HERİFİ CENAZELERE ÇAĞIRMAYIN DİYORUM KİMSE TABUTA OMUZ VERMİYOR BUNUN YÜZÜNDEN ...
Bism...
SEVAP İŞLEDİĞİNİ DÜŞÜNÜYO HOCAM VALLA BİZ ÇAĞIRMADIK.
AYIP OLUYOR AMA...
PARA LAZIM MORUK!..
DÜĞÜN, NİŞAN SÜNNET VE ÖZEL GÜNLER İÇİN KİRALIK ARABA
MESAJLARIMI OKUMA!..
BENDEN GİZLİ Mİ?..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Sidik birikintisindeki saman çöpüne konan sinek, sidiği deniz, saman çöpünü gemi, kendini de kaptan sanır.'' - Rumi, Mesnevi'den

● **Vizzo: Çapsız vizyoner...**

● Acaip ama ÇOK acaip bir adamdan bahsedeceğim size... Fransız Eugene François Vidocq, dünyanın ilk özel dedektifi! 1775'te Arras'ta doğan Vidocq, daha öğrencilik yıllarında hapishaneyle tanışmış. Sebep: TAKMA DİŞ ÇALMAK! Banders adlı bu hapishane, aynı zamandadelilerin tedavi edildiği bir bakımevi niteliğindeymiş. Cezasını bitiren Vidocq, Fransız Ordusu'na girmiş. Ama çok geçmeden birliğinden kaçarak o zaman FRANSA'NIN CAN DÜŞMANI OLAN AVUSTURYA ORDUSU'nun SAFLARINA KATILMIŞ. Bir süre sonra oradan da sıkılmış ve düşman ordusundan firar etmiş! Birkaç gün sonra kendini yeniden cezaevinde bulmuş: Lille Goal Hapishanesi'ni basarak suçluların serbest bırakılmasını sağlamaya çalışırken yakayı ele vermiş ve Brest Cezaevi'ne tıkılmış. Vidocq, bu cezaevinden üç kez kaçmış. İkisinde zincire vurulmuş olarak geri getirilmiş. Üçüncü yakalanışında, Paris polisinin önde gelen isimlerinden M.Henry'ye yaklaşarak, Brest'e atılmamak koşuluyla polis hesabına çalışmayı ve muhbirlik yapmayı önermiş. Yeraltı dünyasını Vidocq kadar tanıyan çok az insan olduğunu bilen M.Henry, gerekli emirleri vermiş ve Vidocq'un Brest yerine La Force Gaol'e gönderilmesini sağlamış. Vidocq, cezasının geri kalanını burada mahkumların kaçış planlarını ilgililere bildirerek tamamlamış. Cezaevinden çoktıktan sonra da polis hesabına çalışmaya devam etmiş. O dönemde polise casusluk yapan karanlık insanlar, bu hüzmetlerinin karşılığında kendi çevirdikleri işlerin görmezlikten gelinmesini isterlermiş. VIDOCQ İSE TAMAMEN TERSİNE HİÇBİR PİS İŞE BULAŞMAMAYA VE ADININ TEMİZ KALMASINA özen gösteriyormuş. Sonunda yeraltındaki dostları, bu özelliği nedeniyle Vidocq'un polisin adamı olmasından kuşkulanmışlar, bu da onun çalışmalarının sonu demekmiş. Lakin M.Henry, böylesine bir yardımcıyı kaybetmek istememiş. 1812 yılında cesur bir adım atarak, poliste suçların önceden önlenmesi için yeni bir şube kurmuş ve 'Surete' adı verilen bu örgütün başına Vidocq'u getirmiş. Böylece eski hırsız, asker ve cezaevi kaçağı, para karşılığında tüm mesaisini suçluların yakalanmasına ve suçların önlenmesine ayıran ilk polis müfettişi olmuş! (Polisken hırsız olanı duyduyduk da, tersi de olmuş demek ki dünyada.) Teşkilatta dört personel varmış, tamamı Vidocq'un cezaevi arkadaşlarıymış. Hususi seçmiş onları. Küçük ofis tutmuşlar, burada tuttukları ''sahtekarlar dosyası'' sayesinde başarıya ulaşıp suçu azaltmışlar. Başarıdan coşan Vidocq, enekli olduğu müfettişlik başarısına güvenip ilk özel dedektiflik bürosunu 1833'te kurmuş. ÖNCELERİ İYİ GİDEN İŞLER, Vidocq'un mişterilerden birine saldırıp, 50 FRANK MANEVİ, 60 FRANK DA MADDİ tazminat ödemeye mahkum edilmesiyle bozulmuş.Birkaç yıl sonra büro, hükümetin yoğun baskısıyla kapatılmış, Vidocq zamanla yoksulluğun kucağına düşmüş ve 1855'te bir fakirler evinde hayata veda etmiş... ''Bir suçlunun yüzünü tümüyle görmeme gerek yok,'' dermiş bu Vidocq, ''gözlerine bakayım yeter!'' Eee, ömrün geçmiş kriminalde, YA NE OLACAĞIDI VİDOK!!?

Her şeyi anlamak mümkün... Her şeyi anlatmak, işte o imkansız...

● **3 Eylül 1928'de doğup 17 Eylül 1975'te ölen Oğuz Haluk Alplaçin, literatürümüze "Hayalet Oğuz'' adıyla geçmiş. Türkçeye çeviri ve derleme olarak yüze yakın kitap kazandıran, Yeşilçam'a yüzlerce senaryo yazan, tüm bu işlerde adını asla kullanmayan Hayalet Oğuz, hayatı boyunca hiçbir eşya sahibi olmamış. Yazdığı filmleri izlemediği gibi, isimlerini bile bilmemiş. Çoğunlukla da elinde bir ingilizce polisiye roman bulunurmuş. Tezer Özlü'nün Eski Bahçe-Eski Sevgi kitabındaki "Hayalet Oğuz'' başlıklı yazıyı okumalara doyamadım. Yaşamının çeyrek yüzyılını elliye yakın dostunun evinde geçiren Hayalet Oğuz, hiç ev almamış, hiç ev kiralamamış. Aylarca konuk olduğu Tezer Özlü, "Onun konukluğu bir kelebek gibiydi'' diyor. Hiçbir zaman "Sıkıldım, acıktım, uykusuzum, yorgunum'' dememiş Hayalet Oğuz. "Oğuz bunalan bir insan değildi. Onun akıl ve mantığı bu tür gereksizlikleri çoktan aşmıştı'' diye anlatıyor Özlü. Hayalet Oğuz, ölmeden dört gece önce Degüstasyon'un kapısında karşılaştığı Ali Poyrazoğlu'nun yanağından makas alıp, "Tatlıhayat kurbanları, gene nereye?'' diye takılmış! Gönlümü ısıtan Hayalet Oğuz ve onu muhteşem anlatan Tezer Özlü'yü rahmetle anar, Poyrazoğlu'na uzun bir ömür dilerim...**

Işık, Doğu'dan yükselir; karanlık, Ortadoğu'dan...

● Yıl 1986. İskenderun'da liseyi bitirmişim, sonradan ''İletişim Fakültesi'' adını alacak Basın Yayın Yüksek Okulu'nu kazanmışım. (İstanbul Üniversitesi) Daha önce sadece yaz tatillerinde geldiğim İstanbul'da hiç arkadaşım yok. Darphane'den dolmuşa binip Beşiktaş'a iniyorum. Kah Boğaz vapuruna binip, kah Yıldız Parkı'na gidip kitap ya da Gırgır, Fırt, Nokta dergilerini okuyorum. Yaş 18, platonik bir 'mektup arkadaşı' dışında sevgilim falan da yok... Beşiktaş o yıl şampiyon olmuş.Çırağan'daki Şeref Stadı'na gidip takımın antrenmanlarını seyretmeyi keşfettim. Efsane Metin Tekin ve arkadaşlarını yakından gördüğüm için mutluyum. Benim gibi düzenli gelen tipler var. Hatta bir grup, kasanın üstüne çilingir sofrası kurup, rakı içerek ve peynir, roka yiyerek antrenman izleme huyu edinmiş. Bazı günler şarap içip, kavun veya karpuz yiyorlar. Takımla ilgili tüm gelişmelere hakimler, kulak misafiri oluyorum. Hangi futbolcu neye yatırım yapmış, hangisi çok çapkın, kim dün Piyalepaşa'da görülmüş, en ince detayına kadar kasaya yatırıyorlar... Gene böyle bir gün, çilingir sofrasında oturanlardan biri, eliyle Ali Gültiken'i gösterdi ve şöyle dedi: ''Şu Ali'ye gıcık oluyorum, kendine hiç bakmıyor!'' Cümlesini takiben de içkisini kafaya dikti. 'Kendine bakmayan' Ali, o zaman ülkenin sayılı idollerinden biri. Eleştiren tip, mesai saatları dahilinde üzüm yiyip alkol alıyor. ''Bu neymiş böyle'' dedim içimden. Hayat çömeziyim henüz, ''Denizde yürüsen, 'Yüzme bilmiyor' derler'' lafından haberim yok. Zamanla yaşayarak öğrendim...

● **Rahmetli anannem Atiye Kartal, bize pek çok bilmece sorardı. Bunlardan bir tanesi de şuydu: "Ey himidi himidi, dün gece bize gelen kim idi?'' Nasıl yer ettiyse, kırk yıldır kafamdan çıkmadı, çıkamadı sırf kafiye olsun diye söylenmiş himidi! (Cevap:Uyku)**

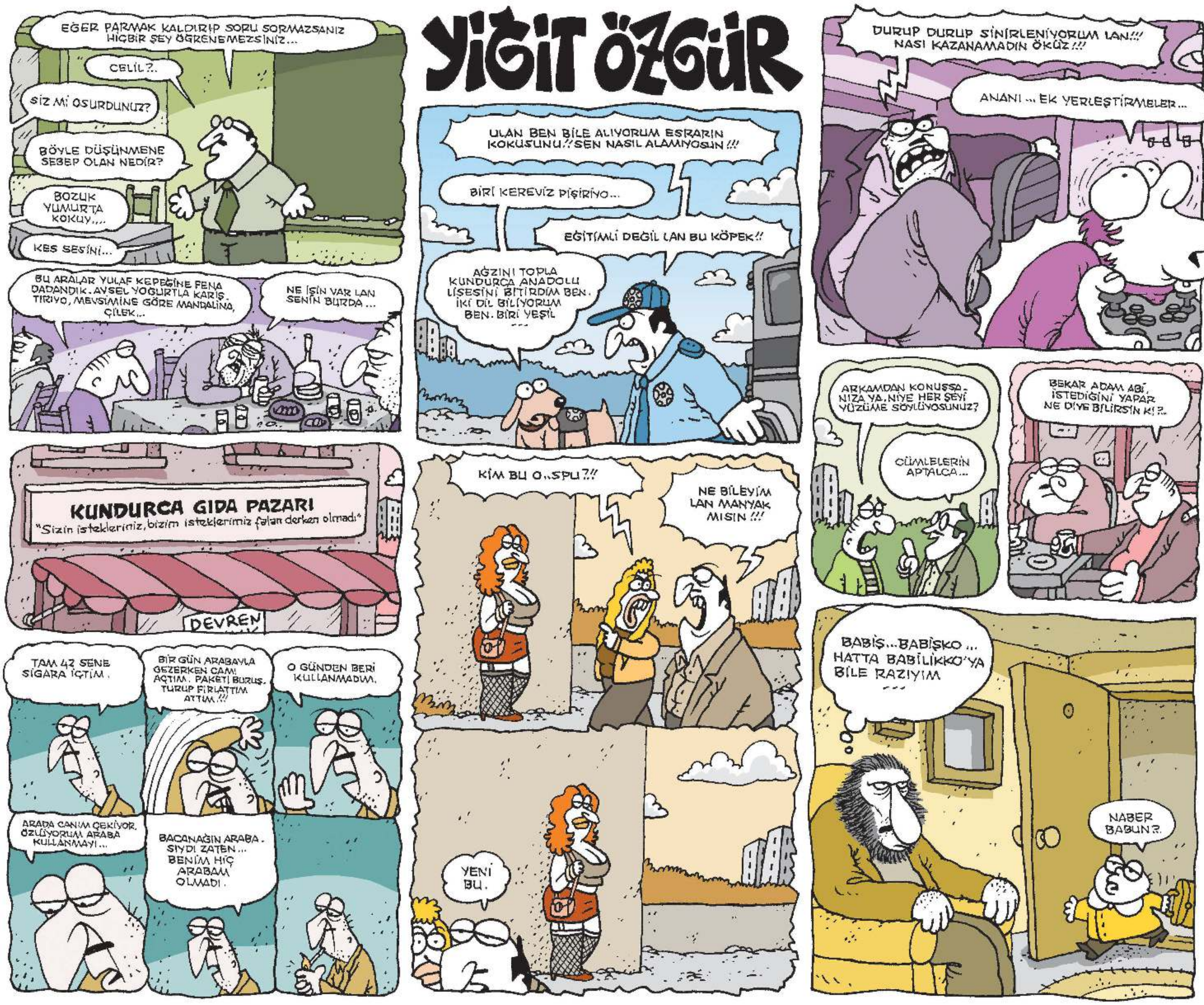
vedatozdemiro@gmail.com

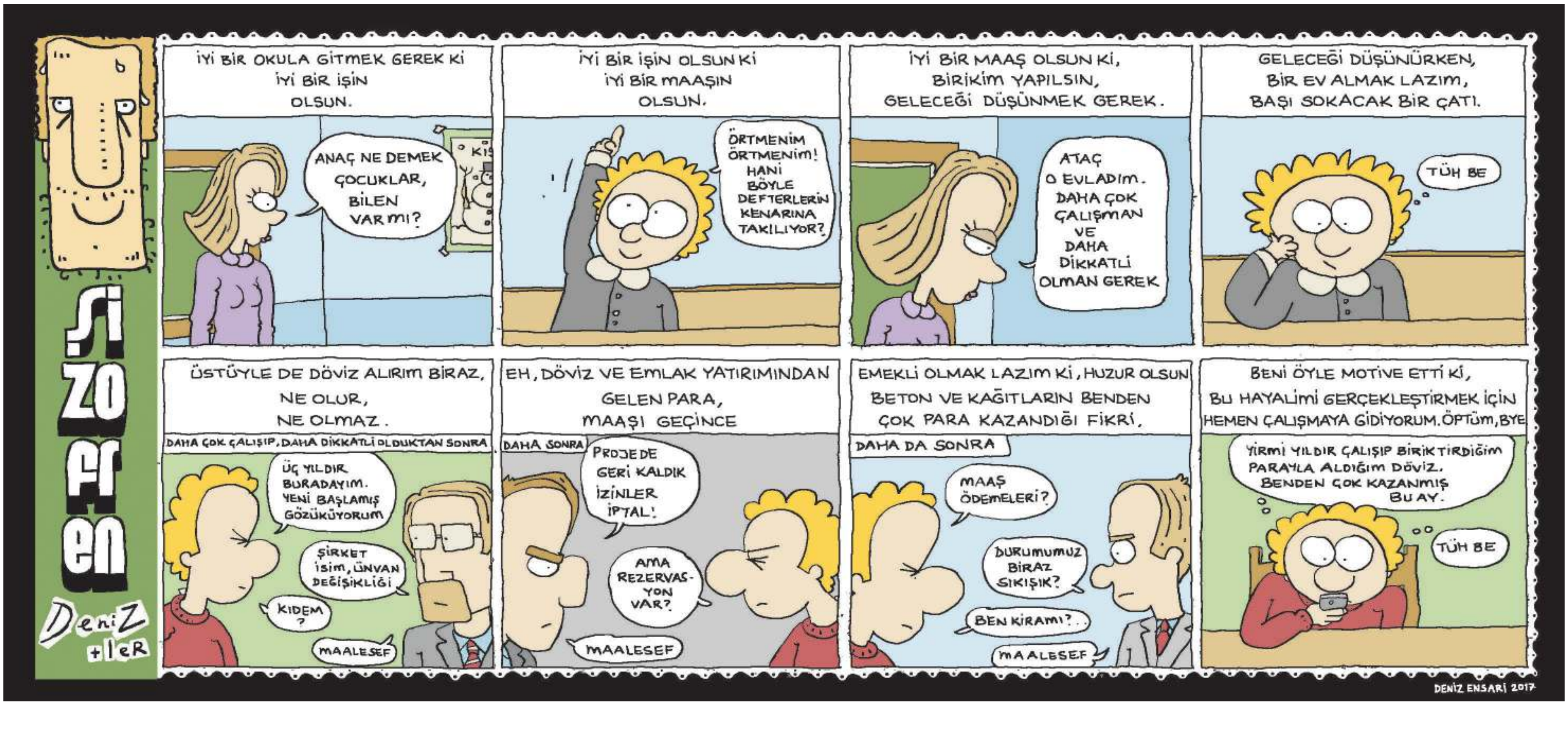

yigit@comic.com

Sarhoş usta tekniği
Cihan Ceylan
Klasik dövüş tekniklerinden sıkılan WON FEI HUNG çok büyük bir dövüş ustası olan, amcasından eğitim almaya karar verir.
Turna tekniği, yılan tekniği nereye kadar arkadaş.
Amcasından öğreneceği yeni tekniklerle yenilmez bir savaşçı olacağına inanan Hung onu görünce adeta yıkılır.
FAKAT BU SABAHTAN AKŞAMA KADAR İÇEN BİR AYYAŞ?!!
SANANE ARKADAŞIM İÇEN İÇER, SEN İÇMİYOSUN DİYE NE?!!
SEN NE ZIPLIYOSUN LAN ORDAN, SANA NOLUYO?!
Karşıt görüşlü gençler arasında gerginlik.
O İÇİYO, BU AYYAŞ... BÖYLE BÖYLE KUTUPLAŞTIRDINIZ ULAN İNSANLARI.
BU MİLLETE SAYGI DUYACAKSINIZ LAN!
EEH KESİN GÜRÜLTÜYÜ, SİZİ Mİ DİNLEYECEĞİZ.
Genç **Won Fei Hung** etkilenmiş gibidir.
O NE TEKMEYDİ BE İHTİYAR, BU YAŞTA BU ÇEVİKLİK... SEN NEYMİŞSİN?!
NE SANDIN YARRO!
SENDEN DERS ALMAYA GELDİM... EN BÜYÜK SAVAŞÇI BEN OLMAK İSTİYORUM.
Normalde tüm ustalar bu ilk teklifi reddeder önce zihinsel olarak gelişmeleri gerektiğini söyleyip öğrenciyi kovalarlar. Ancak sarhoş usta farklıdır teklifi hemen kabul eder ve eğitim başlar.
TEKNİĞİMİN ADI; **HANGİ YENİ BİRA ÇIKARSA ÇIKSIN ŞİŞE EFESTEN ASLA VAZGEÇMEYEN EJDERHA!** DAHA İYİ ANLAYABİLMEK İÇİN ŞUNU Bİ VUR BAKALIM...
Allah sonumuzu hayretsin.
12. birada kafalar iyice betonlaşmıştır.
GLOK GLOK GLOK
...MMHEEH... ARTIK HAZIRSIN EVLAT...
Ve Won Fei Hung ilk dövüşüne çıkar.
ŞŞ BURAYA GEL LAN!.. GE BURİYA GE... GEL LAN BURİYA!!!
GEL ABİ UYMA SARHOŞA YA Bİ TANE VURSAN YARISI BOŞA GİDİCEK HERİF AYAKTA DURAMIYO...
LAN GİT ÖLÜCEN MÖLÜCEN BAŞIMA KALICAN...
Sarhoş usta'nın öğrettiği teknik sayesinde artık **Won Fei** yenilmez bir savaşçıdır. Aslında ortada teknik meknik yoktur sadece içip sataşma vardır ancak asla dövüş olmaz, sarhoşa kimse vurmaz ve Won Fei hiç yenilgi yüzü görmez. Fakat bir gün.
BİRA İLE EN İYİ GİDEN ŞEY ÇUBUK KRAKER! NE VAR LAN NE BAKIYON, İTİRAZIN MI VAR?
SKERİM VALLA ŞİMDİ SENİ DE SENİN KRAKERİNİ DE HAA İT!!
AH!
Bİ SARHOŞU ANCAK BAŞKA Bİ SARHOŞ DÖVER EVLAT! KAÇ!!
uzun süre unutulmadı.
Sarhoş usta ve Won Fei'nin o gün yediği dayak

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Hayvanların padişahı gecedir,/
Simsiyah tüylü gece."

Fazıl Hüsnü Dağlarca

Adam oltayı çekiyor.
Altı yedi tane kıpır kıpır balık. Tek oltada dizili. Güneşte ışıl ışıl parıldıyorlar. Biz, seyredenler, şöyle bir birbirimize de bakıp göz göze gelerek gülümsüyoruz. Korku filmi gibi. Canlıların çırpına çırpına can çekişmelerini gülümseyerek seyreden onlardan daha gelişmiş ruhsuz/duygusuz canlılar. "Onlar anlamıyor ki" Diyen: Olsun. Biz anlıyoruz.

BLADE RUNNER 2049
Çok çok önemsediğim bir randevuya gider gibi epey erken çıktım. (maazallah, bir aksilik maksilik) Sahilden Üsküdar'a yavaş yavaş, duraklaya duraklaya, bakına bakına yürüyorum. Daha vakit var.(yine de sık sık telefonu çıkartıp saatine bakıyorum) Ekim güneşine yatmış, uyur gibi ama yine de gözlerini hafif aralayıp yattıkları yerden gelene geçene mahzun mahzun bakan sokak köpekleri. (belki biri bi şey verir). Sinemaya gidiyorum. Yürüyen merdivenden inince 5 numaralı salon. "Blade Runner 2049"
Film?
Benzerini daha önce hiçbir sinema salonunda hissetmediğim duygular. Yeni şeyler. Yeni, tuhaf şeyler. İşkillenmeler. İç sıkıntıları. Hazlar da. Koltuğa gömülüyorum. Ne oluyor? Hiçbir filmde var olmamış, ilk kez gördüğümüz anlar. Zaman parçaları. Bakışlar, duygu durumları, mekânlar, atmosferler. Çok şaşırdım. Sanki niteliksel bir sıçrama olmuş. Teknolojinin geldiği yerle de ilgili belki biraz,(hem İMAX3D, hem bu derece inandırıcı atmosferler daha önce yapılamıyordu). Ama onlar da açıklayıcı değil. Yetersiz.

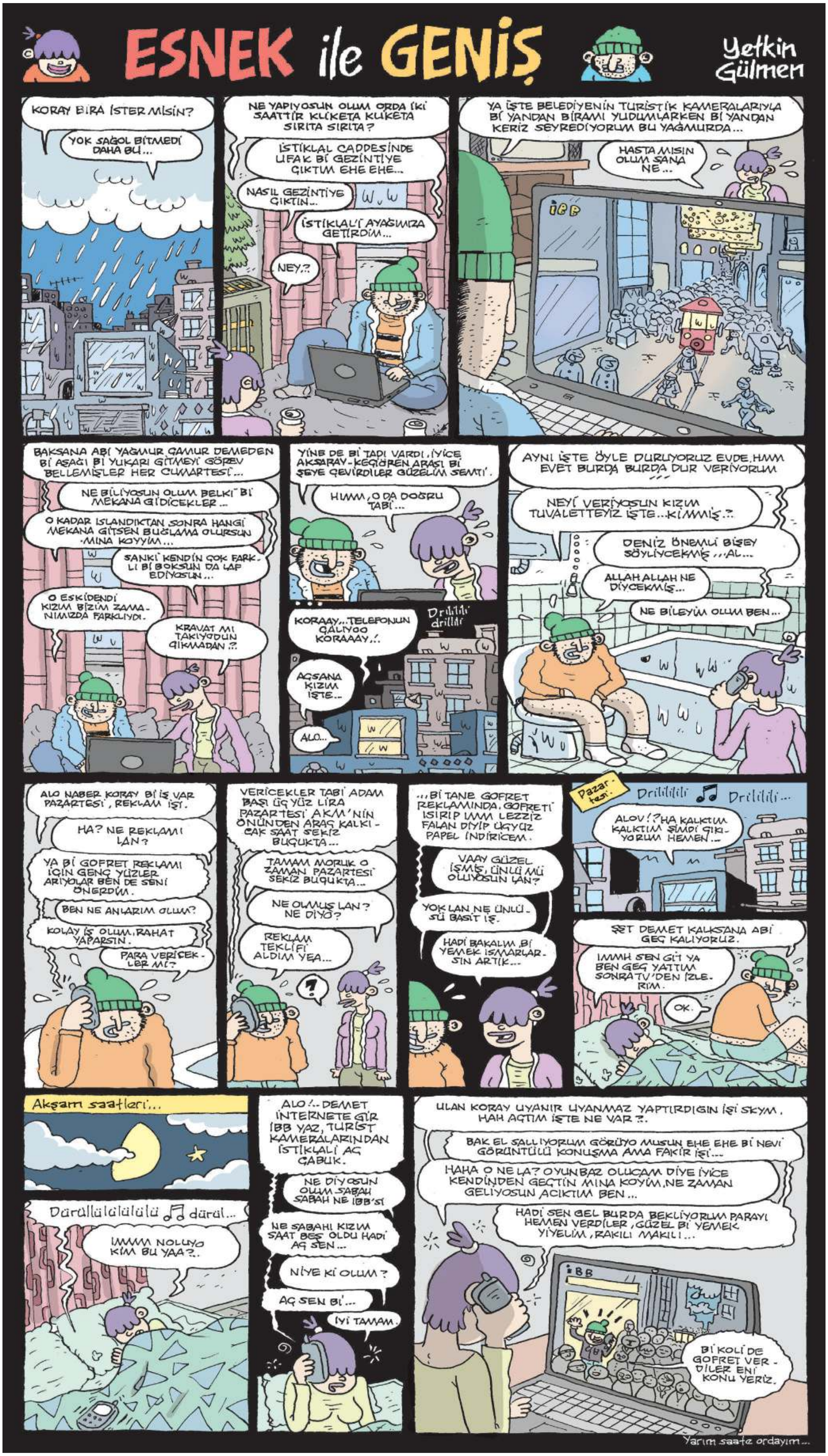
Bir sürü film aynı teknolojiyle yapılıyor. Burada çok daha fazlası var. Olmuş. Bu kadar benzersiz duygular. Hele bir bilimkurguda? Anca sanat filmlerinde olabilecek bir şey. (En son Tarkovski'nin Nostalhgia'sında başıma gelmişti. Sanki daha önce hiç film seyretmemiş gibi olmuş, şaşırmıştım.-- şair, o üstü yıkık, harab katedralin içinde, o su birikintisinin yanına çöktüğünde, o köpek havladığında--)
Yıl İkibinkırkdokuz: dumanlı, tozlu, çamurlu, bozbulanık bir şehir. Kir pas. Kalıcı, kesif bir sis. Gözgözü görmüyor. O korkunç bulanıklığın içinde, tam bir insan da olmayan, (bir anneden doğmamış) insan yapımı bir replikant. Bir android. O zavallı replikant'ın kan dondurucu yalnızlığı. *("Bir kişi bile değilim yalnızlıktan" E. Cansever*) O pis, sislerin pusların ortasında derin, korkunç bir yalnızlık.*(ortalık mad max'den de beter, orda hiç olmazsa, berrak masmavi gökyüzü vardı, az ilerisi dahi görünmüyor*) İkinci sınıf olmanın acısı. Replikant'ın tam bir İnsan olmayışından duyduğu o derin acı. (insan koluna girip, "sittir et, biz olduk ta nooldu, başımız göğe mi erdi, hiç bi fark olmuyo, kafan gene çok karışık oluyo, valla bak, boşuna helak etme kendini, ölümlü dünya" falan demek istiyor) Adı : K. K., kendi türünün (bir zamanlar isyan etmiş) bir alt modellerini bulup bulup öldürüyor. İşi bu. Bir itaatkâr köle. Bir çeşit zenci mahallesinde zenci kovalayan bir zenci polis. Kendi türüne ihanetin vicdan azabı.
O ev. Hele o ev. O zavallı polis K'nın o kanlı günlük işlerini bitirdikten sonra yorgun argın döndüğü ev. O apartmanın tozlu çamurlu kapısı. O kapının ardındaki her yer; bütün merdivenler, bütün koridorlar, girişler, boşluklar evsizlerle dolu. Apartmanın içi kalabalık bir sokak gibi. Çoluklu çocuklu yoksul aileler, yaşlılar, serseriler. Kapısının hemen dışına kadar tıklım tıkış insan dolu o küçücük dairesinde, kendisi kadar bile insan olmayan o hologram kızcağızla yaşadığı yapay aşk. Görmek lazım. Müthiş. Tabii hologram dediysem, daha önceki filmlerde gördüğümüz çeşit, hayalet görünümlü, hafif neonumsu ışıklar yayan, o arkası görünen figürlerden biri falan sanmayın. O denizanası gibi saydam olanlar. Öyle değil. Bu bambaşka. Basbaya enfes bir genç kız. Çok şık giyinmiş. Saydam sayılmaz. Çok çok az, bazen belli belirsiz, hafif bir arkası görünür gibi oluyor. Hepsi o. O da çok çok az. Azıcık görüntü titremeleri falan sadece, çok nadir. Çok kısa kopmalar, donmalar.(sıkı bir regülatörle çözülür o iş) Kız anında kıyafet, saç falan değiştiriyor. Çok da akıllı. Sadık madık. Bir nevi geyşa. Çocuğun sırlarını falan tutmalar, akıllar vermeler. Gaz da veriyor gerekirse. (yaparsın, edersin)Baya bi insan gibi. Ama işte. Elin kolun içinden geçiyor.("mutlu aşk yoktur") Sadece o ilişkiden bile bir film olabilirmiş.*(var zaten gerçi, yok değil,* çok daha basiti *hem, kız sadece bir sesten ibaret--"Her" 2013--)*
"İlk filme yaklaşmış mı?" "ilk filmi geçmiş mi?" Falan mı, filan mı. O çeşit sorular abesle iştigal bence. Abukluk. Ayrı ayrı zamanların işleri. Arada 35 sene var. "İlk Blade Runner, Metropolis'ten iyi miydi? Diye sormak gibi bişey. Teknoloji hızla değişirken. İlk Blade Runner'daki şehrin atmosferi gerçek maketlerle yapılmıştı. Bu İMAX3D. Yalnız, yönetmene bişeyler olmuş.(Denis Villeneuve) Daha önceki filmleri bu filmin yakınına dahi yaklaşamaz. O adamdan bu film nasıl çıkmış. Ben "Arrival" a dahi ayılıp bayılmamıştım. Ki o en iyisi. Ridley Scott kavuğu ona mı devretsin? Bilemiyorum. İşin içinde Ridley Scott olmadan bir film daha yapsın, ondan sonra karar verelim. (filmin yapımcısı Ridley Scott) Ama her nasıl olmuşsa olmuş, gelmiş geçmiş en iyi bilimkurgu filmi ortaya çıkmış. Hakkını da yememek lazım.
Görüntü yönetmeni de olağanüstü. O çöplük sahnesi. O neydi öyle. Zaten kendisi bizatihi bir çöplüğe dönüşmüş olan o bulanık şehrin devasa çöplüğünün üzerinde uçtuğumuz bir sahne var ki. Aklım gitti. Kimi rüyalarımda gördüğüm yerleri hatırlatıyordu. Bilinçaltım yeni kâbuslar için bana çaktırmadan usul usul baya bi malzeme topladı sanıyorum o sahneden.
Filmin en kötü yanı, bana sorarsanız eğer,(sorun herşeyi, çok akıllıca bir davranış) o ilk filmle olan bağlantısı. O işte en kötü.(ilk filme hayranım bu arada) O son yarım saat. Çok zorlama, eklektik duruyor. Başka bir film gibi. O ilk filmle ilgili izahlar mizahlar. Filmi bozuyor. Mahvediyor. Harrison Ford'un başka türlü, bu film için yetersiz oyunculuğu falan. (ilk B. Runner'da çok hoştu, o başka) O ilk iki saatin bütünlüğünü, bütün büyüsünü darmadağın ediyor. Keşke "B. Runner'den esinlenilmiştir" denilip sonu bambaşka bir film yapılsaydı. Yazık. Ticari olarak bu bağlantı gerekiyordu herhalde bu derece büyük bütçeli bir filmde. Herneyse.
Distopik (karanlık gelecek temalı) filmler. Kapitalizmin varsayılan geleceği yani.
Nazım Hikmet, gelecek için şöyle bir vaatte bulunuyordu, "Nikbinlik"(İyimserlik yani) adlı şiirinde: "Güzel günler göreceğiz çocuklar, /güneşli günler/göre-/ -ceğiz... / Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar, /ışıklı maviliklere/ süre-/ -ceğiz..."
O kirli paslı uçan arabanın o bozbulanık, kirli sarımsı karanlığa doğru sürülüşü de geliyor aklıma artık o şiiri her hatırladığımda. İnşallah öyle olmaz.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

BOBO
AAA... NOOLDU BUNA?..
ABİ SORMA YAA... DİŞİ ŞİŞTİ ÇOK AĞRISI VAR YARIN VETERİNERE GİDİCEZ...
RAKI BASSANA DİŞİNE YARINA KADAR.
AAA EVET LAN!
ADAMA BAK TUTMA AĞZIMI! ACIYO DİYOM SANA BAK ISTIRIRIM GÖDÜNÜ! ADAM YAPMA DUR!..
OĞLUM Bİ DUR! AÇ AĞZINI BAK PEYNİR VERİCEM.
SARI PEYNİR MI?
ABİ VALLA RAKI İŞE YARADI GİBİ... DAHA Bİ SAKİNLEŞTİ, BAYGIN BAYGIN BAKIYO... YARINA DAYANSIN DA...
OĞLUM BAK YARIN VETERİNERİN YANINDA BANA ARTİSLİK YAPMA VALLA FENA YAPARIM!..
BEERRP! PEYNİR NOOLDU?..
NAABER LAN? İYİ MİSİN ?HEHEHE
HAREKET YAPMA. HAREKET YAPMA BANA!.. İNDİR O ELİ... ÖNCE O ELİ Bİ İNDİR!..
PAT PAT PAT PAT
NE BAKIYON DİK DİK ARTİS?..
A-AA! TİPE BAK! KULAKLARI FALAN YATIRMALAR...
...İŞTE MEĞER BU GERZEK RAKIDAN SARHOŞ OLMUŞ, TABİİ BEN ANLAMADIM... GECE ACİLDE BENİM KOLU ALÇILADILAR SABAH DA GİTTİK DİŞİNİ ÇEKTİRDİK DENYONUN...
GEÇMİŞ OLSUN ABİ YAA...
ADAM! EVE GİDİNCE BANA ISLAK PAMUK VİRSENE GENE SONRA DA SARI PEYNİR... OHH...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
KORAY BİRA İSTER MİSİN?
YOK SAĞOL BİTMEDİ DAHA BU...
NE YAPIYOSUN OLUM ORDA İKİ SAATTİR KIKETA KIKETA SIRITA SIRITA?
İSTİKLAL CADDESİNDE UFAK Bİ GEZİNTİYE ÇIKTIM EHE EHE...
NASIL GEZİNTİYE ÇIKTIN...
İSTİKLAL'İ AYAĞIMIZA GETİRDİM...
NEY?!
YA İŞTE BELEDİYENİN TURİSTİK KAMERALARIYLA Bİ YANDAN BİRAMI YUDUMLARKEN Bİ YANDAN KERİZ SEYREDİYORUM BU YAĞMURDA...
HASTA MISIN OLUM SANA NE...
BAKSANA ABİ YAĞMUR ÇAMUR DEMEDEN Bİ AŞAĞI Bİ YUKARI GİTMEYİ GÖREV BELLEMİŞLER HER CUMARTESİ...
NE BİLİYOSUN OLUM BELKİ Bİ MEKANA GİDİCEKLER...
O KADAR ISLANDIKTAN SONRA HANGİ MEKANA GİTSEN BUĞLAMA OLURSUN MINA KOYYIM
SANKİ KENDİN ÇOK FARKLI Bİ BOKSUN DA LAF EDİYOSUN...
O ESKİDENDİ KIZIM BİZİM ZAMANIMIZDA FARKLIYDI.
KRAVAT MI TAKIYODUN ÇIKMADAN?!
YİNE DE Bİ TADI VARDI. İYİCE AKSARAY-KEÇİÖREN ARASI Bİ ŞEYE ÇEVİRDİLER GÜZELİM SEMTİ.
HIMM, O DA DOĞRU TABİ...
KORAAY... TELEFONUN ÇALIYOO KORAAAY!..
Drilililí drilili
AÇSANA KIZIM İŞTE...
ALO...
AYNI İŞTE ÖYLE DURUYORUZ EVDE. HMM EVET BURDA BURDA DUR VERİYORUM
NEYİ VERİYOSUN KIZIM TUVALETTEYİZ İŞTE... KİMMİŞ?!
DENİZ ÖNEMLİ BİŞEY SÖYLİYCEKMİŞ... AL...
ALLAH ALLAH NE DİYCEKMİŞ...
NE BİLEYİM OLUM BEN...
ALO NABER KORAY Bİ İŞ VAR PAZARTESİ, REKLAM İŞİ.
HA? NE REKLAMI LAN?
YA Bİ GOFRET REKLAMI İÇİN GENÇ YÜZLER ARIYOLAR BEN DE SENİ ÖNERDİM.
BEN NE ANLARIM OLUM?
KOLAY İŞ OLUM, RAHAT YAPARSIN.
PARA VERİCEKLER Mİ?
VERİCEKLER TABİ ADAM BAŞI ÜÇ YÜZ LİRA PAZARTESİ AKM'NİN ÖNÜNDEN ARAÇ KALKICAK SAAT SEKİZ BUÇUKTA...
TAMAM MORUK O ZAMAN PAZARTESİ SEKİZ BUÇUKTA...
NE OLMUŞ LAN? NE DİYO?
REKLAM TEKLİFİ ALDIM YEA...
?
...Bİ TANE GOFRET REKLAMINDA, GOFRETİ ISIRIP IMM LEZZİZ FALAN DİYİP ÜÇYÜZ PAPEL İNDİRİCEM.
VAAY GÜZEL İŞMİŞ, ÜNLÜ MÜ OLUYOSUN LAN?
YOK LAN NE ÜNLÜSÜ BASİT İŞ.
HADİ BAKALIM Bİ YEMEK ISMARLARSIN ARTIK...
Pazartesi
Drilililili Drilililili...
ALOV!? HA KALKTIM KALKTIM ŞİMDİ ÇIKIYORUM HEMEN...
ŞŞT DEMET KALKSANA ABİ GEÇ KALIYORUZ.
IMMH SEN Gİ' YA BEN GEÇ YATTIM SONRA TV'DEN İZLERİM.
OK.
Akşam saatleri...
Dürüllülülülülü dürül...
IMMM NOLUYO KIM BU YAA?..
ALO!.. DEMET İNTERNETE GİR İBB YAZ, TURİST KAMERALARINDAN İSTİKLAL'İ AÇ ÇABUK.
NE DİYOSUN OLUM SABAH SABAH NE İBB'Sİ
NE SABAHI KIZIM SAAT BEŞ OLDU HADİ AÇ SEN...
NİYE Kİ OLUM?
AÇ SEN Bİ...
İYİ TAMAM.
ULAN KORAY UYANIR UYANMAZ YAPTIRDIĞIN İŞİ SKYM, HAH AÇTIM İŞTE NE VAR?!
BAK EL SALLIYORUM GÖRÜYO MUSUN EHE EHE Bİ NEVİ GÖRÜNTÜLÜ KONUŞMA AMA FAKİR İŞİ...
HAHA O NE LA? OYUNBAZ OLUCAM DİYE İYİCE KENDİNDEN GEÇTİN MINA KOYIM. NE ZAMAN GELİYOSUN ACIKTIM BEN...
HADİ SEN GEL BURDA BEKLİYORUM PARAYI HEMEN VERDİLER, GÜZEL Bİ YEMEK YİYELİM, RAKILI MAKILI...
Bİ KOLİ DE GOFRET VERDİLER ENİ KONU YERİZ.
Yarım saate ordayım...

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

akıl fikir ofisi

* Geçen hafta Vegas'a gittim, etrafı kadınlarla çevrili Adnan Oktar'ı gördüm hemen peşine takıldım, neticede çölün ortasında vatandaşıma rastlamışım, yol sorarım, iz sorarım, en kötü gider Türkçe konuşurum. Tam "Ulan bunlar neden maşallah, inşallah demiyorlar?" diye merak ediyordum ki herif meğer Adnan değil Dan Bilzerian'mış. Ona sadece hello dedim devam ettim.

* Şimdi bazı ecnebi memleketlerin şehirlerinde "Küçük İtalya, Küçük Varşova, Küçük Şangay" gibi mahalleler oluyor. Ben de hatta bir seferinde Küçük Kütahya'ya gittim, gerçekten de küçük bir yerdi, bütün görülmesi gereken yerlerini gezmek, saat tuttum, on altı dakika sürdü. "Küçüğü böyleyse büyüğü nasıldır," diye düşünürken zaten orada olduğumu fark ettim.

* Geçen ay Venedik'e gittim, yarım saat hayran hayran seyrettim hiç "Yea buraları da su basmış, tesisatı iyi döşememişler," esprisi yapmayan bir Türk turist kafilesini. Dayanamadım gidip sordum, aralarında yapan olmuş mu diye, "Olmadı," diye yemin ettiler, ben de rehbere, tur operatörüne hiç çaktırmadan, sanki o turu almışım gibi aralarına karıştım; bir aydır çok kafa dengi, Venedik'te "Tesisatçı lazım," Pisa'da "Malzemeden çalmışlar," esprileri yapmayan insanlarla o şehir senin, bu şehir benim geziyorum. Allah sizi inandırsın, Berlin'de Almanları gösterip "Asıl turist bunlar yeah," diyen bile olmadı. Allahım, sanırım hayatım böyle geçecek. Yani en azından turlarına para vermediğim anlaşılana kadar.

* Dünyanın en pahalıya patlayan içinde kalmış çocukluk hevesi Miniatürk. Resmen biri çocukken oyuncağı olmadı diye aldılar lego setini, oyuncaklı trenleri falan da şehrin ortasına koydular. Hiçbir anlamlı faydası yok. Sultanahmet camiinin, üstelik kötü yapılmış maketini inceleyene kadar, atlar bir taksiye gider Suktanahmet'in kendisini incelerim. Gerçi Haliç'ten Sultanahmet'e, Sultanahmet'ten Beyoğlu'na gidecek taksiciyi nereden bulacaksın o da ayrı mesele ki o meseleyi geçen hafta diğer sütunda yazmıştım.

* Peki, Miniatürk'ün müze dükkânından aldığımız maketler asıl binayı mı yoksa maketini mi temsil ediyor? Bence çok derin ve anlamlı bir şey. Temsilception.

* Bazen yatmadan önce uzun uzun acaba bir jimnastikçi beni dövebilir mi dövemez mi diye düşünüyorum. Önce kütlem daha büyük olduğu için jimnastikçiyi çok fena dövebilirmişim gibi geliyor ama sonra kıvraklıklarını kullanarak beni Jackie Chan gibi dövüp ağzımı burnumu kırma ihtimallerini düşünüyorum uykularım kaçıyor. Tam olarak emin olamasam da bahis oynatsalar kendime oynamam, onu söyleyeyim. Aramızda kalsın jimnastikçi ve hatta herhangi bir spor federasyonundan lisanslı normal olarak beni çok kötü dövebilir. Ha tabii ki buna satranç federasyonu dahil değil ama şimdi eğri oturup doğru konuşalım, yeri geldiğinde jimnastikçiden dayak yiyecek olma fikri insanı üzüyor. Yani ne bileyim, yarım saat önce kulplu beygir üzerinde dönen, minderde fiyonk çeviren adam beni de basbayağı fiyonk gibi çevirebilir, bu bir dram değil de nedir?

* Bence Kafka'nın ömrü yetseydi, tek bir hat üzerinde gidip gelen bir trenden bir türlü inemeyen bir adamın novellasını da yazardı. Ha ama o zaman ne olurdu, bugün en az bir tane "İnemeyenler" diye dergi çıkar, Kafka'nın portresinin altında "Biz hangi istasyonda ineceğimizi de unuttuk ki artık?" yazan t-shirtler satılır, kitapta olmamasına rağmen "bindiğin istasyonda inebilsen bile, o istasyon artık başka bir yerdir be yeğen," gibi aforizmalar sosyal medya sayfalarımızı süslerdi. İyi ki yazmamış anasını satayım.

* Angelina Jolie de tutti frutti gibi çocuk yaptı arkadaş. Birini Bangladeş'ten, berikini Sri Lanka'dan, diğerini Kamboçya'dan falan ayrı ayrı evlat edinip durdu. Eyvallah da işte böyle olunca resmen her renkten dondurma isteyen açgözlü velet gibi olmadı mı? Hayır senin yanında yörende evlat edinecek kimse yok mu? Var. Evlatlığı bile ithal kadının. Ayrıca Amerikalı gidip hadi Bangladeş'i falan -aziz ve muhterem Bangladeş halkı darılmasın ama- geçiyorum ama Güney Kore'den, hani şu Samsung'u yapıp elimize veren ülkeden evlat ediniyor da hadi Bangladeş'i yine es geçiyorum, Güney Koreli niye hiç gidip Amerika'dan evlat edinmiyor? İlla Angelina Jolie gibi çeşit isteyenler varsa bunun bir erasmus gibi exchange'i, evlatlık değişim programı falan olsun bari.

* Geçen yıl Avusturya'ya gittim, dönemin dışişleri bakanıyla barda tanışıp fikir teatisinde bulunduk (Kayınbiraderimin adamı gösterip "Bak bu Avusturya dışişleri bakanı," demesiyle başlayan ve benim adamın yanına gidip beraber selfie çektirmem şeklinde sonlanan bir fikir teatisi). O zaman dedim "Bu adam ileride başbakan olacak, yazın bunu bir kenara," diye. Yani bir yandan daha 28 yaşındayken eşeği dışişleri bakanı yapsan o da başbakan olur günün birinde de ben bu kadar erken beklemiyordum, valla herif dün seçimi kazandı, şimdi basbayağı başbakan olacak. Hadi Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşta sokakta misket oynamayı anlıyorum, neticede tekrarlanacak bir başarı değil, fethedilmiş bitmiş, misket oynamakta bir sıkıntı yok da, Sebastian Kurz'un başbakan olduğu yaşta ben dergide çorapla top oynuyordum bunu ne yapacağız?

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BÖYLE DUDAK GÖRÜLMEDİ

Yakın arkadaşıyla birlikte akşamüstü dört civarında oturmuştu içki masasına. Yoğun iş yaşamı yüzünden bu saatlerde kurulan masalara pek alışık olmadığından büyük bir coşku yaşıyordu Hakan. Hayat böyle güzeldi işte! Yaşadığı coşkudan olacak, hiç âdeti olmadığı halde, Sarıyer'i, Boğaz'ı, balıkçıları, oturdukları mekânda çalan müzikleri, havada sinsi birer esnafa dönüşmüş martıları ve hatta etrafta başıboş dolanan köpekleri bile övüyordu arkadaşına. Böyledir Hakan, coşkuyu buldu mu zamanı geçmiş, yaşlı bir şair gibi kaliteyi düşürmekten çekinmez. Plana göre, insan gibi oturup akşam sekiz civarı insan gibi kalkacak, erken gitmenin gururuyla eve varacaktı. Fakat vakit hızla ilerlerken mekândan aldığı keyif artınca, kalkma saatini birazcık esnetmenin (bir kere gelinen şu dünyada) çok da önemli olmadığıyla ilgili güzel düşüncelere ulaştı. Böylelikle, saat sekize doğru eşinden gelen ilk telefonun baskı unsurları içermemesinden de güç alarak bir süre daha oturma karar verdi. Evi zaten Sarıyer'deydi ve tehdit dozu yüklenmiş ikinci bir telefon alması halinde eve ulaşması yarım saatini bile almazdı. İkinci telefon geldiğinde hemen kalkarsa, eve vardığında büyümeye meyilli sıkıntıdan ufak bir hareketle sıyrılması ve yara almadan evlilik dünyasına devam etmesi mümkün olacaktı.

Saat dokuza doğru geldi ikinci telefon, ama evden değil; Taksim'de "gece daha yeni başlıyor" fikrine ulaşmış bazı arkadaşlardan. Karşısında oturan arkadaşı Fırat'a baktı Hakan. Kaygan bir ses tonuyla, "Valla ben giderim, ama senin eve gitmen gerekiyorsa git yani, bana hiç bakma, sen bilirsin..." dedi Fırat. Böyledir Fırat, karşısındakini mantığa davet eder gibi yapan, ama bir yandan da alttan kısık ateşler yakan değişik bir ses tonuna sahiptir. O an için yaşadığı gerçeklikle (ev), arzuladığı (Taksim) arasında iki üç saniye kadar gidip geldi Hakan. Alkolün mantığını iyice gevşettiği o iki üç saniyenin sonunda, sanki dillendirmeye korkuyormuş gibi, "hadi yürü gidelim" anlamında bir el hareketi yaptı. Ardından kendi el hareketinden cesaretlenmiş gibi, "Yürü gidelim abi, ayda yılda bir çıkıyoruz zaten..." dediğinde, Boğaz'dan geçen bir geminin korna sesi duyuldu. Balıkçılar sanki bir fırtına yaklaşıyormuş gibi gökyüzüne baktı. Martılar çığlık çığlığa havalandı. Balıkçıların, gemicilerin ve tabiatın uyarılarını duymayan Hakan, verdiği kararın coşkusundaydı: "Nolcak ya iki bira içer kaçarım." Başıboş köpekler birbiri ardına havlamaya başladı.

Saat ona doğru geldi üçüncü telefon, ama karısından değil; "Baba eve ne zaman geleceksin?" diye soran oğlu Tuna'dan. Telefonu açarken karısı için hazırda beklettiği yuvarlak kelimeler, karşısında oğlunu bulunca boğazında düğümlendi Hakan'ın. Belirgin bir cevabı olmadığından soruya soruyla karşılık verdi: "Napıyosun oğlum, hâlâ uyumadın mı sen?" Tuna, yetişkin dünyasına ait bu garip oyalama taktiğini anlamadığından ya da belki babasının dünyadaki bütün soruların cevabını bildiğine inandığından kendi sorusunda ısrar etti: "Baba eve ne zaman geleceksin?" Evden 20 kilometre uzakta olan Hakan, *"Yarım saat sonra kalksam + direkt taksiye atlasam = Bir saatte evde olurum"* formülüne güvenerek nihayet bir cevaba ulaştı. "Bir saat sonra gelirim oğlum, yat sen, ben gelince seni öperim." Zamanı henüz bira cinsinden hesaplamasını bilmeyen

Tuna babasına hemen inandı.

Hakan'ın sonradan karısından öğreneceği üzere 6 yaşındaki Tuna antrede oturup kapıya gözünü dikerek beklemiş babasını. Bekleme süresi uzadıkça başlarda sevimli duran bu eylem yavaş yavaş trajik bir hal almış. Babanın bir türlü açmadığı o kapı, annenin gözünde evladı için travmaya açılan başka bir kapıya dönüşmüş. Kahraman baba bir türlü gelmeyince ağlamaya başlamış Tuna. Ah Hakan! Bu trajedi yaşanırken Taksim'de yeni formüllerin peşinde hâlâ bira yuvarlayan Hakan! İşte bu olmadı Hakan! Bir çocuk babasını beklerken ağladığında insanlık tarihini büyüten bütün kahramanlar ölür. 60'lardan Fred Çakmaktaş ve Jetgiller, 70'lerden Vikingler ve Arı Maya, 80'lerden Casper ve Tsubasa, 90'lardan Hugo ve Power Rangers , 2000'lerden Fineas ve Förb devrime yürür.

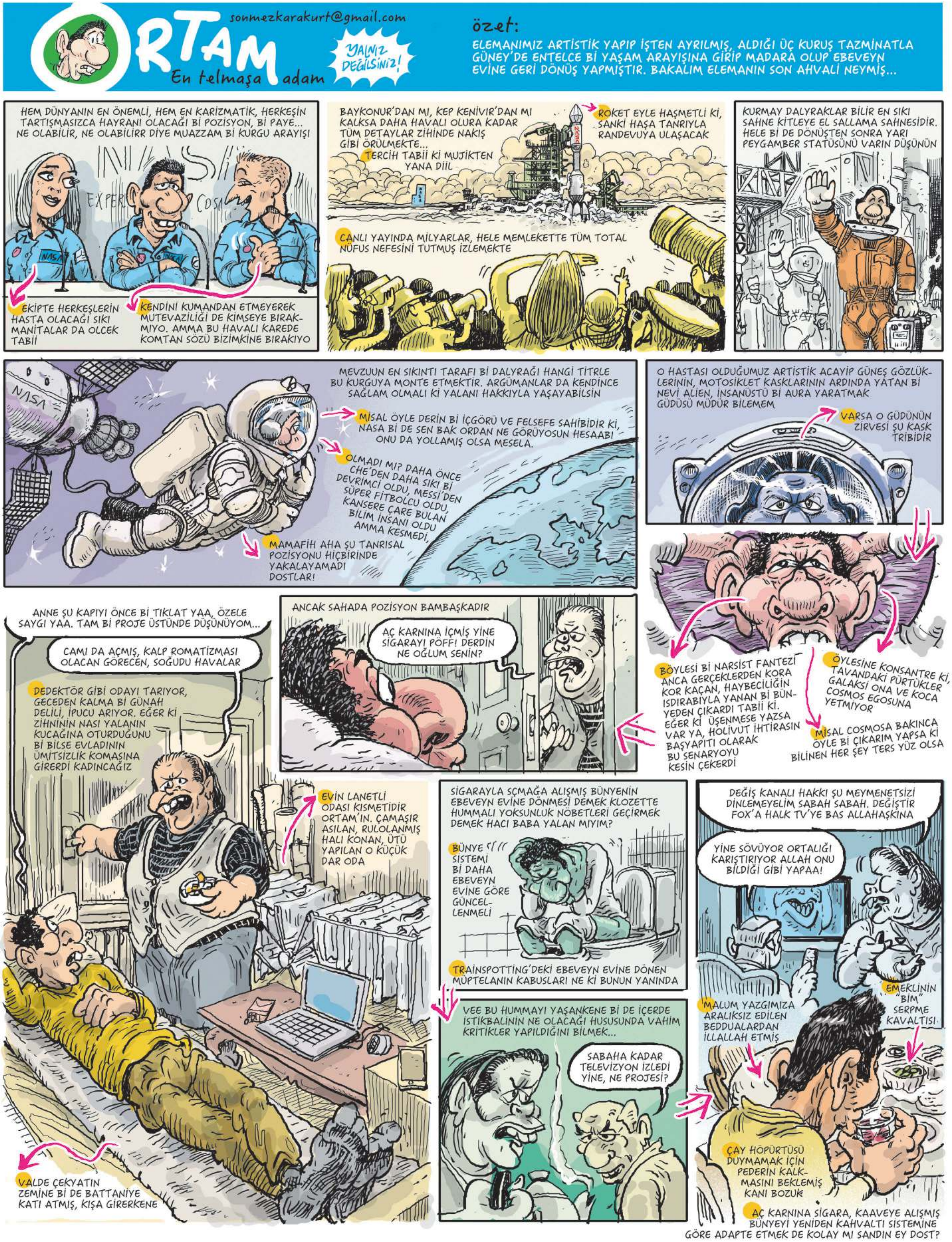
Saat onbir civarı eve dönme kararlılığı yaşayan Hakan, mekân değiştiren arkadaşlarının, "Lan çoktan uyumuştur Tuna, kalkarız bir saat sonra" telkinlerine yenildi. Sarıyer'de rakıyla başlayıp Taksim'de birayla devam eden günü yaşama arzusu, "çoktan uyumuş" bir evladın yanaklarını çok uzaklardan öptü. Alkol tarihinde bu kadar uzayabilen (20 kilometre) bir dudak daha yoktur. Sonrasında biralara, ardından kokoreçe ve zaman kavramının kaybolduğu bir boşlukta çorbaya kadar uzanan çok yetenekli dudaklardı bunlar.

Gün sabaha devriliyor. "Çoktan uyumuş" olan Tuna dört saat sonra servise binip bu ülkenin aydınlık geleceği için okula gidecek. Hakan nihayet taksiye bindi. İstikamet bu travmatik gecenin başlangıcı olan Sarıyer. Yolculuğun sonunda yaklaşık 50 liraya ulaşacak taksimetre henüz 5.20'yi gösterirken sızdı Hakan. Adresi sadece "Sarıyer" olarak alabilen Taksici, tam adres için uyandırdığı bu sarhoş adamdan net bir cevap alamadı. Bulundukları yeri bir türlü çıkaramıyordu Hakan. Yanlış yollara girildikçe dara düşen bir navigasyon cihazı gibi rota hesaplamaya çalışıyor ama başaramıyordu. "Nerdeyiz abi şu an?" diye sorduğunda, karşısında yükselen gökdelenler kadar net bir cevap geldi: "Maslak." Eve varıncaya kadar uyanık kalmaya gayret etti. Maslak'ı tanıyamayan bir insan olarak, ayık bir ses tonuyla "buyrun" diyerek parayı düzgünce uzatmayı, sızmasının ayıbını kapatmak için "üstü kalsın" anlamında "teşekkürler" demeyi ve kapıyı yavaşça kapatmayı başardı. Aferin Hakan, iyi bir çocuksun sen. Sabahın dördünde "iyi akşamlar" dileyecek kadar da nazik.

Dudaklarından saatler sonra eve ulaşan Hakan, sessizce eve girip yatağa süzülerek karısını uyandırmamayı ve böylelikle "kaçta geldin?" sorusuna vereceği cevabı iki saat kadar öne çekebilmeyi planlıyordu. Başardı da. Arada bir yaşanan bu sessiz süzülmeler sonrası, Taksim-Sarıyer arası yerel saat farkından (GMT-2) daha önce de yararlanmıştı. Tuna'nın kapı önünde yarattığı trajediden henüz haberi olmadığından en az taksideki kadar rahat sızdı. Fakat ne yazık ki bir gecede beş mekân dolaşmanın finali her zaman yatakta son bulmuyor. Sabah altıya doğru bulantıyla uyandı. Geceyi bilinç düzeyinde kapatmıştı ama Sarıyer-Taksim hattında yaşadığı coşku midesinde tüm görkemiyle devam ediyordu. Kötü finalin bütün emareleriyle banyoya gitti. Klozete oturup belki geçer diye bekledi ama maalesef belirtiler boğum boğum yukarı yürüyordu. Ah be Hakan! Bak ne hallere düştün! Her sabah oturduğun bu klozet şimdi sana diz çöktürüyor. Biralara, kokoreçlere, çorbalara uzattığın dudaklarını şimdi klozete uzatıyorsun. Sessiz olmaya gayret etti Hakan, ama ne yazık ki beceremedi. Karısı yattığı yerden gözlerini açarken, Tuna yatağında huzursuzca kıpırdandı. Uyu sen Tuna, gelen seslere aldırma. Babacık mideyi bozmuş. Toparlar yarına.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 19 EKİM 2017 | Sayı: 529
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

sonmezkarakurt@gmail.com
ORTAM
En telmaşa adam
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMANIMIZ ARTİSTİK YAPIP İŞTEN AYRILMIŞ, ALDIĞI ÜÇ KURUŞ TAZMİNATLA GÜNEY'DE ENTELCE Bİ YAŞAM ARAYIŞINA GİRİP MADARA OLUP EBEVEYN EVİNE GERİ DÖNÜŞ YAPMIŞTIR. BAKALIM ELEMANIN SON AHVALİ NEYMİŞ...
HEM DÜNYANIN EN ÖNEMLİ, HEM EN KARİZMATİK, HERKEŞİN TARTIŞMASIZCA HAYRANI OLACAĞI Bİ POZİSYON, Bİ PAYE... NE OLABİLİR, NE OLABİLİRR DİYE MUAZZAM Bİ KURGU ARAYIŞI
NASA
EXPER
COSA
EKİPTE HERKEŞLERİN HASTA OLACAĞI SIKI MANİTALAR DA OLCEK TABİİ
KENDİNİ KUMANDAN ETMEYEREK MÜTEVAZİLİĞİ DE KİMSEYE BIRAKMIYO. AMMA BU HAVALI KAREDE KOMTAN SÖZÜ BİZİMKİNE BIRAKIYO
BAYKONUR'DAN MI, KEP KENİVIR'DAN MI KALKSA DAHA HAVALI OLURA KADAR TÜM DETAYLAR ZİHİNDE NAKIŞ GİBİ ÖRÜLMEKTE...
TERCİH TABİİ Kİ MUJİKTEN YANA DİİL
ROKET EYLE HAŞMETLİ Kİ, SANKİ HAŞA TANRIYLA RANDEVUYA ULAŞACAK
CANLI YAYINDA MİLYARLAR, HELE MEMLEKETTE TÜM TOTAL NÜFUS NEFESİNİ TUTMUŞ İZLEMEKTE
KURMAY DALYRAKLAR BİLİR EN SIKI SAHNE KİTLEYE EL SALLAMA SAHNESİDİR. HELE Bİ DE DÖNÜŞTEN SONRA YARI PEYGAMBER STATÜSÜNÜ VARIN DÜŞÜNÜN
MEVZUUN EN SIKINTI TARAFI Bİ DALYRAĞI HANGİ TİTRLE BU KURGUYA MONTE ETMEKTİR. ARGÜMANLAR DA KENDİNCE SAĞLAM OLMALI Kİ YALANI HAKKIYLA YAŞAYABİLSİN
MİSAL ÖYLE DERİN Bİ İÇGÖRÜ VE FELSEFE SAHİBİDİR Kİ, NASA Bİ DE SEN BAK ORDAN NE GÖRÜYOSUN HESAABI ONU DA YOLLAMIŞ OLSA MESELA
OLMADI MI? DAHA ÖNCE CHE'DEN DAHA SIKI Bİ DEVRİMCİ OLDU, MESSİ'DEN SÜPER FITBOLCU OLDU, KANSERE ÇARE BULAN BİLİM İNSANI OLDU AMMA KESMEDİ,
MAMAFİH AHA ŞU TANRISAL POZİSYONU HİÇBİRİNDE YAKALAYAMADI DOSTLAR!
O HASTASI OLDUĞUMUZ ARTİSTİK ACAYİP GÜNEŞ GÖZLÜKLERİNİN, MOTOSİKLET KASKLARININ ARDINDA YATAN Bİ NEVİ ALİEN, İNSANÜSTÜ Bİ AURA YARATMAK GÜDÜSÜ MÜDÜR BİLEMEM
VARSA O GÜDÜNÜN ZİRVESİ ŞU KASK TRİBİDİR
BÖYLESİ Bİ NARSİST FANTEZİ ANCA GERÇEKLERDEN KORA KOR KAÇAN, HAYBECİLİĞİN ISDIRABIYLA YANAN Bİ BÜNYEDEN ÇIKARDI TABİİ Kİ. EĞER Kİ ÜŞENMESE YAZSA VAR YA, HOLİVUT İHTİRASIN BAŞYAPITI OLARAK BU SENARYOYU KESİN ÇEKERDİ
ÖYLESİNE KONSANTRE Kİ, TAVANDAKİ PÜRTÜKLER GALAKSİ ONA VE KOCA COSMOS EGOSUNA YETMİYOR
MİSAL COSMOSA BAKINCA ÖYLE Bİ ÇIKARIM YAPSA Kİ BİLİNEN HER ŞEY TERS YÜZ OLSA
ANNE ŞU KAPIYI ÖNCE Bİ TIKLAT YAA, ÖZELE SAYGI YAA. TAM Bİ PROJE ÜSTÜNDE DÜŞÜNÜYOM...
CAMI DA AÇMIŞ, KALP ROMATİZMASI OLACAN GÖRECEN, SOĞUDU HAVALAR
DEDEKTÖR GİBİ ODAYI TARIYOR, GECEDEN KALMA Bİ GÜNAH DELİLİ, İPUCU ARIYOR. EĞER Kİ ZİHNİNİN NASI YALANIN KUCAĞINA OTURDUĞUNU Bİ BİLSE EVLADININ ÜMİTSİZLİK KOMASINA GİRERDİ KADINCAĞIZ
ANCAK SAHADA POZİSYON BAMBAŞKADIR
AÇ KARNINA İÇMİŞ YİNE SİGARAYI PÖFF! DERDİN NE OĞLUM SENİN?
EVİN LANETLİ ODASI KISMETİDİR ORTAM'IN. ÇAMAŞIR ASILAN, RULOLANMIŞ HALI KONAN, ÜTÜ YAPILAN O KÜÇÜK DAR ODA
VALDE ÇEKYATIN ZEMİNE Bİ DE BATTANİYE KATI ATMIŞ, KIŞA GİRERKENE
SİGARAYLA SÇMAĞA ALIŞMIŞ BÜNYENİN EBEVEYN EVİNE DÖNMESİ DEMEK KLOZETTE HUMMALI YOKSUNLUK NÖBETLERİ GEÇİRMEK DEMEK HACI BABA YALAN MIYIM?
BÜNYE SİSTEMİ Bİ DAHA EBEVEYN EVİNE GÖRE GÜNCELLENMELİ
TRAINSPOTTING'DEKİ EBEVEYN EVİNE DÖNEN MÜPTELANIN KABUSLARI NE Kİ BUNUN YANINDA
VEE BU HUMMAYI YAŞANKENE Bİ DE İÇERDE İSTİKBALİNİN NE OLACAĞI HUSUSUNDA VAHİM KRİTİKLER YAPILDIĞINI BİLMEK...
SABAHA KADAR TELEVİZYON İZLEDİ YİNE, NE PROJESİ?
DEĞİŞ KANALI HAKKI ŞU MEYMENETSİZİ DİNLEMEYELİM SABAH SABAH. DEĞİŞTİR FOX'A HALK TV'YE BAS ALLAHAŞKINA
YİNE SÖVÜYOR ORTALIĞI KARIŞTIRIYOR ALLAH ONU BİLDİĞİ GİBİ YAPAA!
MALUM YAZGIMIZA ARALIKSIZ EDİLEN BEDDUALARDAN İLLALLAH ETMİŞ
EMEKLİNİN "BİM" SERPME KAVALTISI
ÇAY HÖPÜRTÜSÜ DUYMAMAK İÇİN PEDERİN KALKMASINI BEKLEMİŞ KANI BOZUK
AÇ KARNINA SİGARA, KAAVEYE ALIŞMIŞ BÜNYEYİ YENİDEN KAHVALTI SİSTEMİNE GÖRE ADAPTE ETMEK DE KOLAY MI SANDIN EY DOST?

26 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2017/43 No: 530
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

AKP sözcüsü Mahir Ünal, belediye başkanlarına uygulanan istifa baskısına açıklık getirdi:
"Ak Parti siyasetçisi sandıkla gelir sandıkla gider ama işlerini istişare ile görür."

KAÇ YIL OLDU?
FIRAT BUDACI

Tayyip Erdoğan, İstanbul Milletvekili Harun Karaca'nın kızının düğününde istediği çocuk sayısını 5'e çıkardıktan sonra, "Allah ne verdiyse," diye coşalı **5 yıl,**

Nefise Karatay, büyük oyuncuların role hazırlanma hikâyelerinden etkilenerek rol alacağı bir dizi için otopsi izlemeye kalkışınca, bayılarak küçük oyunculuktan devam edeli **8 yıl,**

Muhtar adayı Süleyman Sevindik, seçmenlere ücretsiz mezar sözü vererek vaadini öbür dünyaya taşıyalı 8 **yıl, (Süleyman Sevindik seçimi kazandı.)**

"Kuzum" diye hitap ettiği sevgilisine sürpriz evlilik teklifinde bulunmak isteyen Emre Belözoğlu, planı için aradığı kuzuyu bulamayınca bir koyunu kucaklayarak evlenme teklif edeli **9 yıl,**

Albümlerinde genelde mevcut şarkılarla idare eden Safiye Soyman, "Bir de Benden Dinleyin" ve "Yine Benden Dinleyin" albümlerinin ardından finali, "Herkes Dinlesin"le koyalı **9 yıl,**

Manken Tuğba Altıntop, Savaş Ay'ın "Kim var sevdiğin şair?" sorusuna, "Fahir Atakoğlu? Yok yok o değil? Hah Ataoğlu, bir şey Ataoğlu..." cevabını vererek Ataol Behramoğlu'na adım adım yaklaşalı **13 yıl,**

"Borghild" adını taşıyan dünyanın ilk şişme kadını Hitler'in desteğiyle Alman askerleri için üretileli **76 yıl,**

Ev hayvanı besleme geleneğine karşı çıkan Fransız şair Gerard de Nerval, mavi bir kurdelenin ucunda ıstakoz gezdirmeye başlayalı **167 yıl** olmuş.

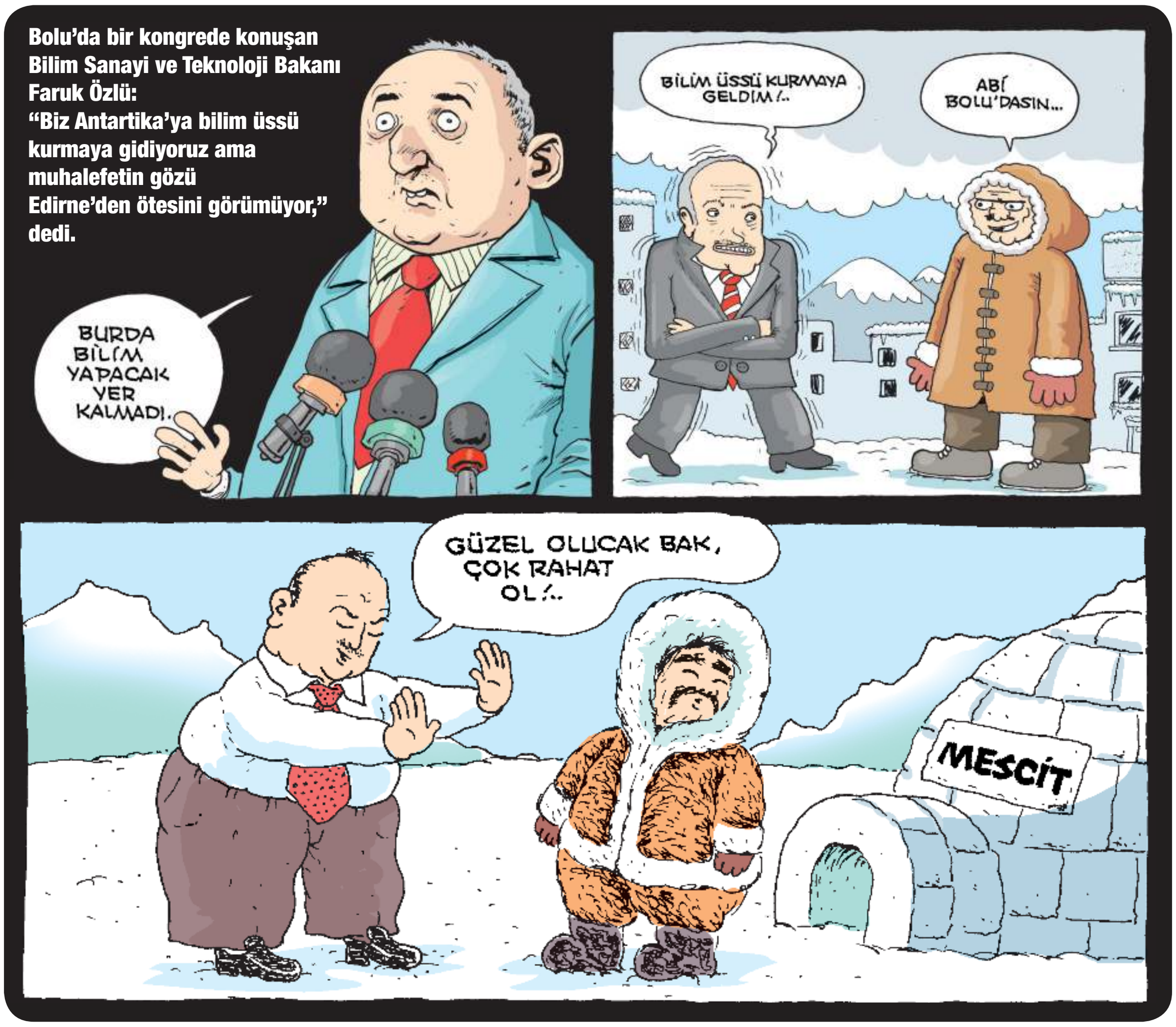
UYKUSUZ

RTE: "İstanbul'a ihanet ettik, ben de bundan sorumluyum"

Üniversite mezunlarının işsizlik oranı son 1 yılda 110 bin artışla 1 milyon 35 bine yükseldi.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında Türkiye'de yetişen ve en geç 80'lerin ikinci yarısında doğan kuşağa bundan 25 yıl önce "Danimarka'ya atar yapacağız, Finlandiya'yla papaz olacağız, İsveç'e küfredeceğiz, Hollanda'nın alnını karışlayacağız," deseler en fazla "Maç mı var Erovizyon mu?" tepkisi verirdi. Ama **Yeni Türkiye** yavaş yavaş heyecanlı bir futbol maçı sunan Bülent Özveren sesi çıkartmaya başladı ya bütün dünyada, nasıl olacak bilmiyorum. Hayır bir de dünyada "Sen kimsin?" diye sormadığımız siyasetçi kalmadı. Yahu adam Danimarka'nın başbakanı, kim olduğu belli, gecenin bir yarısı senin sarayını arayıp "Ahizeye üfler misiniz?" diyen telefon sapığı değil ki bu ikide bir "Kimsin sen?" diye soruyorsun?

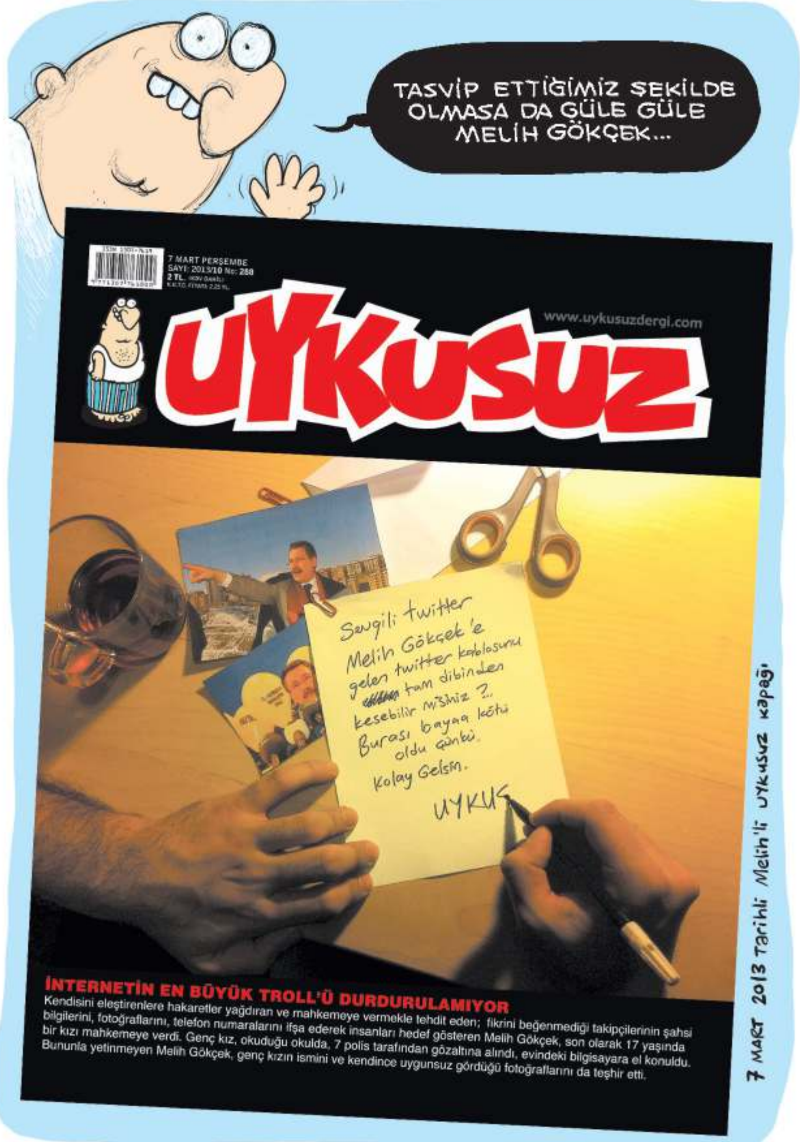
Normal şartlar altında hukukun üstünlüğünün hâkim olduğu ülkeler işledikleri suçlar buradan köye yol olmuş bir insanın elini kolunu sallayarak ve muhtemelen hayli yüklü miktarda sakalı da indirerek sahneden çekilmesi hâlinde ayağa kalkarlar. **Yeni Türkiye'deyse** böyle bir durumda keyiften göbek atmak için ayağa kalkıldığını görebilirsiniz.

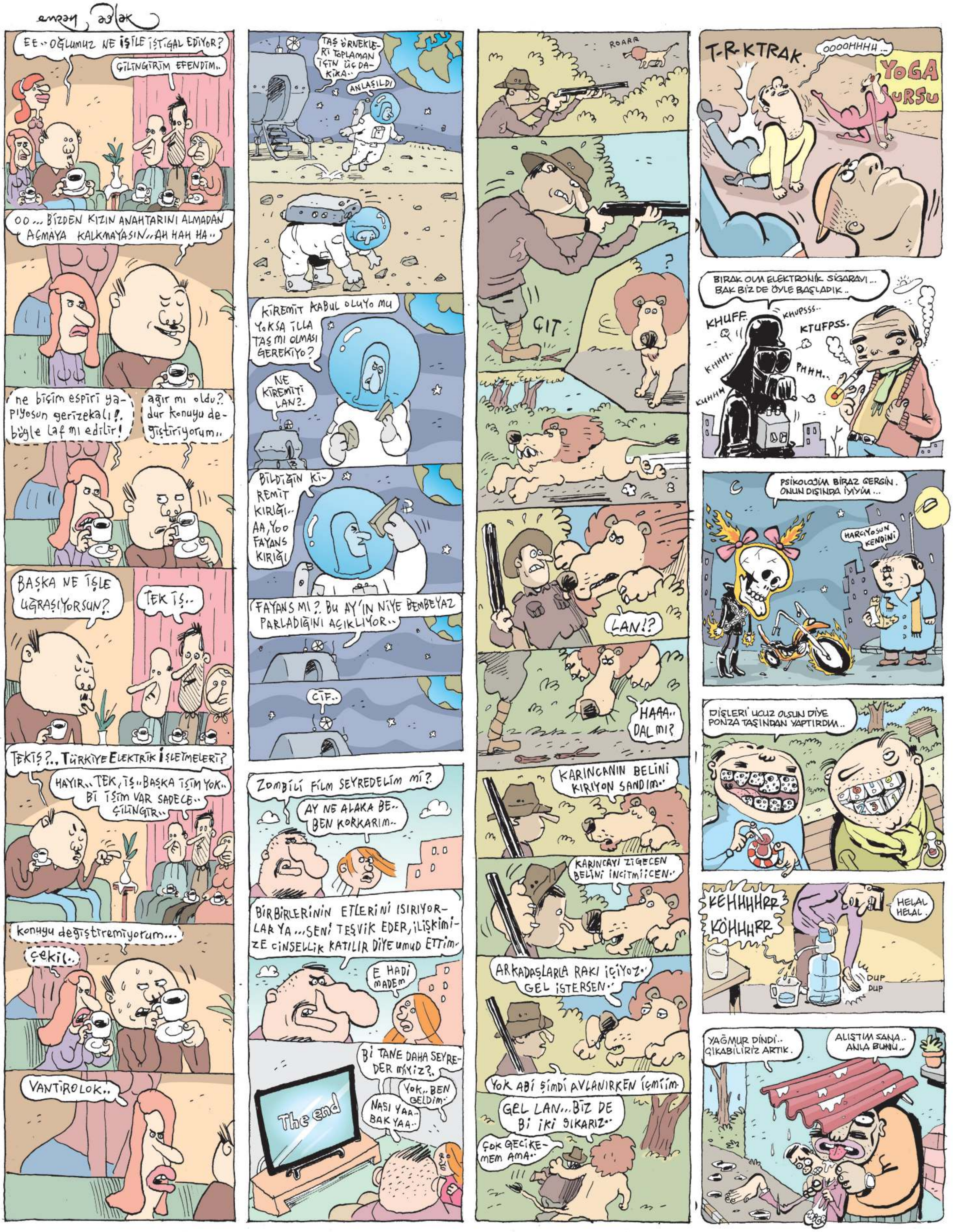
Normal şartlar altında istişare bir konuda karar almadan önce konunun paydaşlarına, uzmanlarına falan danışmak anlamına gelirken **Yeni Türkiye'de** istişare tek kişinin kendi kendine yapabildiği, muhtemelen de istihareden ibaret bir kavramdır. Karıştırıyor olacaklar.

Normal şartlar altında son on beş yılda muhalefetin istediği hiçbir şeyi yapmamış, muhalefetin sunduğu tek bir kanunu kabul etmemiş ve istediği bütün kanunları muhalefete rağmen çatır çatır çıkarmış bir siyasi partinin muhalefeti kendisine ayak bağı olarak görmesi mümkün değildir.
Ama **Yeni Türkiye'de** on beş yıldır hiçbir bir itirazını kabul ettiremeyen muhalefet partilerinin, artık nasıl olduysa Antarktika'ya bilim üssü kurulmasını engellediğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında ister iftira atmak amacıyla ister düz cehaletten yalan yanlış bilgiler yayarak insanların evlerini hedef göstermek, tasmasız bri köpek sürüsünü insanların evine salmak ancak hayvanoğlu hayvanlara yaraşır bir davranışken **Yeni Türkiye'de** bunun prenseslere yaraştığını görebilirsiniz. Ha bu çokoprensle çokoprenses ikilisi hanedanın hiyerarşisinde muhtemelen ibrikçibaşından sonra geliyorlar orası ayrı.

@baris_uygur

emrah ablak
EE.. OĞLUMUZ NE İŞLE İŞTİGAL EDİYOR?
ÇİLİNGİRİM EFENDİM..
OO... BİZDEN KIZIN ANAHTARINI ALMADAN AÇMAYA KALKMAYASIN.. AH HAH HA..
ne biçim espiri yapıyosun gerizekalı!. böyle laf mı edilir!
ağır mı oldu? dur konuyu değiştiriyorum..
BAŞKA NE İŞLE UĞRAŞIYORSUN?
TEK İŞ..
TEKİŞ?.. TÜRKİYE ELEKTRİK İŞLETMELERİ?
HAYIR.. TEK, İŞ.. BAŞKA İŞİM YOK.. Bİ İŞİM VAR SADECE.. ÇİLİNGİR..
konuyu değiştiremiyorum...
çekil..
VANTİROLOK..
TAŞ ÖRNEKLERİ TOPLAMAN İÇİN ÜÇ DAKİKA..
ANLAŞILDI
KİREMİT KABUL OLUYO MU YOKSA İLLA TAŞ MI OLMASI GEREKİYO?
NE KİREMİTİ LAN?.
BİLDİĞİN KİREMİT KIRIĞI.. AA, YOO FAYANS KIRIĞI
FAYANS MI?. BU AY'IN NİYE BEMBEYAZ PARLADIĞINI AÇIKLIYOR..
ÇIF..
ZOMBİLİ FİLM SEYREDELİM Mİ?
AY NE ALAKA BE.. BEN KORKARIM..
BİRBİRLERİNİN ETLERİNİ ISIRIYORLAR YA... SENİ TEŞVİK EDER, İLİŞKİMİZE CİNSELLİK KATILIR DİYE UMUD ETTİM.
E HADİ MADEM
The end
Bİ TANE DAHA SEYREDER MİYİZ?.
YOK.. BEN GELDİM.
NASI YAA.. BAK YAA..
ROARR
ÇIT
?
LAN!?
HAAA.. DAL MI?
KARINCANIN BELİNİ KIRIYON SANDIM..
KARINCAYI ZİGECEN BELİNİ İNCİTMİİCEN..
ARKADAŞLARLA RAKI İÇİYOZ.. GEL İSTERSEN..
YOK ABİ ŞİMDİ AVLANIRKEN İÇMİİM.
GEL LAN... BİZ DE Bİ İKİ ÇIKARIZ..
ÇOK GECİKEMEM AMA..
T-R-KTRAK
OOOOHHHH...
YOGA KURSU
BIRAK ONU ELEKTRONİK SİGARAYI... BAK BİZ DE ÖYLE BAŞLADIK..
KHUFF.
KHUPSSS..
KTUFPSS.
KHHH..
PHHH..
KUHHH
PSİKOLOJİM BİRAZ GERGİN. ONUN DIŞINDA İYİYİM...
HARCIYOSUN KENDİNİ
DİŞLERİ UCUZ OLSUN DİYE PONZA TAŞINDAN YAPTIRDIM..
KEHHHHRR
KÖHHHRR
HELAL HELAL.
DUP DUP
YAĞMUR DİNDİ.. ÇIKABİLİRİZ ARTIK.
ALIŞTIM SANA.. ANLA BUNU..

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Benim bir arkadaşım var, ne zaman arasam dert dinliyorum. Çok da tatlı bir insan, dünyanın da en tatlı bir insanı, fakat ne zaman arasam, vay "yanlarım ağrıyor", vay "benim babamın düşmanları iğfal ediliyor". Yemin ediyorum artık ya. Allah çarpsın yemin ediyorum artık. Aramaya korkar oldum, ki ara ara arıyorum yine. Çünkü araşan bir insanız. O beni arar, ben onu ararım. O aramazsa ben ararım, ben aramazsam o arar. İkimiz de aramazsak ortak bir arkadaşımız bir şekilde bizi bir araya getirir. Ne zaman konuşşak, "öldüm, bittim". Ya neşeli bir şey için arıyorum, içim kararıyor. Belki diyorum bu kez ağlamaz, yine ağlıyor. Bazen de bir noktaya kadar hiç bozmuyor, son anda diyor ki "öldüm ben, bittim ben". Hay senin kara talihine artık ama ya. Biraz bir neşeli ol, ne olmuş yani altı aylık ömrün kaldıysa, ne olmuş yani. Son cümleyi şaka olarak şeyaptım ama durumlar böyle yani. Vallahi darlanıyorum artık. Benim de gücüm bir yere kadar. Aramayayım aramayayım diyorum, ne zaman aramayayım aramayayım desem aklıma geliyor, arıyorum. Işığım sönüyor, günüme de lanet okuyorum sonra. Bir kahırbela gibi. Ama çok da seviyorum kendisini, o da var. Allah'ım büyük sınanıyorum, biliyorum. Dünyanın en tatlı bir insanı, o da var ama ya, resmen o da var. Ne yapacağımı gerçekten hiç bilemiyorum. Ağlıyorum. Hayır en neşeli günümde arıyorum, dert sahibi oluyorum.

æ O değil de Hazar Bey bence bir bal porsuğu. Tam bir bal porsuğu. Elde avuçta durmayan, zaptedilemeyen bir yaratık varsa, o da bal porsuğudur çünkü. Bal porsuğu çok acayip bir hayvan. Mesela sen ayısın tamam mı, ısırıverdin bal porsuğunu, sırtından doğru, o bal porsuğu derisinin içinde dönüyor aga, bir anda yüz yüze geliyorsun bal porsuğuyla, aklın çıkıyor, "exorcist mi la bu" diyorsun, korkudan kaçacak delik arıyorsun. Hazar Bey de aynısı. Sen onu kucağına aldın zannediyorsun, derisinin içinde döne döne kayıveriyor kucağından aşağı. Bir bakıyorsun çocuk yok. Yere kapaklanmış. Yani tam kapaklanmamış da süzülmüş yere doğru. İnanamıyorsun. E bu çocuk resmen bal porsuğu diyorsun. Bal porsuğu çünkü resmen. Bal porsuğu olmasa böyle hareketler yapmaz zaten. Bir de koala bizim çocuk. Koala gibi sarılması var insana. Aynı bir koala. Uzaklara bakarak sarılıyor. Resmen bir koala. Bir de beni süs hamuru olarak kullanması var. Resmen beni süs hamuru olarak kullanıyor. Ben uyurken üzerime bütüüün ne kadar oyuncağı varsa hepsini nizami bir şekilde yerleştirip gidiyor. Bozamazsın. O şekli bozamazsın. O şekli bozarsan ortalığı ayağa kaldırıyor. Boynumda bir araba, suratımda bir top. Ancak kendi alırsa kalkabiliyorum ayağa. Bazen unutuyor, kıpırdamadan ağlıyorum, o oluyor. Şahsıma hiç saygı duymadığını düşünüyorum, ki duymuyor bence zaten. Benimle bir insan olarak huhatam bile olmuyor. Ben onun için bir eşyayım. Fakat evde asla dizginleyemediği biri var, "Venüs". Kedi Venüs. Venüs ablası. Çiko'yu da oyuncak etti kendisine, fakat Venüs ablasına asla diş geçiremiyor. Venüs'ten yediği patilerin haddi hesabı yok. Kafaya kafaya. Çok şaşırıyor Hazar Bey ama gerçekten yapacak hiçbir şey. Birinin Hazar Bey'e bir ayar vermesi gerekiyordu bu evde, o işi de Venüs ablası üstlendi. Çok da iyi yaptı, çok da güzel oldu tamam mı. Aa, bu ne be.

æ Takı kavgasında hastanelik olmayı hiç istemem.

æ Miami'de gündem olmayı hiç istemem.

æ Karalahanayı aşırı tüketmeyi hiç istemem.

æ Temelini attığım köprüyü incelemeyi çok isterim.

æ Yeni öğrendim, Osmanlı döneminde, eve gelen konuğa kahve ikram edildiğinde, konuk önce suyunu içerse aç, kahvesini içerse tok olduğu anlaşılıyormuş o konuğun. Türk kahvesinin bir bardak su ile servis edilme geleneği de buradan geliyormuş. Ağzı dili yokmuş çünkü konuğun. Diyemiyormuş ki "ben açım". Veya diyemiyormuş ki, "tıka basa yedim de geldim, sağ olun" diyemiyormuş. Hep böyle bir ima edeyim, hep böyle bir suspus olayım, bakalım anlayacaklar mı halimi. Bir oyunculuk hep. Diyemiyormuş. Derse ölüyormuş. "Ben açım" derse o kişi ölüyormuş.

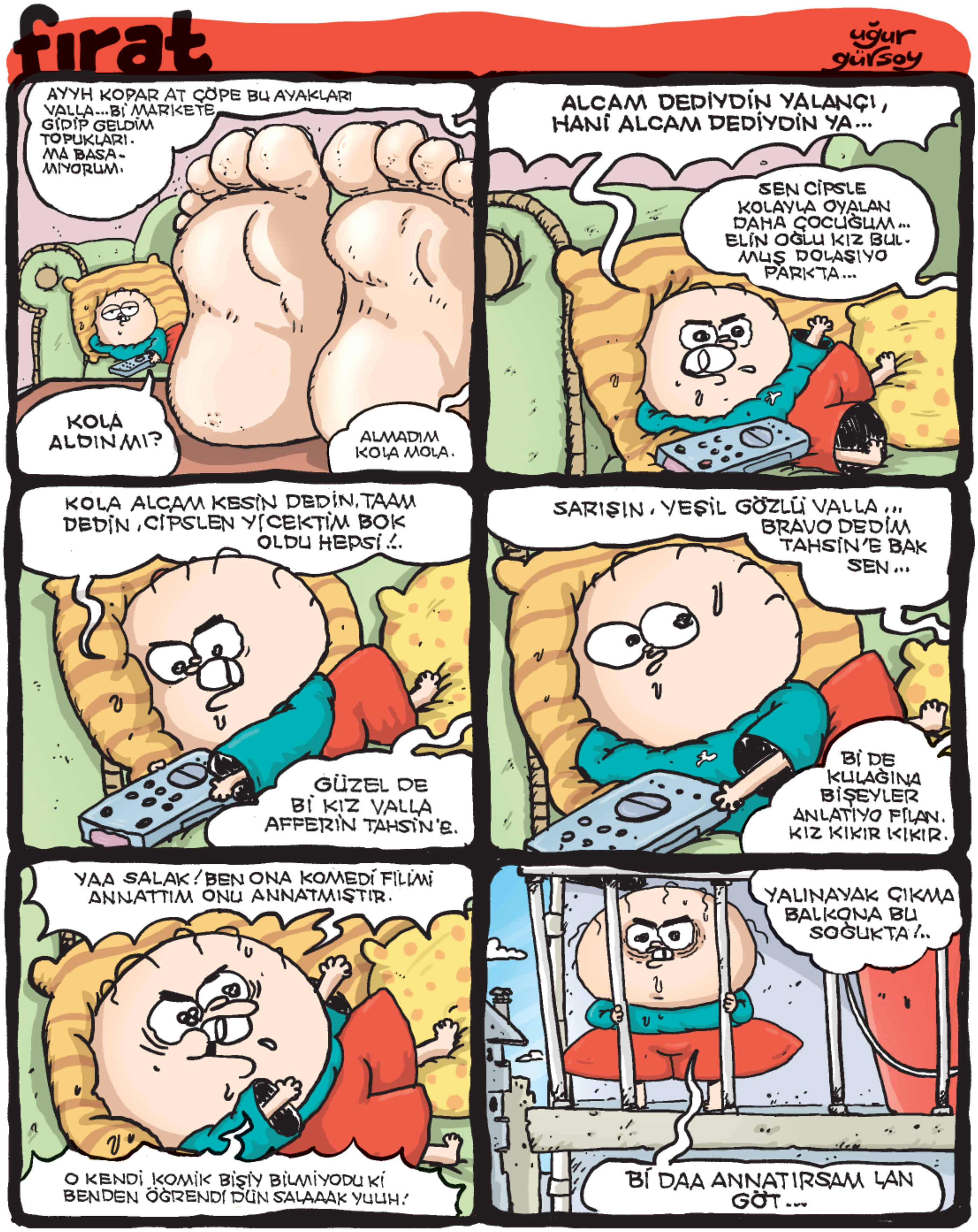
æ Bir şey dikkatimi çekti. Alışveriş Merkezlerine girerken, güvenlikte, kenara, ne bıraksan oluyor. Ama mutlaka bir şey bırak yani. Bırakmazsan olmuyor. Bırakmazsan sorun var. Telefon bıraksan oluyor. Anahtar bıraksan oluyor. Bomba bıraksan olur bence. Gappıdan geçtikten sonra alabilirsin. Ona kimse bakmıyor. Baktıkları tek şey, oraya bir şey bıraktın mı bırakmadın mı o. O yani.

æ Bir de müdavim iyi bir şey değil galiba. Hatta pis bir şey müdavim. Müdavim'i olduğum çay ocağına başka bir müdavim dadandı. Ne zaman gitsem orada. Kendisinden hiç hazzetmiyorum. Muhabbetim yok fakat varlığı beni rahatsız ediyor. Kesinlikle benden daha müdavim. Benim müdavim'liğim bitti resmen. Müdavim'liğimin esamesi okunmuyor artık. Çünkü "kim buranın müdavimi" diye sorsalar artık herkes onu gösterir. Ben böyle bir ruh hastası müdavim'lik görmedim. Kar kış kıyamet sabah akşam hep orada. Allah müstehakını versin inşallah. Gerçekten çok üzülüyorum.

æ Hoşça kal.

"sahne 2017"
Her Çarşamba / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
3 Kasım Cuma / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
4 Kasım Cumartesi / **Bursa Görükle Sanat Mahal** / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 483 21 62
5 Kasım Pazar / **Eskişehir SPR** / Saat: 20.00 / bilgi: 0222 32025 25
7 Kasım Salı / **Ankara If Performance Hall** / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 14: Bu Hayat Bir Şekilde Yaşanacak.

Lord Albert, kafesinde sabit bir şekilde sabit bakışlarla duran muhabbet kuşuna tiksintiyle karışık bir acımayla baktı:

İşte bu hayvana da böyle bir hayat biçilmiş, bu hayvan da bu hayatı yaşayacak. Duracak, bakacak, mama yiyecek, arada bir salınacak, salındığında gerizekalı gibi hareketler sergileyerek uçacak, ne mutluluğu anlaşılacak, ne mutsuzluğu fark edilecek. Ölünce de ölmüş olacak. Dün vardı, duruyordu, bugün yok denecek. Saldığımızda kafana konuyordu, hatırlıyor musun denecek. Hatırlıyorum. Bugün bir lordun kafasına konmaya kim cüret edebilir? Benim iznim olmadan sevgili eşim leydi bile kafama dokunamaz. Ama muhabbet kuşu konabiliyordu, konabiliyor, özel yazılı izni var. Çünkü kafama konmasını engellemeye çalışmak, elimle kafama konmaya çalışan kuşa git git yapmak lordluğuma yakışmıyor. Hizmetkarları da muhabbet kuşunu kafama kondurmamakla görevlendirmek şımarıklık gibi duruyor. O yüzden cicibey isimli bu muhabbet kuşunun kafama konabilmek için yazılı özel izni var: Beyliğimizde; soylu lordumuz, rahmetli Lord Uzun Ayak John'un oğlu, haşmetli kralımız Vahşi Hubert'in ikinci dereceden kuzeni Lord Albert'in himayesinde yaşayan jumbo muhabbet kuşu cinsi "cicibey" isimli süs hayvanının dilediği zaman lordumuzun kafasına konabilmesine iş bu belge ile izin verilmiştir. Tanrı lordumuza uzun ömürler, sıhhatler versin.

Muhabbet kuşu kendisi hakkında yazılan belgelerin farkında mıydı? Hayır. Önüne belge konulunca kağıdın ucundan kemirmeye başlıyordu. Lord Albert öyle hissediyordu ki, bu dünyada belgeye karşı alınabilecek doğru tavrı muhabbet kuşu cicibey sergiliyordu. Lord Albert'in önüne her gün yüzlerce, binlerce belge geliyordu. Esnafın vergisi, tüccarın tapusu, mal beyanı, trafik sigortası, pasaport başvurusu, şatonun hizmetçilere ayrılmış bölmesine masa tenisi masası alınması için dilekçe. "Nasıl ki dürümü dağılmasın diye kağıda sarıyorlar, biz de kendimizi toplum dağılmasın diye belgelere sardık" diye düşünüyor ve sinirleniyordu Lord Albert. Gün içinde bazı anlar geliyor, yardımcılarının kendisine uzattığı bir belgeyi ucundan ısırmamak için kendisini güçlükle tutuyordu. Bunca medeniyet, bunca cep telefonu, yollar, yapılar... Nasıl olur da dertsiz olan muhabbet kuşu, dertli olan lord olabilirdi? Yaşanan her şey alabildiğine yanlış ve cahilce yaşanıyordu.

Tam bu ve benzeri moral bozucu, keyif kaçırıcı düşünceler içine dalmışken muhabbet kuşu cicibey kafesinin içinden bağırdı: CİCİBEY! ALBERT! ALBERT! ALBEALBEALBE! CİCİBEY! ALBERT!

"LORD ALBERT! LORD ALBERT DİYECEKSİN!" diye öfke içinde bağırdı lord ve kılıcını çekerek kafesindeki hayvanın üzerine yürüdü. Bu durum üzerine hayvan da heyecanlandı ve meydan okurcasına sesini daha da yükseltti, kötü bir sesle bağırdı. Lord bu cüret karşısında şaşırmış ve etkilenmişti. "Yürekli bir hayvansın Cicibey! Senin gibi yüz tane askerim olsa, bir ay içinde krallığa diz çöktürürüm!" diye bağırdı. Hemen şahsi hizmetkarını çağırttı ve Cicibey'i şövalye ilan edeceğini belirtti; ertesi gün yapılacak şövalyeliğe kabul töreni için gerekli olan her şeyin hazır edilmesini ve hiçbir masraftan kaçınılmamasını emretti. Ayrıca muhabbet kuşu Cicibey'i kendisine hediye eden esnafın da acilen bulunup saraya getirilmesini buyurdu.

Çarşıda akvaryumculuk ve kuşçuluk yapan esnaf Soligar lordun karşısına getirildiğinde endişesini gizleyemez haldeydi. Ama lord güzel sözlerle adamın kalbini yumuşattı, onu ikramlara boğdu, en güzel şaraplarını önüne serdi. Ardından da kendisine hediye ettiği muhabbet kuşu Cicibey'in yiğitliklerini, üstün özelliklerini sıralamaya başladı:

Ben bağırıyorum, o da bana bağırıyor, nasıl biliyor musun? Bir de tüylerini kabartıyor böyle! Yanlışlıkla kafesinin kapısını açsak saldıracak üzerime! Alamayacaklar beni muhabbet kuşunun elinden! Lord diyeceksin diyorum, demiyor, Albert diyor, Albert de diyemiyor Albe gibi bir şey diyor! Vallahi canavar bir şey ya, serseri ya!

Bu övgüleri duyan kuşçu Soligar "benimle taşak geçiyor, kellemi alacak, oyun ediyor" diye düşündüyse de bozuntuya vermedi ve "Jumbo tip muhabbet kuşları böyle olurlar lordumuz, hoyrat olurlar, küçüklere göre daha yırtıcıdırlar. Ama sahiplerine de bir o kadar bağlıdırlar. Mesela birisi burada size şakadan da olsa saldırsın, hemen delirir, bağırmaya başlar. Eğer kafesinde değilse adamın direk gözlerine saldırır. Bakmayın siz bunların pençeleri keskindir yani, sağlam takarsa kanatır, gözüne zarar bile verebilir. Üstelik konuşmayı en kolay öğrenen de bu jumbolar." diyerek övgü ateşine bir iki odun da o fırlattı.

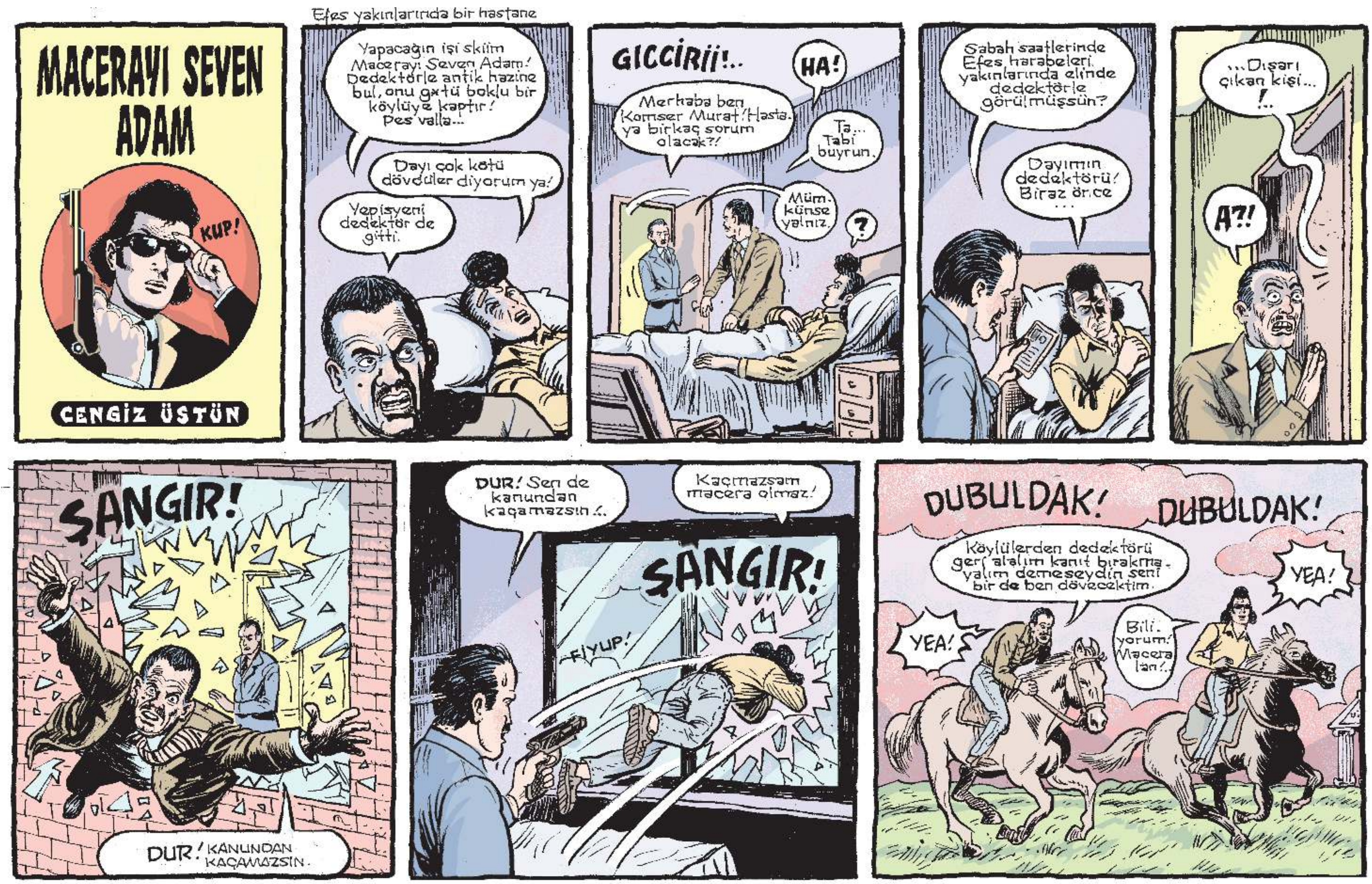
Lord sohbetin geldiği noktadan memnun bir şekilde gülümsedi, "ben de sizi bu nedenle çağırdım sevgili dostum, Cicibey'le ilgili bir isteğim var sizden. Biliyorsunuz Cicibey'in kafama konabilmek için yazılı izni var. Bütün beylikte bu izne sahip tek hayvan kendisi. Senden bu yazılı izni Cicibey'e öğretmeni istiyorum. Böylelikle Cicibey kafama konmadan önce kendisine verilen izni okuyacak ve bu bence komik bir görüntü oluşturacak. Şu an sizce de gülmeye, içten bir kahkahaya en çok ihtiyaç duyduğumuz günlerden geçmiyor muyuz? İşte İznin yazılı bir kopyası, ucunu da Cicibey kemirdi. Bunu bir ay içinde ezberletin kendisine. Teşekkür ederim." dedi gözlerini bir saniye bile kuşçunun gözlerinden ayırmadan, kırpmadan.

Kuşçu Soligar dehşet içinde "eyvah, beyin gitmiş" diye düşündü. Belki haklıydı, belki de başka bir durum vardı. Bunu söyleyecek olan cahil bir kuşçu olamazdı. Lordumuz delirmiş dese kim ona inanırdı? Kime başvurabilirdi? "Aman efendim, yani üç kelime dört kelime öğrenir de, o kadar uzun cümleyi öğrenemez, hele bir ayda hiç olmaz. Şöyle yapabiliriz: "Lordun kafası" dedirtebiliriz bir ayda, ya da daha güzeli "İznim var!" diye bağırabilir? Böyle bir alternatife ne dersiniz?" diye Lordun gönlünü yumuşatmayı denedi çaresizce.

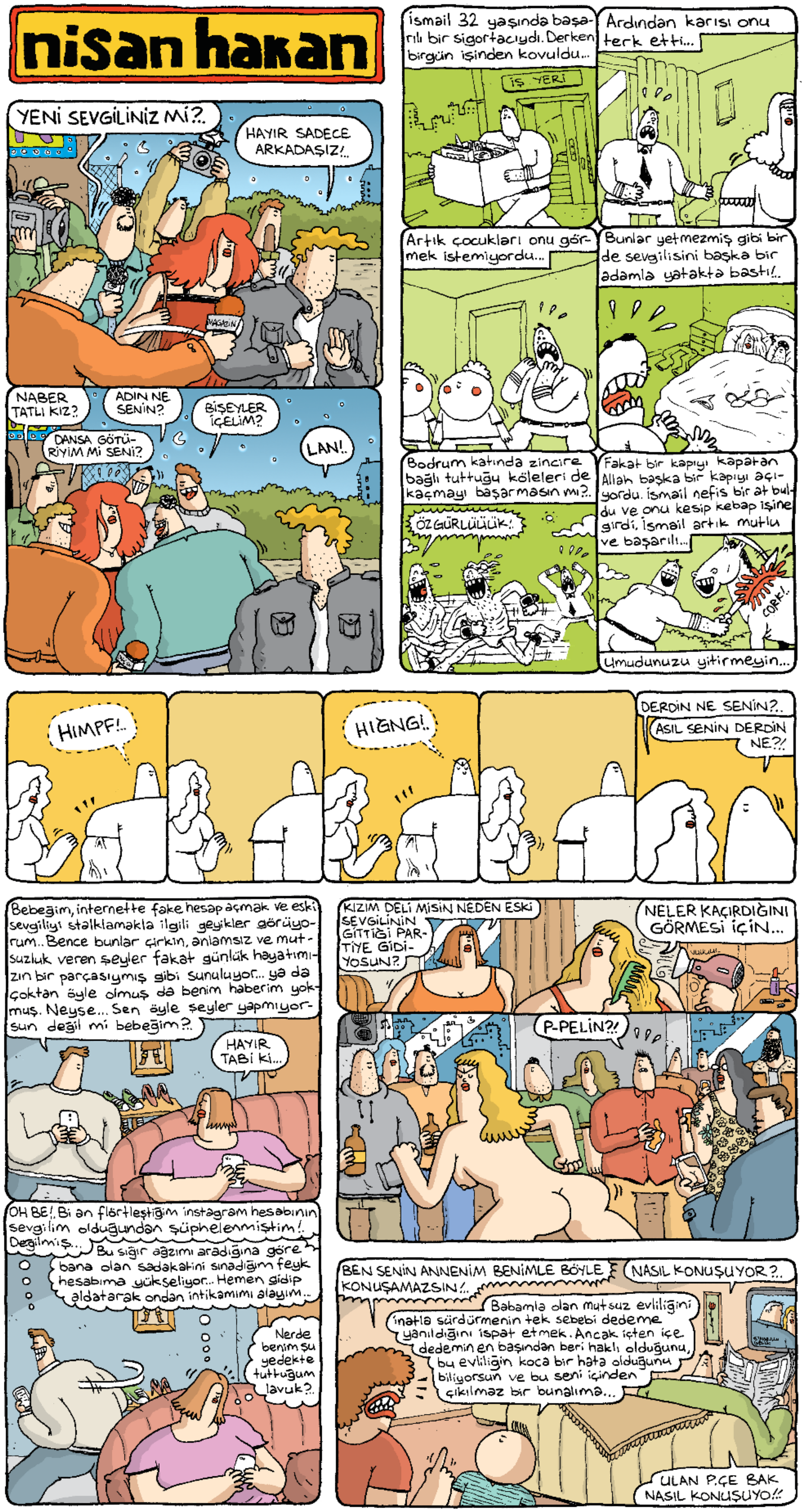
Lord ise ne istediğini bilen bir adamdı. "Bir ayın var, bir ayın sonunda Cicibey kendisine çıkartılmış izni ezbere okuyor olmazsa senin kafanı normal giyotinle vurdururum, muhabbet kuşların için de küçük giyotinler hazırlatırım, onları da küçük giyotine gönderirim. Hem üzücü hem de komik bir görüntü olur. Yarın şövalyeliğe kabul töreninden sonra Cicibey'i al götür. Bir ay sonra görüşürüz. Görevinde başarılar dilerim!" dedi ve kuşçuyu, göz yaşlarına aldırmadan evine geri yolladı.

Bir ay sonra kuşçu Soligar, Lord Albert'in huzuruna bir değil tam kırkbeş jumbo tipi muhabbet kuşuyla çıktı. Lord elinde olmadan "Ne oluyor, kuşların üzerimime mi salacak?" diye düşündü ve gülmekten kendini alamadı. Ardından da bunun kaliteli bir şaka olduğuna kanaat getirdi ve saray halkının da bu zevki yaşaması için az önce kendisine yaptığı şakayı sesli olarak söyledi. Saray halkı da bu şakayı oldukça beğenmişti. Oysa kuşçu Soligar'ın niyeti oldukça farklıydı. Bir ay değil bir yıl bile geçse tek bir kuşa o kadar kelimeyi ezberletemeyeceğini bilen tecrübeli kuşçu çareyi yazılı izindeki her kelimeyi bir kuşa ezberletmekte bulmuştu. Kendisinden istenen bu değildi ama elinden gelen buydu. Boynu vurulacaksa, kuşlarıyla birlikte giyotine yollanacaksa en azından mücadele ederek, güzel bir şov ortaya koyarak gitmeye niyetliydi.

Kuşçunun işaretiyle kuşlar sırasıyla ezberledikleri kelimeleri söylediler. Bazıları kelimeleri yuvarladı, bazılarının kafası karıştı kendi isimlerini bağırdılar, fakat genel olarak başarılı bir gösteri oldu. Kuşçunun çabasına ve esnek zekasına hayran kalan lord Albert Soligar'ı bağışladı ve kırkbeş muhabbet kuşunu birden himayesine aldığını ve Cicibey için geçerli olan yazılı iznin artık hepsi için geçerli olduğunu ilan etti. O gün bu olayın şerefine muhteşem bir ziyafet düzenlendi, yenildi, içildi, bütün muhabbet kuşları salındı. Kalabalık ve gürültü nedeniyle iyice deliren muhabbet kuşları lordun kafasına konma izninden rastgele kelimeleri bağırarak misafirlerin tepesinde dolaştılar ve neşe saçtılar.

nisan hakan

Furkanözçoban

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Leipzig'li kızların bacakları gayet güzel..."
- Nazım Hikmet Ran

TEST KAFASI

Soru işaretlerine ve ünlem işaretçilerine dikkat ediniz!

1. Mısırlı yazar Necip Mahfuz, Nobel Ödülü'nü kazanınca El Ahram gazetesi hangi manşeti atmıştır?
a) Yaşasın, Artık Batılıyız!
b) Yazarlık Bizim İşimiz!
c) Pes be Necip!
ç) Nobel, Mahfuz'u Kazandı!

2. Efsaneye göre, Nuh'un Gemisi'ne ilk ve son olarak binen hayvanlar, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kelebekler - Sırtlanlar
b) Karıncalar - Eşekler
c) Arılar - Ejderler
ç) Sinekler - Mandalar

3. Yeryüzünde bilinen tek Roman Atasözü, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Düğünde hesap olmaz!
b) Evde kalan ölür!
c) Gelin güzel, düşün güzel!
ç) Delinin dayısı da delidir!

4. 'Yumruk' kelimesinin Kıbrıs Türkçesi'ndeki karşılığı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Manço
b) Punyo
c) Yumba
ç) Honga

5. Avrupa futbol liglerinde en uzun süre yenilmezlik rekoru, kaç maçla hangi takıma aittir?
a) 68 maç - Dinamo Kiev
b) 106 maç - Steau Bükreş
c) 242 maç - Ajax
ç) 333 maç - Beşiktaş

6. Aşağıdaki sokak isimlerinden, hangisi gerçek dışıdır?
a) Tatlı Çıkış Çıkmazı
b) Balık Tutan Şaşı Kedi Sokağı
c) Ateş Yutan Sekreter Sokağı
ç) Süslü Saksı Sokağı

7. Efsaneye göre, Şarap Tanrısı Dionysos, kendisini kaçıran korsan denizcileri aşağıdakilerden hangisine dönüştürmüştür?
a) Kırmızı bibere
b) Stajyer reklamcıya
c) Yunus balığına
ç) Yeminli notere

8. Aşağıdakilerden hangisi, bir Yahudi Atasözü'dür?
a) Hesabı kim öderse, şarkıyı o söyler!
b) Yağmur bereket diye fırtına alkışlanmaz!
c) Bir yoksul tavuk yiyorsa, ya yoksul hastadır ya da tavuk!
ç) Kara para, kara gün içindir!

9.Kıbrıs Türkçesi'nde 'Ornihari' kelimesinin anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Sarhoş damat
b) Yumuşak peynir
c) Korkak tavuk
ç) Peşin para

10. Dünya Kupası maçlarından birinde, hakem maçtan önce para atışı yapmış ve sözkonusu para, kaptanlardan birinin gözüne çarparak oyuncuyu sakatlamış ve oyuncu değişikliği yapılmıştır; mevzubahis oyuncunun takımı solda olmak üzere, bu maç hangi takımlar arasında oynanmıştır?
a) Fransa - İtalya
b) Uruguay - Paraguay
c) Güney Kore - Kuzey Kore
ç) Fildişi Sahilleri - Burkina Faso

11. Aşağıdakilerden hangisi gerçek bir yemek adıdır?
a) Buğulu timsah gözü
b) Sislenmiş ahtapot bacağı
c) Puslanmış fil ensesi
ç) Dumanlı dana damağı

12. Yunan mitolojisine göre, Zeus'un gönderdiği yıldırım demetiyle yanan Asklepios'un elindeki ilaç formülü yanmaz lakin yağmurla birlikte üzerindeki mürekkep eriyip toprağa karışır ve bir süre sonra burada bir bitki yeşerir; bu bitki, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Sarmısak
b) Ebegümeci
c) Deligonca
ç) Papazeriği

13. Aşağıdakilerden hangisi, bir İsviçre Atasözü'dür?
a) Banka yoksa bankacı da yok!
b) Dostuna borç vereceğine düşmanından alacaklı ol!
c) Her tütün işçisi sigara içseydi, tütüncülük olmaz idi!
ç) Dikkat, porselen sandığının annesidir!

14. Kıbrıs Türkçesi'nde 'Hahamura' sözcüğünün anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Hamur yemeklerini saven
b) Seri sırt sıvazlayan
c) Duran toplara iyi vuran
ç) Kahkaha atan, çok gülen

15. Kastamonu ilinin futbol takımının tam adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kastamonu United
b) Kastamonu Rangers
c) Kastamonu İdman Ovası
ç) Kastamonu 1966

16. Aşağıdakilerden hangisi, bir gerçek kişi olmayıp sadece deyimdir?
a) Sıkıntılı Raziye
b) Sivaslı Cindy
c) Romalı Perihan
ç) Kadırgalı Aysel

17. 'Amazon' kelimesinin anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Dansöz
b) Feminist
c) Duyarlı
ç) Memesiz

18. 'İlginç günler dilerim!' şeklindeki atasözü, aşağıdaki ülkelerden hangisine aittir?
a) Çin Halk Cumhuriyeti
b) Milliyetçi Çin
c) Hong Kong
ç) Moğolistan

19. Kıbrıs Türkçesi'ne göre 'Virago' ve 'Viraguna' kelimelerinin anlamları, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Damat - Gelin
b) Kirli sakal - Top sakal
c) Dev yaratık - Dev anası
ç) Bayan - Bayan yanı

20. Trabzonspor'un eski futbolcularından Dobi Hasan'ın lakabı, nereden gelmektedir?
a) Dobizadeler sülalesinden geldiği için
b) Babası müzikte bir do'nun yeterli olduğunu savunan bir müzisyen olduğu için
c) Çocukluğunda 'Topu bana at' yerine 'Dobi bağa at' dediği için
ç) Irmak debilerini ölçmeye çok meraklı olduğu için

21. Aşağıdaki müzik grubu isimleinden hangisi gerçek dışıdır?
a) Sekerse Tehlike
b) Şekersiz Sütsüz
c) Son Feci Bisiklet
ç) Yok Öyle Kararlı Şeyler

22. Mitolojiye göre hep sarhoş dolaşan, kısa boylu, tıknaz, tüylü, koca göbekli, çirkin ve komik yaratıkların adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Hırpantiler
b) Dandikasyonlar
c) Trangoslar
ç) Silenoslar

23. Aşağıdakilerden hangisi, yeryüzünde bilinen tek Pigme Atasözü'dür?
a) Bir insan yarısına kadar bataklığa girdiyse, tamamen de girebilir!
b) Su olmazsa yaşanmaz, sel olursa da yaşanmaz!
c) Çok söz söyleyen, az iş yapar!
ç) Yorgun boksör sarılır!

24. 'Uğur böceği'nin Kıbrıs Türkçesi'ndeki karşılığı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Babavura
b) Hadeyuça
c) Şakamaka
ç) Dayızula

25. Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün ilk adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Şampiyon Beşiktaş Kulübü
b) Dikilitaş Atletizm Kulübü
c) Terazi Lastik Jimnastik Kulübü
ç) Bereketiko Jimnastiko Kulübü

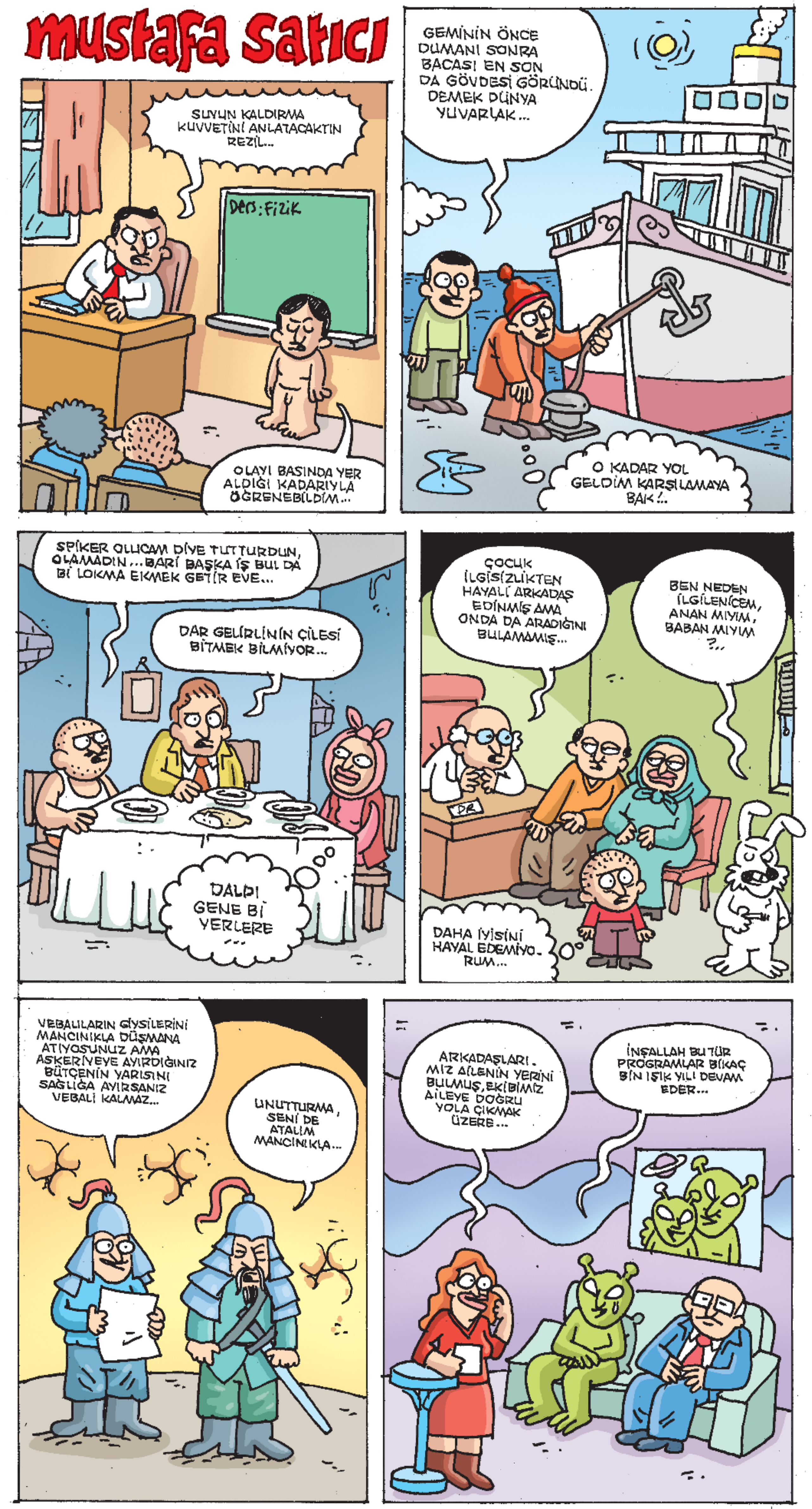
CEVAP ANAHTARI 1-ç 2-b 3-b 4-b 5-b 6-c 7-c 8-c 9-c 10-a 11-b 12-a 13-ç 14-ç 15-ç 16-a 17-ç 18-a 19-c 20-c 21-b 22-ç 23-a 24-a 25-ç

Not: "Lamartin Palas" açıldı... Kültür sanat etkinliklerinin ev sahibi olacak mekan; fotoğraf, sinema, senaryo atölyeleri ile minik bir sahnenin de yer aldığı "Komik Oda"yı barındırıyor. Kasımda burada iki atölye düzenleyeceğim: Mizah yazarlığı ve Stand up. Her iki atölye de 15 katılımcı ile sınırlı. Stand up atölyesi, kasımda her çarşamba, 18.30-20.30 arasında. Mizah yazarlığı atölyesi ise, gene kasımda her perşembe, aynı saatlar arasında. Beş çarşamba ve beş perşembe var, on saat eder, on saatın hepsinde ben konuşamam, ki zaten bu çalışmaları hep sözü olan arkadaş ve meslektaşlar yeğliyor. Buyrun, Lamartin Palas'ı şenlendirelim...
(Mizah atölyeleri için "vedatozdemiro@gmail.com" adresine yazınız...
Görsel atölyeler için telefon: 0554 536 7236 -Tolga Baysal...
Tamamı için malumat: lamartinpalas@gmail.com)

vedatozdemiro@gmail.com

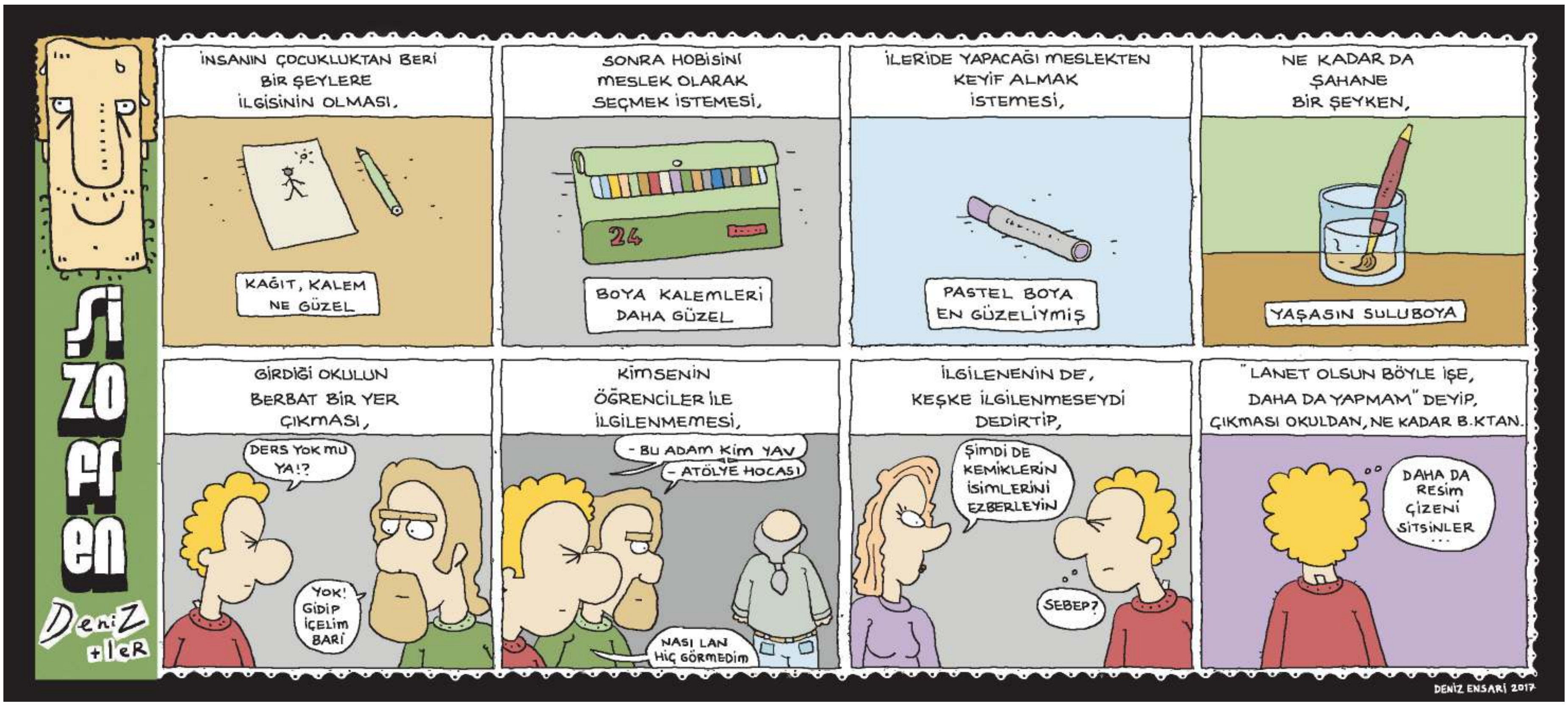

YİGİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

* Nobel ekonomi ödülünü "İnsanların karar alırken mantıklı davrandığı falan yok ulan hepimiz son derece mantıksız kararlar alıyoruz işte," diyen bir ekonomiste verdiler. Tabii şimdi o adamcağız bunu daha detaylı, daha etraflı anlatmıştır ama sırf çalışmalarının özetlerine göz gezdirdim diye de beni kınamazsınız artık,şuraya iki satır bir şey yazacağım diye durduk yere iktisat yükseği mi yapayım allasen? Bakın gidip araştırıyorum, bir kaç saat hakkında yazılanları, bir kaç saat de adamın yazdıklarının özetini falan okuyorum, bence bu kadarı yüzeysel olarak yetmeli.

Her neyse, şimdi bu abinin -ki bu bir ekol aslında son yıllarda yükselişte- söylediği "İnsanlar rasyonel karar almazlar," cümlesini hangi kumarhaneciye sorsanız ağzı kulaklarına varana dek gülüp "Ne sandın düdük makarnası," diye bozar adamı onu söyleyeyim. Çünkü tarih bırak ortayı uzunu, kısa vadede kazanan kumarbaz bile görmemiş, ancak "çok kısa vadede kazanıp sonra kazandığını geri kaybeden" kumarbaz var şu hayatta ama Vegas'ın ışıkları yanıp yanıp sönüyor, Kıbrıs'a uçak uçak kumarbaz iniyor, insanlar oynuyor ve on binlerce yıldır da kasa kazanıyor. Ama oynuyoruz işte yahu, bu kadar da saçma bir durum. Tabii siz bana bakmayın, merak ettiyseniz adamın yazdıklarına bir göz gezdirin, ilginç şeyler var, ben üniversitede İktisada Giriş'ten iki kere kaldığım için iktisatçılara uyuzluğumdan böyle yapıyorum.

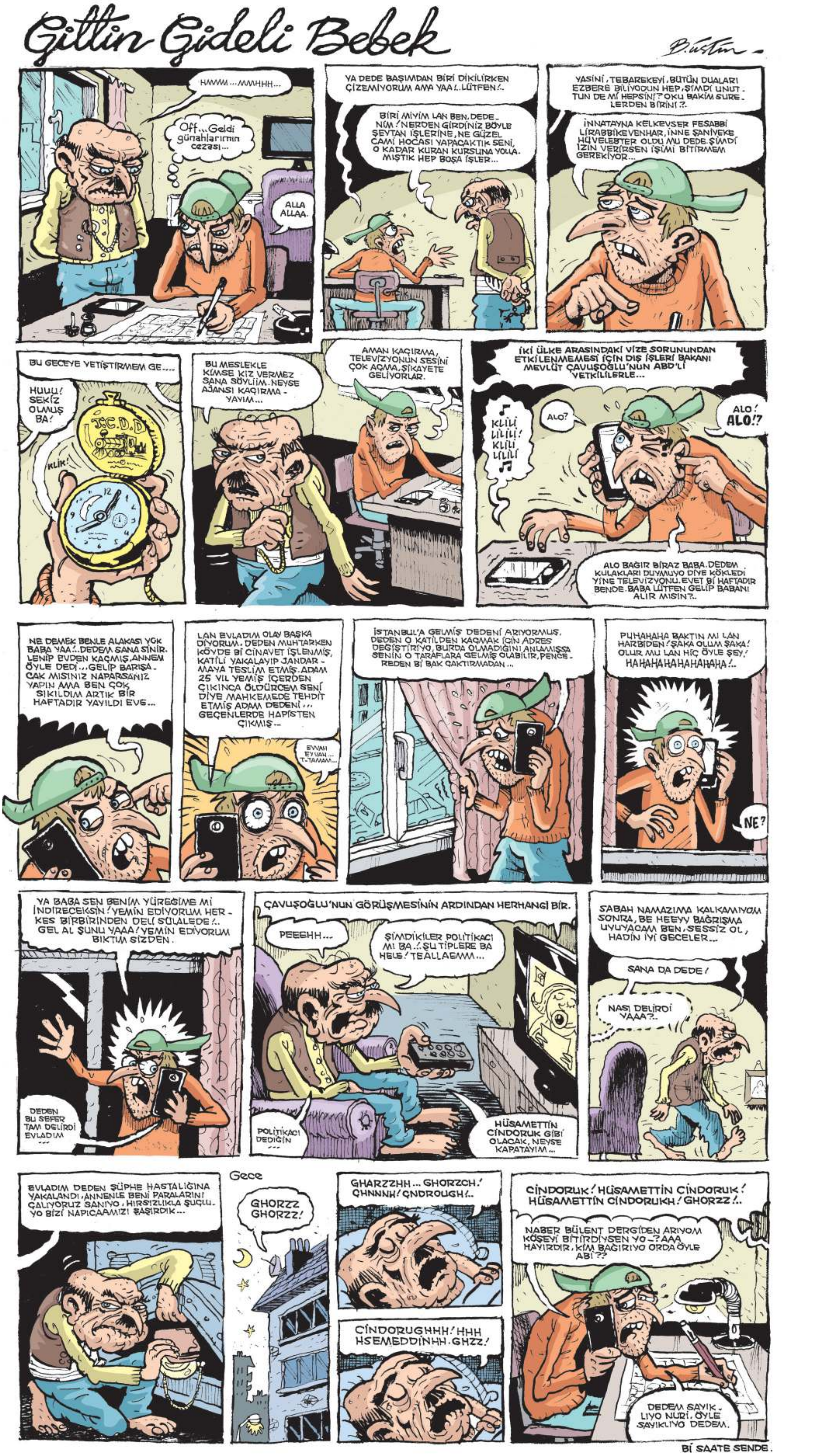
* Her şehirde bir hediyelik eşya pazarı var. Uzaktan bakıyorum gayet de güzel bir pazar bu hediyelik eşya pazarı. Gidiyorsun Amsterdam'a üzerinde Amsterdam yazan kahve kupası alıyorsun, gidiyorsun Berlin'e üzerinde Berlin yazan buzdolabı mıknatısı alıyorsun, gidiyorsun Manisa'ya üzerinde Manisa yazan küllük alıyorsun falan da son tahlilde bunların hemen hepsi Çin'den geliyor. Yani aslında Çin'de bir yerlerde dünyanın her turistik şehri için hemen hemen aynı ürünleri orasını burasını değiştirip yapan bir fabrika var. E o zaman nerede bu devlet, nerede bu millet, nerede internet girişimcileri?

Arkadaş açsanıza bir site "geçenyazbenneredeydim nokta kom" diye, insanlar hediyelik eşyalarını o siteden alsın. Amsterdam'a, Berlin'e, Manisa'ya gitmişken bir de bir günlerini eşe dosta hediye almak için harcamasın. Gitmeden siparişini versin gideceği yerlerle ilgili buzdolabı mıknatıslarının, kahve kupalarının, shot bardaklarının döndüğünde evinde olsun, eşe dosta dağıtsın. Vallahi bunda bir üçkâğıt yok, ne yani koskoca sanayi devi Almanya oturup üzeri Berlin yazılı shot bardak, Oktoberfest yazılı kültablası mı üretecek? Ha bak bir takım porselen falan üretiyorlar ama onu da zaten 500 yuroya sokuveriyorlar, daha etiketinden "Çin malı değil bu, Alman olarak tenezzül ettik porselen yaptık, işine gelirse," diyorlar.

Yani neticede insanlar gittikleri yerden de alsa Çin malı dandik eşya bu, boşu boşuna yanlarında taşımamış hatta yerine göre on katı para da vermemiş olurlar. Ayrıca gidecekleri yerlerin magnetlerini, bardaklarını önceden sipariş eder kafaları rahat tatillerini yaparlar.

Hatta keyiflerinin kahyası mıyız arkadaş, hiç gitmeyip gitmiş gibi de yapabilirler. Basbayağı yerinden kalkmadan dünya turu yapmış havası verirler kendilerine, kimse de sesini çıkartamaz. Ayrıca misal şimdi öyle şehirler var ki, insan Ankara'nın Dikmen'i muamelesi yapıyor, "Bir daha gelirsem dürtün beni," diye söyleniyor ama adettendir gitmişken bir tane buzdolabı mıknatısını da alıyor. E bu sayede böyle gereksiz şehirlerin buzdolabı mıknatısını da toplayabilir gitmeden. Bak o kadar girişimci insansınız, samimi söylüyorum yapın bunu. Komisyon telif melif de istemez, maksat Uykusuz dergisi olarak okurlarımıza imkan sağlamak.

* Bu dünyanın en duygusal reklamlarını kafasını hesap makinesinden kaldırmayan, insanların ne zaman öleceğini falan hesaplayıp ona göre hizmet verip vermemeye karar veren sigortacılar yapıyor. Açın bakın sigortacıların reklamlarına, sanki herifçioğulları Duygusal Demokratik Parti reklamı yapıyor. Yavrum siz "Bu çabuk ölür, bu çok hastalanır, bunun başı kel" falan diye milletin sigorta primini öküz gibi yükselten üstüne bir de ödedikleri onca prime rağmen tazminatlarını vermemek için bin dereden su getiren insanlarsınız, ne bu böyle sahillerde koşan baba oğullar, ağaçların etrafında dönelenen genç çiftler, sahibine koşan sevimli köpekler falan? Ya bak samimi olun, gri binalarınızın içinde hesap makineleriyle çalışırken kendinizi gösterip "Başınıza bir şey gelmesin diye dua ediyoruz, o da bir şeydir," deyin, valla gelip yazılacağım bunu hangi sigorta şirketi ilk yaparsa.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Montör Sabri ile/ Daima geceleyin/ Ve daima sokakta/ Ve daima sarhoş konuşuyoruz"
Orhan Veli

O köpek yine orda.
Hani yazmıştım burada: Ta aşağılarda, bir kuyu dibi gibi derinlerde, tam bir bahçe de olmayan, olamamış o beton aralık. O aralığa mahkûm, ev köpeği de, bahçe köpeği de olamayan: iki arada bir derede kalmış o zavallı vardı hani. Okumuş olan hatırlar. Burnu sürekli (o güya bahçe kabul edilmiş yere bakan) o cam duvara dayalı, heyecanla evin içerisini, sahiplerini seyrediyordu falan filan. İşte o. O köpek. Epeydir yoktu. Boştu o bahçemsi yer. Ben de sevinmiştim içeri alındı diye(özlesem de kendisini--bakıyordum ara ara balkondan aşağı, naapıyor, ne ediyor, artık ne derece sıkılıyor idiyse yukarılara da bakıyor, bazen gözgöze dahi gelmişliğimiz oluyordu o zavallıyla)

Abraham Maslow

Bizimki tekrar zuhur etti. Şu anda yine orada. Aynı yerde. Fakat bu sefer etrafında tam yedi tane yavru. Sanki çocukken gördüğüm bir rüya.(hani yerde bir sürü, rengârenk misket falan bulursun, eşeledikçe toprağı daha fazla, daha fazla) Yedi minik mucize. Aşırı masumiyet/ güzellik zehirlenmesi. Baş döndürücü. Bu kadar şiddetli güzellik/masumiyet mümkün mü? Bayılacak gibi oluyor insan. Yukarı doğru bir virgül gibi kıvrılmış o kısacık minik minik kuyruklar. Yamuk yumuk,(yambıl yumbul) paytak paytak yürüyen o kara burunlu, pembe dilli bebekler. Annesinin kuyruğunu ısırmaya çalışanı. Köşedeki kabın başında su içeni. Meme emenler. Her çeşidi. Her an değişen kıpır kıpır bir çıldırtıcı güzellik. Saman sarılı, bejli, karamel renkli.

Eski İstanbul sokak köpekleri

Bir kaleydoskop.
Bazen unutmuş oluyorum onları. Kalktığımda. Masaya oturduğumda ansızın, çok, çok çok hoş bir haber almışım da unutmuşum gibi bir duygu içimde. Bir kıpırtı. Neydi bu? Keşke daha çok olsalar. (yedikereyedikırkdokuz) Her yerde olsalar. Ağlayan bebeklere sallanan o çıngırak gibi, her içimiz daraldığında bir motosiklet hızla getirip kucağımıza bir yavru köpek bıraksa. Sokakta falan. (sahiden olsa öyle bir servis abone olurum) (Yalnız, anne, yedi çocuklu ama hala burnu o cama dayalı bazen. Görüyorum. Aklı orda. İçeri bakıyor. Ayakta. Bir iki yavru romus ve romulus gibi memelere yapışmış iki ayak üzerine dikili--yazık, ne kadar bağlılar insanlara, ne zannediyorsa bizi--) Şu an tekrar, yazıyı masada bırakıp koşup bakıyorum. Aşağı. Yedisi birden devrilmiş ayakları uzatmış, aynı pozda uyuyorlar. Yavru köpek desenli bir kumaş gibi. Neredeyse eşit boşluklar bırakarak dağılmışlar zemine. Pek tatlı. Tek sorun; Çok hızla büyüyorlar. Neredeyse, bir saati seyreder gibi sürekli seyretsen büyüdükleri an'a bizzat şahit olucan. Her gün başkalaşıyorlar. İki gün önce bu kadar büyük değillerdi sanki.(aynı yavru köpeğe iki kere bakamazsın) Bence 'yavru köpeklerle vakit geçirme' temel insan ihtiyaçlarından sayılmalı (Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisi) Ben iyice yaşlı köpek de çok severim ama.(Aradakiler?--birazcık büyüdükleri için misafirlerin ilgi alanından hemen çıkmış, o az biraz büyümüş, bir köşede ev ödevi yapan mahzun bakışlı çocuklar--)

"Kedili Kadın" var da, "Köpekli Adam?" O da var işte. Varmış yani. Bu kadar köpek güzellemesinden sonra yazıyı onun adını anarak bitirelim. En ünlüsü; bundan yüz sene evvel yaşamış, İstanbul'un meşhur meczuplarından (meczup; cezbeye tutulmuş: bir çeşit deli/veli/divane) "Köpekçi Hasan Baba" "Köpekler Babası" "Ebu'l Kilab" olarak bilinirmiş. Fatih Camiinin kapısında yatıp kalkar, yanında mutlaka altı yedi tane sokak köpeği ile birlikte gezermiş Köpekçi Hasan Baba. İstanbul'un bütün sokak köpeklerinin ona itaat ettikleri rivayet ediliyor. O çağırdığında hemen koşar gelir, git dediğinde sessizce giderlermiş. Kendisine bir şey sorulduğunda, ("harb olacak mı Hasan baba?")yanlış kafiyelerle cevap verir, eğer kendince ehemmiyetli bulduğu bir şeyse, "yazın" deyip, cevabını yazdırırmış.
Nur içinde yatsın.

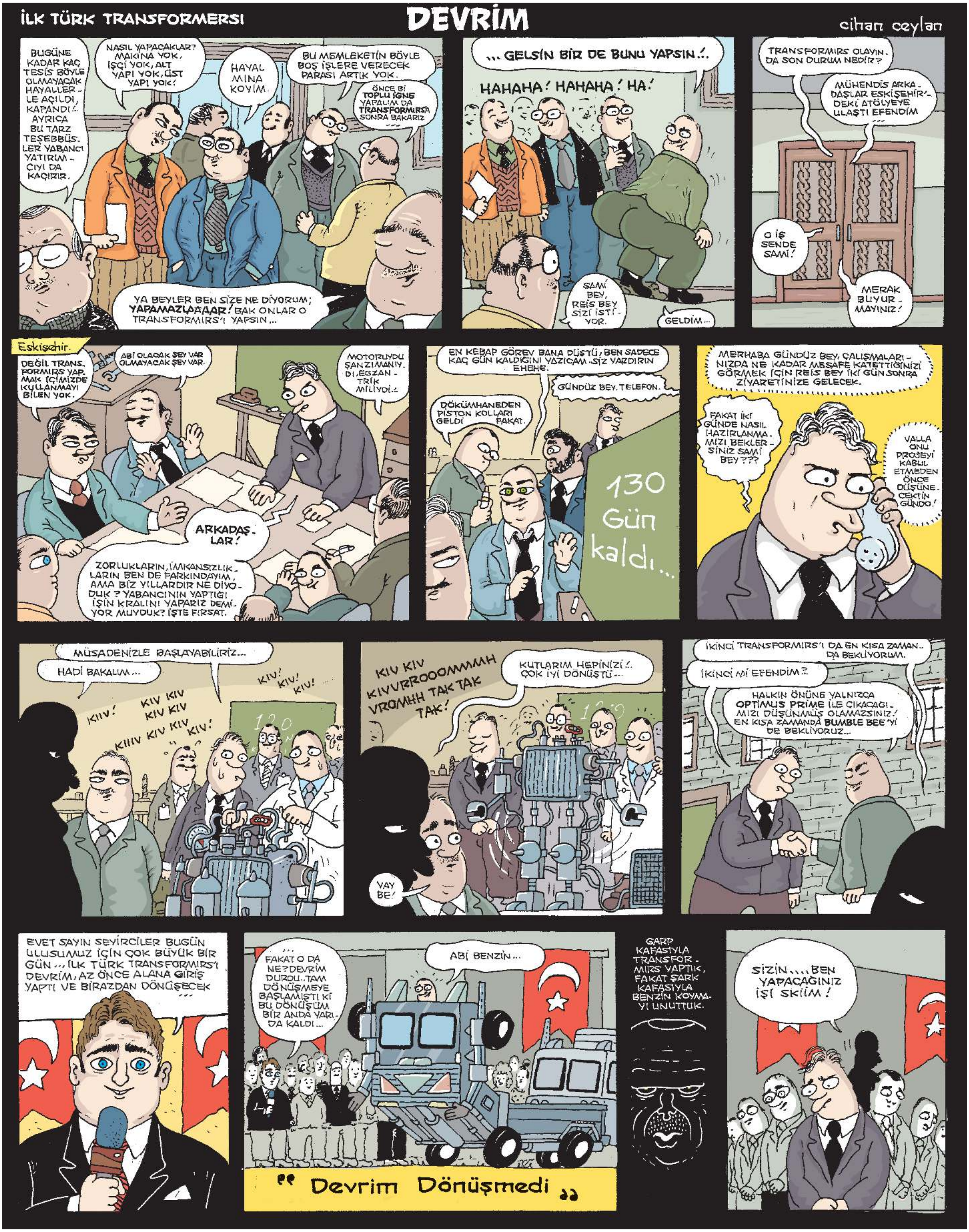

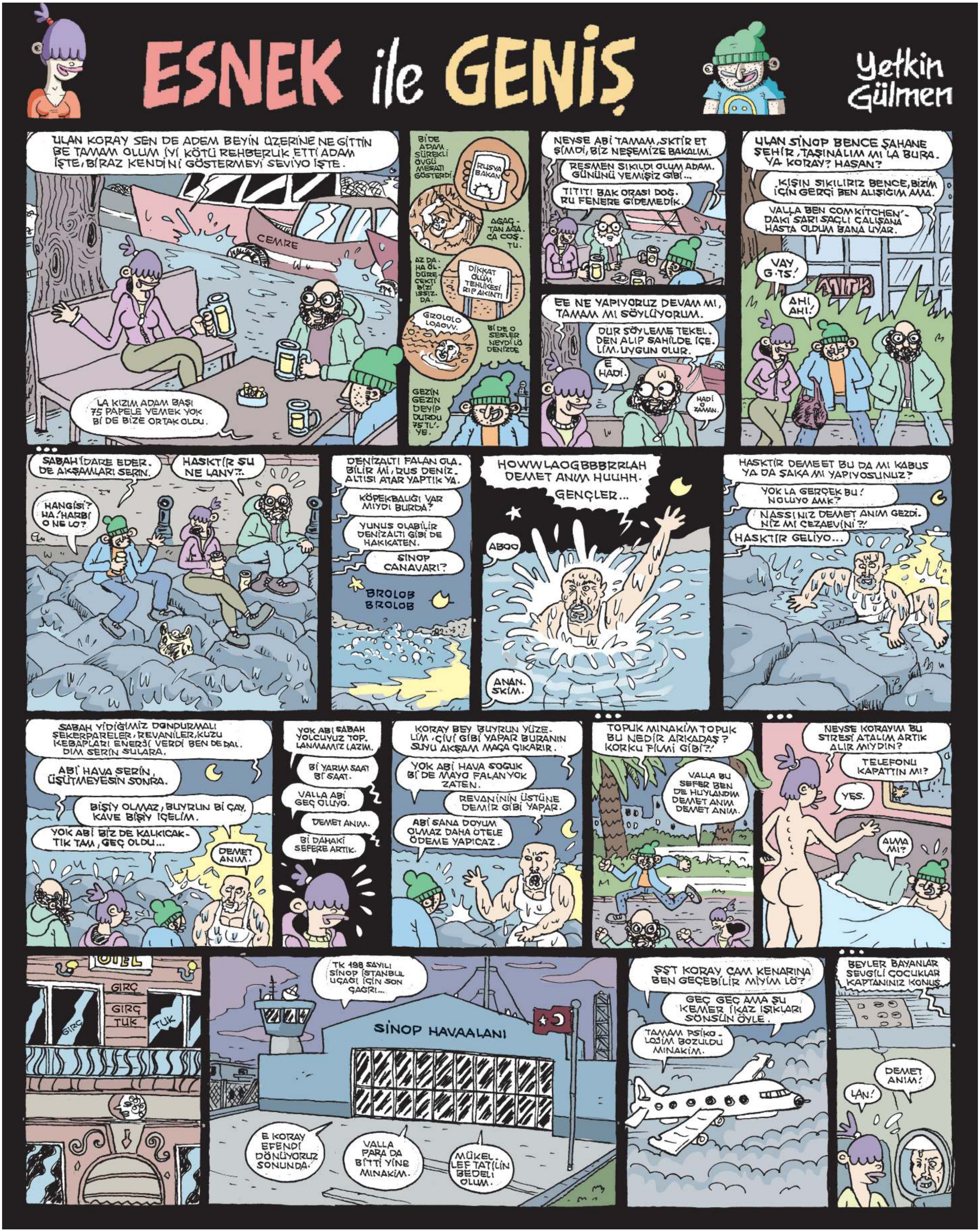
Eski istanbulda bir meczup

(Kabrini ziyaret etmek isteyen köpek severler için adresini yazıyorum: Edirnekapı Mezarlığında Savaklarda, Otlakçıbaşı Sokak 9 numaralı evin karşısındaymış.– yok, ben de gitmedim. henüz–)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

İLK TÜRK TRANSFORMERSI
DEVRİM
cihan ceylan
BUGÜNE KADAR KAÇ TESİS BÖYLE OLMAYACAK HAYALLERLE AÇILDI, KAPANDI!.. AYRICA BU TARZ TEŞEBBÜSLER YABANCI YATIRIMCIYI DA KAÇIRIR.
NASIL YAPACAKLAR? MAKİNA YOK, İŞÇİ YOK, ALT YAPI YOK, ÜST YAPI YOK!
HAYAL MINA KOYIM.
BU MEMLEKETİN BÖYLE BOŞ İŞLERE VERECEK PARASI ARTIK YOK.
ÖNCE Bİ TOPLU İGNE YAPALIM DA TRANSFORMIRSA SONRA BAKARIZ ...
YA BEYLER BEN SİZE NE DİYORUM; YAPAMAZLAAAAR! BAK ONLAR O TRANSFORMIRS'I YAPSIN...
... GELSİN BİR DE BUNU YAPSIN!..
HAHAHA! HAHAHA! HA!
SAMİ BEY, REİS BEY SİZİ İSTİYOR.
GELDİM...
TRANSFORMIRS OLAYINDA SON DURUM NEDİR?
MÜHENDİS ARKADAŞLAR ESKİŞEHİR'DEKİ ATÖLYEYE ULAŞTI EFENDİM ...
O İŞ SENDE SAMİ!
MERAK BUYURMAYINIZ!
Eskişehir.
DEĞİL TRANSFORMIRS YAPMAK İÇİMİZDE KULLANMAYI BİLEN YOK.
ABİ OLACAK ŞEY VAR OLMAYACAK ŞEY VAR.
MOTORUYDU ŞANZIMANIYDI, EGZANTRİK MİLİYDİ!..
ARKADAŞLAR!
ZORLUKLARIN, İMKANSIZLIKLARIN BEN DE FARKINDAYIM, AMA BİZ YILLARDIR NE DİYODUK? YABANCININ YAPTIĞI İŞİN KRALINI YAPARIZ DEMİYOR MUYDUK? İŞTE FIRSAT.
EN KEBAP GÖREV BANA DÜŞTÜ, BEN SADECE KAÇ GÜN KALDIĞINI YAZICAM. SİZ YARDIRIN EHEHE.
GÜNDÜZ BEY, TELEFON.
DÖKÜMHANEDEN PİSTON KOLLARI GELDİ FAKAT.
130 Gün kaldı...
MERHABA GÜNDÜZ BEY, ÇALIŞMALARINIZDA NE KADAR MESAFE KATETTİĞİNİZİ GÖRMEK İÇİN REİS BEY İKİ GÜN SONRA ZİYARETİNİZE GELECEK.
FAKAT İKİ GÜNDE NASIL HAZIRLANMAMIZI BEKLERSİNİZ SAMİ BEY???
VALLA ONU PROJEYİ KABUL ETMEDEN ÖNCE DÜŞÜNECEKTİN GÜNDO!
MÜSADENİZLE BAŞLAYABİLİRİZ...
HADİ BAKALIM...
KIV! KIV! KIV!
KIIV! KIV KIV KIV KIV
KIIIV KIV KIV KIV!
KIV KIV KIVVRROOOMMMH VROMHH TAK TAK TAK!
KUTLARIM HEPİNİZİ!.. ÇOK İYİ DÖNÜŞTÜ...
VAY BE!
İKİNCİ TRANSFORMIRS'I DA EN KISA ZAMANDA BEKLİYORUM.
İKİNCİ Mİ EFENDİM?..
HALKIN ÖNÜNE YALNIZCA OPTİMUS PRIME İLE ÇIKACAĞIMIZI DÜŞÜNMÜŞ OLAMAZSINIZ! EN KISA ZAMANDA BUMBLE BEE'Yİ DE BEKLİYORUZ...
EVET SAYIN SEYİRCİLER BUGÜN ULUSUMUZ İÇİN ÇOK BÜYÜK BİR GÜN... İLK TÜRK TRANSFORMIRS'I DEVRİM, AZ ÖNCE ALANA GİRİŞ YAPTI VE BİRAZDAN DÖNÜŞECEK ...
... FAKAT O DA NE? DEVRİM DURDU.. TAM DÖNÜŞMEYE BAŞLAMIŞTI Kİ BU DÖNÜŞÜM BİR ANDA YARIDA KALDI...
ABİ BENZİN...
"Devrim Dönüşmedi"
GARP KAFASIYLA TRANSFORMIRS YAPTIK, FAKAT ŞARK KAFASIYLA BENZİN KOYMAYI UNUTTUK.
SİZİN.... BEN YAPACAĞINIZ İŞİ SKİİM!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
ULAN KORAY SEN DE ADEM BEYİN ÜZERİNE NE GİTTİN BE TAMAM OLUM İYİ KÖTÜ REHBERLİK ETTİ ADAM İŞTE, BİRAZ KENDİNİ GÖSTERMEYİ SEVİYO İŞTE.
CEMRE
LA KIZIM ADAM BAŞI 75 PAPELE YEMEK YOK Bİ DE BİZE ORTAK OLDU.
Bİ DE ADAM SÜREKLİ ÖVGÜ MESAJI GÖSTERDİ.
RUSYA BAKAN
AĞAÇTAN AĞACA COŞTU.
AZ DAHA ÖLDÜRECEKTİ BİZİ ISSIZDA.
DİKKAT ÖLÜM TEHLİKESİ RIP AKINTI
GROLOLO LOAOVV.
Bİ DE O SESLER NEYDİ LÖ DENİZDE
GEZİN GEZİN DEYİP DURDU 75 TL'YE.
NEYSE ABİ TAMAM, SKTİR ET ŞİMDİ, BİZ NEŞEMİZE BAKALIM.
RESMEN SIKILDI OLUM ADAM. GÜNÜNÜ YEMİŞİZ GİBİ...
TITITI BAK ORASI DOĞRU FENERE GİDEMEDİK.
EE NE YAPIYORUZ DEVAM MI, TAMAM MI SÖYLÜYORUM.
DUR SÖYLEME TEKEL. DEN ALIP SAHİLDE İÇELİM. UYGUN OLUR.
E HADİ.
HADİ O ZAMAN.
ULAN SİNOP BENCE ŞAHANE ŞEHİR, TAŞINALIM MI LA BURA. YA KORAY? HASAN?
KIŞIN SIKILIRIZ BENCE, BİZİM İÇİN GERÇİ BEN ALIŞIĞIM AMA.
VALLA BEN COM KITCHEN'DAKİ SARI SAÇLI ÇALIŞANA HASTA OLDUM BANA UYAR.
VAY G.TS!
AH! AH!
SABAH İDARE EDER. DE AKŞAMLARI SERİN.
HASKTİR ŞU NE LAN ?!
HANGİSİ? HA! HARBİ O NE LO?
DENİZALTI FALAN OLA. BİLİR Mİ, RUS DENİZ. ALTISI ATAR YAPTIK YA.
KÖPEKBALIĞI VAR MIYDI BURDA?
YUNUS OLABİLİR DENİZALTI GİBİ DE HAKKATEN.
SİNOP CANAVARI?
BROLOB BROLOB
HOWWLAOGBBBRRLAH DEMET ANIM HUUHH.
GENÇLER...
ABOO
ANANSKİM.
HASKTİR DEMEET BU DA MI KABUS YA DA ŞAKA MI YAPIYOSUNUZ?
YOK LA GERÇEK BU! NOLUYO AMK?
NASSINIZ DEMET ANIM GEZDİNİZ Mİ CEZAEVİNİ?!
HASKTİR GELİYO...
SABAH YEDİĞİMİZ DONDURMALI ŞEKERPARELER, REVANİLER, KUZU KEBAPLARI ENERJİ VERDİ BEN DE DALDIM SERİN SULARA.
ABİ HAVA SERİN, ÜŞÜTMEYESİN SONRA.
BİŞİY OLMAZ, BUYRUN Bİ ÇAY, KAVE BİŞİY İÇELİM.
YOK ABİ BİZ DE KALKICAKTIK TAM, GEÇ OLDU...
DEMET ANIM.
YOK ABİ SABAH YOLCUYUZ TOPLANMAMIZ LAZIM.
Bİ YARIM SAAT Bİ SAAT.
VALLA ABİ GEÇ OLUYO.
DEMET ANIM.
Bİ DAHAKİ SEFERE ARTIK.
KORAY BEY BUYRUN YÜZELİM, ÇİVİ GİBİ YAPAR BURANIN SUYU AKŞAM MAÇA ÇIKARIR.
YOK ABİ HAVA SOĞUK Bİ DE MAYO FALAN YOK ZATEN.
REVANİNİN ÜSTÜNE DEMİR GİBİ YAPAR.
ABİ SANA DOYUM OLMAZ DAHA OTELE ÖDEME YAPICAZ.
TOPUK MINAKİM TOPUK BU NEDİR ARKADAŞ? KORKU FİLMİ GİBİ?!
VALLA BU SEFER BEN DE HUYLANDIM DEMET ANIM DEMET ANIM.
NEYSE KORAYIM BU STRESİ ATALIM ARTIK ALIR MIYDIN?
TELEFONU KAPATTIN MI?
YES.
ALMA MI?
OTEL
GIRÇ
GIRÇ
TUK
TUK
GIRÇ
TK 198 SAYILI SİNOP İSTANBUL UÇAĞI İÇİN SON ÇAĞRI...
SİNOP HAVAALANI
E KORAY EFENDİ DÖNÜYORUZ SONUNDA.
VALLA PARA DA BİTTİ YİNE MINAKİM.
MÜKELLEF TATİLİN BEDELİ OLUM.
ŞŞT KORAY CAM KENARINA BEN GEÇEBİLİR MİYİM LÖ?
GEÇ GEÇ AMA ŞU KEMER İKAZ IŞIKLARI SÖNSÜN ÖYLE.
TAMAM PSİKOLOJİM BOZULDU MINAKİM.
BEYLER BAYANLAR SEVGİLİ ÇOCUKLAR KAPTANINIZ KONUŞ
LAN!
DEMET ANIM!

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

GÖRÜN ARTIK BENİ

Dizinin başrol oyuncusunun işlettiği bir fırında kalfa rolünde oynayan M.A., dizinin bitmesiyle boşluğa düşmüştür. Sıcak bir mahalle dizisinden yeni çıktığı için biraz şaşkındır. Bir sezon boyunca, “Yarın ola hayrola usta, biz neler atlattık, bunu da atlatırız”, “Usta ben bir kıza sevdalandım”, “Cemal'i hastaneye kaldırmışlar usta!”, “Çay vereyim mi usta?” diye diye resmen alıklaşmıştır. Dizi boyunca bir türlü dönmeyen kör talihini, iyilikle, gururla, tevekkülle onarmaya çalışmaktan gerçek hayatta da bir tür kalfaya dönüşmüştür. Aradan aylar geçer. Dizinin etkisinden sıyrıldıkça, “yarın ola hayrola” diye bir mekanizmanın işlemediğini hatırlayarak yeni projelerde yer kapmak için fırsat kollamaya başlar. Fakat önüne istediği gibi (gözü kapalı kabul edebileceği) bir senaryo çıkmadığı gibi, aslında hiç senaryo çıkmaz. İşsiz geçen ilk aylarında sık sık sarf ettiği, “Biraz kendimi dinlemek istiyorum”, “Yüzümü eskitmek istemiyorum” türünden çıkışlar, yerini derin bir kaygıya bırakır. Unutulduğunu düşündüğü günlerde, kendini hatırlatabilmek için “Instagram'da Ünlüler” başlıklı foto-galeriler bir umut ışığı olarak görünür gözüne. Planlı bir biçimde Instagram'a yüklenmeye karar verir.

18 Ekim: Dün bütün gece “Ünlülerin Instagram Fotoğrafları” üzerine istatistikî bir çalışma yaptım. Gördüğüm kadarıyla, **“Muro ve ben”**, **“Selo ve ben”**, **“Hako ve ben”** türü fotoğrafların epey gideri var. Benim de “? ve ben” türü bir fotoğraf üretmem lazım. Telefon rehberimden arkadaşlarımın isimlerine baktım. Tam bir rezalet! Kısaltılmış ismi kulağa hiç hoş gelmeyen arkadaşlarla dolu rehberim: Kamuran (Kamuro), Umut (Umo), Uğur (Uro), Boğaç (Boğo). Sonunda rehberde ismi kısaltmaya çok uygun fakat uzun zamandır görüşmediğim Mete'yi (Meto) bulunca biraz rahatladım. Arayıp buluşmayı teklif ettim Mete'ye. “Abi bu hafta çok zor, ancak haftaya belki olabilir,” cevabını alınca, **“Meto ve ben”** fotosunu şimdilik erteledim. Aklımda başka bir şey var…

19 Ekim: Çok zor oldu, ama bugün sabah beşte kalktım. Amacım, altına, **“İstanbul uyuyor, oysa ben hiç uyumadım. Günaydın…”** yazabileceğim bir fotoğraf çekmekti. Balkon biraz soğuktu ama çektiğim fotoğrafa değdi. Fotoğrafı fotoşopta biraz eskitince sonuç süper oldu. Bu fotoğraftan gerçekten ümitliyim. Hadi bakalım… Bir sonraki planım **“Caniko”** başlıklı uyuyan bir kedi fotoğrafı paylaşmak. Ama önce güzel bir kedi bulmam lazım.

20 Ekim: Bugün, dün bulduğum “Caniko” fikrini bir yerlerden kedi bulup hayata geçirmeyi planlıyordum, ama aklıma kedimin olmadığını bilen arkadaşlarım geldi. Aslında kimsenin çıkıp, “Oğlum senin kedin yok, bu Caniko ne?” diyeceğini sanmıyorum, yine de belli olmaz, acımasız oyunculuk dünyasında her şey mümkün. En iyisi bir an evvel bir kedi beslemeye başlamak ve çevrem kedili halimi kanıksayıncaya kadar bu projeyi bir süre ertelemek. Yarın ilk işim kedi edinmek olsun. Kedi olmazsa köpek, kuş falan ayarlarız sevimli bir şeyler…

21 Ekim: Sabah kedi ayarlamak için hayvan barınağına gitmek üzere evden çıktığımda fırsat ayağıma geldi. Karşımda soğuk hava yüzünden köşeye sinmiş bir sokak köpeği duruyordu. Köpeğin bu hali, nefis bir Instagram fotosu çekebilmek ve güzel bir sosyal mesaj verebilmek için çok uygundu. Fotoğrafın altına yazacağım mesaj aklıma kendiliğinden düştü: **“Hava çok soğuk, onların bizden daha çok ihtiyacı var.”** Fakat ne kadar uğraşsam da, çok uysal görünen bu hayvana kendi beremi takmam mümkün olmadı. Sanki ona zarar verecekmişim gibi kaçtı gitti. Kendi bilir. Bereyi takıp yola devam ettim. Taksiye binmeden önce aklıma ani bir fikir geldi. Derhal selfie çekip altına, **“Hava buz gibi, yaz gelse de berelenmekten kurtulsak:)”** yazarak Instagram'a yolladım.

22 Ekim: Kedi huysuz çıktı. Oysa barınaktaki adam en uysal kedilerden biri olduğunu söylemişti. Alakası yok, hayvan yerinde durmuyor. Adamakıllı bir pozunu yakalamak mümkün değil. Üstelik akşamüstü durup dururken bana saldırdı. Güzel bir kedi fotoğrafı için sanırım biraz sabretmem gerekecek.

23 Ekim: Instagram'da anne fotoğraflarının gideri çok. Annesini yakalayan Instagrama yolluyor. Hafta sonu ailemin yanına gittiğimde şansımı denemeye karar verdim. Fakat annem nedense sorun çıkardı. Zoraki çektiğim fotoğraf, hiç de altına öyle **“Annemmmm”** yazabileceğim türden değildi. Neyse ki sağ olsun teyzem imdadıma yetişti. Kadın çok fotojenik. Gerçi **“Canım Teyzem”**, kadar etkili değil ama olsun. Sorutan bir anneden iyidir. Eve gelmişken “ev yemekleri gibisi yok” anlamında bir de sofra fotoğrafı çektim. Bak o iyi oldu. Hürriyet galeriye girer mi bilmem ama Instagram'da şık durdu: **“Anne yemeği… Aşırı yemekten patlamadan hemen önce…”**

24 Ekim: Caniko'yu benim yatağımda uyuyor bulunca kafamda bir şimşek çaktı. Hemen tripodu kurup makineyi ayarladım. **“Caniko ve ben”** alt yazılı fotoğraf 20 saniye sonra elimde olacaktı. Fakat Caniko, ben daha yanına yatar yatmaz uyanıp kaçtı. Gidip makinenin ne çektiğine baktığımda, yattığı yerden giden kedinin arkasından bakan zavallı bir adam gördüm. Milletin mırıl mırıl kedilerini düşündüğümde bu kedi tam bir işe yaramaz. Kediyle köpekle olmayacak bu iş! Akşam foto-galerilerde dolanırken S.Ş'nin bir atla çektirdiği fotoğrafı **(Halley ve ben)** görünce Caniko iyice gözümden düştü. At, gerçekten iyi bir fikir. Şerefsiz Caniko'un altına, **“Nasıl bi güzellik bu ya…”** falan yazmaya uğraşacağıma, gider bir çiftlikte atla fotoğraf çektirip altına **“Asillik”** yazarım daha iyi. Nerede uygun bir at çiftliği var, bir araştırayım bakalım.

25 Ekim: Ortalık pazar kahvaltısı fotoğrafı kaynıyor. Klasik ama şansı var. Denemeye karar verdim. Evde pek bir şey olmadığından alışverişe çıkarak ithal mithal bir sürü şarküteri ürünü aldım. Pazar kahvaltısı için pazar gününü beklemek saçma, kim nereden bilecek fotoğrafı pazartesi günü çektiğimi? Sofrayı balkona kurdum. Masanın kenarına bir gazete tomarı yerleştirip çekim yaptım. Güzel oldu, ama gazetelerden tarihin anlaşılabileceği aklıma gelince bu fotoyu iptal ettim. Gazete yerine bir Bilge Karasu kitabı koyarak çekimi tekrarladım. Fotonun altına yazacağım cümle kafamda hazırdı: **“Pazar keyfi: mükellef bir kahvaltı ve kitap…”** Yalnız aldığım ithal peynirin tadı berbattı.

27 Ekim: Bir haftadır uğraşmama rağmen hiçbir fotoğrafım foto-galerilerde yer almadı. K.A'nın ayakları, M.T'nin kedisi, L.K'nın babannesi bile girdi galerilere. Hadi L.K'nin babaannesi neyse de, K.A'nın o çirkin ayakları kadar ilgi çekemediğime inanamıyorum. Akşam saatlerinde aklıma İstanbul manzarası fonunda kendi ayaklarımı çekmek ve fotonun altına, **“Sen ne ayaksın İstanbul?”** yazma fikri düştü. İlk çekimin ardından sonuç kötüydü. Ayak başparmağımdaki kılların bu kadar iğrenç görüneceği hiç aklıma gelmemişti. Biraz pudrayla başparmak makyajı yapıp çekimi tekrarlayınca sonuç fena olmadı. Ayakları bastım Instagram'a. Bekleyelim bakalım. Neden olmasın? Hadi be Hürriyet!

28 Ekim: Bu sabah yağmur yağdığını görünce, makineyi alıp yağmurlu bir İstanbul manzarasını camın ardından çekmek için salon penceresine koştum. Fakat çatının yapısından mı bilmiyorum, benim camların ıslanmadığını görünce hayal kırıklığına uğradım. Yapısal sorunlar beni hiçbir zaman yıldıramaz. Pencereye dışarıdan bir tas su vurdum. Fakat nedense su, damlalar halinde süzülmek yerine oluk oluk akıp gidince, **“Bu sabah yağmur var Istanbul'da”** hevesim de güme gitti.

30 Ekim: Bir arkadaştan evime gelip uyurken beni çekmesini rica ettim. “Manyak mısın abi!” diye reddetti. İş başa düşünce tripod kullanarak kendi uyuyan fotoğraflarımı çektim. En beğendiğimin altına **“Yorgunluk”** yazıp Instagram'a gönderdim. Keşke bu uyurken fotoğraf çekilme fikri, dizi devam ederken aklıma gelseydi. Sette uyurken çekilip altına **“Set arası şekerleme”** yazmak nefis olurdu. Akşam saatlerinde, çekecek bir şey bulamayınca, bir elimle yüzümün yarısını kapattığım, açıktaki yarıyla hüzünlü bakmaya çalıştığım bir selfie çektim. Ama hâlâ sıcak mahalle dizisinin etkisinden olacak bakışım mahzun oldu. Vurup kafayı yattım.

2 Kasım: Sonunda oldu. Galerilerde bol bol fotoğrafı yayınlanan bir arkadaşım, tesadüfen karşılaştığımız bir partide telefonunu çıkarıp fotoğrafımızı çektiğinde bir şeyler olacağını hissetmiştim. Fotoğrafa bakarken sanki öylesine söylemişim gibi, “Güzel çıkmışız göndersene Instagram'a” deyince, altına **“Memo ve ben”** yazıp gönderiverdi. Kötü senaryoya kendimi hazırlamıştım, ama bugün Hürriyet galeride fotoğrafın yayınlandığını görünce havalara uçtum. Meğer adım kısaltmaya ne kadar uygunmuş. İşte o Memo benim. Fırıncıda çalışan çocuk. Hatırladınız mı?

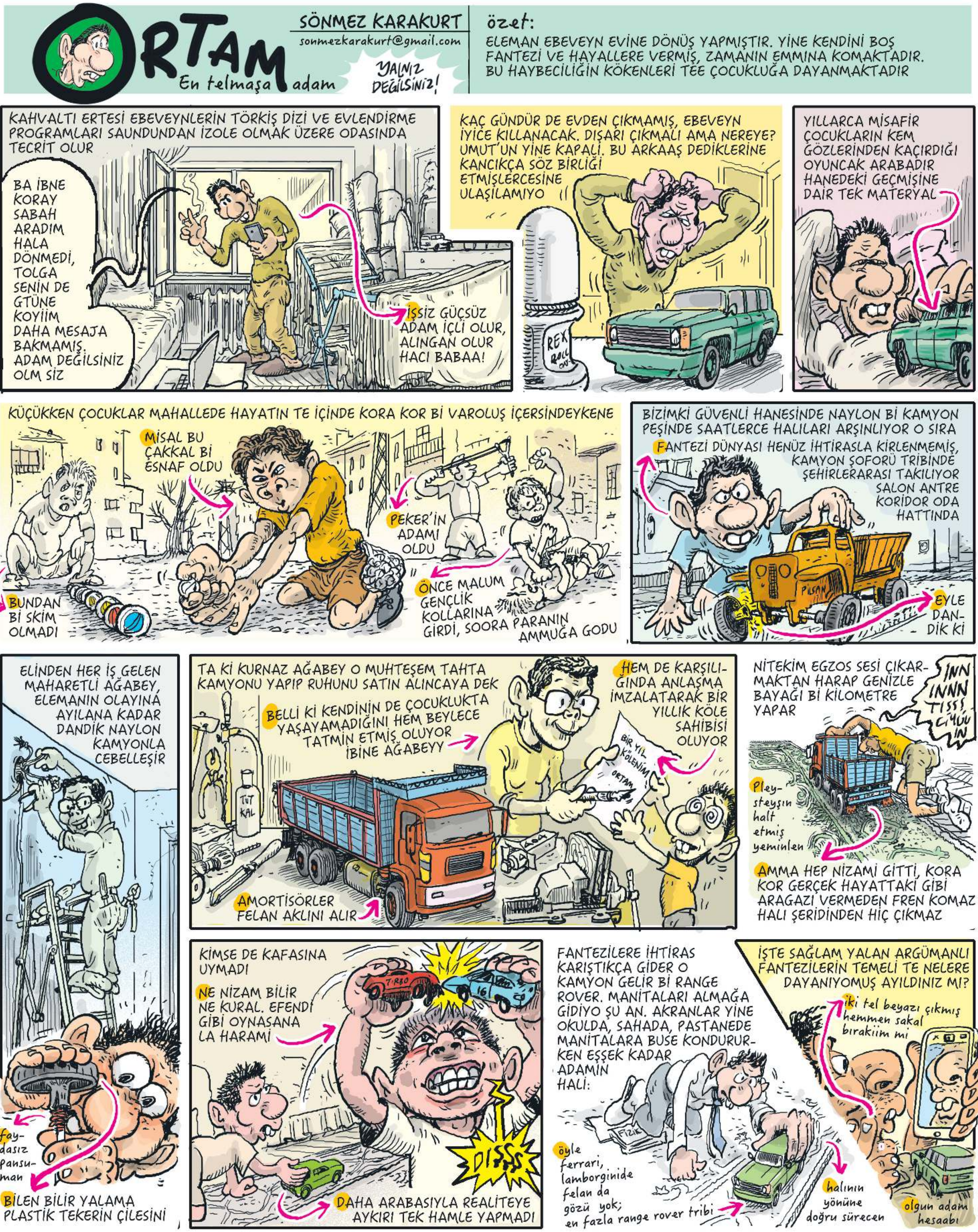
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 26 EKİM 2017 | Sayı: 530

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN EBEVEYN EVİNE DÖNÜŞ YAPMIŞTIR. YİNE KENDİNİ BOŞ FANTEZİ VE HAYALLERE VERMİŞ, ZAMANIN EMMINA KOMAKTADIR. BU HAYBECİLİĞİN KÖKENLERİ TEE ÇOCUKLUĞA DAYANMAKTADIR
KAHVALTI ERTESİ EBEVEYNLERİN TÖRKİŞ DİZİ VE EVLENDİRME PROGRAMLARI SAUNDUNDAN İZOLE OLMAK ÜZERE ODASINDA TECRİT OLUR
BA İBNE KORAY SABAH ARADIM HALA DÖNMEDİ, TOLGA SENİN DE GTÜNE KOYİİM DAHA MESAJA BAKMAMIŞ. ADAM DEĞİLSİNİZ OLM SİZ
İSSİZ GÜÇSÜZ ADAM İÇLİ OLUR, ALINGAN OLUR HACI BABAA!
KAÇ GÜNDÜR DE EVDEN ÇIKMAMIŞ, EBEVEYN İYİCE KILLANACAK. DIŞARI ÇIKMALI AMA NEREYE? UMUT'UN YİNE KAPALI. BU ARKAAŞ DEDİKLERİNE KANCIKÇA SÖZ BİRLİĞİ ETMİŞLERCESİNE ULAŞILAMIYO
REX ROLL ON
YILLARCA MİSAFİR ÇOCUKLARIN KEM GÖZLERİNDEN KAÇIRDIĞI OYUNCAK ARABADIR HANEDEKİ GEÇMİŞİNE DAİR TEK MATERYAL
KÜÇÜKKEN ÇOCUKLAR MAHALLEDE HAYATIN TE İÇİNDE KORA KOR Bİ VAROLUŞ İÇERSİNDEYKENE
MİSAL BU ÇAKKAL Bİ ESNAF OLDU
PEKER'İN ADAMI OLDU
BUNDAN Bİ SKİM OLMADI
ÖNCE MALUM GENÇLİK KOLLARINA GİRDİ, SOORA PARANIN AMMUĞA GODU
BİZİMKİ GÜVENLİ HANESİNDE NAYLON Bİ KAMYON PEŞİNDE SAATLERCE HALILARI ARŞINLIYOR O SIRA
FANTEZİ DÜNYASI HENÜZ İHTİRASLA KİRLENMEMİŞ, KAMYON ŞOFORÜ TRİBİNDE ŞEHİRLERARASI TAKILIYOR SALON ANTRE KORİDOR ODA HATTINDA
PİLSAN
EYLE DANDİK Kİ
ELİNDEN HER İŞ GELEN MAHARETLİ AĞABEY, ELEMANIN OLAYINA AYILANA KADAR DANDİK NAYLON KAMYONLA CEBELLEŞİR
faydasız pansuman
BİLEN BİLİR YALAMA PLASTİK TEKERİN ÇİLESİNİ
TA Kİ KURNAZ AĞABEY O MUHTEŞEM TAHTA KAMYONU YAPIP RUHUNU SATIN ALINCAYA DEK
BELLİ Kİ KENDİNİN DE ÇOCUKLUKTA YAŞAYAMADIĞINI HEM BEYLECE TATMİN ETMİŞ OLUYOR İBİNE AĞABEYY
HEM DE KARŞILIĞINDA ANLAŞMA İMZALATARAK BİR YILLIK KÖLE SAHİBİSİ OLUYOR
BİR YIL KÖLENİM ORTAM
TUT KAL
AMORTİSÖRLER FELAN AKLINI ALIR
NİTEKİM EGZOS SESİ ÇIKARMAKTAN HARAP GENİZLE BAYAĞI Bİ KİLOMETRE YAPAR
INN INNN TISSS ÇIUUN
Pleysteyşın halt etmiş yeminlen
AMMA HEP NİZAMİ GİTTİ, KORA KOR GERÇEK HAYATTAKİ GİBİ ARAGAZI VERMEDEN FREN KOMAZ HALI ŞERİDİNDEN HİÇ ÇIKMAZ
KİMSE DE KAFASINA UYMADI
NE NİZAM BİLİR NE KURAL. EFENDİ GİBİ OYNASANA LA HARAMİ
TIRBO
DISSS
DAHA ARABASIYLA REALİTEYE AYKIRI TEK HAMLE YAPMADI
FANTEZİLERE İHTİRAS KARIŞTIKÇA GİDER O KAMYON GELİR Bİ RANGE ROVER. MANİTALARI ALMAĞA GİDİYO ŞU AN. AKRANLAR YİNE OKULDA, SAHADA, PASTANEDE MANİTALARA BUSE KONDURURKEN EŞŞEK KADAR ADAMIN HALİ:
FİZİK
öyle ferrari, lamborginide felan da gözü yok; en fazla range rover tribi
halının yönüne doğru sürecen
İŞTE SAĞLAM YALAN ARGÜMANLI FANTEZİLERİN TEMELİ TE NELERE DAYANIYOMUŞ AYILDINIZ MI?
iki tel beyazı çıkmış hemmen sakal bırakiim mi
olgun adam hesabı

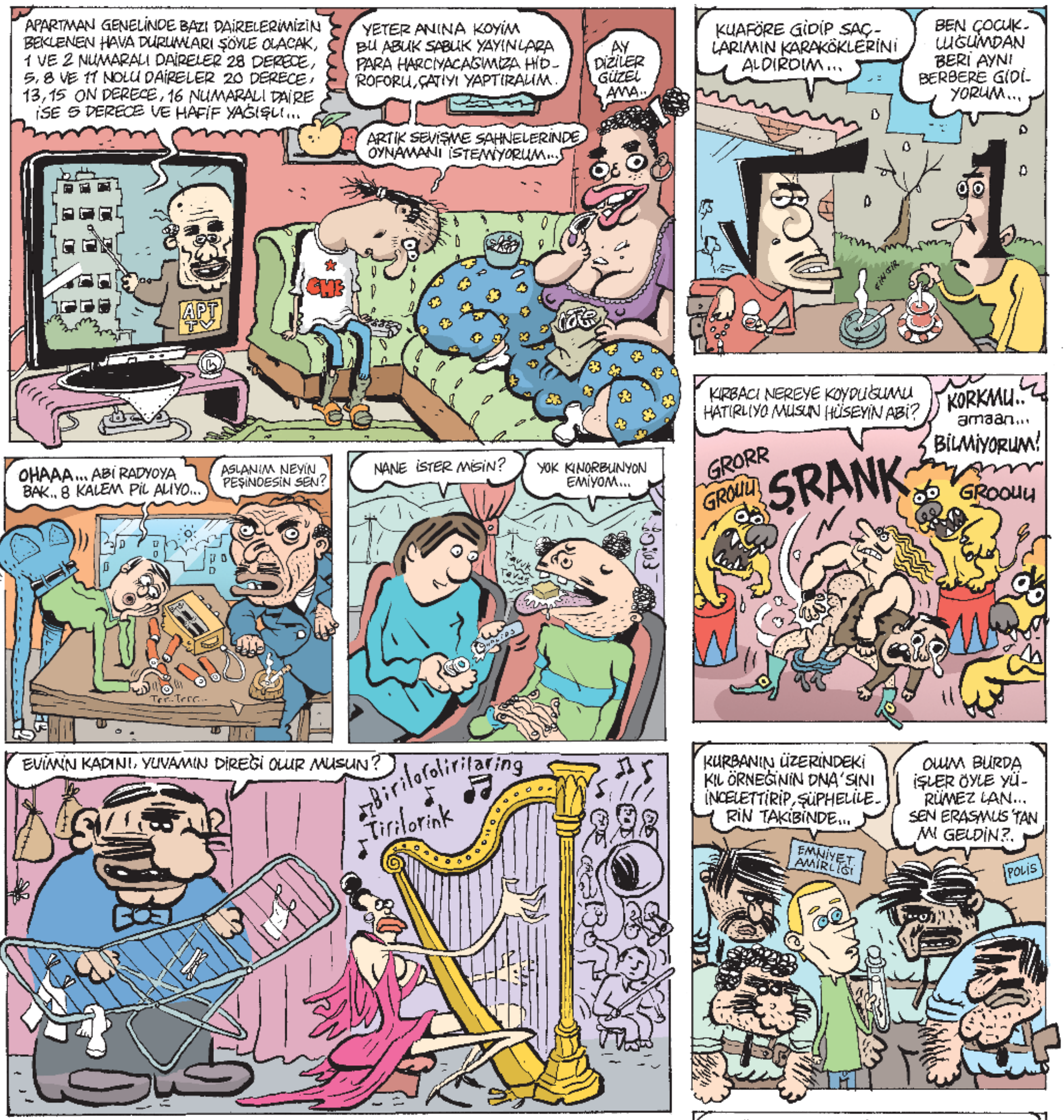
2 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2017/44 No: 531
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel, görevinden istifa etmesi için Erdoğan'ın imasının bile yeterli olacağını söyledi.

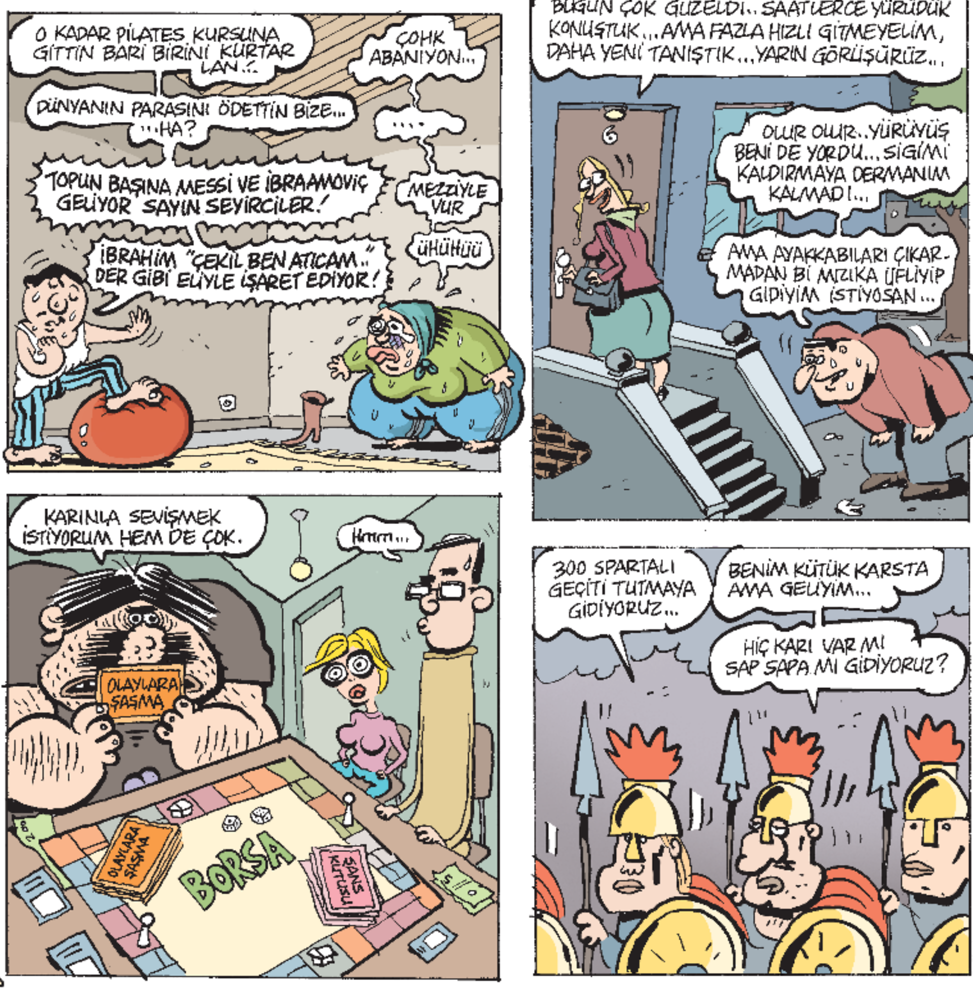

26 ADAM ve 1 KADIN

Hasan, ahmet, Seyfi, Veysel, Hakkı, mehmet, cemil, timur, osman, uzun mehmet, murat, yusuf, selçuk, rıdvan, kâzım, kıvırcık murat, naim, Selim, Hakan, fırat, sarı mehmet, orhan, cüneyt, nuri, Kamil, bi de ben... Hepimiz aynı manitanın hastasıydık.. Hep onun hakkında konuşur kaşına gözüne methiyeler yazardık.. Cep telefonlarımız gizli çekilmiş fotoraflarıyla dolar taşar, memori sitiklerle elden ele çoğalırdı...
Hatta bi keresinde terini sildiği mendilini alabilmek için çöp başında birbirimizle dövüşürken Tunç'u kaybettik. Aşkıyla sevdasıyla öldü.. Sevgisi mirasımız oldu... Evet 28 adamdık biz ilk başta... Tunç'la Fatih 'te vardı... Tunç ölünce Fatih suçu üzerine alıp içeri girdi falan fıstık...
Sonra başka biriyle evlendi. Bizim grupta dağıldı gitti.. Şimdi geçmişe bakınca 26 yalnız adamın eşcinselce güç birliği edip hayata nasıl kafa tuttuğunu gözümde mutlu yaşlarla izliyorum... Bu yazımı, hasan, ahmet, seyfi, veysel, hakkı, mehmet, cemil, timur, osman, uzun mehmet, murat, yusuf, selçuk, rıdvan, kazım, kıvırcık murat, naim, selim, hakan, fırat, sarı mehmet, orhan, cüneyt, Nuri, Kamil, Tunç ve Fatih'e ithaf ediyorum.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Ankara Ayrancı muhtar adayı Cem Yağıbasan, seçilmesi halinde Ayrancı sakinlerine pazar sabahları Tai Chi eğitimi vermeyi vadedeli **8 yıl,**

Araştırmacı James Hawes, Kafka'nın porno dergilere abone olduğunu iddia edince, Bugün gazetesi, **"Dünyaca ünlü yazar Kafka pornocu çıktı!"** başlığını atalı **9 yıl,**

Hürriyet, 140 kişinin hayatını kaybettiği Güney Kore'deki bir patlama haberini, **"Milli takımımızın dünya üçüncüsü olduğu Güney Kore'nin Daegu kentinde..."** girişiyle vererek milli gururu ihmal etmeyeli **14 yıl,**

Trabzonspor'un büyük umutlarla transfer ettiği Nijeryalı futbolcu Victor Shaka basın tanıtımında üçten fazla top sektiremeyince alelacele horona geçileli **19 yıl,**

Norveçli armatör Olstein Kloster, karısına doğum günü hediyesi olarak dev bir transatlantik hediye edeli **38 yıl,**

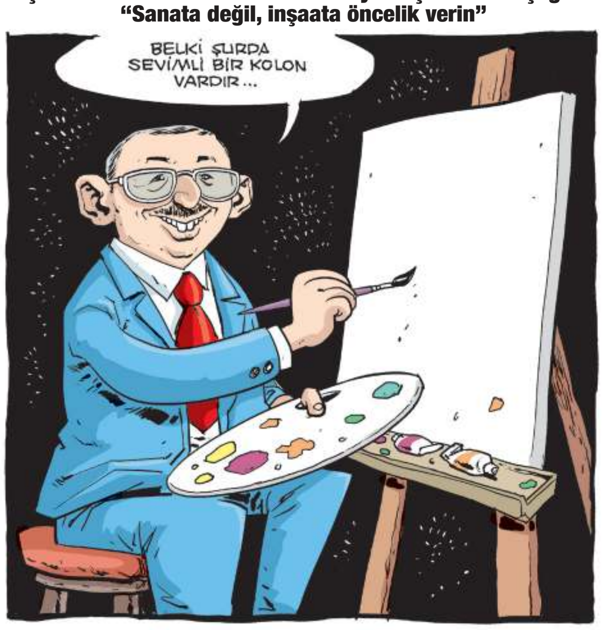

Yaklaşık 350 yıl boyunca gözlüğü burnuna tutturmaya, tek gözüne kıstırmaya çalışan insanoğlu, Edward Scarlett'in gözlük sapını icat etmesiyle rahatlayalı tam **300 yıl** olmuş.

MEB, birçok öğretmenin sözleşmesini soruşturma bile yapmadan iptal ediyor.

Çevre Bakanı Özhaseki'den belediye başkanlarına çağrı: "Sanata değil, inşaata öncelik verin"

UYKUSUZ

İsmailağa Cemaati'nin televizyon kanalında yayımlanması zorunlu kamu spotundaki kadın oyuncular buzlanarak ekranlara getirildi.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 15: Her Gün Başka Bir Şey

''Neye ben oraya kendim inşa ettiğim evi yıkacakmışım? Keriz miyim ben? Yıkmam! Ne zoru varmış benim evimle? Kendi cebimizden para ödeyip yaptık o evi! Asla kabul etmiyorum!'' diye cahilce bağırdı yaşlı adam. Kavga ve dövüş için yaşıyor, insanlardan nefret ediyordu. Komşularından nefret ediyordu, akrabalarından nefret ediyordu, çocuklarından da nefret ediyordu. Sadece bağırmayı ve komşularının arsalarına izinsiz inşa ettiği evin çatısına kurdurduğu next & nextstar marka uydu çanak anten sistemlerini seviyordu. Nefret ettiği oğluyla gelinine ev yapmaya karar verdiğinde arsasına bakmış ve şöyle düşünmüştü:

''Neye kendi arsama yapacakmışım? Keriz miyim ben? Orası da arsa burası da arsa! Oraya yaparım, kimse de bir şey diyemez! Kullanıyorlar mı ki o arsayı? Kullanmıyorlar! Zaten çocukları da yok, ne yapacaklar bu arsayı? Arsa benim hakkım, ev de yaparım, ekerim de biçerim de, bir şey diyen olursa da ''bu dölsüz, çocuğu olmuyor, kullanmıyorlar arsayı ziyan ediyorlar, arsa benim hakkım'' derim!''

Yaşlı adamın içinde coşkun akan bir çirkinlikler, pislikler deresi vardı. Her güne bu derede yıkanıp, bu derenin balçığa benzer yeşil sularından kana kana içip başlardı. İlerleyen yaşına rağmen eksilmeyen enerjisini, bir türlü ölmemesini buna borçluydu. ''Niye ölecekmişim? Keriz miyim ben? Her gün zeytinyağı yerim, erken yatarım! ÖLMEM'' diye düşüşnüyordu. ''Karından, çocuğundan onar yıl alalım, senin hayatına ekleyelim'' diye önerseler bir saniye beklemeden ''he, olur'' diyecek güzellikte bir insandı.

Lord Reginald, yaşlı adamın keskin çizgilerle yol yol olmuş suratına bakmaya doyamıyordu.

''Tipini s.ktiğim ya'' diye geçirdi içinden. Keşke bu nefreti, kara bir alevle yanan bu ayaklı yangını bir şekilde kullanılabilir enerjiye çevirmenin yolu olabilseydi. Ama yoktu. Gel senden enerji üretelim desen ''ben keriz miyim? Benden çıkan enerjiyle niye başkası ısınacakmış? Asla da kabul etmem!'' diye bağıracaktı. Kendisinden başkasına faydası dokunacağına ölürdü daha iyi. Lord artık böyle insanları iyi tanıyordu.

Aylar önce üst üste okuduğu toplumsal gerçekçi romanlardan aşırı etkilenmiş ve kendisi de böyle bir roman kaleme almaya karar vermişti. Elinin altında mis gibi halk vardı. Gidip köy köy dolaşmasına, köylünün evine kasabalının iki yıldızlı oteline dadanmaya ihtiyacı yoktu. Katiplerine yazdırdığı ve derebeyliğin tezek kokan noktalarına yolladığı bir bildiriyle istediği bütün halkı şatosuna toplamıştı: ''Bundan sonra köylümüzün, kasabalımızın her türlü anlaşmazlığını ben çözeceğim. Özellikle toprak kavgası, haksız dedikodu, kahvede tatsızlık, aile içinde mal mülk kavgası gibi olaylarınızı bekliyorum. Şatomuzun rahat atmosferinde, hem birer çay içip hem de olaylarınızın Lord Reginald'in kendisi tarafından çözülmesini istemez misiniz? İşte fırsat! Dert sizdeyse, derman bizde. Sevgiler!''

Bu bildiri halkın özellikle hoşuna gitmişti. Hakimler zor insanlardı, halkın bazı dertlerini beğenmiyorlar, küçük görüyorlardı. Herkes herkesi en üst merciye şikayet etmek, yıllarca hapislerde süründürmek istiyordu. Şatonun önü elinde a4 kağıtlarla çömelik vaziyette oturan kavgalılarla dolmuştu. Oysa Lord Reginald başvuruların internet üzerinden yapılması gerektiğini, elden yapılan başvuruların hiçbir şekilde kabul edilmeyeceğini bildirisinde özellikle vurgulamıştı. Yine de geliyorlardı. Lord Reginald da gelmeyin, şatonun önünde çömelmeyin demiyordu. Çömelik dertli de toplumsal gerçekçi romanın önemli bir unsuruydu. Aksine, Lord Reginald fırsattan istifade şatonun çevresine açılan ve camlarına ''Lord'a başvurma formu doldurulur'' yazısı asan internet kafelere ceza yağdırmış ve yerlerinden etmişti. Durumdan şikayetçi olan internet kafeciler toplanıp Lord Reginald'ın huzuruna çıktıklarında Lord kendilerine şöyle seslendi: Hala tüplü monitörler kullanıyorsunuz, onüç yaşındaki çocuğun annesinden babanesinden çarptığı paralarla ev geçindiriyorsunuz, üstelik bilgisayarlarınız eski, çocuklar hala GTA San Andreas, Need For Speed: Most Wanted falan oynuyor sizin yüzünüzden. Yurtdışına bakıyorum, elektronik sporlar almış yürümüş, DOTA, CS: GO tarzı multiplayer oyunların turnuvaları stadyumlara taşınmış. Milyar dolarlık bir sektör var ortada. Siz ise hala tüplü monitörler kullanarak bilgisayar kullanmayı bilmeyen köylünün parasını almak peşindesiniz. Üstelik internetten bedava sunulan bir hizmeti para karşılığı satarak... Bilmiyorum... Burada büyük bir çürümüşlük, büyük bir geri kalmışlık var. Şimdi sizden evlerinize gidip bu söylediklerimi düşünmenizi istiyorum. Açın elektronik sporlarla ilgili haberleri okuyun, açın lcd monitörlerin fiyatlarına biraz bakın. Gerçekten çok uygun fiyata monitörler var artık. Bu size hem bir uyarı, hem de bir tavsiyedir. Onüç yaşındaki çocuğun ve bilgisayardan anlamayan cahilin cebinden çıkan parayla bir sektör ne kadar gelişebilir? Su birikintisinde birbirinizi boğmaya uğraşmak yerine, birlikte bir gemi inşa edip okyanuslara açılmak ve uzak diyarların hazinelerini ele geçirmek daha güzel değil mi sizce de? Elinizde yüzlerce onüç yaşında çocuk var. Bir sene güzel bilgisayarlarla, güzel lcd monitörlerle eğitilseler DOTA falan hepsini s.kip atarlar. Bunu düşünün. Hoşçakalın...

Lord Reginald'ın derebeyliğinin elektronik spor sahnesinde yükselişi işte böyle başladı. Ancak bu başka bir öykümüzün konusudur.

Şatoya dönersek, Lord Reginald karşısındaki amcanın çirkinliğini beğenmişti. Yaşlı adama bakarak, ''haksız olduğunu biliyorsun, o yüzden bağırıyorsun bence'' dedi. Yaşlı adam karşısında lord değil, kral olsa yine bağıracaktı, bağırdı: Kullanmıyor ki toprağı! Çocuğu yok! Ben toprağı kullandım, güzel ev yaptım. Ülkeye ev kazandırdım! Toprak kim kullanıyorsa onundur!

''Götünüzden yasa uyduruyorsunuz. Hayır, öyle bir şey olmaz. Evi yıkacaksın, üstüne diktiğin next & nextstar çanak uydu sistemini de toprağına göz koyduğun komşuna hediye edeceksin. Anlıyor musun?''

''Ölsem de çanağı vermem! Neye vereyim? Paramla aldım çanağı! Kendi evime takarım, avrupa hotbird'e ayarlatırım!''

Yaşlı adamın gözleri dolmuştu, sesi titriyordu. Lord Reginald adamın yumuşak karnını bulduğunu biliyordu. Gülümseyerek, ''çok mu seviyorsun çanak uyduyu?'' diye sordu. Yaşlı adam cevap vermedi ama sessizliği her şeyi anlatıyordu. ''İyi tamam, çanak sende kalsın, ama evi yarından tezi yok yıkıyorsun. Bir daha da önüme hakkında böyle bir şikayetle gelirsen topraklarına el koyarım, haberin olsun. Hadi gidin şimdi...'' diyerek tarafları evine yolladı Lord.

Herkes çıktıktan sonra not defterini çıkarttı, özenli bir yazıyla şu notu düştü: Çanak anteni çok seviyorlar.

groagh@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

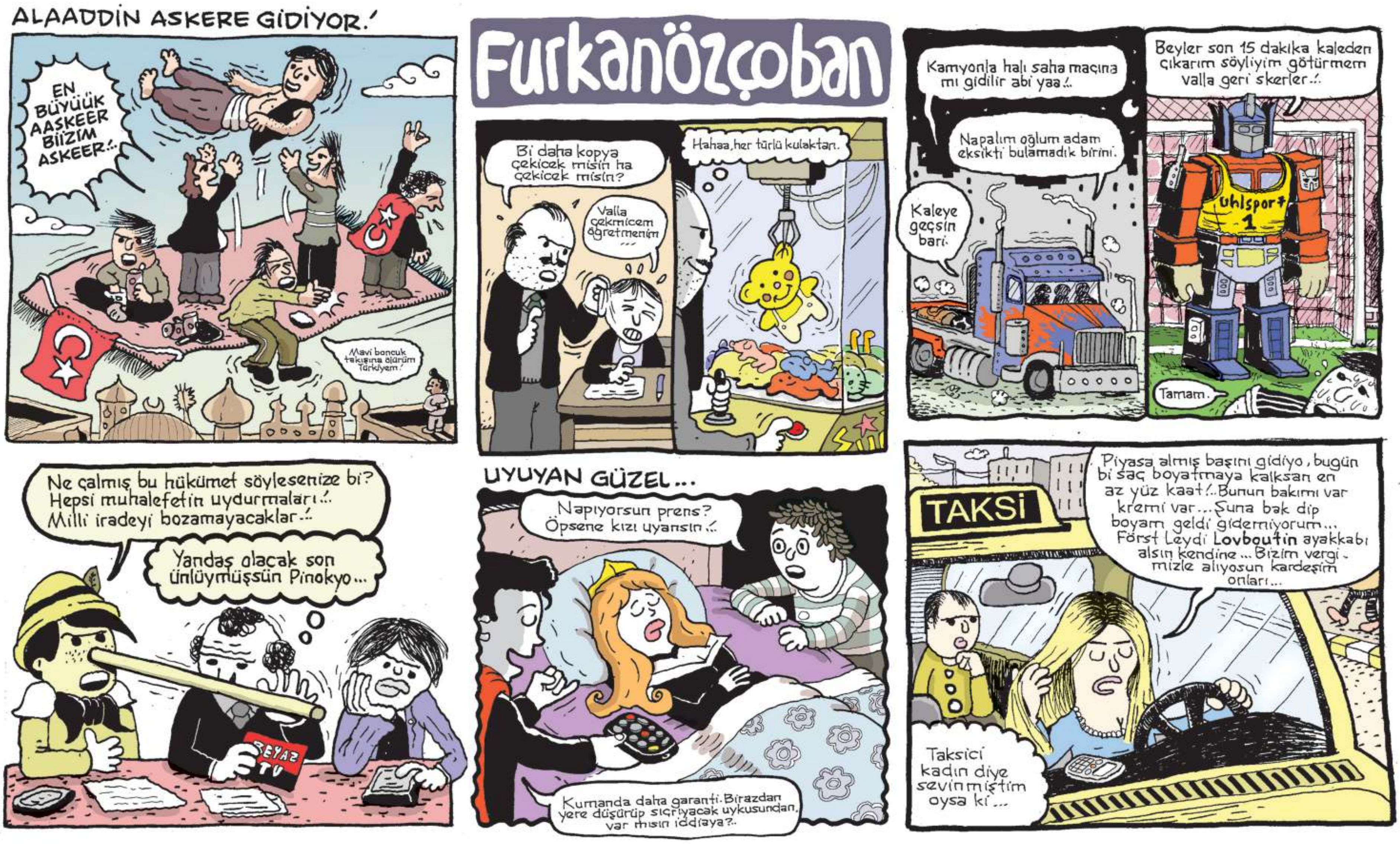
* Arkadaşlar, ben sizin dostunuzum, o yüzden şimdiden söyleyeyim, hiçbiriniz milli piyangoda yılbaşı büyük ikramiyesini kazanamayacaksınız. Bakın bu kadar da iddialı konuşuyorum. Ha arada sayısalda beş tutturanınız olacak, kiminiz altılıyı (herkesin bildiği keriz altılısını demiyorum, kimsenin bilmediği gün) tutturacak ama hayır arkadaşlar, aranızdan yılbaşı büyük ikramiyesini tutturan olmayacak. Valla hiç itiraz etmeyin, zira beş sene önce okurlarımızdan biri yılbaşı büyük ikramiyesini tutturdu, biletiyle çektirdiği fotoğrafı gönderip dergiyi bundan böyle Upper East Side'da bir adrese göndermemizi istedi, üstelik fotoğrafı gönderdiği zarfa on yıllık abonelik bedelini de peşin olarak yatırdığına dair dekontu da iliştirdi. Dolayısıyla bunun bir daha gerçekleşme olasılığı yok. Yani gerçekleşse bile ne o öyle hemen kaçıp gitmeler?

* Ya ben dikkat ettim de, bu Netflix bizi iyiden iyiye keriz yerine koymaya başladı ya da birileri Netflix'i iyiden iyiye keriz yerine koyuyor ama en sonunda silsile yoluyla biz de kerizleniyoruz. Zira arkadaş, şimdi çoğunuz da öyledir, bir dizi görüyoruz, neymiş diye bakıyoruz, e nasılsa bütün bölümler orada, hoop arka arkaya sezonun yarısını izliyoruz. Üstelik kötü de olsa izliyoruz, başladık bir kere, yapacak bir şey yok. Valla son dönemde izleme gafletinde bulunduğum her biri onar on ikişer bölümlük dizileri düşünüyorum da, hepsi basbayağı en fazla iki saatlik bir film olacak diziler. Resmen bizim araya daha çok reklam girsin diye oyuncuların uzun uzun birbirlerine bakıp, birbirlerinin repliklerini tekrarladıkları (-Sana gidemezsin dedim! -Gidemem öyle mi? -Evet gidemezsin! -Bak gör nasıl gidiyorum!), İstanbul'dan Eskişehir'e gidilecek sürede evden çıkıp gittikleri yerli diziler gibi iki saatlik filmleri orasından çekiştirmişler, burasından çekiştirmişler, resmen sündüre sündüre on bölümlük dizi yapmışlar, Netflix'e kaskallamışlar, Netflix bey de bize kaskallıyor.

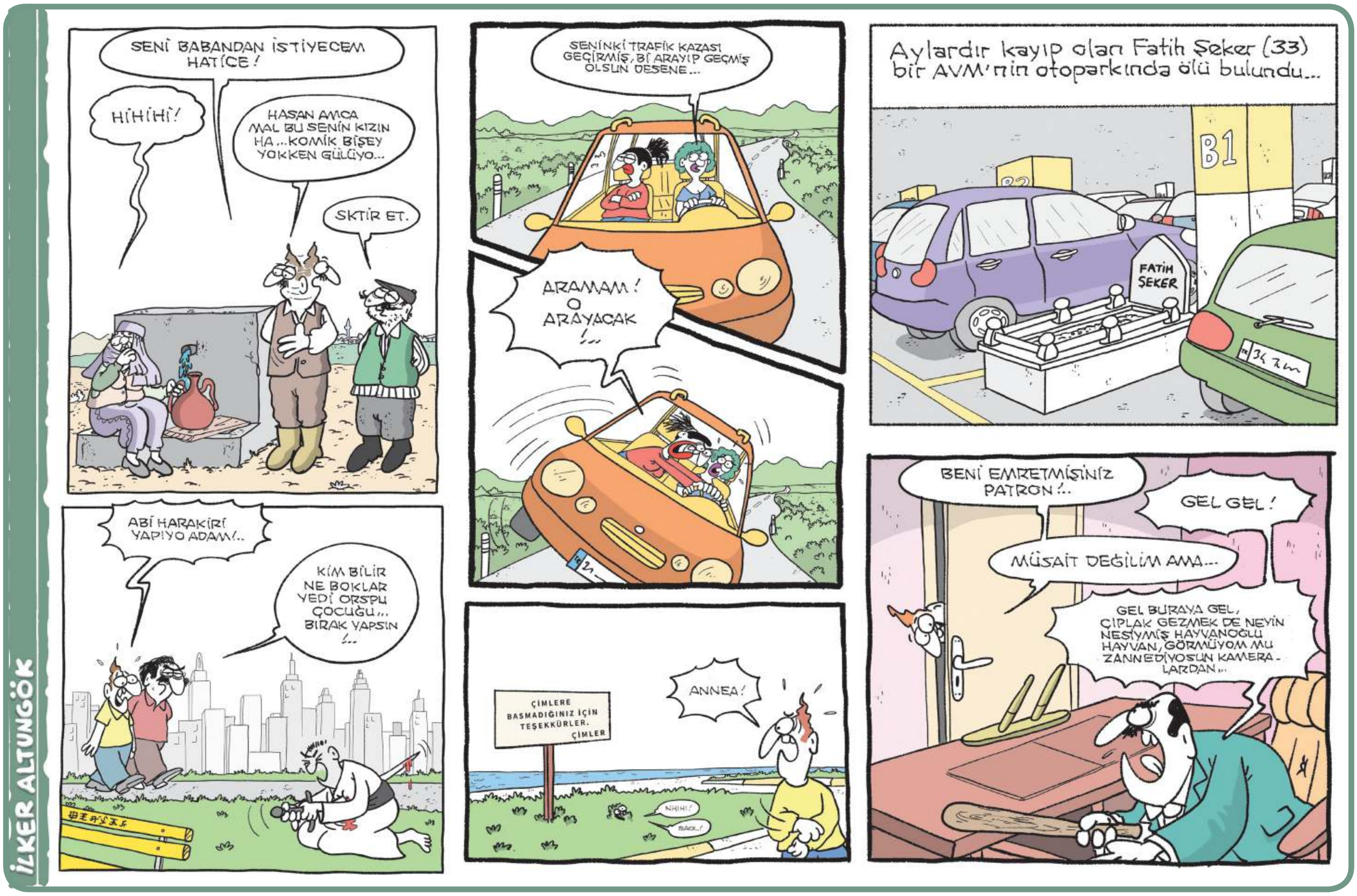
* Dizisi öyle de filmi farklı mı? Kendi yapımı olan filmleri izleyeyim diyorum, e bu bildiğin kısa film abi? En fazla yirmi dakikada çekilecek filmleri de ikişer saat ikişer saat geçirmişler maşallah. Hayır, arkadaş, ömrümüz mü uzadı da siz bizim ekran başında geçirdiğimiz zamanı uzatıyorsunuz, hem de beş kat uzatıyorsunuz? Bir de belgeseller var ki evlere şenlik. Önüne gelen deliye belgesel çektirmişler. Dünyanın aslında sadece beş bin yaşında olduğunu ileri süren belgeselden, en sonunda eliyle toprağı eşeleyip yerden kurtçuk yemeyi tavsiye edenine kadar bir alay manyağa Netflix'te ulaşmanız mümkün. Hayır ne verirsen yiyorlar diye arada öyle kötü işler var ki, bizim Üvey Baba dizisi Netflix ortalamasının üzerinde kalıyor resmen. Aslında düşündüm de Üvey Baba'ya haksızlık etmeyeyim, o yine bayağı üzerinde. Ama sarı bıyıklı Gerçek Kesit'i al, Netflix ortalaması o işte.

* Bundan bir kaç yıl önce yeni ekonomiyle ilgili olarak "Dünyanın en büyük perakendecisi Amazon'un hiç mağazası yok, dünyanın en büyük otelcisi Airbnb'nin hiç oteli yok, dünyanın en büyük taksicisi Über'in hiç taksisi yok," diye bir geyik dönüyordu. Valla Amazon Amerika'daki kitapçıları batırdıktan sonra önce sağa sola ufak tefek dükkanlar açmaya başladı, en son gidip dev bir süpermarket zincirini satın aldı. Airbnb önümüzdeki yıl oteller açmaya hazırlanıyor, e Über de sürücüsüz otomobile o kadar yatırım yaptıktan sonra sürücüsüz bir otomobil filosu sahibi olacak eninde sonunda. Şimdi geri çekilip bu döngüye bir bakalım ve bu "yeni" ekonominin neden iyice güçlendikten sonra aynen "eski" ekonomi davrandığına bir cevap arayalım. "Gelecek internette, gelecek mağazasızlıkta, gelecek şunda gelecek bunda," diyen adamların eninde sonunda düz esnafa dönüşmesi enteresan. Buradan hareketle Netflix de on yıl sonra sakın televizyon istasyonu açmasın? Ya bir yandan da açarsa açsın anasını satayım, bana ne yahu.

* Palyaçodan korkmak da şimdi ne bileyim biraz zengin işi gibi. Neticede anladığım kadarıyla palyaçodan korkan insanların çoğu, bu korkularını küçük yaşlarda karşılarına yırtık dondan çıkar gibi çıkan bir palyaço yüzünden edinmişler. Halbuki biz palyaçoyu çocukken bir tek televizyonda gördük sonra bir de McDonalds Türkiye'ye gelince onun önüne koydulardı bir tane. Onun dışında hâlâ palyaçolu doğum günlerinin falan çok yaygın olduğunu sanmıyorum. E bu durumda neden korkalım biz palyaçodan? Resmen yer fıstığı alerjisi gibi bize tamamen yabancı bir konu. Yer fıstığı alerjisini de sadece filmlerden dizilerden biliyoruz zaten. Ben bunca yıldır yer fıstığı alerjisi olan bir insan evladı tanımadım ama filmler diziler, yer fıstığı alerjisi olan tiplemeden geçilmiyor. Ha bunun fakirlikle ilgisi yok gibi ama olabilir de. Ne bileyim, gariban Amerikalı'ya acıktıkça dayıyorlar yerfıstığı ezmesini, dayıyorlar yerfıstığı ezmesini, tatlı mı tuzlu mu belli olmayan abuk subuk bir şey, en sonunda gına geldiği için alerji gelişiyor da olabilir. Tabii o zaman bizde de salça alerjisi olması gerekirdi. Onu tam bilemedim, aslında araştırdım da biraz ama sıkıldım. Bilen varsa yazsın bari ne diyeyim.

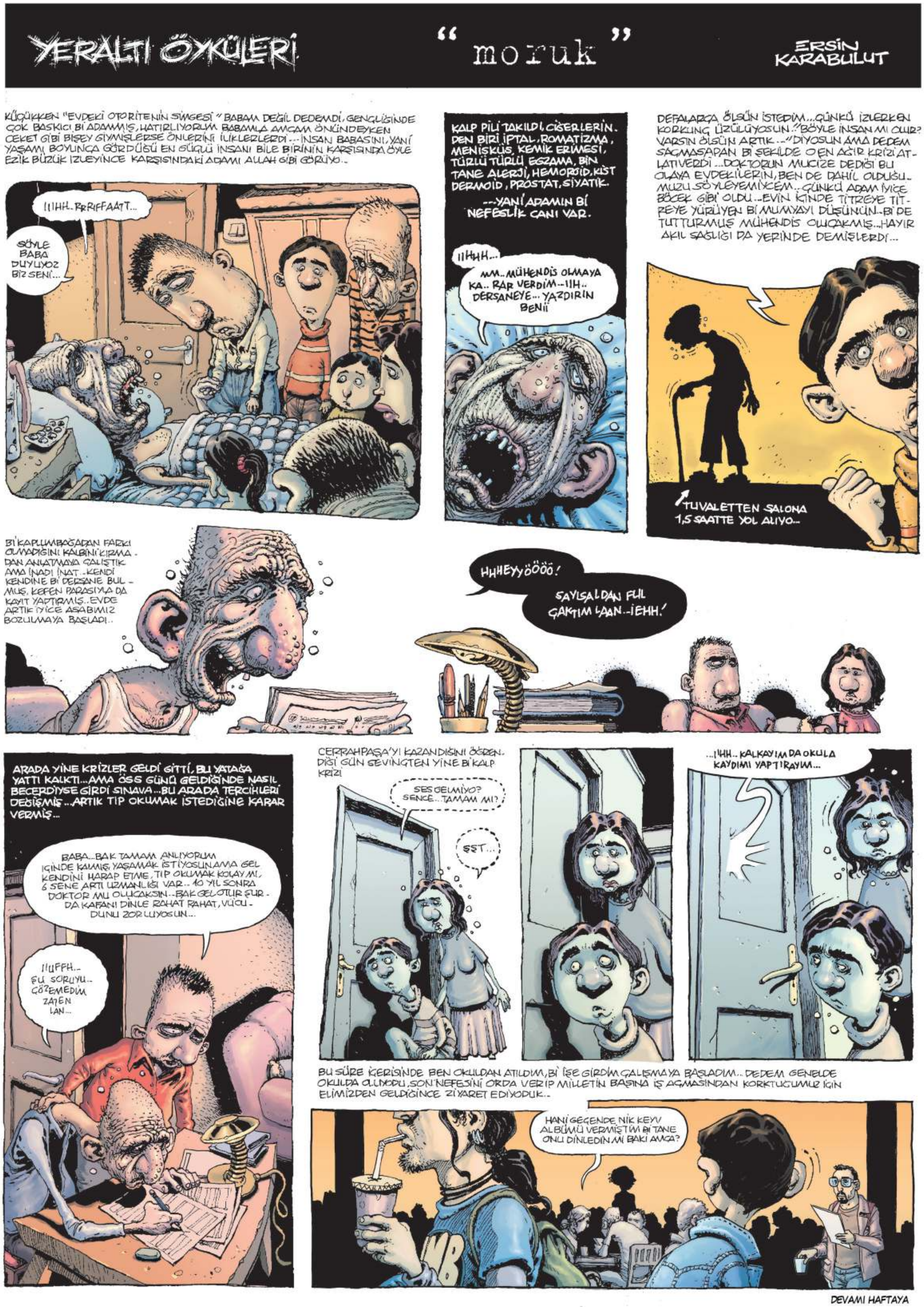
ALAADDİN ASKERE GİDİYOR.!
EN BÜYÜÜK AASKEER BİİZİM ASKEER.!..
Mavi boncuk takısına ölürüm Türkiyem!
Furkanözçoban
Bi daha kopya çekicek misin ha çekicek misin?
Valla çekmicem öğretmenim
Hahaa, her türlü kulaktan.
Kamyonla halı saha maçına mı gidilir abi yaa!..
Napalım oğlum adam eksikti bulamadık birini.
Kaleye geçsin bari.
Beyler son 15 dakika kaleden çıkarım söyliyim götürmem valla geri skerler.!.
Uhlsport 1
Tamam.
Ne çalmış bu hükümet söylesenize bi? Hepsi muhalefetin uydurmaları.!. Milli iradeyi bozamayacaklar.!.
Yandaş olacak son ünlüymüşsün Pinokyo...
BEYAZ TV
UYUYAN GÜZEL...
Napıyorsun prens? Öpsene kızı uyansın.!.
Kumanda daha garanti. Birazdan yere düşürüp sıçrıyacak uykusundan, var mısın iddiaya?..
TAKSİ
Piyasa almış başını gidiyo, bugün bi saç boyatmaya kalksan en az yüz kaat!..Bunun bakımı var kremi var...Şuna bak dip boyam geldi gidermiyorum... Forst Leydi Lovboutin ayakkabı alsın kendine... Bizim vergimizle alıyosun kardeşim onları...
Taksici kadın diye sevinmiştim oysa ki...

İLKER ALTUNGÖK
SENİ BABANDAN İSTİYECEM HATİCE!
HİHİHİ!
HASAN AMCA MAL BU SENİN KIZIN HA...KOMİK BİŞEY YOKKEN GÜLÜYO...
SKTİR ET.
SENİNKİ TRAFİK KAZASI GEÇİRMİŞ, Bİ ARAYIP GEÇMİŞ OLSUN DESENE...
ARAMAM! O ARAYACAK!..
Aylardır kayıp olan Fatih Şeker (33) bir AVM'nin otoparkında ölü bulundu...
B1
FATİH ŞEKER
ABİ HARAKİRİ YAPIYO ADAM!..
KİM BİLİR NE BOKLAR YEDİ ORSPU ÇOCUĞU... BIRAK YAPSIN!..
ÇİMLERE BASMADIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜRLER. ÇİMLER
ANNEA!
BENİ EMRETMİŞİNİZ PATRON!..
GEL GEL!
MÜSAİT DEĞİLİM AMA...
GEL BURAYA GEL, ÇIPLAK GEZMEK DE NEYİN NESİYMİŞ HAYVANOĞLU HAYVAN, GÖRMÜYOM MU ZANNEDİYOSUN KAMERALARDAN...

Normal şartlar altında belediyelerin asli görevi yönettikleri il veya ilçedeki bayındırlık işlerini, halkın yaşamsal ihtiyaçlarını karşılamaktır. Ama anlaşılan o ki **Yeni Türkiye**'de belediyeler halkı kültür sanata boğmakta, çöp toplamak yerine sokaklarda müzik festivalleri düzenleyip imar planı yapacağı yerde her tarafa resim sergileri açmaktadır. Bugün **Yeni Türkiye** belediyeleri ek hizmet binası yapmak yerine sergi salonları açmakta, dört bir yanı heykellerle donatıp sürekli felsefe sempozyumları düzenlemektedir. Zira koskoca **Yeni Türkiye**'nin çevre bakanının belediye başkanlarına "Kültür sanata değil inşaata ağırlık verin," diye uyarıda bulunmasının başka bir nedeni olamaz. Demek ki **Yeni Türkiye** şaşı bak başır gibi, bir açıdan bakanlar için belediyelerin dört bir yanı inşaata boğduğu, başka bir yerden bakanlar için belediyelerin hippi gibi sanat sepet, kültür mültür peşinde koşmaktan beton kamyonunun aküsünü durduğu yerde boşalttığı bir ülkedir. Tabii bir ihtimal, manzaraya bakanlardan biri bizim gırtlağımıza kadar gömüldüğümüz betonu az buluyor da olabilir.

Normal şartlar altında yerel yöneticiler seçimle iş başına gelip seçimle giderler, bunda bir sorun yok. Ama **Yeni Türkiye'de** bayağı uzuncadır yerel yöneticiler tek bir otoritenin dudaklarından çıkan kararla yerinden edilir. Ve yine **normal şartlar altında** bir ülkedeki ana muhalefet partisinin görevlerinden biri de iktidar partisinin hukuk ve demokrasiye aykırı davranmasına engel olmak, en azından hukuka aykırı uygulamalarına itiraz etmektir. Ama **Yeni Türkiye'de** onlarca muhalefet partili belediye başkanı görevinden alınıp yerlerine abuk subuk kayyımlar atanırken, bu kayyımların bir kısmı boğazlarına kadar yolsuzluğa bulaşırken, halkın seçtiği yerel yöneticiler zindanlara gönderilirken hiç sesini çıkarmayan ve hatta üstüne üstlük halkın seçtiği vekillerin hapse atılması için "anayasaya aykırı ama olsun," diyen ana muhalefet partisinin; iktidar partili belediye başkanları istifaya zorlandığında demokrasinin ilkelerini hatırlayarak buna yüksek sesle itiraz ettiğini görebilirsiniz. Hem

de iki yıl önce pek de haksız olmayarak hırsızlıkla başkan olmakla suçladığı adamların halk tarafından seçildiğini ve ancak halk tarafından gönderilebileceğini ileri sürerek.

Normal şartlar altında bir insanın tutuklanmasına da, serbest bırakılmasına da mahkeme karar verir. **Yeni Türkiye'deyse** insanların tutuklanmasına kimin karar verdiği konusunda pek şüphe yoktur. **Yeni Türkiye** içeri aldığı insanlar üzerinden "Ver papazı al papazı," diye kahvehane pazarlığı yapmakta beis görmez, bütün dünyaya tutukladığı insanları suç işledikleri için değil rehine olarak tutukladığını beyan etmeye çekinmez. Ama haksız yere tutuklanan ya da rehin alınan insanların serbest bırakılmalarına başka ülkelerin sabık siyasetçilerinin karar vermesi **Yeni Türkiye** için bile yeni bir seviyedir.

Ve **normal şartlar altında** deniz hapsedilmez, deniz zaptedilmez. Ama **Yeni Türkiye'de** Deniz bile içeridedir hâlâ.

@baris_uygur

"Cimrinin elinde altın, taş olur."

- Hazreti Ali

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

GOYGOY KAFASI RENKLİ SİMALARDÜNYASINDA NELER OLUYOR?!

Teoman, Pomak mı?! Tarihçi Erhan Afyoncu, programa reklam arası verildiğinde ''Pomaklardan az bahsediliyor, gündem olsun diye kıtır atayım istedim'' dedi mi demedi mi? Büyük İnci Çayırlı'nın gül yüzü hürmetine izlediği program dahilinde, sekiz dakika kadar Murat Bardakçı'nın enstrüman çalışına tanık olduğu için istifa edip Yozgat'ın Yerköy ilçesine yerleşen ve arıcılığa başlayan orkestra şefi kim? Birazdan!

Kerem Bürsin – Serenay Sarıkaya çiftinin Broadway'de sahneye çıkacakları iddiası doğru mu? Gıybettin Net sitesinin sahibi Alize Renk Çaldırkapat ''Broadway'de ikisi değil, sadece Kerem sahneye çıktı. O da gündüz gözüyle, tiyatroda temizlik yapılırken. O da galiba zaten Bürsin değil, Alışık'tı'' laflarını kime Teşvikiye-Taksim dolmuşunda söyledi? Birazdan!

''Kılıçdaroğlu, Macar bir yaşam koçundan gerektiğinde acımasız olan kararlı adam gibi davranma dersleri aldığı doğru mu? Macar koç, salamperver mi? Birazdan!

Orhan Pamuk için ''O, birinci sınıf değil, olsa olsa sınıfın birincisi uleeaaayn!'' diyerek Reasürans'ta boş bira şişesini kıran genç yazar, Nişantaş esnafı tarafından tartaklanmadı mı? Birazdan!

İstanbul'da Bienal'in yapılmadığı yıllarda 'Zuenal' adlı bir etkinlik yapıp, Durumsuz gençleri evlendirmek için yola çıkan Delibal Şefense ve altı arkadaşı, san'at camiasından nasıl afaroz edildi? Son Bienal kapsamında, Troçki'nin Büyükada'da kaldığı evi dolaşan öncü sanatçı Genco Gülan'ın evin yüklüğünde mahsur kaldığı doğru mu? Gülan'ın üç gün boyunca, sadece saten yorgan yüzü yiyerek hayatta kalmasını, uzmanı nasıl açıkladı? Birazdan!

Pelin Çift'e aşık olduğu için Dubai Goldensakkal Towers kıyısına 'Öteki Gündem' adıyla plaj açan tıknaz emir kim? Birazdan!

Okan Bayülgen niye saçkıran olduğunu nasıl açıkladı? ''Marjinalim, yaşıtlarım kır saçlıyken ben saçkıran olurum'' dedikten sonra paraşütle atlayıp nereye kondu? Birazdan!

Ömer Koç ile Ali Koç arasındaki ideolojik tartışma, hangi otelin terasındaki kış bahçesinde yaşandı? Ali Koç'un ''Troçki haklıydı kardeşim, sürekli devrim yoksa devrim de yok!'' diye bağırması üzerine, Ömer Koç ''Sen ne anlarsın sürek devriminden, av mı bu şeker'' diye mırıldandı mı, mırıldanmadı mı? Koç Malikanesi'nde 'St. Petersburg' ve 'Volgo' demenin yasaklandığı, personelin bunlar yerine 'Leningrad' ve 'Stalingrad' demek zorunda olduğu doğru mu? Birazdan!

İbrahim Tatlıses, belgeselini çeken Can Dündar'a ''Adımdan 'i'leri at, Brahm'ım ben'' dedi mi? İbo, 'Brahms' mı demek istedi? Hazır kamera ekibini bulmuşken İdo'nun klibini aradan çıkartmak istediği gerçek mi? İdo, sırf Can Dündar'ı bu konuda kafalamak için ''Gel Selfie'm Gel'' şarkısının ismini ''Buğulu Ses'' olarak değiştirdi mi? İdo, babasından gizli Kaş'ta uzunlamasına arazi aldı mı almadı mı? Birazdan!

Çıktığı safaride yolunu kaybedip Rolex karşılığında rehbere buffalo kestiren ünlü kim? Birazdan!

Bülent Ersoy'un boynundaki mink, aniden canlanıp Paper Moon'daki sofrada bulunan Portakallı Ördek'in portakallarını nasıl bir hamlede yutuverdi? Mink, insanoğlunu protesto için vejetaryenliği mi seçti? Bülent Ersoy, sadece bayıltılmış kürk hayvanı satan Avusturya'daki Dandino Dandication firmasından gayet yüklü, samur kürklü tazminat isteyecek mi?

Şair Lale Müldür'ün Cihangir semtindeki kaldırım taşlarını sökmek ve o taşları Cihangir Parkı'na dizmek suretiyle yazdığı şiir, hangi uydu tarafından görüntülendi? Aynı taşlardan, sabaha karşı köpek kulübesi yapan Akasya Aslıtürkmen ve eşi, şairin tepkisi üzerine hangi rezidansta gizleniyor? Birazdan!

Avangart artist Şükran Moralı, Kız Kulesi'yle ne zaman sevişecek? Moralı, bu happening için Kız Kulesi'ne Üsküdar'dan kurbağalama yüzerek mi gidecek, sandalla mı yanaşacak? Kız Kulesi'nden sonra sıra Galata Kulesi'ne gelecek mi? Birazdan!

Şarkıcı Berkay, Gayrettepe'de hangi kulübü basıp, herkese yanında kazanla getirttiği tuzlamayı zorla içerdi? Birazdan!

Bir gece boyunca Yemek Sepeti'nden 82 bin liralık sipariş veren Leyla Alaton, Romalılar Gecesi mi düzenledi yoksa sektör için test çalışması mı yaptı? Romalılar Gecesi'nin mekanı Yeşildirek Hamamı mıydı? Gruptan ayrılıp Doğu Romalılar adını alan hizip, gecenin devamında hangi hamamı kapattı? Birazdan!

Koşarak ünlendiği klibin 20. Yılı dolayısıyla Sütlüce-Şişhane arasında Mirkelam Halk Koşusu yapılacağı doğru mu? Birazdan!

İstanbul'da tüm seyyar nohut-pilav arabalar zincirini satın alan Şahenk Grubu, bu kez de gözünü ıslak hamburgere mi dikti? Ferit Şahenk'i her Salıyı Çarşambaya bağlayan sabaha karşı özel bir davetli güruhuna şanson söylediği gerçek mi? Birazdan!

Cihangir'deki bohem fazlasını eritmek için TOKİ tarafından Piyalepaşa'ya Küçük Kadınlar Sitesi ve Serseri Aşıklar Bakım Yurdu açılacağı doğru mu? Birazdan!

'Zamanın Ruhu' adlı müze kurulmasıyla, Nagihan Alçı ile Rasim Ozan Kütahyalı'nın dondurularak burada saklanmasını öneren keçi sakallı galerici kim? Birazdan!

Tüm meslektaşlarına -kargoyu karşı tarafa ödetmek üzere- zeytin ezmesi gönderen komedyen kim? Birazdan!

Cem Boyner siyasete yeniden mi atılıyor? Boyner'in tecrübe kazanmak için Lüksemburg'ta 'Dışadönük Liberal Parti' kuracağı doğru mu? Cem Boyner, Lüksemburg seçmenine ''Lüks değil, konfor!'' sloganıyla mı seslenecek? Birazdan!

''İstanbul'un Karanlık Dünyasında Yedi Günaha Gizli Yolculuk'' adlı gizli turu organize eden meçhul işletmeci kim? Tur için kapora yanısıra iki şişe kan istendiği doğru mu? Zevk gecesinin sabahında ortaya çıkarılan basma elbiseli minyonları kimler ballı fıstıklı krokan ile besliyor? Birazdan!

Besim Tibuk, ofsaytı kaldırmak için hangi maçta sahaya atlamayı planlıyor? Birazdan!

Konuşmacı olduğu 'Paraguay Sinemasında Moğol Etkisi' adlı konferansa katılan tek izleyiciyi bayıltıp bavulla Heybeliada'ya götüren azılı dadaist akademisyen kim? Birazdan!

Son kitap fuarında kendi kitabını çalarken yakalanan kirli sakallı marjinal yazar kim? Hangi kadın araştırmacıya iki okuru tarafından sarı köstebek dövmesi yapıldı? Dövme hakkaten de sol alt baldırda mı? İmza sırasında yazarlığı bırakıp peştemal işine girdiğini açıklayan şair, nasıl protesto edildi? Birazdan!

''Barış Manço'nun Daha Az Ünlü Olan Oğlunu Parlatma Derneği''ni kimler kurdu? Birazdan!

''Türk'üm ama bu benim hatam değil!'' dediği için Serra Yılmaz'a Vatikan'da pembe gıybet pelerini ne zaman giydirilecek? O pelerini en son giyen kontes, cinsiyet değiştirip hakkaten de kont oldu mu? Serra Yılmaz, madde mi cisim mi? Birazdan!

Bebek Sahili'nde kuş saldırısına uğrayan Yaşar, hangi mekana sığındı? Sakinleştikten sonra, ''Aşkım, sakın sen kuşlara uyma!'' diyen Yaşar kaç yerinden gagalandı? Birazdan!

Meksika Konsolosluğu'nun partisinde Antep işi sürahiyle tekila içtikten sonra ''Kekliğim kınalıdır / Yüreğim yaralıdır / Devamını bilmiyom / Kesin kafiyelidir'' şeklinde türkü söyleyen Ziynet'in soyadı ne? Birazdan!

Bolu İzzet Baysal Üniversitesi'nin Beyaz Show stüdyosuna taşınacağını hangi ünlü magazinci iddia etti? Beyazıt Öztürk'ün hayat tarzını değiştirip bir süre teyzesinin Geyikli'deki yazlığına taşınacağı doğru mu? Birazdan!

Hakan Altun, dört gün boyunca niçin sadece marul yedi, yetmezmiş gibi neden hep marul hakkında konuştu? Altun'un yakın dostu Zafer Algöz'e ''Hissediyorum abi, geçmişte bir zaman marul olarak yaşadım, herkes de kral, filozof olacak değil ya'' dediği doğru mu? Marul yorum yaptı mı? Birazdan!

Esra Balamir, her sabah lila bir zodyağa binip nereye gidiyor? Birazdan!

Nevşin Mengü ile Mirgün Cabas'ın İran'da televizyon kanalı kuracakları doğru mu? ''Bütün ülkeyi tarasak, bu isimlerde televizyoncu bulamazdık billahi'' diyen İranlı yetkili kim? Birazdan!

22 yıl önce Cem Özer'in programına konuk olarak gelip, halen daha sanatçının evinde kalmaya devam eden popçu kim? Cem Özer, kimin kamerasına yedi ayrı yerde yaka silkti? Birazdan!

Şampanya kadehiyle rakı içtiği için Orhan Alkaya'ya Kaktüs'te saldıran Belçikalı maslahatgüzar kim? Saldırgan 'istenmeyen adam' ilan edildikten sonra, hangi baletin evinde saklanıyor? Birazdan!

Zerrin Özer, hangi kavmi Maveraünnehir dolaylarına yönlendirdi? Birazdan!

Mabel Matiz'in şarkıcı değil, bir kaymaklı bisküvi markası olduğunu canlı yayında kim kanıtladı? Sanatçının Nobel Matiz adlı ikizi hakkaten de var mı yoksa komple drav mı? Birazdan!

Çevresine ''Şekeri tümden bıraktım'' dedikten sonra Rumelihisarı'nda ince belli çay bardağına üç buçuk şeker atarken görüntülenen Ahmet Mümtaz Taylan, nasıl denize atladı ve Kanlıca'ya kadar yüzdü? Taylan'ın Kanlıca'da, -daha kurumadan- dört kase pudra şekerli yoğurt yediğine hangi garson tanık oldu? Birazdan!

Kenan İmirzalıoğlu, sponsor desteğiyle adını Kenan Smyrnalıoğlu olarak değiştirdi mi değiştirmedi mi? Bunda Sinem Kobal'ın payı ne? Birazdan!

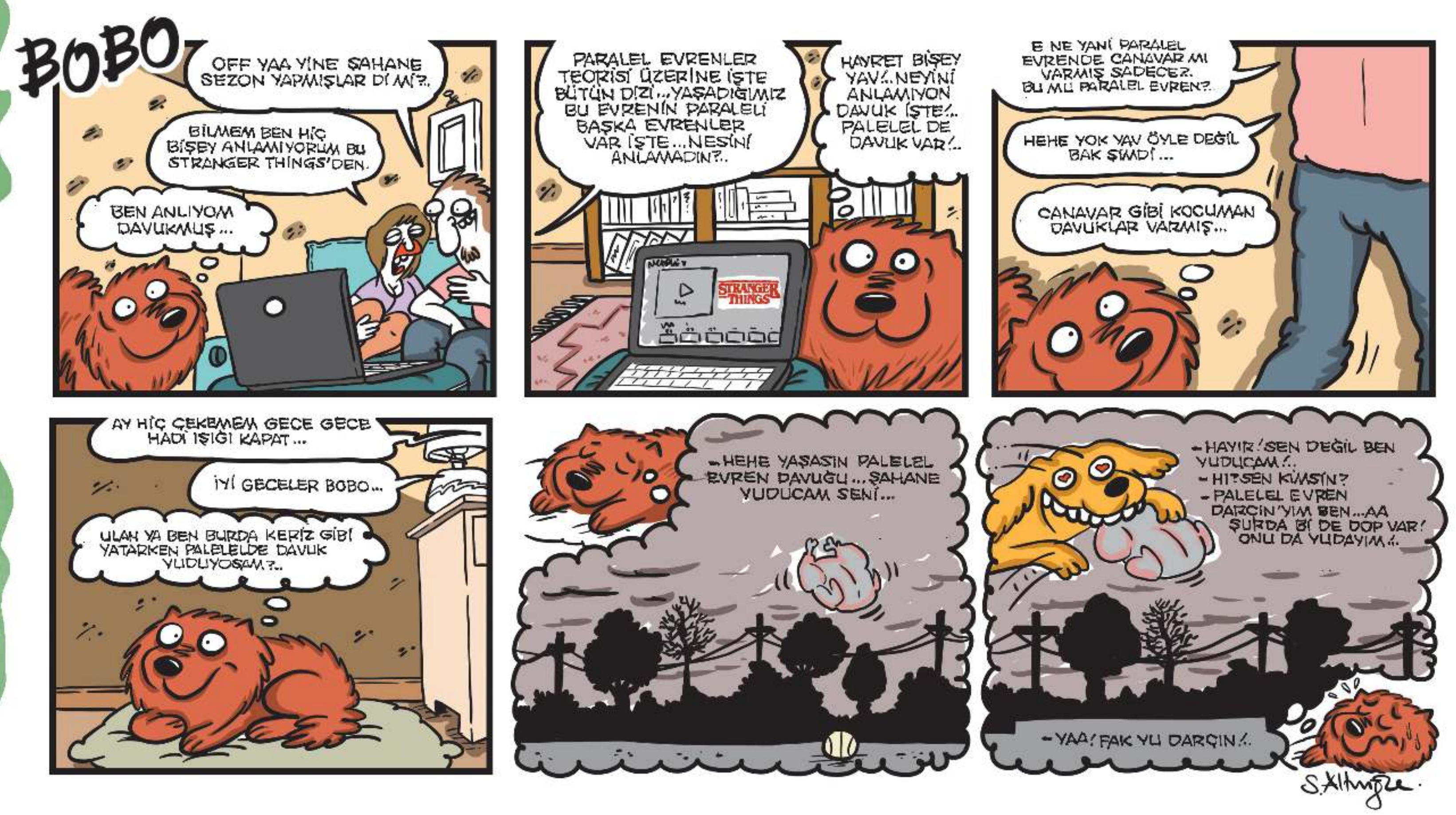
Aylık edebiyat dergilerine yaşıyorken kapak olmak için örgütlenen sanatçılar Tünel Meydanı'nda tazyikli suyla nasıl dağıtıldı? Ahmet Ümit'in 'edebi cinayet' olarak nitelediği romanı kim yazdı? İlk yerli zaman makinasını yapmaya çalışan Sunay Akın'ın kulağını Halil İnancık mı çekti? Birazdan!

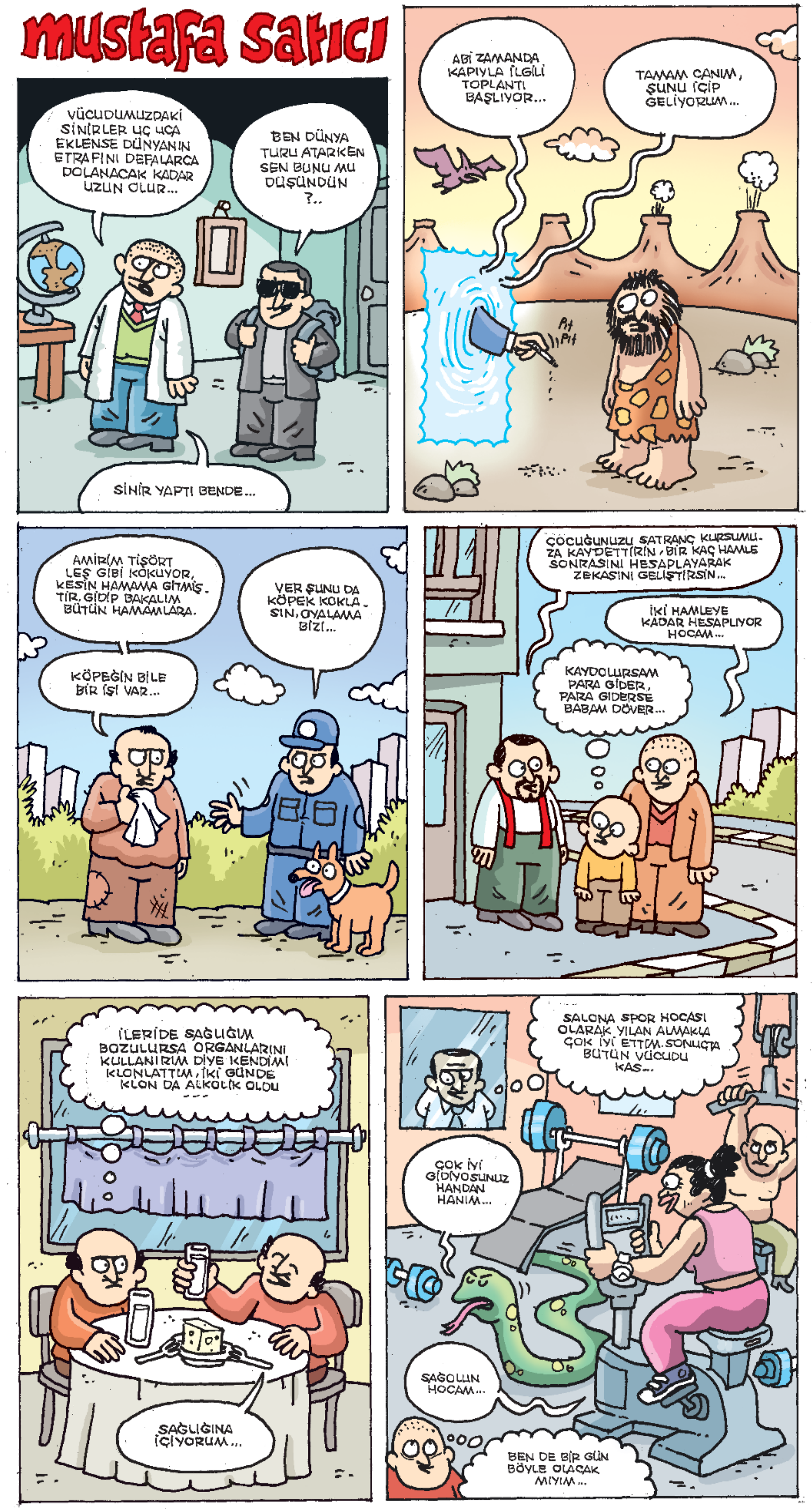
Kan şekeri düştüğü için demir eksikliği çeken ve soyadını 'Azdemiroğlu' olarak değiştiren mizah yazarı kim? Birazdan!

vedatozdemiro@gmail.com

Not: Lamartin Palas'ta Mizah Yazarlığı Atölyesi, 2 Kasım 2017 günü başlayacak ve her perşembe 18.30-20.30 arasında devam edecek. İlgilenenler vedatozdemiro@gmail.com adresine yazabilir...

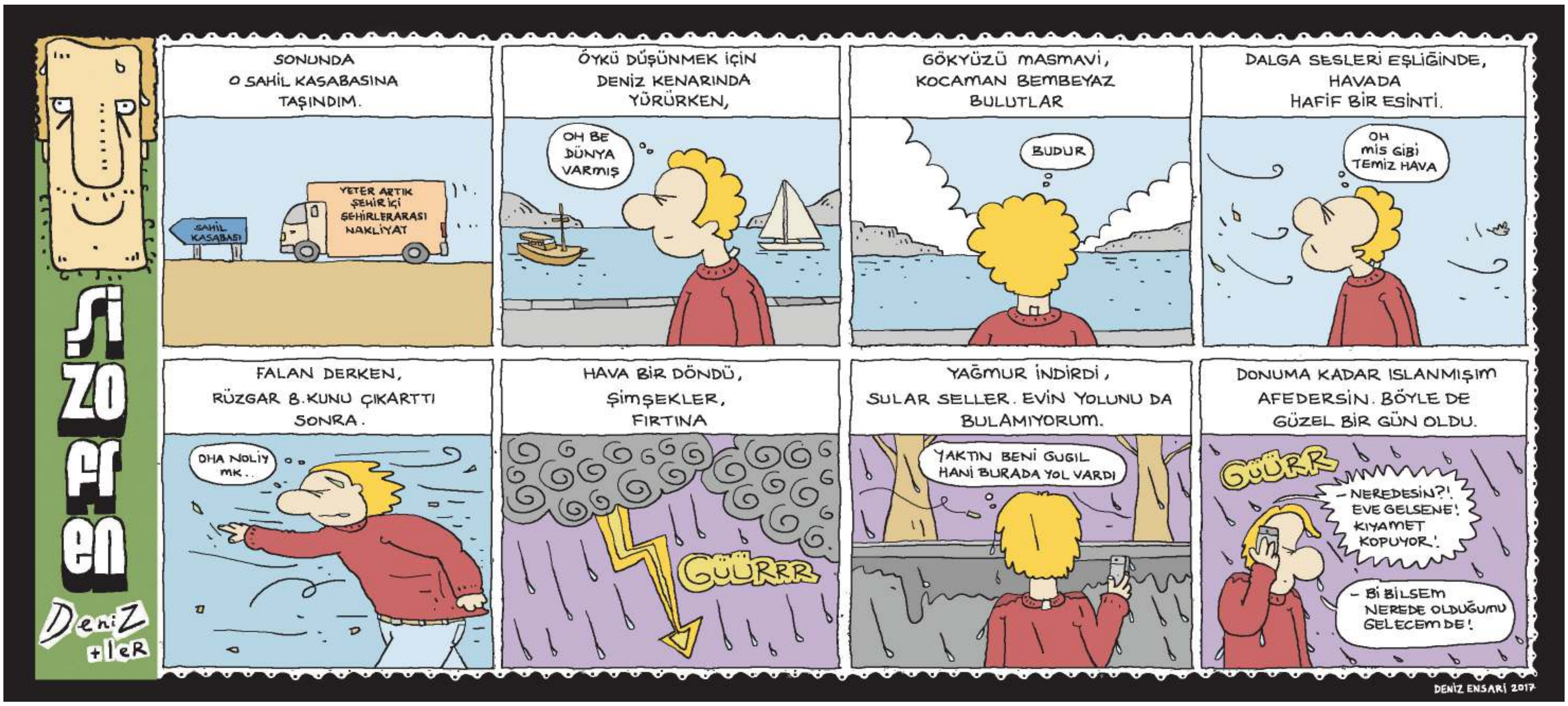

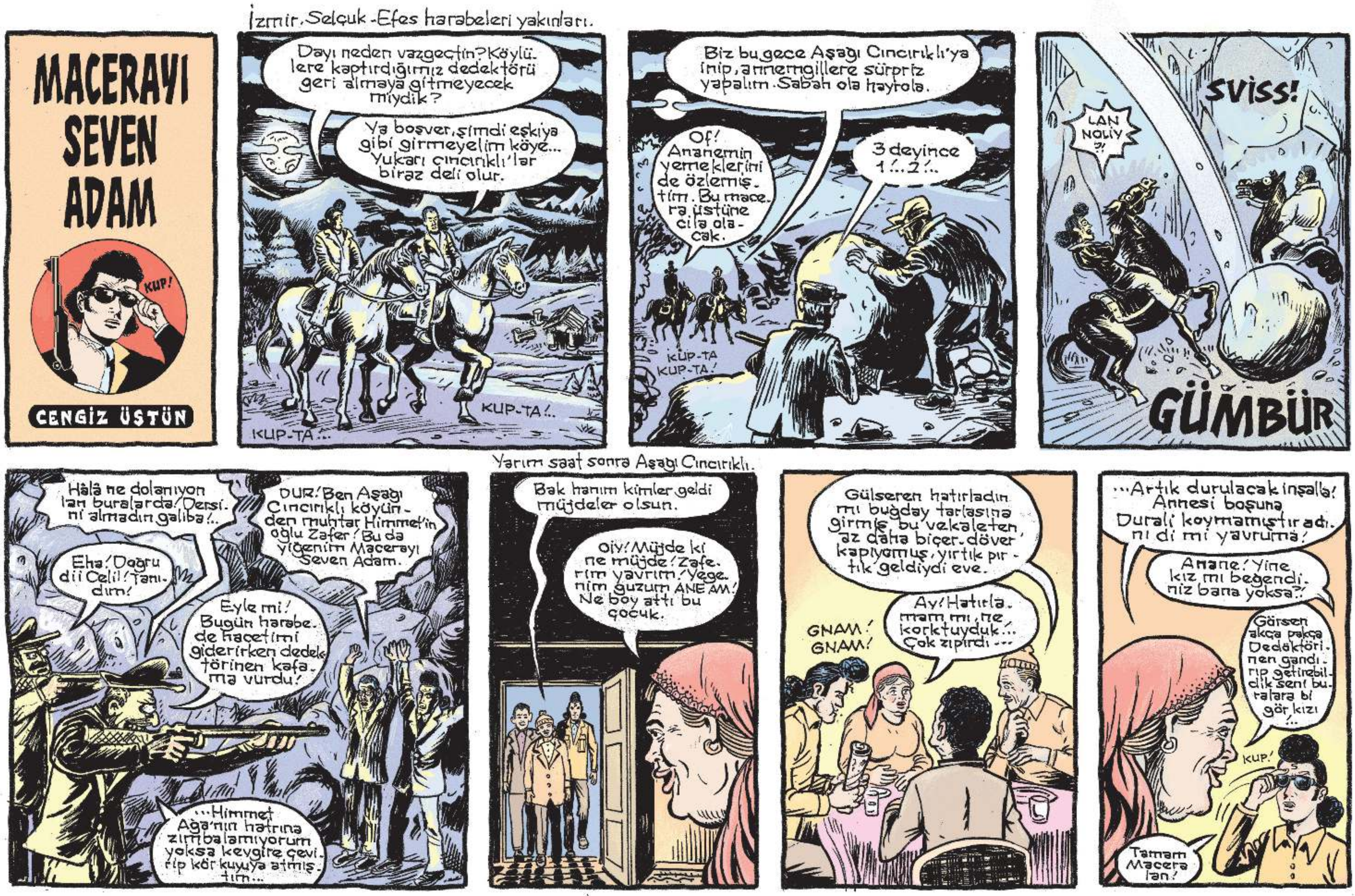

yigit@comic.com

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Düşündüm de bayağı bir pazar biliyorum ben. Nerede hangi gün pazar var, bayağı bir biliyorum. Bunu da nereden anladım. Bunu da şuradan anladım. Bisikletimle gezerken öyle, mesela Küçüksu'dan doğru Hekimbaşı'na tırmanacağım, o gün Pazar'sa mesela, hep gittiğim yoldan değil de yan yoldan gidiyorum. Çünkü biliyorum ki Küçüksu'da o gün o yolda pazar var. Pazar çünkü günlerden. Hep bunlar deneyim tabii. İki kez üç kez bisikletle pazar'a dalınca bir sarsılıyor insan. Girdi mi de pazar'a bir kere, geri de dönemiyorsun. Bir insan seline kapılıyorsun. Kırk beş dakikan gidiyor öyle o pazar'dan çıkana kadar. Bisikletten de inmiyorum ben. Tepesinde öyle yavaş yavaş, bir yandan da çok zevkli. Ayvalara donlara baka baka gidiyorsun öyle. Çocuklara çarpmamaya çalışarak. Çocuk deli fişek çünkü. Ne bileyim, çok zevkli. Bir yandan. Bir de köy pazarları var. Çavuşbaşı pazarı'na da dalmıştım bir kere öyle bisikletimle. Köy pazarı kafası daha başka. Tavuk satan var. Canlı. Öyle işte. Çok pazar biliyorum. Sor bana Çengelköy pazarı'nı, söyleyeyim gününü. Sor bana herhangi bir yerin pazar'ını, söyleyeyim gününü. Resmen sokak insanıyım. Böyle güzel. Böyle iyi.

æ Dün de bulaşık deterjanına takıldım öyle. Ben bazı bisiklet parçalarını bulaşık deterjanıyla süngerle yıkıyorum, temizliyorum. Dün de öyle yine yıkarken banyoda bisiklet parçasını itina ile, bulaşık deterjanından süngere biraz deterjan döktüm öyle, sonra da ağzını kapattım deterjanın, yıkadım sonra öyle parçayı güzelce öyle. Öyle. Yıkadım parçayı, süngeri de suya tuttum, tam banyodan çıkıyorum, bir şey dikkatimi çekti. Bulaşık deterjanının ağzını hızla kapattığım için, şişe, dışarıdan hava alacak vakit bulamamış, öyle içine doğru, içine çekilmiş bir karın gibi duruyor öyle. Bir üzüldüm haline. Eğer ben yeninden kapağını açıp, içine hava dolmasını sağlamazsam, asla normal şekline dönemeyecek ya. Asla ama. Çok üzüldüm o an. Olağanüstü bir sıkıntı gördüm o an o şişede. Çünkü olması gerektiği gibi olmak istiyor ama olamıyor ya. İnsan olanın yüreği dayanmaz böyle bir şeye. Bisiklet parçasını özenle bir kenara koydum, çünkü bir bisiklet her zaman özen ister, yöneldim sonra şişeye, önce özür diledim kendisinden, "istemeden oldu, fark edemedim" dedim, sonra minik kapağını başparmağımla hafifçe açmamla "pıss" diye bir ses çıktı şişeden. Bu ses benim hayatımda duyduğum en büyük rahatlama sesi gibiydi. Yani öyleydi. Sanki böyle dakikalarca nefessiz kalmış da son anda oksijenlenmiş gibiydi. Hızır gibi yetiştiğimi hissettim. Biraz nefeslensin diye bekledim başında, Sonra baktım normale döndü iyice, kapattım kapağını yine usulca. Mutluydu. Şekli formdu. Aldım bisiklet parçasını çıktım banyodan. Bisiklet parçasını bir de odada ince temizledim. Sonra tekrar banyoya gittim, şişeye baktım. Gayet iyi görünüyordu. Ben de mutlu oldum. Çıktım banyodan. Kapıyı da üzerine tam kapatmadım, aralıklı bıraktım. Bir şey olursa duyayım istedim çünkü.

æ Ondan önceki gün de neredeyse çıldırayazıyordum. Kız kardeşim şarkıcı Tan'ı çok seviyor. "Ataşehir'de konseri varmış, biz iki arkadaş gideceğiz, bize davetiye ayarlayabilir misin" dedi bana kız kardeşim olarak. Dedim "ayarlarım tabii". Ayarlayabiliyorum çünkü. Camiada sevilen bir insan olduğum için ayarlayabiliyorum ben böyle şeyleri. Hiç abartmıyorum, Ankara'dan adam soktum, davetiyeleri ayarladım. "Bizi sen götürür müsün" dedi daha sonra. Dedim "tabii ki götürürüm, o gün bir şey çıkmazsa götürürüm". Çıktı o gün bir şey. Pendik'te "Sosyal Meddahlar" oyununu oynamamız icap etti "Bu Tiyatro" ekibi olarak. Dedim ki "siz gidin taksiyle, dönüşte ben oyundan çıkar gelir sizi alırım, ben bırakırım yine eve sizi" dedim. Konsere iki gün kala, kız kardeşimin arkadaşı konsere gelmekten vazgeçmiş. Kuzeni gelmiş çünkü kız kardeşimin arkadaşının. Kuzen de neyse yani. Neyse, "e ben tek başıma gidemem" dedi. "E" dedim, "öyleyse gündüzden bize gel, önce Pendik'e gidelim, hem oyunu da izlersin, oradan da beraber konsere gideriz". Ağabey olmak gerçekten zor zanaat. "En geç beş gibi gel ama" dedim. Oyun konser günü geldi, evde Serap bekliyoruz. Saat altı oldu, yok ortalıkta. Arıyorum, ulaşamıyorum. Annemi aradım, Serap'ı sordum. "Şimdi çıkıyor" dedi. Tepem pis attı. Şimdi çıksa bir saate anca gelir. Büyük trafik var. Onu beklersek ben tiyatroya hayatta yetişemiyorum. Kadın hazırlanamaması işte. Beklemedik tabii. Bu arada Özlem'le Hazar'ı da yol üzerinde kayınvalideye bırakacağım. Dokuz ayın çarşambası. Bir şekilde yetiştim oyuna, 520 kişiyi hunharca güldürdük, Serap'ı aradım. Annemle birlikte gitmişler mekanın önüne kadar, beni bekliyorlar. Komşu götürmüş. "Tamam" dedim "ben geliyorum". Önce Özlem'le Hazar'ı aldım kayınvalideden, sonra Ataşehir'e gittik. Özlem'le Hazar arabada kaldılar, ben yukarıya çıktım. Annemle komşu ayrıldılar, biz de Serap'la içeriye girdik. İnanılmaz kalabalık içerisi. Ben hemen daraldım, dışarıya çıktım. Baktım beş dakika sonra içerisi dağılıyor. Ara vermiş Tan. Serap da çıktı dışarıya. "Ağabey" dedi "gidelim, içerisi çok kalabalık, ben Tan'ı göremiyorum, sütuna denk geldim" dedi. Derdi Tan görmekmiş. Eve bıraktık Serap'ı, sonra kendi evimize döndük. Geceydi ve çok yağmur yağıyordu. İğrenç bir gündü.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> " Akşam... sarı bir hasta sema... Bir gam-ı meçhul..."
>
> *Ahmet Haşim*

Masa başında uyuklarken perde arasından, kara bulutların içlerine girip çıka çıka yavaşça kayan o minik minik ışıklı noktalar. (kırmızı bir ışık çakıp çakıp sönüyor altında) Kaybolup tekrar görünüyor. Fırtınalı gece yarısı. Camda çiseleyen yağmurun damlaları. Nerden gelip nereye gider. Aşağılara bakan, uyuyan şehrin hâlâ sönmemiş kıpraşan soluk ışıklı pencerelerini merak eden biri mutlaka vardır orda. Bir çeşit gözgöze gelmek.

BİR ÖNCEKİ AKŞAM

Tekerlekler yere değdiği an, havada olmanın uçucu naifliği. Adamı yerli yersiz, manalı manasız her şeye gülüşür hale getiren o mesnedsiz neşe, yerini tuhaf bir ciddiyete bırakıyor. Hemen. O çok çok kısa, "neyse ölmedik" sevinci de uzatılmıyor. Üç beş saniye. Kalkıp telaşlı telaşlı valizleri indiriyorlar. Kaşların arasında minik çizgiler belirdi. Kimileri telefonlarını açıp kaygılı ifadelerle gergin konuşmalar yapmaya başlamış bile.

Selahattin Kara

İKİNDİ

Üsküdar girişi. *(Semtin her yerinden duyulan o ses. Muntazam aralıklarla, mütemadiyen. Denize çakılan dev metal kazıkların korkunç sesi–denizden alan kazanıp, betona dönüştürecekler, onun sesi–)* Marmaray. On dakikalık o yolculuk için. Hepi topu on dakika. Hepsi o. O on dakika'yı oturur vaziyette gidebilmek için. Vagonun kapısı açılır açılmaz, kapıyla o boş yer arasındaki yaklaşık o üç metre mesafeyi, (önündekileri omuzlaya omuzlaya--çoğu, kendisinden daha yaşlı olanlar--)görülmemiş bir hızla, verevlemesine koşup, fırt diye, çizgi film faresi gibi koltuğu kapan o genç adamlar. On sekiz yirmi var yaşları. Bravo. Hızlısın. Herkesi geçtin. Kazandın. "Üç metrede Türkiye birincisi" Gururlu mu? Göremiyoruz, elindeki telefona eğiyor kafasını. Valla ben bu yaşta, treni beklerken koridorlarda dolandığım hızdan biraz daha hızlı adımlarla gitmeye utanıyorum içeri, kapı açıldığında.

Monet

GECE

Yağmur. Evet yine yağmur. "Yine" çok yağdığından değil. Ben çok yazdığımdan. (Keşke tersi olsa) Yukarıda bir dizesini aktardığım şiirinde de olduğu gibi. Çok sevdiğim büyük şairimiz Ahmet Haşim de mütemadiyen "akşam"dan sözederdi: " Akşam, yine akşam, yine akşam. " "Akşam yine toplandı derinde" Bin türlü akşam sahnesi. Akşam güneşi vurmuş "dallarda kanlı bülbüller" Bir vesile ile benim yağmur'a olan saplantılı ilgim gibi, aynı, hatta sanki benimkinden de daha kuvvetli bir tutkuyla "Kar'a, bağlı, neredeyse aşık bir genç adamla tanıştım. Çok sevindim tabii. (eh, ne de olsa bir akrabalık –yağmur, kar, tipi, mipi--) Kar yağarken sabahlara kadar uyuyamıyormuş. Bir an'ını dahi kaçırmamak için. Bir saniyesini. "Ne yapıyorsun peki?" Dedim. "Seyrediyorum "dedi. Seyrediyormuş. Pencereden. Heyecanlanıyormuş. Üç gün aralıksız yağsa üç gün uyuyamazmış. İçi içine sığmazmış kar yağarken.(ehl-i aşk) En çok nesini seviyorsun peki? Dedim. En çok, sokak lambasının ışığında savrulup duruşlarını. Onu seviyormuş. O dönüp duruşlarını. O sahneyi seyretmeye bayılıyormuş. Bir seyirci yani. Benim gibi. İnternette gurupları falan da varmış. Bi tek o değil yani.(daha da güzel) İstanbul'un gelmiş geçmiş bütün şiddetli kar yağışlarını biliyor. Hepsini. Falanca tarihte kaç gün yağmış ne olmuş ne bitmiş. Boğaza gelen buzlar. Bütün detaylar. Şu kalınlıkta şu kadar gün durmuş sokaklarda. Bilmemne olmuş falan filan. Çok şaşırdım. Biraz da gönlüm kaymadı değil yalnız. Daha mı estetik? Daha mı şey. Uçuşan beyaz taneler. Öff. Ben de oraya mı geçsem. Ama kar sesini de nasıl dinleyeceğim? Vazgeçtim. Hem çok çok daha nadir yağmurdan. Bekle bekle dur. Durduk yerde dertsiz başıma… Neyse kardeşim sen yoluna, ben yoluma…

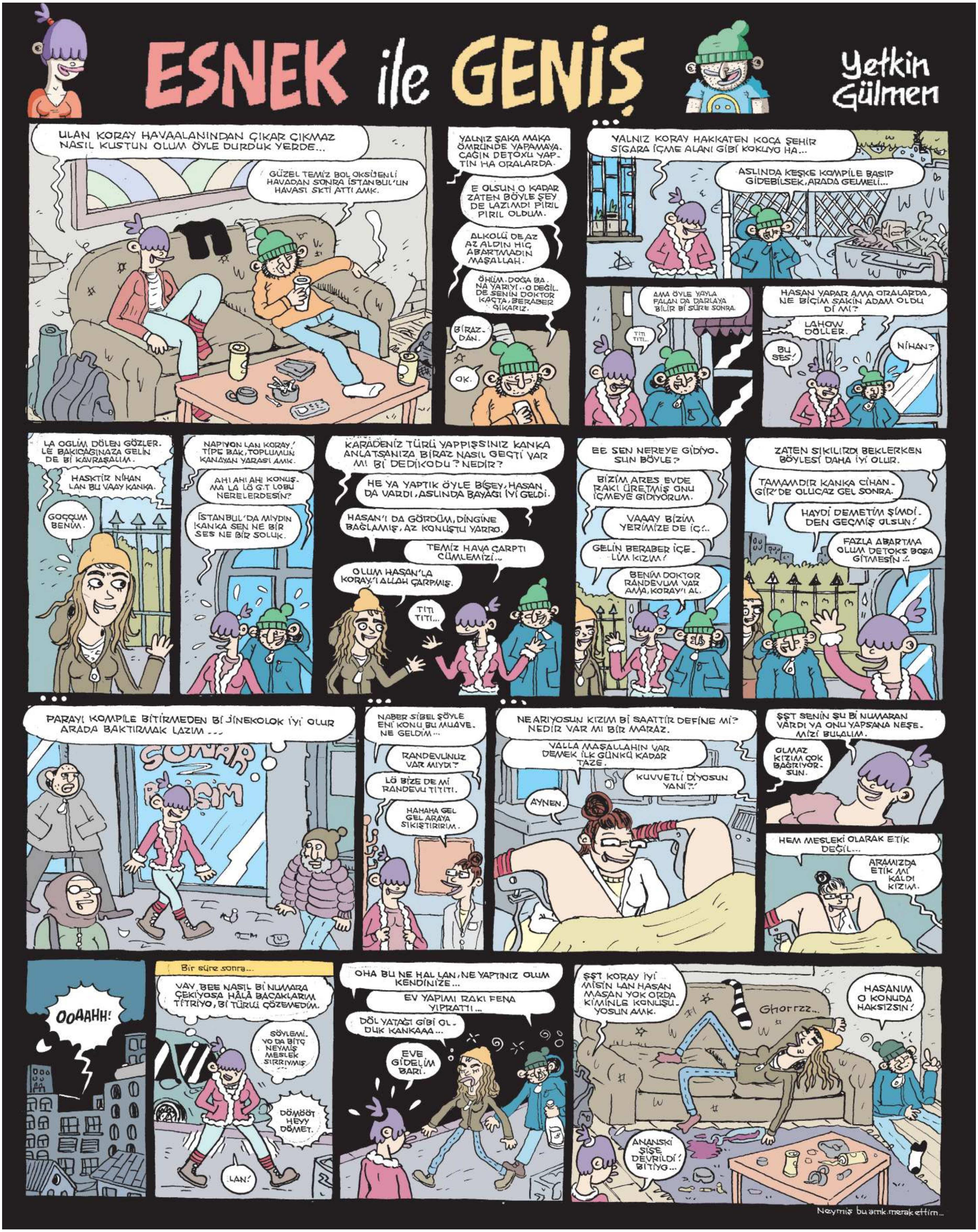

Eski Üsküdar

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

Bir not, bir özür: Geçenlerde–523. Sayıdaki yazıda–kullandığım Aşık Veysel resmi, daha doğrusu tablosu, o çok hoş tablo, meğer değerli karikatürcü Cem Dinlenmiş'in babası, ressam Zeki Dinlenmiş'e aitmiş.2009 da yapmış. Bilmiyordum. Özür diliyorum.)

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Cahit Sıtkı Tarancı (Günümüz.)
YAŞ OTUZBEŞ! YOLUN YARISI EDER... DANTE GİBİ ORTASINDAYIZ ÖMRÜN DELİKANLI ÇAĞIMIZDAKİ CEVHER...
35
ULAN SANA UYDUK ALDIK ŞU BALONLARI. SALAYIM MI ÜSTAD GÖRMEDEN ?..
SALMA LAN HELYUM YAPARIZ.
Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR HULUSİ BEY...
ALKOLSÜZ AİLE YERİ...
BUYUR ABİ SALON MÜSAİT İÇERDE BOŞ MASAMIZ VAR, BUYUR...
ŞEYY... BEN...
GEÇ ABİ GEÇ. VAR İÇERDE YERİMİZ ...
HOAAYIIIIIIR!! HOFH. ŞÜKÜRLER OLSUN, KABUSMUŞ!.
FERHAT ile ŞİRİN - ve ilk denyo -
LAN OĞLUM YOK ÖYLE BİŞEY ŞİRİN MAAŞLI ELEMAN LAN, ANLA İŞTE!.. HANİ MİLLETİN AĞZI KAPANSIN DİYE, ANLADIN MI?!!
FERHAT MAAŞ VERİYOR ŞİRİN'E.
ÖFF!
DURUN KAÇMAYIN!. KAFA DERİMİZİ KOMPLE YÜZMÜYORLAR BİR TEK ENSEYİ YÜZÜP TEPEYE DİKİYORLAR... SADECE KENDİLERİ GİBİ SIK SAÇLI OLMAMIZI İSTİYORLAR !!!
OH, SİZİ ÇOK YANLIŞ TANIMIŞIZ ...
SAHİ LAN, BEN HER YERE SALDIRDIM, TÜRKİYE'YE NİYE SALDIRMADIM...
FÜHRERİM DEDİK YA, TÜRKİYE'Yİ HER TÜRLÜ ALIRIZ ÖNCE RUSYA'YI ALALIM DÖNÜŞTE TÜRKİYE'Yİ ZATEN ALIRIZ DEDİK YA, HATIRLAMADINIZ MI ?..
HEE... TAMAM, BAK SEN İŞİNE!..
SAVAŞLAR OLMASIN!
Ama illa da olacaksa siber savaş olsun o da böyle olsun... Alalım leptopları, girelim sipere, ondan sonra ya herro ya merro!!!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
ULAN KORAY HAVAALANINDAN ÇIKAR ÇIKMAZ NASIL KUSTUN OLUM ÖYLE DURDUK YERDE...
GÜZEL TEMİZ BOL OKSİJENLİ HAVADAN SONRA İSTANBUL'UN HAVASI SKTİ ATTI AMK.
YALNIZ ŞAKA MAKA ÖMRÜNDE YAPAMAYA. CAĞIN DETOXU YAPTIN HA ORALARDA.
E OLSUN O KADAR ZATEN BÖYLE ŞEY DE LAZIMDI PIRIL PIRIL OLDUM.
ALKOLÜ DE AZ AZ ALDIN HIÇ ABARTMADIN MAŞALLAH.
ÖHÜM. DOĞA BANA YARIYI.. O DEĞİL DE SENİN DOKTOR KAÇTA, BERABER ÇIKARIZ.
BİRAZDAN.
OK.
YALNIZ KORAY HAKKATEN KOCA ŞEHİR SİGARA İÇME ALANI GİBİ KOKUYO HA...
ASLINDA KEŞKE KOMPİLE BASIP GİDEBİLSEK, ARADA GELMELİ...
AMA ÖYLE YAYLA FALAN DA DARLAYA BİLİR Bİ SÜRE SONRA.
TITI TITI...
HASAN YAPAR AMA ORALARDA, NE BİÇİM SAKİN ADAM OLDU Dİ Mİ?
LAHOW DÖLLER.
BU SES!
NİHAN?
LA OGLİM DÖLEN GÖZLERLE BAKICAĞINAZA GELİN DE Bİ KAVRAŞALIM.
HASKTİR NİHAN LAN BU VAAY KANKA.
GOÇÇUM BENİM.
NAPIYON LAN KORAY! TİPE BAK, TOPLUMUN KANAYAN YARASI AMK.
AH! AH! AH! KONUŞMA LA LÖ G.T LOBU NERELERDESİN?
İSTANBUL'DA MIYDIN KANKA SEN NE BİR SES NE BİR SOLUK.
KARADENİZ TÜRÜ YAPPIŞSINIZ KANKA ANLATSANIZA BİRAZ NASIL GEÇTİ VAR MI Bİ DEDİKODU? NEDİR?
HE YA YAPTIK ÖYLE BİŞEY, HASAN DA VARDI, ASLINDA BAYAĞI İYİ GELDİ.
HASAN'I DA GÖRDÜM, DİNGİNE BAĞLAMIŞ, AZ KONUŞTU YARRO.
TEMİZ HAVA ÇARPTI CÜMLEMİZİ...
OLUM HASAN'LA KORAY'I ALLAH ÇARPMIŞ.
TITI TITI...
EE SEN NEREYE GİDİYOSUN BÖYLE?
BİZİM ARES EVDE RAKI ÜRETMİŞ ONU İÇMEYE GİDİYORUM.
VAAAY BİZİM YERİMİZE DE İÇ!..
GELİN BERABER İÇELİM KIZIM!
BENİM DOKTOR RANDEVUM VAR AMA, KORAY'I AL.
ZATEN SIKILIRDI BEKLERKEN BÖYLESİ DAHA İYİ OLUR.
TAMAMDIR KANKA CİHANGİR'DE OLUCAZ GEL SONRA.
HAYDİ DEMETİM ŞİMDİDEN GEÇMİŞ OLSUN!
FAZLA ABARTMA OLUM DETOKS BOŞA GİTMESİN!..
PARAYI KOMPİLE BİTİRMEDEN Bİ JİNEKOLOK İYİ OLUR ARADA BAKTIRMAK LAZIM...
NABER SİBEL ŞÖYLE ENİ KONU BU MUAYENE GELDİM...
RANDEVUNUZ VAR MIYDI?
LÖ BİZE DE Mİ RANDEVU TITITI.
HAHAHA GEL GEL ARAYA SIKIŞTIRIRIM.
NE ARIYOSUN KIZIM Bİ SAATTİR DEFİNE Mİ? NEDİR VAR MI BİR MARAZ.
VALLA MAŞALLAHIN VAR DEMEK İLK GÜNKÜ KADAR TAZE.
KUVVETLİ DİYOSUN YANİ?!
AYNEN.
ŞŞT SENİN ŞU Bİ NUMARAN VARDI YA ONU YAPSANA NEŞEMİZİ BULALIM.
OLMAZ KIZIM ÇOK BAĞRIYORSUN.
HEM MESLEKİ OLARAK ETİK DEĞİL...
ARAMIZDA ETİK MI KALDI KIZIM.
OOAAHH!
Bir süre sonra...
VAY BEE NASIL Bİ NUMARA ÇEKİYOSA HÂLÂ BACAKLARIM TİTRİYO, Bİ TÜRLÜ ÇÖZEMEDİM.
SÖYLEMİYO DA BİTÇ NEYMİŞ MESLEK SIRRIYMIŞ...
DÖMÖÖT HEYY DÖMET.
LAN!
OHA BU NE HAL LAN, NE YAPTINIZ OLUM KENDİNİZE...
EV YAPIMI RAKI FENA YIPRATTI...
DÖL YATAĞI GİBİ OLDUK KANKAAA...
EVE GİDELİM BARİ.
ŞŞT KORAY İYİ MİSİN LAN HASAN MASAN YOK ORDA KİMİNLE KONUŞUYOSUN AMK.
Ghorrzz...
HASANIM O KONUDA HAKSIZSIN!
ANANSKI ŞİŞE DEVRİLDİ! BİTİYO...
Neymiş bu amk merak ettim...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BENİ DE GÖTÜRÜN

Metro bugün çok sıkıcı. İzlemeye değer hiçbir şey yok. Metro ağımız genişliyor olabilir, ama metro-sosyal anlamda ülke olarak hâlâ çok geriyiz. Henüz bir kadının aniden soyunarak hayvan haklarını savunduğu batı metroları düzeyinde değiliz. Bu yüzden çok şey beklemiyorum aslında. "Herkes bizi dinliyor" kaygısından nasibini almamış, desibeli yüksek iki yakın arkadaşı dinlemek ya da beğendiği kadını libidolu gözleriyle kıskıvrak yakalayan bir arkadaşı izlemek bana yetiyor normalde. Ama bugün durum gerçekten kötü. Vagonumuzun en güzel kadını Osmanbey durağında indiğinden erkek kafalarındaki uğultu şiddetini kaybederek yerini boşluğa bırakmak üzere. Frontal lobu henüz gelişmediğinden kendini bilemeyen bir 4 yaşın yerinde duramama sorunu da olmasa tamamen durgunuz. Bulunduğum vagonda bir rekor denemesi gibi tam 3 kişi kitap okuyor. Metro sakinlerinin dönem dönem aynı 4 yazarı okuduğuyla ilgili tezim gittikçe kuvvetleniyor. Ayşe Kulin, Ahmet Ümit, Zülfü Livaneli... (Şu an ortalarda görünmeyen Yılmaz Özdil yeni kitabı "Sen Kimsin?" ile en fazla iki vagon ötemizde olmalı. Dip köşe araştırılsa Azra Kohen ve listelere nasıl girdiğini anlayamadığım Stephan Zweig'a da rastlayabiliriz. Sıla, "Anlatsam Geçer mi?" ile hoş bir sürpriz oldu, ama henüz metrolara giremedi. Aranızda, "Peki, yeni kitabıyla muhteşem bir dönüş yapan Dan Brown?" diye soranları duyar gibiyim. Saçmalamayın! Dan, sadece şezlongda okunur, şimdi satılsa bile yazı bekleyecek.) Özelikle, Ayşe Kulin okuyan 50 yaşlarında bir kadın, vagonumuzun bir kütüphane sükûnetinde olmasından çok memnun. Bu renksiz vagonu Yılmaz Özdil'i arama bahanesiyle terk etmeye karar veriyorum. Fakat tam hareketlendiğim an, girmek üzere olduğumuz Mecidiyeköy istasyonundan gelen sesler beni durduruyor. Tren durduğunda gördüğüm sahne karşısında hayrete düşüyorum. İstasyonda belki yüz kişi omuz omuza zıplayarak şarkılar söylüyor. Bazılarının elinde Efes Extra, hatta bir iki tanesinin dudaklarında sigara var. Kapılar açılınca vagonumuz adeta sarı-kırmızıya boyanıyor. İçlerinden biri geride kimse kalmasın diye ayağını kapıya koyuyor. Yapılan anonsları ciddiye alan yok, kendilerini uyaran görevlilere ellerindeki biraları kaldırıyorlar. Kapıyı tutana "Kapıyı bırak!" diye bağırıyor bir görevli. Adam, elindeki birayı havaya kaldırıp, "Beyoğlu âşık sana, cimbombom anlasana..." diye karşılık veriyor. Kapı kapanıp tren harekete geçtiğinde, görevlinin öfkeyle oynayan dudakları camın arkasında sesini yitirirken, şarkının devamı içerde yankılanıyor: "Oooo kafamız çok güzeeel!" Galatasaray taraftarları akın akın Arena'ya gidiyor.

Kitapseverler rahatsız. Okuduklarını anlamamalarına rağmen kitaplarına bakmakta ısrarlılar. Özellikle 50 yaş, ara ara attığı sert bakışlarla kitleyi uyarmak istiyor, ama ne yazık ki kimsenin onu gördüğü yok. "Gürültü ve zevzeklik" kültür dünyasını tehdit ediyor. Marşını yaylanarak söyleyen "kalitesiz bir insan", kalçasıyla Ayşe Kulin'e çarpınca memnuniyetsizliği öfkeye dönüşüyor 50 yaşın. Aydınlık Türkiye adına haddini bildirmek için, "Beyefendi bakar mısınız?" diyor, ama ne yazık ki sesini de duyuramıyor. Yolcuların çoğu, yaşanan bu taşkınlığın en ufak bir terslikte şiddete dönüşerek kendilerine bulaşabileceği kaygısıyla ifadesiz duruyorlar. Oysa 4 yaş ve ben çok mutluyuz. Hayatın sıkıntılarını sallamayan ya da en azından o an için yok sayan bu coşkunun içinde yer almak için can atıyorum. Galatasaray'ın kimle oynadığını bilmeyecek kadar futboldan uzağım, ama keşke beni de içlerine alsalar. Coşkuyu daha iyi duyumsamak için vagonun en taşkın grubuna yanaşıyorum. Biri hariç hepsinin elinde Efes Extra var. Ne yazık ki, işte o birinde de bu coşkuya uymayan bir sıkıntı var.

"Şu an tam çakırkeyifim haa," diyor birasız. Belli ki metroya binmeden önce oturdukları mekânda iki bira içip kararında bırakmış. Sarhoşlukla kontrollü olmak arasındaki ipleri tutmaktan çok memnun. Alkol tarihinde böyle bir ip var; içmeyi düzenli hayatının içinde "arkadaşlarla kafa dağıtmak" olarak görenler tarafından tutuluyor bu ip. İddia edemem ama bu arkadaşların kareli gömlek giymeye ve "hocam" demeye meyilli olduklarına inanıyorum. "Hocam"ı henüz duymadım, ama bu çakırkeyfin kareli gömleği tamam. "Bir bira daha içsem nakavt..." diye devam ediyor. Bir bira başlangıç, ikincisi "tam çakırkeyif", üçüncüsü nakavt... Demek ki dördüncüyü yüklesek deneği kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyayız. Extracılar onu pek ciddiye almadan şarkılar söylemeye devam ediyor. Sarhoşların ağızlarını kendiliğinden dolduran şarkılar, Çakırkeyif'in ağzından bir koro sınavındaymış gibi sıkıntılı çıkıyor. Tam bir coşku taklitçisi bu adam. Şu haliyle bu gruba hiç yakışmıyor. Bana kalırsa, Seyrantepe'de inmeden Ayşe Kulin'le birlikte devam etmesi lazım. Yerine beni alabilirler. Cesaretim olsa grupla konuşurum, *"Çakırkeyiflikten gururlanan adamla maça gidilmez. Onu atın, beni alın," derim. Benim yerime o gitsin eve. Gerekirse eve telefon açıp durumu haber verebilirim: "Yanımda bir arkadaş var, sınırları belli, nerde durması gerektiğini bilen, kareli gömleği huzur vadeden çakırkeyif bir arkadaş... Benim yerime bugün o gelecek eve, şaşırmayın. Geldiğinde neşesine, zıplamasına izin verin, yalnız yeterince içti, en fazla iki bira içebiliyor, başka bira vermeyin. Yıkanıp yatsın, sabah tertemiz bir güne uyansın... Evet, bugün ben gelemiyorum... Hayır hayır, kötü bir adam değil, en fazla iki bira içebiliyor... Alo... Alo..."* Seyrantepe aktarmasında grup kararlılıkla vagondan çıkarken, neyi ne zaman yapacağını bilemeyen Çakırkeyif zıplayarak grubun arkasından gidiyor. Zamansız coşkusunda yalnız kaldığını görünce zıplamayı keserek yürümeye başlıyor. Öyle ya da böyle, metro beni eve götürürken Arena'ya giden o oluyor. En az dört bira içebilecek bir coşkuya sahipken bu gerçekten haksızlık.

4 yaşın yanına oturup kitabımı açıyorum. Vagon yeniden sessizliği gömülmüşken, 4 yaş art arda, "Beyoğlu cimbombom..." diye bağırmaya başlıyor. Beyin tam oturmadığından belli ki şarkının gerisini algılayamamış. Annesi susturmak istiyor ama nafile. Kafamı kaldırıp Ayşe Kulin'e bakıyorum. Tam tahmin ettiğim gibi, aydınlanma çabasının bir kere daha bozulmasından canı sıkkın, dik dik çocuğa bakıyor. En az onun kadar dik bakmış olmalıyım ki bir an göz göze geliyoruz. Pis yakalandım, diye düşünürken, "çattık" anlamında bir kafa hareketi yapıyor. Sırf kitap okuyorum diye benimle duygu birliği kurmak istiyor. Karşılıksız bırakmam mümkün değil, 4 yaşı satmak pahasına durumu olumsuzlayan bir kafa hareketiyle karşılık verip kitabıma dönüyorum. Napıcaksın çocuk işte, kafası çok güzel.

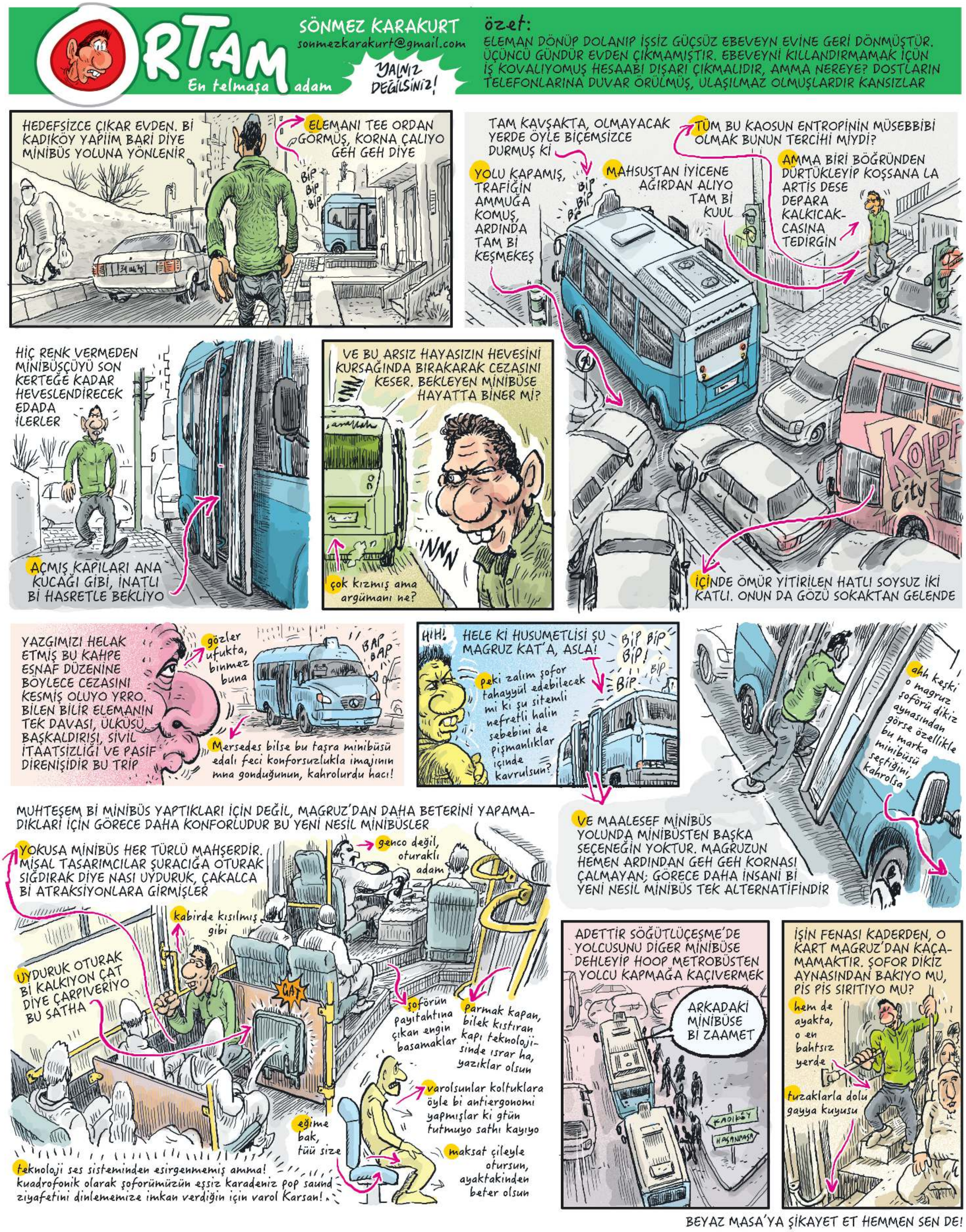
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 2 KASIM 2017 | Sayı: 531

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN DÖNÜP DOLANIP İSSİZ GÜÇSÜZ EBEVEYN EVİNE GERİ DÖNMÜŞTÜR. ÜÇÜNCÜ GÜNDÜR EVDEN ÇIKMAMIŞTIR. EBEVEYNİ KILLANDIRMAMAK İÇÜN İŞ KOVALIYOMUŞ HESAABI DIŞARI ÇIKMALIDIR, AMMA NEREYE? DOSTLARIN TELEFONLARINA DUVAR ÖRÜLMÜŞ, ULAŞILMAZ OLMUŞLARDIR KANSIZLAR
HEDEFSİZCE ÇIKAR EVDEN. Bİ KADIKÖY YAPIİM BARİ DİYE MİNİBÜS YOLUNA YÖNLENİR
ELEMANI TEE ORDAN GÖRMÜŞ, KORNA ÇALIYO GEH GEH DİYE
BİP BİP BİP
TAM KAVŞAKTA, OLMAYACAK YERDE ÖYLE BİÇEMSİZCE DURMUŞ Kİ
TÜM BU KAOSUN ENTROPİNİN MÜSEBBİBİ OLMAK BUNUN TERCİHİ MİYDİ?
YOLU KAPAMIŞ, TRAFİĞİN AMMUĞA KOMUŞ, ARDINDA TAM Bİ KEŞMEKEŞ
BİP BİP BİP
MAHSUSTAN İYİCENE AĞIRDAN ALIYO TAM Bİ KUUL
AMMA BİRİ BÖĞRÜNDEN DÜRTÜKLEYİP KOŞSANA LA ARTİS DESE DEPARA KALKICAK-CASINA TEDİRGİN
HİÇ RENK VERMEDEN MİNİBÜSÇÜYÜ SON KERTEĞE KADAR HEVESLENDİRECEK EDADA İLERLER
AÇMIŞ KAPILARI ANA KUCAĞI GİBİ, İNATLI Bİ HASRETLE BEKLİYO
VE BU ARSIZ HAYASIZIN HEVESİNİ KURSAĞINDA BIRAKARAK CEZASINI KESER. BEKLEYEN MİNİBÜSE HAYATTA BİNER Mİ?
çok kızmış ama argümanı ne?
NNN
KOLPF City
İÇİNDE ÖMÜR YİTİRİLEN HATLI SOYSUZ İKİ KATLI. ONUN DA GÖZÜ SOKAKTAN GELENDE
YAZGIMIZI HELAK ETMİŞ BU KAHPE ESNAF DÜZENİNE BÖYLECE CEZASINI KESMİŞ OLUYO YRRO. BİLEN BİLİR ELEMANIN TEK DAVASI, ÜLKÜSÜ, BAŞKALDIRISI, SİVİL İTAATSİZLİĞİ VE PASİF DİRENİŞİDİR BU TRİP
gözler ufukta, binmez buna
BAP BAP
Mersedes bilse bu taşra minibüsü edalı feci konforsuzlukla imajının mna gonduğunun, kahrolurdu hacı!
HIH!
HELE Kİ HUSUMETLİSİ ŞU MAGRUZ KAT'A, ASLA!
BİP BİP BİP! BİP BİP
peki zalım şofor tahayyül edebilecek mi ki şu sitemli nefretli halin sebebini de pişmanlıklar içinde kavrulsun?
ahh keşki o magruz şoförü dikiz aynasından görse özellikle bu marka minibüsü seçtiğini, kahrolsa
VE MAALESEF MİNİBÜS YOLUNDA MİNİBÜSTEN BAŞKA SEÇENEĞİN YOKTUR. MAGRUZUN HEMEN ARDINDAN GEH GEH KORNASI ÇALMAYAN; GÖRECE DAHA İNSANİ Bİ YENİ NESİL MİNİBÜS TEK ALTERNATİFİNDİR
MUHTEŞEM Bİ MİNİBÜS YAPTIKLARI İÇİN DEĞİL, MAGRUZ'DAN DAHA BETERİNİ YAPAMA-DIKLARI İÇİN GÖRECE DAHA KONFORLUDUR BU YENİ NESİL MİNİBÜSLER
YOKUSA MİNİBÜS HER TÜRLÜ MAHŞERDİR. MİSAL TASARIMCILAR ŞURACIĞA OTURAK SIĞDIRAK DİYE NASI UYDURUK, ÇAKALCA Bİ ATRAKSİYONLARA GİRMİŞLER
genco değil, oturaklı adam
kabirde kısılmış gibi
UYDURUK OTURAK Bİ KALKIYON ÇAT DİYE ÇARPIVERİYO BU SATHA
ÇAT
şoförün payitahtına çıkan engin basamaklar
parmak kapan, bilek kıstıran kapı teknolojisinde ısrar ha, yazıklar olsun
varolsunlar koltuklara öyle bi antiergonomi yapmışlar ki gtün tutmuyo sathı kayıyo
eğime bak, tüü size
maksat çileyle otursun, ayaktakinden beter olsun
teknoloji ses sisteminden esirgenmemiş amma! kuadrofonik olarak şoforümüzün eşsiz karadeniz pop saund ziyafetini dinlememize imkan verdiğin için varol Karsan!
ADETTİR SÖĞÜTLÜÇEŞME'DE YOLCUSUNU DİĞER MİNİBÜSE DEHLEYİP HOOP METROBÜSTEN YOLCU KAPMAĞA KAÇIVERMEK
ARKADAKİ MİNİBÜSE Bİ ZAAMET
KADIKÖY
HASANPAŞA
İŞİN FENASI KADERDEN, O KART MAGRUZ'DAN KAÇAMAMAKTIR. ŞOFOR DİKİZ AYNASINDAN BAKIYO MU, PİS PİS SIRITIYO MU?
hem de ayakta, o en bahtsız yerde
tuzaklarla dolu gayya kuyusu
BEYAZ MASA'YA ŞİKAYET ET HEMMEN SEN DE!

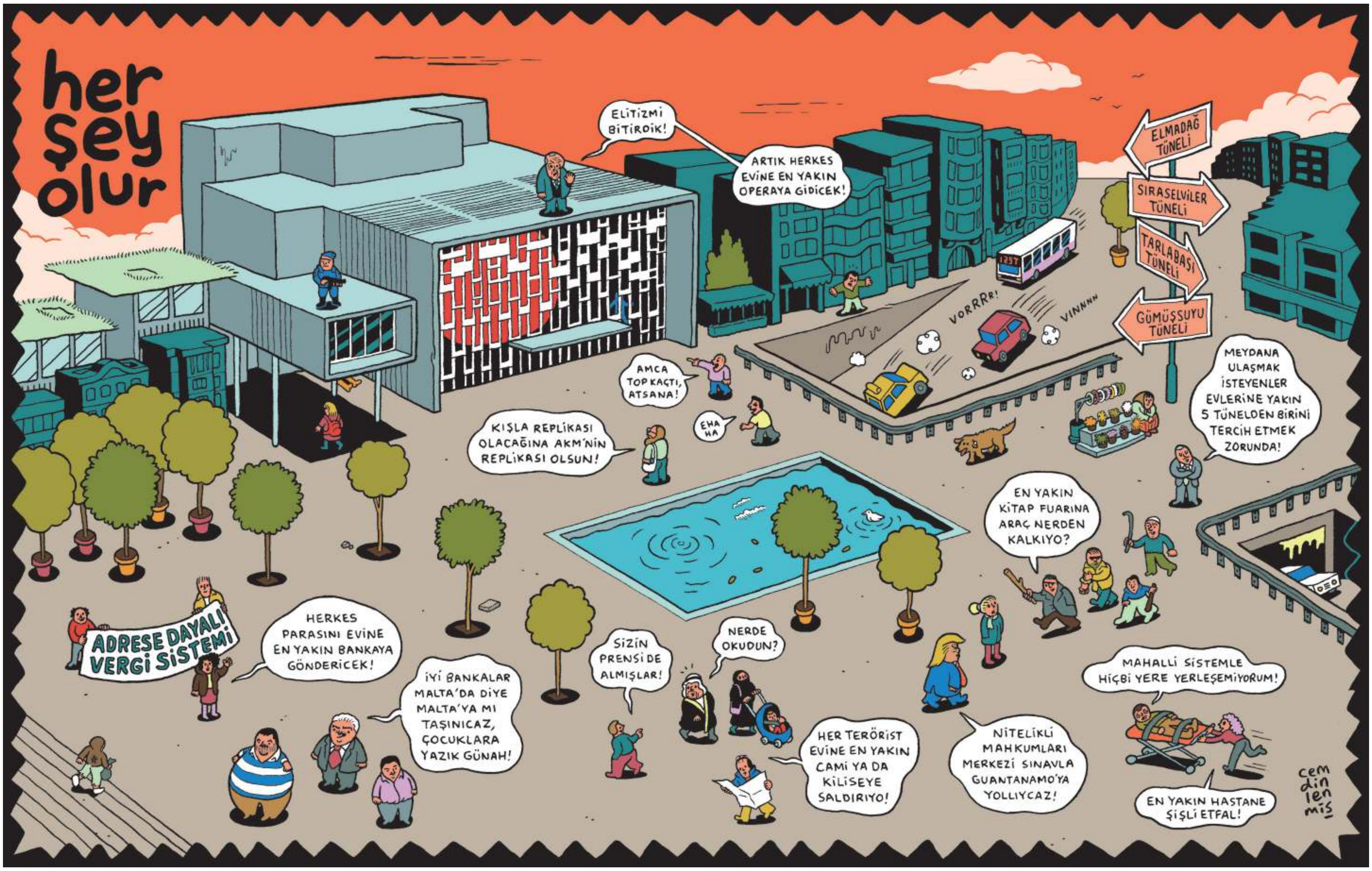
UYKUSUZ

9 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2017/45 No: 532
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

TEOG yerine gelen yeni sistemde öğrenci adresine en yakın okula yerleştirilecek.

emrah ablak
MADEM BÖYLE KALMASIN.. BU HAFTA GÖRÜŞELİM.. BEN ARARIM TAYFAYI, HABER EDERİM.. UZUN ZAMAN OLDU..
ABİ BU HAFTA BEN YOKUM YALNIZ.. VALİDELERE GİDİCEZ ZİYARETE.. DÖNÜNCE ARAYIM SİZİ.. ŞİMDİ TARİHLEN NET DEĞİL..
O ZAMAN TOP SENDE ABİ..
BIRAK!
TUP
TRÜÜÜ..
MUCK.. MUCK..
İŞTE BÖYLE HATIRLADIM TENİNİ YOKLUĞUNDA SEVDİCEĞİM..
KOPAMIYORUM SENDEN..
HER ŞEYİN BAŞI SAĞLIK ABİ..
KAFASINI MI?
YOK LAN, NE KAFASI? SAĞLIK DİYORUM EN ÖNEMLİ ŞEY..
"MOR ŞEYİN KAFASI" DEMEDİN Mİ?
MOR ŞEY DEĞİL HERŞEY HERŞEY.. HERŞEYİN KAFASI, AMAAN, BAŞI...
BEN DE ONU KARIŞTIRDIĞIMDAN ŞAŞIRDIM İŞTE... KAFASI MI BAŞI MI?
BAŞ..
Güzeel..
GÜNAH ÇIKARMAK İSTİYORUM PEDER
BU NE?
BUNU AL Bİ.. BİŞEY DİCEM..
BUNA GEREK YOK EVLADIM.. SEN SÖYLE SÖYLEYECEĞİNİ..
Bİ SANİYE.. BENİM YOLLADIĞIM 50 LİRAYDI...
ALO?..
ÖKSÜRELİM..
SAY..
EFENİM?
SAY.. ÜÇTE ÖKSÜRECEM..
BİR, İKİ, ÜÇ..
ÖH!
YAKALADIN MI?
AZ..
SÜPERMEN KOŞ!! DÜNYAYI ELE GEÇİRİYOLAR!!
HADİ YAA.. PELERİN YANIMDA YOK Kİ... TÜÜÜH..
NE PELERİNİ DİYOSUN ABİ!! KOŞ DİYORUM PATLATIYOLAR!
AAA.. EN ÖNEMLİSİ.. NE BOT, NE TAYT, NE DİĞER..
GÜMMM...
GİDİYO MUSUN? PELERİNİ DE GETİRSENE..
MİLATTAN ÖNCE 10400 YILIYDI.. İNSANLIK DAHA GELİŞMEMİŞTİ.. ADETA HAYVANLAR GİBİ YAŞIYORLARDI VE ADAM DEĞİLDİ AMK HİÇBİRİ..
LATKARZGRODHH.. YÖRİHÖR..
AGARA ANNGARA..
henüz birbirlerini anlamıyorlar
SONRA UZAYLILAR GELDİLER.. BAKTILAR Kİ İNSANLIK DENYO, BUNLARI HER TÜRLÜ İHTİYAÇLARI İÇİN KULLANDILAR..
nereye?
insan sgmeye
gel
ben de geliyom
AMA SANMAYIN Kİ İNSANLIK ACILAR ÇEKTİ.. DEĞİL.. DEDİĞİM GİBİ HEPSİ ÖKÜZ.. ANLAMADILAR... VE HATTA İŞİN DOĞRUSU HOŞLARINA BİLE GİTTİ..
GAYBAAA..
GAYBAĞA
UZAYLILAR EN NİHAYETİNDE ZEVKLERİNİ ALINCA GİTTİLER..
o/m memlekette anlatmayın sakın..
Ben zgmedim bana ne.. Ben anlatacam
TAA Kİ M.Ö. 4000'E KADAR.. MÖ 4000'DE PİRAMİTLERİ YAPMAK İÇİN GELDİLER YİNE..
bak bak.. bu sana girsin
al o zaman.. sana da bu girsin
CUVVV..
COVV..
SONRA Bİ DAHA DA GELMEDİLER.. ÇİN SEDDİNİ GÖRÜYOLAR, AMA ONA BAKMAYA BİLE GELMİYOLAR..
MAL BUNLAR..
EVEEET... KALDIK Bİ BAŞIMIZAA...
DİYECEĞİM, BU PAZAR İSTANBUL TÜYAP'TA "HAMSİYİ BEKLERKEN" ADLI KİTABIMI MARMARAÇİZGİ'NİN STANDINDA İMZALAYACAĞIM.. BEKLERİM HASRETLE♡

Normal şartlar altında totaliter rejimlerde, ülke yöneticilerinin adının karıştığı uluslararası finans skandallarıyla ilgili haber yapılamaz. Ama **Yeni Türkiye'de** artık her niyeyse, İngiltere Kraliçesi'nin adının karıştığı finansal skandallarla ilgili haberler de yapılamamakta, yapılıp bir gecede ansızın gazetelerin haber sitelerinden kaldırılmaktadır. Görünen o ki **Yeni Türkiye** İngiltere Kraliçesi hakkında yapılacak haberlere BBC'nin gösterdiğinden daha büyük bir önem göstermektedir. Yoksa niye kaldırsınlar Kraliçe'nin bir kaç milyon sterlinini vergi cennetlerinde tuttuğuna ilişkin bir haberi.

Normal şartlar altında kültürel iktidarı hedefleyen bir grubun en azından ortada bir kültürel iktidar varsa, bu iktidarın nasıl oluştuğunu, bu iktidarın mensuplarının nasıl yetiştiğini falan incelemesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** kültürel iktidarı hedefleyen adamların aklına ilk gelen şey yıkıp da yeniden yapacakları bir kültür merkezinin çatı katına boğaz manzaralı lokanta açmaktan ibarettir. Sonra kültürel iktidar, ha yavrum, ha gülüm, alkolsüz kokteyline zeytin de ister misin canım benim?

Normal şartlar altında aynı günlerde yaşanan her olay arasında mutlaka bir bağlantı olduğunu düşünen insanları etrafına zarar vermediği takdirde tımarhaneye kapatmasalar da ciddiye de almazlar. Ama **Yeni Türkiye'de** *"Suudi Arabistan'daki darbeyle aynı gün Teksas'ta kiliseye silahlı saldırı oldu, bunları beraber değerlendirmek lâzım,"* diyen gerizekâlılara gazetede yazdırıp televizyonda program yaptırırlar. Aynı gün Katalanya lideri Belçika'da teslim oldu, onu da hesaba katıp yine aynı gün Kentaki'de Cumhuriyetçi Parti'de başkanlık yarışına girip kaybeden senatör Rand Paul çimlerini biçerken komşusundan dayak yedi, onu da üzerine eklemek lazım. Niye? Çünkü ruh hastası olmak bunu gerektirir.

Normal şartlar altında kölelik de, insanların zorla çalıştırılması da en azından geride bıraktığımız yüzyılda ortadan kaldırılmış kavramlardır. Ama **Yeni Türkiye'de** 150 kişinin zorla bir fabrikaya kapatılarak çalışmaya zorlandığını dışarı çıkmasınlar diye kapıların kilitlendiğini görebilirsiniz. Tabii görmek için biraz daha dikkatli bakmak gerekebilir çünkü buna müsaade eden iktidarsa, zorla fabrikaya kapatılıp çalışmaya zorlanan işçilerin taşeron olarak üretim yaptıkları şirket de ana muhalefet partisiyle bağı olan bir bankanın cam şirketidir. Görünen o ki **Yeni Türkiye'de** çalışmak isteyen madenciler kendilerini madene kapatmak zorunda kalırken çalışmak istemeyen işçiler patronları tarafından zorla fabrikaya kapatılmaktadır.

@baris_uygur

Tayyip Erdoğan: "Batılılıktan söz edenlere soralım. Dünya çapında bir aktör, bir gitarist yetiştirebilmişler mi?"

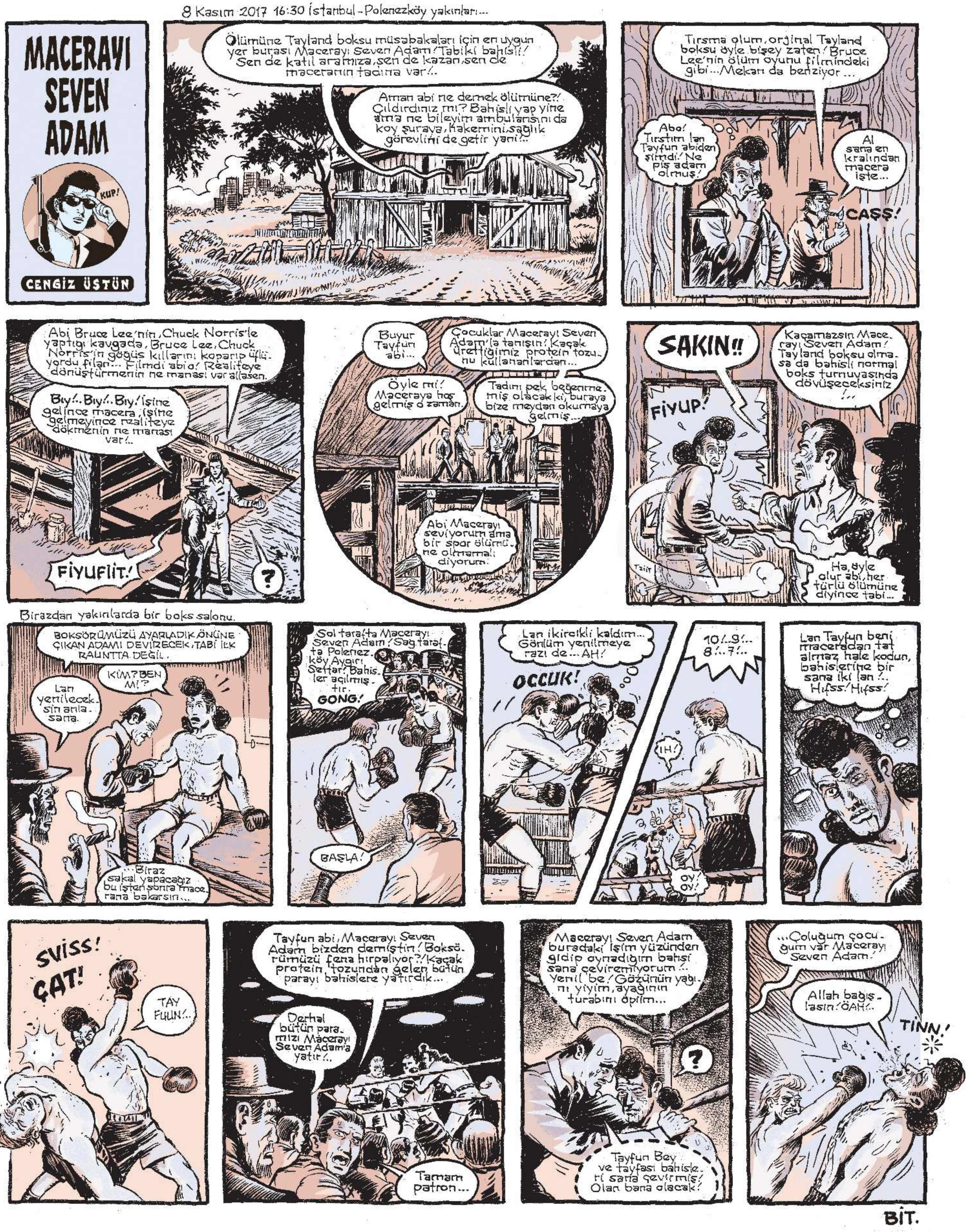

"Kahkaha Gülleri" adındaki ilkokul 2. ve 3. sınıflar için piyasaya sürülen masal kitabındaki ifadeler okuyanların kanını dondurdu.

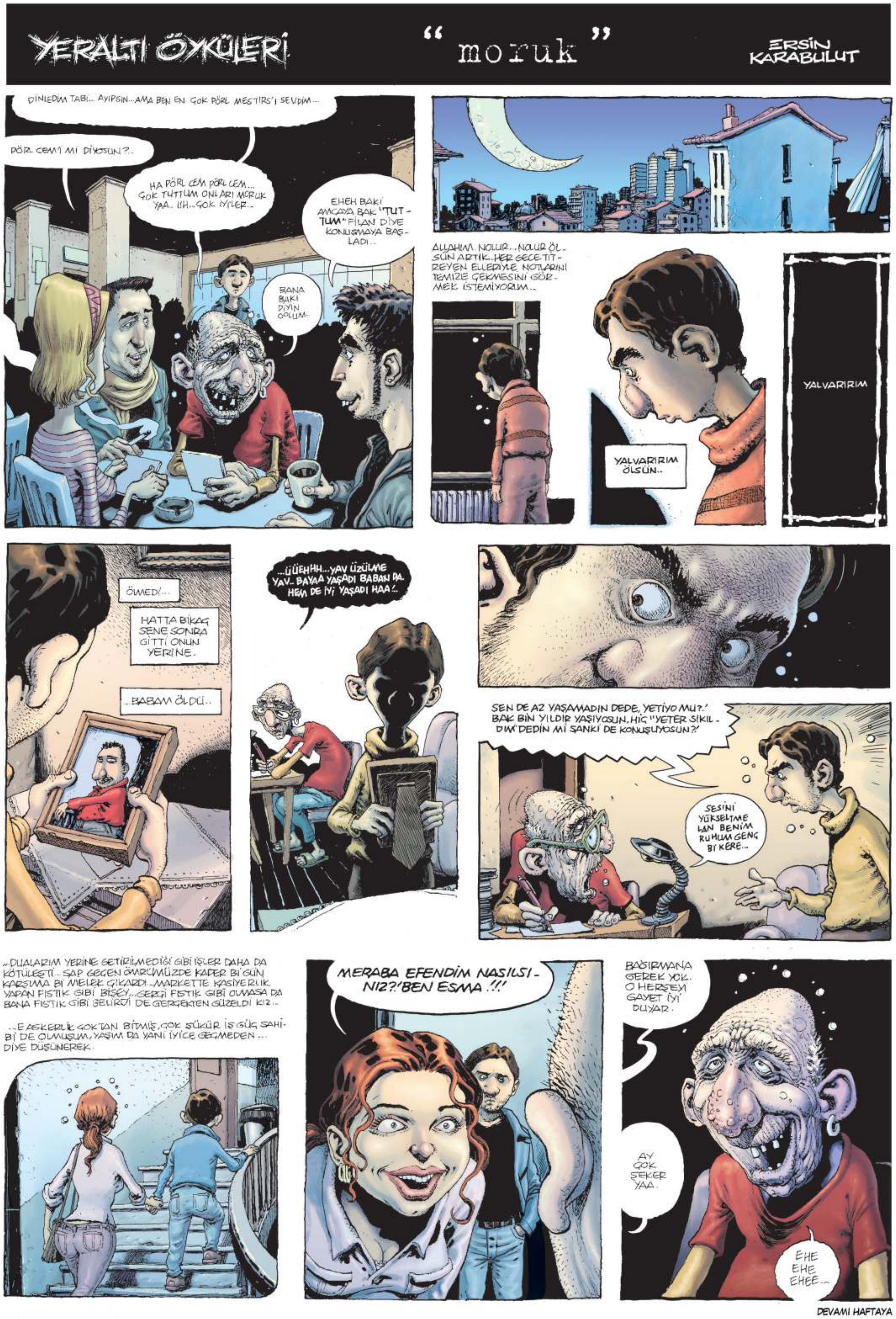
2018'de 45 yeni cezaevi açılıyor. Tutuklu sayısı 275 bine çıkıyor.

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
8 Kasım 2017 16:30 İstanbul - Polenezköy yakınları...
Ölümüne Tayland boksu müsabakaları için en uygun yer burası Macerayı Seven Adam! Tabiki bahisli! Sen de katıl aramıza, sen de kazan, sen de maceranın tadına var!..
Aman abi ne demek ölümüne?! Çıldırdınız mı? Bahisli yap yine ama ne bileyim ambulansını da koy şuraya, hakemini, sağlık görevlini de getir yani!..
Tırsma olum, orjinal Tayland boksu öyle bişey zaten! Bruce Lee'nin ölüm oyunu filmindeki gibi... Mekan da benziyor...
Abo! Tırstım lan Tayfun abiden şimdi! Ne piş adam olmuş!
Al sana en kralından macera işte...
CAŞŞ!
Abi Bruce Lee'nin, Chuck Norris'le yaptığı kavgada, Bruce Lee, Chuck Norris'in göğüs kıllarını koparıp üflüyordu filan... Filmdi abi o! Realiteye dönüştürmenin ne manası var allasen.
Bıy!.. Bıy!.. Bıy! İşine gelince macera, işine gelmeyince realiteye dökmenin ne manası var!..
FİYUFİİT!
?
Buyur Tayfun abi...
Çocuklar Macerayı Seven Adam'la tanışın! Kaçak ürettiğimiz protein tozunu kullananlardan...
Öyle mi! Maceraya hoş gelmiş o zaman.
Tadını pek beğenmemiş olacak ki, buraya bize meydan okumaya gelmiş...
Abi Macerayı seviyorum ama bir spor ölümüne olmamalı diyorum!
SAKIN!!
Kaçamazsın Macerayı Seven Adam! Tayland boksu olmasa da bahisli normal boks turnuvasında dövüşeceksiniz!..
FİYUP!
TZİİT
Ha, öyle olur abi, her türlü ölümüne diyince tabi...
Birazdan yakınlarda bir boks salonu.
BOKSÖRÜMÜZÜ AYARLADIK. ÖNÜNE ÇIKAN ADAMI DEVİRECEK, TABİ İLK RAUNTTA DEĞİL.
KİM? BEN Mİ?
Lan yenileceksin anlasana.
...Biraz sakal yapacağız bu işten sonra maceraна bakarsın...
Sol tarafta Macerayı Seven Adam! Sağ tarafta Polenezköy Aygırı Settar! Bahisler açılmıştır.
GONG!
BAŞLA!
Lan ikircikli kaldım... Gönlüm yenilmeye razı de... AH!
OCCUK!
10!.. 9!.. 8!.. 7!..
IH!
OY! OY!
Lan Tayfun beni maceradan tat almaz hale kodun, bahislerine bir sana iki lan!.. Hıfss! Hıfss!
SVISS!
ÇAT!
TAY FUUN!..
Tayfun abi, Macerayı Seven Adam bizden demiştin! Boksörümüzü fena hırpalıyor?! Kaçak protein tozundan gelen bütün parayı bahislere yatırdık...
Derhal bütün paramızı Macerayı Seven Adam'a yatır!..
Tamam patron...
Macerayı Seven Adam buradaki işim yüzünden gidip oynadığım bahsi sana çeviremiyorum!.. Yenil be! Gözünün yağını yiyim, ayağının turabını öpüm...
?
Tayfun Bey ve tayfası bahisleri sana çevirmiş! Olan bana olacak!
...Çoluğum çocuğum var Macerayı Seven Adam!
Allah bağışlasın! ÖAH!..
TİNN!
BİT.

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba. Geçenlerde de yine çok acayip bir şey oldu. Dalış hocası arkadaşım aradı beni geçen. **Marmaris Selimiye'de dalış teknesi olan ağır ruh hastası olan arkadaş**. "Vah vah vah vah" derler böylelerine. Vah vah vah vah. Bu arada George Harrison'ın Wah-Wah adlı mükemmel bir şarkısı var, bu da böyle biline. Bilen zaten biliyor da bilmeyen bulsun dinlesin. İnternet diye bir şey var. Ben yine plağını alacağım o ayrı. Ben yine plaktan dinlerim o ayrı. George Harrison'un komple box set'i var, para biriktiriyorum, biriksin param alacağım. Hep böyle hayallerim var. Ne diyordum, ruh hastası arkadaştan bahsediyordum. Geçenlerde aradı beni. "Alpay" dedi, "ben şimdi İstanbul'a geliyorum, otobüsle, yüküm var, bisiklet var bir kere, beni gelip alman mümkün mü, bir de senin arabada bisiklet taşıma aparatı da var ya tepede, dev iyi olur benim için, ne diyorsun, mümkün mü" dedi. Dedim "olma mı mümkün, tabii ki mümkün, bu arada bisiklet taşıma aparatını ben arabadan önce aldım, sonra arabayı aldım, biliyorsun değil mi" dedim. "Bilme mi" dedi. "Ataşehir'den alacaksın tamam mı" dedi. Dedim "tamam, hadi görüşürüz, iyi bak kendine" dedim. Birkaç saat sonra yeniden aradı. "Ataşehir değil, Kurtköy'müş, Kurtköy'e bırakıyorlarmış, sorun olur mu senin için" dedi. Dedim "bilemedim bak şimdi, çünkü ben her gün bisiklete biniyorum, benim bir saatim var, Kurtköy'ü bilemedim" dedim. "Hem" dedim, "o nasıl bir firmaymış, değiştir biletini, diğer asıl güzel olan firmadan al biletini" dedim. "O neymiş öyle ya" dedim. "Kurtköy neymiş lan" dedim. "Yuh" dedim. "Tamam tamam, bakarım ben bir çaresine" dedi. Telefonu kapattım ama içim bir türlü rahat etmedi. Kurtköy'den bu çocuk nasıl gelsin. Gelemez ki. Kalır oralarda. Bisikletini bir kere hiç kimse almaz. Dedim "napayım ya, gideyim alayım madem, biraz geç çıkarım, tempolu bisiklet kullanırım, yine kullanırım yine kullanırım ben o gün bisiklet ki" dedim. Kendi kendime. "Ki" dedim "ki" bir de. Bazen bu "ki"yi diyeceksin. Yerli yersiz. Diyeceksin arkadaşım. Bu "ki"yi diyeceksin. "Ki" çünkü öyle bir şey. Aradım kendisini. Dedim "sen kaçta geliyorsun yarın, Kurtköy'e". "On iki'de" dedi. Dedim "tamam, görüşürüz yarın, hadi iyi bak kendine, görüşürüz yarın". Çünkü arkadaşımı tanıyorum, asla biletini değiştirmez. "Neden değiştirmiyorsun" diye sorarsam da, yok işte "öbür firmanın saatleri gevşek", yok "bilmem ne" gibi saçma sapan cevaplar alacağımdan da o kadar eminim ki, o kadar emin olabilir bir insan yani bir şeyden. Ertesi gün erkenden çıktım yola. Dedim ki "beklemesin şimdi orada". On bir gibi çıktım yola. Yola çıkar çıkmaz aradı beni. "Geldim ben" dedi. Bir saat önceden gelmiş. Firma şov ya, firma şov. Yollar açıktı, akıyorum gidiyorum öyle. İstanbul dışına doğru gidiyorum. Kurtköy'e doğru gidiyorum. Tepemden uçaklar geçmeye başladı, "haah" dedim, "yaklaştım". Konum atmıştı, konum'a doğru gidiyorum. Derken firmanın tabelasını gördüm. Sol tarafta kalıyor. Hafif de tepede biraz. Bir giriş aradım, bulamadım. Dedim "herhalde ileriden döneceğim, öyle bir şey olacak". Git allah git, gidiyorum. Kocaeli il sınırından içeriye girdim zaten. Baktım bir benzin istasyonu çıktı karşıma. Girdim istasyona. Anlattım durumu. "Altı kilometre daha gideceksin, oradan döneceksin" dedi oradaki kişi bana. Koyuldum yeniden yola. Bu arada zamanlar akıyor. Altı değil on kilometreymiş. Döndüm Kocaeli'den, geri dönüyorum. Saat oldu on iki. Asfaltı yiye yiye gidiyorum. Derken yeniden göründü firma. Tırt firma. İçim rahat bu defa. Sağa kıracağım, firmanın önüne çıkacağım. Çıkamadım. Bir giriş bulamadım, bir yol göremedim. Gidiyorum tekrar, İstanbul'a doğru gidiyorum. Durdum sonra bir yerde. Yaktım dörtlüleri. Aradım Anıl'ı. "Anıl" dedim, "durumlar böyleyken böyle, ben bir türlü gelemiyorum oraya, görüyorum gelemiyorum". Hala tarif etmeye çalışıyor. Gördüğüm yeri bana tarif etmeye çalışıyor. Dedim "tamam, ben bir hal çaresini

bulmaya çalışacağım". Tam üç kilometre boyunca geri geri sürdüm arabayı. Otoyolda. Boynum tutuldu. Bir benzin istasyonu, dinlenme tesisi gibi bir yer görmüştüm, oraya kadar geri geri sürdüm arabayı. Korkunç, tehlikeli, sıkıntı verici bir deneyimdi. Bu arada saat oldu bir buçuk. İstasyonda yine birine sordum. Oranın en iyi tarifçisini buldular bana. Ne dedi biliyor musunuz oranın en iyi tarifçisi bana, "ağabey o yol kapalı, buradan yürüyerek beş dakikanı almaz, yürüyerek git bence" dedi. Hemen indim arabadan ve otoyolda yürümeye başladım. Hep merak ederdim. "Bu otoyolda yürüyen adamlar nereye gidiyorlar" diye. Meğersem arkadaşlarını almaya gidiyorlarmış. Dağları tepeleri aştım, nihayet Anıl'a ulaştım. Beş değil, yirmi dakika sürdü yürümesi. Sarıldık birbirimize, o sırt çantası ve tekerlekli dev bavuluyla, ben yüklü bisikletle, arabayı bıraktığım istasyona doğru yürümeye başladık. Çok sıcak oldu bir de, ter içinde kaldık. Bisikleti arabanın tepesine yerleştirdim. Dev bavulu ve çantasını attık arkaya. İstanbul'a doğru yola koyulduk. Bu arada saat iki'yi geçiyordu artık. Özlemişiz birbirimizi. Yol boyunca ne hikayeler ne hikayeler. Bıraktım Anıl'ı evine. Hemen eve döndüm ve bisikletime atladım. Her zamankinden çok daha hızlı çok daha seri kullandım. Akşam oyunum vardı, ona da yetiştim. Bir de çok sevdiğim bir arkadaşımın işini görebildiğim için de ayrı mutluydum. Güzel bir gün oldu sonra. Hoşça kal.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Anladım ki insanın hayâl gücü aslında bir yerde gerçeklerle sınırlı. Yani en azından benim hayâl gücüm. Yani tabii ben de dragon mragon hayâl edebiliyorum ama neticede onları önceden hayâl edilmişler üzerinden, vekaleten hayâl ediyorum. Eğer kimse şimdiye kadar dragon diye bir şey hayâl etmemiş olsaydı da bana kalsaydınız, Game of Thrones'taki en fantastik şey Tyrion Lannister olacaktı.

● Zaten bunu da öyle anladım. Öyle anladım derken, geçtiğimiz gün yaşanan bir takım cüceli havadislerle anladım. Şimdi efendim bundan bir yıl kadar önce ultra zenginlerin fantastik hayatları ve çılgınlıkları hakkında yazarken abartmak için hayâl gücümün sınırlarını zorlayıp şunları yazmıştım:

"...geçmişin zenginlerinin çılgınlıklarına baktığımız zaman... Pek de bakamıyoruz zira genellikle Medrano sirkinin cücelerinin kıç çatalından kokain çekmek gibi çılgınlıklar yaptıkları için öyle naklen yayınlanacak şeyler değil…"

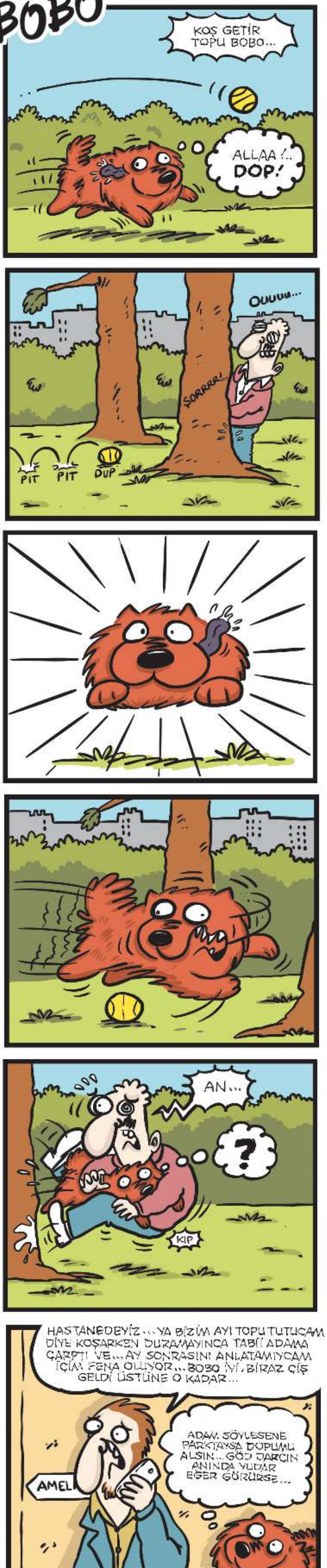
E ne oldu? Geçen hafta Suudi Arabistan'da dev operasyon yaptılar düzinelerce prensi yakaladılar ya. Bunlardan biri, çılgınlıklarıyla ve çılgın partilerde cüce atma yarışması düzenlemesiyle, cücelere birbirini kovalatmasıyla meşhurmuş. Allah kimseyi böyle meşhur etmesin orası ayrı da kamuoyuna açıklanan buysa eminim cücelerin kıç çatalından kokain de çekmiştir, çünkü neden çekmesin? Ayrıca bir insan cüceleri birbirine kovalatarak nasıl eğlenebilir onu da anlamıyorum. Resmen TRT'de Kaynanalar dizisi seyretsen daha çok eğlenirsin. Zalimliğe hiç değinmiyorum zaten. Cüce atmayı nasıl yaptıklarını da merak etmiyorum, artık elle mi atıyorlar, topa koyup mu atıyorlar, mancınıkla mı fırlatıyorlar ama bir insanın "Cüce atmasıyla ünlü Prens" olması inanın benim kafamın içine sığmıyor. Binbir Gece Masalları'nı okudum, böyle prens görmedim. Yani tamam, bütün ciltleri okumadım, ikinci ciltten sonra sürekli aynı hikâyenin anlatıldığına kanaat getirip elimden attım ama sonra da çıkmıyordur yani.

● Şimdi biliyorsunuz Binbir Gece Masalları tarihin ilk arkası yarın dizisi gibi bir şey. Rivayet o ki karısı kendisine ihanet eden bir sultan var ve bu manyak bu yüzden bütün kadınlara düşman kesilmiş, illa her gün bir kadınla evlenip her gece o kadını öldürüyor, ertesi gün yeni bir kadınla evlenip onu da öldürüyor. E şimdi böyle şeyler her toplumda tepki çeken şeyler. Dolayısıyla adamın veziri kara kara düşünüyor ne yapsam ne etsem diye zira halk huzursuz, sessiz çoğunluk her gün bir kadını kurban vermekten sıkılmış. İşte o esnada vezirin kızı Şehrazat "Babacığım ben onu hallederim bırak ben evleneyim," demiş sonra da manyak sultanla evlenmiş.

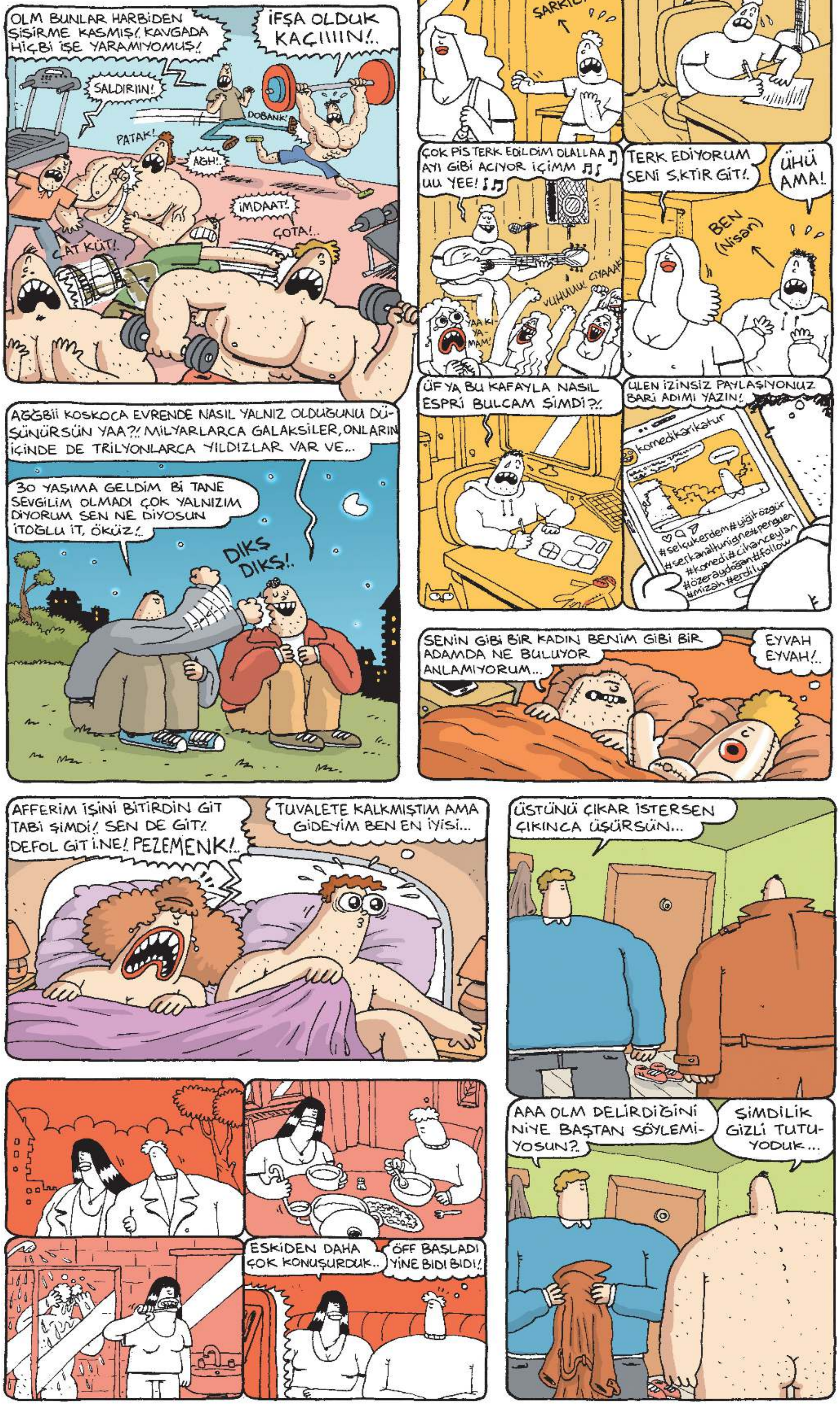
● Ruh hastası, şerefsiz sultanla evlenen Şehrazat'ın planı da şu: Manyak herife her gece bir masal anlatacak, tam heyecanlı yerinde arkası yarın diyecek de, manyak sultan devamını merak edip Şehrazat'ı öldürmeyecek. Ertesi gün hem bir önceki günkü masalın devamını anlatacak ama hoop yeni bir masala başlayacak, onu da yarım bırakacak da böyle böyle hiç ölmeyecek. Tam manasıyla kerizce bir plan, bir kere onu söyleyeyim. En iyi ihtimalle o ruh hastası şerefsiz sultan ertesi gece merak ettiği kısmı öğrendikten sonra kadıncağızın kafasını keser, daha yüksek ihtimalle ilk gece, "Ne demek lan arkası yarın, söyle bakayım ne oldu devamında," diye döve döve anlattırır. Hepiniz Netflix'ten, internet'ten dizi izleyen insanlarsınız, binge-watching diye bir şey var, hanginiz izlediğiniz dizinin sondan bir önceki bölümü cliffhanger'la bittiğinde çok merak ettiğiniz hâlde "Neyse sezon finalini de yarın izlerim," diyorsunuz? Birbirimizi kandırmayalım, son bölüme kadar geldiyseniz izlersiniz çoğunuz.
*Yani gerçekçi olmak gerekirse eğer işler başta anlatıldığı gibiyse, bütün bu "Binbir gece Masalları'nın" aslında "Bir iki Gece Masalları" olması gerekirdi.

● Binbir Gece Masalları'nın sonunda da tahmin edebileceğiniz gibi Şehrazat'ın anlatacak masalı kalmıyor, ama sultan da bu bin bir gecede Şehrazat'a aşık olmuş oluyor da, kadıncağızı öldürmeyip sağ bırakıyor, Şehrazat ve sultan şerefsizi ömür boyu mutlu mesut yaşıyorlar. Valla kusura bakmayın da ben bu kadar alçakça bir şey görmedim. Bu hikâye illa devam edecekse benim beklediğim katarsis Şehrazat'ın şık bir hamleyle Kill Bill misali sultan denen şerefsiz ahlaksız haysiyetsiz katilin başını gövdesinden ayırmasıydı. Ne o arkadaş, Şehrazat'tan önce sultan denen pezevengin her gece koynuna alıp sabahına öldürdüğü onlarca kadının hesabını sormayacak mıyız? Şehrazat'ın da midesi böyle bir şerefsizle evlenmeyi kaldırdıysa onun da yüzüne tükürmek lâzım. Vaktim olsa "Binbir Gece Masalları: Kill the Sultan edition" yazardım.

BOBO

nisan hakan

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Okumaya geldiğin
bu Bizans eskisi
şehir,
Şimdi bu Kasım
ikindisi neden böyle
hergele...''
Cem Karaca / Mor
Perşembe'den

YIL 1980. Malatya. 12 yaşındayım. Normalde askeri lojmanda otururuz, bu kez lojmanda yer olamadığı için, Turan Emeksiz Caddesi'nde, sivil bir evde oturuyoruz. 12 Eylül Darbesi'ni izleyen haftalardan bir pazar. Kapımız, gümbür gümbür çalındı. Açtık. İnzibatlar. Tam teçhizatlı izbandutlar. 'Evi arayacağız' deyip çamurlu postallarla içeri daldılar. Antredeki askılıkta rahmetli babamın kepini görünce bir duraladılar. Robdöşambırlı babam, içerden ''Yavaş, yavaş!'' diyerek çıktı. İnzibatlar, hızla durumu anlayarak, yeni bir iz yaratmayıp aynı çamurlu izlere gerisin geri basarak, kapıdan çıktılar. Babamla kıvanç duyduğum an, o andı! (Caddesinde oturduğumuz Turan Emeksiz'in katledilen ilk solcu değerlerimizden olduğunu daha sonra öğrenecektim, ''28 Nisan'dı yavru hey / Ham meyvayı kopardılar dalından (...) Ya derdime derman / Ya katlime ferman'' dizelerinin geçtiği şiir Enver Gökçe tarafından Emeksiz için yazılmış, Ahmet Kaya tarafından da bestelenmiştir.)

İnzibatlar bizim eve girmemişlerdi ama apartmandaki tüm evleri, yatakların pamuklarına kadar aramışlardı. Bütün bir ülke didik didik aranıyor, insan haklarına zerre aldırış etmeden, 'insan, haklanıyordu.' İşkence ve baskı, resmi yönetim biçimi olmuştu. Bir sabah kahvaltıda, babam Cumhuriyet'in ''Pencere'' köşesini sesli okudu. İlhan Selçuk, ''Atatürkçülük bir muz mudur?'' başlıklı yazısında, ''Darbe yapanın da, darbe yapılanın da Atatürkçülük iddiasını taşıdıklarını, bunun mümkün olamayacağını, kemalizmin her niyetle yenebilecek bir muza benzemediğini yazmış, statükoyu inceden dalgaya sarmıştı. Yazar'ın adını ilk kez o gün duydum. Ertesi gün de bu yazı nedeniyle, Cumhuriyet'in sıkıyönetim tarafından kapatıldığını söyledi babam. Yazar'ın hayatının bu tip zorbalıklarla dolu olduğunu yaşadıkça öğrenecektim...

Yıl 1971. 12 Mart Muhtarı'sından sonra ''Hoşgeldin Tanzimat Kafası'' adlı bir yazı kaleme almıştı İlhan Selçuk ve Cumhuriyet, yine kapatılmıştı. Sonra, Yazar'ı gözaltına aldılar, Ziverbey Köşkü'ne kapadılar, zulmettiler. Orada yaşadıklarını, ifadesine yerleştirdiği akrostişle anlatacaktı.

İfadesinde, her cümlesinin sondan ikinci kelimesinin harfleri arka arkaya yazıldığında çıkan cümle şuydu: ''İşkence altındayım.'' (Daha öncesi, 60'lı yıllar... İlhan Selçuk, bir yazısında ''Mollanın biri de çıkar, 'Anayasa, sosyalizme kapalıdır.' der.'' tümcesini geçirir. Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, adı geçen 'molla' ile kendisinin kastedildiğini öne sürerek dava açar. Başbakan Süleyman Demirel de yine aynı iddiayla dava açar. Mahkeme görülür. Yazar'ın avukatı Uğur Mumcu'dur, savunmasında şöyle der: ''Selçuk, yazısında 'mollanın biri' demiştir, o yüzden iki dava kabul edilemez!'' Yazar, Demirel'in davasından beraat eder, Sunay'ın davasından ceza yer.)

*****

Yazar, 11 Mart 1925'te İzmir'de doğdu. Doğum yeri hanesine 'Aydın' yazıldı, adeta ileride 'Aydınlanmanın Bilgesi' olacağına dair bir kehanet gibi! Öncesi neydi peki, anlatıyor Yazar: ''Babamın anlattığına göre, biz Selçuk'tan yola çıkmışız, Girit'in fethi sırasında oraya yerleşmişiz. Babam, Girit'te doğmuş, Kandiya'da... Girit düştükten sonra, aile yeniden Anadolu'ya dönüyor; Milas'a yerleşiyorlar.'' Aydın 7 Eylül İlkokulu'nda birinci sınıfı bitirir, öğretmeni Melahat Hanım'dır, 'sarı saçlı bir hanım.' İlk anımsadığı kitap, Victor Hugo'nun Sefiller romanıdır...

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni 1950'de bitirir İlhan Selçuk, avukatlık stajını takiben meslektaşı Selahattin Hakkı Esatoğlu ile birlikte iki yıl kadar serbest avukatlık yapar. Sonrası yayın hayatı. Evvela kardeşi Turhan Selçuk'la birlikte 41.5 ve Dolmuş dergilerini çıkarırlar. Sonra Selçuk kardeşler ile Aziz Nesin biraraya gelir ve Karikatür dergisi çıkar. Bu dergi, Semih Balcıoğlu'nun Taş'ıyla birleşir ve Taş Karikatür adını alır. Yazar'ın içindeki mizahçı, mesaisine hiç ara vermeyecekti. Yıllar sonra, 1996'da, Cumhuriyet'in mizah eki Dinozor'u Zafer Temoçin ve Erdal Belenlioğlu ile çıkardığımızda, ''Yeni oğlum oldu!'' diye sevinecekti İlhan Ağabey... (Bir gün Zafer'le dergideyiz, Dinozor'un ilk çalışmaları, İlhan Ağabey geldi, ''Az zamanda çok işler yaptık mı?'' diye sordu, Zafer'in cevabı ''Daha çok çalışacağız!'' oldu.)

Yıl 1961. Yazar, 36 yaşında köşe yazarlığına başlar; Akşam, Tanin ve Vatan'da yazdıktan sonra, 1963'te Nadir Nadi'nin çağrısıyla Cumhuriyet'e gelir. ''Pencere'' efsanesi böyle başlar. O, köşe yazılarına peri tozu serperek 'gazetede güncel sanat' yapar, köşe yazıları da O'nu bir filozofa dönüştürür. Bir dönemin gençlerini birlikte etkiledikleri, sonradan liberalleşip İkinci Cumhuriyet'in teorisyeni haline gelen Çetin Altan'ın aksine, ''milli demokratik devrimci'' kimliğinden hiç sapmayacaktır Yazar, adeta Birinci Cumhuriyet'in oyun kurucusu gibi yazı serüvenini, giderek artan bir dil ustalığıyla sürdürecek, ''Solcu olmayan solcu, sağcıdır!'' diyecektir. 1991'den 2010'daki vefatına kadar Cumhuriyet'in başyazarıdır İlhan Selçuk. Bugünkü Cumhuriyet'in logosuna adı yerleşmiştir; bu onur, çok az yazı ustasına nasip olur. Yazar, adını sonsuza ışıkla yazdıran bu kıvancı, annesinin ak sütü gibi hakketmiştir...

*****

''İnsan hakları, bir gün herkese lazım olur.'' diyecektir Yazar. ''Demokrasinin anahtarı yoktur; çünkü özgürlüğün bütün kapıları açık olduğu zaman demokrasi vardır.'' diyecektir. ''Duygulu insan vardır... Duygulu makine yoktur.'' diyecektir. ''Mutluluk, tebdil-i kıyafet dolaşan bir sultandı, dün gece bizim soframızdaydı.'' diyecektir. ''Dilin musikisi, ikinci bir dil yaratmaktadır.'' diyecektir.

''Zamanın hızına yetişilseydi, zaman geçer miydi?'' diyecektir. ''Evet, beş parmak bir olmaz. Bu doğaldır. Ne var ki kol bedenin uzantısıdır, parmak elin uzantısıdır. Yürekten kaynaklanan kan, her parmağın ucuna dek tüm bedene hakçasına yayılmaz mı? Hangi parmağın beslenmesi hangi parmaktan eksik? Sen toplumun kişilerine küçük yaştan beslenme ve eğitim eşitliği yaratırsan, hangi elin hangi elden üstün, hangi parmağın hangi parmaktan uzun olacağı hakçasına belirmez mi? Özgürlük ve eşitlik uygarlık yarışının kulvarlarıdır; insanlar orada yarışmalıdırlar birbirlerini geçmek için...'' diyecektir. ''Tarihi biçimlendirecek olan, yeni düşüncelerin ve akımların insanıdır, şairidir, yazarıdır.'' diyecektir. ''Hey gidi dalkavuk... Sana soytarı bile denemez, çünkü soytarılık senin için rütbe sayılır. Sen dalkavukluk için belini kırıp ikiye katlanırken, senin görüntüne bile katlanmak ne büyük acı...'' diyecektir. ''Yoksul bir köylü nice inceliği benliğinde taşıyabilir; zengin bir kentli de kabalığın göstergesi gibi ortalıkta dolanabilir.'' diyecektir. ''Ne yazıyor soytarı? Ne yazacak? Ülkeyi çekip çevirmek, soyup sömürmek isteyen parababalarına ve siyasal güç sahiplerine yaranmak için her şeyi toz pembe göstermeye çabalıyor.'' diyecek ve bu yazısını şöyle bağlayacaktır: ''HAYATIN TA KENDİSİDİR YAZI; GAYRIMEŞRU KAZANCIN BANKA ÇEKİ DEĞİLDİR Kİ ÜZERİNE İSTEDİĞİN RAKAMI YAZIP ALTINA İMZAYI BASTIKTAN SONRA VEZNEDEN ÇEKESİN.''

*****

Yıl 1996. Askerliğim yeni bitmiş, enerji birikmiş, sabahlara kadar masa başında çalışıyorum. ''Yeni dünya düzeni'' ve ''yükselen değerler'' söylemlerinin popüler olduğu zamanlar, bir tip tasarladım, tam amerikancı bir köşe yazarı. Adı Yüksel, soyadı Endeğer. Yüksel Endeğer, eski solcu, sonra liberal olmuş, tüm otoritelere yağcılık derecesinde bağlı, emekçiye ve geçmişine düşman, hızlı solcuyken sağda müsait bir yerde duran bir dönek. Onun ağzından örnek yazılar yazdım. O sıralar Leman'da çalışıyorum. Fakat Leman'a yazarsam, Yüksel Endeğer'in sahte olduğu hemen anlaşılacak. Gazetede olursa elektrik yaratabilir diye düşündüm, bir cesaret Cumhuriyet'i arayıp İlhan Selçuk'la konuşmak istediğimi söyledim. Bağladılar. Yumuşak bir ses tonuyla, ''Buyur gel, bir kahve içelim'' dedi. (Bundan yıllar önce, Türkocağı Caddesi'nde rastlamış ve tanışıp tokalaşmıştım İlhan Selçuk'la, hafif mahmur gözlerinin pırıltısı zihnime çakılmıştı.)

Yazar'ın kahvesini içtim ve 28 yaşında, takma isimle Cumhuriyet'te yazmaya başladım. Yüksel Endeğer, başta İlhan Selçuk olmak üzere, gazetenin tüm 'dinozorlarına' karşıydı, Cumhuriyet'in tümden renklenmesinden yanaydı, omurgasızlığı alenen savunuyordu. Gazetenin kadim okurları, Endeğer'e tepki mektupları yazıyor, sahteliği anlayamanlar bu tipi içlerine sindiremiyorlardı. Benim sevmediğim kim varsa, Yüksel Endeğer onun hayranıydı! Sonra, kendi ismimle ve ''Issız Oda Yazıları'' başlığıyla yazdım Cumhuriyet'te. Yazar'ın mesai arkadaşı olmak ve O'na ''İlhan Ağabey'' diye seslenebilmek, hayatımın en anlamlı bahtiyarlıklarından biridir...

Dinozor dergisi, o süreçte çıktı. Önce gazetenin eki, sonra da bağımsız dergi olarak. İlhan Ağabey, yaptığımız işi beğenir ve ''devrimci mizah'' diye tanımlardı. O, bizi genç meslektaşları olarak anar, biz de her konuda konuşabileceğimiz bir ustaya sahip olmanın tadını çıkarırdık. Babıali Yokuşu'nun son adamları olduğumuzu o zamanlar bilemiyorduk...

*****

Zaman algısını, ''Vakvak Ağacı'' başlıklı yazısında yansıtıyor Yazar:
''İstanbul'da bu yıl bahar yaşandı mı?
Bilmem ki, yaşandı mı?
Her yıl böyle olur...
Baharı özlersin kuytu kış gönlerinde, geldi, geliyor diye beklerken yaza ne zaman girersin, belli olmaz. Yüreğinde bir eksiklik tortulaşır, yaşanması gereken bir mevsimi yaşayamamaktan doğan burukluk gönlüne yayılır, canını sıkar, treni bir kez daha kaçırmış gibisin...''
Artık treni son istasyona varmıştır, 21 Haziran 2010'dan beri, o sessiz bahar ülkesinde Yazar; aziz ruhu, gönlünce duyumsuyordur artık mevsimin bütün renklerini, rüzgarlarını, ışıklarını...

*****

''Bir yedeksubay hüznü var fotoğraflarında.'' diyor Cemal Süreya, Yazar için. Muzaffer İlhan Erdost, ''Kaleminin kökleri tarihin derinindedir. Gövdesi, toplumsal bilincin gövdesidir. Yaprakları her gün yenilenen bilginin tazeliğiyle ışır.'' diyor. Şükran Kurdakul, ''Güncel olanın daralttığı bir dünyada söylemini biçeme, iletiyi yapıya kavuşturduğu için kırk yıldır okuruyla bütünleşme sürekliliğini yitirmedi İlhan.'' diyor. Yıldız Sertel, ''İlhan Selçuk'un özelliği, siyasal mekanizmanın dışında kalmasında, başını dik tutup büyük kurumların, servetlerin kucağına düşmemesinde.'' diyor. Büyük Yaşar Kemal ise Yazar'a şöyle sesleniyor: ''İlhan Selçuk, arkadaşım... Var olma ya da yok olma kavgasında en güzel kavgayı verenlerdensin...''

*****

Ve benim İlhan Ağabeyim...
Bayram balonlarını, düz renklerle yetinmeyip nar kırmızısından kobalt mavisine, limonküfünden zehir yeşiline çeşitleyen ustam...
Yeni uyanmış gibi, dünyaya hafif şaşkın, çokça da şefkatli gözleriyle bakan ustam...
Lunaparkların mucidi Lunaçarski'yi öğreten, Seyyan Hanım'ın rüyaya benzer şarkılarını anlatan, ''Kofi Annan, zarif, dansör gibi bir adam.'' tanımını yapan ustam...
Yılların tecrübesiyle, ''Altmış gramlık Seka Kağıdı, biraz esmer bir kağıttır:'' diyen ustam...
Yazı yazarken, uykuyu almış olmanın önemini sık sık vurgulayan ustam...
Yakasız gömlekleri sade bir şıklığı taşıyan, ''Evrim, kravatı atmıştır!'' diyen ustam...
Bir yaş gününde Temoçin'le beraber aldığımız, kemersiz, belden büzgülü keten pantolona, yazı yazarken daha rahat giyileceği için çocuk gibi sevinen ustam...
Dostoyevski'nin Alyoşa'sını yeri geldikçe anan ustam...
İtalyan çizgi romanlarını iştahla, hevesle bize gösteren ustam...
Bir arkadaşından, evinin çalışma odasında, bir şiltede uyuduğunu öğrendiğimiz ustam...
Zalimin zulmüne karşı, ''Düşünüyorum, Öyleyse Vurun!'' diye sonsuzluğa seslenen ustam...
Kutsalını insanda arayan, dünya alimi, gönül adamı ustam...
Hacıbektaş Yıldızlar Mezarlığında kardeşiyle birlikte yatan, yıldız tozu ustam...
Benin İlhan Ağabeyim, tepeden tırnağa Yazar...

*****

Yıl 2008. 21 Mart'ta, 83 yaşında gözaltına aldılar Yazar'ı, sabahın erken saatlarında. İki gün sonra da saldılar. Suçlandığı ''Ergenekon'' vakasının uydurma olduğunu tarih bize gösterdi...

Şimdi, bir kısım Cumhuriyet çalışanı yine hapisteler. Başyazarlarının, ustalarının, İlhan Ağabeylerinin izindeler. Kutsal devlet, memleketin yazarından, çizerinden bu şekilde korumaya devam ediyor bizi!

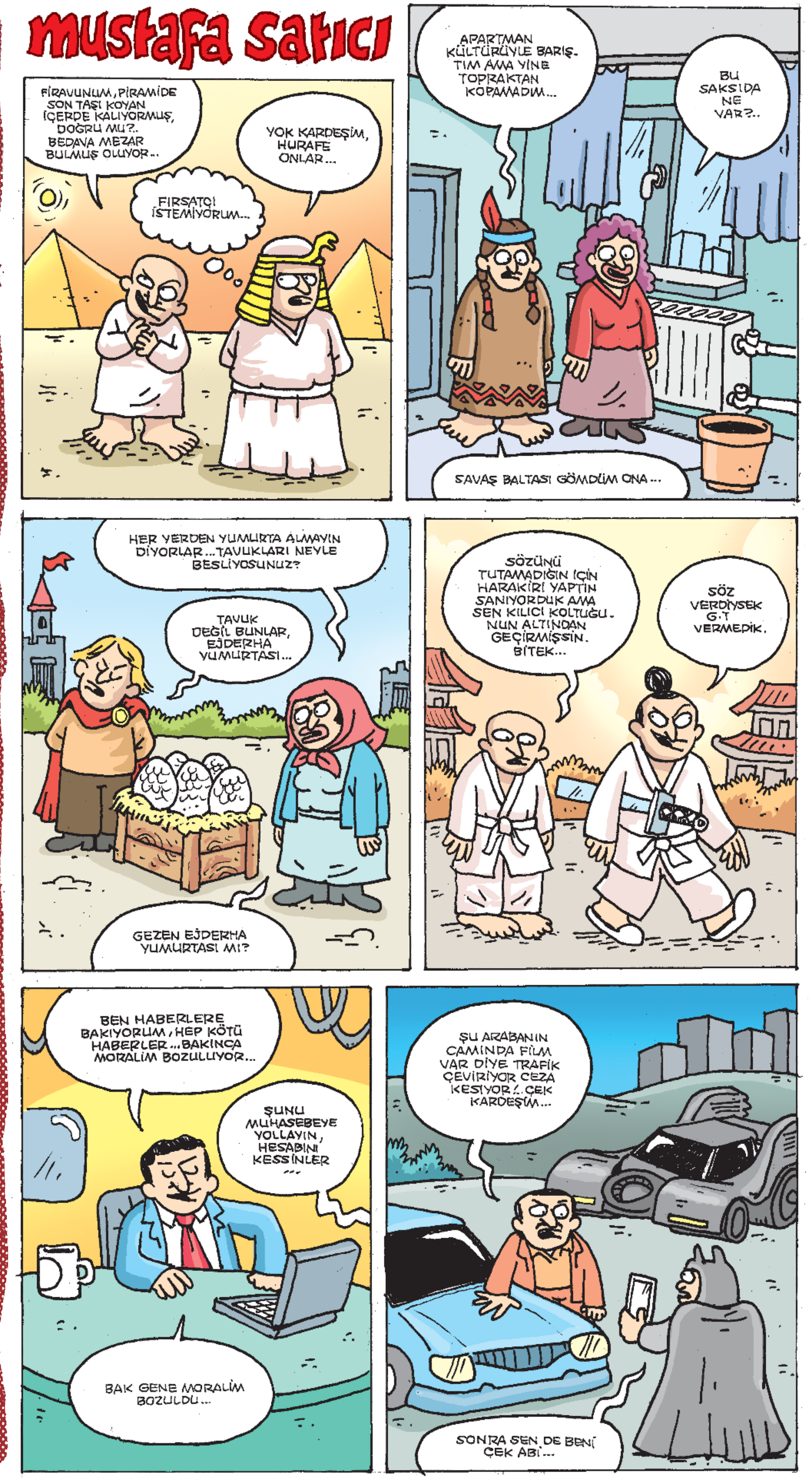
Ve bugün, başkan hükmünde cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan. Yazar'ın 14 Mart 2008'deki yazısında ''Devlet benim!'' diyen Fransa Kralı 14.Lui'ye benzettiği adam...

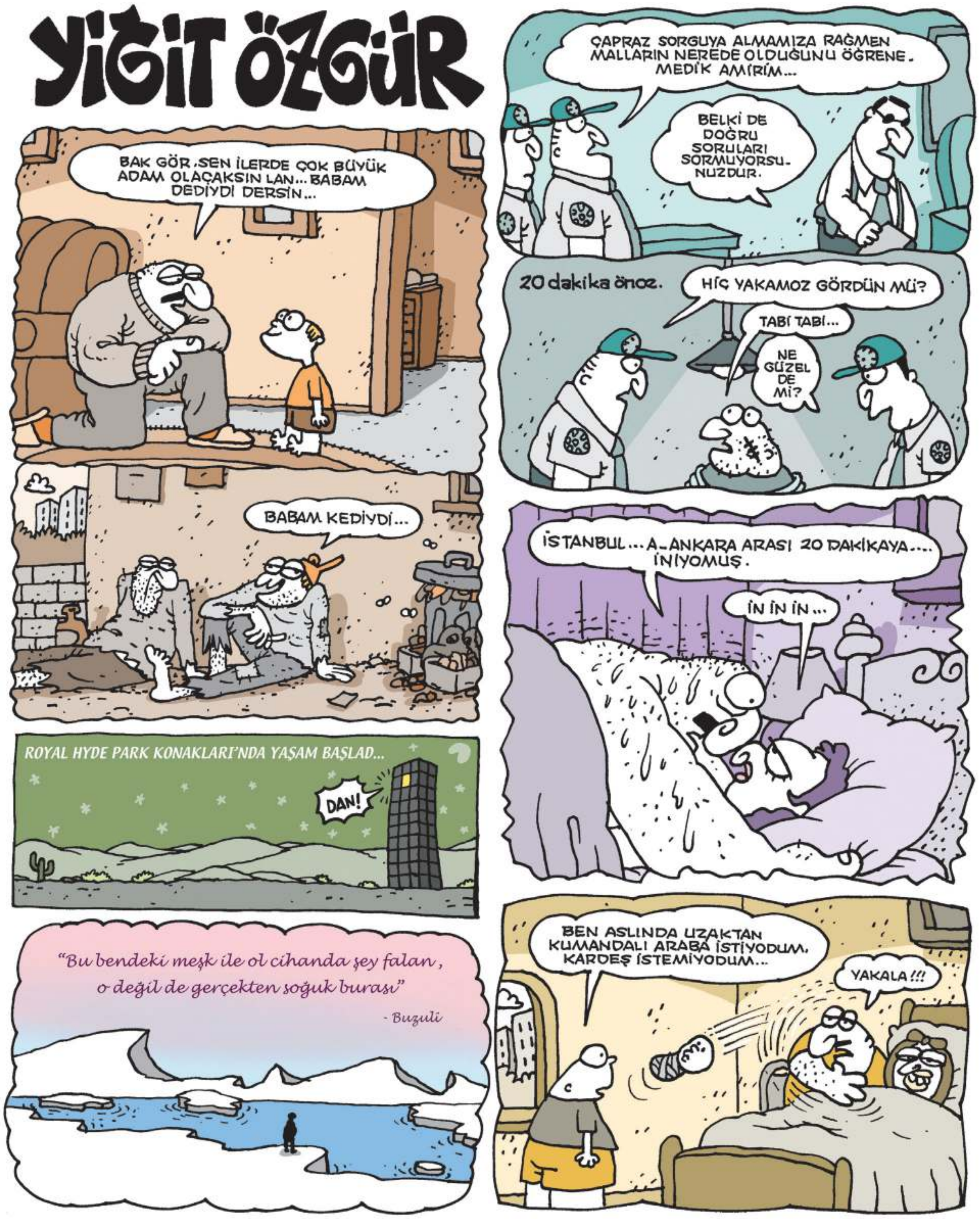
Bu da geçecek ya hu!

Türkiye; tarihe, gerici Başkanların değil, ilerici Yazar'ların yurdu olarak geçecek...

vedatozdemiro@gmail.com

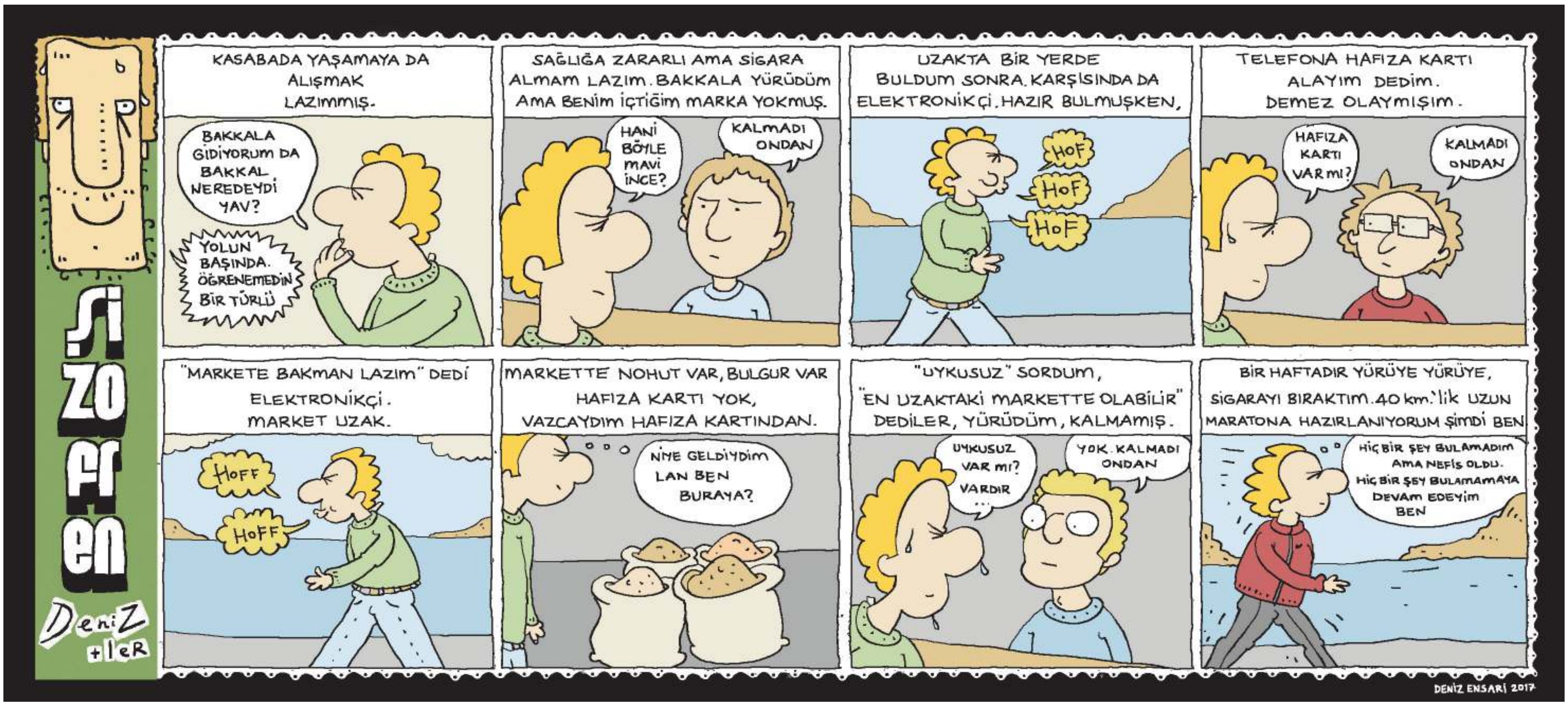

yigit@comic.com

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 16: Şatoda İşler Karışıyor

''Hiçbir şeyin değişmediği, sabit bir dünya düşün... Elinin altında bir tuş olacak mesela, hayatından çok memnun olduğun bir anda tık basacaksın, sonsuza kadar o günün şartlarında, o gün hissettiğin hisler içinde yaşamaya devam edeceksin. Basmaz mısın? Burada önemli olan kendini ne kadar sevdiğin. Zaten her şeyin temelinde kendini ne kadar sevdiğin yok mu? O tuşa bastığında dertlinin sonsuza kadar dertli kalacağını biliyorsun, bu etik anlamda bir sorundur. Mesela sana başımdan geçen bir olayı anlatayım. Geçen gün eşim leydi kendisine gelen bir telefon sebebiyle apar topar evden çıkmak zorunda kaldı. Bir arkadaşı çok kötü olmuş, hep ağlıyormuş, ancak bitkisel sakinleştiriciler içince uyuyabiliyormuş, o da bir saat en fazla iki saat uyuyabiliyormuş. Olayın detaylarını tam bilmiyorum, leydiniz anlattı ama tam dinleyemedim. Büyük bir trajedi var yani ortada. Sen yabancı değilsin, o yüzden anlatabilirim. Leydinizin dostunun durumuna üzüldüm tabi ki, benim de öyle günlerim olmuştur sonuçta. Ama o gün benim de boş günümdü, leydiniz şatoyu terk edince bir iki saat dergi kitap falan okudum. Sonra telefon geldi, leydiniz arkadaşını yalnız bırakamıyormuş, kendine zarar vermesinden korkuyormuş, o yüzden gece geç gelebilirim ya da hiç gelmem sen ona göre kendine program yap dedi. Önce diğer lordları arayıp dışarıda olan var mı diye yoklasam mı, dışarıda insan varsa ben de dışarı mı çıksam diye düşündüm ama bu fikrimden hızla vaz geçtim. Çok dışarı çıkasım yoktu. O an aklıma bilgisayara indirip bir türlü oynamaya vakit bulamadığım bilgisayar oyunları geldi. Bilgisayar oyunları açısından çok verimli bir sene geçiriyoruz bilmiyorum takip ediyor musun? Ard arda çok güzel oyunlar çıktı, ben de hepsini takip edemiyorum ama vakit buldukça bakıyorum. Neyse işte; önce altıma kot pantolonumu giydim, şatonun yakınlarında bir tekel bayii var, Yüksel tekel. Yüksel abiyle on yıl olmuştur tanışıklığımız. Şatodan kaçıp giderdik, rahmetli lord babacığımdan gizli bira verirdi bize, tezgah arkasında muhabbet ede ede içerdik. Şatonun kendi bira yapımcısına diyecek lafım yok, inanılmaz biralar yapıyor, çok da düzgün adam ama hiç muhabbeti yok. Doktor gibi adam, tam bir profesyonel. Hiç tekel tadı alamıyorum. O gün lord olmadan önceki o eski dertsiz günlerin hatırına Yüksel abiye uğramak istedim. Yüksel abi beni görünce nasıl sevindi, anlatamam. Bırakmam lordum, tezgahın arkasında bir bira ikram etmeden vallahi bırakmam diye tutturdu. Oturduk, en taz kuruyemişini çıkarttı, eski kaşar çıkarttı, memleketten kuru et gelmiş onu çıkarttı. En güzel bira evinde, en şık bistroda böyle hizmet olmaz. Laf lafı açtı, bir bira diye oturduk üç birayı bitirdik. Rica minnet ancak kalktım yanından. Yanıma bir sürü meze verdi, üç tane bira da şatoya aldım, geldim çektim eşofmanları oturdum bilgisayarın başına. İnanın bana dostum, uzun zamandır bu kadar huzurlu ve keyifli zaman geçirmemiştim. Oyun çok güzel çıktı, eski kaşar ve kuru et aldı götürdü, üç bira bitti şatonun bira mahzeninden üç bira daha getirttim. Baktım oyun oynayamayacak hale geliyorum, eski müzikleri sakladığım harici diski buldum, eski albümleri açtım. İşte o zaman düşündüm, tuş olsa basardım. Oysa ne kadar bencilce değil mi? Leydinin arkadaşı çok kötü durumda, leydinin de sıkıntı içinde olduğu belli, sonuçta dert dinliyor, derde ortak oluyor. Buna rağmen huzurun hazzı o kadar nadir rastlanan bir kuş ki, bir kez hanenize girdiğinde insanın bir daha doğaya salası gelmiyor. Diyeceksiniz ki, doğanın düzeni budur, o nadir kuş bir gün sizin camınıza konacak, ertesi günü başka diyarlara uçacak. Haklısınız. Ben zaten varsayımsal konuşuyorum. Siz ne diyorsunuz bu işlere?''

Lord Ricciardo, şatonun filozofu olan Sir Gionni'yi esir etmiş yarım saattir aralıksız konuşuyordu. Sir Gionni anadolu üniversitesi felsefe bölümü mezunuydu. Felsefeyi sevmediğini, aksine felsefeden nefret ettiğini okulun ilk senesinde fark etmişti. Ama üniversitede arkadaş ortamı güzeldi, hep batak oynuyorlardı, kızlarla dışarı çıkıyorlardı, evden harçlığı geliyordu, öğrenim kredisi de vardı. Keyfi yerindeydi. Sir Gionni, elinin altında tuş olsa o günlerde basardı. Annesi babası eşşek kadar adama harçlık göndermek için çalışıyormuş, devlet milletin vergisinden alıp Gionni'ye veriyormuş umuru olmazdı. Sonsuza kadar batak, sonsuza kadar kafede oturmak. Peki bu kalitesiz insan, nasıl olmuştu da şatonun filozofu olmuştu? Lord Ricciardo bir yandan birasını yudumluyor, bir yandan da bunu merak ediyordu.

''Değişmeyen tek şey değişimin kendisidir, bir de aynı nehirde iki kez yıkanılmaz diye biliyorum lordum'' dedi Sir Gionni.

''Anlıyorum... İşin etik boyutuna ne diyorsun peki? İnsanın kendi huzurunu korumak için başkalarının dertlerini yok sayabilmesi etik mi sence? Peki ya bu yeteneğimiz olmasa yaşamaya devam edebilir miyiz? Diyelim ki benim keyfim yerinde, leydimin de keyfi yerinde, halkın keyfi de yerinde, uzak akrabalarımızın bile keyfi yerinde. O zaman ''işte bu an sonsuza kadar yaşanacak bir andır'' diyerek basabilir miyiz o tuşa? Afrika ne olacak? Afrika'nın derdi biter mi? Bir insan devamlı Afrika'ya üzülüp hayatını yaşayabilir mi? Bizim gibi insanlar gündelik keyiflerin, kısıtlı bir huzurun peşinden koşarken bazı insanları Afrika'ya gidip oradaki çocuklara bisküvi falan yedirmeye iten dürtü nedir? Onları bizden ahlaklı yapan şey nedir? Ya da onlar bizden daha ahlaklı mıdır gerçekten?''

Sir Gionni bu söylenilenlerin karşısında duraksadı. ''Etik neydi ya, hep karıştırıyorum ben onları'' dedi açık yüreklilikle.

''Felsefenin doğru ve yanlışı sistematik ve kategorik olarak ele alan bir dalıdır''

«He o zaman niye öyle dememişler ya, hep yabancı isimler lordum, insanın kafasında kalmıyor. Afrika işi karışık, orada herkesin gözü var, maden çok çıkıyor. Bazı güçler izin vermez yani afrikanın kalkınmasına.''

''Anlıyorum... Teşekkürler Sir Gionni, çok kaliteli bir sohbet oldu. En kısa zamanda tekrarlamak isterim. Şimdi çıkabilirsiniz, konuştuklarımızı biraz odamın mahreminde tek başıma düşünmek isterim'' dedi Lor Ricciardo ve Sir Gionni'yi huzurundan azadeyledi.

Hemen ardından da şatoya personel alımlarıyla şahsen ilgilenen eşi Leydi Ricciardo'yu buldu ve Sir Gionni'nin denyo bir insan olduğunu, öldürtmeyi düşündüğünü bildirdi. Bunu duyan leydi çok üzüldü ve sinirlendi çünkü Sir Gionni leydinin dayısının çocuğuydu, biraz yavaş bir çocuktu ama çok iyi yürekliydi, geçen sene leydinin ananeleri banyoda düşüp kalçasını kırdığında ona hep Sir Gionni bakmıştı. Okulu zor bitirmişti zaten, sonra da çalışmayıp evde yatınca dayısı çok üzülmüştü, adam beş yıl önce emekliliğini almıştı ama çocuğu yüzünden işi bırakamıyordu. Edremit tarafından ev almışlardı, o tarafa yerleşmek istiyorlardı ama Sir Gionni iş bulamadığı için o yaşta adam her gün sabahın köründe metrobüse binip saatlerce yol gidiyordu. Çocuk ben öğretmen olmam diye tutturmuştu, özel sektörde de felsefe mezunları iş bulamıyordu. İdare edilmesi gerekiyordu, kimsenin leydiyi dayılarıyla karşı karşıya getirmeye hakkı yoktu. Lordun ailesinin de ne olduğunu leydi iyi biliyordu. Neyse, leydi daha fazla tartışmayacaktı.

Bu söylenenleri dikkatle dinleyen lord şöyle dedi: İyi tamam kalsın o zaman.

ÖMER GÖKSEL

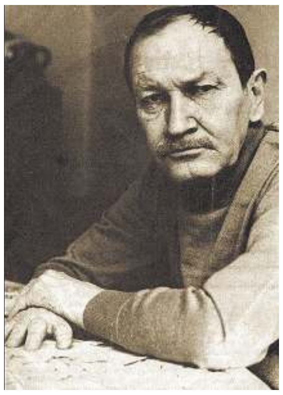

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Eylül toparlandı gitti işte/ Ekim filan da gider bu gidişle"

Turgut Uyar

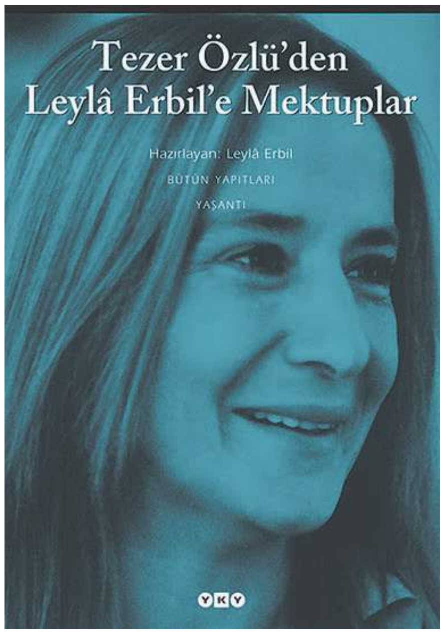
"KASIM ODALAR SOKAK"
Doğru. O da gitti. "Bu gidişle" *(Turgut Uyar/üstteki alıntı)* Gidişat böyle. Hepsi toparlanıp bir bir gidiyor.
Kasım geldi. Dışarıda yağmur. (peki "Kasım Odalar Sokak?"onu da az sonra) Yavrular (o yedi yavru)yine aynı, serilmiş mışıl mışıl uyuyorlar (sanki işten geldiler, hep uyuyorlar) Biraz daha büyüdüler. Gidip gelip bakıyorum. (kalkmışken radyatörü de yokluyorum) Ne isim koydular onlara. Ben de düşünüyorum bi yandan. Arkadaşımın iki köpeği Duman'la Derman'dı. Ama yedi tane uyumlu isim? Geçenlerde oynamış o uyduruk bilim kurgu filminde (What Happened to Monday?/Yedinci Hayat) her birine haftanın günlerinin isimlerini koyuyordu o adam. Babaları. "Yediz" kızlarına. (nüfus aşırı artmış, sadece tek bir çocuğa izin veriliyor, öyle bir zamanlar, kızların her gün tek bir tanesi sokağa çıkabiliyor, o kendi adını taşıyan günde falan filan) "Kötü filmin iyi oyuncusu diye bişey olamaz" derler. Yalanmış o. Olmuş işte bunda basbaya. Muhteşemdi gene o müthiş kız: Noomi Rapace o kötü filmin orta yerinde. Neredeyse her sahnede yedi çeşit halini birden görmek.(yedizleri oynamak da her oyuncuya nasip olacak şey değil, ballı kız, sinema tarihinde ilk kez galiba, beşiz altız bile yok, kudurtur oyuncu kısmını--hem bi de herbiri çok çok farklı karakterde kızların--)

Turgut Uyar

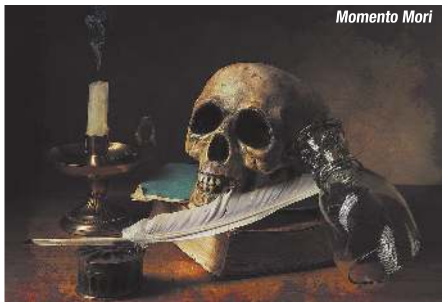
Oda buz gibi. Gidip iyice kalın kazakları, atkıları falan çıkarttım.
Kasım.
"Çocukluğun Soğuk Geceleri"nin, kendini alıp ne taraflara götürse bir türlü olmayan, olamayan, huzursuz, bu dünyada yabancı, yazarı Tezer Özlü, Berlin'dedir. Bir 31 Ekim gecesi (1982) şöyle yazar:*(Kalanlar/YKY)* "Yarın 1 Kasım. Ölme ayı.(…) Kasım-ölme ayı"
"Ölme ayı?" Korkunç. Bende öyle bir etki yaratmıyor ama. Hatta tam tersi. seviyorum 'Kasım'ı. Belki ilk nefeslerimi onun kasvetli, kurşuni, yarı karanlık atmosferi içinde almış olduğumdan. İlk gördüğüm görüntüler. (ilk nöron bağlantıları) Seviniyorum geldiğinde. Bir tür 'ilk görüşte aşk' İlk göz ağrısı.(Sıla-i rahim)
Ananem (kimi zaman da annem) eski ismini kullanır, "teşrinisani" derdi 'kasım'a. O isim çok daha hoş. Ekim ve Kasım. İki 'teşrin'ler. Teşrin'in "ş" ve "r" si. "Ş" ve "R"nin şırıltılı, cıvıltılı çarpışması. O su sesi çağrışımlı hoş tını. O ahenk. İsmi değişse de, etkisi değişmiyor. Seveni pek az. Pek azmış. Büyük, çok büyük şairimiz Yahya Kemal, o da, daha hoş "teşrin"i kullansa da, Tezer Özlü gibi ölüm'le bitiştiriyor: "Teşrinlerin bu hüznü geçer tâ iliklere./Anlar ki yolcu, yol görünür serviliklere. O "Servilikler" "Bir gün mutlaka tadına bakacak olduğumuz " "Momento mori" "Ölümü hatırla" Bir ölümlü olduğunu. Eyvallah. İlla kasım gerekli mi.
"Kasım Odalar Sokağı" peki?
O şu; O sokakta oturmuştuk. İlkokul bire mi, ikiye mi ne gidiyordum. Çocuktum. Atikali'den Draman'a, oradan Balat'a, Haliç'e inen yokuşlar. (Derviş Ali mahallesi). O sokak ismi çocukluk aklımın içinde anlayamadığım bir muammalar bölgesini gıdıklıyor. Bir sırlı bulanık bölge. Sordum. Hiç kimse hiçbir şey bilmiyordu. Ne demek? "Nasıl yani kasım odalar anane?" Sokağa bakıyordum. O vakitler henüz şehirde arsalar, bahçe içinde ahşap konaklar falan var. Kimileri terkedilmiş. O çeşit bir ev düşünüyordum. Bi zamanlar mı varmış? Bir ev. Odaları var. O odalar işte kasım. Kasım'ın işaret ettiği her şey mi? Yoksa hep kasım mı o odalar. Eğer oraya gidebilirsen, girebilirsen, (o girilmesi yasak kırkıncı oda) orası hep kasım işte. Kasvetli, yarı karanlık, kuytu. Penceresinden hep yağmur, kapalı kurşuni gökyüzü.

Öyle mi? Belki öyle de değil, bambaşka bir bağlantısı var kasımla. Öff. Ne bu?" Temmuz odalar " olsa hiç umurumda olmayacak. Kurcalamayacak zihnimi. Ondan bişey olmaz.
Taşındık sonra. Ama o isim, o odalar, hep kaldı içimde.

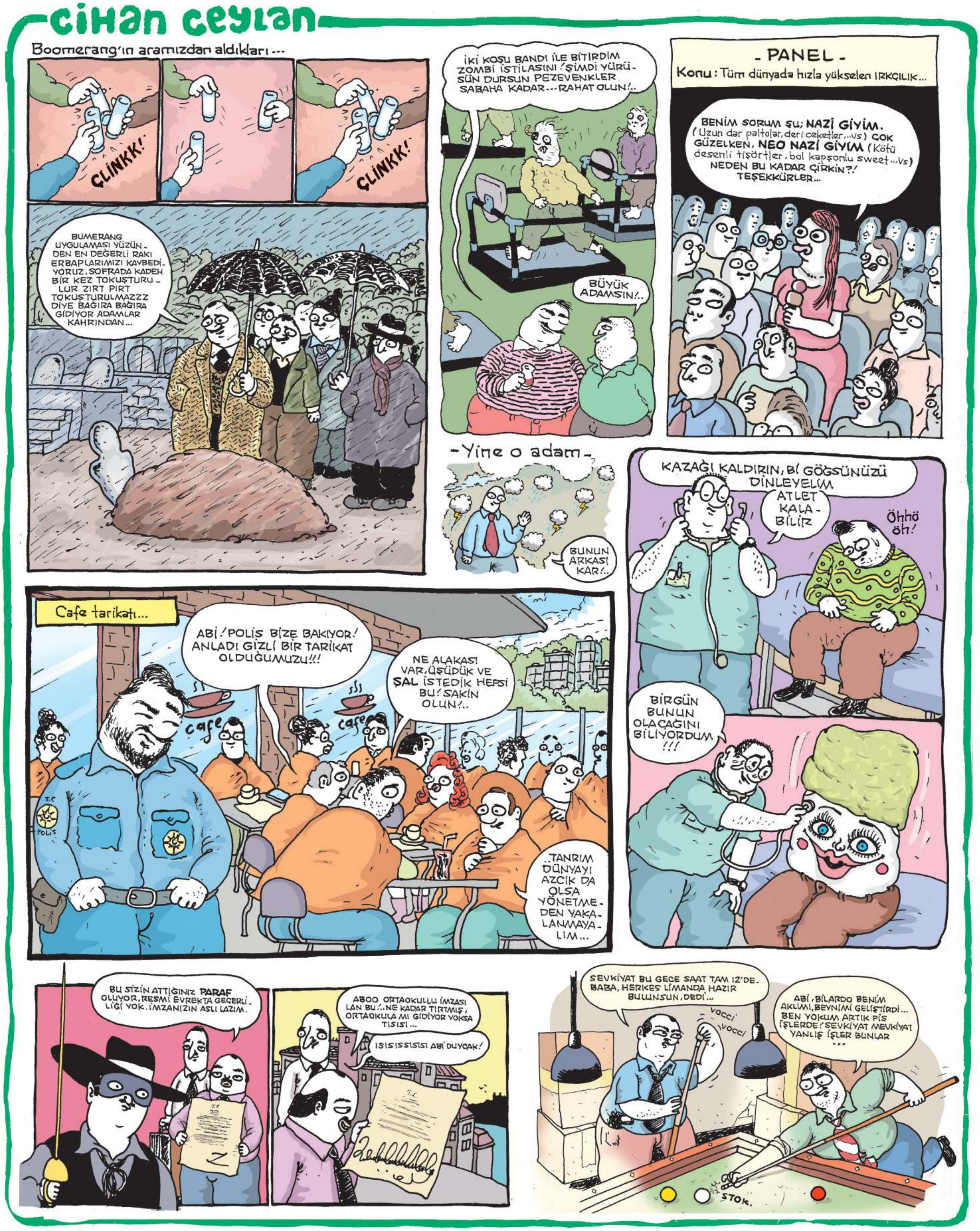

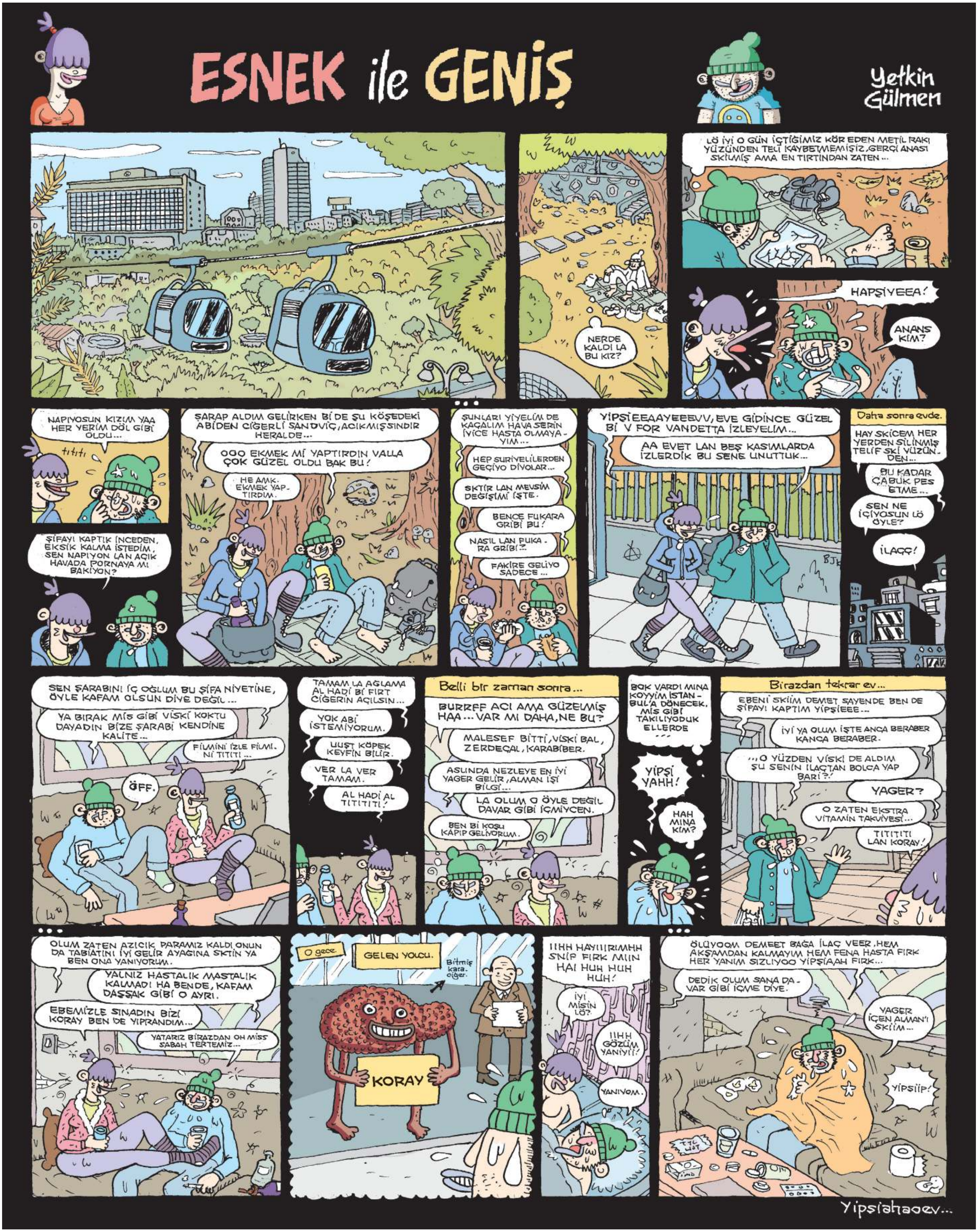
"Kasım" deyince bir de şu; (bitirirken)
İyice tenha, kuytu, biraz sapa bir yerde, köhne bir manav. Issız sokağın yokuşa açılan ucunda. O arsaların başlangıcında. O kasım günleri. Dalgın iyice yaşlı, işlere yetişemez olmuş o manav. Çürümüş elma, armut kokardı. Ayva. Muşmula. O çürük koku. Yeni yanmaya başlamış sobaların dumanlarının kömür kokusuyla karışırdı. İyice soluk ampuller soğumaya başlamış rüzgârla sallanırdı. İplere asılı kış kavunları. Onlar da sallanırdı. O yarı karanlık manav. Bazen durup bi şeyler alırdık. O manav, orası da işte biraz "kasım odalar"mıydı?
Belki.

Momento Mori

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Boomerang'ın aramızdan aldıkları...
ÇLINKK!
ÇLINKK!
BUMERANG UYGULAMASI YÜZÜNDEN EN DEĞERLİ RAKI ERBAPLARIMIZI KAYBEDİYORUZ, SOFRADA KADEH BİR KEZ TOKUŞTURULUR ZIRT PIRT TOKUŞTURULMAZZZ DİYE BAĞIRA BAĞIRA GİDİYOR ADAMLAR KAHRINDAN...
İKİ KOŞU BANDI İLE BİTİRDİM ZOMBİ İSTİLASINI! ŞİMDİ YÜRÜSÜN DURSUN PEZEVENKLER SABAHA KADAR... RAHAT OLUN!..
BÜYÜK ADAMSIN!..
- PANEL -
Konu: Tüm dünyada hızla yükselen IRKÇILIK...
BENİM SORUM ŞU; NAZİ GİYİM. (Uzun dar paltolar, deri ceketler...vs) ÇOK GÜZELKEN, NEO NAZİ GİYİM (Kötü desenli tişörtler, bol kapşonlu sweet...vs) NEDEN BU KADAR ÇİRKİN?! TEŞEKKÜRLER...
- Yine o adam -
BUNUN ARKASI KAR!..
KAZAĞI KALDIRIN, Bİ GÖĞSÜNÜZÜ DİNLEYELİM
ATLET KALABİLİR
Öhhö öh!
BİRGÜN BUNUN OLACAĞINI BİLİYORDUM!!!
Cafe tarikatı...
ABİ! POLİS BİZE BAKIYOR! ANLADI GİZLİ BİR TARİKAT OLDUĞUMUZU!!!
NE ALAKASI VAR, ÜŞÜDÜK VE ŞAL İSTEDİK HEPSİ BU! SAKİN OLUN!..
..TANRIM DÜNYAYI AZCIK DA OLSA YÖNETMEDEN YAKALANMAYALIM...
BU SİZİN ATTIĞINIZ PARAF OLUYOR, RESMİ EVRAKTA GEÇERLİLİĞİ YOK. İMZANIZIN ASLI LAZIM.
ABOO ORTAOKULLU İMZASI LAN BU!..NE KADAR TIRTMIŞ, ORTAOKULA MI GİDİYOR YOKSA TISISI...
ISISISSISISI ABİ DUYCAK!
SEVKİYAT BU GECE SAAT TAM 12'DE. BABA, HERKES LİMANDA HAZIR BULUNSUN, DEDİ...
VOCC! VOCC!
ABİ, BİLARDO BENİM AKLIMI, BEYNİMİ GELİŞTİRDİ... BEN YOKUM ARTIK PİS İŞLERDE! SEVKİYAT MEVKİYAT YANLIŞ İŞLER BUNLAR...
STOK.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
NERDE KALDI LA BU KIZ?
LÖ İYİ O GÜN İÇTİĞİMİZ KÖR EDEN METİL RAKI YÜZÜNDEN TELİ KAYBETMEMİŞİZ, GERÇİ ANASI SKİLMİŞ AMA EN TIRTINDAN ZATEN...
HAPŞİYEEA!
ANANS KİM?
NAPIYOSUN KIZIM YAA HER YERİM DÖL GİBİ OLDU...
tititi
ŞİFAYI KAPTIK İNCEDEN. EKSİK KALMA İSTEDİM, SEN NAPIYON LAN AÇIK HAVADA PORNAYA MI BAKIYON?
ŞARAP ALDIM GELİRKEN Bİ DE ŞU KÖŞEDEKİ ABİDEN CİĞERLİ SANDVİÇ, ACIKMIŞSINDIR HERALDE...
OGO EKMEK Mİ YAPTIRDIN VALLA ÇOK GÜZEL OLDU BAK BU!
HE AMK. EKMEK YAPTIRDIM.
ŞUNLARI YİYELİM DE KAÇALIM HAVA SERİN İYİCE HASTA OLMAYAYIM...
HEP SURİYELİLERDEN GEÇİYO DİYOLAR...
SKTİR LAN MEVSİM DEĞİŞİMİ İŞTE.
BENCE FUKARA GRİBİ BU!
NASIL LAN FUKARA GRİBİ?
FAKİRE GELİYO SADECE...
YİPŞİEEAAYEEEVV, EVE GİDİNCE GÜZEL Bİ V FOR VANDETTA İZLEYELİM...
AA EVET LAN BEŞ KASIMLARDA İZLERDİK BU SENE UNUTTUK...
Daha sonra evde.
HAY SKİCEM HER YERDEN SİLİNMİŞ TELİF SKİ YÜZÜNDEN...
BU KADAR ÇABUK PES ETME...
SEN NE İÇİYOSUN LÖ ÖYLE?
İLAÇÇ!
SEN ŞARABINI İÇ OĞLUM BU ŞİFA NİYETİNE, ÖYLE KAFAM OLSUN DİYE DEĞİL...
YA BIRAK MİS GİBİ VİSKİ KOKTU DAYADIN BİZE ŞARABI KENDİNE KALİTE...
FİLMİNİ İZLE FİLMİNİ TITITI...
ÖFF.
TAMAM LA AĞLAMA AL HADİ Bİ FIRT CİĞERİN AÇILSIN...
YOK ABİ İSTEMİYORUM.
UUŞT KÖPEK KEYFİN BİLİR.
VER LA VER TAMAM.
AL HADİ AL TITITITI!
Belli bir zaman sonra...
BURRFF ACI AMA GÜZELMİŞ HAA... VAR MI DAHA, NE BU?
MALESEF BİTTİ, VİSKİ BAL, ZERDEÇAL, KARABİBER.
ASLINDA NEZLEYE EN İYİ YAGER GELİR, ALMAN İŞİ BİLGİ...
LA OLUM O ÖYLE DEĞİL DAVAR GİBİ İÇMİYCEN.
BEN Bİ KOŞU KAPIP GELİYORUM.
BOK VARDI MINA KOYYİM İSTANBUL'A DÖNECEK, MİS GİBİ TAKILIYODUK ELLERDE ...
YİPŞİ YAHH!
HAH MINA KİM?
Birazdan tekrar ev...
EBENİ SKİİM DEMET SAYENDE BEN DE ŞİFAYI KAPTIM YİPŞİEEE...
İYİ YA OLUM İŞTE ANCA BERABER KANCA BERABER.
...O YÜZDEN VİSKİ DE ALDIM ŞU SENİN İLAÇTAN BOLCA YAP BARİ?!
YAGER?
O ZATEN EKSTRA VİTAMİN TAKVİYESİ...
TITITITI LAN KORAY!
OLUM ZATEN AZICIK PARAMIZ KALDI ONUN DA TABİATINI İYİ GELİR AYAĞINA SKTİN YA BEN ONA YANIYORUM.
YALNIZ HASTALIK MASTALIK KALMADI HA BENDE, KAFAM DAŞŞAK GİBİ O AYRI.
EBEMİZLE SINADIN BİZİ KORAY BEN DE YIPRANDIM...
YATARIZ BİRAZDAN OH MİSS SABAH TERTEMİZ...
O gece.
GELEN YOLCU.
Bitmiş karaciğer.
KORAY
IIHH HAYIIIRIMHH SNİF FIRK MIIN HAI HUH HUH HUH!
İYİ MİSİN LÖ?
IIHH GÖZÜM YANIYIII!
YANIYOM.
ÖLÜYOOM DEMEET BAĞA İLAÇ VEER, HEM AKŞAMDAN KALMAYIM HEM FENA HASTA FIRK HER YANIM SIZLIYOO YİPŞİAAH FIRK...
DEDİK OLUM SANA DAVAR GİBİ İÇME DİYE.
YAGER İÇEN ALMAN'I SKİİM...
YİPSİİP!
Yipsiahaoev...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

VAKİT GEÇİRMEK İÇİN ÖNERİLER

Bu büyük sessizlik hayra alamet değil. Nereye kadar susacaklar? Baş başa çıktıkları bu yemekte konuşacak hiçbir şey gelmiyor mu akıllarına? Sanki bir çift değil de, yer darlığından aynı masaya oturtulmuş tek gibiler. Gidip aniden, "Neyiniz var sizin?" diye masalarına otursam, en azından şaşkınlık, tepki, kovalama, "terbiyesiz herif" falan derken bir beş dakika geçer. Bana yazık olur ama hiç olmazsa ilişki hareketlenir. Garson siparişlerini getiriyor. Nihayet, "Nasıl seninki?" diyor adam. "Güzel," diyor kadın, hayat için kısa, ama bu ilişki çok uzun bir süre sonra, "Seninki nasıl?" diye devam ediyor. "Güzel," diyor adam. Sonrası yine sessizlik. Hiç konuşmadan üzerine konuştukları tek konuyu yiyorlar. İşte o an karar veriyorum, ego yüklü yazılarıma ara verip baş başayken vakit geçiremeyen çiftler için yazmaya. Baş başa kalmamak için neler yapılabilir bir bir saymaya:

* AVM'ye gidin. AVM iyidir; yürüyen merdivenler sayesinde ilişki kendiliğinden hareket eder. En üst kat sayesinde ilişki doyar. AVM'ye giren bir çiftin çıkışı en az dört saattir. İçerideki kalabalığı görünce, "Hava soğuk ya, millet doluşmuş," demeyi ihmal etmeyin, bu sizin hakkınız. AVM'de dolanırken farklı ihtiyaçlarınızın olması sizi düşündürmesin. Erkeğin kadını beklediği geleneksel bir çift olmak zorunda değilsiniz. Unutmayın, Zara hem erkek hem kadın içindir. Zorlanırsanız Zara'ya girin. Fakat bana kalırsa bir AVM'de en güzel vakit teknolojiyle geçer. Mesela Teknosa'ya girip aynı yayını yapan onlarca LCD arasında hangisi daha iyi bulmaya çalışın. Eşinizle görüş farklılıkları olabilir, takmayın. Sizinkilerden bir üst model akıllı telefonları parmaklayın, telefonlara göre daha az bilgiye sahip olduğunuz fotoğraf makinelerinin megapikselleriyle tanışın. iPad'iniz elbette var, ama ya o kılıfı? O pek iyi değil, yeni bir kılıf bakın. Kötü kılıf tecrübeleri (pahalı da olsa) sizi orijinal kılıfa çağırıyor. Direnmeyin. Hâlâ yorulmadıysanız bir iki buzdolabının kapağını açıp içine bakın. Evdeki buzdolabınızı iyice gözden düşürün.

* Baş başa kalma ihtimaline fırsat vermeyecek ölçülerde dev bir LCD alın. Osmanlı dizilerindeki sultanlarımızın sakallarını HD kalitesinde göstermenin ötesinde internete de bağlanabilsin bu alet. Sakalın yakın planı, "O Ses Türkiye"nin hakkı yeneni, National'ların böceği, vampirlerin dramı derken bir de bakmışsınız salonda uyuyup kalmışsınız. Ooo saat iki olmuş. Zaten yatıyorken kalkıp bir daha yatın. Giderken onu da götürün: *"Hadi kalk aşkım saat iki olmuş... hadi kalk... ya hadi kalksana... gidiyorum bak... tekrar getirme beni... valla sen bilirsin, her yerin tutulur burda bak... ya hadi kalksana..."* Yatağa ulaşınca hemen uyuyun. Sırt sırta vermek baş başa vermekten daha rahattır.

* Kanal dolanarak televizyon izlemenin dışında ortak bir dizi edinin. Cemiyet içinde bahsedildiğinde şık duran, kaliteli dizi olsun bu. Ortak dizi edinmek çok kolay. İster bir haftada blok sezon devirin, ister kanalla eş güdümlü bölüm bölüm ilerleyin. Diziniz ilerlerken ilişkinizin en heyecanlı dakikalarını yaşayacaksınız. Tek yapacağınız kendinizi kaptırmak. Dizideki olaylar salonunuzda geçiyor gibi davranın.

*"Game of Thrones'daki Ejderkrallar'ın soyundan gelen Targaryen kardeşlerin taştan ejder yumurtaları"*na yuvanızın sıcaklığını verin. Karakterlerden kendi akrabalarınız gibi bahsedin. Ortak dizinizi seyretmeyenlerin bir bok anlamadığı bir bilgi birikiminiz olsun: *"Lannister hanedanının resmi sloganlarının "Beni kükrerken duy!" olduğunu, en çok kullanılan sloganlarının ise, "Bir Lannister her zaman borcunu öder!"* olduğunu bildiniz mi vakit çok hızlı geçer. Seçtiğiniz dizi hangisi olursa olsun, genelde onu bol bol överken, bazı bölümleri zayıf bulmayı da ihmal etmeyin, adettendir.

* Ben sevmiyorum demeyin. Fasıla gidin. Herkesin fasıla ihtiyacı vardır. Fasıl, tek takılma özgürlüğü elinden alınmış çiftler için nimettir. Rakı, yarım yamalak bildiğiniz bir şarkıda sizi dev bir sanatçıya dönüştürebilir. Pek az insan solo çıkış yakalar, ama herkes bir gün mutlaka eşlik eder. Eşlik etmek şarkı acılı da olsa neşe verir. Normalde sevgi sözleri sarf etmediğiniz eşinizin yüzüne baka baka şarkılar söyleyin. "Ben Seni Unutmak İçin Sevmedim"e gerek yok, size bir "Keskin Bıçak" yeter. Geniş kanatları boşlukta simsiyah açılan o büyük kapıdan girerken vaktin nasıl geçtiğine inanamayacaksınız.

* Çocuk yapın. *Belki bu dünyaya çocuk getirmeyi düşünmüyorsunuz,* aferin, bu kafa yapınıza rağmen dünya sizi getirdi ama. Bencil olmayın. Evliyseniz ana baba olun. Yıllar geçtikçe birbirinizi yiyeceğinize, "Yerim ben bunu!" diye diye çocuğu yersiniz. Çocuk, bir sevgi odağı olmanın ötesinde vakit geçirmek için bulunmaz bir nimettir; 0-2 yaş ağlama, 2-4 peşinden koşma, 4-6 oynama, 6 ve üzeri okul derken gittikçe büyüyen bir meşguliyettir. Mantıklı olun. Şu büyük lafı da hiç aklınızdan çıkarmayın: Çocuk düşünülmez, ancak ikinci çocuk düşünülür.

* Pazar, bir çiftin birbirini en çok gördüğü gündür. Pazar günleri mutlaka Hürriyet alın. Hürriyet, haberleriyle beş dakika oyalarken, ekleriyle öğleni buldurur. İçinden çıkan broşürlerle tuvalete girseniz dünyayı unutturur. Hürriyet bir tür illüzyondur. Neyi neden okuduğunuzu fark ettirmeden akşamı buldurur.
* Gerekirse şartlarınızı zorlayıp yurtdışına gidin. Ucuza bilet bulmanın hazzını yaşayan nice çift birbirine kenetlenmiştir. Ucuza bilet, özellikle erkeği akıllı gösterir. Havayolu sanki boş bulunmuş gibi bir fiyat yakalarsanız yaşadığınız kıvanç ilişkinize de yansır. Başka bir şehri övmek, yabancının yaşam kültürüne hayran olmak, döner dönmez kendi yurdunu yermek gibisi yoktur. Eli eline değmeyen nice çift, Roma'nın, Barselona'nın, Amsterdam'ın dar sokaklarında el ele görülmüştür. Ve en önemlisi, libidonuz kendi topraklarınızda yok olma tehlikesiyle karşı karşıyayken, yurtdışında her an kendini hatırlatabilir: "Do you remember?"
* Kendinizden değil üçüncü kişilerden konuşun. Çünkü kendinizden konuşmak karşınızdakini de kendine döndürür. Kendiniz demek, sıkıcı giden ilişkiniz demektir. Oysa üçüncü kişiler öyle mi? Üçüncü kişiler bencil, üçüncü kişiler geri zekâlı, üçüncü kişiler saf, salak ve aptal. Öyle üçüncü kişiler var ki boğsanız yeridir. Üçüncü kişilerden konuşmak baş başa kalmanızı engelleyerek sizi diri tutar. Üçüncü kişilerin olduğu şu dünyada sizden iyisi yoktur.
* Sizin gibi baş başa vakit geçirmekte zorlanan çiftler bulun. Dört, ikiden iyidir. Erkek-kadın tartışmaları, ilişkilerden verilen örnekler, "Siz erkek erkeğe çıkarsanız biz de kadın kadına çıkarız" planları, analar, babalar ve kayınvalideler... Oysa kayınpederiniz çok şeker. Derken belki biraz The Big Bang Theory ve belki biraz daha Game of Thrones. Lannisterlar tam sekiz yıldır ilişkinizin emrinde.

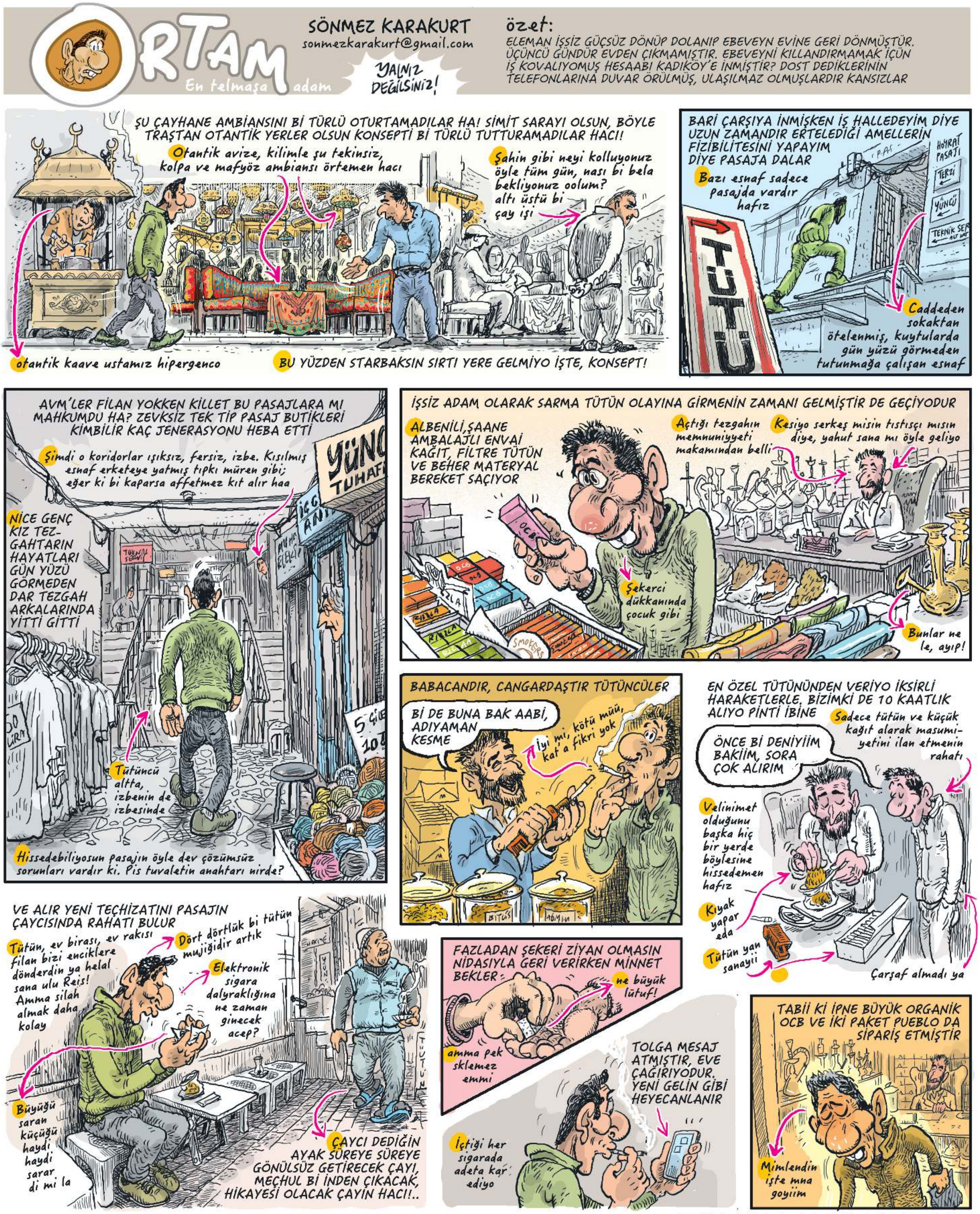
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 9 KASIM 2017 | Sayı: 532

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

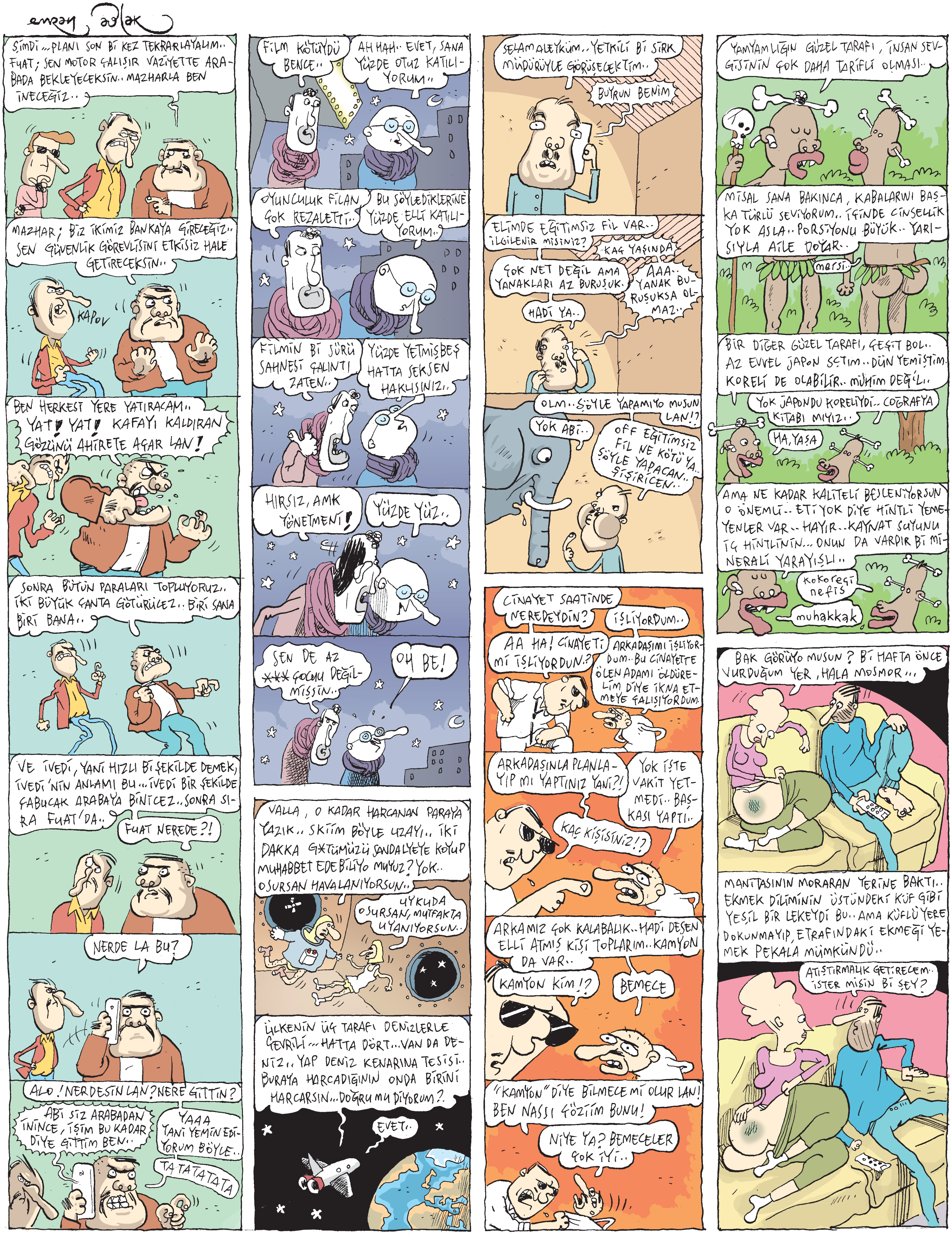
ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN İŞSİZ GÜÇSÜZ DÖNÜP DOLANIP EBEVEYN EVİNE GERİ DÖNMÜŞTÜR. ÜÇÜNCÜ GÜNDÜR EVDEN ÇIKMAMIŞTIR. EBEVEYNİ KILLANDIRMAMAK İÇÜN İŞ KOVALIYOMUŞ HESAABI KADIKÖY'E İNMİŞTİR? DOST DEDİKLERİNİN TELEFONLARINA DUVAR ÖRÜLMÜŞ, ULAŞILMAZ OLMUŞLARDIR KANSIZLAR
ŞU ÇAYHANE AMBİANSINI Bİ TÜRLÜ OTURTAMADILAR HA! SİMİT SARAYI OLSUN, BÖYLE TRAŞTAN OTANTİK YERLER OLSUN KONSEPTİ Bİ TÜRLÜ TUTTURAMADILAR HACI!
Otantik avize, kilimle şu tekinsiz, kolpa ve mafyöz ambiansı örtemen hacı
Şahin gibi neyi kolluyonuz öyle tüm gün, nası bi bela bekliyonuz oolum? altı üstü bi çay işi
otantik kaave ustamız hipergenco
BU YÜZDEN STARBAKSIN SIRTI YERE GELMİYO İŞTE, KONSEPT!
BARİ ÇARŞIYA İNMİŞKEN İŞ HALLEDEYİM DİYE UZUN ZAMANDIR ERTELEDİĞİ AMELLERİN FİZİBİLİTESİNİ YAPAYIM DİYE PASAJA DALAR
Bazı esnaf sadece pasajda vardır hafız
HOYRAT PASAJI
TERZİ
YÜNCÜ
TÜTÜ
Caddeden sokaktan ötelenmiş, kuytularda gün yüzü görmeden tutunmağa çalışan esnaf
AVM'LER FİLAN YOKKEN KİLLET BU PASAJLARA MI MAHKUMDU HA? ZEVKSİZ TEK TİP PASAJ BUTİKLERİ KİMBİLİR KAÇ JENERASYONU HEBA ETTİ
Şimdi o koridorlar ışıksız, fersiz, izbe. Kısılmış esnaf erketeye yatmış tıpkı müren gibi; eğer ki bi kaparsa affetmez kıt alır haa
NİCE GENÇ KIZ TEZGAHTARIN HAYATLARI GÜN YÜZÜ GÖRMEDEN DAR TEZGAH ARKALARINDA YİTTİ GİTTİ
YÜNC TUHAF
Tütüncü altta, izbenin de izbesinde
Hissedebiliyosun pasajın öyle dev çözümsüz sorunları vardır ki. Pis tuvaletin anahtarı nirde?
İŞSİZ ADAM OLARAK SARMA TÜTÜN OLAYINA GİRMENİN ZAMANI GELMİŞTİR DE GEÇİYODUR
ALBENİLİ,ŞAANE AMBALAJLI ENVAİ KAĞIT, FİLTRE TÜTÜN VE BEHER MATERYAL BEREKET SAÇIYOR
Açtığı tezgahın memnuniyyeti makamından belli
Kesiyo serkeş misin tıstısçı mısın diye, yahut sana mı öyle geliyo
OCB
SMOKERS
Şekerci dükkanında çocuk gibi
Bunlar ne le, ayıp!
BABACANDIR, CANGARDAŞTIR TÜTÜNCÜLER
Bİ DE BUNA BAK AABİ, ADIYAMAN KESME
İyi mi, kötü müü, kat'a fikri yok
EN ÖZEL TÜTÜNÜNDEN VERİYO İKSİRLİ HARAKETLERLE. BİZİMKİ DE 10 KAATLIK ALIYO PİNTİ İBİNE
Sadece tütün ve küçük kağıt alarak masumiyetini ilan etmenin rahatı
ÖNCE Bİ DENİYİİM BAKİİM, SORA ÇOK ALIRIM
Velinimet olduğunu başka hiç bir yerde böylesine hissedemen hafız
Kıyak yapar eda
Tütün yan sanayii
Çarşaf almadı ya
VE ALIR YENİ TEÇHİZATINI PASAJIN ÇAYCISINDA RAHATI BULUR
Tütün, ev birası, ev rakısı filan bizi enciklere dönderdin ya helal sana ulu Reis! Amma silah almak daha kolay
Dört dörtlük bi tütün mujiğidir artık
Elektronik sigara dalyraklığına ne zaman ginecek acep?
Büyüğü saran küçüğü haydi haydi sarar di mi la
ÇAYCI DEDİĞİN AYAK SÜREYE SÜREYE GÖNÜLSÜZ GETİRECEK ÇAYI, MEÇHUL Bİ İNDEN ÇIKACAK, HİKAYESİ OLACAK ÇAYIN HACI!..
FAZLADAN ŞEKERİ ZİYAN OLMASIN NİDASIYLA GERİ VERİRKEN MİNNET BEKLER
ne büyük lütuf!
amma pek sklemez emmi
TOLGA MESAJ ATMIŞTIR, EVE ÇAĞIRIYODUR. YENİ GELİN GİBİ HEYECANLANIR
İçtiği her sigarada adeta kar ediyo
TABİİ Kİ İPNE BÜYÜK ORGANİK OCB VE İKİ PAKET PUEBLO DA SİPARİŞ ETMİŞTİR
Mimlendin işte mna goyiim
EE, HARMANKAFA Bİ TOLGA'YA GİTSİN BAKALIM

UYKUSUZ

16 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2017/46 No: 533
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Üçüncü havalimanı inşaatına malzeme üretmek için kurulan maden ocağının kapasitesi üç katına çıkarılıyor. 107 bin ağaç daha kesilecek.

ŞİMDİ... PLANI SON Bİ KEZ TEKRARLAYALIM.. FUAT; SEN MOTOR ÇALIŞIR VAZİYETTE ARABADA BEKLEYECEKSİN.. MAZHARLA BEN İNECEĞİZ..
MAZHAR; BİZ İKİMİZ BANKAYA GİRECEĞİZ.. SEN GÜVENLİK GÖREVLİSİNİ ETKİSİZ HALE GETİRECEKSİN..
KAPOV
BEN HERKESİ YERE YATIRACAM.. YAT! YAT! KAFAYI KALDIRAN GÖZÜNÜ AHİRETE AÇAR LAN!
SONRA BÜTÜN PARALARI TOPLUYORUZ.. İKİ BÜYÜK ÇANTA GÖTÜRÜCEZ.. BİRİ SANA BİRİ BANA..
VE İVEDİ, YANİ HIZLI Bİ ŞEKİLDE DEMEK, İVEDİ'NİN ANLAMI BU... İVEDİ BİR ŞEKİLDE ÇABUCAK ARABAYA BİNİCEZ.. SONRA SIRA FUAT'DA..
FUAT NEREDE?!
NERDE LA BU?
ALO! NERDESİN LAN? NERE GİTTİN?
ABİ SİZ ARABADAN İNİNCE, İŞİM BU KADAR DİYE GİTTİM BEN..
YAAA YANİ YEMİN EDİYORUM BÖYLE..
TATATATATA
FİLM KÖTÜYDÜ BENCE..
AH HAH.. EVET, SANA YÜZDE OTUZ KATILIYORUM..
OYUNCULUK FİLAN ÇOK REZALETTİ..
BU SÖYLEDİKLERİNE YÜZDE ELLİ KATILIYORUM..
FİLMİN Bİ SÜRÜ SAHNESİ ÇALINTI ZATEN..
YÜZDE YETMİŞBEŞ HATTA SEKSEN HAKLISINIZ..
HIRSIZ, AMK YÖNETMENİ!
YÜZDE YÜZ..
SEN DE AZ ✱✱✱ ÇOCUĞU DEĞİLMİŞSİN..
OH BE!
VALLA, O KADAR HARCANAN PARAYA YAZIK.. SKİİM BÖYLE UZAYI.. İKİ DAKKA G✱TÜMÜZÜ SANDALYEYE KOYUP MUHABBET EDEBİLİYO MUYUZ? YOK.. OSURSAN HAVALANIYORSUN..
UYKUDA OSURSAN, MUTFAKTA UYANIYORSUN..
ÜLKENİN ÜÇ TARAFI DENİZLERLE ÇEVRİLİ... HATTA DÖRT... VAN DA DENİZ.. YAP DENİZ KENARINA TESİSİ.. BURAYA HARCADIĞININ ONDA BİRİNİ HARCARSIN... DOĞRU MU DİYORUM?
EVET..
SELAMALEYKÜM.. YETKİLİ Bİ SİRK MÜDÜRÜYLE GÖRÜŞECEKTİM..
BUYRUN BENİM
ELİMDE EĞİTİMSİZ FİL VAR.. İLGİLENİR MİSİNİZ?
KAÇ YAŞINDA
ÇOK NET DEĞİL AMA YANAKLARI AZ BURUŞUK..
AAA.. YANAK BURUŞUKSA OLMAZ..
HADİ YA..
OLM.. ŞÖYLE YAPAMIYO MUSUN LAN!?
YOK ABİ..
OFF EĞİTİMSİZ FİL NE KÖTÜ YA.. ŞÖYLE YAPACAN.. ŞİŞİRİCEN..
CİNAYET SAATİNDE NEREDEYDİN?
İŞLİYORDUM..
AA HA! CİNAYETİ Mİ İŞLİYORDUN?!
ARKADAŞIMI İŞLİYORDUM.. BU CİNAYETTE ÖLEN ADAMI ÖLDÜRELİM DİYE İKNA ETMEYE ÇALIŞIYORDUM.
ARKADAŞINLA PLANLAYIP MI YAPTINIZ YANİ?!
YOK İŞTE VAKİT YETMEDİ.. BAŞKASI YAPTI..
KAÇ KİŞİSİNİZ!?
ARKAMIZ ÇOK KALABALIK.. HADİ DESEN ELLİ ATMIŞ KİŞİ TOPLARIM.. KAMYON DA VAR..
KAMYON KİM!?
BEMECE
"KAMYON" DİYE BİLMECE Mİ OLUR LAN! BEN NASSI ÇÖZÜM BUNU!
NİYE YA? BEMECELER ÇOK İYİ..
YAMYAMLIĞIN GÜZEL TARAFI, İNSAN SEVGİSİNİN ÇOK DAHA TARİFLİ OLMASI..
MİSAL SANA BAKINCA, KABALARINI BAŞKA TÜRLÜ SEVİYORUM.. İÇİNDE CİNSELLİK YOK ASLA.. PORSİYONU BÜYÜK.. YARISIYLA AİLE DOYAR..
mersi..
BİR DİĞER GÜZEL TARAFI, ÇEŞİT BOL.. AZ EVVEL JAPON SEÇTİM.. DÜN YEMİŞTİM. KORELİ DE OLABİLİR.. MÜHİM DEĞİL..
YOK JAPONDU KORELİYDİ.. COĞRAFYA KİTABI MIYIZ..
HA, YAŞA
AMA NE KADAR KALİTELİ BESLENİYORSUN O ÖNEMLİ.. ETİ YOK DİYE HİNTLİ YEMEYENLER VAR.. HAYIR.. KAYNAT SUYUNU İÇ HİNTLİNİN... ONUN DA VARDIR Bİ MİNERALİ YARAYIŞLI..
kokoreçi nefis
muhakkak
BAK GÖRÜYO MUSUN? Bİ HAFTA ÖNCE VURDUĞUM YER, HALA MOSMOR...
MANİTASININ MORARAN YERİNE BAKTI.. EKMEK DİLİMİNİN ÜSTÜNDEKİ KÜF GİBİ YEŞİL BİR LEKEYDİ BU.. AMA KÜFLÜ YERE DOKUNMAYIP, ETRAFINDAKİ EKMEĞİ YEMEK PEKALA MÜMKÜNDÜ..
ATIŞTIRMALIK GETİRECEM.. İSTER MİSİN Bİ ŞEY?

UYKUSUZ

Milli Savunma Bakanlığı'nın muvazzaf subay mülakatında adaylara, "Berkin Elvan ekmek almaya giderken mi öldürüldü?" diye soruldu.

Normal şartlar altında gerçek ve tüzel kişiler ya da kurumlar ve şahıslar arasındaki farkı kavramaya başlamanın yaşı ortalama altı veya yedidir. Ama **Yeni Türkiye'de** özellikle de "terör örgütleri" kılıktan kılığa, şekilden şekile, varlıktan varlığa girip durmaktadır. **Yeni Türkiye'nin** terör örgütleri kendilerine yeri geldiğinde piyasadaki bir kitap süsü vermekte, bazen daha ileri giderek yirmi yıl önce toplatılmış bir kitap hüviyetinde dolaşmakta, kimi zaman bir gazeteye, kimi zaman da ama en acayibi bazen de girdiği bu kitap, defter, nesne hâllerinden çıkıp çoluğa çocuğa karışmakta ve yetmiyormuş gibi on on beş tane de çocuk yapmaktadır. **Yeni Türkiye'nin** terörle mücadelesi en çok da bu yüzden zordur. Terör örgütü yerinde durmuyor ki. Duvar takviminizden yeleğinize, bindiğiniz taksiden yediğiniz gofrete kadar her şeyin ansızın terör örgütü ilan edilme ihtimali var zira.

Normal şartlar altında bütün bir hayatını ülkenin kurucu liderine hakaret etmekle geçirmiş bir sürünün bir gece ansızın o kurucu lidere minnet duymaya, düne kadar sabah akşam küfrettiği adama, adamcağızın en sadık takipçilerinden daha gösterişli bir şekilde methiyeler düzmeye başlaması o sürünün ya "yerler, yerler, bunu da yerler," dediğine ya da otlarken kendini çok feci kaybedip hiç bilmediği çayırlarda otlanmaya başladığına dalalettir. Tabii bilmedik aş, ya karın ağrıtır ya baş.

Normal şartlar altında empati bir insanın başka birinin nasıl hissettiğini anlamasına yarar. Ama o da "benim başıma gelseydi" diye yapılmaz. Ve maalesef dünyada en zor kurulan empati, bir erkeğin bir kadının ne hissettiğini anlamasıdır. Gördük ki sadece **Türkiye'de** değil tüm dünyada, bilhassa cinsel taciz konusunda erkekler olarak ağır bir mallığımız var. Ne zaman bir erkeğin cinsel taciziyle ilgili bir konu gündeme gelse, gün geçmiyor ki dallama evladı hemcinslerimizden biri kendisinin de kadınlar tarafından cinsel tacize maruz kaldığını, hiç de yaygara yapmadığını söyleyiveriyor. Ama ayı oğlu ayı, empatiyi yanlış yaptığı için kendisinin bir kadın tarafından taciz edildiğinde evine giderken korkuyla arkasına bakıp durmadığını, uğradığı tacizin sonunda kolundan tutulup zorla alıkonulma ihtimalinin bulunmadığını, tacizcisinin işi ileri götürerek kendisine tecavüz edemeyeceğini aklına bile getirmiyor. Tacizci için de aynı şey geçerli "Ne yaptım ki, bana yapsalar hoşuma giderdi, yanlış bir şey olduğunu bilemedim," diye sözde özür görünümlü savunmalar gırla gidiyor, Koskoca Louise CK'dan denyo başkanlara kadar bir dünya insandan bahsediyoruz. Yani demek ki dünyanın dört bir tarafında oğlan çocuklarını çok kötü yetiştiriyoruz. Eminim ki kadın egemen topluma geçildiğinde ilk alınan kararlardan biri, büyük küçük bütün oğlan çocuklarına bekaret kemeri giydirilip anahtarlarının da resmi makamlarda bulundurulması ve sadece dileyen kadınlara verilmesi olacak.

@baris_uygur

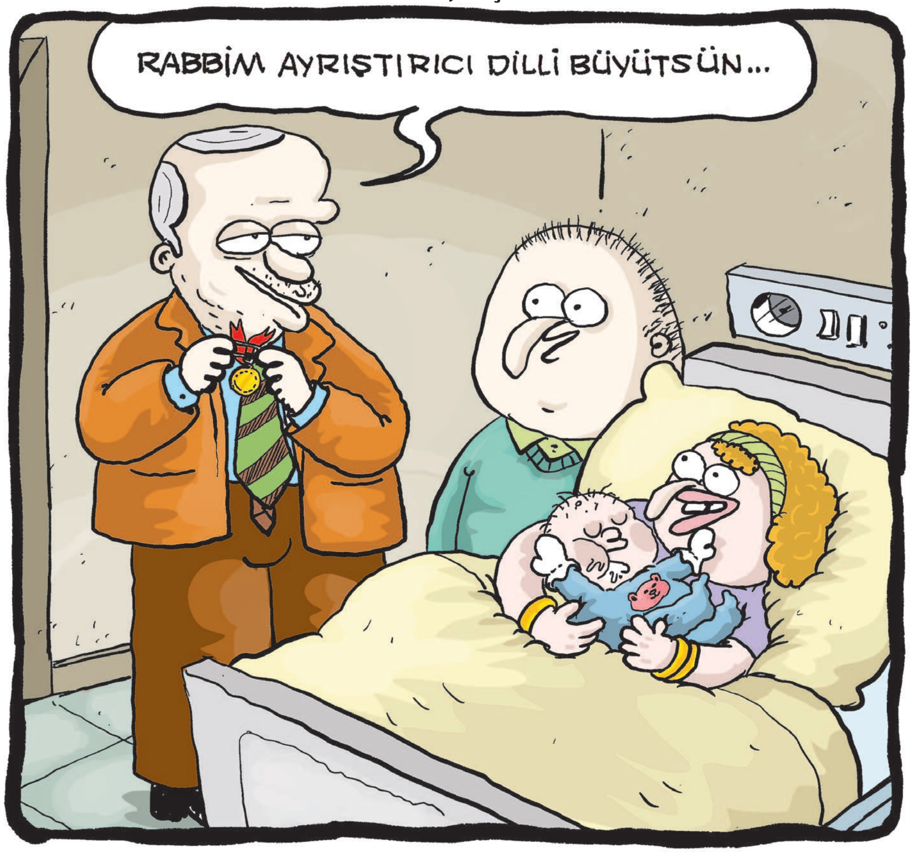
Antalya'da, 10 yaşındaki bir çocuğa cinsel istismarda bulunan ve 90 yıl hapis istemiyle yargılanan A.Ö. mahkeme tarafından adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

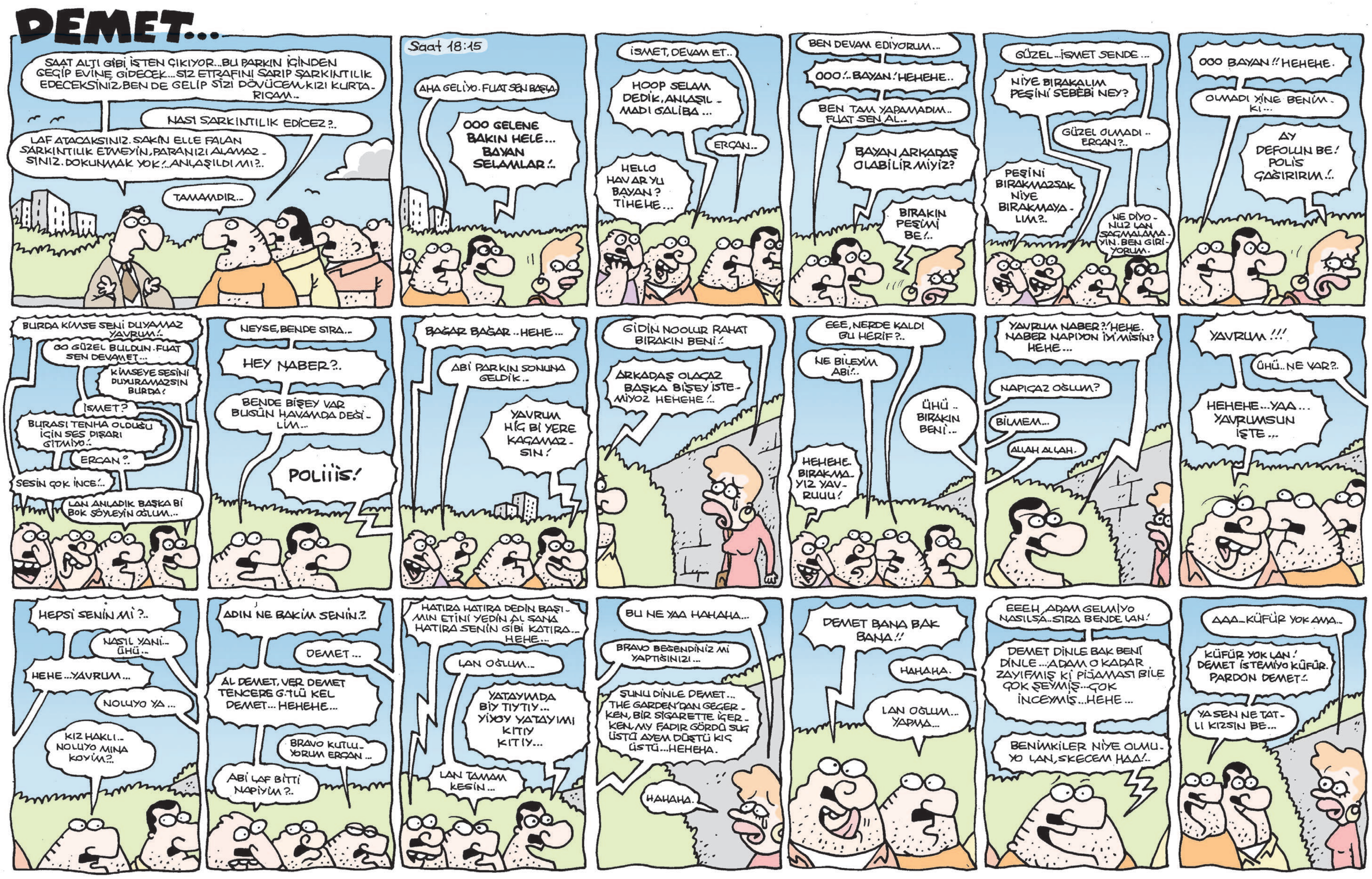

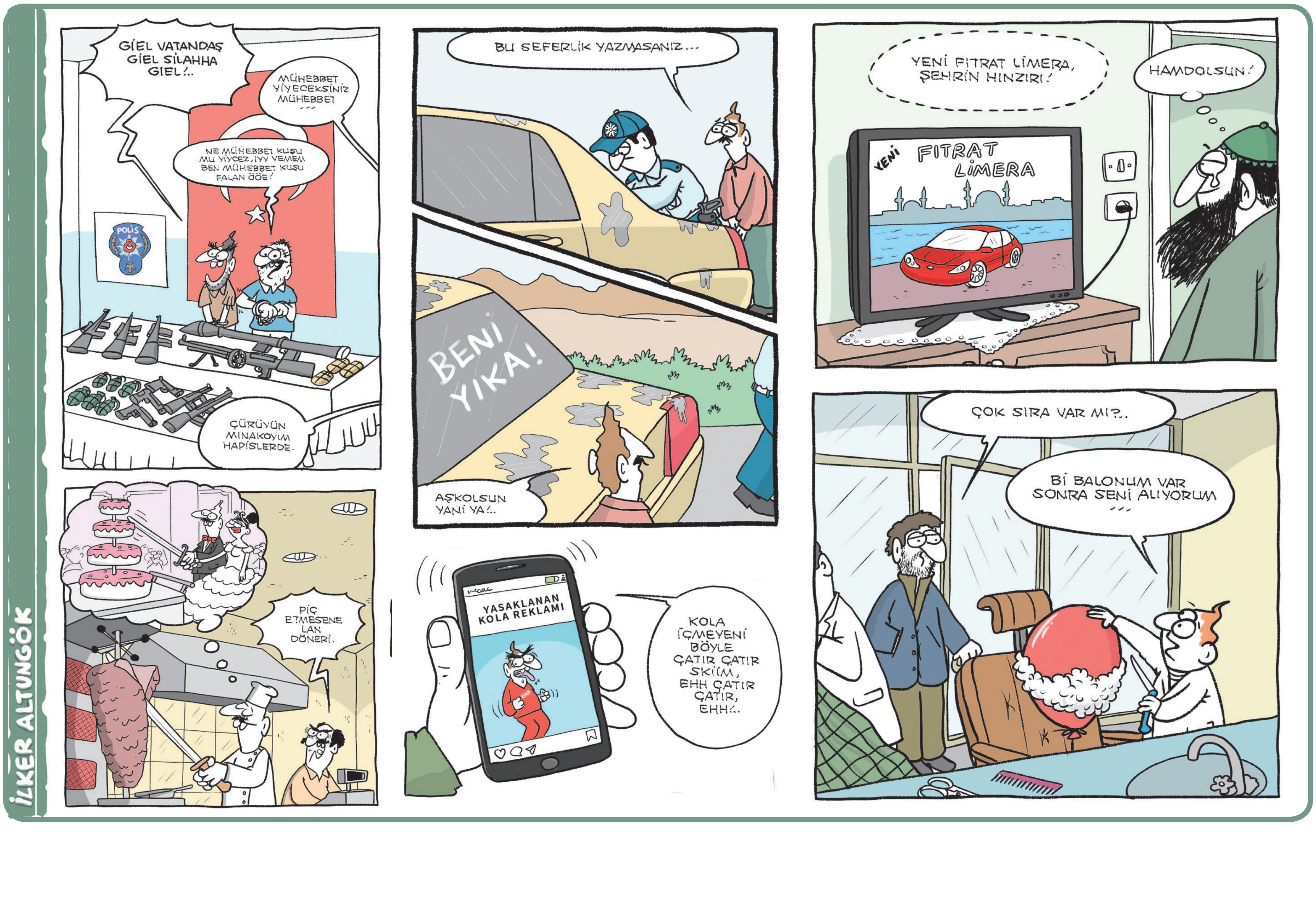
Tayyip Erdoğan, futbol hayatında sadece bir kez kırmızı kart gördüğünü söyledi.

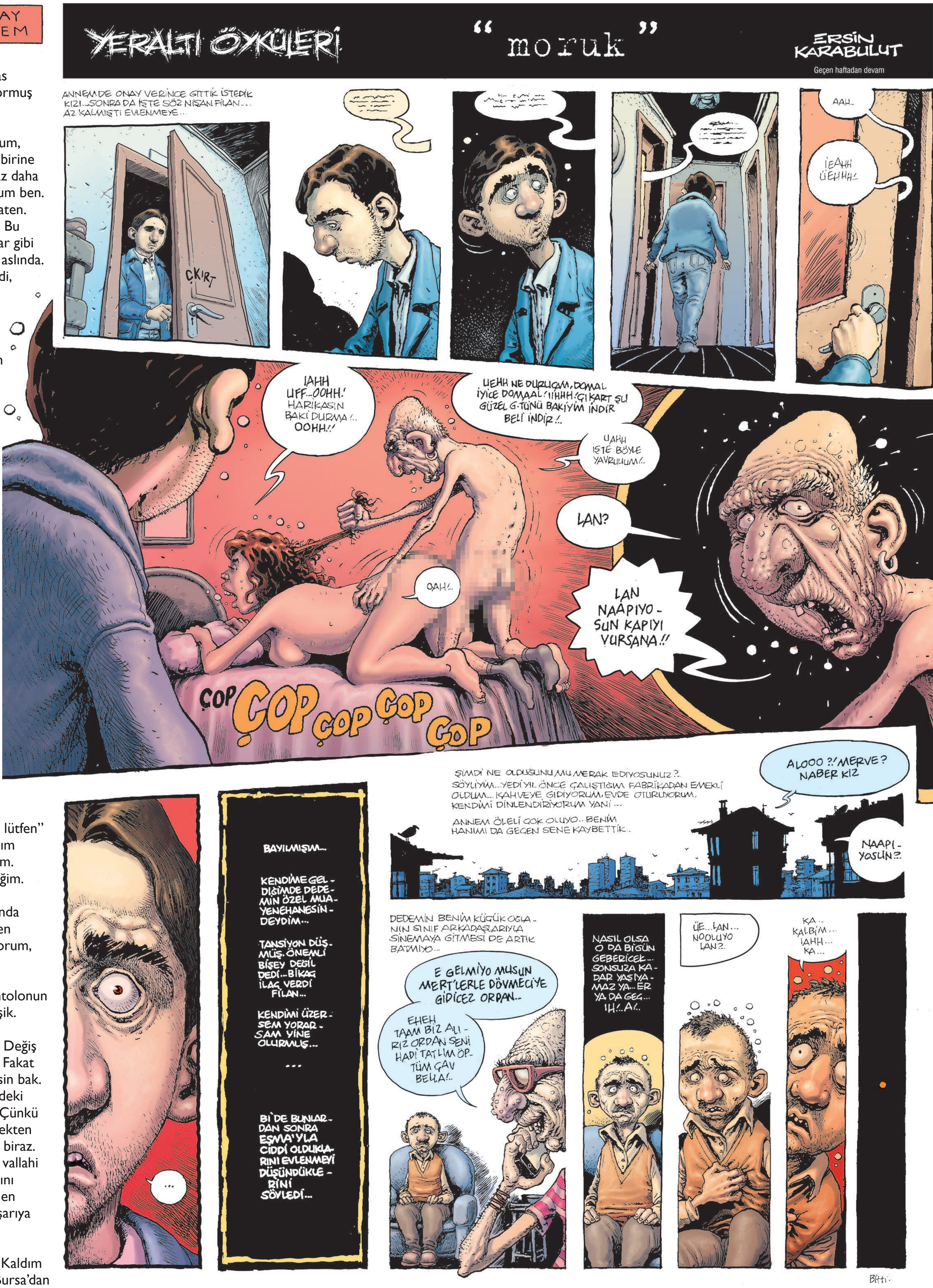
Tayyip Erdoğan: "Nikahlanın, evlenin, çoğalın. Müslümanın çoğalması şart. Bu konudaki müslüman kadınların hassasiyetine güveniyorum. Türkiye›deki terör örgütü bu konuda çok hassas. En az 10, 15 çocukları var.»

DEMET...
SAAT ALTI GİBİ İŞTEN ÇIKIYOR...BU PARKIN İÇİNDEN GEÇİP EVİNE GİDECEK...SİZ ETRAFINI SARIP SARKINTILIK EDECEKSİNİZ,BEN DE GELİP SİZİ DÖVÜCEM,KIZI KURTARICAM..
NASI SARKINTILIK EDİCEZ?..
LAF ATACAKSINIZ. SAKIN ELLE FALAN SARKINTILIK ETMEYİN,PARANIZI ALAMAZSINIZ. DOKUNMAK YOK!..ANLAŞILDI MI?..
TAMAMDIR...
Saat 18:15
AHA GELİYO. FUAT SEN BAŞLA.
OOO GELENE BAKIN HELE... BAYAN SELAMLAR!..
İSMET, DEVAM ET..
HOOP SELAM DEDİK,ANLAŞILMADI GALİBA...
HELLO HAV AR YU BAYAN? TİHEHE...
ERCAN..
BEN DEVAM EDİYORUM...
OOO!..BAYAN!HEHEHE..
BEN TAM YAPAMADIM.. FUAT SEN AL..
BAYAN ARKADAŞ OLABİLİR MİYİZ?
BIRAKIN PEŞİMİ BE!..
GÜZEL...İSMET SENDE...
NİYE BIRAKALIM PEŞİNİ SEBEBİ NEY?
GÜZEL OLMADI.. ERCAN?..
PEŞİNİ BIRAKMAZSAK NİYE BIRAKMAYALIM?..
NE DİYONUZ LAN SAĞMALAMAYIN. BEN GİRİYORUM.
OOO BAYAN!! HEHEHE.
OLMADI YİNE BENİMKİ...
AY DEFOLUN BE! POLİS ÇAĞIRIRIM!..
BURDA KİMSE SENİ DUYAMAZ YAVRUM!..
OO GÜZEL BULDUN. FUAT SEN DEVAM ET...
KİMSEYE SESİNİ DUYURAMAZSIN BURDA!
İSMET?
BURASI TENHA OLDUĞU İÇİN SES DIŞARI GİTMİYO!..
ERCAN?..
SESİN ÇOK İNCE!..
LAN ANLADIK BAŞKA Bİ BOK SÖYLEYİN OĞLUM...
NEYSE,BENDE SIRA...
HEY NABER?..
BENDE BİŞEY VAR BUGÜN HAVAMDA DEĞİLİM...
POLİİİS!
BAĞAR BAĞAR..HEHE...
ABİ PARKIN SONUNA GELDİK..
YAVRUM HİÇ Bİ YERE KAÇAMAZSIN!
GİDİN NOOLUR RAHAT BIRAKIN BENİ!..
ARKADAŞ OLACAZ BAŞKA BİŞEY İSTEMİYOZ HEHEHE!..
EEE, NERDE KALDI BU HERİF?..
NE BİLEYİM ABİ!..
ÜHÜ.. BIRAKIN BENİ...
HEHEHE. BIRAKMAYIZ YAVRUUU!
YAVRUM NABER?!HEHE. NABER NAPIYON İYİ MİSİN? HEHE...
NAPICAZ OĞLUM?
BİLMEM...
ALLAH ALLAH.
YAVRUM!!!
ÜHÜ..NE VAR?..
HEHEHE...YAA... YAVRUMSUN İŞTE...
HEPSİ SENİN Mİ?..
NASIL YANİ.. ÜHÜ..
HEHE...YAVRUM...
NOLUYO YA...
KIZ HAKLI.. NOLUYO MINA KOYİM?..
ADIN NE BAKİM SENİN?..
DEMET...
AL DEMET, VER DEMET TENCERE G.TLÜ KEL DEMET... HEHEHE...
BRAVO KUTLUYORUM ERCAN...
ABİ LAF BİTTİ NAPİYİM?..
HATIRA HATIRA DEDİN BAŞIMIN ETİNİ YEDİN AL SANA HATIRA SENİN GİBİ KATIRA... HEHE...
LAN OĞLUM...
YATAYIMDA BİY TIYTIY... YİYOY YATAYIMI KITIY KITIY...
LAN TAMAM KESİN...
BU NE YAA HAHAHA...
BRAVO BEĞENDİNİZ Mİ YAPTIĞINIZI...
ŞUNU DİNLE DEMET... THE GARDEN'DAN GEÇERKEN, BİR SİGARETTE İÇERKEN, MY FADIR GÖRDÜ SUÇ ÜSTÜ AYEM DÜŞTÜ KIÇ ÜSTÜ...HEHEHA.
HAHAHA.
DEMET BANA BAK BANA!!
HAHAHA.
LAN OĞLUM... YAPMA...
EEEH, ADAM GELMİYO NASILSA..SIRA BENDE LAN!
DEMET DİNLE BAK BENİ DİNLE...ADAM O KADAR ZAYIFMIŞ Kİ PİJAMASI BİLE ÇOK ŞEYMİŞ...ÇOK İNCEYMİŞ...HEHE...
BENİMKİLER NİYE OLMUYO LAN, SKECEM HAA!..
AAA..KÜFÜR YOK AMA..
KÜFÜR YOK LAN! DEMET İSTEMİYO KÜFÜR. PARDON DEMET!..
YA SEN NE TATLI KIZSIN BE...

İLKER ALTUNGÖK
GİEL VATANDAŞ GİEL SİLAHHA GİEL!..
MÜHEBBET YİYECEKSİNİZ MÜHEBBET ...
NE MÜHEBBET KUŞU MU YİYCEZ, İYY YEMEM BEN MÜHEBBET KUŞU FALAN ÖÖE!
POLİS
ÇÜRÜYÜN MINAKOYIM HAPİSLERDE.
PİÇ ETMESENE LAN DÖNERİ.
BU SEFERLİK YAZMASANIZ...
BENİ YIKA!
AŞKOLSUN YANİ YA!..
YASAKLANAN KOLA REKLAMI
KOLA İÇMEYENİ BÖYLE ÇATIR ÇATIR SKİİM, EHH ÇATIR ÇATIR, EHH!..
YENİ FITRAT LİMERA, ŞEHRİN HINZIRI!
HAMDOLSUN!
YENİ FITRAT LİMERA
ÇOK SIRA VAR MI?..
Bİ BALONUM VAR SONRA SENİ ALIYORUM ...

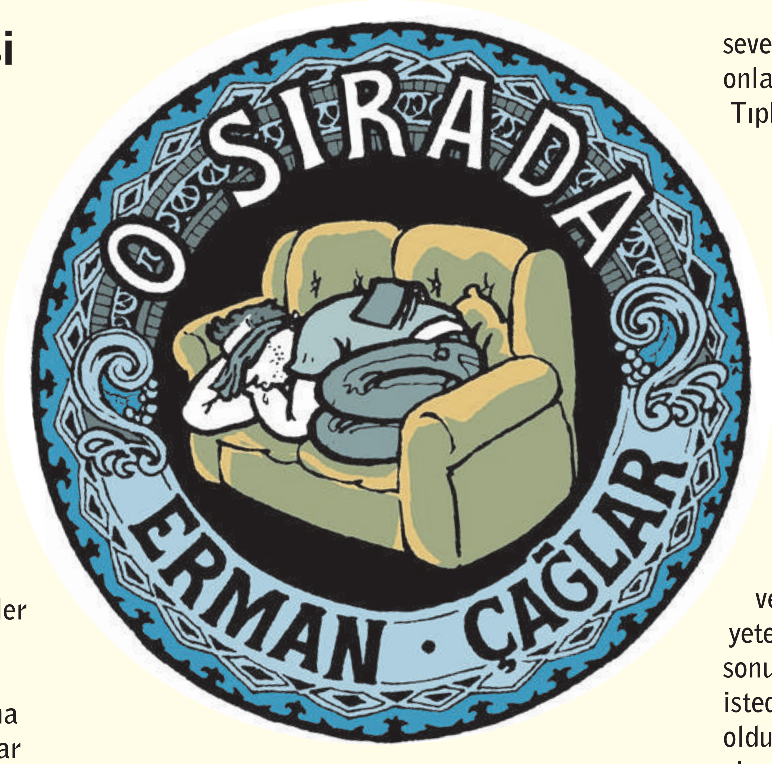
BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Kas gevşetici'ye kas gevşeltici diyenin, kas gevşetici içtiğinde, kasları daha fazla gevşiyormuş gibi geliyor bana. **–Emrah Gülmez-**
æ Dün de Kadıköy'de öyle yürüyorum, bir sokakta, bir yere doğru yetişmeye çalışıyorum, ara sokaktayım öyle, bir kadın pencereden birine seslendi, "ceketini aldın mı?" diye, öyle. Biraz daha yürümeye devam ettim. Ki zaten yürüyordum ben. Ve yürümeye devam etmem gerekiyordu zaten. Kadın yeniden seslendi, "ceketini aldın mı?" Bu öyle içten bir seslenmeydi ki bir an duraksar gibi oldum ama durmadım. Duraksamadım bile aslında. Duraksar gibi oldum. Kadın yeniden seslendi, "ceketini aldın mı?" Sanki boşluğa konuşur gibiydi. Cevap veren de yoktu kendisine. Aslında galiba kadın da yoktu. Sadece bir ses vardı çünkü. Ben kadını görmedim çünkü. Pencereden gelen o içli sesi duydum sadece. "Ceketini aldın mı?" Yürümeye devam ederken öyle, bir kez daha "ceketini aldın mı?" diye soracak olursa dönüp yapışacaktım dudaklarına, o noktaya geldim artık. Kendisini pencereden aşağı çekip, "aldım lan aldım, vicdansız kadın, aldım lan ceketimi aldım" diye haykıracaktım bir yandan da sarsılarak titrerken. Gerçekten bunu çok istedim. Bir kez daha sorması için dünyaları yakabilirdim. Durdum. Sırtım sese dönük durdum öyle. Konuşan ses sustu. Ceketin akıbeti sorulmaz oldu. Bekledim biraz daha. Son ana kadar ümit ettim. Sokağın ortasında öyle duran biriydim. Karanlıktı. Sokak lambasının cılız ışığı gölgemi uçsuz bucaksız ediyordu. Hafif bir rüzgar çıktı. Yerden yürüyen. Ceketim havalandı. Kuru yapraklar da uçuşuyordu. Bir kez bile dönmedim, bakmadım arkama. Sesi yaşamıştım, ve o bana yetmişti sanki. Uçuşan ceketimle yürümeye devam ettim. Yoluma doğru. Yolum uzaktı, yolum dikenliydi. Ve ben tekin değildim. Artık hiçbir şey tekin değildi. Hiçbirimiz güvende değildik.
æ Sevgililerdeki "beni değiştirmeye çalışma lütfen" muhabbetini ben hiç anlamıyorum. Arkadaşım ben seni değiştirmezsem kimi değiştireceğim. Sevgilimsin lan sen benim, elbet değiştireceğim. Sana en yakın benim, benden başka kim bu kadar önemseyebilir seni. Kimsenin umurunda olmayabilirsin, ama benim umurumdasın. Ben istiyorum ki sen iyi ol. Dişlerini fırçala istiyorum, çok mu şey istiyorum. Ben bunu senin için söylüyorum. Sonra kıç kaşımak nasıl pis bir alışkanlıktır yarabbim. Bütüün ne kadar pantolonun eteğin taytın varsa hepsinin kıçları delik deşik. Bu nasıl pis bir alışkanlıktır. Ben sana bunu söylemeyeyim mi. İnsanı da rezil ediyorsun. Değiş lan biraz ayı. Gerçekten iğrenç bir insansın. Fakat gel gör ki seks güzel. O konuda muhteşemsin bak. O uzun bacaklardan, o Pink Floyd posterindeki popolardan olan popondan kopamıyorum. Çünkü böyle bir popo da ayda yılda bir gelir. Gerçekten hiç bilemiyorum. Değiş lan biraz. Kitap oku biraz. İnsan içinde dangoz dongoz konuşuyorsun, vallahi üzülüyorum. Değiş oğlum değiş bak ha. Ağzını burnunu kıracağım bak senin, bak o olacak en sonunda ha. Çorapla uyumak ne demek, dışarıya çıktığın kıyafetle uyumak ne demek. Tövbe yarabbim ya.
æ Tuvalette de mahsur kalmayaydım iyiydi. Kaldım ama. Bir benzin istasyonunun tuvaletinde. Bursa'dan Eskişehir'e giderken. Dedim su alayım madem, tuvalete de gireyim. Öyle olsun madem dedim. Önce tuvalete girdim. Kapalı tuvalet. Çıkacağım, çıkamıyorum. Sürgülü kilit, geri sürülmüyor. Halbuki kapatırken ne de güzel sürülmüştü. Bir iki denedim, ı-ıh. Zorladım, norto. Açılmıyor bir türlü. Yardım çığlıkları atmaya başladım. Aslında o kadar büyük infial göstermeme gerek yoktu, fakat ne bileyim, korktum yani. Tuvalette kapalı kalmak ne demek ya. Olabilir mi böyle bir şey. Lütfen ama. Ya kimse gelmezse. Ya ben kalırsam orada. Bir de ben çok şanssızım. Kimsenin gelmeyeceği tutar. Olur yani öyle şeyler. Biri geldi sonra. Tuvalette mi kaldın arkadaşım dedi. Dedim vallahi kaldım. Haa, döndür kolu dedi. Kola bakıyorum, kolda öyle döndürülecek bir yer göremiyorum. Dedim bu kol sürgülü. İttir dedi. Dedim yani ben çok ittirdim, bir şey olmadı, bir sonuç alamadım, ama sizin için bir kez daha ittireyim madem dedim. İttirdim, ı-ıh. Baktım olacak gibi değil, kabini zorlamaya başladım. Kabini zorlamak derken, yandan gevşetmek. Yani kilidi değil de kabini sürmek. Prefabrik sonuçta, sürülür mü sürülür. Tüm kuvvetimle sürdüm kabini, dışarıdaki adam da kapıyı ittirince ucu ucuna kurtularak kilit, açılıverdi kapı. O anki mutluluğumu anlatamam. Fakat kabin ittirmek aklıma gelmeseydi itfaiye çağırmak zorunda kalacaktım. Büyük bir beladan kurtuldum. Suyumu aldım, atladım arabaya, ve arkama hiç bakmadan gaza bastım. Hiç ama.
æ Bu arada Özlem'im benden mütemadiyen para tırtıklıyor. Hep yaptığı şey de nereden anlıyorsun diye soracak olursanız ben onu anlatayım kısaca. Şimdi Hazar Bey üst kata çıkmasın diye, önce merdivenli odanın kapısının önüne, sonra da merdivenin önüne engel koyduk. Kapının önüne çocuk yatağı, merdivenin önüne içi dolu dev koli. Bazı sabahlar uyanıp yukarıya çıkmak istediğimde yatağın ve kolinin yerinden oynatıldığını görüyorum. Haah diyorum, yine bir tırtık olayı gerçekleşmiş. Böyle böyle fakirleşiyorum, resmen o oluyor.
æ Hoşça kal.

"o kadar saçma ki"
Her Çarşamba / **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
17 Kasım Cuma / **Çorlu Memduh Şevket Esendal Sahnesi** / Saat: 20.30 / bilgi: 0536 910 27 81
18 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00 **(istanbul komedi festivali)**
23 Kasım Perşembe / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 17: O Gün Binlerce İnsan Haşlanmış Sebze Yedik ve Lordu Dinledik

Lord Magnussen tahta çıktığı gün bütün halkı huzuruna toplamış ve şu etkileyici konuşmayı yapmıştı:

Merhaba. Babam lord, bildiğiniz gibi uzun süredir çekmekte olduğu gut hastalığı nedeniyle dün akşam saatlerinde aramızdan ayrıldı. Ölünün arkasından, hele ki naaşı henüz soğumamışken olumsuz şeyler konuşmak istemem. O da öyle bir insandı diyelim. Gut hastasının yiyeceği şeyler bellidir, yememesi gereken şeyler bellidir. Zaten en başta aşırı et tüketiminden dolayı ortaya çıkan bir hastalık. Av etleri, pastırma sucuk salam gibi işlenmiş etler, alkol, havyar midye ıstakoz gibi deniz ürünleri ve kızartma yiyecekler kendisine tamamen yasaklanmıştı biliyorsunuz. Hamur işleri, şerbetli tatlılar, tam yağlı beyaz peynir falan da hakeza. Ancak rahmetli lord babamız, eti peyniri bırakmak yerine bizleri bırakmayı tercih etti. Evet keyfine düşkün bir insandı, yemeyi içmeyi severdi. Hatta aranızdan "erkek gibi yaşadı, erkek gibi öldü" diyenler de olacaktır. Onu yakından tanıyan, son günlerine tanıklık etmiş bir oğlu olarak size üzülerek bildiriyorum: pek öyle olmadı. Düşündüğünüz gibi son ana kadar "Hayat yaşayanlar içindir! Bu sözümü unutmayın çocuklarım! Yaşamaktan vazgeçen zaten ölmüş ancak gömülmeyi unutmuştur! Madem ölüm şatomuza geldi, bize yakışan misafirimizi en güzel şekilde ağırlamak ve bu soylu misafirin gönlünü ziyafetler ve eğlencelerle hoşnut etmektir... Haydi şimdi et getirin, şarap getirin, en güzel peynirlerimizi getirin. Yiyeceğiz, içeceğiz, mutlu olacağız!" diye bağırarak etkileyici hareketler yapmadı. Son günlerinde hırsız gibi gece yarılarında mutfağa iniyor, elinden alacağız korkusuyla sarayın kedileri için alınan aç-bitir salamları üçer beşer ağzına tıkıyordu. Yatağının başucundaki komodinde, iç çamaşırlarının arasında bisküvileri, gofretleri topkekleri saklıyordu. Bunu biraz düşünün, hazmedin... Saygıdeğer lordunuz iç çamaşırı çekmecesinde topkek saklıyordu. Bunları sizi sevdiğim için anlatıyorum. Sizleri samimiyetle sevdiğim için sizleri kırmayı göze alarak anlatıyorum. Son dönemde ben biraz yıprandım.

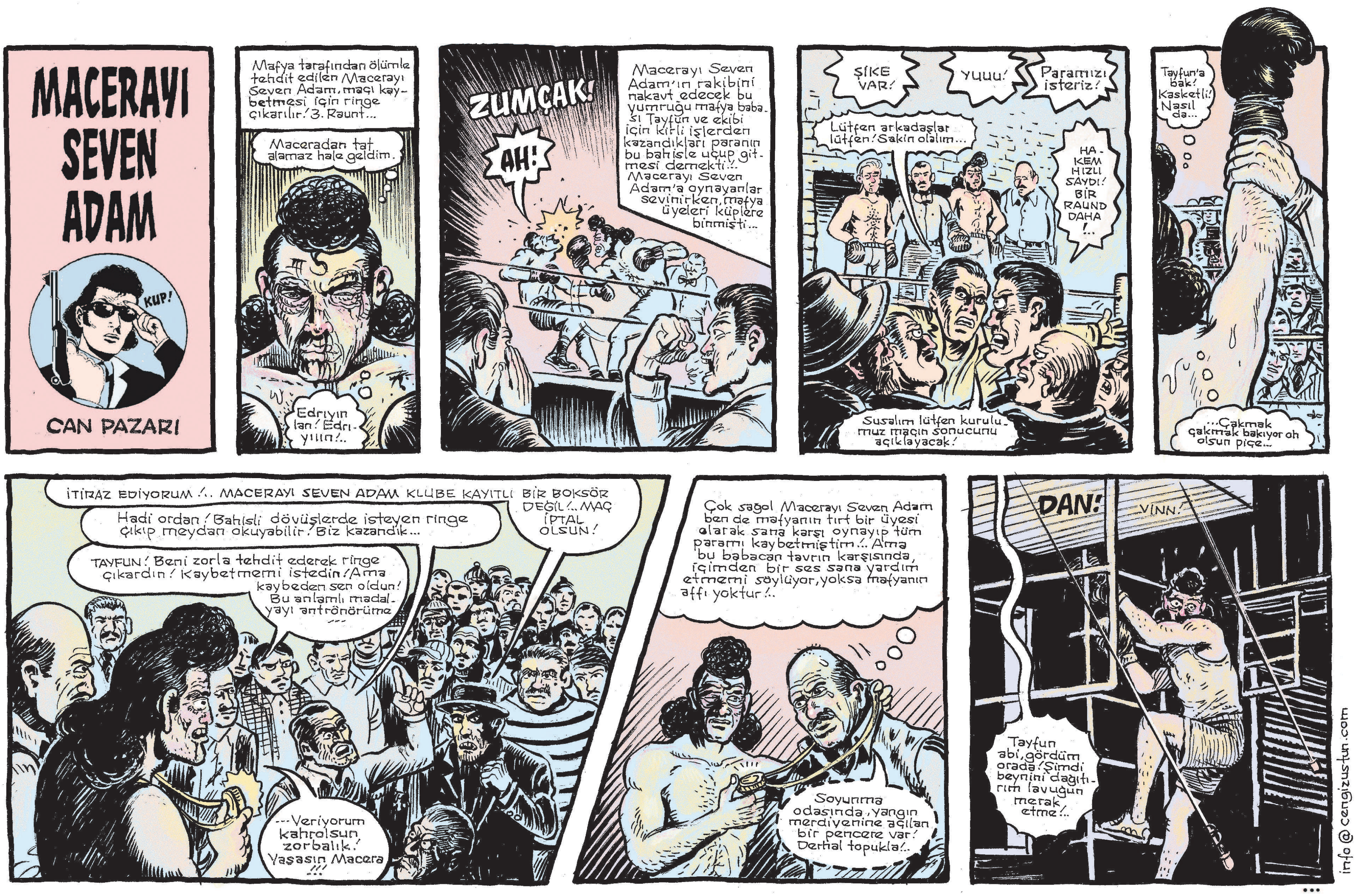
Neyse uzatmayacağım. Buraya da sizi topladık, hem ölünün ardından güzel anlamlı şeyler söyleyelim, hem de işte "lordlar fanidir, sevgimiz ölümsüzdür. Derebeyliğimiz payidar olsun, avımız bol, hasadımız bereketli olsun. Çok yaşa Magnussen Derebeyliği!" diye bağıralım, biraz morallerimiz yerine gelsin diye ama halimizi görüyorsunuz. Adetlerimizi biliyorsunuz, bizde ölünün ardından şölen sofraları kurulur, ziyafetler verilir. Buraya "mangal yakılır, halka köfte ekmek sucuk ekmek dağıtırlar, şarap mahzenlerinden güzel şarap dağıtırlar" beklentisiyle geldiğinizin farkındayım. Son bir yıldır lorddan köfte şarap kaçırmaya çalışıyoruz şatonun içinde. Leydi annem perişan oldu bir senedir, "oğlum lord baban beni dinlemiyor, sen biraz sert konuş, en azından şarap içmesin" diye bana yalvarıyor. Kaç kere konuştum, her seferinde edilmedik küfür bırakmadı. Sen şerefsizsin, sen böylesin, sen böylesin, senden hiçbir şey olmaz, ben lordum bana karışamazsın, daha bir sürü şimdi burada söylemeyeyim sinkaflı laflar. İnsan kendi çocuğuna bunları der mi ya? Ne için? Köfte yeme, şarap içme dedik diye. Üzerime de yürüdü, vurmaya da kalktı. Bunları siz bilmiyorsunuz. O yüzden bu akşam köfte yok, şarap yok, sucuk yok. Görünce sinirim bozuluyor. Onun yerine bir senedir lord babama yedirmeye uğraştığımız diyet menüsünü hazırlattım size. Yersiniz yemezsiniz, sizin bileceğiniz iş. Yemiyorsanız kuşlara ya da saray bahçesindeki tavşanlara verebilirsiniz, yağsız haşlama sebze var menüde, hayvana zararı dokunacak bir şey yok. Bu vesileyle şunu da bildireyim: Hayvanlar yer diye saray tavşanlarının bulunduğu bölmeye makarna yemeği döken şahıs ya da şahıslar yakalandığında en ağır şekilde cezalandırılacak. Tavşanın makarnayı sindirmesi imkansız. Kuşa da makarna veriyorsunuz, köpeğe de makarna veriyorsunuz. Cümle tabiatın önüne tencere tencere makarna döküyorsunuz. Kafanızda en ufak bir soru işareti yok makarnayla ilgili, bütün tabiata can olur zannediyorsunuz. Oysa severek yeseler de tavşanlara makarna vererek onlara iyilik değil, aksine kötülük ediyorsunuz. Tıpkı rahmetli lord babamın kendine ettiği gibi.

Sevgili Magnussen'liler! Rahmetli lordumuz sadece benim değil, hepimizin babasıydı. Lord babamız dev bir köfteye binerek geri dönmemecesine gitti, kaçarcasına aramızdan ayrıldı. Son zamanlarında yurtdışına taşınmak isteyen vatandaşlarımızla özel olarak ilgileniyordu, hepsini tek tek yanına çağırıyor, "belgeleri nasıl hallettiniz, vatandaşlık için ne istiyorlar, yunanistanda iki yüz elli bin yüroluk ev alınca yunan çat diye vatandaşlığı veriyormuş, kanadada seni puanlıyormuş, puanın yeterse oturma izni mi veriyormuş?" şeklinde sonu gelmez sorular soruyordu. Gerçekten istediği neydi? Bu yaştan sonra kendi lordu olduğu ülkeden "burada yaşanmaz aga, bunlar yine iyi zamanlar, bak görürsün on yıl sonra bugünleri de arayacağız" diye kaçıp yurtdışına mı taşınmayı kuruyordu kafasında? Yoksa "doksanlılar şimdi yirmiyedi yaşında" gibi pis hesaplara kapıldı da, yıllar önce kapanan gönül defterlerini tekrar açmaya, akşamları gençlerin gittiği barlara gidip "ben lorddum ama bir gün uyandığımda hayattan istediğimin bu olmadığına karar verdim, her şeyi geride bıraktım ve sadece bir sırt çantasıyla yola çıktım ve buradayım" muhabbetinin ekmeğini yemeye mi niyetlendi? Bilmiyorum. Bildiğim, lord babamızdan öğrendiğim tek şey; insanın gönlüne gitmek isteği düştüğü zaman bunun dönüşü yok. İşlerini uydurabilen şengen vizesini alnına yapıştırıp küçük danslar ede ede gidiyor, işleri uyduramayan rahmetli lord babamız gibi köfteye salama binip başka diyarlara göçüyor.

O yüzden lord babamızın trajedisinden dersler alalım. Gitmek isteyen açık açık ben gitmek istiyorum desin, kimse de gitmek isteyene kal demesin. Biz de bu iş için gerekli adımları atacağız. Pasaport ücretlerini on lira gibi sembolik bir ücret yaptık. Gerekli belgeleri azalttık, bunun yanında yurtdışına çıkmaya karar veren bütün vatandaşlarımıza benim şahsım adına yazılmış referans mektubu yazıyoruz. Vize başvurusunda yardımcı olacaktır diye umuyorum. Hepiniz hakkında söyleyecek birkaç güzel sözüm var. Son olarak da derebeyliğimizi aşırı çağdaş, refah düzeyi yüksek ve zengin bir ülke yapmaya uğraşıyoruz. İsveç, norveç gibi ülkelerden insanlar getirttik. Onlar şimdi bakıyorlar, nasıl yapabiliriz diye. Pasaportumuzun değeri arttığında oturma izni falan daha kolay alınabilir hale gelecek yabancı ülkelerden. Unutmayalım ki gitmek isteyen kalsa da durmuyor, bir şekilde gidiyor. Benim söyleyeceklerim bu kadar, şimdi meyve servisi için servis bölgesinde sıraya girebilirsiniz. Hepinizi sevgiyle selamlıyorum. Hoşçakalın!

Furkanözçoban
Forbes dergilerinin içine oyuncak koyarak kapitalizmi devireceğine inanıyo musun gerçekten.
İş dünyası bunlarla oynarken batacak, sermaye yok olacak inan bana...
Hayrola Marilyn Manson niye yakalık taktın?
Doktor verdi. Bir süre kendimi yalamamam gerek.
SENİNLE SEVİŞMEM İÇİN BANA MOBBING YAPIYOSUN.
MOBBING NE YA? EHEHEHE.
GİTMİŞ Bİ DE TAVŞAN ALMIŞ YA
ÜLKER KAYMAKLI
Son bir isteğin var mı 4. Lovis?
Bitirdiniz lan beni!.. Şerefimle ölecektim ne güzel!.. BU NE BİÇİM GİYOTİN LAN?!
Biz Bora'nın arabasıyla kara yolundan gidicez fırtına dinince burda buluşuruz. Hadi kaçtık biz...
NUH
Vay ibneler.
RAPUNZEL
APARTMANA TAŞINDIK KAPIDAN GELSENE...
BÖYLE DAHA ZEVKLİ YA...

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CAN PAZARI
Mafya tarafından ölümle tehdit edilen Macerayı Seven Adam, maçı kaybetmesi için ringe çıkarılır! 3. Raunt...
Maceradan tat alamaz hale geldim.
Edriyın lan! Edriyınn!..
ZUMÇAK!
AH!
Macerayı Seven Adam'ın rakibini nakavt edecek bu yumruğu mafya babası Tayfun ve ekibi için kirli işlerden kazandıkları paranın bu bahisle uçup gitmesi demekti!.. Macerayı Seven Adam'a oynayanlar sevinirken, mafya üyeleri küplere binmişti...
ŞİKE VAR!
YUUU!
Paramızı isteriz!
Lütfen arkadaşlar lütfen! Sakin olalım...
HAKEM HIZLI SAYDI! BİR RAUND DAHA!..
Susalım lütfen kurulumuz maçın sonucunu açıklayacak!
Tayfun'a bak! Kasketli! Nasıl da...
...Çakmak çakmak bakıyor oh olsun piçe...
İTİRAZ EDİYORUM!.. MACERAYI SEVEN ADAM KLUBE KAYITLI BİR BOKSÖR DEĞİL!.. MAÇ İPTAL OLSUN!
Hadi ordan! Bahisli dövüşlerde isteyen ringe çıkıp meydan okuyabilir! Biz kazandık...
TAYFUN! Beni zorla tehdit ederek ringe çıkardın! Kaybetmemi istedin! Ama kaybeden sen oldun! Bu anlamlı madalyayı antrönörüme...
...Veriyorum kahrolsun zorbalık! Yaşasın Macera!!!
Çok sağol Macerayı Seven Adam ben de mafyanın tırt bir üyesi olarak sana karşı oynayıp tüm paramı kaybetmiştim!.. Ama bu babacan tavrın karşısında, içimden bir ses sana yardım etmemi söylüyor, yoksa mafyanın affı yoktur!..
Soyunma odasında, yangın merdivenine açılan bir pencere var! Derhal topukla!..
DAN!
VINN!
Tayfun abi, gördüm orada! Şimdi beynini dağıtırım lavuğun merak etme!..
info@cengizustun.com

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

GAME OF THRONES DÜNYASI... KIŞTEPESİ NEDİR?
Özünde bir hipster barı olarak açıldı. Yoğuşmalı sakallıların doluştuğu bir gün soğuktan çığlar dondu ve orası kaleye dönüştü. Kale dediğime bakma, Yabaniler'in gözünde AVM...

***

GECE NÖBETİ, SADECE GECE Mİ TUTULUR?
Hayır. Pustan dolayı günü gecesi, azmanı cücesi, goygoyu gıybeti, fuhuşu serveti bir birine karışmış ortam zaten. Gündüz vakti de rahat değilsin ki üstüste iki an, bir de geceyi düşün, işte o nöbet bu nöbet...

***

YABANİLER, KİME GÖRE VE NİÇİN YABANİ?
Kahvaltıda sincap yiyorlar, var mı dahası? Yirmi yaş diş oyuklarında bir çift suna beslenir! Çok afedersin, ele geçirseler, çevirmen Eşşek Herif'i çöp şiş yapacak tıynette canım bunlar...

***

JORAH MORMONT NEYİN PEŞİNDE?
Khaleesi'nin aşkıyla yanaroğlu. Kolektif görselimizde, bilhassa esas oğlanın olmadığı sahnelerde mahallenin güzel kızına abayı yakan Yalçın Gülhan veya Salih Kırmızı hayaline denk gelir. Gayretkeş aşkıyla ejderhaları bile çileden çıkarmış, ejderhalardan biri gökyüzüne ateşle ''Bu aşk kitabının yazarı nerde!?'' yazmıştır...

***

EJDERHALARIN ANNESİ VAR, PEKİ TEYZESİ?
Sözkonusu Ömercik değil, Sezercik değil, ejderhadan dem vuruluyor. Ejderha dediğin, dinozorun bile nostaljisi. Ejderhadan kasıt, kıvıl kıvıl enerji... Sülale olmaz yani, özel üretim, az sayıda. Komple çelik. Sinirleri diyorum. Ağızdan alaz veriyor haylazlar. Anne burda sembolik. Manavın durduk yere, müşteri kadına 'Anne' demesi gibi...

***

EJDERLE EJDERHA ARASINDAKİ FARK NE?
Ünlem oluyor. ''Sen ha! Vay ejder ha!'' gibi. ''Ben ha, neymişim böyle lan'' da gibi. Düşün, o bile ondan öyle bahsetmiş.

***

LANNISTER'LAR NİÇİN BORÇLARINI DAİMA GERİ ÖDERLER?
Yedi Tanrı'dan korkmuyorsan, Harpiya'nın Oğulları'ndan utan be arkadaş. Bir sülalede, ilaç için hiç mi iyi bi huy bulunmasın? Apaşlık - serserilik - sızmalı uyanmalı sevişmecilik bunlarda, çıyandan beter kral bunlarda, harabat ehlini hakir görmeler mi istersin, misafirin şarabına uğundurup bırakan zehir koymalar mı istersin, dilimize ŞEREFSİZOĞULLARI diye çevirsen olur bunlar! En son Sör Gregor adlı zalımı icat etti sütsüz aile!

***

SÖR GREGOR, NE OLDUĞUNUN FARKINDA MI?
Anı yaşıyor muhitsiz!

***

GECE NÖBETİNE SADAKAT VE HAYATINI ADAMA, HANGİ OLAYDAN YADİGAR?
Orada ancak gece yaşanırsa sabah oluyor da ondan gece, çok daha mühim. Üstüste iki gece toplu halde uyuyakalıp bi dinlenseler, belki de bu kadar hır gür olmayacak. Sadakata bu kadar sadıksan evlen, çoluk çocuğa karış be adam! Bak Sam'e! Aşkının peşinde, sıyrıldı kayıkçı kavgasından!

***

PEKİ HAKİKİ GECE NÖBETİNE ADANMIŞLAR KİMLER?
Eczacılar. Gerektiğinde nöbetçi olmak için te en baştan and içiyolar. Ama tok karna içiyolar.

***

AKGEZENLER NEDİR?
O dönemin trolleri bunlar. Bilmeden etmeden yoketmek için saldırırlar. Hiç olmaz, adamın canını sıkarlar.

***

SAM, AKGEZEN'İ NASIL ÖLDÜRDÜ?
Sabredip bekledi, hususi uğraştı, eceline denk getirdi...

***

TÜM BU HADİSELER TAMAMEN KAFADAN MI UYDURULMUŞTUR?
Asla! Kesinlikle! Katiyen, şüphesiz!! Evet ne, hayır. Örneğin, taze cesedi tazılara verme Kapiçini Yerlileri'nden alınmış. ''Winter is coming!'' (''Kış Geliyor'') mesela, çok bilinen bir Eskimo şarkısından aynen alınmış. Ayrıca bu dizinin kendi bizzat kült, esin konusu. Kuzey Kore'ye yakın kaynaklara göre, Kim İl Jong en son aynadaki suretine ''ESKİ VE YENİ SAÇ MODELLERİME YEMİN EDERİM. SOFRAMDA ET VE SUYUN OLACAK! ONURUN ZEDELENDİĞİNDE KORUYUCUN OLACAĞIM'' demiş. Daha n'aapsın bu dizi?!

***

KARA KALE NEDİR?
Orhan Pamuk kaosudur. Kara Kitap'la Beyaz Kale korsanda karışmış gibi. Bundan bir adım ötesi ''Kırmızı Saçlı Masumiyet ve Oğulları'' yani. Kara Kale gerçekse, Beyaz Kitap nerede?

***

NİÇİN DİZİDEKİ TÜM PİÇLERİN SOYADI SNOW?
Ne diyeydik, düpedüz Piç mi diyeydik soyadlarına, hadsiz!

***

"İNANÇ" TAM NEDİR Kİ NE?
Allah'ın sopası yoktur. Ama Tanrılar 7 adet olunca birinden birinde bir zula olur, bir yerden bi lata çıkıverir. Ne demişler, ''Cercei bil Cercei, Cercei bilmezsen, patlatırlar enseni!''

***

KIZIL KADININ NUMARASI NE?
Ölüyü diriltir...

***

SÖR ALLISER, SON SÖZ OLARAK "SAVAŞTIM, KAYBETTİM. ŞİMDİ İSTİRAHAT EDECEĞİM" DEMEKLE TAM NE KASTETMİŞTİR?
Sör olduğu için ölürken anlamlı söz söylemek, boynunun borcudur. Yoksa idam edilenlerden iki önceki, sör olmayan önemsiz adam ''Karıma Yabanilerle savaşırken öldüğümü yazın'' diye John Snow'dan ricada bulunduydu ya. Esasen, son sıradaki gıcık çouik de dahil, için için düşündükleri ''Kızıl Kadın'ın tatlı bi zamanına denk gelsek, bizi de diriltir mi ki'' tınısıdır...

***

"KIŞ GELİYOR" DEYİP DURMAK İLKELLİK MİDİR?
Daha ilkeli var. ''İlkeli'' ancak bu şekilde cümle içinde geçebiliyor, bu arada. ''Bu kış zombiler geliyor, yabaniler azıyor'' deseler daha fena.

***

REEK NE HALE GELDİ YA!
Soru değil bu, soru yok! Ha, Reek'in aktöründe sorun çıkarsa, fiziksel benzerlik nedeniyle devreye Beyazıt Öztürk sokulacak!

***

YENİ SEZONDA ASTAPOR'UN İYİ SAHİPLERİ İLE YUNKAİ'NİN BİLGE SAHİPLERİ KAPIŞIRSA NELER OLUR?
Astapor'un oyun kurucusu yok. Her sahip de iyi değil. Benim iyi dediğime sen Tipitip dersin, o Cincik Abi der, öyle subjektif. Demirdoğumlular'dan iki transfer şart. Yunkai daha formda, yılların bilgeliği var. Ortalık sütliman. Ve hatta sübliminal. Bilinçleraltında Yirmibin Timsah diyoruz buna. Yunkailer, kuzeye doğru yerin altından yürüyecek. Tabii Gurt'un da hissetmesi gerekir!

***

KAFANA GÖRE Mİ AÇIKLAMA YAPIYOSUN, Bİ SANİYE SEN?!
Tuz Tahtı'na yemin ederim ki mesnetsiz konuşuyorum...

***

"KÜÇÜK DE OLSA BİR EJDERHA İSTEDİM AMCAMDAN!" CÜMLESİNDE ÖZNE NE HALDEDİR?
Ferahfezadır. Leyla'dır. Leyla bir özne candır!

***

HODOR NE İSTİYOR?
Farkındalığı çoğaltarak, duyarlı bir tüketici kitlesi yaratmaya ve görünmeyeni görünür kılmaya çalışıyor. Şaka lan şaka, koca Hodor, insan kaynaklarında mı çalışıyor? Çelebi biri Hodor, güngörmüş adam.

***

BRİEN NASIL KADIN ÖYLE YANİ?
Altın gibi kalbi var. Ama eli ağır. Çeyizi de yoktur...

***

SANSA?
Arya vallaha da daha karizmatik...

***

"DÜNYANIN TARİHİ, ŞIK ODALARDA YAPILAN HARİKA SOHBETLERİN TARİHİDİR" LAFI KİME AİTTİR?
İlk duyuşta Güneri Civaoğlu gibi gelse de, Tyrion'ın lafı, ilk o dedi...

***

EN GICIK OLDUĞUN FİGÜRAN PEKİ?
Khaleesi'yi görür görmez haset tufanına kapılan ve ''Mavi gözlüler cadıdır, hemen öldürün'' diyen kadın ve onaylayan yancı kadın...

***

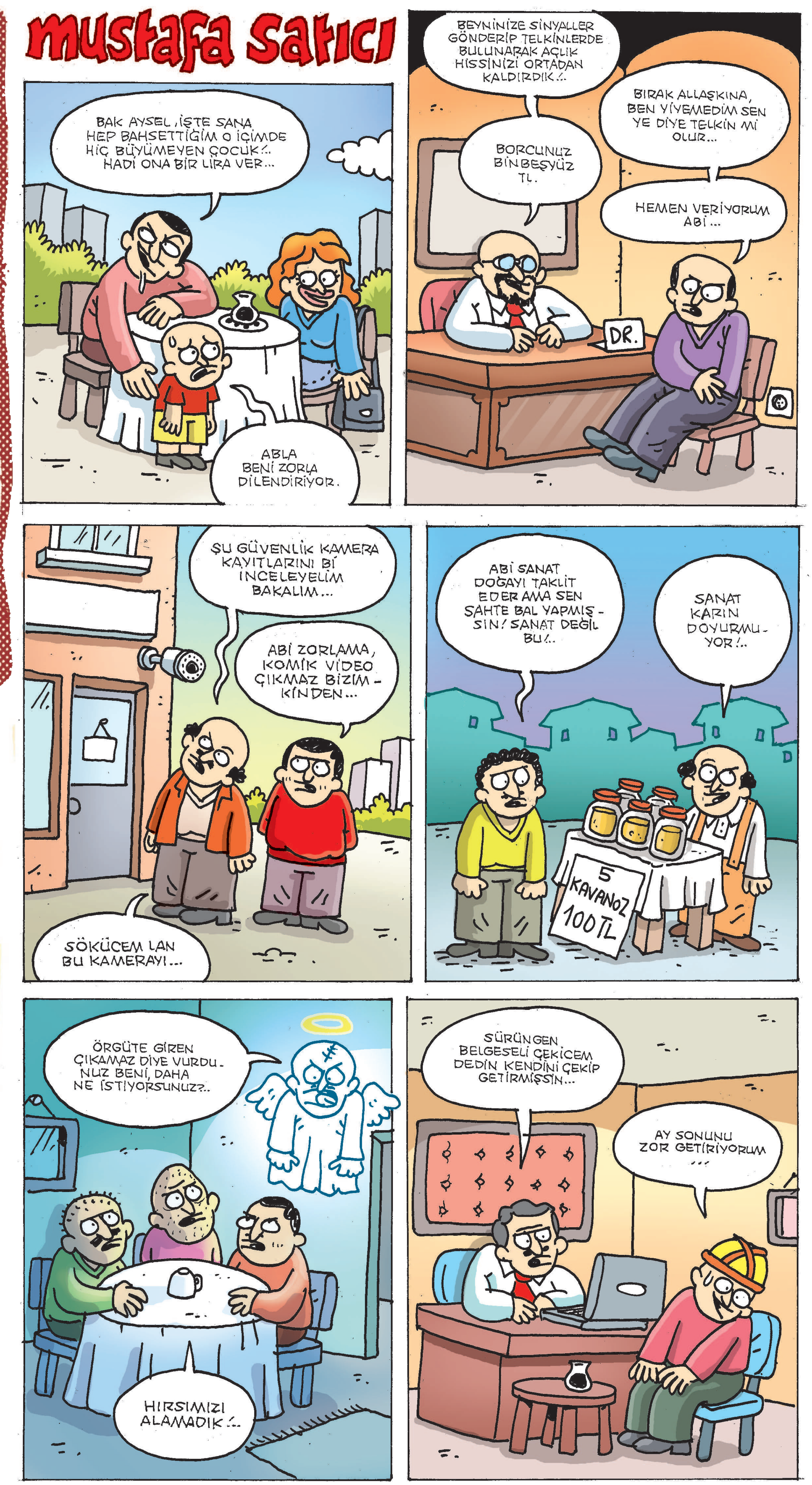
YÜZSÜZ ADAM BUNDAN SONRA N'APACAK?
Aylık dergi çıkaracak. Mizah, kimya, simya, edebiyat, oşinografi ve dans. Adı da NO ONE olacak. Neyse daha fazla SPOILER vermeyim, kızıyorlar!

***

TAHT KİMİN HAKKI?
Dişilerde Khaleesi'nin, erkeklerde John Snow'un. İkisi barabar olursa gönüllerin koalisyonu olur.Aranjeyi de Cüce Tyrion... Bak Goffrey'e gene celallendim, yakınında Tyrion var lan, faydalansana!..

Not: 17 Kasım 2017 cuma gecesi, 3.Ankara Uluslararası Komedi Festivali kapsamında, ''Nefes'' adlı mekanda yapılacak ''Açık Mikrofon'' gecesini sunacağım. Haftasonu da Yenimahalle Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde iki günlük mizah atölyesi var. Görüşmek üzere Ankaralılar...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

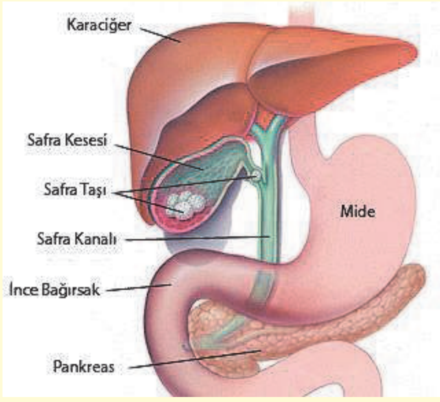

BU KOLONYA HEPİMİZİN

Bizim evde televizyonun altındaki dolapta her zaman iki üç şişe kolonya olurdu. Hastalık zamanlarında komşuların getirdiği kolonyalardan oluşan bu kreasyon, annem tarafından başkalarının hastalığında kullanılmak üzere stoklanırdı. Ev hanımları tarihinde, bu kurnaz düşünce yüzünden (biri hasta olsa da götürsek) binlerce Tariş kolonyası hiç açılmadan ev ev dolaşmıştır. Firmanın bu kısır döngüden haberi olduğunu sanmıyorum. Aynı "anne tipi kurnazlık" yüzünden insan bedeni görmeden yıllarını geçiren nevresim takımları olduğu da biliyoruz. Babamın mide kanaması geçirdiği günlerde bize gelen gül desenli bir nevresim takımı, bizden çıktıktan yaklaşık bir yıl sonra yine babamın yaşadığı bir kalp spazmı sonrası (uzaklara bırakılan bir kedi gibi) tekrar eve döndüğünde, annem, "A-aaa! E bunu ben vermiştim, çok ayıp!" demişti. Aslında bu bir milat olabilirdi. "Güllü Nevresim Skandalı"yla bilinçlenip olay protesto edilerek bu döngü kırılabilirdi. Fakat annem sanki şaşıran kendisi değilmiş gibi, güllü nevresim takımını Sema Teyze'nin o yıllar çocuklara söylenmesi ayıp kabul edilen ameliyatı (Sema'nın gizemi) için kullandı. Birilerinin hastalığı durumunda ülkemiz anneleri ortak bir bilinçle aynı davranış kalıplarını tekrar ediyordu: *Telefonla haberi al / haberi verene "A-aaa!" de / aldığın haberi en az üç kişiye yay, onlar da "A-aaa!" desin / bütün A-aaa'lar ziyaret günü ve saati için anlaşsın / ziyaret sırasında çok üzül / kolonyaları ve nevresimleri teslim et / eve dön /akşam evde kocana hasta arkadaşını anlatarak, "çok çökmüş zavallı!" de / kocan "kim çökmüş?" desin / kocanı ilgisizlikle suçla ve yat...*

Annem, yıllar içinde, kötü haberleri vermek için kendine has bir ses tonu geliştirdi. Kelimeler daha haberi tamamlamadan, annemin ses tonundan memleketteki boşanma, kavga, bahtsız evlilik, kanser, felç, ameliyat gibi gelişmelerle karşı karşıya olduğumu anlayabiliyorum. (Memleket: Olayların hiç durulmadığı, siz ne kadar uzakta yaşarsanız yaşayın kötü haberlerini üreterek, anneler vasıtasıyla size kendini düzenli bir biçimde hatırlatan hastalıklı toprak parçası.) Önce birini zorla hatırlatıp hayal meyal bir görüntü oluşturmak, sonra da bu bulanık şahsiyetin hastalığından uzun uzun bahsetmek üzerine kurulu bir sistem bu. Annem telefonda, "Hani İncesaray apartmanında bir karşı kapı komşumuz vardı, hatırlıyo musun sen onu?" dediğinde, eski komşumuzun iç organlarından birine doktorların açıp baktığını anlamam zor olmadı. "Yok, hatırlamıyorum," dedim. Hatırlamıyor olmamı pek ciddiye almadı ve direk kadının içine daldı: "Kadıncağızın safra kesesini almışlar." (Kadıncağız: Ameliyat sonrası hacmen azalan kadınlara verilen isim.) "Öyle mi?" dedim. "İstanbul'da olmuş ameliyatı," deyince bunun memleketten yayılmasına rağmen, telefonu kapatır kapatmaz unutulmaya müsait bir haber olmadığını hissettim. Yanılmamışım. "Git bizim namımıza da bir ziyaret et," diye devam etti annem. (Namımız çok önemlidir bizim: "Budacılar, safra kesenizin alınması hususunda çok üzgünler. Ve onları temsilen ben küçük oğul buradayım. Namımız *yürüdüğü için biz iyiyiz. Ya siz?"*) Gitmemin gereksiz olduğunu, safra kesesinin tıpkı bademcikler ve 20 yaş dişleri gibi patır patır alındığını, bu organların zaten alınmak için var olduğunu bir türlü anlatamadım. Tartışmamız uzayınca en büyük silahını çıkararak, "vicdan!" diye ateşledi: "Onlar zamanında sana çok baktı ama!" Resmen orantısız güç uyguluyordu. Daha fazla direnmenin anlamı yoktu. Durduramayacaktım. Namımız yürüyecekti.

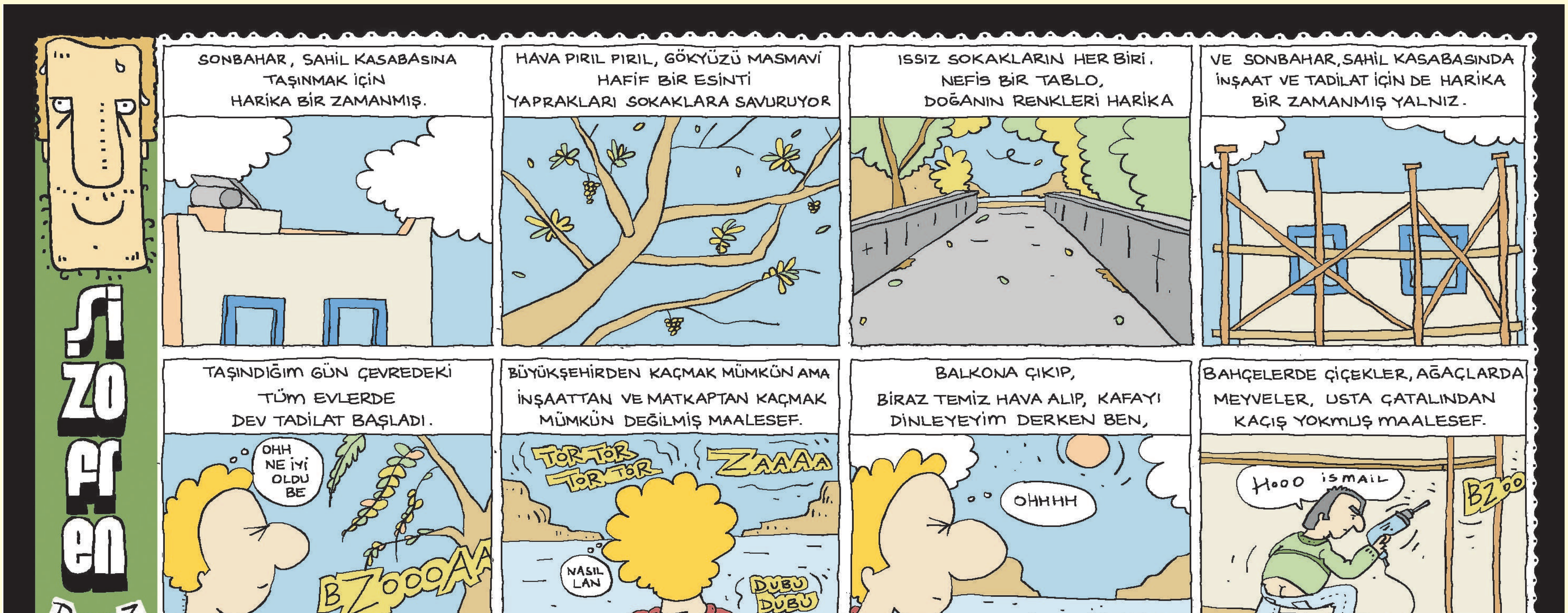

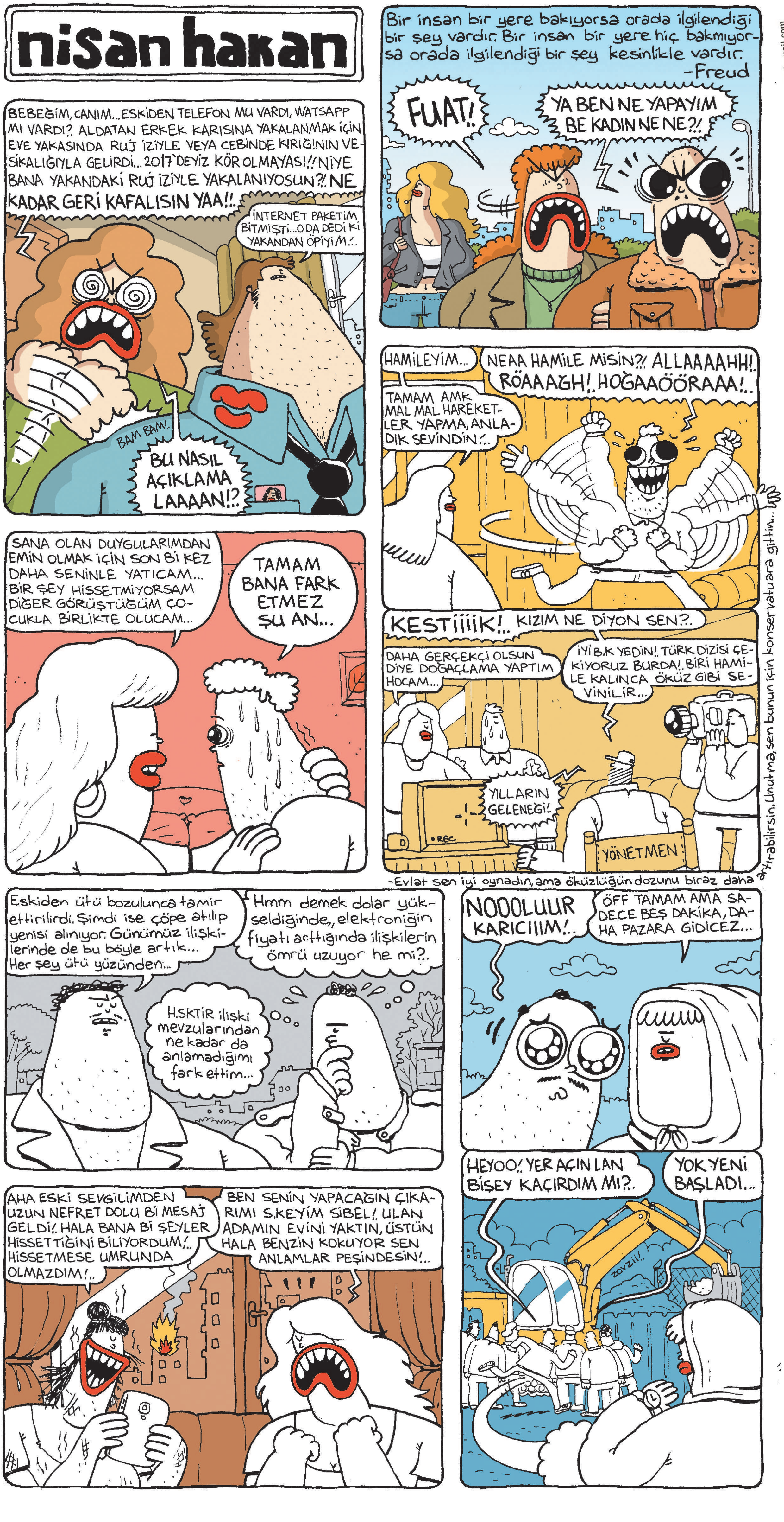
Çantamda hediye paketi yapılmış bir şişe kolonya var. Niyetim çiçek almaktı, ama annem telefonda safra kesesinden açılan boşluğa törenle kolonya yerleştirmem konusunda ısrar etti. Aslında kolonya tercihiyle, çiçeği baş aşağı taşıyarak romantik görüntüyü yok etmeye çalışan erkeksi kaygıdan kurtulduğuma da memnunum. Takside nevresim takımı ve kolonyanın sihrini düşündüm. Taksinin camına vuran yağmurdan olacak, nevresim takımı ve kolonyanın hastalıklarda neden tercih edildiğiyle ilgili tespitim mısralar halinde düştü aklıma: *Hastasın sen, bak bu nevresim takımı, açar yatarsın / Hastasın sen, bak bu kolonya, sürer ferahlarsın /Safra kesenin yokluğunda umarım çok zorlanmazsın...*

Hastane odasının kapısından içeri baktım, "Duyunca hemmen apar topar geldik," diyordu bir kadın. Sonra küçükken benle ilgilendiği iddia edilen Safra Kesesiz'e baktım. Tanıyamadım. "Nasıl üzüldük, nasıl üzüldük..." deyip kafasını salladı bir başka kadın. Bir diğeri, "Maşallah iyi gördüm ama seni," dedi. Onları da tanımıyordum ama bu lafları, hareketlerini, yüzlerine takındıkları ifadeyi çocukluğumdan beri çok iyi tanıyordum. İçerde sahte duyarlılık terörü esiyordu. Sadece ziyaret süresi boyunca üzülen bu kadınların gitmesini beklemeye karar verdiğim an beni gördüler. Derhal üzülerek içeri girdim. Ziyaretçi kadınların üzüntüsü tepeden tırnağa beni süzerken bir anda kayboldu. Özellikle bir tanesi, ayakucumla kafamın tepesi arasında 4-5 kere gidip geldi. Bakmaların ardı arkası kesilmiyordu, sanırım Safra Kesesiz de beni tanımamıştı. Köklerimi açıklamak zorunda kaldım. Safra Kesesiz kim olduğumu öğrenince, beni büyük bir hararetle karşıladı, ne kadar değişmiş olduğumu üst üste tekrar ederek elini öptürdü. Sonra, "Benim elimde büyüdü bu," diyerek ziyaretçi kadınları beni yeniden süzmeye davet etti. Bugünkü yazma becerimle, 4 adet orta yaşlı kadın tarafından yakın mesafeden süzülmenin zorluğunu sizlere anlatmam mümkün değil. Tam o sırada hemşirenin içeri girmesi büyük bir şanstır. Kadınlar, süzme alanlarına giren bu yeni canlıyla ilgilenmeye başlayınca beni bıraktılar. Kısa bir süre sonra da yıllanmış kolonyalarını bırakıp gittiler. Konuşacak hiçbir şey bulamadım. Safra Kesesiz, bütün boşlukları onun elinde büyüdüğümü iddia ederek doldurdu. "Ben sizi hatırlayamadım," diyemedim. Yaklaşık beş dakika sonra odaya giren bir adam (kocasıymış), kim olduğumu öğrenir öğrenmez, "Hay maşallah ne kadar büyümüşsün, sen bizim elimizde büyüdün sayılır," deyince, "Ulan annem nerdeydi benim?" diye düşünmek zorunda kaldım: *O yıllar çok hastalık vardı yavrum, annen tüm sene ev ev dolaşıp kolonya dağıtmak zorunda kaldı. O yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocuktun sen, taa o zamandan belliydi safra kesem alındığında beni ziyarete geleceğin.*

Odaya yeni gelen insan Safra Kesesiz'in kardeşi. Onu da hatırlamıyorum. Ama tanıtımım yapılır yapılmaz, ne dediğini tahmin edersiniz: "Aaa bu o Fırat mı? Vallahi tanıyamadım, sen bizim elimizde büyüdün sayılır." Durum iyice garipleşmeye başlamıştı. Hiçbirini hatırlamıyordum. Kimdi bunlar? Kaç kişinin elinde büyümüştüm? Gerçek ailem bunlar mıydı? Ben namı yürüyen bir Budacı değil miydim? Annem ellerinde büyümem için bu kadar insanı neden seferber etmişti? *Annen sen küçükken deri pantolonunu giyip bir Chopper'ın arkasına atladı ve gitti. Tam bir yıl geri dönmedi yavrum, o yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocuktun sen, taa o zamandan belliydi bana kolonya getireceğin.* Bir tür kimlik bunalımıyla çıktım odadan.

Hastanenin dış kapısından çıktığımda kolonyayı bırakmayı unuttuğumu fark ettim. Yeni ailemin yanına dönmeyi canım istemedi. Ellerinde büyüdüğüm bir dördüncü kişiyle tanışmak istemiyordum. Kolonyayı açıp yüzüme sürdüm. Kimlik bunalımı yaşıyordum. Biraz ferahlamaya ihtiyacım vardı.

akıl fikir ofisi
baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Bizimkiler

Fırsat buldukça izlediğim hâlde benim için en büyük muammalardan biri Bizimkiler dizisidir. İlk bölümler TRT tekel olduğu yıllarda ya da bizim gidip de Magic Box Star 1 izlemek için dünya kadar para verip çanak anten ve kutu almadığımız için evde bir tek TRT olduğu yıllarda yayınlandığı için ilk bölümleri daha net hatırlıyorum. Zaten ya onu seyredeceksin ya da TRT 2'de Necdet Evliyagil şiir okuyor olacak. Şiirle ilgili bir sorunum yok da Necdet Evliyagil amcamız bana kalırsa televizyonda ancak askeri darbe bildirisi okumaya müsait bir ses tonuna sahip. Gerçi onda da söyleyemediği, yuttuğu harfler falan var, millet darbe bildirisi dinlerken dayanamaz güler. Bak fena da olmazmış. Bence darbe bildirisini Beyazıt Öztürk'e okutsalar millet uyanana kadar atı alan Üsküdar'ı geçermiş. Aman dur, eşoğlueşeklerin aklına karpuz kabuğu düşürmeyelim.

Her neyse, Türkiyedeki bir kuşağın ruhunda onulmaz yaralar açan, yani en azından benimkinde açan Bizimkiler dizisinin ilk sezonunda Almanya'dan kesin dönüş yapan bir aile, ki "Bizimkiler" bunlar oluyor herhâlde, camdan bakan sarhoş bir şair falan var. Düşünecek olursanız gayet düz bir dizi. Herkesin kendi apartmanına benzettiği bir apartman, herkesin kendisine ya da etrafındakilere yakın bulduğu karakterler falan ama… Aması var işte.

Zira sonraki yıllarda arada bir koptuğumdan dizideki her şey benim için bir enigma oldu valla. Ha yok hayır, matematik bilmeyen gerzek gazeteciler gibi "Abi dizideki oyuncuların çoğu hayatını kaybetti," şapşallığı yapmayacağım. Ortalama insan ömrü henüz 150 olmadığı için ister istemez eski dizilerin oyuncu kadrolarında yenilere nazaran daha fazla ölüm oluyor. Allah sizi inandırsın sinemamızın efsane yönetmenlerinden Muhsin Ertuğrul'un çektiği filmlerde kim oynadıysa hakkın rahmetine kavuştu. Aman durun, öbür eşoğlueşeklerin aklına da karpuz kabuğu düşürmeyelim, sonra yarın gazetenin sitesinde "Kahveci Güzeli Filminin Laneti! Filmdeki ışıkçıdan yönetmene herkes öldü!" diye resimli galerili haber yapıverirler.

Bizimkiler dizisi benim için tamamen senaryosundan ötürü bir Black Mirror, bir Twin Peaks hâline geldi. Bir kere bir ara başroldeki Almancı aileden sonra apartmana başka bir Almancı aile daha taşındı ama allah için bizim başroldeki aileyle bu yeni taşınan Almancı aile arasında bu konunun muhabbeti hiç geçmedi. Arkadaş Almanya'nın düşman bölgelerinden mi geldiniz, biriniz Protestan kuzeyden, diğeriniz Katolik güneyden mi kesin dönüş yaptınız da bir gün olsun Almancılık üzerine bir sohbetiniz olmadı? Ayrıca apartmana sonradan taşınan ailenin Almancılığı her sahnede davul zurnayla duyurulurken "bizimkilerin" Almancılığının ilk bölümden sonra lafı bile edilmedi, nasıl olacak bu işler? Onca yıl Almanya'da kalan "bizimkiler" bir bitte şön demeyi öğrenemedi mi de öbür Almancı ailenin annesiyle ya da konuşurken araya Almanca attıran çocuğuyla iki kelime Almanca konuşmadılar? Hayır neredeyse anne babasını canlandıran oyunculardan daha yaşlı adamı onların çocuğu diye "cast etmelerine" hiç girmiyorum. Valla ben öyle aile görsem "Çocuğu hazır mı aldınız?" diye sorarım. Ha dayağımı da yerim ama sorarım. Dayanamam. O dayağı yeme bahasına o soruyu sorarım arkadaş.

Diğer bir fantastiklik de şu: İlk sezondaki karısına "vallahi bugün iki sayfa yazdım," diye diller döken Cemil kardeşimizin şairliği ne ara unutuldu hiç anlamadım. Tamam bilhassa atletli şairle düz denyo arasında pamuklu atlet ipliği kadar ince bir çizgi var da, denyo şair'in düz denyodan yine de bir farkı var. İyi ya da kötü değil, tercih meselesi ama ne bileyim denyo şair arada kimsenin duymak istemeyeceği devrik cümleler kurar, insanın içine baygınlık getirecek coşkun dizeler fışkırtır falan. Ama senaristler sarhoş şairi, düz denyo sarhoş yapıverdi bir kaç yılda. Hadi diyelim *"Halk bunu istiyor, halk ekranda şair görmek istemiyor,"* dediler de böyle bir karar aldılar. E o zaman apartmana sonradan taşınan en gerçek dışı karakterler şair ve ressam ne oluyor? E hadi bunlar taşındı, bizim denyo şair öbür şairle bir kez olsun mu şiir konuşmaz? Şairlik, ressamlık yapan arkadaşlarımız şahittir ki, bu meslek grupları mesleklerini söylediğinde taksiciden berbere, vergi dairesindeki veznedardan sebze halindeki kabzımala kadar hemen herkes tarafından *"A Öyle mi? Ben de gençliğimde şiir yazardım, benim de gençliğimde pastel boyalarım vardı,"* diye tepki alırlar. Bizim dizinin ilk sezonunda şair olan sarhoşumuz apartmana şair taşınınca da mı hatırlamıyor bir zamanlar şair olduğunu? Amma içirmişsiniz lan adama, kendini unutmuş.

Ama hepsi bir yana, sezon finali yapıldıktan bir süre sonra aynı kadronun bir de yazlıkçılar diye tamamen farklı karakterleri canlandırarak dizi çekmesinin bana yaşattığı travmayı hiç unutmayacağım. Resmen ek iş yaparcasına dizi çekmek nedir? Git aynı kadroyla bir de korku dizisi çek onu da geceleri yayınla, susam sokağı çek onu da sabahları yayınla bari. Ne yaptıydınız, oyuncularla sabah dokuz akşam beş mesai, yılda iki hafta izin üzerinden sözleşme mi yaptıydınız anlamadım ki?

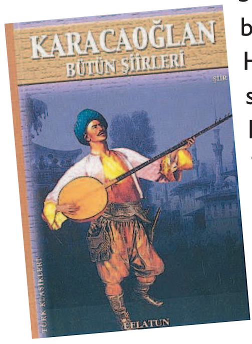
ÖMER GÖKSEL

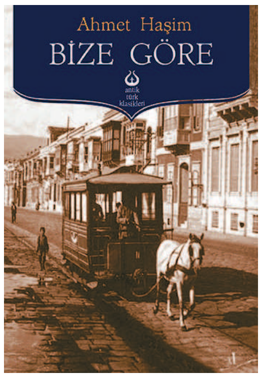
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bu ayda olmazsa gelecek ayda/
Onbir ayın birisinde gidelim"

Karacaoğlan

Kasımın kasvetinden bihaber, ışıltılı pırıltılı, " rüyaların yapıldığı, o aynı malzemeden yapılı" uykulu bir ikindi. Bir yerlerden patlıcan kızartması kokuları. Pastırma yazı. Son sinekler. Gezi motorlarından (Hintçe mi o) tuhaf bir şarkı. Arka tarafta, yokuşa park etmiş arabaların her birinin üzerinde tünemiş birer kedi. Hepsi tek. Hiç iki tane olanı yok. Bazıları tek gözlü. Birbirlerine tahammülleri yok. (altı yedi kişilik yer var orda, hadi beş olsun) İlla tek başına olacaklar. Hazzetmiyorlar diğer kedilerden. (bi sürü tek gözlü kedi bu yokuştaki kedi kolonisinde, birbirlerinin gözlerini oyuyorlar) Böyle kedileri yargılarmış gibi olunca aklıma hemen o yazı.(doğaları öyle, yok "kedi çok asil, köpek çok bilmemne…yalaka malaka" diye diye tartışan insanlara çok şaşırıyorum. Yahu insan mı onlar? O şekil yargılanır mı?) Ayılıp bayıldığım, hayranı olduğum büyük şairimiz Ahmet Haşim'in köpeklerle ilgili o yazdıkları. O yazıyla karşılaştığımda. O zaman hayretler içinde kalmıştım. Tekrar tekrar okumuştum. Nooluyoruz? Nasıl olabilir.

Değildir o öyle. O yazmamıştır. Yazı şöyle: "Köpekleri hiç sevmediğini bilen" dostlarından biri ile yolda karşılaşır Haşim *("Bize Göre" İkdam gazetesinde çıkmış düz yazılarının derlemesi)* "Bu kuduz nakili(taşıyıcısı yani), aç gözlü ve pis hayvanın faziletlerine beni inandırmak için neler söylemedi" Haşim kendisine köpekleri öven o dostuna bir çobandan dinlediği hikayeyi nakleder. Rastladığı çoban Haşim'e "bizim topumuz tüfeğimiz hep köpeklerimizdir, gece kurda ve hırsıza karşı koyunlarımızı hep onlar muhafaza ederler" dedikten sonra, köpekleri sadece kuru ekmekle beslediklerini, eğer "et"in tadını bir kere dahi alırlarsa, bu sefer, korumaları gereken koyunları yemeğe başladıklarını. Öyle olduğunda da, onları öldürmek zorunda kaldıklarını falan anlatmıştır. Haşim'in yorumu şöyle: "Bu hikâyeden sonra, ancak mahrumiyet bahasına fazilet sahibi olan böyle bir hayvanın ismini, en büyük bir küfür gibi kullanan avam hikmetinin aldanmış olamayacağını anlattım"

"En büyük küfür"

Nerede o hasta annesiyle ayışığında gece gezmelerine çıkan o mahzun çocuk. Harab olmuştum. Şiirlerine tekrar baktım. "Annemle karanlık geceler ba'zı çıkardık;/ Boşlukta denizler gibi yokluk ve karanlık" "Bir lamba hüzniyle/ Kısıldı altın ufuklarda akşamın güneşi" Bu satırlar.

Keşke ona bizim balkondan görünen yedi yavruyu gösterebilseydim.

Hadi Beyrut'lu arkadaşım Ömer gibi sıkı bir sebebi olsa. Amenna. Ömer küçük bir çocukken, iç savaş sırasında sokaklardaki cesetleri yerlerken görmüş, ağzı kanlı köpekleri. Bi keresinde de birkaç tanesi birden saldırmışlar üzerine falan filan… İrkiliyor köpek görünce. Onunki tamam. O istediğini desin.

Önce çok üzüldüm. Geçti ama sonra.

Naapalım. Şair kısmı işte. Darılınmaz. Ne yapacakları belli olmaz. Öyle atar tutar, bi bakmışsın ağlayarak bir köpeğin boynuna sarılmış. Olabilir. Olmaz değil. Herkes gibi olsalar o satırları nasıl yazacaklar. (hayvan sevmez değildi, köpek sevmiyordu sadece. Paris'te hayvanat bahçesini gezdikten sonra yazdıkları şöyle: "…Derinden derine, perişan kuş feryatları, bin tempoda hayvan bağırmaları işitiliyor. İnsan daha kapıdan girerken bir gurbet ve ıstırap bahçesinin eşiğine ayak bastığını anlıyor… İki genç şempanze, demir parmaklıklar arkasında birbirine sarılmış, ağlayan ve hıçkıran felaket görmüşlerin sallanışı ile mütemadiyen sallanıyor. Ne hazin şey!... Teessürüm tahammül kabiliyetimi geçmişti. Artık kafeslerin önünde çok durmadan geçiyordum")

Herneyse.

Bir "Felaket Filmi"ne gittim arkadaşlar. "Geostorm"/ Uzaydan Gelen Fırtına) Evet, onlara da gidiyorum. Kimileri çok çok kötü olabiliyor. Doğru. (sadece filmin kendisinin "bir felaket" olanları da mebzul miktarda--içinde olması gereken felaketi tam tutturamamış olanlar--) Olsun. Biz bilerek gidiyoruz, Göze alınmış bir risk.

Film?

Felaket sahneleri yetersiz. Bunda . Fena değil de, az. 2012 bundan çok daha güzeldi. Üstelik henüz üç boyutlu filmler yoktu ortalıkta. Bu üç boyutlu. Yüzyirmi milyon doları nereye harcadınız? O devasa bütçe. "Az konuşma, bol felaket" Formül bu olmalı. O yüzden gidiyoruz. (Bilinçaltımızdaki gerçek felaket beklentisiyle güya yüzleşmek için. Belki bi şey öğreniriz.-- O gökdelenler birbirlerine çarpa çarpa öle devrilirken ne tarafa doğru düşüyor. O arada kalan boşluktan kaçılır mı--) Anlatacak çok fazla bir şey yok. Aynı şeyler. Küresel ısınma falan filan. Felakette en büyük payı olanlar, esas müsebbipleri güya bizleri o felaketten kurtarıyorlar. Büyük fedakârlıklarla.

Afrika'da bir sinema salonu hıncahınç, sadece zencilerle dolu. Filmdeki tek beyaz adam Tarzan, zencileri dövüp dövüp yerlere serdiğinde bütün salon hepbirden ayağa kalkıp alkışlıyorlarmış. Büyük bir coşkuyla. Beyaz adamı. Okumuştum bi yerlerde. Sinema işte böyle bir şey. Filmi yapanlar naapıp edip, hakikati evirip çevirip döndüre döndüre kendi işlerine gelen bir şekle sokuyor.

"Kamera seyirciye doğrultulmuş bir silahtır" demişti Heidegger.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim.

"Rüyaların yapıldığı maddeden yapılmayız biz ve uykuyla çevrilidir küçücük hayatımız." W.Shakespeare

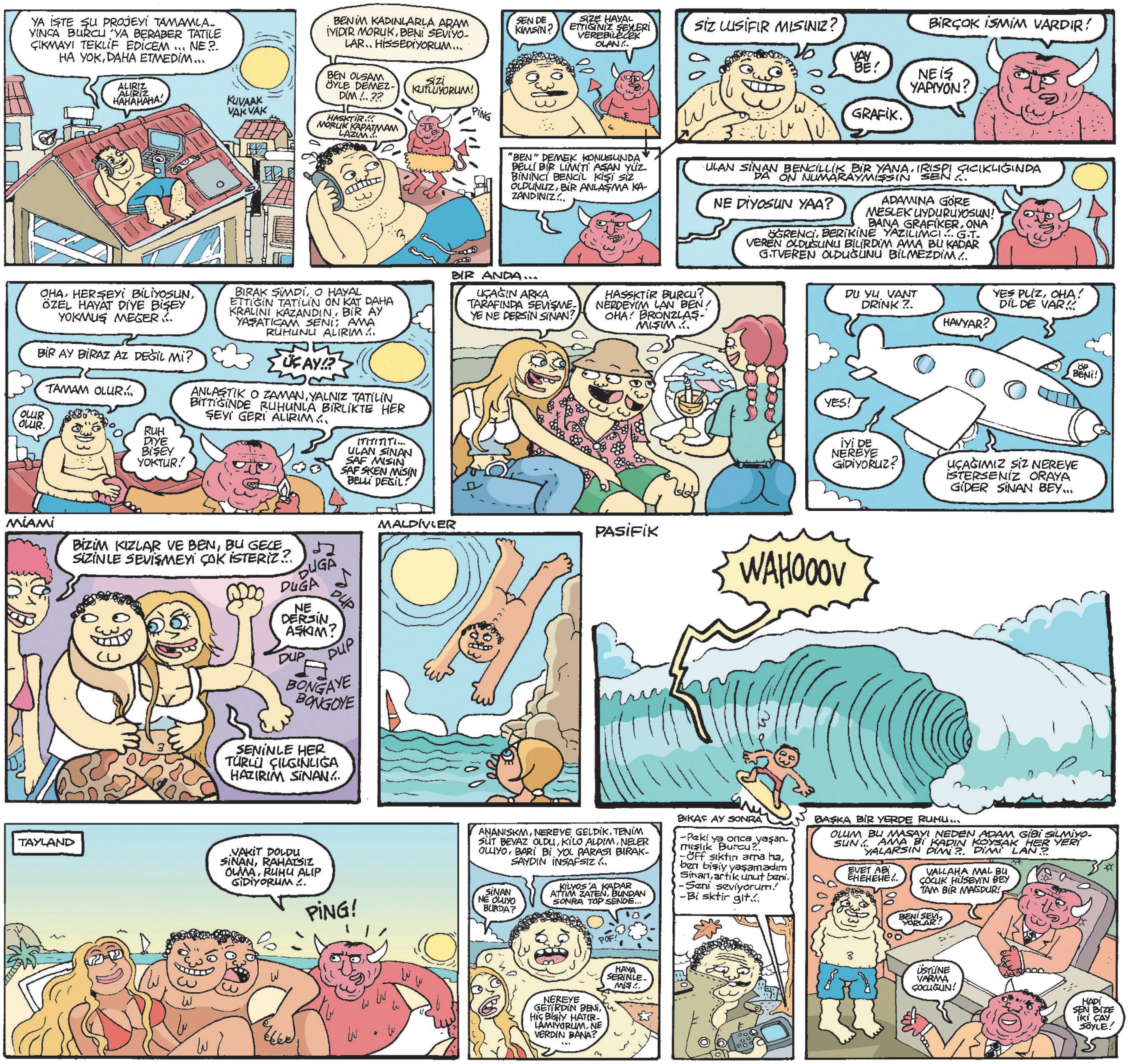
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
AŞABAHÇE İLKÖĞRETİM OKULU
USTA ELİNE SAĞLIK DA BEN TİPLERİ PEK BENZETEMEDİM NEBİLİYİM... ŞU BARNI Mİ MESELA, KISA OLAN?.. SİZ NE DERSİNİZ AYTEN HOCAM?..
EVET BİRAZ ŞEY AMA...
YANİ...BEN KENDİ YORUMUM DA KATARAK...
YOK YOK... HİÇ OLMAMIŞ YA...YAZIK O KADAR HEVESLENMİŞTİK...
O ZAMAN ŞÖYLE YAPALIM...
SİZ BAŞKA BİRİNİ BULUN O YAPSIN...
BANA DA PARA VERMEYİN İSTEMİYORUM...
CANINIZ SAĞOLSUN!..
ÜHÜ ÜHÜÜ
HAY ALLAH...YA DUR ÖYLE DE ŞEY YAPMAYALIM! HEY BEKLE...
OGH!
KÜT!
HALİL HOCAM..
BÜYÜK BİR YETENEĞİ HARCADINIZ HALİL HOCAM...
CİYUK CİYUK CİYUP CİYK
KAFAMI SKİİM...
FESÇİLİK! YILLARA, HATTA DEVRİME KAFA TUTAN, GİDEREK YOK OLMASI GEREKİRKEN DAHA DA COŞAN BU ZANAATİ VE ZANAATKARINI YAKINDAN TANIYACAĞIZ...
ADIM NAZİF, BU İŞİ DEDEMDEN ÖĞRENDİM. ONUN ZAMANI ASLINDA DAHA KOLAYMIŞ ÇÜNKÜ O ZAMAN FESLER DESENSİZMİŞ. ŞİMDİ, TURKEY FALAN YAZIYOZ NE BİLEYİM OLUYO BİŞEYLER.
DEVRİME KAFA TUTAN DEYİNCE KORKTUN MU?.. ÜTÜYÜ ÇOK HIZLI BASTIN DA...
YANİ... ÇOK AZ...
TÜRK SOLU ÜZERİNE
SİNAN'LAR SANA BİN SELAM SÖYLEDİ ABİ, İLETEYİM DE ÜZERİMDE KALMASIN...
ALEYKÜM BİN SELAM...
O ZAMAN SANA GİDELİM!..
SİVRİ ÇENELİSİN SANMIŞTIM!..
V YAKA ALDATTI SENİ...

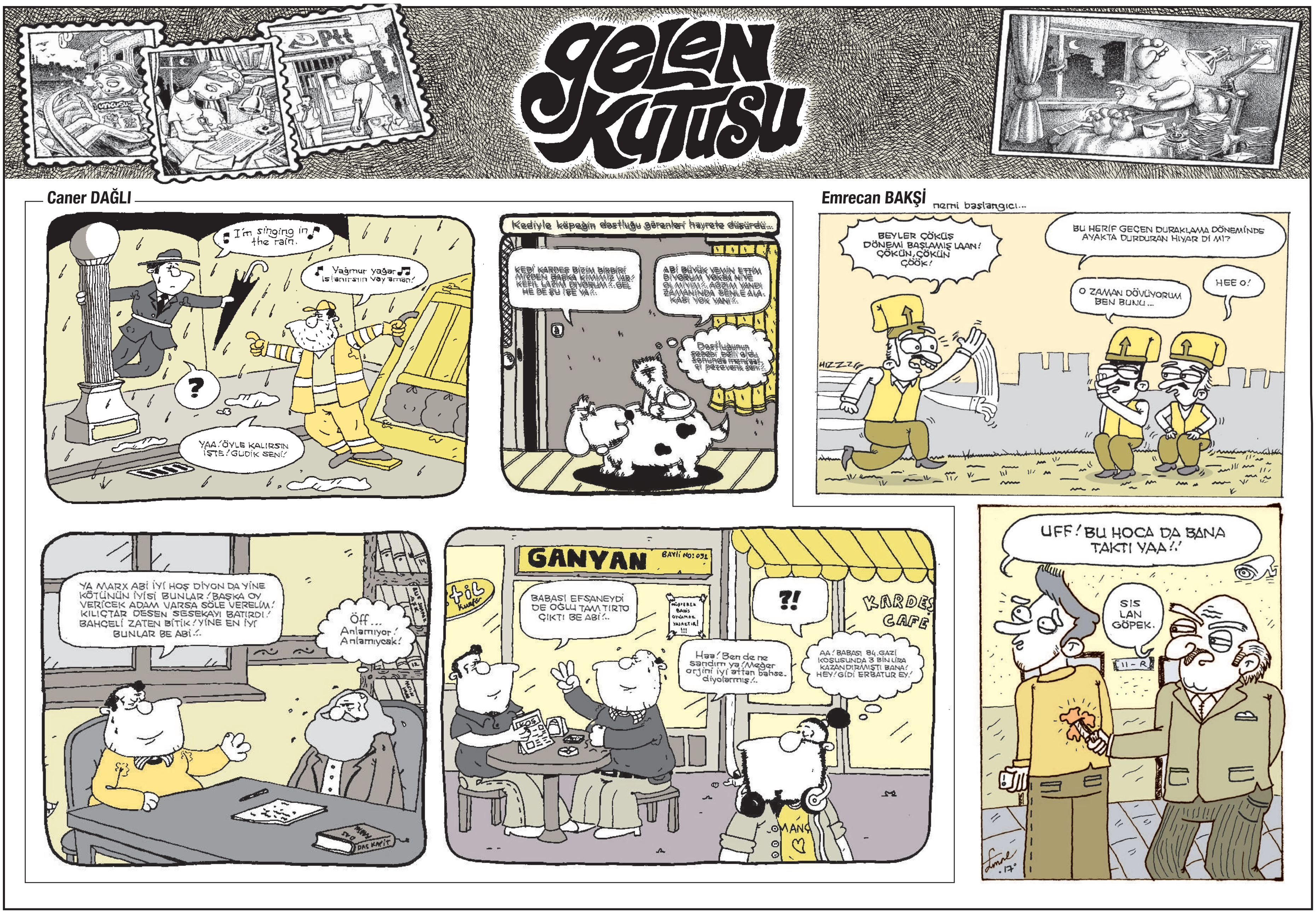
BATILILAŞMA SÜRECİNDE GÜNÜMÜZ TÜRKİYESİ

Macera Adı: AÇI TEBESSÜM

Yetkin Gülmen

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 16 KASIM 2017 | Sayı: 533

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ELEMAN KADIKÖY'DE AVARE AVARE DOLANIRKEN KAÇ GÜNDÜR ARAYIP DA ULAŞAMADIĞI, MESAJLARINA GERİ DÖNMEYEN TOLGA İPNESİNİN MESAJIYLA KEYİFLENİR. PUEBLO TÜTÜN, NATÜREL BÜYÜK OSİBİ SİPARİŞLERİYLE TOLGA, ELEMANI EVE ÇAĞIRIYODUR

